

A LARGER GRAMMAR

OF THE

TAMIL LANGUAGE

IN BOTH ITS DIALECTS;

THE NANNUL APPARUNGALAM,

NATIVE AUTHORITIES;

With copious exercises taken from the best authors, and an
Analytical Index.

BY THE

REV. G. U. POPE.

"GRAMMAR, though a difficult study, is absolutely necessary in the search after philosophical truth and is no less necessary in the most important questions concerning religion and civil society."—HORNE TOOKE.

Madras:

PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AT THE AMERICAN MISSION PRESS, 167 POPHAM'S BROADWAY.
1858.

TO
THE RIGHT HONORABLE
GEORGE FRANCIS ROBERT LORD HARRIS,
GOVERNOR OF MADRAS,
FIRST CHANCELLOR OF THE
Madras University.

MY LORD,

I have sought permission to inscribe to you this work, prepared at the request of the Director of Public Instruction, chiefly for the use of the students in the University over which your Lordship presides, because I believe you share in the conviction that to the majority of those who shall be trained there, the *accurate and scientific study of their own language*,—a language hardly inferior to any in sweetness, flexibility, copiousness and force,—is calculated to be as useful as any other secular study, while its tendency to train the mind to habits of patient research and close analysis must render it as beneficial a discipline to the young as the study even of the mathematics themselves.

That your Lordship may be permitted to see the increasing prosperity of the University of which you are the founder, as well as of the other many undertakings by which you are seeking to promote the good of those under your controul, is the fervent wish and prayer of,

My Lord,

Your Lordship's

Faithful and obedient servant,

G. U. POPE.

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART I. CATECHISM.

T. 11517

இலக்கண நூல்

முதலாம் பங்கு.

இலக்கண வினாவிடை.

இதில்

Cl. 49519
1995

இதில்

தஞ்சையிலுள்ள

ஜி. யூ. போப்பையரால்

செய்யப்பட்டது.

MADRAS:

PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AT THE AMERICAN MISSION PRESS, 167, POPHAM'S BROADWAY.

1857.

Advertisement.

THIS work is designed to be a complete Grammar of the Tamil language in both its dialects. It is hoped that nothing of importance has been omitted.

It is divided into two parts, the first being a full exposition in question and answer, of the Grammar of the language, with copious examples so arranged as to form a series of reading lessons. The second part consists of the Native authorities, to which appeal is commonly made in doubtful cases.

A Grammatical Vocabulary has been added. The work is intended for private Students, Indian and European, as well as for the highest Classes in Colleges and Schools.

TANJORE, *February*, 1857.

ERRATA.

பிழை திருத்தல்.

The errors should be corrected before the book is put into the hands of the student. It will be observed that in many cases transmutations required by rule have not been attended to.]

	வினா.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
விடை.	6	13	நின்குறலர்	நின்றவர்
	6	15	தம்முடையார்	தம்முடையான்
	33	15	நயப்பாரு,	நயப்பாரு'
	34	18	கட்ட	கட்
	37	18	109	omit.
	40	15	ஐயத்தைநீங்	ஐயத்தி னீங்
	40	„	தெரி	தெளி
	63	29	சுரன்	சுரன்
	64	8	303, 304	303-314
	70	அப்.		
		11	உண்டமே	உண்டாமே
	74	29	நிலையினு.'	நிலையினு'
	74	32	கொண்டார்	கொண்டாற்
	77	1	146	140
	78	6	382	423. 133
	82	அப்.		
		16	பா வீ	நா வீ
	86	அப்.		
		(க)	கருணை	கருணை
	89	5	354	395
	93	31	353	394
	96	45	புணை	புணை
	96	(o)8	அவர்	அவா
	98	5	321	320.
	107	TIT.	II. (IV)...420-441.	II. (III) ... 352-373
	107	8	420	352
	110	7	421	353
	112	4	423	355
	112	25	பினுஞ்	பினுஞ்
	113	4	425. 428	357-361
	114	4	424. 429. 430	356. 360. 361
	115	5	436	368
	117	9	438	372
	118	TIT.	442. 460	374-392
	118	4	442	374

	சூத்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
நன்னூல்.	79	4	414	455
	84	5	414	455
	196	2	பஃதரதி	பஃதாதி
	244	2	அற்றி,ற்	அற்றிற்
	276	13	ஆகும்.	ஆகும்
	280	18	பொருள்	பொருள
	391	29	அர்த்த	ஆர்த்த
	393	5	சொல்லும்.	சொல்லும்;
	455	(உ-ம்.)	Insert:	

“கொடி, குவளை, கொட்டை; துசப்புண் கண், மேனி;
மதிபவளம், முத்தம்; முகம், வாய், முறுவல்;
பிடி, பிணை, மஞ்ஞை; நடை, நோக்குச், சாயல்;
வடிவினளே வஞ்சி மகள்.”

யாப்பருங். 38 Consonants Consonance.

மு க வு னை.

காப்பு.

இலங்கு புகழ் சேர்பல இலக்கணம் உடையோன்,
சொல்லரும் முதலவன், சொற்குக் காரணன்
மலரடி இறைஞ்சி அறைகுவன் நற்றமிழ்
இலக்கண வினா விடை இளையோர் பொருட்டே.

தமிழ்ப்பாஷை ஆவது எது?

தட்சணத்தில் வழங்கிய திரவட பாஷைகளில் ஒன்று. அது
கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம் முதலியவைகளுக்கு இனமா
னது.

தமிழ்ப்பாஷையானது எவ்விடங்களில் வழங்கும்?

பெரும்பான்மையாய்த் திருநெல்வேலி, மதுரை, திருச்சிரூப்
பள்ளி, தஞ்சாவூர், வட ஆறுகாடு, தென் ஆறுகாடு, சேலம்
கோயம்புத்தூர், செங்கற்பட்டு, சென்னப்பட்டணம் என்னுஞ்
சில்லாக்களிலும் இலங்கைத்தீவின் வடபுறத்திலும் வழங்கும்.

“ருண கடல் ருமி ருடகம் வெங்கடம்
என கான் கெல்கையின் இரத்தமிழ்க் கடல்.” [சுமந்தபூமி]

அந்தப்பாஷை எத்தனைவகை ஆம்?

செந்தமிழ் என்றும், கொடுந்தமிழ் என்றும் இருவகை ஆம்.
செந்தமிழ் என்பது செய்யுள் தமிழ். கொடுந்தமிழ் என்பது
வழக்கமான வாசகத்தமிழ்.

தமிழ்தூல்கள் எத்தனைவகை ஆம்?

இலக்கியம், இலக்கணம் என இருவகை ஆம். இலக்கியம்
என்பது வழுவின்றி இயற்றப்பட்ட பலவகைப் பிரபந்தங்கள்
ஆம். இலக்கணம் என்பது இலக்கியத்துக்குரிய விதிகளை
உணர்த்துவதாம்.

“இலக்கியம் என்பதிலக்கணம் என்றும்
வழங்கி அவ்விதிகளை மல்கியதாமே.”

“இலக்கணம் என்பதிலக்கிய முறை உற
வைத்ததென்று வழங்கப்படுமே.” [பேர் அகத்.]

அவ்விலக்கியங்களில் பிரதானமானவைகள் எவை?

திருவள்ளுவர் குறள், நாலடி நானூறு, சீவகசிந்தாமணி, சிலப்
பதிகாரம், அவ்வைசெய்தபாடல், கம்பன் இராமாயணம், அதி

வீரராமன்பாடிய நடைதம் முதலியவைகளே. இவைதவிர இத் தேசத்தாரும் பரதேசத்தாருஞ்செய்த வாசகநூல்கள் பல உண்டு.

இலக்கணநூல்களில் பிரதானமானவைகள் எவை?

பேர் அகத்தியம், தொல்காப்பியம், நன்னூல், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக்கொத்து, தொன்னூல்விளக்கம், காரிகை, தண்டியலங்காரம் முதலியவைகளே.

தமிழ்ப்பாஷையில் கலந்துவரும் மொழிகள் எவை?

மற்றைய திரவிடபாஷைகளின் மொழிகளும், துருக்கபாஷையின் மொழிகளும், இங்கிலீஸ் பாஷையின் மொழிகளும் கலந்துவருவதன்றியும், முக்கியமாய் சமஸ்கிருத பாஷையின் மொழிகள் அநேகம்வரும்.

தமிழ்ப்பாஷையைப் பேசுவோரும், எழுதுவோரும் அதைப் பிரயோகப்படுத்துவதில் கவனிக்கத்தக்க முக்கியமான விதிகள் எவை?

[க.] தாங்கருகிய பொருளை யாவரும் ஐயமின்றி எளிதில் அறியும்பொருட்டுத் தெளிவாய் எழுதவேண்டும்.

[உ.] தமிழ்ப்பாஷையின் நடைப்படிக்கு இலக்கிய உதாரணங்களுக்கு இசையாய்ப் படிப்போர்க்கு இன்பந்தோன்ற எழுதவேண்டும்.

[ஈ.] இயன்றமாதிரி அந்நியபாஷையின் மொழிகளை நீக்கி இயற்றமிழ்ச் சொற்களைத்தெரிந்து எழுதவேண்டும்.

[ச.] பயன்படாத சந்திவிகாரங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். பின்வரும் வினாவிடையில் விளக்கிய விகாரங்கள் செய்யுளில் வழங்கி இருப்பதால் அவற்றை அறியவேண்டும்; ஆகிலும், நாம் எழுதுவதில் பெரும்பான்மையாய் அவ்விதிகளைக் கவனிக்கவேண்டாம்.

இந்நூலில் தமிழ் ஆசிரியர்கள் உணர்த்தாத பலவற்றை விதிப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

நன்னூலின் கடைசிச் சூத்திரத்தில்

“பழையன கழிதலும், புதியன புருதலும்,
வழுவல கால வகையினுனே”

என்றபடி இக்காலத்தில் வழங்காதவற்றை ஒழிப்பதும், நூதன கல்விகளை ஆராய்கிறவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கூட்டுவதும் நூலோர் கடமை.

முகவுரை முற்றிற்று.

அருள்கொடுப்பை

இலக்கண வினாவிடை. ^(A)

இலக்கணம்

I. ORTHOGRAPHY.

முதலாவது: எழுத்ததிகாரம். ⁽¹⁾

[கவனிப்பு.—அதிக முக்யமாயிராத சில குறிப்புகளை அடியில் சிறு எழுத்தாற் காட்டி இருக்கும் என்றிக.]

(I.) LETTERS.

(I.) எழுத்தியல்.

1. CLASSES OF LETTERS.

க.—தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துக்கள் எத்தனைவகைப்படும்?

உயிர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, ஆய்த எழுத்து, உயிர்மெய் எழுத்து என நான்குவகைப்படும்.

[நன்னூல் 59. 63. 90.]

GRAMMAR IN GENERAL.

(A.) இலக்கணம் அவதென்ன?

இலக்கியத்தின் அமைதி ஆம்.

“இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே
எள்ளினருவில் எண்ணெயும் இன்றே;
எள்ளினர் நெண்ணெய் எழிப் பறுபோல
இலக்கியத்தின்னறெடுபெம் இலக்கணம்.” [பேர் ஆத்]

இலக்கண என்வென்பது?

இலக்கணத்தொப்படி. பிற இன்றிப் பாஷையின் நடைபை விசகருவதாம்.

இலக்கணம் எனபது எத்தனை பங்குள்ளது?

எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், யாப்பதிகாரம், பொருளதிகாரம், அணி அதிகாரம் என ஐந்து பங்குள்ளதென்று கூறுவார்கள்; இவற்றுள் சொற்பொருள் அதிகாரம் எனப்பதைக் கூட்டினால் ஆறுபங்காகும்.

ORTHOGRAPHY.

(B.) எழுத்ததிகாரம் எத்தனை இயலால் அறியப்படும்?

எழுத்தியல், எழுத்துப்புணரியல் என இரண்டியலால் அறியப்படும்.

DEF. OF LETTER.

எழுத்தாவதென்ன?

மொழிக்கு முதற்காரணம் ஆகிய ஒசை எழுத்தாம். அது ஒலிவடிவும் வரிவடிவும் ஆகிய இரு வகை ஆம். உச்சரிக்கப்படுவது ஒலிவடிவு. எழுதப்படுவது வரிவடிவு.

[செவிய்புலனும் உணரப்படுவது ஒலிவடிவு. கட்டபுலனும் உணரப்படுவது வரிவடிவு.]

[நன்னூல் 58.]

இலக்கண வினா விடை.

2. VOWELS.

உ.—உயிர் எழுத்தெவை?

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, எ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ இப்பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்தாம்.

[ஆவீ எனவும் அக்ஷ எனவும்படும்.]

3. SHORT VOWELS.

ஈ.—இவற்றுள், குற்றெழுத்தெவை?

அ, இ, உ, எ, ஒ, குற்றெழுத் தைந்தே.

[குறில் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 64.]

4. LONG LETTERS.

ஈ.—நெட்டெழுத்தெவை?

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ நெட்டெழுத்தேழே.^(C)

[நெடிறெழுத்தெழுத்து நீர்க்கு நெடிறெழுத்து. (பேர் அகத்தியம்.)]

[நன்னூல் 65.]

5. DEMONSTRATIVE LETTERS.

ஈ.—சுட்டெழுத்தெவை?

சொல்லுக்கு முதலில், பொருள்களைக்குறித்துக் காட்டும் அர்த்தத்திலே, தனித்து நிற்கும் அ, இ, உ சுட்டெழுத்தென்றும் பெயர் பெறும்.

அகரந் தூரத்தில் இருக்கிற பொருளையும், இகரஞ் சமீபத்தில் இருக்கிற பொருளையும், செய்யுளிலேமாத்திரம் வழங்கிய உகரம் எதிர்முகம் இன்றி பின்நிற்கும் பொருளையுங்காட்டும்.^(D)

[நன்னூல் 66.]

(உதாரணம்.) அவன், இது, உவன், மொழிக்கு உறப்பாய் வந்தன: அகச்சுட்டு.

அம்மனிதன், இவ்வீடு, உவ்வீடம்; மொழியைச் சார்ந்து வந்தன: புறச்சுட்டு.

ஈ. (க.) அம்மனிதன், இம்மனிதன் என்பவை அந்த மனிதன், இந்த மனிதன் என விரியும்.

(உ.) இன்னான், இன்னாள், இன்னது, இன்ன, அன்னான், அன்னாள், அன்னது, அன்ன, முதலியவைகள் இச்சுட்டினால் உண்டாகிய மொழிகள் உண்டே.

(உ-ம்.) “மனத்தானு மாந்தர்க்குணர்க்கி

இனத்தானும் இன்னான் எனப்படுஞ் சொல்.”

DIPHTHONGS.

(C.) இவற்றுள், ஐ, ஓவ இரண்டும் இணைஉயிர்கள் எனவும்படும். எப்படிஎனில், அகரமும் இகரமும் சேர்ந்து ஐகாரம் ஆம். அகரமும் உகரமும் சேர்ந்து ஓகாரம் ஆம்.

(D.) அவையே, அகம் புறம் அண்மை சேய்மை பொதுமைக்கணம். [பேர் அகத்தியம்*]

I. எழுத்ததிகாரம். (I.) எழுத்தியல்.

6. INTERROGATIVE LETTERS.

கா.—வினா எழுத்தெவை?

ஆ, எ, ஏ, ஓ எனவும், யா என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும், வினா எழுத்தென்றும் பெயர்பெறும்.

இவற்றுள் எ, யா மொழிமுதலிலும்; ஆ, ஓ மொழி இறுதியிலும்; ஏ இரண்டிடத்திலும் வரும்.

[நன்னூல் 67.]

(உ-ம்.) அவனா, எவனா, ஏது, இவனே, மாமோ, யாவை. (E.)

நீ (க.) எம்மனிதன் எ-து எந்தமனிதன் என விரியும்.

(உ.) [யார் எ-து வினாவின்முதற்பு ஒற்று; அது ஐம்பால் லவீடத்திற்கும் பொதுவாம். (நன்னூல். 349.) எவன் எ-தும் அதுவே. (நன்னூல் 350.)]

அப்பியாசம். (6.)

“எவர் எவர் எத்திறந்தார் அத்திறந்தாராய் மின்னாழ்வார்
அவர்க்காவன கூறி, எவர் எவர்க்கும்
உப்பாலாய் நிற்ப மற்முடையார், தம்முடையார்
எப்பாலுந் நிற்ப தென?”

7. CONSONANTS.

எ.—மெய்யெழுத்தெவை?

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் இப்பதினெட்டும் மெய்யெழுத்தாம்.

[ஒற்று, உடல், உடம்பு, அல் எனவும் படும்.]

[நன்னூல் 63.]

8. HARD LETTERS.

அ.—இவற்றுள், வல்லெழுத்தெத்தனை?

க, ச, ட, த, ப, ற என வல்லெழுத்தாறும்.

[வன்கனம் எனவும், வன்கீழ் எனவும், வல்லினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 68.]

(E.) யாவென் வினாவே அகற்றினைப் பன்மை;
வினாபெறுங்கால் ஐம்பாலினும் வினாவாம். [பேர்அகத்தியம்.]

(உ-ம்.) யாகுறிய, யாவன், யாவன், யாவர், யாது, யாவை.

“யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க.”

9. SOFT LETTERS.

கூ.—மெல்லெழுத்தெத்தனை?

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என மெல்லெழுத்தாரும்.

[மென்கணம் எனவும் மென்மை எனவும், மெல்லினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 69.]

10. MEDIAL LETTERS.

கூ.—இடை எழுத்தெத்தனை?

ய, ர, ல, வ, ழ, ள என இடையெழுத்தாரும்.

[இடைக்கணம் எனவும், இடைமை எனவும், இடையினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 70.]

11. PRIMARY AND SECONDARY LETTERS.

கக.—இவற்றிற்கு வேறே பெயரும் உண்டோ?

தலையான எழுத்தாகும் உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பதினெட்டும்கிய முப்பதும் முதல் எழுத்தென்றும் பெயர் பெறும். மற்றைய எல்லா எழுத்துகளும் சார்பு எழுத்தென்னப்படும். (ஈ.)

[நன்னூல் 58, 59, 60, 63.]

¶ PAIRS OF LETTERS.

(ஈ.) மேற்கொல்லிய எழுத்துகளுள் இன எழுத்துகள் எவை? ஒன்றுக்கொன்று இனமாய் இருக்கிற எழுத்துகள் இனவெழுத்துகள் எனப்படும்.

[நன்னூல் 71, 72.]

(க.) உயிர் எழுத்துகளில் கெட்டெழுத்துக்கு அதனதன் குற்றெழுத்தே இனமாய்.

(உ-ம்.) அகாத்திற்கு ஆ
இ ஈ, ஐ
உ கூ, ஓ
எ ஏ
ஒ ஓ

(உ.) வல்லின எழுத்துக்கு அதற்கு அடுத்த மெல்லின எழுத்து இனமாய்.

(உ-ம்.) க ங
ச ஞ
ட ண
த ந
ப ம
ற ன

(ஈ.) இடையின எழுத்துக்கு இனம் இல்லை.

I. எழுத்ததிகாரம். (I.) எழுத்தியல்.

12. THE GUTTURAL.

கஉ.—ஆய்தம் ஆவது என்ன?

சில விடத்தில் உயிர்போலவும், சில விடத்தில் மெய்போலவும் ஒலித்து, உயிரும் ஆகாமல் மெய்யும் ஆகாமல், தனி நிலையாய் வருகிற ஒர் எழுத்தாம்.

இது குற்றெழுத்துக்கும் வல்லெழுத்துக்கும் நடுவே வரும். (a.)

அதற்கு வடிவு ஃ அல்லது கூ.

[நன்னூல் 90.]

(உ-ம்.) இஃத, அஃறிணை.

[உயிரோடும் மெய்யோடும் கூடியும் கூடாதும் தனி கிற்றலால் தனி நிலை எனவும்படும்.]

13. VOWEL CONSONANTS.

கங.—உயிர்மெய்யெழுத்தெவை?

பதினெட்டு மெய்மேலும் பன்னிரண்டு உயிருந் தனித்தனி ஏறி வருதலால் தோன்றிய இருநூற்றுப்பதினும் உயிர்மெய் எழுத்தாம். (ii.)

[நன்னூல் 89.]

(உ-ம்.)	க	கா	மெய்யாடிப	க	என்பதன்மேல்
	அகரம்	ஏ		ஈ	எனவும்,
	ஆகரம்	ஏ		கா	எனவும்,
	இகரம்	ஏ		ஐ	எனவும் வரும்.
					முறைபவும் இவ்வாறே.

(i.) ஆய்தம் குறில்வலிக் காரு' கடுவே;
அகிதீந் றுலனத் திரித்தழி அய்கும். [தொன்னூல்.]

(ii) உயிரே மெய்பனைத் துயிர்மெய் ஆகும்;
அவைஇரு தற்கெரு பத்தா றெனப். [தொன்னூல்.]

இலக்கண வினா விடை

இவ்வயிர்மெய்யெழுத்துகளின் அட்டவணை ஆவது:

அ	இ	உ	எ	ஒ	ஆ	ஈ	ஊ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ
புள்ளி சுக்குவது.	மெய் விலக்கு	தீழ்விலக் கு.இதற்கு தீற்றமடத் தேறதீற்று.	முன்சேரெ முன்சேரெ.	முன்சேரெ பிண்கால்.	பிண்கால், விளக்கு தீற்றமடத் தேறதீற்று.	அழிமெய் விலக்கு	பிண்கால், தீற்று இறக்கு தீற்றமடத் தேறதீற்று.	முன்சுழிக் கேரெ. முன்சுழிக் கேரெ.	முன்சுழிக் கேரெ. முன்சுழிக் கேரெ.	முன்சுழிக் கேரெ. முன்சுழிக் கேரெ.	முன்சுழிக் கேரெ. முன்சுழிக் கேரெ.
க ச ட த ப ற	கி சி டி தி பி றி	கு சு டு து பு று	கெ செ டெ தெ பெ றெ	கொ சொ டொ தொ பொ றொ	கா சா டா தா பா றா	கீ சீ டீ தீ பீ றீ	கூ சூ டூ தூ பூ றூ	கே சே டே தே பே றே	கை சை டை தை பை றை	கோ சோ டோ தோ போ றோ	கொ சொ டொ தொ பொ றொ
ங் ஞ் ண் ந் ம் ன்	ஙி ஞி ணி நி மி னி	ஙு னு ணு நு மு னு	ஙெ ஞெ ணெ நெ மெ னெ	ஙொ ஞொ ணொ நொ மொ னொ	ஙா ஞா ணா நா மா னா	ஙீ ஞீ ணீ நீ மீ னீ	ஙூ ஞூ ணூ நூ மூ னூ	ஙே ஞே ணே நே மே னே	ஙை ஞை ணை நை மை னை	ஙோ ஞோ ணோ நோ மோ னோ	ஙொ ஞொ ணொ நொ மொ னொ
ய் ர ல வ ழ ள்	யி ரி லி வி ழி ளி	யு ரு லு வு ழு ளு	யெ ரெ லெ வெ ழெ ளெ	யொ ரொ லொ வொ ழொ ளொ	யா ரா லா வா ழா ளா	யீ ரீ லீ வீ ழீ ளீ	யூ ரூ லூ வூ ழூ ளூ	யே ரே லே வே ழே ளே	யை ரை லை வை ழை ளை	யோ ரோ லோ வோ ழோ ளோ	யொ ரொ லொ வொ ழொ ளொ

ஆக : செட்டிமெய். எ X கது = கஉக.

ஆக : குற்றயிர்மெய். இ X கது = கூ.

I. எழுத்ததிகாரம். (I.) எழுத்தியல்.

14. PROLONGATION OF SOUND.

கசு.—அளபெடை என்பதியாது?

செய்யுளில் ஓசை குறைந்தவிடத்து எழுத்தை நீட்டிச் சொல்வதே அளபெடை என்றும்.

இது உயிரளபெடை என்றும், ஒற்றளபெடை என்றும், இருவகை ஆம்.
[நன்னூல் 91, 92.]

(உ-ம்.) ஒதல் எ-தற்கு ஒதல் என கெட்டெழுத்தோடே அதன்னை நூற்றெழுத்த ஊத்தம்; எடுப்பதம் எ-தற்கு எடுப்புதம் என நூற்றெழுத்த ஊத்தம் பின்னர் அளபெடுத்ததம்; சங்கு எ-தற்கு சங்கு என ஒற்றெழுத்த அளபெடுத்ததமாகன.

“இலா அரிக் கெட்டெதம்.”

ஜே [புலகம் எனவும் படும்.]

15. ABBREVIATED உ.

கரு.—குற்றியல் உகரம் என்பதியாது?

தனிக்குறிலொழிய மற்றைய எழுத்தின் கடைசியில் கு, சு, டி, து, பு, று வரில் அவ்வல்லெழுத்தின்மேல் இருக்கும் உ குற்றியல் உகரம் எனப்படும்.

[நன்னூல் 94.]

(உ-ம்.)	நாகு,	காசு,	மாடு,	எ-ன	கொடித்தொடர்	மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,
	கூறு,	கலிக்,	எ-ன	ஆயத்தொடர்	மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,	
	வாகு,	பலக,	எ-ன	உயித்தொடர்	மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,	
	எழுத்து,	காற்று,	எ-ன	வன்றொடர்	மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,	
	குங்கு,	பண்பு,	எ-ன	மென்றொடர்	மொழிக்குற்றியல்	உகரம்,	
	செம்பு,	வெய்து,	எ-ன	இடைத்தொடர்	மொழிக்குற்றியல்	உகரம்.(I.)	

ஜே [மற்றைய உகரம் மு-றுகரம் எனப்படும்.]

16. QUANTITY.

ககா.—மாத்திரை ஆவதென்ன?

கண்ணிமைப் பொழுதும், கைந்நொடிப் பொழுதும் மாத்திரை என்னப்படும்.

[நன்னூல் 99, 100.]

ஜே [ஒற்றக்கும், குற்றியலிகாத்திற்கும், குற்றியலுகாத்திற்கும், ஆயத்திற்கும் அனாமாத்திரையும், குறிலுக்கு ஒரு மாத்திரையும், கெடலுக்கு இரு மாத்திரையும் உயிர் அளபெடைக்கு மூன்று மாத்திரையும் அளவாம்.]

¶ SHORTENED ஐ.

(I.) ஐகாரக் குறுக்கம் ஆவது என்ன?

மொழிக்கு முதலிலும், இடையிலும், கடைசியிலும் குறைவாகிய ஐகாரம் ஐகாரக் குறுக்கம் எனப்படும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) ஐயன், இடையன், பனை.

¶ SHORTENED ஒள, ம், கி.

ஒளகாரக் குறுக்கமாவது என்ன?

மொழி முதலிலே ஒள குறையும். [நன்னூல் 95.]

(உ-ம்.) மெளவல்.

[மகரக் குறுக்கத்தையும் ஆய்தக் குறுக்கத்தையும் குறித்து, நன்னூல் 96, 97. காண்க.]

17. INTERCHANGE.

க௭.—போலி என்பதென்ன?

ஒளகாரத்திற்கு அவ் என்றும்,
 ஐகாரத்திற்கு அய் என்றும்,
 நகரத்திற்கு நூ என்றும்,
 லகரத்திற்கு ல் என்றும்,
 மொழியீற்றுமகரத்திற்கு ன் என்றும்,
 குற்றியலுகரத்திற்கு அர் என்றும்,
 அகரத்திற்கு ஐ என்றும் வந்து ஒத்து நடப்
 பது போலி என்றும்.

[நன்னூல் 122-125.]

(உ-ம்.) ஒளவீயம்—அவ்வீயம்; வையம்—வய்யம்; நண்டு—நூண்டு; கலம்—கலன்; மயல்—
 மையல்; குடல்—குடர்; அரும்பு—அரும்பர்; இனபம்—இனப்பு.

அப்பியாசம்.

“சேர்க்கை மான் ஸ்தம்பச் சேவீய்கு புட்போல.”

[மரன் = மரம்.]

“தன்னாம பரந் தாங்கிய ஓட்டகம்.” [பரம்.]

“றுனிக் கொம்பர் ஸ்ரீணர் ஆகித்திரந்தாக்கின
 உயிர்க்கிறாதி ஸ்ரீய் விடும்.”

[கொம்பர் = கொம்பு]

மேற்காட்டிய உரணங்களில் பதங்களைப் பருக்க.

இதில் குற்றியலுகரம் உண்டோ ?

ஓரகரம் உண்டோ ? ஏன்? என் ?

“வெங்கனலால் துண்ட ஈடொஞ் சரம்பராய் ஒழியும்.”

[சரம்பர் = சரம்பல்.]

18. SANSKRIT LETTERS.

க௭.—தமிழிலே வழங்கிவரும் வட எழுத்துகள் எவை?
 கூ, ஷ, ஸ, ஐ, ஹ முதலியவற்ற் சிலவிடத்து வரும்.

[நன்னூல் 146, 147.]

(உ-ம்.) பகூம்—இத தமிழிலே பட்சம் எனவும் பக்கம் எனவும் வழங்கும்.

பாஷை பாடை.

புஷ்கம் புத்தகம்.

கஜம் கசம், கயம்.

மோஹம் மோகம்.

ஹானி ஆனி. (ஈ.)

¶ PRODUCTION OF LETTER SOUNDS.

(ஈ) எழுத்தின பிறப்பிடங்கள் எவை?

கழுத்து, தலை, மூக்கு, மார்பு என நான்காம்.

[நன்னூல் 74.]

I. எழுத்ததிகாரம். (1.) எழுத்தியல்.

இவற்றள் எந்த எந்த எழுத்துகள் எந்த எந்த இடத்திற் பிறக்கும்? [கன்னால் 75.]

உயிரும் இடையும் கழுத்திற் பிறக்கும்.

வல்லெழுத்துகள் மாப்பிற் பிறக்கும்.

மெல்லெழுத்துகள் மூக்கிற் பிறக்கும்.

ஆய்தம் தலையிற் பிறக்கும்.

[கன்னால் 87.]

ORGANS OF SPEECH.

எழுத்துகள் எவற்றின் தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்?

உதடு, நாக்கு, பல், அண்ணம் ஆகிய நான்பின் தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்.

[கன்னால் 74.]

ஊ [இன்னம் எழுத்தின் பிறப்பைக்குறித்த கன்னாலில் 74-88. காண்க.]

PECULIARITIES OF PRONUNCIATION.

இவ்வெழுத்துகளில் சில இயற்றமிழிலும் உச்சரிப்பிலே வேறுபடுமா?

சில வேறுபடும்.

(க.) அ இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.

அரவு எ-ல் இயல்பான ஓசையைப்பெறும்.

அவன் என்பதின் ஈற்றைக் கிறிக்கும்.

(உ.) சில உயிர்கள் ட, த, ந, ற முதல் தமழியல்பான ஓசையில் வேறுபடும.

(உ-ம்.) இடம், வீதி, வேலை, கீழ், பிறன், பேறு.

(க.) க, த, ப என்பவை இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.

மொழிமுதலியும், உயிர்த்தவிடத்தும், இடைக்கிற்றொழுதும் கடுத ஓசையைப்பெறும்.

(உ-ம்.) கன், புக்கில்.

சோன்றல், அடித்தான்.

பாரி, அப்பம்.

மற்ற இடங்களில் மந்த ஓசையைப் பெறும்.

(உ-ம்.) மகன், அது. அன்பு.

(ச.) ச இடைக்கிற்றொழுதும், ட, ந என்னும் ஒற்றுகளின் பின்னும் கடுத ஓசையைப்பெறும்.

(உ-ம்.) அச்சம். ஆட்டி. முயற்சி.

INITIAL LETTERS.

சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?

பன்னிரண்டு உயிரும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ல, ரு எனனும் உயிர்மெய்களுக்கு

சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும்.

[கன்னால் 102.]

FINAL LETTERS.

சொற்களுக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?

உயிர்களும், ரு, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ம, ன எனனும் மெய்களும், குற்றிய

வாகுமூல சொற்களுக்கு இறுதியில் வரும்.

[கன்னால் 107. 109.]

LETTERS WHICH COMBINE IN WORDS.

சொற்களுக்கு இடையிலே நின்ற மயங்கிவரும் எழுத்துகள் எவை?

இடையிலே க, ச, த, ப தம்முள்ளே தாம் சேர்ந்து மயங்கிவரும்.

ர, ம, பிற மெய்களோடு சேர்ந்து மயங்கிவரும்.

மற்ற மெய்கள் தம்முள்ளும் பிறவுடனும் மயங்கி வரும்.

[கன்னால் 110.]

ஊ [எழுத்தின் முதலிலே, கடைசியே, இடையிலே ஆகிய மூவகை நிலைபாடுக
குறித்த கன்னால் 102-121. காண்க.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

(II.) COMBINATIONS OF LETTERS.

(II.) எழுத்துப்புணரியல். [நன்னூல் 151.]

19. CHANGE OF LETTERS.

கக.—விகாரம் என்பதென்ன?

மொழியோடு மொழி, வேற்றுமை வழியிலாவது, அல்வழி யிலாவது, பொருத்தம்பொழுது நிலை மொழியின் ஈற்றெழுத்தாகிலும், வருமொழியின் முதலெழுத்தாகிலும் அவ்விரண்டெழுத் துகளுமாகிலும், திரிவதுங் கெடுவதும் வேறே எழுத்துத் தோ ன்றுவதுமே விகாரம் என்னப்படும்.

விகாரம் ஒன்றும் பலவும் வரப்புணர்வது விகாரப் புணர்ச்சி ஆம். வி காரம் இன்றிப்புணர்வது ஓயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.

[நன்னூல் 153-157.]

இவைகளை அறியவேண்டுவதென்னவெனில்:

“மலர்க்கணை தொடுத்தான்” என விகாரம் உண்டானவழியில்,
மலராகிய கணையைத் தொடுத்தான் என்று பொருள் கொள்ளும்; [வினா 30.]
“மலர்கணை தொடுத்தான்” என இயல்பாக வந்த வழியில்
மலரையும் கணையையும் தொடுத்தான் என்று பொருள் கொள்ளும்.
இவ்வாறு விகாரத்தினால் பொருள் வேறுபடுதலைக் காண்க.

20. CHANGES.

உ.—அவ்விகாரம் எத்தனை வகை ஆம்?

தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூன்றுவகை ஆம்.

[நன்னூல் 154.]

(க.) இல்லாத விடத்து எழுத்து உண்டாகுவது தோன்றல்:

(உ-ம்.) என் இடத்தில் = என்னிடத்தில், என்பதில்-ன் தோன்றியது தோன்றல் விகாரம்.

(உ.) ஒரெழுத்து மற்றொரெழுத்தாக மாறுவது திரிதல்

(உ-ம்.) பால் + குடம் = பற்குடம், என்பதில் வகரம் நகரமாக மாறியது திரிதல் விகாரம்.

(ங.) இருக்கிற விடத்து ஒரெழுத்து மறைவது கெடுதல்:

(உ-ம்.) மரம் + வீடு = மரவீடு, என்பதில் மகரம் மறைந்தது கெடுதல் விகாரம்.

21. INFLECTED COMBINATION.

உக. வேற்றுமைச்சந்தி ஆவதென்ன?

நிலை மொழியின் இறுதியிலே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

என்னும் உருபுகள் தொக்கும் விரிந்தும் வரப் புணர்வது வேற்றுமைச்சந்தி ஆம். (K.)

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினான், மரம் வெட்டினான் என்பதில் ஐ என்னும் வேற்றுமை உருபு வெளிப்பட்டும், வெளிப்படாமல் மறைந்தும் வரப் பொருந்தியது.

கல்வெளிந்தான், கல்லாவெளிந்தான், (ஹன்ரம்). கொற்றன் மகன், (காண்காம்) மலைவீழ் அருவி, (ஹந்தாம்). சாதன் கை, (ஆரம்). மலை சொல், (ஏறாம்).

22. UNINFLECTED COMBINATION.

உஉ.—அல்வழிச்சந்தி ஆவதென்ன?

வேற்றுமையல்லாத வழியில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் புணர்வது அல்வழிச்சந்தி ஆகும்.

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) வந்த யனிதன்

§ க. உயிரீற்றப் புணரியல்.

23. VOWEL BEFORE VOWEL.

உரு.—உயிருக்குப் பின் உயிர் வந்தால் எவ்வாறும்?

(க.) இ, ஈ, ஐ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் இடையிலே யகர ஒற்றுந் தோன்றும்.

[நன்னூல் 162.]

(உ-ம்.) மணி + அழகு == மணியழகு.

நீ + எரியும் == நியெரியும்.

மலை + அருவி == மலையருவி.

(உ.) எ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் யகர ஒற்றுந், வகர ஒற்றுந் தோன்றும்.

(உ-ம்.) காணே + ஆரன் == காணேயாரன்.

சே + ஏறி == சேவேறி.

(ரு.) மற்ற உயிராகிய அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஐ, ஒ, ஓ என என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் வகர ஒற்றுந் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மக + அரி == மகவரி.

பலா + அருமை == பலாவருமை.

நில + உளம் == நிலவுளம்.

பு + அனை == புவனை.

எ + அன் == எவன்.

கொ + அறிகம் == கொவறிகம்.

கே + அழகு == கேவாழகு.

கொ + அழகு == கொண்டாழகு.

(K) ஐம்முதல் ஆரம் உருபு தொடர் வேறுபாடு

செவ்வீழியெழும்; ஏறவாய், வீழ், று

நடை, உரி, எரம், அங்கு, வம்ம, உய்கந்த

உருபு தொடர் ஆல் வந்ததில் உயிர் -- [நன்னூல் 162]

- இ) (க.) இடையிலே வரும் யகாரும் வகாரும் உடம்படுமெய்கள் என்னப்படும், மற்றைய பாஷைகளிலே இவ்வாண்டும் உயிர்களுக்கு இனமான அரை உயிர்க்கு என்னவும் படும்.
(உ.) உலகவழக்கில் உடன்படுமெய் இன்றியும் வழங்கும்.

அப்பியாசம். (24.)

“வினாவலியுந் தன்வலியு மாற்றான்வலியுந்
தனைவலியும் துக்கிச்செயல்.”

மிகுதியின் மிக்கவை செந்நாணத்தாந்தர்
தகுதியான் வென்றுவிடல்.

[இவற்றில் இருக்கிற சந்திகள் எவை?]

பின்வரும் வசனங்களில் உடம்படுமெய்களோடு எழுத.

“பச்சோலைக்கு இல்லை ஓலி.” “வற்றிய ஓலை கலகலக்கும்.” “சீரில் ருமிழி இளமை.”

பின்வரும் பாட்டில் உடம்படுமெய்களை நீக்கிப் பதங்களைப் பிரித்து நிறுத்தங்களோடு எழுத.

“சீரிடை புறங்குஞ் சங்கழிவிடை புறங்குமேறி
தாரிடை புறங்கும் வண்டு தாமரை புறங்குஞ் செம்பா
சேரிடை புறங்குமாமை துறையிடை புறங்குமிப்பி
போரிடை புறங்குமன்னம் பொழிவிடை புறங்குந்தோகை.”

[வினா 165.]

24. உ BEFORE A VOWEL, OR ய.

உச.—தானிக்குறில் அணையாத உகரத்துக்குப் பின் உயிர் ஆவது, யகரம் ஆவது வரில் எவ்வாறும்?

உயிர்வந்தால் உகரங்கெடும். யகரம்வந்தால் உகரங்கெட இகரந் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றிய இகரந் குற்றியலிகரம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 93. 164.]

(உ-ம்.) ஆடு + அரித = ஆடரித.
அரித + இல்லை = அரிதில்லை. ..
வாகு + அரித = வாகரித.
கொக்கு + ஒடிற்று = கொக்கோடிற்று.
குரக்கு + ஏறிற்று = குரக்கேறிற்று.
என்பது + யாறு = என்பதியாறு.

ஆகச் செவ்வது அரித என விகாரியிற்றி எழுதுவதும் உண்டு.

25. ANY LETTER AFTER A DEMONSTRATIVE OR INTERROGATIVE LETTER.

உரு.—சுட்டெழுத்துக்குப் பின்னும், எக்ர வினாவெழுத்துக்குப் பின்னும் மெய்யெழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்? உயிர் எழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்?

மெய் எழுத்து இரட்டிக்கும்; யகரம்வரில் வகரந் தோன்றும்; உயிர் வந்தால் வகரந் தோன்றும்.

[நன்னூல் 163.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(உ-ம்.) அ + மனிதன் = அம்மனிதன்.
 இ + பொழுது = இப்பொழுது.
 எ + வகை = எவ்வகை.
 ஆ + யானை = ஆய்யானை.
 ஆ + உயிர் = ஆய்வுயிர்.

அப்பியாசம். (25.)

“எவ்வறுவைவதலகம் உலகத்தோ
 டவ்வறுவைவ தறியு”

[எ + அறு = எவ்வறு. அ + அறு = அவ்வறு.]

“காதலென்ற எவறு கடவுளாழ்த்தனன்.”
 [புறம் பரிக்க.]

“வணிக மாக்களை பொத்தவ்வாரியே.”

“நொருளாளனொரு வணிகரில்லை பென்னும்
 பொருமையுடைத்திவ்வுலகு.”

[புறம் பிரித்த, இன்றியமையாத விகாரம் இது எனப்பாற்ற, மற்றதை நீக்கி நிறுத்தவாறோடு எழுத.]

“எப்பொருள் எத்தன்னமத்தாயினும் அப்பொருள்
 மெய்ப்பொருள் காண்பதறியு.”

26. WORD IN ௫ AND ௮ MAKE ௫ AND ௮.

உசு.—தனக்குறிலணையாத ௫, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧, ௧௨ நிலை மொழியினீற்றில்
 வரும் பொழுது எவ்வாறும்?

(க.) வேற்றுமை வழியில் பெரும்பாலும் ௫, ௮, இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால். [வேற்றுமை.]
 ஆறு + மீன் = ஆற்றமீன்.

(௩.) அல்லியில் சிலவீடத்த டிரட்டிக்கும்.
 குருடு + கண் = குருட்டுக்கண். [அல்வற்]
 மலடு + பசு = மலட்டுப்பசு.
 வயிறு + வலி = வயிற்றவலி

(௪.) அன்றியும், எழுது + தோல் = எழுத்தத்தோல்.
 வெருகு + கண் = வெருக்குக்கண்
 என சிலவீடத்த ௫, ௮, இரட்டித்து வரும்.

(௫.) அன்றியும், மருத்து + மை = மருத்துப்பை.
 கரும்பு + வில் = கரும்பு வில்.
 கன்று + ஆ = கன்று.
 என சிலவீடத்த வேற்றுமை வழியில் மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.
 [நன்னூல் 184.]

(௬.) அன்றியும், அன்பு + சினை = அன்புத்தினை.
 குரங்கு + மனம் = குரங்கு மனம்.
 என சிலவீடத்த, அல்வற்றிலும், மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.
 அன்றியும், பண்டு + கான் = பண்டைகான்,
 இன்று + கான் = இன்றை கான்,
 என சிலவீடத்த ஐகாரச்சரிப்பை பெற்றவரும். [நன்னூல் 185.]

அப்பியாசம். (26.)

“வேதவை இருந்த கீ” [வேந்த + அவை.]

“பசிக்கு மேலிவம்.” [பசிக்கு]

“கைவனர் மரத்துவர் அயிர்க் காயந்த நோய்
மெய்வனர் பிசியுள் அநில வேண்டினார்.”

“விரப்பலர் இயல்பை வேண்டுகின்றனார்
வெருக்குக் கண் வெவ்வேறு வேம்பாம்.”

“வேப்பநாய்” [வேம்பு + ஆம் + நாய் 161 காண்க]

“கன்னவின் கருப்புநிலை.”

“நட்பு நாள் ஆறாம், நல்லாறாம், அகிலினை
அறியுந்தோய் அவித்தனார்”

27. க, ச, த, ப, DOUBLED.

உஎ.—உயிருக்குப்பின் க, ச, த, ப வரில் எவ்வாறும்?

உயிருக்குப்பின்வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 165.]

(உ-ம்.) மதிக், காரியம்.....மதிக் காரியம்.
இந்த, சந்தம்.....இந்த சந்தம்.
வாங்கி, துவேன்.....வாங்கித் துவேன்.
சாணை, பாம்பு.....சாணைப்பாம்பு.

ஆகிலும், வினாப்பெயருக்கும், விளிப்பெயருக்கும், அஃறிணைப் பெயருக்கும், வினை முற்றுக்கும், பெயர் எச்சத்துக்கும், வினைத் தொகைக்கும், அது, இது, இவை, அவை, பல, சில, நீ, ஒரு, சிறு, அறு, எழு என் பவைகளுக்கும், மூன்றாம் ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுக்கும், உயிரீற்று உயர்திணைப் பெயருக்கும், பொதுப்பெயருக்கும், முன்வரும் க, ச, த, ப இயல்பாம்.

[நன்னூல் 160, 161. 159. 167. 203.] (1.)

(உ-ம்.) அவனை கொடுத்தான், அன்றை கொடும், செய்யுந் தம்பி, ஓடின குதிரை, குளிர் காற்று, ஆறு பெரிது, சாத்தனோடு கொண்டான், எனது தலை, தம்பி கை, நம்பி தந்தான்.

பெரும்பாலும் வடமொழிக் கொடந்தவருவதில் மேற்கொல்லிய எழுத்தகன் மிகா.

(உ-ம்.) ஆதி + பகவன் = ஆதிபகவன். சபா + சனம் = சபாசனம்.

(1.) “எழுவாய்ச் சர்வீன் இசைவலி இயல்பே” [அகத்.]

“வியங்கோன் விருநிழன் வலி இயல்பாகும்.” [அகத்.]

(உ-ம்.) “சொல்லாக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லந்த
சொல்லிற் பயனிலாத் சொல்.—”

“இரண்டன் விபத்தி எஞ்சில் வலி இயல்பாம்.” [அகத்.]

(உ-ம்.) “குன்றிய சீரீயச் ஆயினும் செப்பெறவச்
குன்றின்க் கேண்மை கொளின்”

“மூன்றன் உருபினும் ஆறன்உருபினும்
வல்லெழுத்து மிகுதல் இவ்வெனமொழிப. [இலக். வி.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

அப்பியாசம். (27.)

“கங்கைதீர்ப் புண்டைன்.”

“உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி”
[என் & இரட்டிக்கவில்லை]

“நில்லாத செல்வம்.”

“அறுகவை புண்டி.”

“தோம்பித் திரிவேல்.”

“அடிகடல்.” “விரிகுடித் திவகர் ஒத்தாய்.”

“பன்னாசை கரியாள் பன் மாகாளோ
டணிவந்து தீயை விடத்தொழை நூத்தாலின்
மணிமுடாசு கொடி தோழை வந்தாழ்நிலை
புணரிமொ ட்பாரபு போவதே போவதே.”

“.....அடையாளோ
கண்ணவாழ் தக்க கலாம்”

“.....ஐயகே !
எய்திப் கொல்வதாவினும் திறகொள்
செய்தொழிலா காளாயினும்.”

“நெய்வழிப் பாததலத் தீயவை
தீயினும் அழிப்பெம். —”

“கடிகடல் பொன்போல் ஓர்விநொற்புத்
கடிகட னோடிவழிவந்தே”

28. NEUTER PLURALS IN அ TAKE THE INCREMENT அற்று OR அத்து.(M.)
உஅ.—அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்முன், வேற்றுமை
வழியில், மெய்வரில் எவ்வாறும்?

இடையில் அற்றுச் சாரியைதோன்றும்.

(உ-ம்.) பல, ஐ பலவற்றை.
சில, கு சிலவற்றக்கு.

§ உ. மெய்யீற்றுப் புணரியல்.

29. THE FINAL CONSONANT IN A SHORT SYLLABLE DOUBLED BEFORE A VOWEL.

உக.—தனிக்குறிலணைந்த ஒற்றின்பின் உயிர்வந்தால் எவ்வாறும்?
அவ்வொற்றெழுத்து இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல். 205.]

(உ-ம்.) மன் + அற்கு = மண்ணற்கு.

(M.) பல்லவை ததலிய அகரவீறுபெயர்
அற்றெடு சிவணல் எச்சம் இன்றே. [இலக்கண விளக்கம்.]

அப்பியாசம். (29.)

“பொன்னணியும் வேந்தர்”

“சன்னுடையர் என்பவர் தந்தை; முகத்திரண்டு
புன்னுடையர் கல்லாதவர்.”

[கண் + உடையவர். புண் + உடையவர்.]

30. LETTERS DOUBLED AFTER ய், ர், ழ்.

நா0.—ய், ர், ழ் என்னும் எழுத்தின் பின் எவ்வெழுத்துக்கள் மிகும்?

(க.) அடை மொழிகளினின்றிலிருக்கும் ய், ர், ழ் என்னும் ஒற்றின்பின் வல்லினம் மிகும்.

[நன்னூல் 224.]

(உ-ம்.) பொய் + செல்வம் = பொய்ச்செல்வம்.
பாழ் + கொல்லை = பாழ்க்கொல்லை.
காற் + பருவம் = காற்ப்பருவம்.

(உ.) வேற்றுமை வழியில் அவற்றின்பின், வல்லினம் பெரும்பாலும் மிகும்.

(உ-ம்.) நாய் + கால் = நாய்க்கால்.
பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.
நீர் + குமிழ் = நீர்க்குமிழ்.

(நா.) போய், ஆய் என்னும் எச்சங்களுக்குப்பின் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) போய், சொன்னான் போய்ச்சொன்னான்.
ஆய், போயிற்று ஆய்ப்போயிற்று.

அப்பியாசம். (30.)

“தவிர்க்கை.”

“செவி கைப்பச்சொற் பெறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக் கீழ்த் தங்கும் உலகு.”

“.....அஞ்சுவ
தஞ்சல் அறிவார் தொழில்.”

“இன்னுலிற்றினே இவன்.”

[வேற்றுமைத் தொகைத்தொடரில் சகரத்தின்பின் தகரம் இரட்டித்தது.]

“ஆன்படு நெய் பெய் கலனும்.”

“தந்தைதாய்ப்பேண்.”

“உருளாயம் ஓவாது கூறிற் பொருளாயம்
போ ஒய்ப் புறமே படும.”

31. ரு, ம, ந, DOUBLED.

நாக.—ரு, ம, ந எப்பொழுது இரட்டிக்கும்?

குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த யகரத்தின் முன்னும், தனி ஐகாரத் தின் முன்னும் ரு, ம, ந இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 158.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(உ-ம்.) மெய் + ஞானம் = மெய்ஞ்ஞானம்.

கை + மாற்று = கைம்மாற்று.

செய் + கன்றி = செய்கின்றி.

அப்பியாசம். (31.)

“பொருள் கெடுத்துப்பொய்ம் மேற்கொளி
அருள் கெடுத்தல்வல் உறப்பிக்குஞ் குறு.”

“கைம்மாறு வினக்காற்றல் அரிது.”

“மைக்கின்ற ஒண்கண்.”

“மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மீள்கின்ற மெய்ச்சடரே.”

32. CHANGES OF FINAL ம் INTO ன், ஞ், AND ந். (N.)

1௩௨.—மொழியீற்று மகரம் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று மகரமானது ககர, சகரங்கள் வரில் முறையே
ஙகரமாகவும், ஞகரமாகவும்; தகர நகரங்கள் வரில் நகரமாக
வுந் திரியும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்.) மனம் + கரித்தது = மனங்கரித்தது.

மரம் + சாய்ந்தது = மரஞ் சாய்ந்தது.

பாவம் + தீயது = பாவந் தீயது.

செம் + நெல் = செந்நெல்.

அப்பியாசம். (32.)

“நஞ்சுடைமை நான் அறிந்த நாகங்கொத்தறையும்.”

“நுண்ணுணர்வின்மை வறமை, அலிதுடைமை
பண்ணப்பண்ணத் பெருஞ் செல்வம்.”

“இனந்தீதெனினும் இயல்புடையார் கேண்மை
மனந்தீதாம் பக்கம் அரிது.”

“சந்தன மென்குறடு தான் நேயந்த காலத்துங்
கந்தம் குறைபடாதலாற் றந்தம்
தனஞ் சிறியர் ஆயினார் தார் வேந்தர் கேட்டார்
மனஞ் சிறியர் ஆவனோ, மற்று.”

“செந்நெல்லால் ஆய செழுமுனை.”

“எக்கொறி யானும் இறைவன்றன் மக்களைச்
செக்கொறிமேனிநபச் செயல்வேண்டும்.”

(N.) வலிவரின் மலிகான் வருக்கம் ஆகும்;
நவ்வரின் நனிக்குறின் மயவு நவ்வாம்;
வவ்வழி இன்றி மகரம் கெடுமே. [நொன்னூல்.]

33. FINAL ம்.

நா.—மொழியீற்று ம்கரங் கெடுவதும் உண்டோ?

மகரத்தின் முன்னும், நகரத்தின் முன்னும், தொடர் மொழியின் முதலுறுப்பாக வருகிற பொழுதும், குறிலணையாத மொழியீற்று மகரங் கெடும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்) காலம் + கெடிது = காலகெடிது.
மரம் + மெல்வியறு = மரமெல்வியறு.

அப்பியாசம். (33.)

“ஆயயர் தொழுவது சாலவு நன்று.”

“அறவாழி அந்தணன்.”

“கோட்டுப்போல மலர்ந்து பித் நடப்பாடு
வேட்டதே வேட்டதா’ நடப்பாடு தோட்ட
கயப்பூப்போன முன மலர்ந்து பிடுகம்பு வானை
நயப்பாடு’ நடப்பாடும் இல்”

[கயம் + டு = கயப்பூ.]

34. CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

நா.—மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும், வேற்றுமை வழியில், ககர சகர பகரங்கள் வரில் டகரமாம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம்) மண் + குடம் = மட்குடம்
மண் + சாடி = மட்சாடி.
மண் + பரிணை = மட்பரிணை.
முள் + கூர்மை = முட்கூர்மை.
கன் + சொரிந்தான் = கட் சொரிந்தான்.
முள் + புறம் = முட்புறம்.

அப்பியாசம். (34.)

“அட்ட சிலம்பி அலர்ந்தன அண்டெனில்.”

“இடுககண் கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தான்ற
நல்லாள் இல்லாத குடி.”

“பேதைமையும் எல்லாம் பேதைமை காதுன்மை
கையல்ல தன் கட் செயல்.”

“கட்டிப்புலம்.”

“ஒல்லுதறிவ தறிந்ததன் கட்டகஞ்சி
செல்வார்க்குச் செல்லாததில்.”

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

“செவ்வத்தட் செவ்வஞ் செவ்ச்செவ்வம்.”

“.....கோபவோ
கணகுத்திற் றென்று தங்கை”

“என் பொருளவாகக் செலச்செவ்வித் தான் பிறர்வாய்
றுன்பொருள் காண்பதறிவு.”

“தல்லார்கட் பட்ட வறுமையின் இன்னுதே
தல்லார் கட்டட்ட திரு.”
[தல்லார்கண், தல்லார்கண்.]

“.....வாழ் நாள்கள்
சென்றன செய்வதனை.”
[இயல்பாதுறாக்குக் காரணம்?]

35. CHANGES OF FINAL ன் AND ல் INTO ற்.

௩௫.—மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் பெரும்பான்மையாய்
வேற்றுமை வழியிலும் சிறுபான்மையாய் அல்வழியிலும், ககர
சகர பகரங்கள் வரில் றகரமாம்.

[நன்னூல் 227.]

(உ-ம்.) பென் + குடம் = பெற்குடம்.
பென் + சாடி = பெற்சாடி.
பென் + பாணை = பெற்பாணை.
தல் + கூடம் = தற்கூடம்.
வீரல் + சிறித = வீரற்சிறித.
வீரல் + புறம் = வீரற்புறம்

அப்பியாசம். (35.)

“கைத்துடையான் காற்கீழ் ஒதற்குங் கடன் ஞாலம்.”

“தல்லாதவன் தன் தல்லற் கற்றுச் சூழ்
சொல்லாதிருக்கப்பெறின்.”

“.....கெடுக்காமல்
முற்பயக்குஞ் சின்னே இன்பத்தின், முற்றிழைய,
பிற்பயக்கும் பிழை பெரித.”

“செயற்பால செய்யா இவறியான் செவ்வம்
உயற் பால தன்றிக் கெடும்”

“குன்ற போற் குணத்தான.”

“தன்னைத் தான் காக்கிற் சினங்காகக.”

“சிறுகரிய தொன்றில்லை.”

“அறிவினை ஆகுவதன்மேல் பிறிதனோய்
தக்கோய் போற் போற்றுக னடை”

36. CHANGES OF FINAL ல் AND ள் INTO ன் AND ண்,

௩௬.—மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் எவ்வாறும்?

மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் முறையே னகரமும், ணகரமுமாம்.

[நன்னூல் 227.]

(உ-ம்.) ல் + மலை = கனமலை,
முள் + முடி = முண்முடி,
ளர் + மலர் = ளர்ண்மலர்.

இனி குகரத்தக்கு முன்னும் லகர ளகரங்கள்முறையே னகர ணகரங்களாம்.

(உ-ம்.) “கைத்தடையான் கற்றீழ் ஒதங்குங்கடன் ஓரலம்.”

அப்பியாசம். (36.)

“கல்வார் ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்
கன்மேல் எழுத்துப்போற காணுமே.”

[ல் + மேல்]

[இதில் க. ள் ள விகாரங்கள் காணு?]

“... ..கெட்டாவும்
மேன்மக்கள் மேன்மக்களே.”

[இதை விரித்தகாட்ட.]

37. CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

௩௭.—ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம்வரில் எவ்வாறும்?

(க.) ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம்வரில் வேற்று மைவழியில் பெரும்பாலும் இரண்டும் டகரமாகும்.

[நன்னூல் 209. 227. 229. 237.]

(உ-ம்.) ணன் + திமை = மட்டிமை.
முள் + தித = முட்டித.

(உ.) சிலவிடத்து இருவழியில் தகரம் டகரமாகும்.

(உ-ம்.) கண் + திறத்தான் = கண்டிறத்தான்.
மண்டோய் தயர் சீத் தவித்தோய் சீ!

(௩.) ஒரு டகரங் கெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) ளன் + தோறம் = ளாடோறம்.
தங்கள் + சலிமை = தங்கடலிமை.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

அப்பியாசம். (37.)

“தகடர் பெருஞ் செல்வம்...”

[தகடர், தீர்.]

“தெண்டிதாப்பாவை.”

“புண்டிராப்புரை நோக்கியநோக்கு.” ~~தகடர்~~

“விண்டலங் கலந்திலங்கு திங்கல்.”

[விங் + லம்.]

38. CHANGES OF FINAL ல் AND ன் INTO ற்.

நாடி.—னகரத்திற்குமுன்னும், லகரத்திற்குமுன்னும், தகரம்வரில் எவ் வாரும்?

(க.) னகரத்தின்முன்னும் லகரத்தின்முன்னும் தகரம்வரில் வே ற்றுமைவழியில் இரண்டும் றகரமுமாகும்.

[நன்னூல் 209. 229.]

(உ-ம்.) பொல் + தீமை = பொற்றீமை.

கடல் + திறை = கடற்றிறை.

நல் + தரை = நற்றரை.

எ-தில் ஞல்வழியிலும் இரண்டும் றகரம் ஆயின.

சல் + தாமரை = சுற்றாமரை.

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து தகரம் றகரமாம்.

(உ-ம்.) பொல் + தீது = பொற்றீது.

தனக்குவமை இல்லாததன் றும் கோத்தாற்

எ-தில் வேற்றுமை வழியிலும் தகரம் றகரம் ஆயிற்று.

(ஈ.) ஓர் றகரங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) பால் + தீது = பார்த்து.

அப்பியாசம். (38.)

“... .. சுற்றான்
பிண்கிறிவதல்லாற் பெரும்பாசற் தாக்கித்
தனச்சூ வியையே தாய்?”

“பிழச்சின்னு முற்பகற் செய்திற் றமாவின்னை
பிழ்பகற்றாமே வளம்.”

“சோடிநீக் கூற்றம்.”

[சோடி + இல் + தீ + கூற்றம்.]

39. CHANGES OF ல் AND ற் INTO ன்ன் AND OF ள் AND ற் INTO ண்ண்.

நகை.—லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும் நகரம்வரில் எவ்வாறாம்?

லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும் நகரம் வரில் முறையே, இரண்டும் னகரமும், ணகரமுமாம்.

[நன்னூல் 229.]

(உ-ம்.) கல் + கொறி = கன்னெறி.
தென் + கீர் = தெண்ணீர்.

ஓர் னகரமும், ணகரமுங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) வானத்தில் + நின்ற = வானத்தினின்ற.
அருள் + நலம் = அருணலம்.

அப்பியாசம். (39.)

“புன்னுனி மேனீர் போனிலையாமை என்றெண்ணி
இன்னினியே செய்க அறவீன !.....”

“வேனெடுங் கண்ணம் !”
[வேல் + கொடுங் = வேனெடுங்.]

“.....ஒன்றுணர்ந்த
நிற்பாசே கீனெறிச்சென்றார்.”
கீன் + கொறி = கீனெறி.

“இருனீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருனீங்கி
மாசுறு காட்சியவர்க்கு.”

40. CHANGE OF ற் INTO ன் AND ண் AFTER THOSE LETTERS.

சு0.—ணகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும் முன் மொழிமுதல் நகரம் எவ்வாறாம்?

(க.) தனிக்குறிலணைந்த னகரத்தின் முன்னும், னகரத்தின் முன்னும் நகரம் முறையே ணகரமாகவும், னகரமாகவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 237.]

(உ-ம்.) கண் + கீர் = கண்ணீர்.
தன் + நலம் = தன்னலம்.

(உ.) தனிக்குறிலணையாத னகரத்திற்கும், னகரத்திற்கும் முன் நகரங்கெடும்.

[நன்னூல் 210.]

(உ-ம்.) கவண் + கொடித = கவனெடித.
கலன் + கொடித = கலனெடித.

அப்பியாசம். (40.)

“ஐயத்திடுங்கித் தென்தார்க்கு வையத்தின்
வான் கணியதுடைத்த.”

“தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க ! பொய்த்த பின்
தன்னெஞ்சே தன்னைக்கெடும்.”

(உ.) மெலித்தல்; அதாவது, வல்லினத்தை மெல்லின மாக்கல்:

- (உ-ம்.) (1.) புத்தி எ-து புத்தி எனவும் வரும்.
(2.) தட்டை — தண்டை.

(ஈ.) நீட்டல்; அதாவது, குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத் தாக்கல்:

- (உ-ம்.) (1.) நீழல் எ-து நீழல் எனவும் வரும்.
(2.) பொழுது — போழ்து.

(சு.) குறுக்கல்; அதாவது, நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத் தாக்கல்:

- (உ-ம்.) (1.) பாதம் எ-து பதம் எனவும் வரும்.
(2.) தியேன் — தியேன்.

(ரு.) விரித்தல்; அதாவது, அல்லாத எழுத்தை வருவித்தல்:

- (உ-ம்.) (1.) மக எ-து மகவு எனவும் வரும்.
(2.) விளையுமே — விளையும்மே.

(கூ.) தொகுத்தல்; அதாவது, உள்ள எழுத்தை நீக்கல்:

- (உ-ம்.) (1.) தொழாதர் எ-து தொழார் எனவும் வரும்.
(2.) இல்லாதவன் எ-து இல்லாதான் எனவும் இல்லான் எனவும் இல்லான் எனவும் வரும்.

(எ.) முதற் குறை; அதாவது, முதலெழுத்தை நீக்கல்:

[நன்னூல் 156.]

- (உ-ம்.) தாமரை எ-து மரை எனவும் வரும்.

(அ.) இடைக்குறை; அதாவது, இடையெழுத்தை நீக்கல்:

- (உ-ம்.) (1.) ஒத்தி எ-து ஒதி எனவும்.
(2.) அக்கை எ-து அக்கை எனவும் வரும்.

(கூ.) கடைக்குறை; அதாவது, கடைஎழுத்தை நீக்கல்.

- (உ-ம்.) கீலம் எ-து கீல் எனவும் வரும்.
அரவம் எ-து அரவு எனவும் அரா எனவும்,
நிலா எ-து நிலவு எனவும் இவைபோலவனவும் வரும். (0.)

அப்பியாசம். (41.)

“இழுக்கலுடையுழி ஊறக்கோல் அந்நே
ஒழுக்கமுடையார் வாழ்ச்சொல்.”

[ஊன்ற கோல்.]

“அருகலநாடுப் பல பழுத்த கண்ணு
பொரிநாள் விளவினை வாவல் குறகா.”

[அலநாடு = அயலநாடு.]

ஆற்றின் மூழ்கி.”

[மூழ்கி.]

“.....தன்பக்
குறைபதிறறைப் பொருள்.—”

[தன்பத்தக்கு.]

(0.) குறிநீழ ஆவேருதகி உரம்பெறம். [அகத்.]

I எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(ஈ.) இவற்றன், விர்த்தலானத நோன்றல் விகாரமாம்; வலித்தலும் மெலித்தலும், நீட்டலும், குறையும் திரிதல் விகாரமாம்; தொகுத்தலும், மூலுழிக்குறைத்தலும், கெடுத்தல் விகாரமாம்.

(உ.) இவைவயல்லாமலும், விதியின்றிப் பல விகாரம்க்கும் வரும்.

(உ-ம்.) யார் எ-த ஆர் எனவும்,
ததை எ-து சதை எனவும்,
இன்முன் எ-த முன்றில் எனவும் வரும்.

(ஈ.) வழக்கத்தில்.

(உ-ம்.) இரப்பகல் எ-த ரப்பகல் எனவும்,
போகிருன் எ-து போருன் எனவும் இவைபோல்வன பலவும் வரும்.

§ ச. வடமொழிச்சந்தி.

42. SANSKRIT CHANGES.

சஉ.—வடமொழிகள் தமிழிலே ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் பொழுது வடநூலின் சந்தியைப் பெறுமோ?

வடநூலின் சந்தியைப் பெறுவதுமுண்டு. அவற்றின் விவரமாவது:

க. தீர்க்கச்சந்தி. (க.)

(க.) அ, ஆ முன், அ, ஆ இரண்டும் ஆகாரமாம்:

(உ-ம்.) தேவ + ஆலயம் = தேவாலயம்.
ஞான + ஆமிர்தம் = ஞானமிர்தம்.
சோஷ + ஆதியநி = சோஷதியநி.
புரா + ஆநந்தம் = புரானந்தம்.

(உ.) இ, ஈ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஈகாரமாம்:

(உ-ம்.) முனி + இத்திரன் = முனித்திரன்.
மிரி + ஈசன் = மிரிசன்.
மகி + ஈசன் = மகிசன்.

(ஈ.) உ, ஊ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஊகாரமாம்.

(உ-ம்.) குரு + உபதேசம் = குருபதேசம்.
தரு + ஊனம் = தருனம்.

உ. குணச்சந்தி. (உ.)

(ச.) அ, ஆ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஏகாரமாம்:

(உ-ம்.) சர்வ + ஈசன் = சர்வேசன்.
மகா + ஈசன் = மகேசன்.

(ஈ.) அ, ஆ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஓகாரமாம்:

(உ-ம்.) ஞான + உபதேசம் = ஞானோபதேசம்.
மந்திர + ஊகி = மந்திரோகி.
தயா + ஊர்த்தினன் = தயோர்த்தினன்.

ஈ. விருத்திச்சந்தி. (உ.)

(ஈ.) அ, ஆ முன், ஏ, ஐ வரில் இரண்டும் ஐகாரமாம்:

(உ-ம்.) ஞான + ஐக்கியம் = ஞானக்கியம்.

(எ.) அ, ஆ முன், ஒ, ஓ வரில் இரண்டும் ஔகாரமாம்:

(உ-ம்.) தின + ஓதனம் = தினௌதனம்.

எழுத்துப் புணரியல் முற்றிற்று.

இலக் கண வி ளு வி டை.

~~செய்து~~

II. ETYMOLOGY.

இரண்டாவது: சொல்லதிகாரம்.

43. PARTS OF SPEECH.

சுரு.—தமிழ்ச் சொற்கள் எத்தனை வகையாம்?(P.)

பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்குவகையாம்.

[நன்னூல். 259.]

(P.) சொல்லாவதென்ன?

ஒரு பொருளைத்தருகிற எழுத்துகள் சொல்லாம்.

[நன்னூல் 259. 274.]

தமிழாற் சொல்லப்பட்ட லுவகை மொழிகள் எவை?

ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதமொழி என்பனவாம்.

[நன்னூல் 260.]

ஒருமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒன்று நின்று தந்தம் ஒருபொருளைத் தருவனவாம். தனிமொழிகள் எனவும்கூடும்.

[நன்னூல் 260.]

தொடர் மொழியைக்குறித்து. 150. வினா காண்க.

பொதமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒருமொழிகளாய் ஒருபொருளைத்தருவதும் அன்றித் தொடர்மொழிகளாய்ப் பலபொருளையுந் தரும் மொழிகள் ஆம்.

(உ-ம்.) வேங்கை எ-து புலி என்று அர்த்தங்கொள்ளும் ஒருமொழி; அன்றியும் வேகின்றகை என விரியும்சொல்லத்தில் தொடர்மொழியாயிற்று.

இன்னஞ் சொற்களை வகுக்கும் வகை என்ன?

இயற்சொல் என்றும், திரிசொல் என்றும், திணைச்சொல் என்றும், வடசொல் என்றும் நாலுவகையாக வகுப்பார்கள்.

[நன்னூல் 270.]

இயற்சொல், இயற்சொல் ஆவதெது?

செத்தமிக் காட்டுமொழி ஆகியவருக்கும் இயல்பாய்த் தன்பொருளை விளக்குஞ்சொல் இயற்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 271.]

திரிசொல் ஆவதெது?

ஒரு பொருளைக்குறித்தவரும் பல சொற்கள் ஆகியும், பலபொருளைக்குறித்த வரும். ஒரு சொல் ஆகியும் அருமையாக உணரப்படும் பொருளையுடையது திரிசொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

II. சொல்லதிகாரம்.

44. NOUN.

சுசு.—பெயர்ச்சொல்லாவதென்ன?

ஒரு பொருளின் பெயரைக் காட்டுவது பெயர்ச்சொல் ஆம்.(Q.)

[நன்னூல் 275.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.
நன்மை, தீமை.
செய்தவன், வருவது.

45. VERB.

சுரு.—வினைச்சொல்லாவதென்ன?

ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டுவது வினைச்சொல் ஆம்.(R.)

[நன்னூல் 320.]

(உ-ம்.) இரு, வந்தான், படிக்கிறார்கள்.

வினைச்சொல்லு வினை என்பது ஆகுபெயர். (வினா 162.)

திசைச்சொல் ஆவதெது?

கொடுத்திழ் நாட்டுச் சொற்களும், அன்னிய பாஷைகளிலிருந்து வந்து செந்தமிழ் நாட்டு மொழிகளோடு கலந்து வழங்குஞ்சொற்களாகத் திசைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 273.]

வடசொல் ஆவது எது?

செந்தமிழ்ச் சொல்லு ஒப்பனவாடி வந்து வழங்கும் ஆரியச்சொற்கள் வட சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 274.]

இவை தற்சமம் என்றும், தற்பவம் என்றும் இருவகை ஆம். தற்சமம் என்பது ஆரியத் திற்குத் தமிழுக்கும் பொது எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) அமலம், குங்குமம். [AMALAM. KUNGUMAM.]

தற்பவம் என்பது ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம்.) சத்தி, போதி. [SAKTI. B'HOGI.]

- (Q.) உயிர்ப்பொருள் உயிரிலாப் பொருள் இரு வகையு; ஊருதல், பந்தத்தல், நடத்தல், எனவே மூவகை ஆகும் உயிர்ப்பொரு ளினமே.— இயற்கை, செயற்கை, இருவகை இனமும், உயிரிலாப் பொருளென் றுணைத்தனர் புலவர். [குறையாசத்தம்.]

பலபொருட்பெயரே பெயர்ச்சொல்லாகும். [குறையா.]

(R.) பலதொழிற் பெயரே வினைச்சொல்லென்ப. [குறையா.]

46. PARTICLE.

கூசு.—இடைச்சொல் ஆவதென்ன?

தனித்து வழங்குதலின்றிப் பெயர் வினைகளை அடுத்துவருவது இடைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

(உ-ம்.) அவனே என்பதில் ஏ என்பதும்; அவனும் இவனும் என்பதில், உம் என்பதும் இடைச்சொற்கள் ஆம்.

47. QUALIFYING WORD: ADJECTIVE OR ADVERB.

சுள.—உரிச்சொல் ஆவதென்ன?

பெயர்ச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும் தழுவி அவைகளுக் குரிய குணத்தைக் காட்டுவது உரிச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 374.]

(உ-ம்.) பெரிய அரசன்.
மிகவும் உழைத்தான்.

இவற்றில் பெரிய என்பதும், மிகவும் என்பதும் பெயரையும் வினையையும் தழுவி உரிச்சொற்கள் ஆம்.

க. பெயுரியல்.

48. CLASSES OF NOUNS.

சுஅ.—பெயர்ச்சொல் எத்தனைவகை ஆம்?

இடிகுறிப் பெயர் என்றும், காரணப்பெயர் என்றும் இரண்டு வகை ஆம். இவையும், பொதுப்பெயர் எனவும், சிறப்புப்பெயர் எனவும் இருவகையாக வகுக்கப்படும்.

[நன்னூல் 62. 275.]

49. ARBITRARY NOUNS.

சுகூ.—இடிகுறிப் பெயர் ஆவதென்ன?

மரம், மலை என்பவற்றைப்போல ஒரு நிமித்தமும் இன்றி வருவது இடிகுறி என்பதாம்.

[நன்னூல் 62. 275.]

(உ-ம்.) சிலம், கடல், ஆறு, சோறு.

II. சொல்லதிகாரம் (I.) பெயரியல்.

50. APPELLATIVE NOUNS.

௫௦.—காரணப்பெயர் ஆவதென்ன?

கணக்கு எழுதுகிறவனைக் கணக்கன் என்று ஒருநிமித்தம் பற்றி வழங்குவது காரணப்பெயர் ஆம்.

[நன்னூல் 276.]

(உ-ம்.) வில்லான். மலைச்சி. கரியன். முடவன்.

51. CHARACTERISTICS OF NOUNS.

௫௧.—பெயர்ச் சொல்லில் எத்தனை பெயருளை அறிய வேண்டும்?

பெயர்ச் சொல்லில், திணை, பால், இடம், வேற்றுமை என நான்கு பொருளையும் அறிய வேண்டும்.

[நன்னூல் 275.]

52. CLASS. PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

௫௨.—திணை என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

திணையாவது இலக்கணநூலிற் பகுக்கப்பட்ட பெயருளின் சாதியாம்.

அது, உயர்திணை, அஃறிணை என இருவகை ஆம். தேவர், மனிதர், நரகர் உயர்திணை ஆம். மற்றைய பெயர் எல்லாம் அஃறிணை ஆம்.(8.)

[நன்னூல் 261.]

MASCULINE NOUNS SINGULAR.

(8.) உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அன், ஆன் என்னும் விருதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், கம்பி, தம்பி, ஆடே, வீடலை, கோ, வேர் குளில், தோன்றல் முதலிய பெயர்களும் உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்களாம்.

[நன்னூல் 276.]

FEMININE NOUNS SINGULAR.

உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அள், ஆள் என்னும் விருதிகளையுடைய பெயர்களும், இ என்னும் விருதியைப்பெற்ற அநேகம்பெயர்களும், நங்கை, மகே, தையல், இருள், மாத, அரிவை, மடத்தை முதலிய பெயர்களும் உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 277.]

PLURAL, MASCULINE AND FEMININE.

உயர்திணைப் பலப்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அர், ஆர், அர்கள் என்னும் விருதிகளையுடைய பெயர்களும், கோக்கள், மனுக்கள், மக்கள் முதலிய பலப்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 278.]

53. GENDER AND NUMBER.

நா.—பால் என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

உயர்திணை ஆகிய ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என மூன்றும்; அஃறிணை ஆகிய ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என இரண்டும்; ஆக ஐந்து வகை ஆம். இவற்றுள், ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், ஆகிய மூன்றும் ஒருமை எனவும்; பலர்பால், பலவின்பால் ஆகிய இரண்டும் பன்மை எனவும்படும். இவை ஒருமையெண் என்றும், பன்மையெண் என்றும் சொல்லப்படும்.

பாலாவது மேற்சொல்லிய பொருள்களின் பகுப்பாம்;

[நன்னூல் 262-264, 276-284.]

(உ-ம்.)

ஒருமை.			பன்மை.	
உயர்திணை.	{ (க.) ஆண்பால்	ஆசன்.	(க.) பலர்பால்	புலவர்.
	(உ.) பெண்பால்	மனைவி.		
அஃறிணை.	(ச.) ஒன்றன்பால்	வீடு.	(இ.) பலவின்பால்	மரங்கள்.

54. PERSON.

நா.—இடம் ஆவது எத்தனை?

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூன்று.

இடமாவது சொற்களின் நிகழ்ச்சிக்குரிய தானம் ஆம்.

[நன்னூல் 265.]

(க.) இவற்றுள், தன்னைத்தானே குறித்து தன்மை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. நான், அடியேன். } [சொல்லுவோர்.]

(உ.) முன் நின்றவனைப்பார்த்துப் பேசுவது முன்னிலை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. நீ, கொடியாய். } [கேட்டோர்.]

(ஈ.) மற்றப் பொருளைக்குறித்துக் காட்டுவது படர்க்கை:

(உ-ம்.) { ஒருமை. அவன், மனிதன், வீடு. } [சொல்லப்படுவோர்.]

55. CASE.

நா.—வேற்றுமை ஆவது என்ன?

பெயரின் இயல்பை வேறுபடுத்துவதே ஆம். அது எட்டுவகை ஆம்.

[நன்னூல் 240-242. 291-293.](ர.)

(ர.) விபத்தி என்பது வேற்றுமை எனப்படும். [குறியியல்.]

II. சொல்லதிகாரம் (I.) பெயரியல்.

56. FIRST OR NOMINATIVE CASE.

நகா.—முதலாம் வேற்றுமை எது?

திரிபில்லாத பெயரின் இயல்பே ஒருமையில் முதல் வேற்றுமை எனவும், எழுவாய் எனவும்கூடும். (v.)

[நன்னூல் 293-295.]

(உ-ம்.) மனிதன், மனைவி, வீடு.

[வினா 128 காண்க.]

57. SIGNS OF THE NOMINATIVE.

நகா.—எழுவாயைக் குறித்துக்காட்டுகிற சொல்லுருபுகள் எவை?

ஆனவன், ஆனவள், ஆனது,
ஆனவர், ஆனவர்கள், ஆனவை;
என்பவன், என்பவள், என்பது,
என்பவர், என்பவர்கள், என்பவை முதலிய

சொல்லுருபுகள், எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டும். (v.)

(உ-ம்.) இராசாவானவர் வந்தார்.

பொன்னன் என்பவன் வந்தான்.

இவை மற்ற வேற்றுமைகளின் உருபுகளையும் பெற்று வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) இராசாவானவருக்குச் சிம்மாசனம்.

பொன்னன் என்பவனோடு வந்தான்.

[இவை வீணையால் அணையும் பெயர்கள். வினா, 95 காண்க. 105 வினாவையும் ஒத்தப்பார்க்க.]

58. SECOND OR ACCUSATIVE CASE.

நகா.—இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு ஐ என்பதே ஆம்.

[நன்னூல் 255. 296.]

இதின் பொருள் செயப்படுபொருளே.

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	இரண்டாம் வேற்றுமை.
	மனிதன்,	ஐ	மனிதனை உண்டாக்கினார்.
	தந்தை,	ஐ	தந்தையைக் கணம்பண்ணினான்.
	ம்,	ஐ	பூவை அணித்தான்.
	மரம்,	ஐ	மரத்தை வெட்டினான். [66.]
	வீடு,	ஐ	வீட்டைக் கட்டினான். [68.]
	நிலங்கள்,	ஐ	நிலங்களை வாங்கினான்.

(II.) பெயரே அன்றிப் பிறரு வேலா. [அசத்.]

(V.) பெயர்ப்பின் விருதி பெறாதே ஆவவன்,
ஆனவன், ஆவான், ஆகின்றவன் முதல்
ஐம்பாற் சொல்லும் பெயர்ப்பின் அடைதலே. [இல-கொத்த.]

அப்பியாசம். (61.)

“தோன்றலில் தோன்றமை நன்று”

“தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை.”

“ஆவின் இழித்த மேதி.”

“பந்தி அம் புவிநின்றம் பாரிடை இழித்த.”

“விசம்பிற்றுநிலிவீழின்.....”

“அருவிக் குன்றிற் குஞ்சாம்.”

“பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகைநிறிதென்னவேண்டாம்.”

“கார்க்கு என்னவரும் கருமேதிகள்
ஊரின்னிற கன்று.”

“சுறவைகாண கன்றின் வெல்கிடுக்கண்டடிபணிந்து.”
[கன்றின் = கண்ணைப்போல.]

“குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.”

62. SIXTH OR GENITIVE CASE.

கூஉ.—ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் அது, ஆது, அ, உடைய
என்பனவாம்.(X.) இவற்றின் பொருள் கிழமைப் பொருள் முத
லியவாம்.

கூஉ [கிழமை என்பது உரிமை; சம்பந்தப் பொருள் என்பாரும் உள், குறைபொருள் எனவும்படும்.]
[நன்னூல் 300.]

(உ-ம்.)

பெயர்.	உருபு.	ஆறாம் வேற்றுமை.
நத்தை	அது	தந்தையது கை.
தான்	ஆது	தனது செவி. [74.]
தான்	அ	தன் கைகள்.
தந்தை	உடைய	தந்தையுடைய கட்டை.

கூஉ (க.) மேற்சொல்லிய கிழமை என்பது தற் கிழமை என்றும் பிறிதின் கிழமை என்றும் இருவகை ஆம். கன்னூலார் தற் கிழமைபை உறப்புத்தற் கிழமை, பண்புத்தற் கிழமை, ஒன்றன் சுட்டத்தற் கிழமை, பலவின் சுட்டத்தற் கிழமை, ஒன்று திரித்து ஒன்றாதல் தற் கிழமை என கருவு வகையாக வகுத்திருக்கிறார்.

(உ-ம்.) நிலத்தகலம். சாத்தனதயல்பு. கபிலாதபாட்டு. சாத்தனதுகை.
மஞ்சளது பொடி. மாந்தாது தொகுதி. செல்லதகுப்பை. விலங்கின திட்டம்.
சாத்தனதாடை.

(X.) அதவும், ஆதவும், அவ்வும், உடையவும்,
ஆறன் உருபென்றதைத் தவ் வேண்டும். [அகத்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

(உ.) முடிக்குச் சொல் அகீர்னை ஒருமை ஆனால் அத, ஆத என்பனவரும். முடிக்குச் சொல் அகீர்னைப் பன்மை ஆனால் அ என்பது வரும். உயர் நினை ஒருமை பன்மைகளுக்கு அத, ஆத, அ என்பவை ஏலாவாம்.

(உ-ம்.) அரசர் குமான், அரசருடைய குமான், அரசருக்குக் குமான்.

அரசாதுகுமான் என்பது வழு.

(க.) உடைய எ-து பெயர் எச்சக்குறிப்பு என்றும், இசையெச்சம் என்றும், சொல்லுருபு என்றும் கூறவார்.

(ச.) உடைய எ-து செய்யுளில் உடை எனவும், இழிவான வழக்கத்தில் உட எனவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) “கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிர்.”

63. SEVENTH OR LOCAL ABLATIVE.

சூரு.—ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு எது?

ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு இல் என்பதாம். இடத்தில் என்னும் சொல்லுருபும் வரும். இடத்து என்பதஞ் செய்யுளில் வரும்.

கண், கால், அகம், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், சார், அயல், புடை, முதல், திசை, தேம், தலை, இடை, கடை, வலம், பாடி, அனை, இடம், உழை, உழி, உளி, வயின், வாய், பால் முதலியவும் ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாகவும் வழங்கும்.

[நன்னூல் 301, 302.]

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	ஏழாம் வேற்றுமை.*
	வீடு	இல்	வீட்டில் இருக்கிறான்.
	அரசன்	இடத்தில்	அரசனிடத்தில் வந்தான்.
	மணி	கண்	மணியின் கண் ஒளி.
	கல்லோர்	இடத்து	கல்லோரிடத்து அறம்.

மற்றவையும் இவ்வாறே.

சூரு (ச.) இவற்றின் பொருள் இடப்பொருளாம்.

(உ.) அங்விடப்பொருளானது (க) பொருளிடம், (உ) இடமிடம், (க) காலமிடம், (ச) கிளையிடம், (இ) குணமிடம், (சு) தொழிலிடம் என ஆறுவகையாம். இவ்வாறு தனித்தனியே தந்தொழை, பிறிதின் கிழமை என இருவகையாகப் பிரிக்கப்படும்.

(உ-ம்.) மணியின் கண் ஒளி } இரு கிழமைக்கும் பொருளிடம் ஆயிற்று.
பனையின் கண் அன்றில் }

பின்வரும் உதாரணங்கள் பெரும்பாலும் செய்யுளுக்குரியவாம்.

ஊர்க்கால் நிகர்த பொதும்பர்	[கால்]	இவ்விடப் பாத்தை	[இடம்]
வேலின் கடை மணியோல்	[கடை]	தன்மேற் கடுவனா கீற்ற கடுததுவாக் கண்டம்	[மேல்]
நல்லாரிடைப்புக்கு	[இடை]	பிண்டிக் கண்ணாச் சிறு கீழ்	[கீழ்]
வலைத்தலை மான் அன்ன	[நிலை]		

குறா கடல் வாய் அமுது	[வாய்]	அன் முதல் வந்த உன்மாய் மலை	[முதல்]
தேர்த்திசை இருந்தான்	[திசை]	காதலியின் சென்றதம்	[யின்]
அவர் வயிற் செல்லாய்	[வயின்]	நம்பா டணையாதான்	[பாடு]
கற்றூர் முன்	[முன்]	கல்லிசை சீனை நீர்	[அனை]
காட்டுச் சார் ஒடுந் குறு முயால்	[சார்]	கோழிக்குரியவை கோடாய் தேத்து	[தேம்]
கைவலத்தூர்ந்து	[வலம்]	கின்றதோர் நறவேங்கை நிழல் வழிஅசைச்	[வழி]
அவன் உழை வந்தான்	[உழை]	தன்ன	[அகம்]
உழைபுழி யோலைபோல்	[உழி]	அவருள், பல்லார் அகத்து	[இல்]
குளிர் காவுளி	[உளி]	ஊரிலிருந்தார்	[பால்]
என்னுயிற் புறத்து	[புறம்]	என் பால் இருந்தான்	[பால்]
கடைப்புடை கொள்ளிய கீர்	[புடை]		

கீழ் (அ.) இவை இடப்பெயர்களாகச் சொல்லுபுகளாக வழங்கும், தத்தம் பொருள் உணர்த்தி வருதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) “கண்ணகன் ஞாலம்” [கண் = இடம்.]
 “அகத்திலிருந்தான்.” [அகம் = உள்ளிடம்.]
 முதலியவும் அவ்வாறே.

அப்பியாசம். (63.)

“ஆகாதெனினும் அகத்து செய்யுண்டாற
 போகா தெறம்பு புறஞ் சுற்றும்.”

[அகத்து 66. வேற்றமை உருபு தொக்கு கின்றது. 152.]

“மலர் மிசை ஏனென் மாணடி. சேர்த்தார்
 கில மிசை நீடு வாழ்வார்.....

[மிசை எ-து ஏழன் உருபு.]

“இருள் சேர் இருவீழையுஞ் சேரா இறைவன்
 பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு.....”

[மாட்டு 68. மாடு எ-து ஏழன் உருபு. இல் தொக்கு கின்றது. 152.]

“.....நல்லறிவாளர்
 குழுவியிடத்தே தறந்தார்.”

[இடத்தே = இடத்தில்.]

“ஆறெலாம் கடவுள் வைகும்.”

“முற்றிலை மதியமன்ன முழு மணி மாடத்திட்ட
 அகிற் புனை தவழ்ந்த.”

64. EIGHTH OR VOCATIVE CASE.

கூசு.—எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் பெயரின் ஈறு திரிதலும் கெடுதலும் மிகுதலும் இயல்பாதலும், ஈற்றயல் எழுத்துத் திரிதலும் ஆம். இவற்றுள், இயல்பும் ஈற்றின் அழிவும் சமீபந்திலும், அளபெடுத்தல் தூரத்திலும், ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பலிலும், மற்றவைகள் எல்லா இடங்களிலும் வருகும்.

[நன்னூல் 303, 304.]

- (க.) சில உருபுகள் பொருளின்றி நிற்கும் ஏ என்னும் இடைச்சொல்லைப் பெறும்.
(உ-ம்.) அவனோடே. வீட்டிலே.

அப்பியாசம். (65.)

“மெய்மெய்யே! உலகின் வேந்தர்க்கெல்லாம் வேந்தே.”

“பொன்னின் குடம் உடைத்தாற் பொன்னாகும், என்னாகும்
மண்ணின் குடம் உடைத்தகரல்?”

“யாதனின் யாதனி னீங்கியானோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.”

66. NOUNS ENDING IN ஆம்.

காசா.—மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?
மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது,
ஆம் என்பது கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

[நன்னூல் 252.]

(உ-ம்.) மாம், மாத்தை; நிலம், நிலத்துக்கு.

கூடு (க.) வீரமொடு என்பதுபோல செய்யுளில் வருவதும் உண்டு.

(உ.) ஆம் என சுற்றிலுள்ள பெயர்கள் ஆம்கெட அத்துச்சாரியைப் பெறும்.

(உ-ம்.) “பூரியச் சூழத்திடை அறிஞர் போலவே.” [குறாம்.]

67. THE NOUN எல்லாம்.

காசா.—எல்லாம் என்பது எந்தச் சாரியை பெறும்?

எல்லாம் என்பது அற்றுச்சாரியையும், உம் என்னும் இடைச்
சொல்லும் வரப்பெறும். சிலவிடத்து மகரங்கெடவும், பலர்பா
லுக்குரிய விசுதி தோன்றவும் பெறும்.

[நன்னூல் 245, 246.]

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும்.
எல்லாமனிதர்களும்.
மனிதர் எல்லாரும்.

68. NOUNS ENDING IN டு, று.

காசா.—தனிக்குறில் அணையாத டு, று சுற்றிலிருக்கிற பெயர்கள் எவ்வா
று வேற்றுமைப்படும்?

குற்றியலுகரம் கெட, ட், ற் இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்.) ஆடு, ஆட்டை.
ஆறு, ஆற்றை.

[உக காண்ட.]

ஆட்டின் கழுத்தின் அடர்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

69. TERMINATIONS OF THE PLURAL.

சூக.—பன்மைப்பாலின் உருபுகள் எவை?

பன்மைப்பாலின் உருபுகள் ஆர், ஆர், கள், மார் என்பவை ஆம்.

னகர வீற்றுப் பெயர்களில் னகரம் ரகரமாகிக் கள் என்னும் விருதியைப் பெற்றும், பெறாதும், வேற்றுமை உருபுகளைப் பெறும்.

[நன்னூல் 278. 280.]

(உ-ம்.) தந்தையர், தந்தையர்.

வீடுகள், குழுமர்.

மனிதர், மனிதர்கள்.

இ (க.) சில, பல, சிறிய, பெரிய முதலிய அகரவீற்று அகீர்ணைப் பன்மைப்பெயர்கள் வேற்றுமைப் படும்பொழுது ஆற்றச் சாரியைபெறும்.

[நன்னூல் 250.]

(உ-ம்.) பலவற்றை, சிறியவற்றை.

(உ.) மகன் ஏ-த பன்மையில் மக்கள் எனவும் மாக்கள் எனவும் வரும்.

(க.) செய்புரிலே இச் என்னும் விருதியும் பன்மையிலே வரும்.

(உ-ம்.) மகளிர்.

70. PARADIGMS.

எ0.—மேற்சொல்லிய வேற்றுமைகளைக் காட்டிய அட்டவணைகளைச் சொல்லு?

I. கணக்கன்.

உருபுகள் இயல்புப்படிணர்ப்பால் பெயரோடு சேர்ந்தன.

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
(வினா. 56, 57.) க.	கணக்கன், கணக்கனுள் வன்.	கணக்கர், கணக்கர்கள்.
உ.	கணக்கன் + ஐ.	கணக்கரை.
(58.)		
க.	கணக்கனுல் + ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடின், உடன்.	கணக்கரால்.
	கணக்கனுள்	கணக்கரான்.
	கணக்கனோடு	கணக்கரோடு. கணக்கரோடு.
	கணக்கனுடன்.	கணக்கருடன்.
(59.)		
ச.	கணக்கனுக்கு + கு.	கணக்கருக்கு.
(60.)	கணக்கனுக்காக + கு, + ஆக.	கணக்கருக்காக.
இ.	கணக்கனில் + இல்.	கணக்கரில்.
	கணக்கனிலிருந்து + இல், + இருந்து.	கணக்கரிலிருந்து.
(61.)	கணக்கனினின்று + இல் + நின்று	கணக்கரினின்று.
க.	கணக்கனுடைய + உடைய.	கணக்கருடைய.
	கணக்கனின் + இன்.	கணக்கரின்.
(62.)	கணக்கனது + அது.	கணக்கரது.
எ.	கணக்கனில் + இல்.	கணக்கரில்.
(63.)	கணக்கனிடத்தில் + இடத்தில்.	கணக்கரிடத்தில்.
அ.	கணக்கனே! + ஏ	கணக்கரே!
(64.)	(மன்னு!)	

இலக்கண வினா விடை

செய்யுளில் தன் என்னுஞ்சாரியை பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையிலே வருவதும் உண்டு.
[வினா 108 காண்க.]

(உ-ம்.) கணக்கந்தன்னை. [கணக்கன்றன்னை.]
கணக்கந்தனக்கு. [கணக்கன்றனக்கு.]

II. கல்.

தனிக்ஞரில் அனைத்த மெய் இரட்டிக்க உருபுகள் சேர்த்தன. (வினா 29.)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	கல்.	கற்கள், கல்லுகள். [வினா 35. 29.]
உ.	கல்லை. கல்வினை. (வினா 65.)	கற்களை, கல்லுகளை. [கல்லுக்களை.]
ச.	கல்லால், கல்லாரன், கல்லிடன். கல்லோடு, கல்லொடு.	கற்களால், கல்லுகளால், கற்களுடன். கற்களோடு, கல்லுகளொடு.
ச.	கல்லுக்கு. கல்லுக்காக.	கற்களுக்கு, கல்லுகளுக்கு. கல்லுக்குக்காக, கற்களுக்குக்காக.
இ.	கல்லில். கல்லிலிருந்து. கல்லினின்று.	கற்களில், கல்லுகளில். கல்லுகளிலிருந்து, கற்களிலிருந்து. கல்லுகளினின்று, கற்களினின்று.
ஈ.	கல்லினுடைய. கல்லின். கல்லினது.	கல்லுகளினுடைய, கற்களினுடைய. கல்லுகளின், கற்களின். கல்லுகளினது, கற்களினது.
எ.	கல்லில். கல்லினிடத்தில்.	கல்லுகளில், கற்களில். கல்லுகளினிடத்தில், கற்களினிடத்தில்.
அ.	கல்லே!	கல்லுகளே! கற்களே!

III. நரி.

யகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்த்தன. (வினா 23.)

IV. பசு.

வகர உடன்படு மெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்த்தன. (வினா 23.)

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நரி.	நரிகள்.	க.	பசு.	பசுக்கள்.
உ.	நரியை.	நரிகளை.	உ.	பசுவை.	பசுக்களை.
ச.	நரியால். நரியோடு.	நரிகளால். நரிகளோடு.	ச.	பசுவால். பசுவோடு.	பசுக்களால். பசுக்களோடு.
ச.	நரிக்கு. நரிக்காக.	நரிக்குக்கு. நரிக்குக்காக.	ச.	பசுக்கு. பசுக்காக.	பசுக்குக்கு. பசுக்குக்காக.
இ.	நரியில். நரியிலிருந்து. நரியினின்று.	நரிகளில். நரிகளிலிருந்து. நரிகளினின்று.	இ.	பசுவில். பசுவிலிருந்து. பசுவினின்று.	பசுக்களில். பசுக்களிலிருந்து. பசுக்களினின்று.
ஈ.	நரியினுடைய. நரியின். நரியினது.	நரிகளினுடைய. நரிகளின். நரிகளினது.	ஈ.	பசுவினுடைய. பசுவின். பசுவினது.	பசுக்களினுடைய. பசுக்களின். பசுக்களினது.
எ.	நரியில். நரியினிடத்தில்.	நரிகளில். நரிகளினிடத்தில்.	எ.	பசுவில். பசுவினிடத்தில்.	பசுக்களில். பசுக்களினிடத்தில்.
அ.	நரியே!	நரிகளே!	அ.	பசுவே!	பசுக்களே!

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

V. காது.			VI. மாடு.		
குற்றியல்கள் கெட உருபுகள் சேர்த்தன. (வினா 24.)			குற்றியல்கள் கெடவும் டகரம் இரட்டிக்கவும் உருபுகள் சேர்த்தன. (வினா 26. 68.)		
வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	காது.	காதுகள்.	க.	மாடு.	மாடுகள்.
உ.	காதை.	காதுகளை.	உ.	மாட்டை.	மாடுகளை.
ஈ.	காதால் காதோடு	காதுகளால். காதுகளோடு.	ஈ.	மாட்டால். மாட்டோடு	மாடுகளால். மாடுகளோடு.
ச.	காதுக்கு. காதுக்காக.	காதுகளுக்கு. காதுகளுக்காக.	ச.	மாட்டுக்கு. மாட்டுக்காக.	மாடுகளுக்கு. மாடுகளுக்காக.
இ.	காதில். காதிவருந்து. காதினின்று.	காதுகளில். காதுகளிலிருந்து. காதுகளினின்று.	இ.	மாட்டில். மாட்டிலிருந்து மாட்டினின்று.	மாடுகளில். மாடுகளிலிருந்து. மாடுகளினின்று.
ஊ.	காதினுடைய. காதின். காதினது.	காதுகளினுடைய. காதுகளின். காதுகளினது.	ஊ.	மாட்டினுடைய. மாட்டின். மாட்டினது.	மாடுகளினுடைய. மாடுகளின். மாடுகளினது.
எ.	காதில். காதிவிடத்தில்.	காதுகளில். காதுகளிடத்தில்.	எ.	மாட்டில். மாட்டிலிடத்தில்.	மாடுகளில். மாடுகளிடத்தில்.
அ.	காதே!	காதுகளே!	அ.	மாடே!	மாடுகளே!

VII. ஆறு.			VIII. மரம்.		
குற்றியல்கள் கெடவும் டகரம் இரட்டிக்கவும் உருபுகள் சேர்த்தன. (வினா 26. 68.)			ஆம் கெட ஆத்தக்காரியை தோன்ற உருபுகள் சேர்த்தன. (வினா 66.)		
வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	ஆறு.	ஆறுகள்.	க.	மரம்.	மரங்கள். (வினா 32.)
உ.	ஆற்றை.	ஆறுகளை.	உ.	மரத்தை.	மரங்களை.
ஈ.	ஆற்றால். ஆற்றோடு.	ஆறுகளால். ஆறுகளோடு.	ஈ.	மரத்தால். மரத்தோடு.	மரங்களால். மரங்களோடு.
ச.	ஆறுக்கு. ஆறுக்காக.	ஆறுகளுக்கு. ஆறுகளுக்காக.	ச.	மரத்துக்கு. மரத்துக்காக.	மரங்களுக்கு. மரங்களுக்காக.
இ.	ஆற்றில். ஆற்றிலிருந்து. ஆற்றினின்று.	ஆறுகளில். ஆறுகளிலிருந்து. ஆறுகளினின்று.	இ.	மரத்தில். மரத்திலிருந்து. மரத்தினின்று.	மரங்களில். மரங்களிலிருந்து. மரங்களினின்று.
ஊ.	ஆற்றினுடைய. ஆற்றின். ஆற்றினது.	ஆறுகளினுடைய. ஆறுகளின். ஆறுகளினது.	ஊ.	மரத்தினுடைய. மரத்தின். (மரத்து). மரத்தினது.	மரங்களினுடைய. மரங்களின். மரங்களினது.
எ.	ஆற்றில். ஆற்றிடத்தில்.	ஆறுகளில். ஆறுகளிடத்தில்.	எ.	மரத்தில். மரத்திடத்தில்.	மரங்களில். மரங்களிடத்தில்.
அ.	ஆறே!	ஆறுகளே!	அ.	மரமே!	மரங்களே!

அப்பியாசம். (70.)

“கண்ணிற்கணிகலம் கண்ணோட்டம்.”

“அல்லின் மாரி அனைய நிறத்தவன்
சொல்லின் மாத்நிலையிற் கடல்தூர்ப்பன
கல்லின் மாரியைக் கைவகுத்தான், அது
வில்லின் மாரியின் வீரன் விலக்கினான்.”

“மண்ணின் மறைத்தன வளர்ந்தமர்க்கொடி.
விண்ணின் மறைத்தன விரிந்த மாத்துகள்!”

“செங்கைச் சூல வெதழியினத் தீயநன்
வெங்கடிகுயொடு மேற்செல வீசினான்.—”

“ஆதியை ஒத அறிவுண்டடிமே.”

“புவிபினில் வேந்தர் எல்லாம்.”

“கல்லாற்று ஞாடி அருள் ஆனக! பல்லாற்று
நேரினும் அகிலே துணை.”
[ஆறு, ஆற்றன், ஆற்றல்.]

“தண் கயக்குற்ற போது.”
[கயத்தில்.]

“சவுத்தால் பொருள் செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்தனார் பெய்திரிஇ அற்ற.”

[இரி = இருத்தி. 86. இரி அற்ற. 137.]

71. DECLENSION OF அது, இது, எது, யாது.

எக்.—அது, இது, எது, யாது என்பவை எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இன் சாரியையும் அன் சாரியையும் பெறும்.
பன்மையிலே அற்றுச்சாரியையும் பெறும். து என்பது வை
யாகத்திரியும். [கண்ணால் 250. 304.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	அது, அஃது.	அவை, அவைகள்.
உ.	அதை, அதனை	அவற்றை, அவைகளை.
ஈ.	அதிலும், அதனும், அதால், [அத்தால் எ-து வழு.] அதோடு.	அவற்றுல, அவைகளால், அவற்றோடு, அவைகளோடு.
ஏ.	அதற்கு, அதிற்கு.	அவற்றுக்கு, அவற்றிற்கு, அவைகளுக்கு.
இ.	அதில், அதினின்றும், அதிலிருந்து.	அவற்றில், அவைகளில்.
ஊ.	அதன், அதின். அதனுடைய, அதினுடைய. அதனது.	அவற்றின், அவற்றினுடைய. அவைகளின். அவைகளினுடைய.
ஊ.	அதில், அதனிடத்தில். அதனிடத்தில்.	அவற்றில், அவற்றினிடத்தில் அவைகளில், அவைகளிடத்தில்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

72. DECLENSION OF FIRST PERSONAL PRONOUN.

எஉ.—தன்மை இடமாகிய நான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலான வேற்றுமைகளில் நான் என்பது என் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் நான் என்பது நாம் எனத்திரியும். இரண்டாமுதவிய வேற்றுமைகளில் எம் எனவும் நம் எனவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 285-287. 294.]

(உ-ம்)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நான், யான்.	நான், யான்.	நாம், நாங்கள், யாம், யங்கள்.
உ.	என்னை.	நம்மை, எங்களை.	நம்மை, எங்களை.
க.	என்னால், என்னோடு.	நம்மால், எங்களால்.	நம்மோடு, எங்களோடு.
ச.	எனக்கு, எனக்காக.	நமக்கு, நமக்காக.	எங்களுக்கு, எங்களுக்காக.
இ.	என்னில், என்னின்.	நம்மில், நம்மின்.	எங்களில், எங்களின்.
ஈ.	என், எனது, என.	நம், நமது, எம், எங்கள்.	நம்முடைய, எங்களுடைய.
எ.	என்னிடத்தில், என்னில்.	நம்மில், நம்மிடத்தில், எம்மிடத்தில்.	

நீந் நாம் எ-து முன்னிலையோரையுக்குறிக்கும். நாங்கள் எ-து முன்னிலையோரை நீக்கித் தன்னையுந் தன்னையோர்ந்தவரையுந் குறிக்கும்.—

அப்பியாசம். (72.)

“யான் என தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்
வானோர்க் குயர்ந்த உலகம் புகும்.”—

“யாமும் எம்மிருக்கை பெற்றேம், உனக்கிடையூறும் இல்லை.”—

“எனக்குத் தாய் ஆவியாள் என்னை நங்கிட்டுத்
தனக்குத் தாய் நாடியே சென்றாள்—தனக்குத் தாய்
ஆவியவளும் அது ஆற்றாய்த் தாய்க்கொண்
டேளும் அளித்திவ்வுலகு.”—

“தேர்மிசை நம்பாயில் கடிதேருதல் செய்வானோ?—”

73. DECLENSION OF SECOND PERSONAL PRONOUN.

எஈ.—நீ என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் முன் நிலையிடமாகிய நீ என்பது உன் எனத்திரியும்.

இலக்கண வினா விடை

பன்மையிலே, முதல் வேற்றுமையில் நீர் எனவும் நீம் எனவுந்
திரியும். இரண்டாமுதவிய வேற்றுமைகளில் உம் எனத் திரியும்.
[நன்னூல் 247. 294.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	கீ.	கீ.	கீர், கீங்கள், கீயீர், கீயீர்.
உ.	உன்னை.	உன்னை.	உம்மை, உங்களே.
ங.	உன்னால், நின்னால்.	உன்னால்.	உம்மால், உங்களால்.
ச.	உனக்கு, நினக்கு. [நிற்கு.] உனக்காக.	உனக்கு.	உமக்கு, உங்களுக்கு. உமக்காக.
டு.	உன்னில், உன்னின், நின்னில், உன்னிலிருந்து.	உன்னில்.	உம்மில், உங்களில்; உம்மிலிருந்து, உங்களிலிருந்து.
சு.	உன், உனது. உன்னுடைய, நின், நின.	உன்.	உங்கள், உங்களுடைய.
எ.	உன்னில், உன்னிடத்தில்.	உன்மில்.	உம்மிடத்தில், உங்களிடத்தில்.

இது சொப்பனில் தம்மை தம்மால் முதலியவும் வரும்.

அப்பியாசம். (73.)

“.....வைகலும்
கூற்றம் அளந்து துந்நான் உண்ணும்.”

“.....பேர் வலாய்!
நங்கும் நானிலம் நானே நினக்கென்றான்.”

74. DECLENSION OF THE REFLEXIVE PRONOUN.

எசு.—தான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் படர்க்கையிடமாகிய தான் என்பது தன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் தாம் எனத்திரியும். இரண்டாம் முதலிய வேற்றுமைகளில் தம் எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 247.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தான்.	தான்.	தாம், தங்கள்.
உ.	தன்னை.	தன்னை.	தம்மை, தங்களை.
ங.	தன்னால், தன்னோடு. தன்னொடு, தன்னுடன்.	தன்னால்.	தம்மால், தங்களால். தம்மோடு, தங்களோடு.
ச.	தனக்கு, தனக்காக.	தனக்கு.	தமக்கு, தமக்காக, தங்களுக்கு.
டு.	தன்னின், தன்னில், தன்னிலிருந்து.	தன்னில்.	தம்மில், தங்களில், தம்மின்.
சு.	தன், தனது, தன்னுடைய, தன், தனது.	தன்.	தம், தங்கள், தமது, தங்களுடைய, தம்.
எ.	தன்னிடத்தில், தன்னில், தன்னிடத்து.	தன்மில்.	தம்மிடத்தில், தங்களிடத்தில்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

௫௫ (க) தாம் என்பது இரட்டித்து தத்தம் எனவும் தத்தம் எனவும் வழங்கும். அதின் பொருள் அவர் அவர் கருடைய என்பதாம்.

(உ-ம்.) “தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒழுக்கங்களை வருவா தொழுக அறம் வளரும்.”

“தம்பொருள் என்ப தம்மக்கள்;
அவர் பொருள் தத்தம் வினையாவளும்.”

(உ.) நான், நீ, தான் என்னும் பெயர்களை நில முறைப்பெயர்கள் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) தந்தை, எந்தை; தம்பி, எம்பி, தங்கை.—

அப்பியாசம். (74.)

“என்னிலைக்கட்டன்னை நிறுப்பானுந், தன்னை
நிலை கலக்கிக் கீழ்வொனூ, நிலையினூ
மேன்மேல் உயர்ந்து நிறுப்பானுந், தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்.—”

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித்தகை சான்ற
சொற்காத்துச் சொர்விலாள் பெண்.—”

[தற் = தன் = தன்னை. 153. தற் = தன் = தன்னுடைய.]

II. VERBS.

II. வினையியல்.

75. ANALYSIS OF VERBAL FORMS.

௭௫.—வினைச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறியவேண்டும்?

வினைச் சொல்லில், பகுதி, விசுதி, மூவிடம், ஐம்பால், காலம், ஏவல், வியங்கோள், ஈரெச்சம், எகிரம்மை, தொழிற்பெயர், இப்பத்துப்பொருளை அறியவேண்டும்.

[நன்னூல் 322.]

76. ROOT.

௭௬. இவற்றுள் பகுதி ஆவதென்ன?

பகுக்கப்படாமற் சொல்லின் முதனிலையாய் நிற்பதே பகுதி.

[நன்னூல் 134-137.]

(உ-ம்.) கட, படி, வீடு, இரு, போ.

(க.) பெயர்களை அடியாகவும், இடைகளை அடியாகவும், உரிக்களை அடியாகவும்கொண்டு உண்டாகும் வினைச்சொற்களும் உண்டு.

(உ-ம்.) சித்திரம் — சித்திரித்தான். } [பெயரடி.]
அங்கிராம் — அங்கிரித்தான்.
நிகர் — நிகர்த்தான். [இடையடி.]
வெள் — வெளுத்தான். [உரியடி.]

(உ.) பகுதியானது முதலிலே, வினையடி, அடிப்பாடு, தாது எனவும்படும்.(A.)

அப்பியாசம். (76.)

“நல்லினத்தின் ஊக்குத்தினையிலே,”

[ஊக்கு என்னும் இடைச்சொல்லாத் பெயர் எச்சம் உண்டாவிற்று.]

“அரம்போலும் கூர்மைவர் ஐனு மரம் போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லாதவர்.”

“முல்லை ! முறுவலித்த நகுநிர் போலும்.”

77. TERMINATIONS. [நன்னூல் 140.] (B.)

எஃ—விகுதி ஆவதென்ன?

திணை பால் இடம் முதலியவற்றைக் காண்பித்துச், சொல்லின் ஈற்றிலே நிற்கும் உருபே விகுதி.

[நன்னூல் 325.]

(க.) விகுதியானது கடைநிலை எனவும்படும்.

(உ.) இவ்விகுதிகளோடு வழங்குந் வினைச்சொல் வினைமுற்று எனவும், முற்றுவினை எனவும்படும். [நன்னூல் 323.]

(A.) பெயரே ஏற்றி, மற்றேற்றனை வேண்டா
தேற்பது வினைவினைக் குறிப்பு முற்றே. [தொன்னூல்.]

பொழுது சொன்வினை வினைப்பகு பதமே.
பகுதியே உடலெனும் பகடிப்பதம் ஆகும்.

(B.) என், ஏன், எம், ஏம், அம், ஆம், தன்மை;
ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர் முன்னிலை; அன், ஆன்
அன், ஆன், அர், ஆர், உ, அ'ப்படர்க்கை
வினையின் விகுதி மீண்டுந் பிறவும்,
கன்னெனப் பலவொழி பன்மையின் மிகவும் ஆம், [தொன்னூல்.]

பெயர்வினை இடை உரி காண்கடியானும்
பிற்கும் வினையெனப் பேசினர் புலவர். [இலக்கணக்கொத்து.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

		வினையியல்.	பகுதியும், வினையியல்.
ஆண்பெண் பெண்பால்.	தன்மை.	என், என். [கு, டு, து, து, அன், அன்.]	வந்தேன், வந்தனென்.*
	முன்னிலை.	ஆம், இ, இ. ஓம்.	வந்தாய், வந்தி, வந்தை. வந்தோம்.
பலர்பால்.	தன்மை.	ஓம், அம், ஏம்.	வந்தோம், வந்தனம்,* வந்தேம்.
	முன்னிலை.	ஈர், ஈர்கன். இர். மின்.	வந்தீர், வந்தீர்கன். வந்திர், வந்தினிர்.* நடமின்.
ஆண்பால்.	படர்க்கை.	ஆன், அன்	வந்தான், வந்தனன்.
பெண்பால்.	படர்க்கை.	ஆள், அள்.	வந்தாள், வந்தனாள்.*
பலர்பால்.	படர்க்கை.	ஆர், ஆர்கன். அர், ப. மார்.	வந்தார், வந்தார்கள். வந்தனர்,* நடப்ப. நடமார்.
ஒன்றன்பால்.	படர்க்கை.	து, அது.	வந்தது.
	படர்க்கை.	அ, ஆ.	வந்த, வந்தன,* நடவா

ஆன் சாரியையும் பெறும்.

78. TENSES.

எ.று.—காலம் ஆவது எத்தனை வகை ஆம்?

போனகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம், என மூவகையாம். இவை பகுதி, வினையியல் இரண்டிற்கும் நடுவே வரும் இடைநிலைக ளாற் குறிக்கப்படும்.

[நன்னூல் 423, 118]

இடைநிலை இன்றி வழங்குவனவும் உண்டு; அவற்றைப் பின்வரும் அட்டவணைகளிற் காண்க. (C.)

79. SIGNS OF THE PAST TENSE.

எ.ஈ.—போனகாலத்து இடைநிலைகள் எவை?

த் தத், நத், ட், ற், க், இன் ஆகிய இவ்வேழும் போனகா லத்து இடைநிலைகள் ஆம். (D.)

[நன்னூல் 142.]

(C.) “க, ட, த, ந ஒற்றின் ஐம்பான் மூவீடத் திறந்தகாலம் தருந்தொழில் இடைநிலை.”
[இலக். வி.]

(D.) “கு, டு, து, து என்னும் குன்றியலகரமோ
டெம் மூர் க, ட, த, ந, இறுதியும், பம்மார்
மின்னென்னும், வியங்கோட் பகுதியும்,
எவலுக்காரையும் என்பன எதிர்வுஞ்
செய்யுநிகழ்பெய்திர்வு மெய்பெறத்தருஉம்
இடைநிலைவாச தென்னஞ்சு புலவர்.” [இலக். வி.]

இலக்கண வினா விடை

	பகுதி.	இடைநிலை.	வினா.	வினாமுற்று.
க.	செய்	த்	என்	செய்தேன்.
உ.	படி	த்த்	என்	படித்தேன்.
ங.	சுட	க்த்	ஓம்	சுடந்தோம்.
ச.	உண்	ட்	ஆய்	உண்டாய்.
டு.	பெறு	ற்	அது	பெற்றது.
ஈ.	தொகு	க்	அது	தொக்கது.
ஏ.	அனுப்பு	இன்	ஈர்	அனுப்பினர்.

சில வினைப்பகுதிகளோடு அளபெடையும் இன்சாரியையுங் கூடி வரவும் போனகாலத்து வினாமுற்றும்.

(உ-ம்.) தழுவு, — தழீஇனேன்.
வளை, — வளை இனேன்.
உத, — உதீ இனேன்.

“அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தவிற்தே
புறன் அழீஇப் பொய்த்து நகை.

போனகாலத்து வினாமுற்றைக் காட்டிய
அட்டவணைகள்.

I. (த் என்னும் இடைநிலை.)			II. (த்த என்னும்-இடைநிலை.)	
பகுதி: செய்.			பகுதி: படி.	
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்தேன். செய்தனென்.	செய்தோம். செய்தேம். செய்தாம். செய்தனம்	படித்தேன். படித்தனென்.	படித்தோம். படித்தேம். படித்தாம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்தாய். செய்தை. செய்தி.	{ செய்திர். செய்திர்கள். செய்திர்.	படித்தாய். படித்தை.	படித்திர். படித்திர்கள்.
(ங.) படர்க்கை.	ஆண்பால். செய்தான். செய்தனன்.	பலர்பால். { செய்தார். செய்தார்கள்.	ஆண்பால். படித்தான். படித்தனன்.	பலர்பால். { படித்தார். படித்தார்கள்.
	பெண்பால். செய்தாள். செய்தனள்.		பெண்பால். படித்தாள். படித்தனள்.	
	ஒன்றன்பால். செய்தது.		ஒன்றன்பால். படித்தது.	

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

III. (ந்த என்னும் இடைநிலை.)			(IV. ட் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: நட.			பகுதி: உண்.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	நடந்தேன். கடத்தனென்.	நடந்தோம். கடத்தனம். கடத்தாம், கடத்தேம். கடத்தனெம்.	உண்டேன். உண்டனென்.	உண்டோம். உண்டனம். உண்டாம், உண்டேம், உண்டனெம்.	
(உ.) முன்னிலை, பொதுப்பால்.	நடந்தாய். கடத்தி.	நடந்தீர். நடந்தீர்கள். கடத்திர்.	உண்டாய். உண்டீர். உண்டி.	உண்டார். உண்டீர்கள். உண்டாரிர்.	
(ஃ.) படக்கை.	ஆண்பால். நடந்தான். கடத்தனன்.	பலவின்பால். நடந்தார். கடத்தனர். நடந்தார்கள்.	ஆண்பால். உண்டான். உண்டனர்.	பலவின்பால். உண்டார். உண்டனர். உண்டார்கள்.	
	பெண்பால். நடந்தாள். கடத்தனள்.		பெண்பால். உண்டாள். உண்டனள்.		
	ஒன்றன்பால். நடந்தது.		ஒன்றன்பால். உண்டது.		
V. (ற் என்னும் இடைநிலை)			VI. (க் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: கல்.			பகுதி: தொகு.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	கற்றேன்.	கற்றோம்.	தொக்கேன்.	தொக்கோம்.	
(உ.) முன்னிலை, பொதுப்பால்.	கற்றாய். கற்றி. [என்றி.]	கற்றீர். கற்றீர்கள்.	தொக்காய்.	{ தொக்கீர். தொக்கீர்கள். [நகுதிர் = நக்கீர்.]	
(ஃ.) படக்கை.	ஆண்பால். கற்றான். கற்றனன்.	பலவின்பால். கற்றார். கற்றார்கள்.	ஆண்பால். தொக்கான்.	பலவின்பால். தொக்கார். தொக்கார்கள்.	
	பெண்பால். கற்றாள். கற்றனள்.		பெண்பால். தொக்காள்.		
	ஒன்றன்பால். கற்றது.		ஒன்றன்பால். தொக்கது.		
	பலவின்பால். கற்றது.	பலவின்பால். கற்றன. கற்ற.	ஒன்றன்பால். தொக்கது.	{ தொக்கன. தொக்க.	

இலக்கண வினா விடை

VII. (இன் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி.		அனுப்பு.
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினேன். அனுப்பினேன்.	அனுப்பினோம். அனுப்பினும்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினாய். அனுப்பினே.	{ அனுப்பினீர். அனுப்பினீர்கள். அனுப்பினீர்.
(ஈ.) படர்க்கை,	ஆண்பால். அனுப்பினான். அனுப்பினன்.	பலப்பால். { அனுப்பினார். அனுப்பினார்கள். } அனுப்பினர்.
	பெண்பால். அனுப்பினாள், அனுப்பினள்.	
	ஒன்றன்பால். அனுப்பிற்று, (போயிற்று.) அனுப்பினது. அனுப்பியது. [போச்சு, போச்சது எ-ன வழு.]	பலவீண்பால். { அனுப்பின.

அப்பியாசம். (79.)

“ஆக்கம் இழந்தேம் என்றலறவார்
கனக்கம் ஒருவந்தம் கைத்துடையார்.”

“நினைத செய்கையிற் நிகைத்தனை.”

“எங்கிலான், இனித்தான், நிகைத்தான், மனம்
வீங்கிலான் வீம்மினான் வீழந்தான் அரோ !”

“பெரும்பொருள்வைத்தீர்; வழங்குமின்!”

“.....இதுவேண்டும் எனமுன்
றத்தனன் என்றனன்

“புண்டரீக மென் பதத்தியைப் புகழ்ந்தனன், புகழ்
வண்டறு மது மாலை கைக்கொடுத்தனன், மகிழ்ந்து.”

“நின்றகுற்றி வாழ்நி எனினுநின் வாழ்காட்கள்
சென்றன செய்வதனை!”
[வாழ்—வாழ்க்தேன்—வாழுவேன்.]

“பல்லான்றகேள்விப் பயன் உணர்வார் பாடழிக்
தல்லல் உழப்ப தறிதிரே!”

“இம்மேதினி புரத்தோன்.”

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

“ஆர்த்தனர், களித்தனர், ஆடிப் பாடினர்,
வோர்த்தனர், தடித்தனர், சிவித்துமெய்ம்மயிர்
போர்த்தனர், மன்னரைப் புசுத்து வாழ்த்தினர்,
தார்த்தனர் கீனிதொசால்வினூர்க்கெல்லாம்.”

“முற்றும் உணர்க்தனரில்லை, முழுமதுஉம்
சற்றனம் என்று களியற்க!.....”

“செய்தான் இருவினையின் பயத்தைச் சேரும் சென்றென்றி,
எய்தான் பயத்தைப்பிறனே துய்த்தல் இயல்பென்றி.—”

[என், என்றேன், என்றி.]

“மிக்கார்த்தம் கேட்டின் கண் மேன்மையில்லாத் திற்பார் போல்
நக்காங்கே எயிறுடைத்த தறவமூலில்; காள்வேங்கை
தக்கார்போற் கைம்மறித்த காந்தன்; அந்தோ தனாதெனவே
தொக்கார் போற் பன்மாவும் மயிலுந் தோன்றித்தனங்கெனவே.”

[மிகு. நகு. தகு. தொகு. 95. வினா.]

“ஆழ்திணைக் கடல் அகடு கீண்டொழுபெய்தன்றே.”

“அரசரோட மார்தம்மை அறிவரிதாயதன்றே.”

“சென்றென வணங்கினர் கால்வர் ஓடினர்.”

80. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

210.—நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

கிறு, க்கிறு, கின்று, க்கின்று, ஆநின்று, ஆகிய இவ்வைந்தும்
நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

[நன்னூல். 143.]

(உ-ம்.)

	பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வினை முற்து.
க.	படி.	கிறு	என்	படிக்கிறேன்.
உ.	படி.	க்கிறு	என்	படிக்கிறேன்.
க.	செய்	கின்று	ஓம்	செய்கின்றேன்.
ச.	ஆழி	க்கின்று	ஆன்	ஆழிக்கின்றேன்.
இ.	கட	ஆகின்ற	ஆய்	கடவாகின்றேன்.

இலக்கண வினா விடை

நிகழ்காலத்து வினாற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (கிற என்னும் இடைநிலை.)			II. (க்கிற என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: செய்.			பகுதி: படி.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்கிறேன்	செய்கிறோம்.	படிக்கிறேன்.	படிக்கிறோம்.	
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்கிறாய்.	{ செய்கிறீர். செய்கிறீர்கள்.	படிக்கிறாய்.	{ படிக்கிறீர். படிக்கிறீர்கள்.	
(ஈ.) படர்க்கை.	செய்கிறான்.	{ செய்கிறார். செய்கிறார்கள்.	படிக்கிறான்.	{ படிக்கிறார். படிக்கிறார்கள்.	படிக்கிறார். படிக்கிறார்கள்.
	செய்கிறான்.		படிக்கிறான்.		
	செய்கிறது. செய்கின்றது.	செய்கின்றன.	படிக்கிறது. படிக்கின்றது.		
III. (கின்று என்னும் இடைநிலை.)			IV. (க்கின்று என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: வாழ்.			பகுதி: நட.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	வாழ்கின்றேன்.	வாழ்கின்றோம்.	நடக்கின்றேன்	நடக்கின்றோம்	
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	வாழ்கின்றாய்.	{ வாழ்கின்றீர். வாழ்கின்றீர்கள்.	நடக்கின்றாய்.	{ நடக்கின்றீர். நடக்கின்றீர்கள்.	
(ஈ.) படர்க்கை.	வாழ்கின்றான்.	{ வாழ்கின்றார். வாழ்கின்றார்கள்.	நடக்கின்றான்.	{ நடக்கின்றார். நடக்கின்றார்கள்.	நடக்கின்றார். நடக்கின்றார்கள்.
	வாழ்கின்றான்.		நடக்கின்றான்.		
	வாழ்கிறது. வாழ்கின்றது.	வாழ்கின்றன.	நடக்கிறது. நடக்கின்றது.		

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

V. (ஆகின்று என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: போது.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.
(க) தன்மை, பொதுப்பால்.	போதாநின்றேன்.	போதாநின்றோம்.
(உ.) முன்னிலை, பொதுப்பால்.	போதாநின்றாய்.	{ போதாநின்றீர். போதாநின்றீர்கள்.
(சு.) படர்க்கை.	ஆண்பால். போதாநின்றான்.	பலப்பால். போதாநின்றார்.
	பெண்பால். போதாநின்றாள்.	
	ஆண்பால். போதாநின்றாது.	பலவின்பால். போதாநின்றனர்.

அப்பியாசம். (80.)

“பண்டுகொள் குணங்கங்கீதம் பாணியிற் பாடுகின்றான்.”

“கறையெலிர் கருந்துயர்க்கடலில் வீழ்கின்றும்.”

81. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

யுக. வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடை நிலைகள் எவை?

வ், ப், ப்ப், இம்மூன்றும் வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடை நிலைகள் ஆம்.

[நன்னூல் '144.]

(உ-ம்.)

	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினை முற்ற.
க.	செய்.	வ்	ஏன்	செய்வேன்.
உ.	உண்.	ப்	ஓம்	உண்போம்.
சு.	நட.	ப்ப்	ஆய்	நடப்பாய்.

இலக்கண வினா விடை

வருங்காலத்து வினாமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (வ் என்னும் இடைநிலை.)			II. (ப் என்னும் இடைநிலை.)	
பகுதி: செய்.			பகுதி: உண்.	
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	செய்வேன். செய்கு. செய்வல்.	செய்வேம். செய்வம். செய்வேம். செய்தும். செய்கும்.	உண்பேன். உண்கு.	உண்போம். உண்கும்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்வாய். செய்தி.	செய்வீர். செய்வீர்கள்.	உண்பாய். உண்டி. [பேதி]	உண்பீர். உண்பீர்கள்.
(ஃ.) படர்க்கை.	செய்வான். ஆண்பால். பெண்பால்.	செய்வார். செய்வார்கள். பலப்பால்.	உண்பான். ஆண்பால்.	உண்பார். உண்பார்கள். பலப்பால்.
	செய்வான்.		உண்பான்.	
	செய்யும். ஒன்றன்பால்.	செய்யும். செய்வ. செய்குவ.	உண்ணும். ஒன்றன்பால்.	உண்ணும். உண்ணுவ.

III. (ப் ப என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: நட.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	நடப்பேன்.	நடப்போம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	நடப்பாய். [வெஞ்ஞி.]	நடப்பீர். நடப்பீர்கள்.
(ஃ.) படர்க்கை.	நடப்பான். ஆண்பால். பெண்பால்.	நடப்பார். நடப்பார்கள். பலப்பால்.
	நடப்பான்.	
	நடக்கும். ஒன்றன்பால்.	நடக்கும். நடப்பன்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

செய்யுளில் கு என்னுஞ் சரியையும் வரும்.

(உ-ம்.) செய்குவேன்.

(உ.) ஒன்றன்பாலிலும், பலவீன்பாலிலும் இடை நில்லு கெட, உம் என்னும் வீகுதி சேரும். பெரும்பாலும் பிறவினைகளிலே க்க பகுதிக்கும் அவ்வீகுதிக்கும் நடுவே வரும். விகாரமும் வருவதுண்டு?

(உ-ம்.) செய்யும், படிக்கும். ஆம், [ஆகும்.] போம், [போகும்.] சாம், [சாகும்.] கூடம், [கூடும்.]

அப்பியாசம். (81.)

“பாரும் அவ்வயின் வருதம்.....”

“கின்ற மாதவம் புரிதியே வினைவு முற்றதி.....”

“வல்லுற்றவரில் இணற்றின்கட் சென்றுன்பர்.—”

“மூன்றுலகனுக்கும் ஒர் இடுக்கன் மூட்டுவார்.—”

“ஓர் அலும் ஒட்டலுஞ் செய்பவோ?”

“கெடுவல் யான் என்ப தறிக, தன்னெஞ்சம்
கடுவொரீஇ அல்லசெயின்.—”

“உள்ளத்தால் உள்ளுந்நிதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தோ கன்மேம் எனல்.”

“அன்றறிவாம் என்னுதறஞ் செய்க.”

“.....கற்பினன்
பெற்றுக் கொடுத்த தலைமகன் போனம்.”

[போனம் = போலும்.]

“.....மிதிலையார் கோமான்

புரியும் வேள்வியும் காண்டு நாம்.”

“.....கின்கருத்தினை முடித்தும் என்றகன்றான்.”

“நிறையால் அகப்படுத்தல் ஆகா தறையோ.”

“வள்ள வாய்ச் செழுந் மலரத்தில் வண்டு பான் மிதற்றம்,
அள்ளல் அங்கருஞ் சேற்றிடை ஆமை கண் படுக்கும்;
பள்ள நீர்ச்செழுந் பனைதொறும் பணிவமுத்தவிர்க்கும்;
கள்ளுலா' மலர்ப்பொதும்பரிற் களிமயில் அகவும்.—”

“மலைவளம் பெரிதென்கோ யான்? வால் கண்பாத்த மேலும்
அலைவளம் பெரிதென்கோ யான்? யாதென அறைவன், மாதோ?”

“படுகொலை புரிவ மாத் படைகொடெம் குலனைக் கண்ணே !
அடிமிசை முறை விட்டென்றம் அாற்றவ சிலம்பே! சூழ்த்த
கடிமது நுகர்வ அன்னோர் கருங்குழற் காமம் வண்டே!”

“வேண்டி ஈதியோ, வெள்குதியோ, விம்மனோயல்
மாண்டு போதியோ, மறத்தியோ, எங்கணம் வாழ்தி?”

82. RULES FOR THE FORMATION OF THE THREE TENSES.

௮௨.—மூக்காலங்களுக்கும் பொதுவான விதிகளெவை?

(க.) தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் பல வினைப்பகுதிகள், நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது தன் வினையாகவும், க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது, பிறவினையாகவும் வழங்கும். அவற்றிற்கு முறையே போனகாலத்தில் ந்த் என்னும் இடைநிலையும், த்த் என்னும் இடைநிலையும், வருங்காலத்தில் வ் என்னும் இடைநிலையும், ப்ப் என்னும் இடைநிலையும் வரும்.

(௨-ம்.)	பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
	அழி { தன்வினை. பிறவினை.	அழிகிறேன் அழிக்கிறேன்	அழிந்தேன் அழிந்தேன்	அழிவேன். அழிப்பேன்.

கெடு, மேய், வீரி முதலியவும் அவ்வாறெனக்காண்க.

(உ.) தன்வினையாகி ங்கு, கு, ம்பு, சு, மி, து, ஈற்றிலுள்ள பகுதிகளும், பிறவினையாகி க்கு, ப்பு, ச்சு, ட்டு, ஈற்றிலுள்ள பகுதிகளும், பெரும்பாலும் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே இன் என்னும் இடைநிலையையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(௨-ம்.)

	பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
தன்வினை.	அடங்கு.	அடங்குகிறேன்.	அடங்கினேன்.	அடங்குவேன்.
பிறவினை.	அடக்கு.	அடக்குகிறேன்.	அடக்கினேன்.	அடக்குவேன்.
தன்வினை.	புலம்பு.	புலம்புகிறேன்.	புலம்பினேன்.	புலம்புவேன்.
தன்வினை.	பேசு.	பேசுகிறேன்.	பேசினேன்.	பேசுவேன்.
பிறவினை.	அனுப்பு.	அனுப்புகிறேன்.	அனுப்பினேன்.	அனுப்புவேன்.
பிறவினை.	பாய்ச்சு.	பாய்ச்சுகிறேன்.	பாய்ச்சினேன்.	பாய்ச்சுவேன்.
தன்வினை.	பாடு.	பாடுகிறேன்.	பாடினேன்.	பாடுவேன்.
பிறவினை.	காட்டு.	காட்டுகிறேன்.	காட்டினேன்.	காட்டுவேன்.

(ஈ.) அகர வீற்றுப்பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே க்கிறு என்றும், போனகாலத்திலே ந்த் என்றும், வருங்காலத்திலே ப்ப் என்றும், இடை நிலைகளைப் பெறும்.

ஆகா வீற்றுச் சில வினைப்பகுதிகளும் அவ்வாறும்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
நட, பற,	நடக்கிறேன், பறக்கிறேன்,	நடந்தேன், பறந்தேன்,	நடப்பேன். பறப்பேன்.
ஏமா	ஏமாக்கிறேன்,	ஏமாந்தேன்.	ஏமாப்பேன்.

(ச.) ன், ஞ ஈறுள்ள பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ட், வ் ஆவது, ப் ஆவது, இடை நிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
உண், ஆளு,	உண்டிறேன், ஆளுகிறேன்,	உண்டேன், ஆண்டேன்,	உண்பேன். ஆளுவேன்.

(ரு.) ன், ளு ஈறுள்ள பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ன், ற், வ் ஆவது, ப் ஆவது இடை நிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
தின், செல்லு, சொல்லு,	தின்னிறேன், செல்லுகிறேன், சொல்லுகிறேன்,	தின்னேன், சென்னேன், சொன்னேன்,	தின்பேன். செல்லுவேன். சொல்லுவேன்.

(கூ.) தனிக் குறிலையணைந்த டி, று, கு, ஈறுள்ள பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும் போனகாலத்திலே ஒற்றின் மிகுதலையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
படு, பெற, தகு,	படுகிறேன், பெறுகிறேன், தடுகிறேன்,	பட்டேன், பெற்றேன், தக்கேன்,	படுவேன். பெறுவேன். தடுவேன்.

(எ.) சில பகுதிகள் அவ்வவற்றிற்குரிய சில விகாரங்களைப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	விசேஷகாலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
(க.) { வர, தர, ஏல், கல், கேள், நில்,	வரு-கிறேன், தரு-கிறேன், ஏற-கிறேன், கற-கிறேன், கேட்கிறேன், நிற்கிறேன்,	வந்தேன், தந்தேன், ஏற்றேன், கற்றேன், கேட்டேன், நிற்பேன்,	வருவேன், தருவேன், ஏற்பேன், கற்பேன், கேட்பேன், நிற்பேன்.
(ங.) { இரு, விஞ்ரு,	இருக்கிறேன், விஞ்ரு-கிறேன்,	இருத்தேன், விண்டேன்,	இருப்பேன், விஞ்ருவேன்.
(ச) { ஈனு, போடி, கொஞ்ரு, காண்,	ஈனு-கிறேன், போடி-கிறேன், கொஞ்ரு-கிறேன், காண்-கிறேன்,	ஈன்றேன், போட்டேன், கொண்டேன், காண்டேன்,	ஈனுவேன், போடிவேன், கொஞ்ருவேன், காண்பேன்.
(இ.) { வாழு, பெய், செய், தெய், வை, பொரு, அழு, உழு, தொழு,	வாழுகிறேன், கிறேன்,	வாழ்ந்தேன், தேன்.	வாழ்வேன், வேன்.
(ஈ.) விழு,	கிறேன்,	{ விழுந்தேன், } { விழ்ந்தேன். }	விழுவேன்.
(ஆ.) { ஆறு, ஆய்,	{ ஆறுகிறேன், ஆகிறேன், }	ஆனேன், ஆயினேன்.	ஆருவேன், ஆயுவேன்.
(அ.) { போ, போருகிறேன்,	{ போகிறேன், போருகிறேன், }	போனேன், போயினேன், போய்ந்தேன்.	போவேன், போருவேன்.
(ஊ.) சா,	சாடுகிறேன்,	செத்தேன்,	{ சாடுவேன். }
{ வே,	வேடுகிறேன்,	வெத்தேன்,	{ வேருவேன். }
(உ.) { கோ,	கோடுகிறேன்,	கொத்தேன்,	{ வேவேன். } { கோருவேன் } { கோவேன்.

அப்பியாசம். (82)

“விண்டு நீங்கினர் விண்ணவர், இருசுடர் மீண்ட, எண்டிசா முகம் இருண்டது, சழன்ற தெவ்வுலகும்.—”

[பகுதிகள்: விஞ்ரு, மீரு, இருரு, அழிவி.]

“மூண்டெழுபெரும் பழிமுடிக்கும் வெவ்வினை.”

“.....கற்றெக்குச் சென்ற இடம் எல்லாரு நிறப்பு.”

[கல், செல், சென்றேன், சென்ற, சென்ற.]

“மடல் கொன்ற நிவசுற்றுக்கல்வி.”

“வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் குறினை; வென்றது உத் துண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கி அற்றி.”

“சட்ட சொக்கல்.” [நடு.]

II. சொல்லதிகாரம் (II.) வினையியல்.

“.....உயிர்புகக்கொள்கும்...” [புற.]

“பொருள் அற்றார் பூப்பர் ஒருகால்,
அருள் அற்றார் அற்றார், மற்றதல் அரித.” [அற.]

“நீ செற்றவீக்குண்மேல் வாராழன்வீனே
மேற் சென்ற செய்யப்படும்.” [செற.]

“கற்க கடறக் கற்பவை, கற்றயின்
நிற்க அதற்குத் தக.”
[கல். நில]

“.....மெல்லிப வாழைக்கு
தான் ஈன்ற காய் கூற்றம்.....”
[ஈன, ஈன்றேன், ஈன்ற.]

“.....எரிவிற்
சிறி வையனர், செருக்கினர், செறுத்தார்.”

“தொழுதுண் சவையினும் உழுதுண் இனித.”

“கல்விடைப் பிறந்து, போந்து, கடவிடைக் கலந்த நீத்தம்.”

“இவ்விப்பால் எனைத்திருமெ கள்ளனைக்
கண்டேன், கண்டேன்; இவன் பேர் நெஞ்சம்!
பொங்குற்ற நெஞ்சத்தா னெனொன்
னொந்தேன்: இன்று பொன்று விப்பேன்.—”
[காண். உறு. கோ.]

83. PARADIGM OF THE VERBS.

மிகு.—இம்முன்று காலங்களும் விசுதிகளோடே வழங்குகிற அட்ட
ணையைச் சொல்லு.

[நன்னூல் 324. 145.]

இலக்கண வினா விடை

ஒருமை.			
	நிகழ்காலம்.	பேனகாலம்.	வருங்காலம்.
	தன்மை. படிக்கிறேன், செய்கிறேன், படிக்கின்றனன், நடவாழின்றேன்.	படித்தேன், செய்தேன், நடந்தனன், உண்டு, [நன்னூல் 331.] வந்து,	படிப்பேன், செய்வேன். நடப்பனென், நடப்பல், உண்டு, காண்பன். வாழ்து, சென்ற.
	முன்னிலை. படிக்கிறாய், செய்கிறாய், நடவாழின்றாய்,	படித்தாய், நடந்தனாய், நடந்தி, நடந்தோய், [நன். 355.]	படிப்பாய். [நன். 335.] படிப்பைப் போதி.
பன்மை.	படக்கை.	படக்கை.	படக்கை.
பன்மை.	முன்னிலை.	படக்கை.	படக்கை.
பன்மை.	படக்கை.	படக்கை.	படக்கை.
பன்மை.	படக்கை.	படக்கை.	படக்கை.

[இவை முதனிலை, இடைநிலை, கடைநிலை என பகுத்துக் காண்க.]

84. IMPERATIVE.

அசு.—எவலாவது என்ன? [நன்னூல் 335.] (E.)

எவலாவது கட்டளைப்பொருளுள்ள வினையாகிய முன்னிலை யிடத்தையே பெறும். வினைப்பகுதியே வழக்கமாய் ஒருமை

(E.) எவல் ஒருமைக்கியலும், ஆய், தி, மேர;
எவல் பன்மைக் திர், தீர், மின், மினீர்.
இருமைக்கொரோவிடத்தாகும் குவோ. [இலக். திரட்டெ.]

II. சொல்லதிகாரம் (II.) வினையியல்.

யேவலாம். உம் அல்லது உங்கள் புணர்ந்தால் பன்மை யேவலாம். செய்யுளிலே பல விசுதிகளையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

ஒருமை.	பன்மை.
படி.	படியும். படியுங்கள்.
செய்யுளில்:	
உரையாய், உரைமே.	உரையிர், உரைமின், உரையினே.
உரைதி, போதி, அருத்தி.	உரைநிர், உரைநிர், [போநிர், அருநிர்.]
கேட்டி, (கேள் + தி.)	கேள்நிர், கேள்நிர், சொல்லுமின்.
அருகு, திருக்கு.	அருகு, திருகு.
[வாரசுப், நாரசுப்.]	[வம்மின், தம்மின்.]

[வருங்காலத்தினை வினாறுதலையும் விபங்கினை வினாறுதலையும் ஒத்தகாண்க.]

அப்பியாசம். (84.)

"வந்தமே மகனே, உன்மாரிலும்
தந்தையர் தாம் சென்றவாசகம்."

"என்றே, நீ கோடி எங்கள் வாழ்க்கை நாம் யாவும் என்பார்"

"கோமகற்கெனிய செயலப் படைக்கலம் கொடுத்தி."
[கொடுத்தி = கொடுத்தி.]

"தென்காலே இனி தீங்க நம்புநீ! என் மல்காள் அரும்புதிமே!"

".....அக்கலையக்
கோள் எவ்நெதிர் அநனைக் கட்டினான்."

".....பெருகென அறிந்தவர் அரியல்."

"சொல்லுமின் அஞ்சு நீரம் போந்த அநனைக்கும் என்றான்."

".....மணிபாலம்
தம்மின்கெடு விதிவோ!....."

85. THE OPTATIVE.

அரு.—வியங்கோளாவதென்ன?

வியங்கோளானது இருதினை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் உரித்தாய் மரியாதை ஏவற் பொருளும் விருப்பப் பொருளுமுள்ள வினையாம். இதற்கு விசுதிகள் க, இய, இயர், அல், தல், ஆக என்பவையாம்.

[நன்னூல் 338.]

(உ-ம்.)

ஒருமை.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{நான்} \\ \text{நீ} \\ \text{அவன்} \\ \text{அவள்} \\ \text{அது} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{வாழ்க,} \\ \text{வாழிய,} \\ \text{வாழியர்,} \\ \text{கொள்ளல்,} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{வாழ்வேனாக,} \\ \text{வாழ்வராக,} \\ \text{வாழ்வானாக,} \\ \text{வாழ்வாராக,} \\ \text{வாழ்வதாக,} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{செய்யக்கடவேன்.} \\ \text{செய்யக்கடவாய்.} \\ \text{செய்யக்கடவான்.} \\ \text{செய்யக்கடவாள்.} \\ \text{செய்யக்கடவது.} \end{array} \right\}$
பன்மை.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{நாம்} \\ \text{நீங்கள்} \\ \text{அவர்கள்} \\ \text{அவை} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{வாழ்க,} \\ \text{வாழிய,} \\ \text{வாழியர்,} \\ \text{கொள்ளல்,} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{வாழ்வேமாக} \\ \text{வாழ்வீராக,} \\ \text{வாழ்வீர்களாக,} \\ \text{வாழ்வார்களாக,} \\ \text{வாழ்வனவாக,} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{செய்யக்கடவேம்.} \\ \text{செய்யக்கடவீர்.} \\ \text{செய்யக்கடவீர்கள்.} \\ \text{செய்யக்கடவார்கள்.} \\ \text{செய்யக்கடவன்.} \end{array} \right\}$

அப்பியாசம். (85.)

“ஏழேனோ டேம் எனும் உலகும் எஞ்சினும்
வாழி நின் புகழ், என்று வாழ்த்தினார்.”

“காக்க பொருளாக அடக்கத்தை.”

“அடிகள் சொற்றுக என்றழம் அந்தணன் அறைவான்.”

“தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதடைமை
அம்மா பெரிதென்றசமயிற்! தம்மினும்
சற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக! கற்றதெல்லாம்
எந்நே இவர்க்கு நாம் என்று.”

“சமுனி வாழ்கென வான்முனை வித்தனார் தலிப்பு.”
[வாழ்கு = வாழ்க.]

“மிகுதியான் மிக்கவை செய்நாளைத் தாந் தக்
தகுதியான் வென்று விடல்.”

86. DEPENDANT VERBAL FORMS, OR ADVERBIAL PARTICIPLES.

அசு.—வினையெச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்றுவிகுதிகளைப் பெறாமல், எச்சவிகுதி களைப்பெற்று, முக்காலத்து வினை முற்றுகளைக்கொண்டு முடிவது வினையெச்சம். வினையெச்சங்கள் மூன்றாம். அவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும் உகர விகுதியும் வரவும், இன் என்னும் இடைநிலையின் ஈற்றிலுள்ள ன் கெடவும் போனகாலத்து வினையெச்சமாம்.

[நன்னூல் 322. 343. 342.]

II. சொல்லதிகாரம். (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினயெச்சம்.
	படி	தீ	உ	படித்தது.
	அனுப்பு	இன்		அனுப்பி.
	இருத்தது.	இன்	னகரம் கெட	இருத்தி, இரீ இ.

பேர்த் (க.) செய்புறிலே செய்பு, செய் யா, என்பற்றைப் போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆகி என்பது ஆப் எனவும், போகி என்பது போப் எனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

“காணியபாணஞ் சென்றேன்.”

“வஞ்சித்தொழுஞ்” மறியில்காள்! யாவனாயும்
வஞ்சித்தோம் என்ற மெழின்மின்:

வஞ்சித்த
எங்கும் உள்ள ஒருவன் காணுங்கொல், என்றஞ்சி
அங்கம் குலைவதற்கு.”

“புணரீ நீர் குழந்த புலுவில் யாவும்
உணரீனினக்கில்லை ஒப்பு...” [குழந்தை = குழந்தை.]

“கொங்குவித்த பூத்தத்தலாய்.”
[உலாய் = உலாவி.]

“நாட்டிடம் படர்ந்த போகி நாடுதே நாங்கள்.”

“ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும் அகைவிலா
காக்கம் உடையான் உறை.”

[வினாய் = வினாவி.]

“கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயர், கல்லவை
தவ்வாக் கழிப்பர் இடைகள்...”

(உ.) பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும், ஆல் என்னும் விருதியும் வரவும்; பகுதியானது க்க் என்னும் இடைநிலை வந்தும் வராதும் இல், இன் என்னும் விருதிகளை பெறவும், வருங்காலத்து வினையெச்சமாம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வருங்காலத்து வினையெச்சம்.
	செய்	தீ	ஆல், இல், இன்,	செய்தால், செய்வில், செய்வின்.
	படி	தீ	ஆல், இல், இன்,	படித்தால், படிக்கில், படிக்கின்.
	அனுப்பு	இன்	ஆல், இல், இன்,	அனுப்பினால், அனுப்பில், அனுப்பின்.

இலக்கண வினா விடை

சே (ஈ.) ஆடிய, ஆடியர், கடப்பான், செய்வான், விபொக்கு, நடத்தக்கால், என்பனவும் இவை போல்வனவும் வரும். உளரோல், கடப்பரோல் எனவும் வரும். (F.)

அப்பியாசம். (86. உ.)

“விண்ணின்று பொப்பின்.”

[பொப் + ப்ப் + இன்.]

“வானம்வறக்கு மேல்.”

[வருங்காலத்துப் பெயர் எச்சத்தோடு எல் என்று வந்தது.]

“தன்னுயர் சீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறி

தின்னுயர் நீக்கும் வினை.” [வினா. 142.]

[சீ + ப்ப் + இன். = சீப்பின். ப்ப் எ-து செய்யுள் விசாரம்.]

“ஒழுக்கத்தின் ஒவ்வார் உரவோர்.

இழுக்கத்தின் ஏதம் பிபாக்கறிந்து.”

[பபி + பாக்கு = பிபாக்கு.]

“சுன்றி ஒருவற்குச் செயுக்கால்.”

[செய்க்கால் = செய்கால். இதிற் செய்யுள் எ-து பெயர் எச்சம் ஆனால் செய்தகால் எ-து, கசரம் இரட்டிக்கால் இரக்கவேண்டும்.]

“ருன்றிக்கால்” = ருன்றியக்கால். [செய்யுள் விசாரம்.]

“எதிலார் குற்றம் போற் றங்குற்றம் கரன்மிற்பிற்
ற்துண்டோ மன்னும் உபிக்கு.—”

[கரன் + கு + இல். 108.]

“வாடியார் நோற்றம் எவன் செய்யுள் தன்னெஞ்சார்

தான் அறி குறப்படி.—”

[பபி + இன் = படி.]

“வருந்தித் தாங்கத்தன் லும்பாது மற்றம்

பரிந்து சிலசுப்பான் டொடங்கல், கருத்தனல்

கைத்தலத்த உய்த்துச் சொல்கித்திட்ட சிப்பரித்தால்

கெய்த்தப் பொருள் செய்திடல்.”

“மூடன் மான் நேர்க்குறாம் அவனி கண்ணிய

விடெனும் உலயின் வீழ் விமானம் போன்றன.”

(ஈ.) க்கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடுக்க என்னும் விசூதியையும், கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு அ என்னும் விசூதியையுஞ் சேர்த்தால், முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சமாம்.

(F.) பின் முன் கால் கடை வழி இடத்தென்னும்

அன்ன மரபிற் காலம் கண்ணிய

என்னக் கிளவியும் அவற்றியல்பெனவே.— [தொல்.]

II. சொல்லதிகாரம். (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	வினாதி.	முக்காலத்தக்கும் பொதுவான வினையெச்சம்.
	படி.	கக	படிக்க.
	அனுப்பு	அ	அனுப்ப.
	செய்	அ	செய்ய.

- (க.) செய்யுளில், செய்க, செய்குப, கடப்ப எனவும் இவைபோல்வனவும் வரும்.
 (உ.) வினைஎச்சம் வினைக்குறை எனவும் படும்.

அப்பியாசம். (86. கூ.)

“தந்தை மகன் காற்று நன்றி அவையத்து
 முனி இருப்பச் செயல்.”

[இரு + ப்ப + அ = இருக்க.]

“விருப்பிலார் இல்லத்த லேறிருந் தன்னும்
 வெருக்கும் கண் வெங்கருநோ வேம்பாம்...”

87. RELATIVE VERBAL FORMS, OR ADJECTIVE PARTICIPLES.

அள.—பெயர் எச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்று விருதிகளைப் பெறாமல் அ, உம் என் னும் எச்சவிருதிகளைப் பெற்றுப், பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சம் ஆம். பெயரெச்சங்கள் மூவகை யாம். இவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியானது போனகாலத்து இடைநிலையோடு அகர விருதியையும் பெற்றால் போனகாலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல் 340.]

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	வினாதி.	போனகாலத்துப் பெயரெச்சம்.
	படி.	தீந்	அ	படித்த.
	செய்	தீ	அ	செய்த.
	அனுப்பு	இன்	அ	அனுப்பின.
				அனுப்பிய.

(க.) நடந்திய, தழீஇய என்பவை போல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆகின என்பது ஆயின, ஆன, ஆவிய, ஆய எனவும் வரும்.
 போகின, போயின, போன என்றும் வரும்.

(உ.) வினைப்பகுதியானது நிகழ்காலத்து இடைநிலையோடு அகரவி ருதியையும் பெற்றால் நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சமாம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	வினாதி.	நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம்.
	படி.	ககிற	அ	படிக்கிற.
	செய்.	கிற	அ	செய்கிற.

(ஈ.) வருங்காலத்து அஃறிணைப்படர்க்கை வினைமுற்று வருங்காலத் துப் பெயரெச்சமாகவும் வழங்கப்படும்.

(உ-ம்.) படிக்கும்.
செய்யும்.

ஆகும் என்பது ஆம் எனவும், போகும் என்பது போம் எனவும், உலாவும் என்பது உலாம் எனவும் வரும்.

[ஒருஉம், சாம். நன்னூல் 341.]

அப்பியாசம். (87.)

“தொழுத கையினன்.”

[தொழு, தொழுதேன், தொழுத.]

“தூப்பர்க்குத் தூப்பாய் தூப்பர்க்கித் தூப்பர்க்குத் தூப்பாய் தூஉ” மறை.”

[தூப்பு = நன்மை, உணவு, ஆய் = ஆன.]

“நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்
வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அறித.”

[நுணங்கு + இன் + அ. வணங்கு + இன் + அ. னகரம் யகரம்
ஆனது செய்யுள் விகாரம்.]

“உலகத் தழீ இய தொட்பம்.”

[தழுவு + இன் + அ + த = தழுவினது = தழீ இயது. 95.]

“விண்ணவா போய் பின்னர்.”

[போய் = போன.]

“.....அப்பாந்

போன பின் பலம்கடர்க்கும் புனித மாதியை உற்றார்.”

“.....பண்டோர்

ஆறு போயிய ஆறு போம் ஆறு போன்றவே.”

“ஊருணி கீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம்

பேரறி வானன் நிர்.”

[அவாவும் = அவாம்.]

“சாத்தனையுந் தீயனலே செய்திடினுந் தாம் அவரை
ஆத்தனையுந் காப்பர் அறிவுடையோர்.”

[ஆ + கு + உம் = ஆகும், ஆம். } செய்யுள் விகாரம்]
சா + கு + உம் = சாகும், சாம்.

“வேம் என்னெஞ்சம்”

[வேம் = வேவும், வேகும்.]

“பொன்றும் போதற்றதற்றது போலுமே.”

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

88. NEGATIVE VERBS. (G.)

அடி.—எதிர்மறையாவதென்ன?

வினையின் தொழிலை மறுக்கிற வினைச்சொல் எதிர்மறை எனப்படும். இது ஆ, இல், அல் முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

89. FINITE NEGATIVE VERBS.

அடி.—எதிர்மறைவினைமுற்று எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியும் விசுதியும் இடைநிலையின்றிப் புணர்வது எதிர்மறைவினை முற்றும். இது முக்காலத்துக்கும் பொதுவாம். (H.)

[நன்னூல் 344.]

பகுதி.	விசுதி.	முக்காலத்துக்கும் பொதுவான எதிர்மறை.
செய். படி. நட. பாடு.	<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-right: 10px;"> ஏன், ஆய், ஆன், ஆர், ஆத, ஆ. </div> <div style="font-size: 2em; margin-right: 10px;">}</div> </div>	<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-right: 10px; text-align: center;">ஒருமை.</div> <div style="margin-right: 10px;"> செய்யேன். படியேன். செய்யாய். படியாய். செய்யான். படியான். செய்யார். படியார். செய்யாது. படியாது. செய்யா. படியா. </div> <div style="margin-right: 10px; text-align: center;">}</div> <div style="margin-right: 10px;"> நடவேன். நடவாய். நடவான். நடவார். நடவாது. நடவா. </div> <div style="margin-right: 10px; text-align: center;">}</div> <div> பாடேன். பாடாய். பாடான். பாடார். பாடாது. பாடா. </div> </div>
செய். படி. நட. பாடு.	<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-right: 10px;"> ஒம், ஏம், நர், நர்கன், ஆர், ஆர்கன், ஆ. </div> <div style="font-size: 2em; margin-right: 10px;">}</div> </div>	<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-right: 10px; text-align: center;">பன்மை.</div> <div style="margin-right: 10px;"> செய்யோம். படியோம். செய்யீர். செய்யீர்கள். படியீர். படியீர்கள். செய்யார். படியார். செய்யார்கன். படியார்கன். செய்யா. படியா. </div> <div style="margin-right: 10px; text-align: center;">}</div> <div style="margin-right: 10px;"> நடவோம். நடவீர். நடவீர்கள். நடவார். நடவார்கன். நடவா. </div> <div style="margin-right: 10px; text-align: center;">}</div> <div> பாடோம். பாடீர். பாடீர்கள். பாடார். பாடார்கன். பாடா. </div> </div>

(G.) எதிர்மறைக் கிடைநிலை இன்றி ஏன், ஏம், ஒம், ஆய், நர், ஆன், ஆர், ஆ. ஆத, ஆ ஆம்பான் மூலீடத் தாரும் என்ப. [தொன்னூல்.]

(H.) நிலமொழி மறையே, வருமொழி மறையே, இருமொழி மறையே, என ஒரு கதை மறை. [இலக்கணக்கொத்த.]
(உ-ம்.) உண்ணாது வந்தான். உண்டு வாராம். உண்ணாது வாராள்.

“விதிச்சொன் மறைப்பொருள் ஆடு வருகவும், மறைச்சொன் விதிப்பொருள் ஆடு வருகவும், விதிச்சொலின் முதலிலே மறைப்பொருள் பெறுகவும், மறைச்சொலின் முதலிலே விதிப்பொருள் பெறுகவும் உள் என மொழிருவர் ஒரு புடை பெயரே.—”

இவ் ஒவ்வொரு காலத்தையும் உணர்த்தும் எதிர்மறை வினைமுற்றுகள் ஆகன:

போனகாலம்.	நிகழ்காலம்.	வருங்காலம்.
(க.) கடத்திலன், கடத்திலாய்,	கடக்கின்றிலன், (முதலியவும்)	கடக்கலன்.
(உ.) கடவாதிருத்தான், கடவாதிருத்தாய்,	கடவாதிருக்கிறான், (முதலியவும்.)	கடவாதிருப்பான்.
(ஈ.) கடத்தில்லை.	கடக்கிறதில்லை; (முதலியவும்.)	கடப்பதில்லை.

அப்பியாசம். (89.)

“திவினையர் அஞ்சார், விழுமியார் அஞ்சவர்
திவின என்னுஞ் செருக்கு.”

“ஒருநாள் உணவைஒழி என்றால் ஒழியாய்;
இருநாள்க்கேல் என்றால் ஏலாய்,
ஒருநாளும்
என்றோவறியாய், இடம்பைகூர் என் வயிறே!
உன்னோடு வாழ்தல் அரித.”

“காழி முகவாது காணுமி.”

“செவ்வியர் அல்லலர் செவிகொடுத்தல் கேட்கலார்.”
[கேட்கலார் = கேளார், கு, அல் என்பன சாரியை.]

“பெறும் அவற்றன் யாம் அறிவ தில்லை அறிவறிந்த
“மக்கட் பேறல்ல பிற.”

“இழைத்தநான் எல்லை இகவா.”

“ஈறினல்வறம் பார்த்திசைத்தேன், இவட்ட
சிறி னின் நிதுசெப்புகின்றேன் அலேன்.”

“ஒட்டசக் தெள்ளுகண் கரும்பியாவையுந் தின்னிலை—”
[தின்னிலை = தின் + கு + இல. 125.]

“.....கடைகள்
இனிதன்னேனும் ஆரப் பெறேம்பாம் என்னு
முனியினாற் கண்பாடிவர்.”

“பிணக்குவான் பேரிடர் பிணக்க கண்ணவும்
உணக்குவாய் அல்லலை, உறங்குவாய் என்றான்.”
உணக்குவாய் அல்லலை = உணக்கவில்லை, 125.

“பிறத்திலன் பாதனை் பெற்றநாள் என்றான்.”

(உ-ம்.) அருக்காறு. [உடன்படாமை.]
அருக்காறுமை. [உடன்படல்.]

உள்ளக்கையின் உரோமம் முனையதாயின் அறிவிலான் அடங்குவான். [முனையாமை அடங்
காமை எ-னத் தணிவு.]
உண்டு நடத்தலைச் செய்யான்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

90. NEGATIVE DEPENDANT VERBAL FORMS. (1.)

கூ0.—எதிர்மறைவினையெச்சம் எவ்வாறும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ என்னும் விசுதி களைச் சேர்த்தால் எதிர்மறைவினையெச்சமாம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	விசுதி.	எதிர்மறைவினையெச்சம்.
படி. அனுப்பு.	{	ஆமல், ஆமை,	படியாமல், படியாது, படியாமை, படியா.
செய். நட.		ஆது, ஆ.	அனுப்பாமல், அனுப்பாது, அனுப்பாமை, அனுப்பா.
			செய்யாமல், செய்யாது, செய்யாமை, செய்யா.
			நடவாமல், நடவாது, நடவாமை, நடவா.

இவற்றோடு இரு என்னும் துணைவினையைச் சேர்ப்பதும் உண்டு.

(உ-ம்.) படியாமலிருக்கிறேன், அனுப்பாதிருந்தான், செய்யாமலிருப்பார்கள்.
[89. வினா காண்க.]

அப்பியாசம். (90.)

“வீழ்நாள் படாஅமை நன்றறின்.” [153.]
[படாஅமை = படாமை, படாமல்.]

“தளரா வளர் தெங்கு.” [153.]
[தளரா = தளராமல்.]

“ஆவன் உரைகொடாது விட்டான்.” [152.]

“கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை உடைத்தில் வுலகு.” [29, 93.]

“கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டெனக்காது
துக்கம் கடிந்து செயல்.”
[செயல். 85.]

91. NEGATIVE RELATIVE AND VERBAL FORMS.

கூக.—எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆத, ஆ என்னும் விசுதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் ஆம். (3.)

(உ-ம்.)	பகுதி.	விசுதி.	எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.
படி. நட அனுப்பு	{	ஆத, ஆ	படியாத, படியா. நடவாத, நடவா. அனுப்பாத, அனுப்பா.

(1.) எதிர்மறை எச்சத் தேற்கும் விசுதி
ஆமல் ஆதாமை ஆவெனல் ஆமே.—[இலக். நிரட்டு.]

(3.) “எதிர்மறைப் பெயர் எச்சத் தினை வலி இயல்பும்
நற கெடுக்கல் மருதும் ஆகும்.”

(க.)

அன்றியும்,

படித்திலாத, படிக்கின்றிலாத, படிக்கிலாத,
கடவாதிருத்த, கடவாதிருக்கின்ற, கடவாதிருக்கும்
எனவும், இவைபோலவனவும் வரும்.

(உ.) ஆ என்னும் எதிர்மறைய எதிர்மறைப்பெயர்ச்சுத்தோடு மை என்னும்
விகுதி சேர எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர் ஆகும். [94 காண்க.]

(உ-ம்.) “உருவு கண்டென்னாமை வேண்டும்;
உருள் பெருத்தேர்க் கச்சாணி அன்னுள் உடைத்த.”

அப்பியாசம். (91.)

“காக்கின் என், காக்காக்கால் என்?”

“இனியார் தக் கொச்சுத்த சோய்உரைப்ப அக்கோய்
தணியாத உள்எம் உடைபார்.”

“மொய்யம்மாண் வீணவேர்அற நென்ருழிவான் மொழியாழன்என்
வீம்மா அழுவார்.

92. NEGATIVE IMPERATIVE.

கூஉ.—எதிர்மறை ஏவல் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடே ஏல், அல் என்னும் விகுதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறைஒருமை ஏவலாம். அன்மின் என்னும் விகுதி சேர்ந்தால் அதின் பன்மையாம்.

(உ-ம்.) (K.)

பகுதி.	விகுதி.	எதிர்மறை ஏவல்.
படி.	{ ஏல், அல். அன்மின்.	{ ஒருமை. படியேல், படியல். பன்மை. படியன்மின்.

செய்யுளிலே செய்பற்க, கொள்ளற்க எனவும் வரும்.

வழக்கத்திலே படியாதே, படியாதேயும், படியாதேயுக்கள்,
படியாதிரு, படியாதிரும், படியாதிருக்கள் எனவும் வரும்.

வாழற்க, வாழாளுக, } இவை எதிர்மறை வியங்கோள் வீண முற்ற.
வாழாதிருக்ககடவன்,
வாழாமலிருக்ககடவார்.

அப்பியாசம். (92.)

“ஏகல் என்பதியானும் உடைக்கிலன்.”

“பயனில் சொற் பாராட்டுவான் மகன்எனல்;
மக்கட் பதடி எனல்.”

“அஞ்சல், அஞ்சல் என்விலாத ஆண்மை என்ன ஆண்மையே.”
[என்விலாத = என்னாத. (என், கு, இலாத.) 491.]

(K.) “எதிர்மறை ஏவற் கேலே, அல்லே,
அன்மோ, அற்க ஆகும் ஒருமை;
ஆமின், அன்மின், அற்பீர் பன்மை.” [இலக். நிராட்டி.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

93. CONJUGATED NOUNS. [APPELLATIVES.]

கூற.—குறிப்புவினை ஆவதென்ன? (L.)

பெயராகி, வினையாகவும் வழங்கிய சொற்களாம்.

[நன்னூல் 321.]

(உ-ம்.) முதற், முதல என்பவை முதல் என்னும் பெயரால் உண்டான வினைக்கு
றப்புகளாம்.

செல்வச் = செல்வத்தை உடையவர்.

கவியாய்! = கவினை உடையவனே!

இறைவ! கொடியை! = கொடுமையையுடையவனுயிருக்கிறாய்.

சீரே! தண்ணியை, தீயே! வெய்யை,

இவை தீய. இவை நல்ல.

இவை வேற்றுமை உருபுகளையும், மூவிடத்துக்கும் ஐம்பாலுக்கும் உரிய விகுதிகளையும் பெறும். (ஈ.)

இஃ இன் சாரியை பெயர்க்கும் விகுதிக்கும் கடுவே வருவதம் உண்டு.

(உ-ம்.) [நன்னூல் 325]

	ஆண்பால்.	பெண்பால்.	ஒன்றன்பால்.	பலர்ப்பால்.	பலவின்பால்.
(க.) தன்மை.	க. கல்லைன், அடியேன்.			கல்லேம்.	
	உ. கல்லேனை.			கல்லேமை.	
	க. கல்லேனாகல்.			கல்லேமால்.	
(உ.) முன்னிலை.	க. கல்லாய், கல்லோய், இறையோய்.			கல்லீர்.	
	உ. கல்லாயை.			கல்லீரை.	
	க. கல்லாயால்.			கல்லீரால்.	
(க.) பாட்டகை.	க. கல்லன், கண்ணன், தீயவன், கல்லான், கல்லோன்.	கல்லன், கண்ணன், தீயவன், கல்லான்.	கல்லது. கடடு. தீயது. அரிது. கன்று.	கல்லவச், கல்லார், தீயோர், கல்லவர்கள், கல்லோர், [க-ல், -324]	கல்லவை, தீயன, தீய. அரிய.
	உ. கல்லனை.	கல்லனை.	கல்லதை.	கல்லாரை.	கல்லவற்றை.
	க. கல்லனாகல்.	கல்லனாகல்.	கல்லதரால்.	கல்லாரால்.	கல்லவற்றால்.

இவைபோல மற்றையவும் வரும்.

இஃ (க.) இவை முற்று, பெயர்எச்சம், வினைபெச்சம் என மூன்று வகைப்படும். வினையைப் போலப் பெயர் முதலானவை ஏறி மற்றொன்றை வேண்டாது கிற்பது வினைக்குறிப்பு முற்று எனப்படும்.

(L.) “வினைக்குறிப் பென்ப வினைபோல் விகுதி
பெற்றிடம் பற்றும் பெயர்பகு பதமே.”

(ஈ.) பொருள் இடம்பாலத் தினை குணச் சொல்லே
குறிப்புவினைப் பெறப்படு முதனிலை.—[இலக. வின.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (ii.) வினையியல்.

“பொரு நிலை வேளில் வேள் அனைப்பொற்பினன்,
அருவனா ஆம் என அகன்ற மாப்பினன்,
கனாபொரு முடைநிலைக் கடல் அந்தானையான்,
நிரகு வஞ்சனக் களிநெய் சேற்றதான்.”

“... .. விசையல் என்பான்
கைஅவாஞ் சிலையினனைக் கண்டெவந்தருகு சாந்தான்.”

“தேம்படு தானீர்க்குஞ் செல்வந்தருஞ் செய்ப செய்தேன்.”

“... .. ஒது தூல்
மல்குகேவிய வன்னல்.....”

“பைந் தழாய்த் தெரியலாய்க்கே நல்வினையகல் என்பார்”

“பின்னவன் பெற்றசெல்வம் அடியனென் பெற்றதன்ருே?”
(அன் சாரியை.)

94. VERBAL NOUNS.

கூசு.—தொழிற்பெயர் என்பன எவை? (N.)

கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு அல், தல், கை, வு, பு என்னும் விசுதிகளையும்; க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு த்தல், க்குதல், க்கை, பு மு தலிய விசுதிகளையும் கூட்டினால் தொழிற்பெயர்களாம்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	விசுதி.	தொழிற் பெயர்.
படி.	{ த்தல், ப்பு..... { க்குதல், க்கை....	படித்தல், படிப்பு. படிக்குதல், படிக்கை.
அறி	{ தல், அல்..... { வு	அறிதல், அறியல். அறிவு.
செய்	{ அல்..... { கை.....	செய்யல். செய்கை.
தொடர், முடி.	பு.....	தொடர்பு, முடிபு.

(ச.) இவை வினைப்பெயர் எனவும் வினையடிப்பெயர்கள் எனவும் படும்.

(உ.) இவற்றுக்கு முதலிலையாகிய வினையின் பொருளே பொருள் ஆவதன்றி வேறே பொருளில்லை.

(க.) சொல், செய், வெல், கொள் என்னும் முதலிலைகளோடு தல் என்னும் விசுதி புணரும்பொழுது முதல் கீருவதும் அன்றி விகாரமும் படும்.

(உ-ம்.) கொல் + தல் = கோறல்.
செல் + தல் = சேறல்.
வெல் + தல் = வேறல்.
கொள் + தல் = கோடல்.

(ச.) மை என்னும் விசுதி வினைப் பகுதியோடும் போனகால நிகழ்கால இடை நிலைகளோடும் எதிர்மறை ஆகா -விசுதியோடும் மற்றைய பல விசுதிகளோடும் புணரத் தொழிற்பெயர்களாம்.

(N.) வினைப்பெயர் அனைத்தும் தொழில் எனப் படுமே. [குலவயா.]

(உ-ம்.)	தாம் தாம்மை,	(வினைப்பகுதி.)
	படிக்கின்றது ... படிக்கின்றமை,	(நிகழ்காலம்.)
	படித்த படித்தமை,	(போனகாலம்.)
	படியா படியாமை,	(எதிர்மறை.)
	சன் சன்மை,	(உரிச்சொல்.)

அப்பியாசம். (94.)

“எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல்.”

“கிறகக் கற்றல் சொற்றிறம்பாமை.”
[கற்றல்=கல் + தல்.]

“பல்லாற் பகைகொணலிற் பத்தடுத்த திமைத்தே
கல்லாற் தொடர்கை விடல்.”

“வேண்டெல் வேண்டாமை இலான்.....”

“அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சவ
தஞ்சல் அறிவாற் தொழில்.”

“அறவினை யாதெனிற கொல்லாமை,—கேறல்
பிறவினை எல்லாற் தரும்.”

“அணயவன் வரவுகேட் டலங்கல் வீணும்
இனிதெநிர்கொண்டென் விருக்கை எய்தினான்.”

“சொல்லுதல் யார்க்கும் எனிய அரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.”

“கனவிலும் இன்னுத, மன்னே வினையேற
சொல்வேற பட்டாற் தொடர்பு.”

95. PARTICIPIAL NOUNS.

கூரு.—பெயரெச்சத்தால் உண்டாகும் வினைப்பெயர்கள் எவை?

போனகால நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சங்களோடும் ஐம்பா
லுக்குரிய விசுவகளைக் கூட்டினால் அந்தந்தக் காலத்துக்கும்
பாலுக்கும் உரித்தான பெயர்ச்சொற்கள் உண்டாகும். பகு
தியோடு ப்ப், ப், வ் என்னும் இடை நிலைகளையும், ஐம்பாலுக்
குரிய விசுவகளை யுங் கூட்டினால் வருங்காலத்து வினைப்பெயர்
களுண்டாம்.

☞ [இவை வினையால் அணையும் பெயர் எனப்படும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	காலம்.	பெயர் எச்சம்.	வினைப் பெயர்கள்..				
			ஆண்பால்.	பெண்.	பலர்.	ஒன்றன்	பலரின்.
நிகழ்கா.	படிக்கிற—		படிக்கிறவன்,	— வள்,	— வர்கள்,	— து,	— வை.
போனகா.	படித்த —		படித்தவன், [படித்தோன்.]	— வள்,	— வர்கள்,	— து,	— வை.
வருங்கா.	படிப்ப —	}	படிப்பவன்,	— வள்,	— வர்கள்,	— து,	— ப்பவை.
	செப்ப —		[படிப்போன்.]				— ப்பவை.
	செப்பவ —		செப்பவன், [செப்பவோன்.]	— வள்,	— வர்கள்,	— து,	செப்புவ. பபெவ,

(உ-ம்.) படர்க்கை இடத்து வினையுறும் பெயராக வழக்குவதும் உண்டு. தன்மை முன்னிலை இடத்து வினையுறற்று் சிறப்பான்மையாய்ச் செய்யுளிலே அவ்வாறு வழங்கும்.

(உ-ம்.) “மலர்மிசை ஏடுஞன் மாண்ட சேர்த்தார்

நிலமிசை நீடு வாழ்வார்.”

[எ-நில ஏடுஞன், சேர்த்தார்
என்னும் வினையுறற்க்கள் வினைப்பெயர்கள் ஆயின.]

வந்தேனை. செய்தாயை.—

(உ-ம்.) எதிர்மறை வினையெச்சத்தாலும் வினைப்பெயர் உண்டாகும்.

(உ-ம்.) செய்யாதவன்.

இல்லாதவன்.

(உ-ம்.) வினைப்பகுதியோடு ஞன், நன் முதலியவை சேர்த்து வினைப்பெயர்களாம்.

(உ-ம்.) அறி அறிஞன்.

உரு உருகர்.

(உ-ம்.) அகற்றினை வினைப்பெயர்களின் நான்காம் வேற்றுமை காணப்பொருளாக் காட்ட மிக வழங்கும்.—

(உ-ம்.) “நாயகன் என நன்னெறி உட்ப்பதற்
செய்துண்டோர் பணி என்றியம்பினான்.”

[உட்ப்பத + அன் + கு.]

~~~~~
அப்பியாசம். (95.)

“நன்றி நிறப்பத நன்றந்து, நன்றல்ல
தன்றே நிறப்பத நன்றது.”

“நற்றதனால் ஆய பயன் எங்கொல், வாலறிவ
ன்றரு டொழாஅர் எனின்.”

[நற்றதனால் = நற்றது + அன் + ஆல்.]

“நின்றனின் அத்தனார் இல்லை, நிறைந்தோம்!— [நன். 353.]

[நிறைந்தோன் = நிறைந்தவன்.

நிறைந்தோம் = நிறைந்தவனே! [வினா 64.]

இலக்கண வினா விடை

“இன்னு எனத் தான் உணர்த்தவை .
தன்னுமை வேண்டும் பிறக்கட் செயல்.”

“படு பயன் வெகிடுப் பழிப்பவெ செய்வார்
உவென்மை காண்பவர்.”

“நிலயிற் றிரியா³ தடக்கியான் றேற்றம்
மலையினு³ மாணப் பெரிது.—”

[அடக்கியான் = அடக்கினான்.]

“.....கிறியச்
செயற்கரிய செய்கலாதார்”

[செய்கலாதார் = செய்வாதார். கு, அல்: சாரியைகள்.]

“ஆதிவேதம் பயந்தோய் கீ! அவர் பெய் மாரி அமைந்தோய் கீ!
கீதி நெறியை உணர்த்தோய் கீ! நிகரில் காட்சிக் கிறையோய் கீ!
காதன் என்னப்படுவோய் கீ! நவை செய் பிறவிக்கடலகத்துன்
பாதகமலக் தொழுவேங்கள் பசையாப் பவீழப்பணியாயே!—

[பயந்தோய் முதலியவற்றிலும் பயந்தாய் என்னும் முற்றுவீண பெயராதி வழங்கியது. தொழுவேங்கள் என்பதில் தொழுவேம் என்னும் முற்றுவீண பெயராக வந்தது.—]

“தெருளாதன் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றற் றேரின்
அருளாதன் செய்யும் அறம்.”

“தவஞ் செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்.”

“மடியிலா மன்னவன் எய்தும்
அடி அனத்தான்கு அயதெல்லாம் ஒழுங்கு.”

[தாஅயது = தாவினது.]

“.....செவ்வியோர்
ஆர்வம் மன்னவந் தாயுதம் ஆவதே.”

“செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்.”

96. OTHER VERBAL NOUNS.

கூகா.—வினைப்பகுதிகளினாலும் மற்றைய பகுதிகளினாலும் வருகிற வேறே பெயர்கள் உண்டோ?

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II) வினையியல்.

வினைப்பகுதிகள் விகுதியின்றியும், வி, ஐ, கை முதலிய விகுதிக்களைப் பெற்றும் பெயர்களாக வழங்குவது முண்டு. மற்றைய பகுதிகள் பலபல விகுதிகளை இறுதியிற் பெற்று விகுதிப்பெயர்களாக வழங்கும்.

[நன்னூல் 141.]

(உ-ம்.)

பகுதி.	விகுதி.	பெயர்க்கொல்.
அறி, } கெடு, }	தல் என்னும் விகுதிக்கெட் டது.	அறி, கெடு.
பற,	ஐ, ...	பறமை.
வகு,	ஐ, ப்பு, ...	வகை, வகுப்பு.
தொடு,	இ, ...	தொடி.
கல்,	வி, ...	கல்வி.
குழுக்கு,	அம், ...	குழுக்கம்.
உடு,	ஐ, க்கை, ப்பு, ...	உடை, உடுக்கை, உடுப்பு.
அறை,	... ..	அறை.
பொறு,	ஐ, ...	பொறை.
அறி,	குன், ...	அறிஞன்.
கெடு,	{ தல் என்னும் விகுதி கெட்டு முதலிலே விகாரப்பட்டது ...	கேடு.
பெறு,	விகாரம், ...	பேறு, [போர்.]
கொள்,	விகாரம், ...	கொள்.
படு,	விகாரம், ...	பாடு.
உண்,	விகாரம், ...	உண்.
திடு,	... ..	ஈடு.
விடு,	தி, விகாரம், ...	விடுதி, வீடு. [கெடுதி.]
ஒடு,	அம், தோன்றல்விகாரம், ...	ஒட்டம்.
ஊர்,	இ, ...	ஊர்.
உதவு,	இ, ...	உதவி.
தர்,	ச்சி, ...	தர்ச்சி.
விச,	தோன்றல், ...	விச்ச.
தின்,	... ..	தின்.
ஆன்,	சி, ...	ஆட்சி.
நல்,	மை, ...	நன்மை.
தொல்,	ஐ, ...	தொல்லு.
மாண்,	பு, ...	மாண்பு.
நன்,	கு, ரி, ...	நன்கு, நன்றி.
நல்,	அம், ...	நலம்.

இவற்றன். (க.) ஐ விகுதி செயப்படுபொருளை உணர்த்தியரும்.

(உ-ம்.) கொடுக்கப்பட்டது = கொடை.

(உ.) இ விகுதி வினாமுதற்பொருளை உணர்த்தியரும்.

(உ-ம்.) “இனம் என்னும் சேர்த்துணைக் கொல்லி,
இனம் என்னும் எம்புண்பைச் சுடும்.”

[கொல்லுகின்றது = கொல்லி.]

(க.) அம் விகுதி செயப்படுபொருளையும், உண்டாக்கப்பட்டதையும் உணர்த்தியரும்.

(உ-ம்.) ஆக்கப்பட்டது = ஆக்கம்
அகத்தியதை செய்யப்பட்டது = அகத்தியம், (0.)

97. KINDS OF VERBS.

கூஎ.—மேற்காட்டிய வினைச்சொல் எத்தனை வகையாம்?

தெரிநிலைவினைகள் என்றும், குறிப்புநிலைவினைகள் என்றும் இருவகை ஆம்.

[நன்னூல் 320, 321.]

98. VERBS INDICATING DIFFERENCE OF TIME.

கூஉ.—தெரிநிலைவினை ஆவதெது?

குறிப்புவினை அன்றிக் காலந்தெரிகின்ற வினைகளையாவும் தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 321.]

(உ-ம்.) நட, வா, நடப்பி, வருவி.

இவை வேற்றுமை கொள்ளாமல் இடைநிலை முதலியவைகளாற் காலம் தெரிய நிற்பன தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

99. CLASSES OF VERBS.

கூகூ.—அத்தெரிநிலைவினைகள் எவ்வாறு வகுக்கப்படும்?

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளும், செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளும்; தன்வினை, பிறவினைகளும்; செய்வினை; செயப்பாட்டு வினைகளும்; விதிவினை, மறைவினைகளுமாக வகுக்கப்படும்.

(0.) முதலிலே இன்றியுக் தொழிற்பெயர் மொழிநுவர். [இலக்கணக்கொத்து.]

(உ-ம்.) பூசல்.

ஆழம் உறுதலால் ஆழி என்றேதக.

பறத்தற் றெழிலாற் பறவை எனப்படும்.

நிரையப் பதெலாற் றிரை எனச் செப்புத.

தோழமை கொளலாற் றோழி எனச் சொலே.

இழைக்குக் தொழிலால் இழை எனப்படும்.

வேட்டைக்குப் பகுதி வேண், அயர் ஆகும.

உறுப்பெத்தலாற் கூற்றெனப்படும். (பேர் அகத்.)

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

100. INTRANSITIVE VERBS.

க00.—செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வெற்றுமையை வேண்டாத வினை செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை ஆம்.

(உ-ம்.) நடந்தான்; இதை நடந்தான் என வரது.

101. TRANSITIVE VERBS.

க01.—செயப்படு பொருள் குன்றாத வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வெற்றுமையை வேண்டிவரும் வினை செயப்படு பொருள் குன்றாத வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கொன்றான்; மிருகத்தைக் கொன்றான் என வரும்.

இஃ முடிந்தான் எ-து பகைவரால் முடிந்தான் என்றும், பணத்தை முடிந்தான் என்றும், இரண்டிலும் வழங்கும்.

102. VERBS DENOTING DIRECT ACTION, TRANSITIVE OR INTRANSITIVE.

க02.—தன்வினை ஆவதென்ன?

தன் கருத்தாவாகிய எழுவாயின் செய்கையைக் காட்டுவது தன்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) நடந்தான். அளித்தான்.

103. VERBS CAUSAL.

க03.—பிறவினை ஆவதென்ன? (P.)

தன் எழுவாயல்லாத பிற கார்த்தாவின் செய்கையைக் காட்டுவது பிறவினை ஆம். அது வி, ப்பி, த்து, ச்ச என்னும் வி குதிகளில் ஒன்றேனும் இரண்டேனும் பெற்று வரும். சில வேளை மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகத் திரியவும், வல்லெழுத்து இரட்டிக்கவும் வரும்.

[நன்னூல் 138.]

(உ-ம்.) (ச.)	கடப்பி—கிறுன், செய்கிறுன், } என ப்பி, வி, த்து, ச்ச, என்னும் விருதிகள்
	கடத்து—கிறுன், பாப்ச்சுகிறுன், } வந்தது காண்க.
(உ.)	எழுப்பு—கிறுன், } என எழுப்பு, அடங்கு என்னும் வினைப்பகுதிகளில் மகரம்
	அடக்கு—கிறுன், } பகரமாகவும், மகரம் ககரமாகவும் விகாரப்பட்டது காண்க.
(ஈ.)	உருக்கு—கிறுத, } என உருகு, அழி என்னும் வினைகளில் ககரம் இரட்
	அழி—கிறுத, } டித்தது.

(P.) “முன்னர் ததிய முதனிலை இதழியின் விப்பி எனபவற் ரெப்பதநனிவரின் எவல் வினைமுதற் நெரிகிலே வினையின் மேவருபகுதி ஆம் என மொழியு.—” (இலக், வி.)

அப்பியாசம். (103.)

“முழுதும் வேள்வியை முற்றவித்தாசனா” முடிந்தான்.”

“மெய்யுணர்ந்தாச் பொய் மேற் புலம் போக்கார்.”

104. ACTIVE VERBS.

க0சு.—செய்வினையாவதென்ன?

எழுவாய்க் கருத்தாவைக் கொண்டுவந்து செய்கையைக் காட்டுவது செய்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கொற்றன் கட்டினான்.

105. PASSIVE VERBS.

க0ரு.—செய்ப்பாட்டுவினை ஆவதென்ன?

செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளின் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தோடு படு என்னும் வினைப்பகுதியைச் சேர்த்தாற் செய்ப்பாட்டுவினையாகி, மூன்றும் வேற்றுமைக் கர்த்தாவைக் கொண்டு வருக. [வினா. 124. க.]

(உ-ம்.) நடப்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வீடு கொற்றனால் கட்டப்பட்டது. உண்ணப்படுகிறது.

(க.) உன் எனனும் பகுதி சிலவினைப் பகுதிகளோடே சேர்த்து செய்ப்பாட்டு வினையாம்.

(உ-ம்.) அடிபுண்டான்.
தன்னுண்பான்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொற்களும் படு என்னும் வினையடியோடு சேர்த்து வினைச்சொல்லாய் வருக.

(உ-ம்.) ஆசை + படு = ஆசைப்பட்டான்.
தன்பம் + படு = தன்பப்பட்டான்.

(க.) எனவும்படும் என்பனபோல உம் என்பது திறபான்மையாய் இடையிலே வருக.

106. AFFIRMATIVE AND NEGATIVE VERBS.

க0கா.—விதிவினை, மறைவினை என்பவை எவை?

வினையின் செய்கையை உண்டென்று நிச்சயிக்கிற வினை விதிவினை எனவும், உடன் பாட்டுவினை எனவும் அறைவினை எனவும் படும். அச்செய்கையை மறுக்கிற வினை மறைவினை எனப்படும்.

(உ-ம்.) கடந்தேன், எ-து விதிவினை.
கடவேன், எ-து மறைவினை.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

III. PARTICLES.

III. இடைச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (IV.) இடையியல் 420-441.]

107. CLASSES OF PARTICLES.

க0௭.—இடைச்சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்?

(க.) வேற்றுமை உருபுகளும், (உ.) விசுதி உருபுகளும், (ங.) இடைநிலை உருபுகளும், (ச.) சாரியைகளும், (ரு.) உவமைச்சொற்களும், (க.) தத்தம்பொருளை உணர்த்திய சொற்களும், (எ.) இசை நிறைக்கிற சொற்களும், (அ.) அசை நிறைக்கிற சொற்களும்; ஆக இடைச்சொற்கள் ஏட்டு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 420.]

108. INCREMENTS. (Q.)

க0௮.—சாரியைகளெத்தனை?

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன், இப்பதினேழுஞ் சாரியைகளாம்.

[நன்னூல். 243, 244.]

(உ-ம்.) மூன்று + கால் = மூன்றேகால், என்பதில் ஏ சாரியை வந்தது.
மனிதன் + கு = மனிதனுக்கு, என்பதில் உ சாரியை வந்தது.
மற்றவையும் இவ்வாறே.

அப்பியாசம் (108.)

“ஆற்றல் கலையின் மாறும், அரசறிய
விற்புருந்த வாய்வும் விரும், அன்றே?”

109. WORDS OF COMPARISON.

க0௯.—உவமைச் சொற்கள் எவை?

போல், போல, ஒப்ப, மான, நேர், நேர, நிகர, அனைய, அற்று, அன்ன, புரை, புரைய, உறழ முதலியவும் உவமைச் சொற்கள் ஆம்.

(உ-ம்.) இதைப்போல, அதற்கொப்ப.

(Q.) சாரியை ஆகவென்ன?

ஒரு பதத்தின் முன் வேறொரு பதமாவது, ஒரு விசுதியாவது, வேற்றுமையின் உருபாவது, வந்து செரும்பொருது இடையில் அத்தம் இன்றித் தோன்றும் இடைச்சொல் சாரியை என்னப்படும்.

(உ-ம்.) கடத்தனன். (அஞ்சாரியை: விசுதிப் புணர்ச்சி.)
புரியாமல். (அஞ்சாரியை: பதப்புணர்ச்சி.)
மாததை. (அத்தச்சாரியை: உருப்புப்புணர்ச்சி.)

- (க.) இவற்றை, வினை எச்சங்களாக, உயமைச் சொற்களாக வழங்குவன அபற்றவற்றிற்குரிய வேற்றுமைகளைக் கொள்ளும்.
- (உ.) ஆக்கு, போல என்ற பொருள் கொடுக்கும்.
(உ-ம்.) “மறை வழிப்பட்ட பழிமொழி தெய்வம்
பறை அறைந்தாள் கோடிப் பரக்கும்!”
- (ங.) போல் என்பதனாலே ஆ என்பீது வருவதும் உண்டு.
வழக்கத்திலே, செய்கிறப்போல, செய்தப்போல் எனவரும்.
- (ச.) ஆற்றபோல, முதலியவற்றில் போல வருங்காலத்து வினை எச்சத்தோடுஞ் சேரும்.

அப்பியாசம். (109.)

“முருத்தும் மூலார்த்திக்குதியை மொழியலாமோ?”

“வண்டதொடர் நறுத்தெரியல் உயிர் அனைய கொழுநீர்.”

“குன்றுறம் வரிநிலை கொணர்மின் ஈண்டென.”

“கொடியன மகளிர்.”

[அன = அன்ன.]

110. PARTICLES OF VARIOUS MEANINGS.

கக0.—தத்தம் பொருளை உணர்த்திய இடைச்சொற்களெவை?

ஏ, ஐ, ஆ, உம், என, என்று, என்பவன், என்பது, ஆனவன், ஆனது, ஆவது, முன், பின், கீழ், மேல், என்று, எனா, அந்தோ முதலியவற் தத்தம் பொருளைக் காட்டிய இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 421.]

(க.) இவற்றை, என, என்று, என்று, என ஆகிய கால்களும் வினை எச்சங்களும், என்பவன் முதலிய ஐந்தும் வினையால் அனையும் பெயர்கள் ஆம். [57. 86. 96. காண்க.]

(உ.) நோறம், தொறம், என்பன காலத்தைபும் இடத்தைபும் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) “தாதுகு சேலே நோறம் சண்பகக் காடு நோறம்,
போதவிழ் பொய்கை நோறம், புதுமணற் றடங்க டோறம்,
மாதவி வேலிப் பூச வணத்தோறம், வயல்க டோறம்,
ஒதிய உடம்பு நோறம் உயிர் என உலாய தன்றே.”

111. USES OF ஏ.

ககக.—ஏகாரம் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

ஏ அறுவகைப் பொருளையுந் தரும். அவையாவன:

- (க.) பிரித்தல். (உ-ம்.) அவனே தந்தான். [ஒரு கூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப் பிரித்து நிற்கும் பிரிநிலை.]
- (உ.) வினா. (உ-ம்.) சீயே தந்தாய்? [சீயா தந்தாய் என வினாவிற்கும்.]
- (ங.) என். (உ-ம்.) நிலமே சலமே தீயே வனியே. [எண்ணி நிற்கும்.]
- (ச.) நற்றை. (உ-ம்.) பசுந்தனனே. [ஒருபொருளும் இன்றி நற்றிலே நிற்கும்.]
- (இ.) நேற்றம். (உ-ம்.) சன்மார்க்கருக்கே புகம். [உண்டென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.]
- (ஈ.) இசை நிறை. (உ-ம்.) ஏயே இவள் ஒருத்தி. [பொருளின்றி இசைகிறாற்போல நிற்கும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

அப்பியாசம். (111.)

“எல்லா வினக்கும் வினக்கல்; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா வினக்கே வினக்கு.”

“.....யாரே
அழகுக்கழகு செய்வார் ?”

“வெறுப்பு வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பே
தாம் வேண்டக் கொண்டார் தொடர்பு.”

“நன்னுணர்விலுரோடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே ஒக்கும் விழைவிற.”

112. USES OF ஒ.

ககஉ.—ஒகாரம் எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

ஒ எட்டுப் பொருளையுங் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 423.]

(க.) பிரித்தல்.	(உ-ம்.)	அவனோ செய்தான். [பலரிவருந்தும் ஒருவனைப் பிரித்தல்.]
(உ.) ஒழிபிசை.	(உ-ம்.)	வேலைசெய்யகோ போகிறாய்? [சும்மா இருக்கப்போகிறாய் என ஒழிந்த பொருளைத் தரும் ஒழிபிசை.]
(க.) எதிர்மறை.	(உ-ம்.)	நானோ சொன்னேன்? [சான் சொல்லவில்லை.]
(ச.) வினா.	(உ-ம்.)	அவனோ?
(இ.) தெளிவு.	(உ-ம்.)	கன்றோ அன்ற, தீதோ அன்ற. [அத்தன்மை இல்லாமை தெரியும் இடத் துத் தெளிவு.]
(ஈ.) கழிவு.	(உ-ம்.)	கைதல் இன்றி சல்லறஞ் செய்தாலோ, உயிர் உய்யும். [ஆறிவிரக்கப் பொருள்.]
(எ.) சிறப்பு.	(உ-ம்.)	ஒ ஒ பெரியவன் ! ஒ ஒ சிறியன் !
(அ.) அசைநிலை.	(உ-ம்.)	ஒ ஒ உவமன் !

அப்பியாசம். (112.)

“ஒரோ விடத்த,” [சில விடத்த, நிறபன்மைபாய்.]
(ஒரு, ஒ, இடத்த.)

“எவ்வுயிருக்காக ஒரு ஈசன் உண்டோ, இல்லையோ ?
அவ்வுயிரில் யான் ஒருவன் அல்லவோ ?”

“கருதிய ஆளுமோ கருமம்.”

“செய்வனை இன்று நாடிச் சேவடி நொருநல் ஒன்றே,
அல்லதில் லுடம்பு கீங்கி யேற்றல கடைநல் ஒன்றே,
எல்லையில் இரண்டில் ஒன்றே இப்பகன் முடிப்பன் யானே.”

“நெற்பின்னஞ் செய்வரும் ஈனும்,

அந்நினைவக் காக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.”

113. USES OF உம்.

ககரு.—உம் என்பது எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

உம் என்பது எட்டுப்பொருளையுங் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 425. 428. 399.]

- (க.) எதிர்மறை. (உ-ம்.) வருதலாக் தீது. [வாரமையுக் தீது.]
 (உ.) நிறப்பு. (உ-ம்.) குறவரும் மருளும் குன்றம்.
 (ச.) ஐயம். (உ-ம்.) பத்தாலும், எட்டாலும்.
 (ச.) எச்சம். (உ-ம்.) சாத்தனும் வந்தான். [கொற்றன் வந்ததும் அன்ற.]
 (இ.) முற்ற. (உ-ம்.) தமிழ் காட்டு மூவேந்தரும் வந்தார். [முற்றப் பொருளைத்தரும்.]
 (க.) எண். (உ-ம்.) பொன்னும் வெள்ளியும் சயமும்.
 (எ.) தெளிவு. (உ-ம்.) அரசனும் அல்லன், மந்திரியும் அல்லன். [இன்னதென்று தெரிந்த இ-ந் தில் கீழ்கும் தெரிகிலை.]
 (அ.) ஆக்கம். (உ-ம்.) பாலே மருத்தம் ஆயிற்று. [உணவும் ஆயிற்று.]
 (க.) ஐந்தாம் வேற்றுமையோடு உம் சேர்த்தால் ஒப்புப்பொருளுடன் நிறப்புப்பொருளையும் இழிவு பொருளையும் தரும்.

(உ-ம்.) “ஆயிற்றினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள்
 திறகை அளவிய கூழ்.”

(உ.) “மற்றவன் சொன்ன வாசகம் கேட்டலும்,”

[கேட்டலும் = கேட்ட உடனே.]

சில விடத்து உம் என்பது உடனே என்றத்தன்மையாலும்.

அப்பியாசம். (113.)

“தானக் தவம் இரண்டும்.”

“கணமேயும் சாத்தல் அரிது.”

“காடுக்கும் வாழக் கேடொன்றும் இல்லை.”

“இன்னு செய்தார்க்கும் இனிப்பவே செய்யாக்கால்
 என்ன பயத்ததோ சாஸ்பு?”

114. SIGNS OF QUOTATION. என, என்று.

ககசா.—என, என்று இவ்விரண்டும் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

என, என்று ஏழு பொருளையுந் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 424. 429, 430.]

- (க.) உவமை. (உ-ம்.) கொடும்புலி பாய்க்தெனப் பாய்க்தான்.
 (உ.) எண். (உ-ம்.) ஒன்றென, இரண்டென இவ்விரண்டும் இவ்வாறு வழங்கும்.
 (ச.) குணம். (உ-ம்.) வெள்ளென விளங்கிற்று.
 (ச.) வினை. (உ-ம்.) கொள்ளெனக் கொண்டான்.
 (இ.) பெயர். (உ-ம்.) உறையூர் என்ற சொல்லப்படுவது. [ஊரினது பெயர்.]
 (க.) இசை. (உ-ம்.) ஒல்லென ஒலித்தது.
 (எ.) குறிப்பு. (உ-ம்.) பொள்ளென வந்தான்.
 (க.) செய்யுளிலே எனது, எனது, ஒடு என்னும் இடைச்சொற்களும் என்னும் பொருளிலே வரும்.
 [நன்னூல் 428. 9.]

அப்பியாசம். (114.)

“பூனை கூத்தன் மாதர் பெய்மெனப் புகுத்த மொய்த்தார்.”

“பெய்யெனப் பெய்யு’ மறை.”

“சான்ற பொழுதிற் பெரிதவக்குத் தன் மகனைச்
 சான்றோன் எனக் கேட்டதாய்.”

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

115. EUPHONIC PARTICLES.

ககடு.—இசைநிறை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி ஒசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் இசைநிறை என்பதாம்.

[நன்னூல் 436.]

(உ-ம்.) செல்வேன் றெய்ய என்பதில் றெய்ய என்பத வெறும் இசை நிறையாம்.

116. REDUNDANT PARTICLES.

ககசூ.—அசைநிலை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி அசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் அசைநிலையாம்.

(உ-ம்.) கற்றலால் ஆய பயன் என் கெரல் என்பதில் கெரல் என்பத வெறும் அசைநிலையாம்.

அப்பியாசம். (116.)

“யாநானு நாடாம் ஆல், ஊராம் ஆல், என்ஹெருவன்
சாந்துனையுங்கல்லாத ஆறு?”

[ஆல் இரண்டும் அசைநிலை. 59, 86. (2) ஒத்துப்பார்க்கும்
பொழுது ஆல் என்பத காணத்தக்காட்டும் என்று விளங்கும்.
இதிலும் அந்தப்பொருளைப் பெறுதோ?]]

117. VARIOUS INTERJECTIONS.

கக௭.—இரக்கஇடைச்சொற்களும், அச்சஇடைச்சொற்களும், இகழ்ச்சி
இடைச் சொற்களும், அதிசயஇடைச்சொற்களும் எவை?

ஆஅ, ஒஓ, அந்தோ, ஐயோ, அன்னோ, அச்சோ, முதலிய
வை இரக்கத்தையும்; கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ, முதலிய
வை அச்சத்தையும்; ஏள, சீ, முதலியவை இகழ்ச்சியையும்;
ஓகோ, ஓஓ, அகா, அம்மா, முதலியவை அதிசயத்தையும் காட்டு
கிற இடைச்சொற்களாம்.

[நன்னூல் 438.]

அப்பியாசம். (117.)

“கல்லாத புல்லியனென் சீசு நாள் அகவரதன் காணு நாடகன்
எல்லாம் போயின போம் ஆல் இறையதொன் றெனு, நன்றும் ஏழினுட் காணென்.”

IV. QUALIFYING WORDS: ADJECTIVES AND ADVERBS.

IV. உரிச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (IV.) 442. 460.]

118. KINDS OF QUALIFYING WORDS.

ககடி.—உரிச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

பெயர்உரிச்சொல் என்றும் வினைஉரிச்சொல் என்றும் இரு வகை ஆம். [நன்னூல் 442.] (R.)

119. ADJECTIVES.

கககி.—பெயர் உரிச்சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில விடத்து, பெயர் ஆனது உரிச்சொல் ஆக வரும்.

(உ-ம்.) பெந்நிலை என்பதில், பென் என்னும் பெயர்ச்சொல்லானது குணத்தைக்காட்டிய உரிச்சொல்லாக வந்தது. [150. காண்க.]

(உ.) சில விடத்து, உள்ள, ஆன என்னும் பெயரெச்சங்கள் புணர்வதினால் பெயர்ச்சொல் உரிச்சொல்லாக நிற்கும்.

(உ-ம்.) அறிவுள்ள மனிதன், செம்மைபான பாதை.

(ஈ.) சில பெயர்கள் ஈறு கெட்டுத் திரிந்தும் உரிச் சொல்லாகும். [நன்னூல் 26. 68. காண்க.]

(உ-ம்.) மாம், மாக்கொம்பு. ஆடு, ஆட்டக்கால்.

எருது, எருத்தமாடு. [இவை ஆறும் வேற்றமையின் தொகை என்ற சொல்வதற் தரும்.]

(ச.) சில சொற்கள் இயல்பாய் உரிச்சொல்லாம்.

(உ-ம்.) பல, சல, சில, புது.

அப்பியாசம். (119.)

“வனி அழங்கு’ மல்லன் மாலாலம்.”

“கல்லாதவரு’ எனி கல்லச் சுற்றச் சுற்ற
சொல்லாதிருக்கப் பெறின்.”

“மாண்டி.”

“கண்ணோட்டம் என்னுங்கழி பெருங்காரிகை.”

(R.) உரிச்சொல்வென்ப உரியபற் குணசொல்
ஆகிப்பெயர்வினை அணங்கு வருமே, [தொன்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (iv.) உரிச்சொல்லியல்.

120. ADVERBS.

கஉ௦.—வினையுரிச் சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில வினையெச்சங்கள் வினையுரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) சாலப்பெருஞ், கனி வருந்தின.

(உ.) சில பெயர்ச்சொல்லோடே ஆய் என்னும் வினையெச்சம் புணர்வதினால் வினையுரிச் சொல்லாகும்.

(உ-ம்.) சந்தோஷமாய்ப் பேசினான்.

[ஆக, ஆ என்பவைகளையும் பெற்றவரும்.]

சந்தோஷமாகப் பேசினான்.

என்னையாக் சொன்னான்.

சந்தோஷமுள்ளவனாய்ப் பேசினான்.

சந்தோஷமுடையவனாய்ப் பேசினான்.

எனவும் வரும்.

ஐஐ ஆய் = ஆக. [வினா 86.]

பாலகனும் அஞ்ஞானத் தழுக்தவன்; நந் கானை யாய்ப் பாலவமாரர்
சாலவருந்துவன்; விருத்தன தானுடிக் குடும்பத்தாற் றனர்க்து சாவன்;
ஏல இவன் எக்காலத் தென் செய்வான்? மாயக் கூத்திருத்த ஆறே
ஞாலம் எனலம் ஆடாங்குய்ப் பொறிமேனமாய் மனப்பேய் நடிக்கும் அன்றே.

(ஈ.) சில வினையின் பகுதியானது வினை உரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) கழி மிகவும்.

அப்பியாசம். (120.)

“ஆலயத்தொழுவது
சாலவு” என்று.

“காலம் செய்வோம் என்றறத்தைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச் செய்வாரே தலைப்புவார்.”

“தடலில் அலைபோல மெய்யாய் இவ்வை.”

“.....மெய்
காப்பே நிலையப் பழிசாண, சீன்கதவாக்
சேர்ப்பார், நிறைத்தாழ் செறித்து.”

“தெவாவார்.”

121. SOME PECULIAR FORMATIONS.

கஉக.—சிறு, பெரு, குறு, கரு முதலிய உரிச்சொற்கள் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) சில விடத்து, விகாரமின்றி வழங்கப்படும்.

(உ-ம்.) சிறு கலம்.

(உ.) சில விடத்து, ஒற்று இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்) சிறு + இன்பம் = சிறின்பம்.
குறு + இயல் = குறியல்.
குறு + ஏவல் = குறேவல்.
பசு + அரிசி = பச்சரிசி.

(ஈ.) சிலவிடத்து, குறில் நெடிலாகும்.

(உ-ம்) பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
கரு + மேகம் = கா்மேகம்.
சிறு + அடி = சிறடி.

(சு.) சில விடத்து, மகரந்தோன்றும்.

(உ-ம்) அரு + பொருள் = அரும் பொருள்.
பெரு + கடல் = பெரும் கடல்.
கொடு + கூற்றம் = கொடும் கூற்றம்.

(ரு.) சில விடத்து, ஈற்றுக்காரங்கெட இய என்னும் விசுதி தோன்றும்.

(உ-ம்) சிறு + நகப்பன் = சிறியநகப்பன்.

(ஊ.) வேறே விகாரங்களும் உண்டாகும்.

(உ-ம்) பசு + இனி = பைத்தினி.
சொம்மை + ஆம்பல் = சோம்பல்.

[நன்னூல் 136.]

அப்பியாசம். (121.)

“ஆறுயிர்.” “துண்ணறிவு.” [அருமைபான உயிர். துண்மைபான அறிவு.]

“அரும்பயன் ஆயும் அறிவீனார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்.—”

“சிறின்பஞ் சின்னீரதாயினும் அரிதற்றார்
மறின்பம் யாவையும் கைவிடெ

முற்றுந்தாம்
பேரின்ப மாக்கடல் ஆவொர் விழ்பவோ,
பாரின்பப் பாழ்க் கும்பியில்.”

[சிறு + இன்பம் = சிறின்பம். சிறு + ஶீர = சின்னீர.
மறு + இன்பம் = மறின்பம். பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
பாழ் + கும்பி = பாழ்க்கும்பி.]

“பொற்புறு சொடிய வேற எட்டித் தொடி.”

“பரிபத கூர்ச் கோட்டதாயினும் யானை
வெருஉம் புலி தாக்குறின்.—”

[கூர்ச் = கூர்மையான.]

“வெவ்விடம் அணியான்.”

[வெவ்மையான விஷம்.]

“பாடுதெ மகலிர்.” [69. 157.]

[பாசு = பசுமையான.]

V. APPENDIX TO ETYMOLOGY.

V. ஒழிபியல்.

122. COMPOUNDED AND UNCOMPOUNDED WORDS.

கஉஉ.—மேற்சொன்ன நாலுவகையான சொற்களைப் பகுபதம் எனறும் பகாப்பதம் என்றுங் கூறுவதயாது?

பகுக்கப்படாத இயல்பினையுடைய சொல் பகாப்பதம் என்றும், பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புகளால் உண்டாகிப் பகுக்கப் படுஞ் சொல் பகுபதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

[நன்னூல் 128.]

(உ-ம்.) பொன், நட, நல், கொல், [எ-ன, பகாப்பதங்களாம்.]
பொன்னன், நடந்தான், நன்மை, அந்நில், [எ-ன, பகுபதங்களாம்.]

123. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

கஉரு.—பகுபதங்களின் உறுப்புகள் எத்தனை?

பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, விகாரம் ஆகிய இவ்வைந்துமே பகுபதத்தின் உறுப்புகள் ஆம்.

[நன்னூல் 133. 253.]

(உ-ம்.) கூனி, என்பதில், பகுதி, கூன்; வீகுதி, இ எனக்காண்க.
செய்தான், என்பதில், பகுதி, செய்; வீகுதி, ஆன்; இடைநிலைத் எனக்காண்க.
உண்டான், என்பதில், பகுதி, உண்; வீகுதி, ஆன்; இடைநிலைத்; சாரியை ஆன் எனக்காண்க.
குணத்தான், என்பதின், பகுதி, குணம்; வீகுதி, ஆன்; சாரியை அந்து; கெடுதல் விகாரம் எனக்காண்க.

SANSKRIT PATRONYMICS &C.

ஐ (க.) சில வடமொழிகளின் முதலசையிலே இருக்கும் இ, ஏ என்பன ஐ எனவும்; சில விடத்து இ என்பது ஓள எனவும்; உ, ஊ, ஓ என்பன ஓள எனவும்; ஆ என்பது ஆ எனவும்; ஈற்றி லிருக்கும் ஐ என்பது ஏயன் எனவுந் திரிந்து பகுபதங்களாகும்.

(உ-ம்.) சிலையால் ஆகும் மலை சைலம் எனவும்,
வேதத்தை அறிந்தோன் வைதிகன் எனவும்,
கிரியில் பிறந்தவன் கெனரி எனவும்,
ஞான் மகனைச் செனரி எனவும்,
சனகன் மகனைச் சானகி எனவும்,
கார்த்திகையின் மகன் கார்த்திகேயன் எனவும்,
சோமன் மகனைச் சோமன் எனவும்,
இவைபோலவனவும் வடமொழிகளிலே வரும்.

SANSKRIT PREFIXES.

(உ.) வடமொழிகளில் உபசர்க்கங்கள் என்னப்படுஞ் சில இடைச்சொற்கள் மொழிகளோடு சேர, வேவ்வேறு பொருளைத் தரும் பகுபதங்கள் ஆகும்.

அவை பிர, பரா, அப, சம், அது, அவ, நிர், தூர், வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற், பிரதி, பரி, உப, எனப் பதினெட்டாம்.

[166. வினாவும் காண்க.]

(உ-ம்.) பிரயோகம், பாஸகம், அபரீந்தி, சங்கதி, அதுபவம், அவமானம், நிர்க்குணம், தர்க்குணம், விசாரம், ஆசாரம், நிவர்த்தி, அதிமதாம், அபிவிருத்தி, சுதினம், உற்பாதம், பிரதிபுபகாரம், பரிபூணம், உபசாரம்.

124. AUXILIARY VERBS.

கஉசு.—துணைவினையாவது என்ன?

தமக்குரிய பற்பல பொருட்களைத் தருவதுமன்றி மற்ற வினையெச்சங்களைச் சார்ந்து வரும்வினைகள் துணைவினையாம். இவற்றுள்:

PASSIVE VERB.

(க.) படு, உண் என்னும் வினைகள் செயப்பாட்டு வினையை யுண்டாக்குந் துணைவினைகளாம்.

(உ-ம்.) செய்யப்பட்டது.

உண்ணப்பட்டது.

[படு என்னும் பகுதி பிறவினையாகத் துணைவினையாக வழங்கும்.]

அப்பியாசம். (124. க.)

“அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செய்வியான் கேடு’ நனைக்கப்படும்.”

“பேதைப்படுக்கும் இழ லும்.”

“தல்விணக்கம் அல்ல தல்வந் படுத்தும்.”

PERFECT AND PLUPERFECT TENSES.

(உ.) இரு என்னும் வினை முற்காலத்தில் முடிவான செய்கையையும், குறித்தகாலத்துக்குமுன் முடிவான செய்கையையும் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) கட்டியிருக்கிறான், என்பதில் இரு என்பதின் நிகழ்காலமானது துணைவினையாக கட்டின செய்கை முடிவாயிற்று என்று உணர்த்துகிறது.

கொற்றன் இங்கே வருமுன்னே கட்டியிருத்தான், என்பதில் இரு என்பதின் போனகாலமானது துணை வினையாகி, கொற்றன் வந்த காலத்துக்கு முன்னமே முடிவான செய்கையை உணர்த்துகிறது.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) ஒழிபியல்.

அப்பியாசம். (124. உ.)

“முற்றி இருந்த கனி ஒழிபத் தீவனியால்
நற்காப் உதித்தலும் உண்டு.”

“காணமில் ஆடக் கண்டிருந்தவான்கோழி
நாலும் அதுவாகப் பாவித்து.....”

“.....கல்வாச்
அறிந்திருப்பார், ஆதலினால் ஆங்கமல கீப்போற்
பிறந்திருப்பார்,—பேசார் பிறர்க்கு.”

NEGATIVE VERB.

(ந.) இரு என்னும் வினை எதிர்மறைவினையெச்சத்தைச் சார்ந்து எதிர்மறைவினைமுற்றாகும்.

(உ-ம்.) செய்யாதிருக்கென்.
செய்யாமலிருந்தான்.
செய்யாதிருப்பான். [முதலியவும் அப்படியே.]

PERMISSION.

(ச.) ஆம் என்னும் வருங்காலத்து வினைமுற்று மற்றவினையின் தொழிற்பெயரைச் சார்ந்து, உத்தரவு கேட்கிறதிலுங் கொடுக்கிறதிலும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) வரலாமா? வரலாம்.
[வரல் ஆகாத. வினா 89 காண்க.]

ஆம் என்பதிலவிடத்த பொருளின்றியும் வரும். (8.)

(உ-ம்.) “மெலியார் விழினும் ஒரு ஆற்றன் உய்ய,
வலியார் மற்றொன்றும் உய்யார்: நிலைப்பி
நொய்ய சமக்கென விழாவாம், விழினும்
உய்யும் ஆல்; உய்யா பிற.”

அப்பியாசம். (124. ச.)

“மறப்பினும் ஒத்தக்கொளல் ஆகும்.”

“சென்ற நாள் எல்லாஞ் சிறுவரில் வைத்தெண்ணலாம்.”

(8.) ஆம் என்னும் இடைச்சொல் பெயர்
அனைத்திலும் வருமே.

(உ-ம்.) மண்ணுக்கட்டி.

AUXILIARY VERBS WHICH STRENGTHEN OR MODIFY THE MEANING.

(ரு.) கொள், விடு, போடு, இடு, வரு, தரு, முதலிய வினைகளுந் துணைவினைகளாகி அசைநிலைகளாகவுஞ் சிலவிடத்து தமக்குரிய பொருளைத் தருவதாகவும் வரும். (T.)

(உ-ம்.) வாங்கிக் கொண்டேன், என்பது எனக்காக வாங்கினேன் என்றத்தன்கொள்ளும்.

[இது தற்பொருட்டுவினை எனவும் படும்.]

தருமஞ் செய்துகொண்டு வருகிறான், என்று வழக்கமாய்க் செய்தான் என் றத்தன்கொள்ளும்.

எறிந்துபோட்டான், என்பது தன்னை விட்டு நீக்கினான் என்றத்தன்கொள்ளும்.

அனுப்பிட்டான், } என்பதில். { விடு, இடு, என்னும் வினைகள்
வாநதிட்டேன், } அர்த்தமின்றி அசைநிலைகளாக
வந்தன.

விடு [விடு என்பது துணிபுவினை எனவும்படும்.]

அப்பியாசம். (124. ரு.)

“ஆவிர்த்துக் கிடந்திடும் பாக்கை.”

“துண்டும் இன்னும் வறுமையுந் தொடர்ந்த தயரால்
சாண்டுவந்து இரந்தவர். ....”

[தொடர்ந்த = தொடர். தரு என்பது அர்த்தமின்றி வந்தது.]

“தமர் என்று தாங்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமர் அன்மை தாம் அறிந்தார் ஆயின், அவரைத்
தமரினா நன்றமுதித்தத் தமர் அன்மை
தம்முள் அடக்கிக் கொள்ளல்.”

125. DEFECTIVE VERBS.

கஉரு.—குறைவினை ஆவதென்ன?

தெரிநிலைவினைக்குரிய சிலவற்றிற் குறைவுற்று வழங்கியவினை குறைவினை ஆம். இவைகளின் முறைகளைக் காட்டியஅட்ட வணையாவது:

[நன்னூல் 339.]

(T.) இட்டு, விட்டாண்டும் வினையிடைச் சொல்லே. [அசத்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) ஒழிபியல்.

	பகுதி.	விருதிகளைப் பகுத்துக்காண்க.
1.	ஒ,	ஒக்கும், ஒத்த, ஒவ்வ, ஒப்ப, ஒத்த, ஒப்பு, ஒவ்வாத.
2.	போத,	போதும், போதாது, போதாத, போதாமை.
3.	தரு,	தருவேன், தக, தக்க, தரும், தருதி, தக்கவன், தகை, தகைமை, தகேன், தகாது, தகாத்.
4.	வேண்டு,	வேண்டும், வேண்டிய, வேண்டாம். [வேண்டுமேன் முதலியவும் வருங்கால் அத்தம் வேறே.] [இது இவ்வீண்டுத் தேற்றவீனை எனவும் படும்.]
5.	மாட்டி,	மாட்டேன், மாட்டாய், மாட்டாத, மாட்டாது, மாட்டாமல். [இது வலிமைவீனை எனவும் படும்.]
6.	கட,	கடவேன், கடமை.
7.	கூடு,	கூடும், கூடாது, கூடாத.
8.	வேறு.	
9.	இல்,	இல்லேன், இல்லாய், இல்லான், இல்லாள், இல்லை; இல்லேம், இல்லீர், இல்லார், இல்லை, இல்லாத, இன்றி, இன்ற.
10.	அல்,	அல்லேன், அல்லை, அல்லன். அல்லது, அல்லாமல், அன்ற.
11.	உள்,	உள்ளன், உள்ளது, உள்ள. [இது ஆகு, ஆயிடு என்னும் வீணகளோடு வரும்.]

இவை குறிப்புவீனை
முற்றுகள் ஆம்: கள்.
339, வினா 93 காண்க.

அப்பியாசம். (125.)

“பொன்னணியும் வேந்தர் புனையப் பெருக்கல்வி
மன்னும் அறிஞரைத் தாம் மற்றெவ்வார்.”

“இலம் என்று வெரிருதல் செய்யார்
புலன் வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்.”

[இலம் = இல்லாதவர்களுயிருக்கிறோம்,
இல் = வினாத்தொகை. 153.]

இலக்கண வினா விடை

“பேதைமை அன்ற தறிவு.”

[அன்றத = அன்ற + அத = அல்லாதது. வினா 93.]

“மனைத்தக்க மாண்புடையாள்.”

“.....முற்ற

முழு மணிப்பூணுக்குப் பூண் வேண்டாம்! யாரே
அழகுக்கழகு செய்வார்?”

“இருவேறலகத்தியற்கை:

திருவேற, தெள்ளியர் ஆதலும் வேற.—”

“சில கற்றர் கண்ணும் உனவாம் பலகற்றர்ச்
கச்சாணி அன்ன தோர் சொல்.”

“அன்பினல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ!”

“தெருளும் நல்லறமும் மனக்கொழிமையும்
அருளும் நீத்தபின்னாவதுண்டாகுமோ?”

“அவ்வவ் துறை தொறும் அறத்திறம்பலர்.”

[திறம்பு + அலர். வினாப்பகுதியோடு மறைவினை வந்துசேர்க்கிறது.]

“எனக்கு நல்வையும் அல்லீசீ; என்மகன் பாதன்
தனக்கு நல்வையும் அல்லீ; அத்தருமமே கோக்கில்
உனக்கு நல்வையும் அல்லீ; வந்தும்வினை துண்ட
மனக்கு நல்லன சொல்லீனை; மதியிலா மனத்தோய்!”

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

தில் க் கண வி னு வி டை.

சொற்றொடர்

III. SYNTAX.

முன்னுருவது: சொற்றொடரதிகாரம்.

126. SYNTAX.

கஉக.—சொற்றொடர் என்பதென்ன?

பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குப்படத் தொடர்ந்து நிற்குந் தன்மையே சொற்றொடர் ஆம்.

இந்தத்தொடர் தொகாநிலைத் தொடர் என்றத் தொகைநிலைத் தொடர் என்றும் இரண்டுவகையாம். 150 காண்க.

தொகைநிலைத்தொடர் ஆறுவகையாம். [151. 157. வினா காண்க.]

தொகைநிலைத்தொடர்கள் ஒன்பது வகையாம். அவற்றை,

(க.) எழுவாய்த்தொடர்:	(உ-ம்.) சாத்தன் வந்தான்.
(உ.) விளித்தொடர்:	(உ-ம்.) தம்பி கேளாய்.
(ங.) வேற்றமைத்தொடர்:	(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினான்.
(ச.) வினைமுற்றுத்தொடர்:	(உ-ம்.) சூசியநான் ஆவன்.
(இ.) பெயரெச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) உண்டசாத்தன்.
(ஈ.) வினையெச்சத்தொடர்:	(உ-ம்.) கடந்து வந்தான்.
(எ.) இடைச் சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) மறறைக் காரியம்.
(ஆ.) உரிச்சொற்றொடர்:	(உ-ம்.) நனிவருந்தினான்.
(ஔ.) அடுக்குத்தொடர்:	(உ-ம்.) பாம்பு மாம்பு. [சுன்னால் 436.]

127. A SENTENCE.

கஉ௭.—வாக்கியம் ஆவதென்ன?

எழுவாயும் பயனிலையுஞ் செயப்படுபொருள் முதலியவைகளோடு கூடியேனும், கூடாதேனும், முடிவு பெற்று நிற்பது வாக்கியம்.

128. SUBJECT.

கஉ௮.—எழுவாய் ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழுவாய் ஆகும். எழுவாய் என்பது கர்த்தா. [சுன்னால் 295.]

(உ-ம்.) வீடு இடிந்தது என்பதில் வீடு என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாகிய எழுவாயாம். இது நிலவிடத்தக்க முதல் எனவுஞ் செய்பவன் எனவும் படும்.

129. FINITE VERB, OR ITS SUBSTITUTE.

கடகூ.—பயனிலை ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருளின் செயலைக் காண்பிப்பது பயனிலையாம்.

[நன்னூல் 295, 319.]

129.*. THE OBJECT.

கடகூ*.—செயப்படுபொருள் ஆவதென்ன?

ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழிலை ஏற்கும் பொருளே செயப்படுபொருள் ஆம். இதை வடநூலார் கர்மம் என்பார்கள்.

[நன்னூல் 315.]

- (உ-ம்.) (க.) அரசன் உன்டான். [செயப்படுபொருளுடைய வினைமுதலின் முடிபு.]
 (உ.) அரசன் வந்தான். [செயப்படு பொருளில்லா வினைமுதலின் முடிபு.]
 (ஈ.) அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையை அடைவித்தான். [செயப்படுபொருள் இரண்டிடை வினைமுதலின் முடிபு.]
 (ச.) அரசனா பகைவர் கொல்லப்பட்டார். [செயப்படு பொருளின் முடிபு]
 (இ.) அரசனா பகைவர் சிறைச்சாலையை அடைவிக்கப்பட்டார். [செயப்படு பொருளிரண்டிடைச் செயப்படு பொருளின் முடிபு.]

- (ஊ.) தச்சன் மாத்தைச் செதுக்கினான்.
 அவன் வானல் மாத்தை வெட்டினான்.

- (எ.) பசுவின் பாலாக் கறந்தான். { [சுருகு இனந்த இரண்டு
 யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான். { செயப்படு பொருள் வந்தன.]

இஃது வினைமுதற்பொருள் எழுவாயோடு வருகிறதும் அல்லாமற் சிலவேளை மூன்றாம், நான்காம், ஆறாம் வேற்றமைகளோடும் வரும்.

- (உ-ம்.) [அவாற் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
 அவர்க்குச் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
 அவாறு வருகை.]

130. SENTENCES OF ONE WORD.

கஈ0.—ஒரேசொல் வாக்கியம் ஆகுமா?

வினைமுற்றிலே மூவிட எழுவாய் தொக்கிருந்து திணைபால் தோன்றுவதால் ஒரு வாக்கியம் ஆம்.

(உ-ம்.) வருகிறேன்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

131. FINITE VERB UNDERSTOOD.

கருக.—பயனிலையுந் தொக்கு வருதலும் உண்டோ?

பயனிலையுந் தொக்கு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) நல்லவன் எவன்? [எவன் நல்லவனுருக்கிறான்.]
வேம்பன்றோ காக்கை விருப்பும் கனி. [ஆகும்.]
அவன் நல்லவன். [ஆயினான், ஆயிருக்கிறான்.]
கல்வி அழகே அழகு. [ஆயிருக்கின்றது.]

132. DEPENDANT WORDS.

கருஉ.—எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே வருவதென்ன?

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே பல அடைமொழிகள் வருதலும் உண்டு.

[நன்னூல் 397.]

(உ-ம்.) நல்ல மனிதன் தாழ்மையாய் இருப்பான் என்பதில் மனிதன் என்பது எழுவாய்;
இருப்பான் என்பது பயனிலை; நல்ல, தாழ்மையாய் என்பவை அடைமொழிகள்.
சாத்தன் (வயிரா) உண்டான்.
அறத்தை (அழகு பெருகச்) செய்தான்.
வாளன் (மருவாரை மாய) வெட்டினான்.

அப்பியாசம். (132.)

“வண்டென் (இனிது) பாடெம்.”

“செருவந்த போழ்திற் சிறை செய்யா வேந்தன்
வெருவந்த வெய்து கெடெம்.”

[சிறைசெய்யா வேந்தன்—(செருவந்தபோழ்தில வெருவந்த வெய்து) கெடெம்.]

133. COMPLEX SENTENCES. (V.)

கருரு.—எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரு பயனிலையும் பலபயனிலையுங் கொள்ளுமோ?

எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரே பயனிலையுங்கொள்ளும், பல பயனிலையுங்கொள்ளும்; பல பயனிலைகளாகிய வினைகளிற் கடைசிவினை மாத்திரம் முற்றுவினையாம்.

[நன்னூல் 319. 396.]

(V.) உருபு தொடர் தடெகிய வேற்றமைக் கிளவி
பொருள் செல் மருங்கின் ஒரு சொலான் முடிதலும்;
முற்றியன் மொழியும், பெயர் எஞ்சு கிளவியுந்,
தந்தக் கிளவி அடுக்குற வரினும்,
பன்முறை யானும் வினைஞ்சு கிளவியுந்
சொன்முறை முடியா தடுக்குற வரினும்
முன்னது முடிய முடிதலுமாபே.—[இலக். வி.]

- (உ-ம்.) ஆதாரம் எவாருத் தோட்டத்திலிருந்தார்கள், என்பதில் இரண்டு எழுவாய் ஒரே பயனிலையோடே வந்தன.
ஆதாம் பாவஞ் செய்து நிர்ப்பாகியவனுவிப் பசுசின் வல்லமைக்குட்பட்டான், என்பதில் ஒரே எழுவாய் மூன்று பயனிலையைக்கொண்டது.
- (இ.) (க.) “சற்றும் கேட்டுத் தற்பணைகடந்தான்” எ-ல், அவன் என்னும் எழுவாய் தொக்குநிற்க, என்னும்மையும் வந்தது. [நன். 362.]
- (உ.) செய்யுளில் வினைஎச்சம் வரவேண்டிய இடத்தில் முற்றவினை வாகியத்தின் எவிலும் வருதலும் உண்டி. [நன். 351.]
- (உ-ம்.) “பழுதில் மாதவன் பின்பொன்றும் பணித்திலன் இருந்தான்.”
“காண மறுகின் வீழும் மாதர்.”
- (ஈ.) எழுவாயைச் சேர்ந்த அடைமொழிகள் ஒன்றும் பலவும் வருதலும் ஆகும்.
“தெளிந்த வழியே அல்லவை ஒருவி, கல்லவை மருவி
ஒழுகலே ஒழக்கம்.” [எழுவாய்; ஒழுகல். பயனிலை: ஆம்.]

அப்பியாசம். (133.)

“படை உழு எழுந்த பொன்னும், பணிலங்கள் உயிர்த்த முத்தும்,
இடறிய பரம்பிற காக்தும் இன மணித் தொகையு’ செல்லும்,
மிடைபசும் கதிரும்னு’ மென்றழைக்கரும்பும் வண்டும்,
கடைசியர் மூகமும் போதுத் கண் மலர்த்தொளிசு’ மாதோ!”

134. CONCORD.

கருசு.—பயனிலை எழுவாயோடே எவ்வாறு இசையும்?

பயனிலை எழுவாயோடே திணை, பால், இடம் ஆகிய இவைகளில் மாறுபடாமல் இசைவாய் இருக்கவேண்டும்.

[நன்னூல் 319, 416.]

- (உ-ம்.) நான் வருவேன்.
குதிரை வந்தது.
மனிதர்கள் வந்தார்கள்.

135. MANY SUBJECTS.

கருநு.—பல எழுவாய் வருங்கால் பயனிலை எவ்வாறு முடியும்?

உயர்த்திணையாகிய பலசொற்கள் எழுவாயாக அடுக்கிவரிற் பயனிலை பலர்பாலாக முடியும். அஃறிணையாகிய பல எழுவாய் வரிற் பயனிலை பலவின்பாலாக முடியும்.

- (உ-ம்.) மனிதனும் இஸ்திரீயும் வந்தார்கள்.
மாமும் கனியும் கெட்டன.

அப்பியாசம். (135.)

“குதும் வாதும் வேதனை செய்யும்.”

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

136. SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS.

கருகூ.—வெவ்வேறே இடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரில் எவ்வாரும்?
தன்மையிடத்து எழுவாயோடு முன்னிலை படர்க்கையிடத்து
எழுவாய் அடுக்கிவரில் முற்றுவினை தன்மையிடமாம். முன்னி
லையிடத்து எழுவாயோடே படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கி
வரில் முற்றுவினை முன்னிலையிடமாம்.

[நன்னூல் 334.]

(உ-ம்.) நானும் நீயும் அவனும் போனோம்,
நீயும் அவனும் போனீர்கள்.

137. ANOMALIES.

கருகூ.—வழுவமைதி ஆவதென்ன?

இலக்கண விதிக்கு வேறுபாடாகி வழுவாக இருந்தும், நூல்க
ளிலே வழங்கிவருகிற நடையாம். சிலவிடத்து, ஒருமையிற் பன்
மையும் பன்மையில் ஒருமையும், ஒரிடத்திற் பிற இடமும், ஒரு
திணையிற் பிறதிணையும், ஒருபாலிற் பிறபாலும் வருதல் உண்டு.

[நன்னூல் 346. 351. 421.]

(உ-ம்.) தீ எரிந்தன என்பதில், ஒருமையிற் பன்மை வந்தது. பிச்சைகள் வந்தது என்பதற் பன்மை
யில் ஒருமை வந்தது. நீ யோ அவனோ ஆர்வந்தார் என்பதில், ஒரிடத்திற் பிற இடம்வந்தது.
அவர் என்றதும் என்பதில் உயர்நிலை ஆண்பாலுக்கு அகீற்றினை ஒன்றன்பால் வந்தது.

எல்லாம் என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு அஃறிணைப் பெயர் ஒருமை
யிலும் பன்மையிலும் வரும்.

(உ-ம்.) “வரம்பெலா, முத்தந்தை” மடைபெலாம் பணிலுமா நீக்க
ரூம் பெலாக்கு சொம்பென், மேதிகுழியெலாம்சுழைக்க கொள்ளை
பரம்பெலாம்.....”

அப்பியாசம். (137.).

“அன்பகத்திலுலா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மாம் தவித்ததற்கு.”
[தவித்தது + அற்ற = தவித்ததற் போலும்.]

தின்னற்றே = தின்னற் போலும்.
போயற்ற = போனற் போலும்.

“அத்தனை என்போர் அறவோர்.”
[என்பபடுவோர்.]

“எண்ணிய எண்ணியார் செய்தப எண்ணியார்
நின்னியர் ஆகப் பெறின்.”
[எண்ணி + ஆக்கு = எண்ணியபடி.யே.]

“.....கன்று பிரித்தழிக்
தேவை ஒப்பக் களைந்த கலங்கொன்.”
[பிரித்தழி = பிரித்த இடத்து.]

137.* INTERCHANGE OF CASAL SIGNS.

கருள்.*—உருபமயக்கம் ஆவது என்ன?

ஒரு வேற்றுமை உருபு வேறொரு வேற்றுமைப் பொருளைத் தருவது உருபமயக்கம் ஆம்.

[நன்னூல் 317.]

(உ-ம்.) எரின் உழர் ஆர் என்பது
எரிஞல் எனப்பொருள் கொள்ளும்.

தொடுத்த உருவந்தா னீண்ட உயர் மரங்கள். [உருவத்தோடு.]

அப்பியாசம். (137.*)

“பாசத்தின் வீக்குவார்.” [பாசத்தினால்.]

“காலத்தினா செய்த நன்றி.” [காலத்தில்.]

“செவியிற் கலை உணர், வாய் உணர்வின் மரங்கள்
அவினும் வாழினும் என் ?”
[செவியினால்.]

138. HONORIFIC FORMS.

கருவு.—கொடுத்தமிழிலே மரியாதைப்பன்மை ஆவதென்ன?

கொடுத்தமிழிலே மரியாதையாய்ப்பேசும்பொழுது ஒருமையில் வந்த பன்மை மரியாதைப்பன்மையாம்.

[நன்னூல் 420.]

(உ-ம்.) என் தகப்பனார் வந்தார்.

139. SUBJECT AND VERB TO AGREE IN TENSE.

கருக.—வெவ்வேறு திணையாகிய எழுவாய்கள் ஒரே வினையோடே வரலாமோ?

வரலாகாது. [நன்னூல் 348, 416.]

(உ-ம்.) மனிதர்களும், குதிரைகளும் வந்தார்கள் என்று சொல்லாமல், குதிரைகளோடு மனிதர்கள் வந்தார்கள் என்றவது; மனிதர்கள் வந்தார்கள், குதிரைகளும் வந்தன என்றவது சொல்ல வேண்டும்.

140. USE OF THE THIRD VERBAL PARTICIPLE OR INFINITIVE MOOD.

கரு0.—மூன்றாம் வினையெச்சம் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்?

(க.) பொருட்டுப் பொருளைத் தரும்.

[நன்னூல் 344, 345.]

(உ-ம்.) அவன் சொல்லப்போனான், என்பது அவன் சொல்லும்பொருட்டுப் போனான், என்பதாம்.

உண்ண வருவான்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

(உ.) முக்காலத்துப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவர் சொல்ல ஆகும். ஒளிவர இருள் போயிற்று. அப்படியிருக்க
காரம் போகவேண்டும். குறியப்பட வந்தான்.

(ஈ.) வியங்கோடும் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) ஐயா வர.

(சு.) காணப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவன் கேட்க நான் கொடுத்தேன்.
மறைபெய்ய நெல் விளந்தற.
நேமா வழுத்துச் சழல்கால் வர.

(ரு.) இடைச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) ஒழிய. நவீர.

அப்பியாசம். (140.)

“கற்பக கழிமடம் ஆடுகு’ மடா ஆரோப்
புற்குத் திந்திம்வுலறி கோர் உணராம்.”
(சுப = சூக)

“நாதி இரண்டொன்றை வேர்வீலை”

“கண்ணின்று கண்ணாற் சொல்லினுஞ் சொல்லற்
முன்னின்று பின்னோக்கற் சொல்.”

“ஐயனும் அரொந் கோள ஆயிரமெவ்வியானைக்
கை நொழுதரச் செவ்வம் கடலெனைத் தொடங்குதற்குந்
தெய்வதெய்வம் பாடத் தேவரு’மிழிந்து வாழ்த்தத்
தையவார் இடைந்து நோக்கத் தாணி தேரீந் சென்றான்.”

141. FORMS HAVING A SUBJUNCTIVE MEANING.

கசுக.—முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப்பெற்றால் ‘எப்பொரு
ளாத் தரும்?

முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் உண்மை
யோடே நிச்சயப்பொருளும் எண் பொருளுந் தரும்.

(உ-ம்.) நான் சொல்லியிருந்தும் அவன் செய்யவில்லை; என்பது நிச்சயப்பொருள்.
அவர்கள் கடஞ்சாலிடும் அடிதம் குத்தியும் வந்தார்கள்; என்பது
எண் பொருள்.

142. FORMS EQUIVALENT TO “ALTHOUGH.”

கசுஉ.—இரண்டாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் எவ்வா
றும்?

இனமையோடே நிச்சயப்பொருளாய் எதிர்காலத்து முற்று வினையைக்கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நான் சொன்னும் அவன் போகமாட்டான். [188 வினா காண்க.]

எனினும் }
ஆனாலும் } எ-ன, விதர்பப் பொருளில் வரும்.
ஆகிலும் }
ஆயினும் }

[ஆவது, ஏனும், எனவும் அப்பொருளைத்தரும்.]

(உ-ம்.) “மணி எனினும், பணியெனினும் தேடல்வேண்டும்.”

பந்தானாலும், ஐந்தானாலும் கொடு.
அவனாலும் இவனாலும் வா வேண்டும்.

உயிரொழுத்தானது, மெய்யொழுத்தாவது மிகும்,
வல்லொழுத்தேனும், மெல்லொழுத்தேனும் தோன்றும்.
சாவா மருத்தெனினும் வேண்டாப் பார்த்து.

“ஒன்றானும் தீச்சொற் பொருட்பயன் உண்டாயின்,
நன்றாகா நாவி விடும்.”

அப்பியாசம். (142.)

“நிறத்திற்கு போய்ப் பெறுவதும் இழப்பதும் புதுமேல் !
நிறத்திறம்பினும், நியாயமே நிறம்பினும், நெறியின்
நிறத்திறம்பினும், செய்தவன் நிறம்பினும், செய்திதே
மறத்திறம்பினும், வரன்முறை நிறம்புதல் வழக்கோ?”

“நன்றான் படு காண்பான் ஆயினும் செயற்பு
சென்றோர் பழிக்கும் வினை.”

“அழகுகொண்ட எல்லாம் அழப்போம்
இழப்பினும் பிற்பாக்கு 'நற்பாலவை.”

143. THE RELATIVE VERBAL MODE.

கசுந.—பெயரெச்சம் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) பெயரெச்சமானது தான் சார்ந்த பெயருக்கு உரிச்சொல் லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) உபகந்த பையன். நெந்த மனமை.

(உ.) பெயரெச்சமானது தனித்து வழங்குவதுமல்லாமல் ஒன் றும் பலவுமான அடைமொழிகளோடேயும் வரும்.

(உ-ம்.) வாகியத்தில் அடங்கியிருக்கிற பொருள் அவனுக்குத் தெரியாத.

(ந.) அநேகம் பெயரெச்சங்கள் ஒரே பெயரைச் சேர்ந்தாற் க டைசியெச்சந் தவிர முந்தின வெச்சங்களெல்லாம் முதல் வினை யெச்சமாகத் திரியும். அன்றியுந் தெளிவின் பொருட்டு முந் தின பெயரெச்சங்கள் தொழிற்பெயராகத் திரிதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றி மிகுந்த சந்திரங்களைக் கட்டி யாவருக்கும் அன்பாய் நடத்தவந்த தலை இறந்த போலு.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

அல்லது,

அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றினவருமாய், மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டினவருமாய், யாவருக்கும் அன்பாய் நடத்தவருமாபிருந்த துரை இறந்து போனார்.

தேமுன், பின், பொழுது, கடை, கால், முதலியவற்றோடு முடிந்து வரும்.

(உ-ம்.) “எண்ணித் துணிக் கரும், துணிந்தபின்
எண்ணுவம் அன்பதிருக்கு.”

“தொடங்கும் காற்றன்பமாய் இன்பம் பயக்கும்.”

“சுன்றநல் உஞ்சுத் தவறுண்ட் வாவர்
பண் பறித்தாற்றுக கடை.”

தே முற் சொல்லிய உதாரணங்களில் வல்லினம் மிகாதெனக் காண்க.

செய்தக்கால், முதலியவும் வினை எச்சங்கள் என்று நன்னூலில் [குத் 343.] காண்க.

(உ-ம்.) “இனம்பிறை ஆயக்கால்.—” (ஆய, அக்காலம்.)

அப்பியாசம். (143.)

“அகழ்வாரைத் தாக்கு” நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொதுத்த நிலை.”

“மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி.”

“கவ்வீத் தோற்றினால் குணங்கள் காய்.”

“சாவா மருந்து = சாவாமடைக்குக் காணமாயிடி மருந்து.”

“அகில அகன்ற அறிவு.”

144. DEPENDANT SENTENCES.

‘கசுசு.—இடைவாக்கியங்கள் எவை?

எழுவாயும் பயனிலையும் பல அடைமொழிகளுமுள்ள வேறொரு வாக்கியம் வந்தால், அது என்று என்பதினாற் பிரிக்கப்பட்டு, முதல் எழுவாயையும் பயனிலையையும் தழுவி, இடைவாக்கியமென்னப்படும்.

[நன்னூல் 356.]

(உ-ம்.) சேவகன் வந்து, கன்னல் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனான் என்றும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அறிவித்தான்; என்பதில், கன்னல் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனான் என்ற வாக்கியமும், அடுத்த ஊரிலே ஒளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வாக்கியமும் இடைவாக்கியங்களாம்.

145. VERBAL NOUNS.

கசுரு.—தொழிற்பெயர் எத்தன்மையாய் வரும்?

தொழிற் பெயரானது பெயர்ச்சொல்லின் தன்மையாய் வருவதும் அல்லாமல் வினைச்சொல்லின் தன்மையாய் வரும்.

(உ-ம்.) “தீயோரைக் காண்பதற் தீதே.”

“சொல்லாதல் யாக்கும் எளிதாம்,

சொல்லிய வகையைச் செய்யல் அரிதாம்.”

இலக்கண வினா விடை

இது ஆல் என்னும் விருதிகைய உடைய தொழிற்பெயர் உற என்னுந் தனாவியோடு வருவதம் உண்டு.

(உ-ம்.) “மூக்கையான் பேசல் உற்றுள் என்ன யான் மொழியல் உற்றேன்.”

அப்பியாசம். (14^௧)

“வாலாறு” = வாலினுடைய வகை.

“நின்ற நான் யார்க்கும் உணர்வரிது.”
[உணர்வு = உணர்தல்.]

“.....நின்றிருவத்தொல்வோர்
மறத்தல் செய்மிலாத் தருமத்தை மறப்பறம் வழக்கற்ற.”

“என்றம் ஒருவதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா விரை.”

146. PRESENT TENSE USED INDEFINITELY.

கசுங்.—முக்காலத்துக்கும் உரியதான தொழிலுக்கு நிகழ்காலத்து வினைவருமா?

வரும்.

[நன்னூல் 424.]

(உ-ம்.) கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்.

147. PRESENT AND PAST FOR FUTURE.

கசுங்.—நிகழ்காலவினையும் போனகாலவினையும் வருங்காலத்தையுங் குறிக்குமா?

வினாவினாலே நிகழ்காலவினையும் இறந்தகாலவினையும் வருங் காலத்தையுங் குறிக்கும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) வருகிறேன், எ-ற சேவிரமயம் வருவேனென்றம் அத்தம்சொள்ளும். நான் சாப்பிட்டபிறகு எ-த நான் சாப்பிடுவோ சேவிரமயமாகும் என்றம் அத்தம் சொள்ளும்.

148. PAST FOR FUTURE.

கசுடி.—போனகாலவினை இன்னும் எப்பொழுது வருங்காலத்தைக் குறிக்கும்?

நிச்சயத்தினால் போனகாலவினை வருங்காலத்தையுங் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அப்படிச் செய்வோமோடு செய்தாய்; நமக்காக ஒருபாலகன் பிற்தான்; என்பவை நிகழ்வாய்ச் சாவாய் என்றும், நிகழ்வாய்ப் பிற்பான் என்றும், பொருள் சொல்லும்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

149. FUTURE FOR PRESENT AND PAST.

கசுக.—வருங்காலத்துவினை நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையும் காட்டுமா?

வருங்காலத்துவினை காரணமில்லாத இயல்பினால் நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையும் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அவன் தரும் கொடுப்பான்.

முன்னோர்கள் பல காரியங்களைச் சொல்லுவார்கள்.

“நெடுநெடு கரவுடையார் தம்மைக் கரப்பர்.”

150. COMPOUND WORDS.

கரு0.—தொடர்மொழி ஆவதென்ன?

இரண்டு முதலிய சொற்கள் தொடர்ந்து ஒரு மொழியாக வருவது தொடர்மொழி ஆம்.

[நன்னூல் 260. 432. 413.]

(உ-ம்.) இர, பகல்.....இரப்பகல்.

ஆதி, அந்தம், இல்லாதவன் .....ஆயிந்தமில்லாதவன்.

151. ELLIPTICAL AND UNELLIPTICAL PHRASES.

கருக.—தொகைநிலை ஆவது என்ன? தொகாநிலை ஆவது என்ன?

வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன தொக்கு நிற்கச், சொற்கள் தொடர்ந்து வருவது தொகைநிலை ஆம். வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன விரிந்து நிற்கத் தொடர்வது தொகாநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 402-415.]

152. ELLIPSIS OF CASAL SIGN.

கருஉ.—வேற்றுமைத்தொகை ஆவதென்ன?

வேற்றுமை உருபு தொக்கு நிற்பது வேற்றுமைத் தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 404.]

(உ-ம்.) மரம் வெட்டினான். [ஐ என்பது தொக்கு நிற்பதற்கு.]

அடி சேர்ந்தார். ஊர் நீங்கினான். கல்வெளித்தான். கைக்கவியா. சாத்தன்கை.

அப்பியாசம். (152.)

“.....மிகச்சுடர்க்கெலாம்

சாயகம் அனையதோர் மால் கல்வெள்ளம்.”

“அறத்தாறு” = அறத்தினுடைய வழி.

இலக்கண வினா விடை

“பாம்பிற் கொருதலை காட்டி, ஒருதலை
தேம்படு தெண் கயத்து மின் காட்டெம், ஆங்கு
மலங்கன்ன செய்கை மகனிச்.....”
[தலையை, கயத்தில், மீதுக்கு.]

“..... பித்தி நிற பிறத்த சேயொடெம்
சீ துயர்பகெ.....”
[நிற = உன்விடத்தில்.]

“பெருக்கத்து வேண்டெம் பணிதல், நிறிய
சுருக்கத்து வேண்டெம் உயர்வு.” [பெருக்கத்து = பெருக்கத்தினிடத்தில்.]

“அடக்கம் அமரஞ் உய்க்கும், அடக்காமை
ஆரீருள் உய்த்து விடும்.”
[எழுன் உருபு விரிந்தக் தொக்கும் வந்தது.]

“மடல் பெரிதாழை; மடும் இனித கத்தம்.”
[தாழையினிடத்தில், மடும் பூவில.]

“மகன் அறிவு தந்தை அறிவு.”

“சீங்கான் வெருவி, நிறையிலன், எஞ்ஞன்றும்
பாங்கனும் யார்க்கும் எவித.—”

153. ELLIPSIS OF THE SIGNS OF PERSON, TENSE, &c.

கருநா.—வினைத்தொகை ஆவதென்ன?

வினைவிருதியும் இடைநிலையுந் தொக்கு நிற்க வினைப்பகுதி
மாத்திரம் வருவது வினைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 405.]

(உ-ம்.) கொல்யாணை. [என்பதில் கொல் எ-து கொல்லும், கொல்லுகிற, கொன்ற என்றத்தம்
கொள்ளும்.]
வளர்தெங்கு. கோலில். [எ-தில் இல் எ-து இல்லாத என்றத்தம்கொள்ளும்.]

~~~~~
அப்பியாசம். (153.)

“காய்கன்றலை செய் செரிந்தென.”

“ஹை செய் கொஞ்சம்.”

“எண்ணுருக் கணகமாரி எழுநிலாக் கடலகல் தூநீத.”

“.....அடல் வீன்
தூண்டு புரவிப் பொருவிற் சுத்தாணித்தே.”

154. ELLIPSIS OF ADJECTIVAL TERMINATIONS.

கருசா.—பண்புத்தொகை ஆவதென்ன?

குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 406, 433, 434.]

(உ-ம்.) செத்தாமை, [எ-து செம்மைபுள்ள தாமரை, எனவிரிபும்.]
பெயர்ச்சொல், [எ-து பெயராகிய சொல், என விரிபும்.]
வேங்கைவரிப்புவி.

குணத்தொகை எனவும் படும்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

அப்பியாசம். (154.)

“யாக்கை அகத்ததுப் பட்டி.”

[ஆயெ அட்டி.]

“குணம் என்னும் குன்றேறி கிண்து.”

[என்னும் எ-து விரிந்த வந்தது.]

“ஒன்னுதலார்.” [ஒன்னிய நுதலினை உடையார்.]

“அறவாழிக் கரை கண்டான்.”

155. ELLIPSIS OF PARTICLE DENOTING COMPARISON.

கருநு.—உவமைத்தொகை ஆவதென்ன?

உவமைஉருபு தொக்கு நிற்பது உவமைத்தொகையும்.

[நன்னூல் 407, 408.]

(உ-ம்.) பொன் மலர் எ-து பொன்னிப்போலும் மலர், என விரியும். [109 காண்க.]

அப்பியாசம். (155.)

“தயர் ஆழி நெடுங்கடலுட் பெய்கின்றனே.” [வீனா 37. 63.]

156. ELLIPSIS OF THE CONJUNCTION உம்.

கருநு.—உம்மைத்தொகை என்பதென்ன?

உம் என்பது தொக்கு நிற்பது உம்மைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 409.]

(உ-ம்.) அவனி வன் எ-து அவனும் இவனும், என விரியும்.

அப்பியாசம். (156.)

“சித்த அரித்தகனது வேறுபாட்டுணர்வு.”

“இம்மை மறுமை இன்பங்கள்.”

“நன் மாணுறை புலம் இல்லான் எழினலம்
மன் மான் புனை பாலை அறது.”

[எழிலும் நலமும்.]

“மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி எனப்பேர் பெற்ற
ஐவாய் வேட்கை அவாவினைக்-கைவாய்
கலங்காமற் காத்தய்க்கும் ஆற்றல் உடையான்.”

157. ELLIPSIS OF OTHER WORDS.

கரு௭.—அன்மொழித்தொகை என்பதென்ன?

அல்லாத மற்றொரு பெயர் ஆவது விசுதி ஆவது தொக்கு நிற்பது அன்மொழித்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 410.]

(உ-ம்.) “பூங்குழல்” எ-து விரிபுக்கால் பூவை அணிந்த குழலான், எனவரும்.
“இருசீர் வியன் உலகம்.” எ-து கடல்குழந்த பெரியபூமி, என விரிபும். (W.)

அப்பியாசம். (157.)

“நன்மை புரியாத நான் உலப்ப விட்டிருக்கும்
புன்மை பெரிது, புறம்.”

[புன்மைக் கெல்லாம் அப்புறத்தே இருத்த பெரிதாகும்.]

“நாம சீர் வைப்பு.”

“மதி மான்.”

“பொத்த தூங்கல்லு.” [தூவிற் கோக்கப்பட்ட மணி.]

“ததையு” மலர்த்தாள் அண்ணல்.”

“வாவுமான் தேரிற் செல்வான்.”

158. THE USE OF முதல் AND ஆதி FOR &C.

கரு௮.—உம்மைத் தொகையில் முதல், ஆதி என்னுஞ் சொற்கள் எவ் வாறுவரும்?

உம்மைத்தொகையிற் பல பெயர்கள் வர, இறுதியிலிருக்கும் பெயர்க்குமாத்திரம் உருபு விரிந்து வரும். சிலவிடத்து அவற்றின்பின் முதலானவை, முதலானவர்கள், முதலியவர்கள், முதலியவைகள், ஆதிகள் என்னும் சொற்கள் வருதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) உன்மை திமைகளுக்கு. மாம், வீடு முதலியவைகள். இராசா, மந்திரி முதலானவர்கள் வந்தார்கள்.
அன்ன வஸ்திநாதிகள்.

(W.) அறுதொகை அறைகுவர் அறிவுடைவர் பலர்
படுதொகை யொடுதொகை ஏழென் பார்சிலர்.

(உ-ம்.) போசுத்தா. (போக்கப்படு சாத்தா.)
செய் குன்று. (செய்யப்பட்டநாயு குன்று.)
பால் கறத்தா. (பால் கறக்கப்பட்டது.)
உண்ட சோறு. (உண்ணப்பட்ட சோறு.)

[இலக்கணக் கொத்து.]

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

159. NOUNS OF NUMBER.

கருக.—எண்ணுப்பெயர்கள் எவ்வாறு வழங்கப்படும்?

பலவிதமாய் விகாரப்பட்டு வழங்கும். அவ்விகாரங்களைக் காட்டிய அட்டவணியாவது:

[நன்னூல். 188—199. 288. 289.]

	உயிருக்குமுன்.	வல்லெழுத்தற்கு முன்.	மெல்லெழுத்தற்கு முன்.	இடை எழுத்தற்கு முன்.
ஒன்று 1. (நன். 189.)	{ ஓராயிரம். [1000.] ஒவ்வொன்று	ஒருகலம், ஒன்றேகல்.	ஒருதூல்,	ஒருவழி.
இரண்டு 2. (நன். 189.)	{ ஈராயிரம். [2000.] இவ்விரண்டு.	இருகலம்,	இருதூல்,	இருவழி.
மூன்று 3. (நன். 190.)	{ மூவாயிரம். [3000.] மூவாயிரம்.	மூக்கலம்,	மூக்காழி,	{ மூப்பாழ், மூவ்வாழ், மூவாழ்.
நால்கு 4. (நன். 191.)	நாலாயிரம். [4000.]	நாற்கலம்,	{ நானம்ணி, நன்மூன்று,	நாலாயிரை. நால்வகை.
ஐந்து 5. (நன். 192.)	{ ஐயாயிரம். [5000.] ஐவைந்து.	ஐக்கலம்,	ஐம்மூன்று,	ஐவ்வகை.
ஆறு 6. (நன். 193.)	{ ஆறாயிரம். [6000.] அவ்வாறு.	அறுகலம்,	அறுமணி,	அறுவழி.
ஏழு 7. (நன். 194.)	ஏழாயிரம். [7000.]		ஏழுமாதம்.	
எட்டு 8. (நன். 193.)	{ எண்ணாயிரம். [8000.] எவ்வெட்டு.	எண்கலம்,	எண்மணி,	எண்வாழ்.
ஒன்பது 9. (நன். 194.)	தொள்ளாயிரம், [900.]		தொண்ணூறு.	
பத்து 10. (நன். 197.)	{ பதினொன்று. [11.] பன்னிரண்டு. [12.] பத்தக்கம்,		பதின் மூன்று. [13.]	

ஒன்று முதல் எட்டிற்கு நின்ற எண்ணுப் பெயருக்குமுன் பத்து வரில் பது எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 195.]

(உ-ம்.) ஒருபது, இருபது, மூப்பது, நார்பது, ஐம்பது, அறுபது, ஏழுபது, எண்பது.

அப்பியாசம். (159.)

“விறல் கொள் வேந்தனுக் ஞாயிதம் இருவரில்.....”

“அறம் என்னப்பட்ட யாவும் நன்னூலிக்கு ஒர் உயிராகவும் மனத்திற்கு ஒர் அணியாகவும் கொஞ்சத்திற்கு ஒரு செல்வமாகவும் வழங்கும் இயல்பின் உடையன.”

160. THE CARDINAL POINTS.

கசு0.—திசைப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதி எது?

திசைப்பெயர்கள் ஈறுகெட்டும் முதல் நீண்டும் மற்ற மொழி களோடு புணரும். விகற்பமாகவும் வரும்.

[நன்னூல் 186.]

(உ-ம்.)	வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்கு,	வட, தென், கிழ், மேல்,	வடமேற்கு, தென்மேற்கு, கிழ்கடல், மேல்கடல்,	வடமலை, தென்மொழி, கிழ்த்திசை, மேற்றிசை	வடகிழக்கு, தென்கிழக்கு.
---------	---	--------------------------------	--	--	----------------------------

161. NAMES OF TREES.

கசுக.—சில மரப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதிகள் எவை?

(க.) உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர் முன் வல்லினம் வாரிற் சிலவிடத்து வல்லினம் இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) அத்தி + காய் = அத்திக்காய்,
கடு + காய் = கடுக்காய்.

(உ.) சிலவிடத்து இன மெல்லெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மா + காய் = மாக்காய்,
[பலா + காய் = பலாக்காய்.]
கனக + பழம் = கனம்பழம்,
வின + காய் = வினக்காய்.

(ஈ.) ஐகாரவீற்றுப் பெயரின் ஈற்றைகாரங் கெட, அம்சா ரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) மாதலை + காய் = மாதலக்காய்.
பனை + காய் = பனக்காய்.

(சு.) இகர, உகர, லகரங்களை ஈற்றிலுடைய மரப்பெயர் முன் னுஞ் சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) புளி + காய் = புளியக்காய்,
புன்கு + காய் = புன்கக்காய்,
ஆல் + காய் = ஆலக்காய்.

(஠.) தெங்கு என்னும் மரப்பெயர் முன் காய் வரில், ஈற்று யிர்மெய்கெட்டு, எகரம் ஏகாரம் ஆகும்.

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

[நன்னூல் 166. 187. 203.]

162. SYNECDOCHE.

கசு2.—ஆகுபெயர் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளையுடைய இயற்பெயரால் அதற்குச் சம்பந்த மான வேறொரு பொருளைத் தொன்று தொட்டு வருமுறையே, வழங்குவன ஆகுபெயராம். இவற்றுள்:

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

(க.) தாமரையின் பூவை தாமரை என்பது பொருளாகுபெயர்.

(உ.) அகத்திலிருக்கிற மனதை அகம் என்பது இடவாகுபெயர்.

(ஈ.) கார்காலத்துப் பயிரைக் கார் என்பது காலவாகுபெயர்.

(ச.) வெற்றிலை நட்டான், என்பதில், வெற்றிலை என்பது கொடிக்குப் பெயர்; ஆதலால், சிணையாகுபெயர்.

(ரு.) கார் நிறத்தையுடைய மேகத்தைக் கார் என்பது குணவாகுபெயர்.

(சு.) திருவாசகம் என்பதில் வாசகம் என்னும் காரணத்தினால் உண்டான நூலுக்கு வாசகம் என்றும் பெயராம். ஆதலால், காரணவாகுபெயர்.

(ஞ.) அலங்காரம் என்பது அலங்காரமென்னும் இலக்கணமாகிய காரியத்தின் பெயர், அதின் கருவியாகிய நூலுக்கும் பெயர்; ஆதலால், காரியவாகுபெயர்.

(அ.) திருவள்ளுவர் செய்த நூலைத் திருவள்ளுவர் என்பது கர்த்தாவாகுபெயர்.

(கூ.) தோகை வந்தாள் என்பதில் தோகை என்று பென் டிக்குப் பெயரானதால், உவமையாகுபெயர்.

[நன்னூல் 290.]

அப்பியாசம். (162.)

“காமினேலேய தென தால் கஞலு” மர்ப்பன்.”

“மலர்மிகை வெஞன்.”

163. PRESCRIPTION.

ககூஈ.—மரபு ஆவதென்ன?

எந்தப்பொருளை, எந்தச் சொல்லால், எந்தவழியால், அறிவுடையோர்கள் சொன்னார்களோ, அந்தப்பொருளை, அந்தச் சொற்களால், அந்த வழியாற் சொல்லுவது மரபு எனப்படும்.

[நன்னூல் 429.]

164. THE USE OF படி.

ககூசீ.—படி என்னும் சொல் எவ்வாறு வழங்கும்?

படி என்பது விதம் என்றிர்த்தங்கொள்ளும். ஆகிலும் பெயர் எச்சத்தினிறுதியிலே வருங்கால், படி, படியாக, படிக்கு என்பவை பொருட்டுப் பொருளையும், படியினால் என்பது முகாந் தரத்தையுங் காட்டும்.

இலக்கண வினா விடை

(உ-ம்.) இதை அறியும்படி. (படியாக, படிக்கு) வந்தேன்.
ஈ இதைச் செய்தபடியால் தண்டிக்கப்படுவாய்.

அப்பியாசம். (164.)

“இறல் உறும்படி இயற்றவர் இடையற இன்னல்”

“கண்ணுழையாக் காட்டிற் கரும் கற்றவனாக்கும்
உண்ணும்படி அறித்துட்டெம் அவர்.”

165. ENGLISH STOPS, AND OTHER SIGNS.

குகூரு.—இங்கிலீசு இலக்கணத்துக்குரிய நிறுத்தக்குறிப்புகள் முதலிய அடையாளங்கள் சிலவிடத்து தமிழ் நூல்களிலும் வழங்கப்படும்; அவை எவை?

அவற்றுள் மிகு வழங்குவன ஆவன:

- , என்பது ஓர் மாத்திரை நிறுத்தம்.
- ; என்பது இரு மாத்திரை நிறுத்தம்.
- : என்பது மூன்று மாத்திரை நிறுத்தம்.
- . என்பது நான்கு மாத்திரை நிறுத்தம்.
- ! என்பது அதிசயக்குறிப்பு.
- ? என்பது வினாக்குறிப்பு.
- § என்பது பிரிவு, அதிகாரத்தின், உள்வகுப்பு.
- || என்பது வேறே விசேஷத்தைக் காட்டுவதற்குத் துவக்கம்.

166. NEGATIVE PREFIXES.

குகூசு.—அ, அந், நிர் என்னும் கிரந்த விருதிகள் சொல்லின் முதலிலே என்ன அர்த்தங்கொடுக்கும்?

பெரும்பாலும் எதிரர்த்தங் கொடுக்கும். இவற்றுள் உயிர் முன் அந் என்றும், உயிர்மெய்முன் அ என்றும், இரண்டின்முன்னும் நிர் என்றும் வரும்.

(உ-ம்.) நிஃபாக்ஷியம், நிராசாரம், அருபம்.
அசட்டை, அராதி.

நிமலன், குதர்க்கம்,
வியோகமீ, கபுமிசகன்.

[இவை எதிர்ப்பறைப் பகுபதங்கள் எனப்படும். வினா 123 (உ.), காண்க.]

சொற்றொடராதிகாரம் முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை.

IV. PROSODY.

நான்காவது: யாப்பதிகாரம்.

167. POETRY.

கக௭.—யாப்பு ஆவதென்ன?

பலவகை மொழிகளை அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என்றிவற்றால் யாப்புற இணைத்து, பல அலங்கார வகையாற் சிறப்புப் பொருந்தச் செய்யப்படுவன யாப்பென்னப்படும்.

யாப்பு, செய்யுள், பா, பாட்டு, கவி ஒருபொருட்பெயர்களாம்.

[நன்னூல் 268. யாப்பருங். 1.]

(I.) PARTS OF VERSE.

(I.) யாப்புறுப்பியல்.

§ க. அசை.

168. METRICAL SYLLABLES.

கக௮.—அசைகள் எத்தனைவகை ஆம்?

நேரசை, நிராயசை என இருவகை ஆம்.

[யாப்பருங். 5.]

169. SYLLABLES LONG BY NATURE OR POSITION.

கக௯.—நேரசைகள் எவை?

குற்றெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும், நெட்டெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும் நேரசை ஆம்.

[யாப்பருங். 6.]

(உ-ம்.) க எ-து, ஞில் தனியே வந்த சேர்.
கல் எ-து, ஞில் ஒற்றெழுத்து வந்த சேர்.
கா எ-து, கொடித் தனியே வந்த சேர்.
கால் எ-து, கொடித் ஒற்றெழுத்து வந்த சேர்.

170. SHORT SYLLABLES.

க௭௦.—நிராயசைகள் எவை?

குறில் இணைந்துவரினும், குறில் நெடில் இணைந்துவரினும், குறில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும், குறில் நெடில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும் நிராயசை ஆம்.

[யாப்பருங். 8.]

(உ-ம்.) அறி எ-து, குற்றெழுத்து இணைந்து வந்த நிரை.

சுரு எ-து, குற்றெழுத்தம் கெட்டெழுத்தம் இணைந்து வந்த நிரை.

மரம் எ-து, குற்றெழுத்து இணைந்து ஒற்றடுத்து வந்த நிரை.

விளம் எ-து, குற்றெழுத்தம் கெட்டெழுத்தம் இணைந்து ஒற்றடுத்துவந்த நிரை.

§ ௨. சீர்.

171. METRICAL FEET.

க௭௧.—சீர் ஆவதென்ன?

இருவகை அசையுந் தனித்தும் இணைந்தும் வருவது சீர் ஆம்.

172. CLASSES OF METRICAL FEET.

க௭௨.—அச்சீர் எத்தனை வகைப்படும்?

அசைச்சீர், இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

[யாப்பருங். 10.]

173. FEET OF ONE அசை.

க௭௩.—அவற்றுள், அசைச்சீர் என்பதியாது?

அசைச்சீர் என்பது ஓரசைச்சீராம். அது, நேரசை தானே நின்ற நேரசைச்சீர் எனவும், நிராயசை தானே நின்று நிராயசைச்சீர் எனவும் இருவகையாம்.

நேரசைச் சீருக்கு உதாரணவாய்ப்பாடு நாள்.

நிராயசைச் சீருக்கு உதாரண வாய்ப்பாடு மலர்.

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவின் சுற்றிலே வரும்.

அவற்றோடு முறையே குற்றியலுகாஞ்சேர்ந்து காசு எனவும், பிறப்பு எனவும் வருவதுமுண்டு.

[யாப்பருங். 14.]

IV. யாப்பதிகாரம் (1.) யாப்புறுப்பியல்.

174. FEET OF TWO அசை.

கஎசு.—இயற்சீர் என்பது யாது?

இயற்சீர் என்பது ஈரசைச்சீர் ஆம். இவை அகவற்சீர் என வும்படும். அது, நேர் நேர், நிரா நேர், நிரா நிரா, நேர் நிரா, என நான்கு வகையாம். அவற்றிற்குத் தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம், உதாரண வாய்ப்பாடாம்.

[யாப்பருங். 11.]

175. FEET OF THREE அசை.

கஎரு.—உரிச்சீர் என்பது யாது?

உரிச்சீர் என்பது மூவசைச்சீராம். மேற்கூறிய நான்கின் சுற்றிலே நேரசையும் நிராயசையுந் தனித்தனிக் கூடிவர எட்டு வகையாம். அவையாவன:

[யாப்பருங். 12.]

(க.)	நேர்	நேர்	நேர்	உதாரண வாய்ப்பாடு.	தே	மாத்	காய்.	} இவை நான்கும் வெண்சீர் எனவு ம் படும்.
(உ.)	நிரா	நேர்	நேர்	உ-டு	புளி	மாத்	காய்.	
(ஈ.)	நிரா	நிரா	நேர்	உ-டு	கரு	விளம்	காய்.	
(ச.)	நேர்	நிரா	நேர்	உ-டு	கூ	விளம்	காய்.	
(டு.)	நேர்	நேர்	நிரா	உ-டு	தே	மாத்	கவி.	} இவை நான்கும் வஞ்சிச்சீர் எனவு ம் படும்.
(க.)	நிரா	நேர்	நிரா	உ-டு	புளி	மாத்	கவி.	
(ஈ.)	நிரா	நிரா	நிரா	உ-டு	கரு	விளம்	கவி.	
(அ.)	நேர்	நிரா	நிரா	உ-டு	கூ	விளம்	கவி.	

176. FEET OF FOUR அசை.

கஎகூ.—பொதுச்சீர் என்பது யாது?

நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும். மேற்சொல்லிய நால் வகைப்பட்ட இயற்சீரின் சுற்றிலே, முறையே,

[யாப்பருங். 13.]

தண்டி	என	நேர்	நேரும்.	} கூட்டிற் பதிகாரம்.
தழம்பி	என	நிரா	நேரும்.	
தண்ணிழல்	என	நேர்	நிரையும்.	
தாழிழல்	என	நிரா	நிரையும்.	
இவை பாட்டில் மிகவும் வழங்குகளாம்.				

§ ஈ. தளை.

177. CONNECTION OF FEET.

கள௭.—தளை ஆவதென்ன?

சீரோடு சீர் பாட்டிலே தொடர்ந்து வரும் முறையே தளை ஆம்.

[யாப்பருங். 17.]

178. THE CONNECTION PECULIAR TO THE ஆசிரியம் METRE.

கள௮.—ஆசிரியத்தளை என்பது யாது?

நேரோடு நேரும், நிராயோடு நிரையும் ஒன்றுவது ஆசிரியத் தளை ஆம்.

[யாப்பருங். 19.]

(உ-ம்.) “திருமழை	தலைஇய,
இருணிந்	விசம்பின்,
விண்ணிச்	இமிழிசை கடுப்பப்,
பண்ணைத்	தவத்தேர் சென்ற வாதே.”

இதிற், கருவிளங், கருவிளம்; கருவிளம், புளிமா; கூவிளங், கருவிளம், புளிமா; கூவிளம், புளிமா, தேமா, தேமா; என்று நேர்முன் நேரும், நிராயுள் நிராயுள் வந்தது காண்க.

179. THAT OF THE வெண்பா.

கள௯.—வெண்டளை ஆவதென்ன?

மா முன் நிரையும், விளம் முன் நேரும், காய் முன் நேரும் வருவது வெண்டளை.

[யாப்பருங். 18.]

(உ-ம்.) “உருவுகண் டென்னாமை வேண்டும்.
உருப்பெருத்தேக் கச்சாணி யன்னுர் உடைத்த.”

[இதிற், கருவிளம், தேமாக்காய், தேமா, கருவிளக்காய், தேமாக்காய், தேமா, பிறப்பு என வந்தது காண்க.]

§ ச. அடி.

180. LINES.

க௮௦.—அடி ஆவதென்ன?

தளையினாலே இணைக்கப்பட்ட சீரோடு வருவது அடியாம்.

[யாப்பருங். 23.]

IV. யாப்பதிகாரம் (1.) யாப்புறுப்பியல்.

இவ் வடி. இரு சேரல் வரும் குறையடி எனவும்,
மூன்ற சேரல் வரும் சித்தடி எனவும்,
நாற் சேரல் வரும் அளவடி எனவும்,
ஐத்து சேரல் வரும் கொடிவடி எனவும்,
யிக்க சேரல் வரும் கழகொடிவடி எனவும், ஆக
ஐத்து வகை ஆம்.

§ ௩. தொடை.

181. CONSONANCE.

க.அ.க.—தொடை ஆவதென்ன?

அடிகளிலுஞ் சீர்களிலும் எழுத்துக்கள் இசையத்தொடுப்பது தொடை ஆம்.

[யாப்பருங். 32.]

182. RHYME.

க.அ.உ.—எதுகைத்தொடை ஆவதெது?

அடிகளில் முதலெழுத்துக்கள் மாத்திரை அளவில் ஒத்துநிற்க, இரண்டாம் எழுத்து இசையத் தொடுப்பது எதுகை.

[யாப்பருங். 34.]

(உ-ம்.) “மலர்மிசை யெனென் மான் அடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை தீடு வாழ்வார்.”

[இதிலே மல என்பதற்கு நில என்பது எதுகையாம்.]

இவ் வட்டென்பதற்கு பட்டென்பது எதுகையாம், பாட்டென்பது எதுகையாகாது.

183. ALLITERATION.

க.அ.ஈ.—மோனைத்தொடை ஆவதெது?

அடி முதலெழுத்து மீண்டு வரவும், இன எழுத்து வரவுந் தொடுப்பது மோனை. அவ்வின எழுத்தாவன:

[யாப்பருங். 33.]

அ, ஆ, ஐ, ஓ, ஏ.	} ஒன்றக்கொன்ற மோனையாம்.
இ, ஈ, எ, ஏ, யா.	
உ, ஊ, ஓ, ஐ,	
ச, த,	
ல, ள,	

(உ-ம்) மேற்கண்ட ஸூதில் மகாமோனையும் நகர மோனையும் காண்க.

(II.) KINDS OF METRE.

II. யாப்பியல்.

184. METRES AND THEIR SUBDIVISIONS.

கடிசு.—மேற் கூறிய உறுப்பினால் உண்டாகிய விசேஷித்த 'பாவும் பாவினமும்' எவை?

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலித்துறை, விருத்தம் முதலியவும் உண்டு. [யாப்பருங். 52, 53, 54.]

மற்றவை எல்லாம் யாப்பருங்கலத்திலே காண்க.

§ க. வெண்பா.

185. THE VENPA.

கடிரு.—வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணமென்ன?

(க.) வெண்பாவிடத்து இயற்சீரும், வெண்சீரும் வரும்.

(உ.) அளவடியாலே நடக்கும். ஆயினும் சுற்றடி சிந்தடியாக வரும்.

(ஈ.) நாள், மலர், காசு, பிறப்பு இந்நான்கில் ஒன்று சுற்றடியின் சுற்றுச் சீராம்.

(ச.) அதற்கு உரிய தனையாகிய வெண்டனையன்றிப் பிறதனாவாரா. [யாப்பருங். 55.]

186. KINDS OF VENPA.

கடிசு.—வெண்பா எத்தனைவகையாம்?

குறள், சவலை, நேரிசை, இன்னிசை, என நான்கு வகையாம். [யாப்பருங். 56.]

187. CURAL.

கடிஎ.—இவற்றுள் குறள் ஆவதெது?

நாற்சீர், முச்சீர் என இரண்டு வருவது குறளாம்.

[யாப்பருங். 57.]

(உ-ம்.) “கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றேச்; முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.”

“உருவுகண் டென்னாமை வேண்டும்; உருங்பெருந்தேக் கச்சாணி அன்னுர் உடைத்து.”

[ஒரு வீரப்பத்தினும் இரு வீரப்பத்தினும் வந்தது.]

IV. யாப்பதிகாரம். (II.) யாப்பியல்.

188. SAVALEI.

கடிஅ.—சவலை வெண்பா என்பதெது?

இரு குறள் ஒரு விகற்பத்தால் வருவது சவலை ஆம்.

(உ-ம்.) “அட்டாவும் பால் சவையிற் குன்றதவல்லவ

நட்டாவும் நண்பல்லவர் நண்பல்லர்;
கெட்டாவும் மேன்க்கண் மேன்க்கனே; சங்கு
சட்டாவும் வெண்ணை தரும்.”

189. NĒRISEI.

கடிகு.—நேரிசைவெண்பா என்பது யாது?

இரு குறளும் நடுவே தனிச்சொல்லும் வருவது நேரிசைவெண்பாவாம்.
[யாப்பருங். 58.]

(உ-ம்.) “தம்மை இகழ்த்தமை தம்பொறுப்ப தன்றி மற்

றெம்மை இகழ்த்த வினைப்பயத்தால்,
உம்மை

பெருவாய் நிரையத்த விழுவர்கொல் என்ற
பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்.”

190. INNISEI.

ககூ0.—இன்னிசை வெண்பா என்பதெது?

நாற்சீர்மூவடியும் முச்சீர் ஓரடியும் வருவது இன்னிசைவெண்பாவாம்.
[யாப்பருங். 59.]

(உ-ம்.) “இன்றகொல், அன்றகொல், என்றகொல் என்றை
பிள்ளையே நின்றது கூற்றம்என் நெண்ணி,
ஒருவுமின் நியவை; ஒன்றும் வகையான்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்.”

§ 2. ஆசிரியப்பா.

191. ĀSIRIYAM METRE.

ககூக.—ஆசிரியப்பாவுக்குரிய இலக்கணமென்ன?

(க.) இயற்சீரன்றிச் சிலவிடத்து வெண்சீருந், தேமாங்கனி, புளி
மாங்கனி என்னும் இடை நேரசை வஞ்சிச்சீரும் வரப்பெறும்.

(உ.) அதில் தன் தனையன்றி வெண்டனையும் வரும்.

(ஈ.) மூன்று முதலிய பல அடிகளான் வரும்.

(சு.) ஈற்றடியின் ஈற்றசையின் ஈற்றிலே ஏகாரம் பெரும்பா
லும் வரும்.
[யாப்பருங். 66. &c.]

ஆசிரியம் எனவும் அகவல் எனவும்படும.

(உ-ம்.) “சீரிடை துறையி னேர்கெடும் இனையே;

சாரிடை யின்னிற் கடிதிறம் புசமே;
தேரிடை உருளிற் செல்வ மறுமே;

தாரிடை மதுவினிற் றவிழ்ச்சொழி இன்பமே!”

§ ஈ. கலித்துறை.

192. CALITTURY METRE.

ககஉ.—கலித்துறையின் இலக்கணம் என்ன?

- (க.) ஒரே எதுகையான நெடிலடி நான்கும் உடைத்தாகும்;
 (உ.) வெண்டளையைப் பெறும்;
 (ஈ.) ஒவ்வோரடியின்முதல் நான்குசீரும் இயற்சீராகவும் இடைநேரசைக் காய்ச்சீராகவும் இருக்கும்;
 (ச.) ஒவ்வோரடியின் ஐந்தாஞ்சீர் கூவிளங்காய் ஆவது, கரு விளங்காய் ஆவது இருக்கும்;
 (ரு.) சுற்றடியின் சுற்றிலே ஏகாரம் வரப்பெறும்;
 (கூ.) நேரசை முதலடியிற் பதினாறு அசைகள் வரும்.
 (எ.) நிரையசை முதலடியிற் பதினேழு அசைகள் வரும்.

இது கட்டளைக்கலித்துறை எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 85.]

(உ-ம்.) “எரிஎனக் கென்னும், புழுவுரை எனக்கெனும், இந்தமண்ணுஞ் சரிஎனக் கென்னும்; பருந்தோ எனக்கெனும், தான்புளிக்க

சரிஎனக் கென்னும், புன்னாப் எனக்கென்னும் இந்நாறுடலைப் பிரிய முடன் வளத்தேன்! இதனால் என்ன பேற்றெனக்கே?”

§ ச. விருத்தம்.

193. VIRUTTAM METRE.

ககஈ.—விருத்தத்தின் இலக்கணம் என்ன?

- (க.) எல்லாச் சீருந் தழுவும்;
 (உ.) ஐந்து வகையான அடிகளாலுண்டாகும்;
 (ஈ.) தளையின்றி நடக்கும்; ஆயினும் அதற்குரிய பொதுவான விதியாவது: ஓரடியில் தேமா வந்தவிடத்து மற்றோரடியில் தேமா ஆயினும், புளிமாவாயினும் வரும். விளம் வந்தவிடத்து மற்றோரடியில் கூவிளமாயினும் கருவிளமாயினும் வரும். காயிற்றுச் சீருக்குக் காயிற்றுச்சீருங், கனியீற்றுச்சீருக்குக் கனியீற்றுச்சீரும் வரும். மற்றது மிவ்வாறே.

§ தம்முள்வழி வரில் சந்தபேதமாம்.

[யாப்பருங். 65. 74. 86. 88.]

(உ-ம்.) “சமெனவன் பேய்கனவிற் கொடிதாரு மலைகளினும் கடத்தற் கொண்ணு செவெயிற் தினும்வலித கடல்பருதி மெருவினை சேரே பேத்ததச்

கெனலை விழும்ருகிழ் மிதுத்திது; புலன்முழுதச் தோன்ற மூலம்

கெழுமலகி தண்டெனினுண் டிலதாவி லிலத்தினைக் கெடுத்தல் வேண்டும்.”

யாப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை.

— ❦ —

V. RHETORIC.

ஐந்தாவது: அணி அதிகாரம்.

~~~~~

194. RHETORICAL EMBELLISHMENT.

கக்சு.—அணி என்பது யாது?

மக்களுக்கு அணியும்பூமாலேபோலவும், பொன் ஆபரணம் போலவும், புலவர்பாடிய கவிகளுக்கு அலங்காரமாகச் செய்தன வாம்.

195. KINDS OF RHETORICAL ORNAMENT.

ககரு.—அவ்வணி எத்தனை வகையாம்?

சொல்லணி, பொருளணி என இருவகையாம்.

196. VERBAL ORNAMENT.

ககசு.—சொல்லணி ஆவது என்ன?

எழுத்தானுஞ் சொல்லானும் பெயர்த்து வேறுபொருள் தருவது சொல்லணியும். அணியைத் தந்த சொல்லை மாற்றின் அணிகெடும் ஆதலால் சொல்லணி எனப்படும்.

(உ-ம்.) “மூலே நகைத்தன” என்பதற்கு “மூலே பூத்தன” எனத் சொல்மாறவே அணி வில்லாமையாற் சொல்லணி.

§ க. சொல்லணி.

~~~~~

197. KINDS OF VERBAL ORNAMENT.

கக௭.—சொல்லணி எத்தனைவகையாம்?

மடக்குரு, சித்திரமும் என இருவகையாம். அவையாவன:

(க.) எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆகிய மூவகையினாலும் மாறிவருவன மடக்கணி.

அவை மறிநிலை, அந்தாதி, அடுக்கு என மூன்று வகை ஆம்.

(2.) இரதமுதலிய பலவாறான கோணங்களாகச் சித்திரித்து எழுத்துகளையாறி அடைத்துப்பாடுவன சித்திரவணி. இவை பந்தனம் என்றும் பெயர்பெறும்.

[தண்டி அலங். III. 1.]

“எழுத்தின் கூட்டம் இடை பிறிதின்றியும்
பெயர்ந்தம் வேற பொருடரின் மடக்கே.”

198. INVERSION.

ககூஅ.—மறிநிலை ஆவது என்ன?

எழுத்துக்களையாவது சொற்களையாவது அடிகளையாவது மாறி நிற்கும்படிப் புணர்ப்பதாம்.

(உ-ம்.) சிவீறி = விசிறி.

சூமிற = மீசூறி.

இது எழுத்து மறிநிலை என்னப்படும்.

(உ-ம்.) இல்லுன் = ழுன்றில்.

நகர்ப்புறம் = புறநகர்.

இது சொன்மறிநிலை என்னப்படும்.

“கனையாடக் கொண்டை கயத்தாட மஞ்ஞை
சனையாழ அம்மி மிதப்ப வனையனைய
யானைக்கு நீத்த முயற்கு நிலையென்ப
கானக காடன் காளை.”

இது அடிமறிநிலை என்னப்படும். [நன்னூல் 419.]

(உ-ம்.) “நெடுஞ்றத் தற்சேர்த்தார் துன்பக் தடையார்

கொடுத்தத் தான் றுய்ப்பினு’ மீண்டும்கால் ஈண்டும்

இடுக்குறப் பற்றினு’ நிலவாத செல்வம்

விடுக்கும் வினையுலத்தக் கால்.”

199. THE REPETITION OF THE LAST WORD OF THE FORMER LINE, OR VERSE, IN THE BEGINNING OF THE NEXT.

ககூகூ.—அந்தாதி ஆவதென்ன?

எழுத்தாவது சொல்லாவது அந்தாதி யாகப் பாடுவதாம்.

[யாப்பருங். 50.]

(உ-ம்.) “மாந்தர்க்கெல்லாம் கேள்வியாலறிவும்;

அறிவினா கல்வியும்; கல்வியார் புறமும்;

புறமார் பெருமையும் வினாத்த வளரும்.”

“கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிர்; பெண்டிர்க்குச்

செல்வப்பூதல்வனே ஈங்கவி.”

200. REPETITION.

உ00.—அடுக்கு ஆவது என்ன?

சொல்லானும் பொருளானும் அடுக்கிவருவனவாம்.

[நன்னூல் 436.]

(உ-ம்.) “பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை கந்த.”

“தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பார்க்கித் தப்பார்க்குத்
தப்பாயது உண்மை.”

“வைதலும் வைதல் வரக்கண்டு அகிதணர்
வைதலும் வைதல் வைதும் என் தின்புறவர்;
வைதலும் வைதறம் வரத் காண்மேல் வைதறத்
வைதல் வைத்தணர் தா.”

“ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்
விளக்கினிற் பேறி ஒக்குமே ஒக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவி னீறம்.”

201. VARIOUS FANTASTIC MEASURES.

உ0க.—சித்திரவணி ஆவது என்ன?

இரதபந்தனம், நாகபந்தனம், யானை, குதிரை, ஒட்டகை இவை
முதலானவைகளின் நடையுடையன அடிபந்தனம் ஆம்.

இவை நிறத்தல்லாமையால் உதாரணம் காட்டவில்லை.

§ உ. பொருளணி.

202. ORNAMENT DERIVED FROM THE SENSE.

உ0உ.—பொருளணி ஆவதென்ன?

சொல் மாறினும் அச்சொல்லால் வழங்கிய பொருள் மாறாது,
அணியுங் கெடாது வருவது பொருளணி ஆம்.

(உ-ம்.) ப ள வ வாய் எ-ரு சொன் மாறி, து கிச் போன்ற செவ் வாய்
எனில், சொன் மாறினும் பொருண் மாருமையாற் பொருளணி.

203. ESSENTIAL QUALITIES.

உ0ஈ.—தன்மையணி ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளுக்கு உரிமையுடையது தன்மை அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “அஞ்சாமை நாகை அறிஞ்கை இந்நான்கும்

எஞ்சாமை வேத்தப் பெய்பு.”

எ-து. அசனுக்கு இவ்வியற்கை இன்றியமையா,
ஆதலில் இது தன்மை யணி.

[தண்டி அலங். II. 2, 3.]

“எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை விளக்குத்
சொன்முறை தொடுப்பத தன்மை ஆகும்.
அதனே, பொருள் குணஞ்சாதி தொழிலொடு புலன் ஆம்.”

204. COMPARISON.

20௪.—உவமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருள் தம்முள் குணத்தானுந், தொழிலானும், பயனானும் ஒத்தனவாகக் காட்டலாம். இவற்றுள், உபமானமும், உபமேயமும், பொதுப்பண்பும், போலமுதலிய உவமையுருபுகளுந் தொக்கும் விரிந்தும் விகற்பித்தும் வரும்.

(உ-ம்.) “புறஞ்ஞறி கண்டனையர் எனும்
அகஞ்ஞறி மூக்கிற் கருமை புடைத்த.

எ-து. ஞ்ஞரியானது புறத்துச் செம்மையும் மூக்கிற் கருமையும் உடையதுபோல, கூடா ஒழுக்கத்தார் வேடத்தார் புறத்துச் செம்மையும் அகத்துக் கருமையும் உடையார், ஆதலில் பண்புவமையணி.

(உ-ம்.) “அடுத்தது காட்டு” பனிகேபோ னெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டு முகம்.”

எ-து. கண்ணடியானது தனக்கு எதிரிட்ட பொருளின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதல்போல, முகமானது தனக்கு எதிரிட்ட மனதின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதலாற், தொழிலுவமையணி.

(உ-ம்.) “மருத்தாதித் தப்பா மாத்தற்றாற் செல்வம்
பெருத்தகை யான்கட் படி.”

எ-து. மாமானது பிணியாளருக்கு மருந்தாய்ப் பயனுதல்போலப் பெருத்தகையான் செல்வமானது வறுமை யாளருக்குப் பயனாதலாற் பயனுவமையணி.

(உ-ம்.) “அகமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முத்தறே யுலகு.”

எ-து. அகத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி ஈதமாத்தினாயான் இயல்பிற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவனுக்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை உணர்வால் முற்றும் உணர்தலானும்; எடுத்துக் காட்டுவமையணி. இது திட்டாத்தவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) “வலியி னிலையையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்து மேய்த்தற.”

எ-து. கல்வார் போல வேடம்பூண்டு பிறரை வஞ்சிக்கின்ற கூடா ஒழுக்கத்தானுக்குப் பசு புலியின்றோல் போர்த்தக் கொண்டதுபோலும், எனவே, பசு புலியின்றோல்போர்த்தக் கொள்ளுதல் இவ் வமையால், இவ் பொருளுவமையணி.

[தண்டி அலங். II. 4.]

“பண்புந் தொழிலும் பயனும் என்றிவற்றின்
ஒன்றும் பலவும் பொருளொடு பொருள்புணர்ச்சு
தொப்புமை தோன்றச் செப்பின் அகி துவமை.”

205. FIGURATIVE LANGUAGE.

20௫.—உருவகவணி ஆவதென்ன?

உவமையும் பொருளும் வேறுபடாமற் குணந், தொழில், பயன் என்னும் முக்காரணங்களுந் தோன்றாமலும், உவமையுருபு இல்லாமலும் ஒன்றுபடவரும் உவமையே உருவகவணியாம்.

V. அணி அதிகாரம்.

(உ-ம்.) “அறவாழி அந்தணன் ருஞ்சேந்தர்க் கல்லாற்
பிறவாழி சீக்தலரித.”

எ-து. கடவுளுடைய பாதத்தைத் தோணியாக உருவாகத் செய்தமையால் ஏகாக உருவகவணி; இதனை
ஏகதேச உருவகவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) “குணமென்னும் ருன்றேறி கின்றுச் செருவி
கணமேயும் காத்தல் அரித.”

எ-து. தறந்தாள் இருத்தற்கு அசைவாணமும் பெருமையும் உடைய மலையைப்போலக் குணங்கள் உருவகத்
செய்தமையால், இது ஏது உருவகவணி.

(உ-ம்.) “சினமென்னுஞ் சேந்தாரைக் கொல்லி
இனமென்னும் ஏம்பு புணையசு கடும்.”

எ-து. கொடுப்பு தான் சேந்த இடத்தைப்பேசு கடும்; சினமானது தான் சோத இடத்தைப்பேசு கடுமென்ற
அதிகமாப்ச்சொல்லி உருவகத் செய்தமையால் இது மிகையெற்றமை உருவகவணி.

[தண்டி அலங். II. 9.]

“உவமையும் பொருளும் வேற்றுமை ஒழிவித்
தொன்றாண்டின், அகிதருவகம் ஆகும்.”

206. ANTITHESIS.

உ0௬.—வேற்றுமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருளைத் தம்முள் உவமித்துப் பின்னர் அவற்றுள்
வேற்றுமை தோன்றக் கூறுதலாம்.

(உ-ம்.) “தீவிற்ற சுட்டபுண்ணுள்ளறும்; ஆருதே
நரவிற்ற சுட்ட வடு.”

எ-து. தீயும், கொடுஞ்சொல்லும், சுந்தெழுவிலும் ஒக்குமாவிலும்; தீவிற்ற சுடப்பட்ட புண் ஆறத்
வினும், நரவிற்ற சுடப்பட்டவடு ஆறத்தினும் தீயும் அதிகமானமையால் வேற்றுமையணி.

[தண்டி அலங். II. 22.]

“கற்றினும் குறிப்பினும் ஒப்புடை இருபொருள்
வேற்றுமை படவரின் வேற்றுமை அதவே.
அதவே, குணம் பொருள் சாதி தொழுவெடு புணரும்.

207. RECURRENCE OF THE SAME WORD.

உ0௭.—பின்வருநிலையணி ஆவதென்ன?

முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலஇடத்தும்
வருவது பின்வருநிலை அணியாம்.

(உ-ம்.) “சோயெல்லா’ சோய் செந்தா’ மேலவா’ சோய்செய்வா’
சோயின்மை வேண்டெய்வா’.”

எ-து. சோயென்னுஞ் சொல்லும்பொருளும் பின்னும்வந்தமையால் இது பின்வருநிலையணி.

[தண்டி அலங். II. 15.]

“முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற்
பின்வரு மென்விற் பின்வரு கிண்பே.”

208. PROVERBIAL EXPRESSIONS.

20௮.—ஒட்டணி ஆவது என்ன?

கவி கருதிய பொருளை மறைத்து அது வெளிப்படுத்தற்கொத்த வேறொன்றை உரைப்பதாம்.

(உ-ம்.) “பீலபெய் சாகடும் அச்சிறம் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.”

எ-து. எளியவொன்றெண்ணிப் பலரோடு பகைத்தவன் தான் எத்தனை பலசாலியாயினும் அவர்கள் எக
மாய்த் திரண்டபோது அழிந்துபோவான் என்பது தோன்ற மயிலிறகுளை ஏற்றிய வண்டிலும்
அச்சு முறியும் என்றமையால் இது ஒட்டணி.

[தண்டி அலங். II. 25.]

“கருதிய பொருடொருத்ததுபுலப் படுத்த
கொத்த தொன்றுரைப்பின் அகி தொட்டென மொழிப்.”

209. CONTRAST.

20௯.—விலக்கணி ஆவதென்ன?

ஒன்றைச் சொல்லி மற்றதைக் காட்டிய குறிப்பினால் மறுத்துவி
லக்குவது விலக்கணி ஆம்.

(உ-ம்.) “என்றே தரினு” எவெகத்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.”

எ-து. நியாய மின்றித் தேடிய பொருள் என முன்னர்க் கூறி அது கன்மையே தரினும் விடுக எனப்பின்
னர் விலக்கியமையால் இது விலக்கணி.

[தண்டி அலங். II. 16.]

“முன்னத்தின் மறப்பின் அது முன்னர் விலக்கே
மூவகைக் காலமு மேயியதாகும்.”

210. IRONY.

2௧0.—மாறுபடுபுகழணி ஆவதென்ன?

ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்தலும், பழித்தாற்போலப்
புகழ்ந்துமாம்.

(உ-ம்.) “தேவர் அனையர் சயவர், அவருந்தர்
மேவன செய்தொழுகலான்.”

எ-து. அறிவீனர்கள் தீயவழியின் கடக்கில் தீங்கைத் தருமென்றனாத; தங்கள் விருப்பப்படியே
கடக்கின்றமையால், தம்மிச்சைப்படி. கல்வழியிலொழுகுகின்ற தேவருக்கொப்பென்றார் ஆதலில்
மாறுபடு புகழணி.

[தண்டி அலங். II. 39.]

“புகழ்வது போலப் பழித்தும் புனைதலும்,
பழிப்பது போலப் புகழ்ப்புலப் படுத்தலும்,
அவைபும் இன்னவென் றறைஞ்சு ருளரே.”

V. அணி அதிகாரம்.

211. SELF PRAISE.

உகக.—தன் மேம்பாட்டுடையணி ஆவதென்ன?

ஒருவன் தனக்கு மேன்பாடாகத் தன்னைத்தானே புகழ்வதாம்.

(உ-ம்.) “என்னைமுன் வில்லன்மீன் தெவ்வீர், பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் நவீர்.”

த. பகைவரே என்னரசன்முன் நில்லாதுபோங்கள்; நின்றவர்களை எல்லாம் கல்லாகநிற்கச் செய்
தென் யான்; எனத்தன்னைத் தானே புகழ்ந்தமைபால் தன்மேம்பாட்டுடையணி.

[தண்டி அலங். II. 44.]

“தான்றற் புகழ்வது தன்மேம் பாட்டுரை.”

212. THE GARLAND.

உகஉ.—மாலைஉவமைஅணி ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளின் இடமாய்ப் பலபொருள் தோன்றி, அவை ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து, ஒவ்வொரு பொருளின் கடையி லும் பொருள்முடிவுபடுவது மாலைஉவமைஅணியும்.

(உ-ம்.) “அன்பினும் ஆர்வம் உடைமையே; அது ஈனும்
நண்பென்னு நாடாச்சிறப்பு.”

எ-து. அன்பானது ஆர்வம் உடைமையை ஈனும்; அவ்வார்வமுடைமையானது நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பை ஈனும் என்றமையால் மாலை உவமை அணி.—

213. MANY SUBJECTS WITH A COMMON PREDICATE.

உகங்.—ஒப்புமைக் கூட்டவணி ஆவதென்ன?

ஒன்றற்கொன்று புகழினாலேனும் பழிப்பினாலேனும் இசை யப்பொருந்தி முடிவுபடுவது ஒப்புமைக்கூட்ட அணி ஆம்.

(உ-ம்.) “அவை அஞ்சி மெய் விதிப்பார் கல்விவும், கல்லார்
அவை அஞ்சா ஆருலகசொல்லும், நவை அஞ்சி
நத்தண்ணாச் செல்வமும், நல்குந்தார் இன்னலமும்
புத்தலிற் புவாமை நன்று.”

[தண்டி அலங். II. 53, 54.]

“சகுதிய குணத்தின் மிகுபொருளுள் வைத்
தொருபொருள் வைப்ப தொப்புமைக்கூட்டம்.—
புகழினும் பழிப்பினும் புவப்படும் அதுவே.”

அணி அதிகாரம் முற்றும்.

இலக்கண வினா விடை.

VI. THE SUBJECTS TREATED OF IN COMPOSITIONS.

ஆருவது: பொருள் அதிகாரம்.

214. SUBJECT MATTER.

உகசு.—பொருள் ஆவதென்ன?

இம்மை மறுமைகளிலுஞ் சீவராசிகளுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று வேண்டப்பட்டதும், உயர்ந்தோரால் இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும் ஆம்.

215. ITS DIVISIONS.

உகரு.—அப்பொருள் எத்தனைவகை ஆம்?

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நான்குவகை ஆம்.

[நன்னூல் 10.]

216. VIRTUE.

உகசு.—இவற்றுள், அறம் ஆவதென்ன?

கடவுள் அருளிய வேதத்தில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலும் ஆம்.

இஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், ஆகிய மூன்று வகையுடையதென்பாரும். உண்டு. — அன்றியும், இவ்வறத்தை இல்லறம் எனவும் தறவறம் எனவும் சொல்லுவர்.

217. POSSESSIONS.

உக௭.—பொருள் ஆவதென்ன?

தருமவழியினுலே சேர்க்கப்பட்ட பிரயோசனமுள்ள பதார்த்தங்களாம்.

218. PLEASURE.

உகஅ.—இன்பம் ஆவதென்ன?

சீவராசிகள் ஐம்புலன்களைக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பதே ஆம்.

219. HEAVEN.

உகக்.—வீடு ஆவதென்ன?

கடவுளுடைய அதுக்கிரகத்தால் நல்லோர் மறுமையில் அடைந்து அனுபவிக்கும் மனோவாக்குக்கெட்டாத நித்திய பேரின்பமே ஆம்.

220. FURTHER SUBDIVISIONS.

உஉ௦.—இப்பொருளை இன்னும் நூலோர் விரித்துக் கூறுவதும் உண்டோ?

உண்டு. எப்படியெனில்:

உள்ளத்தின்கண் நிகழ்வது அகப்பொருள் என்றும், புறம்பே நிகழ்வது புறப்பொருள் என்றுங் கூறுவர். அன்றியும், அவற்றிற் குரிய குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், ஆகிய ஐந்தினை நிலங்களையும்; அந்நிலங்களுக்குரிய கருப்பொருள்களையும்; பல வகைப்பட்ட காலங்களையும்; மற்றைய விசேஷங்களையும் விதந்து கூறுவார்கள். இவை பெரும்பயன் இல்லாமையால் இந்நூலிற் கூறவில்லை.

~~~~~  
பொருள் அதிகாரம் முற்றும்.  
~~~~~

இலக்கண வினா விடை முடிந்தது முற்றும்.

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

NANNŪL.

பவணந்தி முனி செய்த

ந ன் னு ல்

மூலமும் பொழிப்புறாயும்.

~~-----~~

இஃது

ஜி. யூ. போப்பையரால்

பார்வையிடப்பட்டுப்

Madras:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1857.

PREFACE

ந ன் னு ல்.

க. சிறப்புப்பாயிரம்.

— ❦ —

1. மலர் தலை உலகின் மல்கிருள் அகல
இலகொளி பரப்பி, யாவையும் விளக்கும்
பரிதியின் ஒருதான் ஆகி, முதல்நா
றெப்ப்ள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
5. அற்புத முர்த்திதன் அலர்தரு தன்மையின்
மனஇருள் இரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற அருளிய மூவறு' மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனு' நான் கெல்லையின் இருந்தமிழ்க் கடலுள்
10. அரும்பொருள் ஐந்தையும் யாவரும் உரைத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகல்அற நூறி இருநில் முழுவதும்
தனதெனக் கோலித் தன்மக வாரணந்
தொசைதொறு' நிறுவிய திறல்உறு தொல்சீர்க்

15. கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீயகங்கன்
அருங்கலை விநோதன் அமர்ஆ பரணன்
மொழிந்தனன் ஆக: முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்
20. பொன்மதிற் சநகைச் சன்மதி முனிஅருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு' நாமத் திருந்தவத் தோனே.

INTRODUCTION ON GENERAL PREFACES.

நன் னூல்.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

1. NAMES OF A PREFACE.

க. முகவுரை, பதிசுதம், அணிந்துரை, நூன்முதல்,
புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்.

[பாயிரத்திற்கு வருங் காரணக் குறிகளை உணர்த்திற்று.]

2. KINDS OF PREFACES

உ. பாயிரம் பொதுசிறப் பெனஇரு பாற்றே.

[மேல் பாயிரம் என்றது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் என்
இரு வகையினை உடைத்து.]

3. A GENERAL PREFACE.

ஈ. நூலே நுவல்வோ' னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றும் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும்; இவைபொதுப் பாயிரம்.

[நூலினது வரலாறும், ஆசிரியனது வரலாறும், அவ்வாசிரியன் நூலை மாணக்கனுக்குச் சொல்லுதலின் வரலாறும், மாணக்கனது வரலாறும், அவன் கேட்டலின் வரலாறும், என்னும் ஐந்தும் எல்லா நூற்கும் ஆம்; ஆதலின் இவ்வைவந்து வரலாற்றையும் விளங்க உணர்த்துவது பொதுப்பா யிரமாம்.]

4. A CLASSICAL WORK.

சு. நூலின் இயல்பே நுவலின் ஓர்இரு
பாயிரந் தேற்றி, மும்மையின் ஒன்றாய்,
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி,
ஐஇரு குற்றமும் அகற்றி, அம்மாட்சியோ
டெண்ணன் குத்தியின் ஒத்துப் படலம்,
என்னும் உறுப்பினிற் குத்திரங் காண்டுகை,
விருத்தி, ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே.

[மேற் கூறிய ஐந்தனுள் நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின் இருவ கைப் பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாதல் முதலாக இங்ஙனம் விகற் பித்த பதின்மூன்று விகற்ப நடைகளைப் பெற்று வரும்.]

5. KINDS OF CLASSICAL WORKS.

ரு. முதல் வழி சார்பென நூன் மூன்றாகும்.

[முதலால், வழிநூல், சார்புநூல் என மூன்று கூற்றதாம் நூல்.]

6. ORIGINAL CLASSICS.

சு. வினையி' நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலால் ஆகும்.

[வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய முதல்வன் ஆதிக்கண் ணே செய்தது யாது அது முதலால் ஆம்.]

7. THE SUPPLEMENTAL CLASSICS.

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி,
அழியாமரபி ன்து வழிநூல் ஆகும்.

[தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண் முடிவு முழுவதும் ஒத்து, வழிநூல் செய்வோன் முதனூலுளதாகவுந் தான் வழிநூற் செய்தற்குக் காரணமாக வேண்டிய விகற்பங்களையும் உடன்கூறி, அவ்விகற்பங்கள் உணர்வுடையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின் அழியாது உலகத்து நின்று நிலவு மரபினையுடையது வழிநூல் ஆம்.]

8. DERIVATIVE WORKS.

அ. இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
திரிபு வேறுடையது புடைநூல் ஆகும்.

[முதனால் வழிநூல் என்னும் இருதிறத்து நூல்கட்கும் பொருண் முடிபு ஒருபுடை ஒத்து, ஒழிந்தன எல்லாம் ஒவ்வாமையை யுடையது சார்புநூல் ஆம்.]

9. A SPECIAL RULE REGARDING THE TWO LAST.

வேண்பா.

க. முன்னோர் மொழிபொருளே அன்றி அவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கு—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்தும்எனு' மேற்கோளில் என்பதற்கும்
கூறு பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

[முன்னோர் மொழிந்த பொருளே அன்றி அவர் மொழியினையும் பொன்போலப் போற்றிக்கொள்வோம் என்பதற்கு இலச்சிணையாகவும், முன்னோர் நூலையே கூறுது அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்பு நூல்செய்தோம் ஆயினும் ஆசிரியவசனங்களை ஒரோவழி எடுத்து உடன் கூறுதல் வழிநூற்கும் சார்புநூற்கும் இலக்கணம், ஆதலின் இந்நூலகத்து ஆசிரிய

வசனம் இல்லை எனக்கூறுவர், ஆதலின் அக்குற்றம் ஒழிவதற்காகவும் பழஞ் சூத்திரத்தின் கோலாக்கூறு.]

10. THE BENEFITS TO BE DERIVED FROM ANY CLASSICAL WORK.

க0. அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைத் தூற்றியனே.

[அறமும் பொருளும் இன்பமும் வீட்டைதலும் ஆகிய இந்நான்கும் தூல் தழுவப்படும் பயன் ஆம்.]

11. THE SEVEN OBJECTS CONTEMPLATED BY AN AUTHOR.

கக. எழுவகை மதமே: உடன்படன், மறுத்தல்,
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே,
தாஅ னாட்டிக் தனது நிறுப்பே,
இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிவே,
பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல், ஏனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

[மேல் எழு வகை மதம் என்று சொல்லப்பட்டன இங்ஙனம் “பிறர் மதத்தை உடன்படல்” முதலியவாக விதந்தனவாம்.]

12. THE TEN FAULTS.

கஉ. குன்றக் கூறன், மிகைபடக் கூறல்,
கூறியது கூறன், மாறுகொளக் கூறல்,
வழுஉச்சொற் புணர்த்தன், மயங்க வைத்தல்,
வெற்றெனத் தொடுத்தன், மற்றொன்று விரித்தல்,
சென்றுதேயந் தீறுத் தீனின்னு பயனின்மை,
என்றிவை ஈனாங் குற்ற் நூற்கே.

[நூற்குப் பத்துக் குற்றங்கள் ஆவன, குன்றக் கூறன் முதலிய இவைகளாம்.]

13. THE TEN BEAUTIES OF STYLE.

கரு. சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல்,
நவின்னோர்க் கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல்,
ஒசை உடைமை, ஆழம் உடைத்தாதல்,
முறையின் வைப்பே, உலக மனையாமை,
விழுமியது பயத்தல், விளங்கு தாரணத்த்
தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

[தூலிற் கு அழகு என்று சொல்லப்படும் பத்தாவன: “சுருங்கச்சொல்
லல்,” முதலியவாம்.]

14. THE THIRTY-TWO METHODS.

கசு. நுதலிப் புகுதல், ஒத்து முறை வைப்பே,
தொகுத்துச் சுட்டல், வகுத்துக் காட்டல்,
முடித்துக் காட்டல், முடிவிடங் கூறல்,
தான்எடுத்து மொழிதல், பிறன்கோட் கூறல்,
சொற்பொருள் விரித்த் ரெடர்சொற் புணர்த்தல்,
இரட்டுற மொழிதல், ஏதுவின் முடித்தல்,
ஒப்பின் முடித்தல், மாட்டெறிந் தொழுகல்,
இறந்தது விலக்கல், எதிரது போற்றல்,
முன்மொழிந்து கோடல், பின்னது நிறுத்தல்,
விகற்பத்தின் முடித்தல், முடிந்தது முடித்தல்,
உணாத்தும் என்றல், உணாத்தாம் என்றல்,
ஒருகலை துணிதல், எடுத்துக் காட்டல்,
எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்,
இன்ன தல்ல திதுஎன மொழிதல்,
எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்,

பிறர்நூல் முடிந்தது தான்உடன் படுதல்,
தன்குறி வழக்க' மிகளடுத் துணாத்தல்,
சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்,
ஒன்றின் முடித்தல், தன்னின் முடித்தல்,
உய்த்துணர் வைப்பென உத்திஎண் ணுன்கே.

[மூப்பத்திரண்டு உத்தி ஆவன: “துதலிப்புருதல்” முதலியவாம்.]

15. CRITICAL ACUMEN.

கரு. நூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி,
ஏற்புழி அறிந்திதற் கிவ்வகை ஆம்எனத்
தரும்வகை செலுத்துதல் தந்திர உத்தி.

[ஓர் இலக்கணநூலால் உணர்த்தப்படும் பொருளை நூல்வழக்கோடும், உலக வழக்கோடும், பொருந்த உணர்த்தி அப்பொருளை மற்றோர் இலக்கிய நூற்கண்ணும் ஏற்கும் இடம் அறிந்து இவ்விடத்திற்கு இஃதாம் எனக் கருதித் தக்கவை ஆகச் செலுத்துவது தந்திர உத்தி ஆம்.]

16. CHAPTER: ஒத்து.

கசு. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோர்இனப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப்
தோத்தென மொழிப. உயர்மொழிப் புலவர்.

[ஒருசாதியாய் உள்ள மணிகளை முறையே பதித்தாற்போல ஒருசாதியாய் உள்ளபொருள்களை ஒருவழிப்படக் கூறுவது ஒத்துறுப்பாம், எனச் சொல்லுவர் உயிர்க்கு உறுதியுக்கும் மெய்ம்மொழிகளை உடையபுலவர்.]

உ. பொதுப்பாயிரம்.

17. SECTION: படலம்.

க௭. ஒருநெறி இன்றி, விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின் அதுபடலம் ஆகும்.

[ஒருவழிப்படாது விராய பொருளோடு பொருந்திப் பலபொருளை உணர்த்தும் பொதுச்சொற்கள் ஒரோவழி அன்றித் தொடர்ந்துவரின் அது படல உறுப்பாம்.]

18. VERSE: சூத்திரம்.

கடி. சில்வகை எழுத்தில், பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியின் செறித்தினிது விளக்கத்
திட்ப நுட்பம் சிறந்தன சூத்திரம்.

[சிறிய கண்ணாடியில் பெரிய சரீரமுதலியவற்றின் சாயை செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளங்கிறாற்போலச் செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளங்கச் சில்வகை எழுத்துக்களான் இயன்ற யாப்பின்கண் பல்வகைப் பட்ட பொருள்களைச் செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளக்கி அப்பல பொருள் தின்மையும் துண்மையும் சிறந்து வருவன சூத்திரங்களாம்.]

19. THE ORDER AND CONNEXION OF VERSES.

கக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கம் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை.

[மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலைகள் ஆற்றொழுக்கு, சிங்கத்தின் பார்வை, தவளையின்பாய்ச்சல், பருந்தின் வீழ்ச்சி, என்னும் நான்கினையும்போலும்.]

20. DIFFERENT KINDS OF VERSES.

உ. பிண்டம், தொகை,வகை, சூழியை, செய்கை,
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றான சூத்திரம்.

[பிண்டம் எனவும், தொகை எனவும், வகை எனவும், சூறி எனவும், செய்கை எனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின்புறத்து அடையரம் வரும் புறநாடை எனவும், கூறும் கூற்றினை உடையவாம் மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்.]

(உ-ம்) பிண்டம். கெ-ஞ்சுதிரம்.
தொகை... .. மிள-ஞ்சு.
வகை... .. பெ-முதலியஞ்சு.
ஞரி... .. கெ-ஞ்சு.
செய்வகை. ம.கெ-ஞ்சு.
புறநடை கடைகிஞ்சுதிரம்.

21. THE FOURTEEN REQUISITES OF A COMMENTARY.

உக. பாடம், கருத்தே, சொல்வகை, சொற்பொருள்,
தொகுத்துணா, உதாரணம், வினா, விடை, விசேடம்,
விரிவாக்காரம், துணிவு, பயனை
டாசிரிய வசனம்என் தீர்வுற் உணாயே.

[இப்பதினான்கு வகையான் உரைக்கப்படும் நூற்குரை.]

22. BRIEF COMMENTARY: காண்டிகை.

உஉ. கருத்துப், பதப்பொருள், காட்டு' மூன்றினும்,
அவற்றொடு வினாவிடை ஆக்க லானும்,
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டுகை.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

[மேற்கூறிய பதினென்கினுள் கருத்துறையும் பதப்பொருளும் உதாரணமும் ஆகிய மூன்றனையும் உரைத்தலானும், அம்மூன்றனோடு வினாவிடை என்னும் இரண்டனையும் கூட்டி உரைத்தலானும், சூத்திரத்துட்பொருளை விளக்குவன காண்டிகை உரைகள் ஆம்.]

23. DIFFUSE COMMENTARY.

உரு. சூத்திரத்துட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்
கின்றி அமையாதி யாவையும் விளங்கத்
தன்உரை யானும், பிறர்நூ லானும்,
ஐயம் அகலஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

[காண்டிகை உரைபோல் சூத்திரத்துட்பொருள் விளக்குதன் மாத்திரையில் நில்லாது அவ்விடங்கட்கு இன்றியமையாத பொருள்கள், யாவையும் விளங்கத் தான் உரைக்கும் உரையானும் ஆசிரியவசனங்களானும் மேற்கூறிய காண்டிகை உறுப்பு ஐந்தனும் ஐயம்தீரச் சுருங்காது, மெய்ம்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தி உரை ஆம்.]

24. EXPLANATION OF THE FIGURATIVE EXPRESSION நூல் thread.

வே ண் பா.

உசு. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவல் இழைஆகச்
செஞ்சொல் புலவனே சேய்இழையா—எஞ்சாத
கையேவாய் ஆகக் கதிரே மதிஆக
மைஇலா நூல்முடியும் ஆறு.

[இந்த நூல்முடியும் ஆறு இதுவாதவின் நூல் என்றது உவமை ஆகுபெயர் ஆம்.]

25. நூல் USED TO MEASURE TIMBER.

வேண்பா.

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி, உள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமு'ருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின்
கனக்கோட்டம் தீர்க்கு'நூல் அஃதேபோல் மாந்தர்
மனக்கோட்டம் தீர்க்கு'நூல் மாண்பு.

[அந்நூல்போல் செப்பம் செய்தலானும் நூல் என்றது உவமை ஆகு
பெயர் ஆம்.]

26. THE QUALITIES OF A TEACHER.

உசு. குலன், அருள், தெய்வம், கொள்கை, மேன்மை,
கலைபயில் தெளிவு, கட்டுரை வன்மை,
நில,மலை, நிறைகோல், மலர்,நிகர் மாட்சியும்,
உலகியல் அறிவோ டியர்குணம் இனையவும்
அமைபவ னூல்உரை ஆசிரியன்னை.

[இவ்வியல்பினை உடையார் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்ஆவார்.]

27. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE THE EARTH.

உஎ. தெரிவரும் பெருமையும், திண்மையும், பொறையும்,
பருவ முயற்சி அளவில் பயத்தலும்,
மருவிய நன்னில' மாண்பாகும்மே.

[நிலத்தினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

28. HOW THE TEACHER MUST RESEMBLE A MOUNTAIN.

உடி. அளக்கல் ஆகா அளவும், பொருளும்;
துளக்கல் ஆகா நிலையும் தோற்றமும்;
வறப்பினும் வளந்தருஉம் வண்மையு' மலேக்கே.

[மலையினது மாட்சிமைஇது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

29. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A BALANCE.

உக. ஐயம் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும்,
மெய்ந்நடு நிலையு' மிகுநிறை கோற்கே.

[நிறைகோலினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

30. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A FLOWER.

ஈ௦. மங்கலம் ஆகி, இன்றி அமையா
தியாவரு' மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதில் முகமலர் வுடையது பூவே.

[மலரினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

31. WHO ARE DISQUALIFIED FOR THE OFFICE OF TEACHER.

ஈக. மொழிசுணம் இன்மையும், இழிசுண இயல்பும்,
அழுக்கா ற்வா,வஞ்சம், அச்சம் ஆடலும்,
கழற்குட' மடற்பனை, பருத்திக் குண்டுகை,
முடத்தெங் கொப்பன முரண்கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இலர்ஆ சிரியர்ஆ குத்லே.

[இக்குற்றங்களை உடையோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆகார்.]

32. A JAR OF MARBLES.

௩௨. பெய்தமுறை அன்றிப் பிறழ உடன்தருஉம்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

[கழற்பெய்த குடத்தின் குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

33. THE TREE WHOSE FRUIT CANNOT BE OBTAINED TILL IT DROPS OF ITSELF.

௩௩. தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா இடத்தது மடற்பனை.

[மடற்பனையின் குற்றம் இது ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று.]

34. THE TINDER BOX WITH SMALL MOUTH:

HARD TO PUT IN AND HARD TO GET OUT.

௩௪. அரிதிற் பெயக்கொண் ட்ப்பொருள் தான்பிறர்க்
கெளிதி வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

[பருத்தி பெய்த குண்டிகையின் குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

35. THE COCOANUT TREE THAT LEANS OVER AND DROPS ITS FRUIT INTO A STRANGER'S GROUNDS.

௩௫. பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க்களிக்கும் அதுமுடத் தெங்கே,

[முடத்தெங்கினது குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

36. THE METHOD OF TEACHING.

நகூ. ஈதல் இயல்பே இயம்பும் காலைக்:

காலமும், இடனும் வாலிதி னேக்கிச்;

சிறந்துழி இருந்துதன் தெய்வம் வாழ்த்தி;

உரைக்கப் படும்பொருள் உள்ளத் தமைத்து;

விராயான், வெகுளான், விரும்பி, முகமலர்ந்து,

கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்தவன் உளங்கொளக்,

கோட்டமில் மனத்தினூல் கொடுத்தல் என்ப.

[கற்பிக்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

37. WHO ARE TO BE TAUGHT.

நகூ. தன்மகன், ஆசான் மகனே, மன்மகன்,

பொருணனி கொடுப்போன், வழிபடு வோனே,

உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.

[இவ்வறுவர்க்கும் சொல்லப்படுவது நூல்.]

38. GOOD, MIDDLING AND BAD SCHOLARS.

நகூ. அன்னம், ஆவே, மண்ணெடு, கிளியே;

இல்லிக்குடம், ஆ, டெருமை, நெய்யரி,

அன்னர் தலைஇடை கடைமா னாக்கர்.

[மேற்கூறிய அறுவருள் அன்னமும் பசுவும் போல்வார் தலைமாணக் கர்; மண்ணம், கிளியும், போல்வார் இடைமாணக்கர்; இல்லிக்குடமும்; ஆடும், எருமையும், நெய்யரியும், போல்வார் கடைமாணக்கர்.]

39. WHO MUST NOT BE TAUGHT.

நகூ. களிமடி, மானி, காமி, கள்வன்,

பிணியன், ஏழை, பிணக்கன், சினத்தன்,

துயில்வோன், மந்தன், தொன்னூற் கஞ்சித்,

தடுமாறுளத்தன், தறுகணன், பாவி,
படிதன், இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலே.

[இக்குற்றங்களை உடையார்க்கு நூலைச் சொல்லார் ஆசிரியர்.]

40. THE WAY TO LEARN.

சு0. கோடன் மரபே கூறுங் காலேப்:

பொழுதொடு சென்று, வழிபடல் முனியான்,
குணத்தொடு பழகி, அவன்குறிப் பிற்சார்ந்
திருஎன இருந்து, சொல்எனச் சொல்லிப்,
பருகுவன்அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகிச்,
சித்திரப் பாவையின் அத்தக வடங்கிச்
செவிவாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆகக்,
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்,
போனப் போதல் என்மனார் புலவர்.

[கற்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

41. METHODS OF STUDY.

சுக. நூல்பயில் இயல்பே நுவலின்: வழக்கறிதல்,
பாடம் போற்றல், கேட்டவை நினைத்தல்,
ஆசாற் சார்ந்தவை அமைவரக் கேட்டல்,
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்,
வினாதல், வினாயவை விடுத்தல், என்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி இகக்கும்.

[இவ்வாறு நூலைப் பயின்றவரது அறியாமை மிகுதியும்போம்.]

42. READ A SECOND TIME.

சு2. ஒருகுறி கேட்போன் இருகால் கேட்பின்
பெருக நூலில் பிழைபா' டிலனே.

[ஒருகால் கேட்ட துணையானே அமையாது இருகால் கேட்பானாகில் அந்தூலின்கண் பிழைபாடு மிகுதியும் இலன்.]

43. MASTER IT BY A THIRD READING.

சுந. முக்கால் கேட்பின் முறைஅறிந் துநாக்கும்.

[முக்காற் கேட்டானாகில் ஆசிரியன் கற்பித்த முறைஅறிந்து உரைப் பன்.]

44. THUS TO LEARN THE OPINIONS OF OTHERS IS ONE FOURTH PART OF SCHOLARSHIP.

சுசு. ஆசான் உரைத்த தமைவரக் கொளினும்,
காற்கு றல்லது பற்றலன் ஆகும்.

[ஆசிரியன் கற்பித்தனவற்றைத் தன் அறிவின்கண் அமையக்கற்றான் ஆகிலும் புலமைத்திறத்தில் காற்குறல்லது பற்றான்.]

45. ONE FOURTH MORE IS GAINED BY ASSOCIATION WITH THE LEARNED. THE OTHER HALF BY *teaching* WHAT HAS BEEN LEARNT.

சுரு. அவ்வினை யாளரொடு பாவில்வகை ஒருகால்,
செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு காலும்,
மைஅறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

[தன்போலியரோடு பயிலும் வகையால் காற்குறும்; அக்கல்வியைத் தன் மாணுக்கர்க்கும் அவைகளத்தோர்க்கும் உணரவிரித்துரைத்தலான் அரைக்கூறும்; ஆகக்குற்றம் அற்றபுலமை நிரம்பும்.]

46. THE RESPECT DUE TO A MASTER.

சுசு. அழலி னீங்கான், அணுகான், அஞ்சி
நிழலி னீங்கான், நிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே.

[இவ்வாறு ஒழுகுதல் வழிபாடாம்.]

ந ன் னூ ல்.

ந. சிறப்புப்பாயிரம்.

47. WHAT A PREFACE SHOULD CONTAIN.

சஎ. ஆக்கியோன் பெயரே, வழியே, எல்லை,
நூற்பெயர், யாப்பே, நுதலிய பொருளே,
கேட்போர், பயனோ டாய், எண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

[தெய்வ வணக்கமூஞ் செய்பொருட் டொகையுஞ்
செய்புவதானு சிறப்புப்பாயிரம். (தொன்னூல்.)]

[இவ்வெட்டுப் பொருளையும் விளங்க உணர்த்துவது சிறப்புப்பாயிரத்
திலக்கணம் ஆம்.]

48. THREE ADDITIONAL MATTERS.

சஉ. காலம், களனே, காரணம், என்றிம்
மூவகை ஏற்றி, மொழிநரும் உளரே.

[அவ்வெட்டனோடு இம்மூன்றனையும் கூட்டிப் பதினொன்றாகக் கூறு
வாரும் உளர்.]

49. HOW A BOOK IS TO BE NAMED.

சக. முதலூல் கருத்தன், அளவு, மிகுதி,
பொருள், செய் வித்தோன், தன்மைமுத னிமித்தினும்,
இடுகுறி யானுநாற் கெய்தும் பெயரே.

[முதலால் முதல் தன்மை ஈராகக் கூறிய ஏழும் பிறவும் ஆகிய காரணங்களானும் இடுகுறியானும் தூற்குப்பெயர்வரும்.]

50. FOUR WAYS IN WHICH A BOOK MAY BE COMPOSED.

௫௦. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்
பெனத்தகு நூல்யாப் பிரீரண் டென்ப.

[நூல்யாப்பு இந்நான்கு கூற்றதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

51. WHO MUST WRITE THE PREFACE.

௫௧. தன்ஆ கிரியன், தன்னொடு கற்றேன்,
தன்மா ணுக்கன், தரும்உரை காரன்,என்.
றின்னோர் பாயிரம் இயம்புதல் கடனே.

[ஒருவன் கூறிய நூற்கு இந்நால்வருள் ஒருவர் சிறப்புப்பாயிரம் கூறுதல் முறைமை ஆம்.]

52. AN AUTHOR MUST NOT PRAISE HIMSELF.

௫௨. தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும்
தான்தற் புகழ்தல் தகுதி அன்றே.

[தோன்றாத நுட்பங்களை எல்லாம் தோற்றிப் பலதுறைப்பட்டு விரிந்த நூலைச் செய்து முடித்தான். ஆயினும் தன்னேத்தான் புகழ்தல் தகுதி அன்றும். ஆதலின் நூல் செய்தானது புகழாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிறர் கூறவேண்டும்.]

53. WHEN A MAN MAY PRAISE HIMSELF.

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்,
தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும்,

மன்னிய அவைஇடை வெல்லுறு பொழுதினும்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்,
தன்னைப் புகழ்தலும் தகும்புல வோர்க்கே.

[இவ்விடங்கள் ஆயில் தன்னைப்புகழ்தலும் தகுதிஆம் புலவோர்க்கு.]

54. NO CLASSIC WITHOUT A PREFACE.

௫௪. ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே.

[ஆயிரம் உறுப்புக்களான் விரிந்தனாலாயினும் பாயிரம் இல்லாதது தூல் அன்று.]

55. A PREFACE IS AN ORNAMENT.

வேண்பா.

௫௫. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமும்,
ஆடமைத்தோ ணல்லார்க் கணியும்போ—னாடிமுன்
ஐதுரையா நின்ற அணிந்துனையை எந்நூற்கும்
பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

[அறிவுடையோர் மாடமுதலிய மூன்றற்கும் சித்திரமுதலியமூன்றும் போலக்கருதி, அழகிதாகியபொருளை உணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பாயிரங் களையும் உரைத்து எவ்வகைப்பட்ட பெரியனூல்கட்கும் முன்னர்ப் பெய்து வைத்தார் பெரும்பாலும்; ஆதலில் பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றாம்.]

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(I) எழுத்தியல்.

எழுத்தியல்

56. AN INVOCATION.

ருசு. பூமலி அசோகின் புனைநிழல் அமர்ந்த.

நான்முகற் றெழுதுநன் கியம்புவன் எழுத்தே.

57. DIVISIONS OF ORTHOGRAPHY.

எழுத்திலக்கணம் இத்துவணத்தென்பது.

ருஎ. எண்,பெயர், முறை,பிறப் புருவ் மாத்திரை,
முதல்,ந றிடைநிலை, போலி, என்று
பதம்,புணர் பென்ப்பன் னிருபாற் றதுவே.

[இப்பன்னிரு பகுதியினையும் உடைத்து அவ்வெழுத்திலக்கணம்.]

க. டு எண்.

58. LETTERS.

எழுத்தின்னதென்பது.

ருஅ. மொழிமுதற் காரணம் ஆம்அணுத் திரள் ஒலி
எழுத்தது முதல்சார் பென இரு வகைத்தே.

[வினா 11.]

[மொழிக்கு முதற்காரணமாய் அணுத்திரளின் காரியமாய் வரும் ஒலி யாவது எழுத்து; அது முதல்எழுத்தென்றும், சார்பெழுத்தென்றும், இரு வகையினை உடைத்து.]

59. 30 PRIMARY LETTERS. VOWELS AND CONSONANTS.

முதலெழுத்தின்விரி.

ருக. உயிரும் உடம்பும் ஆ' முப்பது' முதலே.

[வினா 11.]

[உயிரும் உடம்பும் ஆகும் முப்பதெழுத்தும் முதல் எழுத்தாம்.]

60. 10 KINDS OF SECONDARY LETTERS.

சார்பெழுத்தின்விரி.

கூ0. உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிர்அள் பொற்றள
பஃகிய இ, உ, ஐ, ஓள, மஃகான்,
தனிநிலை, பத்தும் சார்பெழுத் தாகும்.

[இப்பத்தும் சார்பெழுத்தாம்.]

61. 369 SECONDARY LETTERS.

குக. உயிர்மெய் இரட்டுநூற் றெட்டுயர் ஆய்தம்
எட்டுயிர் அளபெழு மூன்றெற்ற ற்ளபெடை
ஆறேழ்; அஃகும் இம்முப் பான்ஏழ்;
உகரம் ஆறா றைகான் மூன்றே;
ஓளகான் ஒன்றே; மஃகான் மூன்றே;
ஆய்தம் இரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி
ஒன்றெழுதி முந்நூற் றெழுபான் என்ப.

[உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு, குறுகாத ஆய்தம் எட்டு, உயிர்அளபெ
டை இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு, குற்றியல் இகர
முப்பத்தேழு, குற்றியல் உகர முப்பத்தாறு, ஐகரக்குறுக்க மூன்று, ஓளகா
ரக்குறுக்கம் ஒன்று, மகரக்குறுக்க மூன்று, ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டிடனே,
சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி முந்நூற்றுபத்தொன்பதாம் என்று சொல்
லுவர் புலவர்.]

உ. ட் பெயர்.

62. NOUNS: ARBITRARY AND APPELLATIVE: COMMON AND PROPER.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொது இலக்கணம்.]

கூஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

[வினா 48.]

[இடுகுறிப் பெயரும், காரணப் பெயரும் ஆகிய இரண்டும் பலபொருட்குப் பொதுப்பெயர்ஆயும், ஒருபொருட்குச் சிறப்புப்பெயர்ஆயும், வருவனஆம்.]

(உ-ம்.) மரம் இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.
பனை இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.
அணி... .. காரணப் பொதுப்பெயர்.
முடி காரணச் சிறப்புப்பெயர்.
மறவன், } காரணஇடுகுறிப்பெயர்.
பங்கயம், }
மூவளி.

63. VOWELS 12. CONSONANTS 18.

கூரு. அம்முதல் ஈர்ஆ ரூவி; கம்முதல்

மெய்ம்மு வாறென விளம்பினர் புலவர்.

[வினா 11.]

[அகரமுதல் ஓளகாரம் ஈராகக் கிடந்த பன்னிரண்டனையும் ஆவி என்றும்; ககரமுதல் னகரம் ஈராகக் கிடந்த பதினெட்டனையும் மெய் என்றும் நூல்களால் சொன்னார் அறிவுடையோர்.]

64. SHORT VOWELS.

கூசு. அவற்றுள்,—அ,இ,உ,எ, ஒக்குறில் ஐந்தே.

[வினா 3.]

[ஆவி மெய்என்றவற்றுள், இவ்வைந்தும் குற்றெழுத்தாம்.]

65. LONG VOWELS.

கூரு. ஆ,ஈ,ஊ,ஏ, ஐ,ஒ,ஓ,ஔ, நெடில்.

[வினா 4.]

[இவ்வேழு நெட்டெழுத்தாம்.]

66. DEMONSTRATIVE LETTERS.

கூக. அ,இ,உம்முதல் தனிவரில், சுட்டே.

[வினா 5.]

[இம்முன்றெழுத்தும் மொழிக்குப் புறத்தும், அகத்தும், முதற்கண் தனித்துச் சுட்டுப்பொருள் உணர்த்தவரிற் சுட்டெழுத்தாம்.]

(உ-ம்.) அக்கொற்றன், } புறத்தும்; { அவன், } அகத்தும் வந்தன.
இக்கொற்றன், } உவன், }

இஃ அவன் என்பதற்கண் அகரம் அறம் என்பதற்கண் அகரம்போலப் பின் எழுத்துக்களோடு தொடர்ந்த சிற்ற ஒருபொருள் உணர்த்தாது வேறுகின்ற சுட்டுப்பொருள் உணர்த்தலின் அகத்துவரும் இதனுடிக் “தனிவரின்” என்றார்.

67. INTERROGATIVE LETTERS.

கூக. எய் யா முதலும்; ஆ,ஓ, ஈற்றும்;

ஏ,இரு வழியும் வினாஆகும்மே.

[வினா 6.]

[புறத்தும், அகத்தும், மொழிமுதற்கண் ஏகரமும், யாவும்; ஈற்றின்கண் ஆகாரமும், ஓகாரமும்; இவ்விரண்டிடத்தினும் ஏகாரமும் தனித்து வினாப் பொருள் உணர்த்தவரின் வினா எழுத்தாம்.]

(உ-ம்.) எக்கொற்றன், } முதற்கண்வந்தன.
யாவன், }
கொற்றன, கொற்றனே, ... ஈற்றின்கண்வந்தன.
எவன், கொற்றனே, ஈரிடத்தும்வந்தன.

68. STRONG OR HARD CONSONANTS. [TENUES OR SURD.]

கூக. வல்லினம் க,ச,ட, த,ப,ற, எனஆறே.

[வினா 8.]

[இவ்வாறும் வல்லினம் ஆம்.]

69. WEAK CONSONANTS. [NASALS.]

கூக. மெல்லினம் ங,ஞ,ண, ந,ம,ன, எனஆறே.

[வினா 9.]

[இவ்வாறும் மெல்லினம் ஆம்.]

I. எழுத்திகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

70. MIDDLE CONSONANTS. [LIQUIDS.]

எ0. இடையினம் ய,ர,ல, வ,ழ,ள, எனஆறே.

[வினா 10.]

[இவ்வாறும் இடையினம் ஆம்.]

71. PRIMARY LETTERS TAKEN IN PAIRS.

எக. ஐ,ஒள, இ,உச் செறிய, முதல்எழுத்
திவ்விரண் டோர்இனம் ஆய்வரல் முறையே.

[இனம்இல்லாத ஐகார ஒளகாரங்கள் ஈகார ஊகாரங்கட்கினம் ஆகிய
இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இனம்ஆகப்பொருந்த முதல் எழுத்துகள்
இரண்டிரண்டு ஒரினமாய்வருதல் முறை; ஆதலால் அவை இன எழுத்
தென்றும் பெயரவாம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ; இ,ஈ; உ,ஊ; எ,ஏ; ஐ,ஐ; ஒ,ஓ; ஒ,ஔ;
க,க; ச,சு; ட,ண; த,த; ப,ப; ய,ர; ல,வ; ழ,ழ; ள,ள;
என இரண்டிரண்டோரினமாய்வருதற் கான்க.

72. THE GROUNDS OF THIS ARRANGEMENT IN PAIRS.

[இனம் என்றதற்குக் காரணம்.]

எஉ. தானமுயற்சி அளவு, பொருள்,வடி
வானஒன் றுதினார் புடைஒப் பினமே.

[தானம் முதலிய இவற்றுள் ஒன்று முதலாக ஒருபுடை ஒத்தலால்
இனம் ஆம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ என்பன இரண்டிற்கும் தானம், கண்டம் [எடு];
முயற்சி, அஞ்சுதல் [எசு];
குறிவினது விகாரமே நெடி, ஆதலால் பொருள் ஒன்று;
வடிவு அ, ஆ.
இவை மாத்திரையில் மாத்திரம் ஒத்திரா.

ந. ஸ் முறை.

73. WHY THE ALPHABET IS ARRANGED AS IT IS.

எந. சிறப்பினும், இனத்தினும், செறிந்திண் டம்முதல்
நடத்தல் தானே முறைஆ கும்மே.

[சிறப்பினனும், இனத்தினனும் பொருந்தி இவ்வுலகத்து அகரமுதலாக வழங்குதல் தானே எழுத்தினது முறைஆம்.]

(உ-ம்.) குறிலினதவிகாரம் ஐடிஃ, ஆதலால் குறில்முன் நிற்பத சிறப்பினால்.
வலியோர் மெலியோர்க்கு முன்நிறல்போல வல்லெழுத்த முன் நிற்பதசிறப்பினால்.
ஐடிஃ மெல்லெழுத்தம் இனமாய், பின்நிற்பத, இனத்தினால்.

ச. டி பிறப்பு.

74. THE PRODUCTION OF LETTER-SOUNDS.

எசு. நிறைஉயிர் முயற்சியின் உள்வளி துரப்ப,
எழும்அணுத் திரள்உரம், கண்டம், உச்சி,
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்,
வெவ்வே றெழுத்தொலி யாய் வரல் பிறப்பே.

[ஒலிஎழுத்தாகிய காரியத்திற்கு வேண்டுகாரணங்களின் ஒரு ஆற்றானும் குறைவின்றி நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால் உண்ணின்ற வளி எழுப்ப, எழுஞ்செவிப்புலன்ஆம் அணுத்திரள் உரம்முதலியநான்கிடத்தையும் பொருந்தி, இதழ்முதலிய நான்கின்தொழில்களால் வெவ்வேறெழுத்தாகிய ஒலிகளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின் பிறப்பாம்.]

75. VOWELS AND LIQUIDS FROM THE THROAT; NASALS THE NOSE; TENUES THE CHEST.

[முதலெழுத்துகளுக்கு இடம்.]

எஃ. அவ்வழி,—ஆவி இடைமை இடமிட ரூகும்;
மேவு' மென்மை மூக் குரம் பெறும் வன்மை.

[மேற்கூறிய நெறியாற் பிறக்குங்கால் ஆவி, இடையினம், என்னும் இருவகை எழுத்தினதிடம் மிடராம்; மெல்லினம்மூக்கை இடம்ஆகப் பொருந்தும்; வல்லினம் நெஞ்சை இடம்ஆகப் பெறும்.]

76. அ,ஆ BY THE MERE OPENING OF THE MOUTH.

எஃ. அவற்றுள்,—முயற்சியுள் அ,ஆ அங்காப் புடைய.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

[மேல்டிடம் வகுக்கப்பட்ட முதல் எழுத்துகளுள் அகர ஆகாரங்கள் நால்வகை முயற்சியுள் அண்ணத்தின் தொழிலாகிய அங்காத்தலை உடைய வாய்ப் பிறக்கும்.]

77. இ,ஈ,எ,ஏ,ஐ HOW PRONOUNCED.

[முயற்சி.]

எஃ. இ,ஈ,எ,ஏ, ஐ,அங்காப்போ
டண்பல் முதன விளிம்புற வருமே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் அங்காப்புடனே முன்னம்பல்லை அடினாவிளிம்பு பொருந்தப் பிறக்கும்.]

78. உ,ஊ,ஒ,ஓ,ஔ BY THE LIPS.

[முயற்சி.]

எஃ. உ,ஊ,ஒ,ஓ, ஔ,இதழ் குவிவே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி இதழ்குவிவாம்.]

79. க,ங; ச,ஞ; ட,ண HOW PRONOUNCED.

எஃ. க,ங,வும், ச,ஞ,வும், ட,ண,வு முதல் இடை

நுனிநா அண்ணம் உற முறை வருமே.

[சகச. சூத்திரங்காண்க.]

[கவ்வும், நவ்வும், முதல்நா முதல்அண்ணத்தையும்; சவ்வும், ருவ்வும், இடைநா இடைஅண்ணத்தையும்; டவ்வும், ணவ்வும், நுனிநா நுனிஅண்ணத்தையும் பொருந்த இம்முறையே பிறக்கும்.]

80. த,ந DENTALS.

அஃ. அண்பல் அடி,நா முடிஉறத் த,ந,வரும்.

[அண்பல்அடியை நாதுனிபொருந்தத் தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும்.]

81. ப,ம, LABIALS.

அக. மீகீழ் இதழ்உறப் பம்மப் பிறக்கும்.

[மேல்திதழுங் கீழ்திதழும் பொருந்தப் பவ்வும் மவ்வும் பிறக்கும்.]

82. ய HOW FORMED.

அஉ. அடிநா அடிஅணம் உறயத் தோன்றும்.

[அடிநா அடிஅண்ணத்தைப் பொருந்த யகரம் பிறக்கும்.]

83. ர,ழ LINGUALS.

அரு. அண்ண நுனிநா வருட ர,ழ,வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநாத்தடவ ரவ்வும், ழவ்வும், பிறக்கும்.]

84. ல,ள HOW PRONOUNCED.

அசு. அண்பல் முதலும் அண்ணமு முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி, ஒற்றவும், வருடவும்,
லகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும்.

[இதுவும் நிரன்நிறைப்பொருள். (சகச) காண்க.]

[அண்பல்முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற ளகாரம் ஆகியும், அண்ணத்
தை நாவிளிம்புவீங்கி வருட ளகாரம்ஆகியும், இவ்விரண்டெழுத்தும்பி
றக்கும்.]

85. வ HOW PRONOUNCED.

அரு. மேற்பல் இதழ்உற மேவிடும் வவ்வே.

[மேல்வாய்பல்லைக் கீழ்வாய்உதடு பொருந்த வகரம் பிறக்கும்.]

I. எழுத்தகரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

86. நன HOW PRONOUNCED.

அக. அண்ண நுனிநா நனிஉறில் நன,வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநா மிகப்பொருந்தில் நவ்வம், நவ்வம், பிறக்கும்.]

87. THE PRONUNCIATION OF ஃ AND OF SECONDARY LETTERS.

[சார்பு எழுத்திற்கு இடம்முயற்சி.]

அள. ஆய்தக் கிடம்தலை; அங்கா முயற்சி.

சார்பெழுத் தெனவும் தம்முதல் அனைய.

[ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடம்தலை; முயற்சிஅங்காத்தலாம்; ஒழிந்தசார்பெழுத்துகளும் இடமுயற்சிகள் தம்முதலெழுத்துகளோடு ஒப்பனவாய்ப்பிற்செல்லும்.]

88. THOUGH GENERAL RULES ARE GIVEN EACH LETTER HAS ITS OWN PRONUNCIATION.

[புறனடை.]

அடி. எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், உழப்பின்

திரிபுந் தத்தமில் சிறிதுள ஆகும்.

[பலஎழுத்திற்குப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவேனும், எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் என்னும் எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியான் ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கண் சிறிது சிறிது உளவாம்.]

89. VOWEL CONSONANTS.

[உயிர்மெய் சார்ந்துவருதல்.]

அக. புள்ளிவிட் ட்வ்வொடு முன்னரு வாகியும்,

ஏனை உயிரோ டுருபு திரிந்தும்,

உயிர்அள வாய்,அதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடும் ஒற்று முன் னாய்வரும் உயிர்மெய்.

[வினா 13.]

[மெய் புள்ளியை விட்டு அகரத்தோடு கூடியவழி விட்ட உருவே உருவாகியும், ஒழிந்த உயிர்களோடு கூடியவழி உருவேவெறுபட்டும் தன்மாத்தினை தோன்றாது உயிர்மாத்தினாயே மாத்தினாயாய் தன்வரிவடிவினதுவிகாரவடிவே வடிவாய், உயிர்வடிவை ஒழித்து, மெய் உயிர் என்னும் பெயர் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய் என்னும் பெயருடனே, ஒற்றொலிமுன்னும் உயிர் ஒலிபின்னும் ஆகிவரும் உயிர்மெய்எழுத்து.]

90. AYTHAM.

கூ0. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்தவல் ஆறன் மிசைத்தே.
[வினா 12.]

[புள்ளிவடிவினதாய் ஆய்தம் குற்றெழுத்தின் முன்னதாய் உயிரோடு கூடிய வல் எழுத்து ஆறன் மேலதாய் வரும்.]

(உ-ம்.)	எகிசு, ககிசு, ககிடு, இருபகித, அகிபு, ககிற [வல்லிசைவகைபால் ஒருமொழிக் கணவந்தது.] அகிகடிப, அகிறினை. [புணர்ச்சி விகாரத்தால் வந்தது.] விவகிகிடு விவகிருள் ஒட்டுமே, மாத் இவகிகுரு முத்தின் இனம். [செய்யுள் விகாரத்தால் வந்தது.]	} ஆக முறைய்தம் எட்டு. [61.]
---------	--	--------------------------------------

91. PROLONGATION OF THE SOUND OF VOWELS.

[உயிர் அளபெடை.]

கூக. இசைகெடில் மொழிமுதல், இடை, கடை நிலைநெடில்
அளபெழும்; அவற்றவற். நினக்குறில் குறியே.

[வினா 14.]

[செய்யுட்கண் இசைகுன்றில் மொழிமுதலினும், இடையினும், கடையினும்; நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அவ்விசை நிறைக்கத்தத்த மாத்தினாயின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவற்றிற்கினம் ஆகிய குற்றெழுத்துகள் வரிவடிவின்கண் அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. னாஅசை, ஈஇசை, ஊஉகம், பேஎகம், தைஇயல், தோஒசை, மெனஉகம்.

[முதனிலை அளபெடை.]

2. படாஅசை, பரிஇகம், கழுஉகணி, பரோளம், கைஇயல், பரோளம், மனெனஉகம்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

[இவை இடைநிலை அளபெடை.]

3. டபா, ரீஇ, மூஉ, மீனே, டைஇ, அரேஒ, அரேஒ.

[இவை கடைநிலை அளபெடை; ஆக இடவகையால் உயிரளபெடை இதுபத்தொன்று.] [61]

4. ரீஇ, ஆஉ, மூஉ.

[இவை இயற்கை அளபெடை; மற்றவை செய்கை அளபெடை.]

92. THE PROLONGATION OF THE SOUND OF CERTAIN CONSONANTS.

[ஒற்றளபெடை.]

கூஉ. னு, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஆய்தம்,

அளபாம் குறில்இணை, குறிற்கீழ், இடைகடை;

மிகலே அவற்றின் குறியும், வேறே.

[வினா 14.]

[செய்யுட்கண் இசைகுன்றின் குறில் இணைக்கீழும், குறிற்கீழுமாய், மொழிஇடையினும் ஈற்றினும் நின்ற இப்பத்தொற்றும், ஆய்தமும், அவ்வோசை நிறைக்கத் தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவின் கண் வேறு அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. அரங்கம், முறஞ்சு, முன்னெ, பருந்த, அரும்பு, முன்ன, ரூபங்கள், நிரங்கள், விரகிதி.

[குறிலிணைக்கீழ் மொழி இடையில்.]

2. மம்மலம், மஞ்சு, மன்னு, பந்த, எகிக்கு.

[குறிற்கீழ் மொழி இடை.]

3. பாண், மாம், கலன், ரூபல், நிரன்.

[குறிலிணைக்கீழ் மொழியீற்றில்.]

4. மண், அம், பொண், கல், கொண்.

[குறிற்கீழ் மொழியீற்றில்.]

ஆய்தம் மொழியின் இதழில் குறிலிணைக்கீழும் குறிற்கீழும்வா; ஆவ்விரண்டையும் விலக்கி

(4×11=44-2=42.) ஒற்றளபெடை காற்பத்திரண்டாம். [61.]

93. SHORTENED இ.

[குற்றியல் இகரம்.]

கூங். யகரம் வரக்குறள் உத்திரி இகரமும்,
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமும் குறிய.

[யகரம் வருமொழிக்கு முதல் ஆகிவர நிலைமொழிக்கு ஈறாகின்ற குற்றியல் உகரம் திரிந்த இகரமும், மியா என்னும் அசைச்சொல்லின்கண் இகரமும் குற்றியல் இகரங்களும்.]

(உ-ம்.) நாகு + யாத = நாகியாத முதல்.
கேண்மியா, செண்மியா.

[குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறினும், அசைச்சொல் மியாவினும் குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழாம்.] (61.)

94. SHORTENED உ.

கூச. நெடிலோ டாய்தம் உயிர்,வலி,மெலி, இடை,
தொடர்மொழி இறுதி வன்மைஊர் உகரம்
அஃகும்; பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே.

[தனிநெடில் எழுட்டேனே, ஆய்தம் ஒன்றும், மொழிஇடை ஈறுகளின் வரப்பெறாத ஓளகாரம் ஒழித்து ஒழிந்த உயிர்ப்பதினென்றும், வல்லெழுத்தாறும், மெல்லெழுத்தாறும், வல்லெழுத்துகளோடு தொடராதவகரம் ஒழித்து ஒழிந்தஇடை எழுத்தைந்தும், ஆகிய(முப்பத்தாறு) எழுத்தினுள் யாதானும் ஒன்று ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாய்த்தொடரப்பட்டு மொழிஇருதிக்கண் வல்எழுத்துகளுள் யாதானும் ஒன்று பற்றுக்கோடாக அதனை ஊர்ந்து வரின் அவ்வுகரம் தன்மாத்தினாயிற் குறுகும்; அது தன்மாத்தினாயில் குறுகுதற்கும் மொழி நிரம்புதற்கும் காரணம்; இவ்வோரெழுத்துத் தொடர் தன்மாத்தினாயின் அமையாது பிற எழுத்துகளுள் ஒன்றும் பல்வமேலே தொடரவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) நாகு, ஊசு, கரடு, காத, காபு, காறு. நெடிற்றெடர். ௬.
எகிடு, ககிசு, ககிடு, இருபகிது, அகிபு, ககிறு. ஆப்பத்தொடர். ௭.
வாகு, பலாகு, முருடு, எருது, தூபு, கயிறு. உயிர்த்தொடர். ௮.
கக்கு, கச்சு, கட்டு, கத்த, கிப்பு, கற்ற. வன்றெடர். ௯.
கக்கு, பஞ்சு, வண்டி, பந்த, அம்பு, கன்ற. மென்றெடர். ௧௦.
ஆய்கு, ஆய்சு, ஆய்த, ஆய்பு. இடைத்தொடர். ௧௧.
ஆசு, குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறாகும். முப்பத்தாறு என்பத பொதுப்படக்கறிஞர். (௬௬.)

95. SHORTENED ஐ AND ஓள.

[ஐகார ஓளகாரக் குறுக்கங்கள்.]

கூரு. தற்சுட் டளபொழி ஐம்மு வழியும்
நையும்; ஓளவு முதல் அற்றுகும்.

[ஐகாரம் தன்னைக் கருதித்தன்பெயர்கூறும் அளவில் குறுகாது; ஒழிந்த மொழிமுதல் இடைகடைஎன்னு மூன்றிடத்துமுன்னும் பின்னும் இரு மருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற் குறுகும். ஓளகார மும் தன்பெயர்கூறும் அளவிற்குறுகாது; ஒழிந்தமொழிமுதற்கண் பின் வரும் எழுத்தின்தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற்குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. ஐப்பசி, மைப்பறம். மொழிமுதலில்.
2. இறைவன், பொறையன். மொழியிடையில்.
3. குவளை, திணை. மொழியிற்பில்.
4. மௌவல்.

96. SHORTENED ம்.

கூசு. னை,ன,முன்னும் வல்கான் மிசையுமக் குறுகும்.

[ணகார னகாரங்களின் ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட, அதன்முன் வரி னும்; வகாரம் வந்து தொடர்ந்திட அதன்மேல் நிற்பினும் மகாரம் தன அனாமாத்திரையிற் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. மருவிலும் எல்லாம் மருண்ம்.
2. திசைஅறி மீகாமனும் போன்ம். } கட்டு, லகட்டு, குத்திரங்கள் காண்க.
3. தரும் வளவன்.

97. SHORTENED ஓ.

[ஆய்தக்குறுக்கம்.]

கூள. ல,ள,ஈற் றியைபின்ஆம் ஆய்தம் அஃகும்.

[லகார ளகார ஈற்றுப்புணர்ச்சியினால் வரும் “குறில் வழி ல,ள,த்தல் வணையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெறுதல்,” என்ற ஆய்தம் இருமருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்அனாமாத்திரையில் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) கல் + தித = கலித்த.
முன் + தித = முகித.

[உஉடி. குத்திரங்கள் காண்க.]

௫. § உருவம்.

98. ஏ AND ஒ AS WELL AS MUTE CONSONANTS SOMETIMES HAVE A DOT.

கூடி. தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும்; ஆண்

டெய்தும் எகாரம் ஒ காரமெய் புள்ளி.

[எல்லா எழுத்தும் பலவேறுவகைப்பட வணாந்து வழங்கும். பழைய வடிவினை உடையவாம். அவ்வடிவினவாய் வழங்கும் இடத்துத் தனித் தும் உடம்பூர்ந்தும் வரும். எகாரமும், ஒகாரமும், தனிமெய்களும், இயல்பாய் புள்ளியைப் பிற்காலத்தொழித்து, வணாந்து ஏகார ஒகாரங்களோடும் உயிர்மெய்களோடும் ஐயப்படவழங்கும் வழக்கினை உடைய அன்றித்துணியப்படும் தொல்லைவடிவினதுற்பாய் புள்ளியைப் பெறும்.]

(உ-ம்.) எ, ஏ; ஒ, ஓ; டெ, தே; கொ, கோ; க, க்.

கூ. § மாத்திரை.

99. QUANTITY

கூகூ. மூன்றுயிர் அளபிரண் டாநெடில்; ஒன்றே

குறிலோ டைஒளக் குறுக்கம், ஒற்றள

ப்பாஒற்றி, உக் குறுக்கம், ஆய்தம்;

கால்குறள் மஃகான் ஆய்த் மாத்திரை.

[வினா 16.]

[உயிர் அளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றும்; நெடிலுக்கு மாத்திரை இரண்டாம்; குறிலுக்கும், ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒளகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபெடைக்கும், தனித்தனி மாத்திரை ஒன்றும், ஒற்றிற்கும், குற்றியல் இகரத்திற்கும், குற்றியல் உகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை அரைஆம்; மகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை கால்ஆம்.]

100. A MEASURE.

[மாத்திரைக்களவு.]

க00. இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்திரை.

[மாந்தருடைய இயல்பாகவே எழும் இமைப்பொழுதும், நொடிப்பொழுதும், ஒருமாத்திரை என்னும் வரையறைப்பொழுதாம்.]

1. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

101. LETTERS LENGTHENED INDEFINITELY.

[புறனடை.]

க0க. ஆவியும் ஒற்றும் அளபிறந் திசைத்தலும்
மேவும், இசைவிளி பண்டமாற் றுதியின்.

[முதல்சார்பனைத்தும் ஆய ஆவியும் ஒற்றும் மேற்கூறிய அளவிறந்து
மிக்கொலித்தலையும் பொருந்தும் இசை விளி பண்டமாற்று முதலியவற்
றின்கண்.]

(உ-ம்.) காவல் உழவர் கடுக்களத்துப் போர்ஐ
காவலோ, ஒழுவுவென்றிசைக்கு காஞ்சை—மாவலவன்
கொல்பாண் மேலிருந்த கூற்றிசைத்தாற் போலுமே
கல்பாணைக் கோக்குள்ளி காடு.

எ. டி மொழிக்கு முதலாம் எழுத்துக்கள்.

102. INITIAL LETTERS: GENERAL RULE.

க0உ. பன்னீர் உயிரும், க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய,
ஞ, ங, ஈர் ஐந்துயிர் மெய்யு' மொழிமுதல்.

[பன்னிரண்டு உயிரும் உயிர்ஊர்ந்த இப்பத்துமெய்யு மொழிக்கு முத
லாம்.]

103. WHEN வ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0ங். உ, ஊ, ஒ, ஓ, அலவொடு வம்முதல்.

[இந்நான்கும் அல்லாத எட்டுயிரோடும் வகரம் மொழிக்கு முதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) வரி, வானி, வீசி, வீசி, வெளி, வேன், வைக்கோல், வெளவால்.

104. WHEN ய் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0சு. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, யம்முதல்.

[இவ்வாறுயிரோடும் யகரம் மொழிக்கு முதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) யவளர், யான், யும், யூடு, யோகம், யௌவனம்.

105. WHEN ஞ IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0௫. அ,ஆ எ,ஒவ்வோ டாகு' றும்முதல்.

[இந்நான்கு உயிரோடும் ஞகரம் மொழிக்கு முதல்தாம்.]

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞலம், ஞெழி, ஞொக்கல்.

106. WHEN ங் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0௬. சுட்டியா, எகர வினாவழி அவ்வை

ஒட்டி நவ்வு முதல்தாம் கும்மே.

[மூன்றுசுட்டும், யாவினாவும் எகரவினாவும், ஆய இடைச்சொற்களின் பின் அகரத்தை ஒட்டி நவ்வும் மொழிக்கு முதல்தாம்.]

(உ-ம்.) அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், எங்ஙனம், யங்ஙனம்.

அ. ற் மொழிக்கீறும் எழுத்துக்கள்.

107. FINAL LETTERS: [24.] GENERAL RULE.

க0௭. ஆவி, ஞ், ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ளமெய்,

சாயும் உகரநால் ஆறும் ஈறே.

[தனித்தும் ஒற்றோடும் வரும் ஆவிமுதல்தாம் இங்ஙனம் கூறிய இருபத் துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறாம்.]

- (உ-ம்.) 1. ஆ, ஈ, ஞ, எ, ஐ, ஒ, ஓ. சுட்டும் அ, இ, உ, வினாவும், எ, உவம் உருபடியாவிய ஒ.
2. வின, பலா, கரி, கடு, சே, தை, கோ, கெள.
3. உரிஞ், மண், பொருள், மரம், பொன், வேய், வேர், வேல், நெய், வீழ், வார், அகிலு.

108. WHEN SHORT LETTERS AND ஓ ARE FINAL: SPECIAL RULE.

க0௮. குற்றயிர் அளபின் ஈறாம்; எகரமெய்

யோடே லாதொந் நவ்வோ டாம்; ஓள

ககர வகரமோ டாகும் என்ப.

[குற்றயிர் அளபெடையின்கண் வரிவடிவின் அறிகுறியாய்த் தனித்தீ றும்; எகரம் மெய்யோடு ஈறுகாது; ஒகரம் நகரம் ஒன்றுடன் ஈறாம், ஓளகா ரம் ககரவகரங்கள் இரண்டினும் ஈறாம் என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆ, ஆடே, ஓ, ஓள, ஓள.

I. எழுத்ததிசாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

109. IN VOWEL CONSONANTS, THE CONSONANT IS FIRST.

க0க. நின்ற நெறியே உயிர் மெய்ம்முதல் ஈறே.

[உயிர்மெய்யினது முதல்யாது, அதன் ஈறியாது எனின், ஒற்றுமுன்னும் உயிர் பின்னுமாய் ஒலித்து நின்றநெறியே மெய் அதன்முதல்ஆம், உயிர் அதன் ஈறும்]

க. ி மொழிக்கிடையேழுத்துக்கள்.

110. LETTERS COMING TOGETHER IN WORDS.

கக0 க,ச,த,ப, ஒழித்தஈர் ஏழன் கூட்டம்

மெய்ம்மயக் குடனிலை ர,ழ,ஒழித்தீரெட்

டாகும்; இவ்விருபான் மயக்கு மொழிஇடை

மேவும்; உயிர்மெய் மயக்கள் வின்றே

[மெய்பதினெட்டனுள் க,ச,த,ப, என்னும் நான்கையும் ஒழித்த பதினான்குமெய்யும் பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம்ஆம். ரகார முகாரம் என்னும் இரண்டனையும் ஒழித்து ஒழிந்த பதினாறுமெய்யும் தம்மோடு கூடுங்கூட்டம் உடனிலைமெய்ம்மயக்கம்ஆம். இவ்விரண்டபகுதிமயக்கமும் மொழிக்கிடையேவரும் இவ்வாறு மெய்யுடன் மெய்ம்மயங்குதல் அன்றி உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடன்உயிரும் மாறி, உயிருமெய்யுமயங்கு மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்று, வேண்டிய ஆறே மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கக்கு, கச்சு, பத்து, செப்பு, சேந்தல், வாந்தல்.

அங்ஙனம், அங்கு; மஞ்சை, மஞ்சு; வட்டம், வட்டல்;

வண்ணம், வண்டு; வெச்சி, வேந்து; அம்மை, அம்பு;

வெய்யர், வெய்து; வெல்லம், வெல்க; தெவ்வர், தெவ்வாத;

கொள்ளல், கொள்க; கற்றல், கற்பு; அன்ன அன்பு.

111. ங் MAY PRECEDE க், AND வ் MAY PRECEDE. ய்.

ககக. ஙம்முன் கவ்வாம்; வம்முன் யவ்வே.

[ஙகரமுன்னர்க் ககரமும்; வகரமுன்னர் யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கங்கன்; தெவ்வாத.

112. AFTER ஞ AND ன் MAY COME ச்,த் RESPECTIVELY; AND ய் AFTER BOTH.

ககஉ. ஞ,ந,முன் தம்இனம் யகரமோ டாகும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் தமக்கினமாகிய சகர தகரங்களும், யகர மும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கஞ்சன், உரிஞ்ஞாது, கத்தன், பொருஞ்ஞாது.

113. க்,சு,ப் MAY COME AFTER ட் AND த்.

ககந. ட்,த,முன் க,சு,ப, மெய்யுடன் மயங்கும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் க,சு,ப என்னுமூன்றுமெய்யும் இணங்கி மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கட்கம், கட்சி, துட்பம்; கற்க, கற்சிறு,கற்ப.

114. AFTER ண் AND ன் MAY COME ட்,ற்க்,சு,ஞ்,ப்,ம்,ய் AND வ்.

ககச. ண்,ன,முன் இனம்க,சு, ஞ்,ப,ம,ய, வவ்வரும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் தமக்கு இனமாகிய டறக்களும், க,சு, ஞ்,ப,ம,ய,வ, என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வீண்டு, வெண்டலம், வெண்டேற, வெண்குமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மண்யாது, மண்வலிது.—
புன்றல, புன்சண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பலிர், புண்மலர், பொன்யாது, பொன்வலிது.

115. AFTER ம் MAY COME ப்,ய்,வ்.

ககரு. மம்முன் ப,ய,வ, மயங்கும் என்ப.

[மகரமெய் முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் மயங்கும் என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

116. AFTER ய்,ர் AND ழ் THE 10 INITIAL CONSONANTS MAY COME. [102.]

ககக. ய,ர,ழ, முன்னர் மொழிமுதல் மெய்வரும்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

[இம்மூன்று மெய்முன்னரும் மொழிக்குமுதற்கு விதந்து கொண்ட பத்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேய் } கடித, சிறித, தீத, பெரித, சீண்டத, மாண்டத, ஞான்றத, யாத, வலித.
வேர் }
வீழ் }
வேய்க்குழல், ஆர்க்கோடு, பாழ்க்கினறு.

117. AFTER ல் AND ன் ARE FOUND க்,ச்,ப்,வ்,ய்.

கக௭. ல்,ள்,முன் க,ச,ப, வ,ய ஒன் றும்மே.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் க,ச,ப,வ,ய என்னும் ஐந்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேய் } கடித, சிறித, பெரித, வலித, யாத.
வேர் }
வீழ் }

118. ALL, EXCEPT ர் AND ழ் MAY BE FOUND DOUBLED.

ககஅ. ர,மு அல்லன தம்முன் தாம்உட னிலையும்.

[ரகார முகாரம் அல்லன ஆகிய வேற்று நிலை மெய்ம்மயக்கத்துள் கூறிய பன்னிரண்டுமெய்யும், உடனிலைக்கே உரிய க,ச,த,ப நான்கும், தம்முன் தாம் உடனினு மயங்கும்.]

119. WHAT LETTERS FOLLOW ய், ர், ழ்.

கககூ. ய,ர,மு ஒற்றின்முன் க,ச, த,ப, ங,ஞ,ந,ம,

சர்ஒற் றும்;ர,முத் தனிக்குறில் அணையா.

[ய,ர,மு என்னுமூன்றெற்றும் இவற்றின்முன் மயங்கும் என விதித்த பத்தொற்றுள் இங்ஙனம் கூறிய எட்டொற்றும் தனிமெய்யும் உயிர் ஊர்ந்த மெய்யுமாய், மயங்குவன அன்றி, ஈரொற்றாயும் மயங்குவனஆம். ரகார முகார ஒற்றும் தனிக்குறிலும் மயங்குந் தன்மையஆயினும் மொழிக்கு றப்பாக வருவதும் நிற்பதுமாய் மயங்கா.]

(உ-ம்.) வேய் }
வேர் } க்குறை, சிறுறை, த்தலை, ப்புறம்.
வீழ் }
வேய்க்குழல், ஆர்க்கோடு, பாழ்க்கினறு.
சாப்த்தனம், சேர்த்தனம், வாழ்த்தனம்.

120. ல்,ள் WHEN CHANGED IN POETRY INTO ன் AND ண் MAY BE FOLLOWED BY ம்.

உஉ௦. ல,ள மெய் திரிந்த ன,ண முன் மகார
நைந்தீர் ஒற்றும், செய்யுள் உள்ளே.

[லகார ளகார ஒற்றுத் திரிந்த னகார ணகாரங்கள் முன்வரும் மகர ஒற்று முன்னர்க்குரிய ஆறே குறுகி, அவற்றிடன் ஈரொற்றுடனிலை ஆம், செய்யுள் அருத்து.]

(உ-ம்.) நிசை யறி மீகாஹம் போஹம். [போஹம்.]
மயிலியன் மாதர் மருணம். [மருணம்.]
[மரு. தாணக.]

121. WHEN LETTERS EXPRESS THEIR OWN NAMES THEY ARE NOT BOUND BY THESE RULES.

கஉக. தம்பெயர் மொழியில், முதலு மயக்கமும்,
இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தம்பெயர்களை மொழிந்து, நிலைமொழி வருமொழி ஆகப் புணர்க்கும் இடத்தெல்லாம் மொழிமுதற்கும் இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் முதல் ஆம்; மயக்கத்திற்கு இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் மயங்கும் என்று சொல்லுவர்புலவர்.]

(உ-ம்.) “அவற்றுள் லகாரிகள் முன்னர் யவ்வுந்தோன்றும்,”
[என்றதில், லகாரம் மொழிக்கு முதலாகியும், அவற்றுள் என்ற கடன் இறுதியிலே நின்ற எகர ஒற்றோடு மயங்கியும் நின்றது.]

க௦ டி போலி.

122. FINAL ம் SOMETIMES BECOMES ன்.

கஉஉ. மக1 இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ றெழா நடப்பன உளவே.
[வினா 17.]

[பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்களினிடத்து இறுதி மகரம் னகரத் தோடொத்து நடப்பன உள ஆம்.]

(உ-ம்.) அகம்—அகன். (இது மொழிஇறுதிப்போலி.)

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

123. அ AND ஐ INTERCHANGED.

கஉ௩. அ,ஐ முதல் இடை ஒக்கும் சு,ளு,ய முன்.

[வினா. 17.]

[மொழி முதலினும், இடையினும், அகர ஐகாரங்கள் வேற்றுமை இன்றி ஒத்து நடப்பன ஆம். சகர சுகர யகரங்கட்டு முன்னர் வருமா யின்.]

(உ-ம்.) பசல்... .. பைசல்.	அமச்சு... .. அமைச்சு.
மஞ்சு மைஞ்சு.	இலஞ்சி இலைஞ்சி
மயல்... .. மையல்.	அரயர்... .. அரையர்
(மொழிமுற்றப்போலி.)	(மொழிஇடைப்போலி.)

124. ன் CHANGED INTO ஞ்.

கஉ௪. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி

ஞல்கான் உறழும், என்மறும் உளவே.

[வினா 17.]

[மொழியிடைக்கண் சிலவிடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகர ஒற்றின் பின்னும் இயல்பாய் வரும் நகரத்தோடு சுகரம் உறழும், என்னுசொல்லு வாரும் உளர்.]

(உ-ம்.) செய்கின்ற செய்குன்றி.
ஐக்கற ஐக்குற.
ஐன் [இப்போலி அருகி வரும்.]

125. அ+இ==ஐ; அ+ய்==ஐ; அ+உ==ஒள; அ+வ்==ஒள.

கஉ௫. அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை

எய்தின் ஐ,ஒந் திசைக்கும்; அவ்வோ

டுவ்வும் வவ்வும் ஒள ஒர் அன்ன.

[வினா 17.]

[அகரத்தின் முன்னர் இகரமும் யகரமும் தம்முள்ஒத்து எய்தின் ஐ என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரமும் வகரமும் தம் முள் ஒத்து ஒருதன்மையஆக எய்தின் ஒள என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்.]

(உ-ம்.) அஇ = ஐ.

கய் வேல் கலிற்ருடு போக்வி வருபவன்
மெய் வேல் பறியா நகும்.

அய்விய செஞ்சத்தான் ஆக்கமும்
செவ்வியான் கேடு கினைக்கப்படும்.

126. THE PARTICLES ASSUMED BY LETTERS IN NAMING THEM.

கஉக. மெய்கள் அகரமு' நெட்டுயிர் காரமும்,
ஐ,ஒளக் கானும், இருமைக் குறில்இவ்
விரண்டொடு கரமும்ஆம் சாரியை பெறும்பிற.

[மெய்கள் அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்கள் காரச்சாரியையும், அவற்
றுள் ஐகார ஒளகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும், உயிர்க்
குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் காரம், கான், என்னும் இவ்விரண்டினே
கரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ககரம், ஆகாரம், ஐகான், ஒளகான்.
அகாரம், அலகான், அகரம்.

127. LETTERS WHEN TAKEN TOGETHER IN WORDS ARE STILL SUBJECT TO THE ABOVE RULES.

கஉஎ. மொழிஆய்த் தொடரினு' முன்அனைத் தெழுத்தே.

[இவ்வெழுத்துகள் பதமாயினும் அப்பதம் தம்மோடும் உருபோடும்
புணரினும் அவற்றூற்பிறழாது, முன்னர்க்குறிய அப்பத்திலக்கணத்தையும்
உடைய ஆம்.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்

I. எழுத்ததிகாரத்தில்.

(II.) பதவியல்.

எழுத்ததிகாரம்

[க.] த மி ழ் மொழி ஆக் க ம்.

க. ட் பதம்.

128. WORDS.

கஉஅ. எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருடரில்
பதம்ஆம்; அது பகாப் பதம் பகு பதம்என
இருபால் ஆகி, இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தாமே ஒவ்வொன்று தனித்தும் இரண்டுமுதலாகத் தொ
டர்ந்தும் பிறபொருளைத் தருமாயின், அதுபதம்ஆம்; அப்பதம் பகாப்பதம்
எனவும், பகுபதம் எனவும் இரண்டு பகுதியஆகி நடக்கும் என்று சொல்
லுவர் புலவர்.]

129. WORDS OF ONE LETTER: (42.)

கஉக. உயிர்,மனில் ஆறும்; த,ப நவில் ஐந்தும்;
க,வ,ச,வி னாலும்; யவ்வில் ஒன்றும்;
ஆகுநெடி னெ,து, வாம்சூறில் இரண்டோ
டோர்எழுத் தியல்பதம் ஆறேழ் சிறப்பின.

[உயிர்வருக்கத்தும், மவ்வருக்கத்தும், அவ்வாறும்; தவ்வருக்கத்தும்,
பவ்வருக்கத்தும், நவ்வருக்கத்தும், ஐவ்வவந்தும்; கவ்வருக்கத்தும், வவ்வ
ருக்கத்தும், சவ்வருக்கத்தும், நந்நான்கும்; யவ்வருக்கத்தொன்றும்; ஆரும்

நெட்டெழுத்தான் ஆகியமொழி நாற்பதும். நொவ்வும், துவ்வும், ஆகும் குற்றெழுத்தான் ஆகிய மொழி இரண்டிடனே ஒர் எழுத்தான் ஆகிய மொழி இந்நாற்பத்திரண்டும் சிறப்பினஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) ஆ. ஈ. ஊ. ஏ. ஐ. ஒ.
(2.) மா. மீ. மூ. மே. மை. மோ.
(3.) தா. தீ. தூ. தே. தை.
(4.) பா. பீ. பூ. பே. பை.
(5.) கா. கீ. கூ. கே. கை.
(6.) கா. கூ. கை. கோ.
(7.) வா. வீ. வே. வை.
(8.) சா. சீ. சே. சை.
(9.) யா. யோ. தை.

**130. UNCOMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 7 LETTERS;
COMPOUNDED WORDS FROM 2 TO 7 LETTERS.**

கந௦. பகாப்புதம் ஏழும், பகுபதம் ஒன்பதும்,
எழுத்தீ ருகத் தொடரும் என்ப.

[வினா 123.]

[பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழுஎழுத்தீ ருகவும்; பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீ ருகவும், தொடரும் என்று சொல்லுவர் புறவர்.]

- (உ-ம்.) அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், தகுப்பணம், உத்திரட்டி. [பகாப்பதம்.]
கூனி, கூனன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன்,
அரங்கத்தான், உத்திராத்தான், உத்திரட்டிதான். [பகுபதம்.]

உ. ி பகாப்பதம்.

131. UNCOMPOUNDED WORDS.

கந௧. பகுப்பால் பயன்அற் றிடுகுறி ஆகி,
முன்னே ஒன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர், வினை, இடை, உரி, நான்கும் பகாப்பதம்.

[பகுபதம் போல் இதனைப் பகுத்துப்பார்க்கின் அப்பகுப்பால் பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்பின் பயன் விளைவதின்றிக் காரணத்தால் வரும் அப்பதம்போலாது இடுகுறியாய்ப் பகுதிவிசுதிமுதலிய ஆறுறுப்பானும் பின்பு முடிக்கப்படும் அப்பதம் போலாது; படைப்புக்காலம் தொட்டு ஒன்றாய் முடிந்து நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல், என்னும் நான்கும் பகாப்பதம் ஆம்.]

I. எழுத்ததிசாரத்தில் (II.) பதவியல்.

- (உ-ம்.) நிலம், நீர். பெயர்ப்பகைப்பதம்.
 நட, வா. வினைப்பகைப்பதம்.
 மன், மற்று. இடைப்பகைப்பதம்.
 உறு, சழி, சணி. உரிப்பகைப்பதம்.

௩. ௧ பகுபதம்.

132. COMPOUNDED WORDS.

கருஉ. பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழிலின், வருபெயர், பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

[இங்ஙனம் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறும் காரணம் ஆக வரும் பெயர்ச் சொற்களும், தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச் சொற்களும் ஆகிய இரண்டும் பகுபதம் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) பொன்னன். பொருள். }
 அகத்தன். இடம். }
 ஆதினாயன். காலம். } பெயர்ப்பகுபதம்.
 கண்ணன். சினை.
 கரியன். குணம்.
 ஊணன். தொழில். }
- (2.) நடந்தான். }
 நடப்பின்தான். } இவை முக்கால வினைமுற்றுப்பகுபதம்.
 நடப்பான். }

[முதலியவும் அன்ன.]

133. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS

கருரு. பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம், ஆறினும் ஏற்பவை முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப்பதங்களும்.

[வினா 123.]

[இங்ஙனம் கூறிய பகுதி முதலிய ஆறு உறுப்பினுள்ளும், இப்பதப் பொருள் அமைதிக் கேற்பன வற்றைக் கருதி அறிவுடையோரால் கூட்டி முடிப்ப எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களுமுடியும்.]

ச. ௧ பகுதி.

134. THE ROOT: GENERAL RULE.

ககசு. தத்தம் பகாப்பதங் களே பகுதி ஆகும்.

[வினா 76.]

[பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும், வினைப்பகுபதங்களுள்ளும், தத்தம் முதனிலை ஆய பகாப்பதங்களே அவற்றின் பகுதி ஆம்.]

135. UNCOMPOUNDED WORDS DENOTING QUALITY: SPECIAL RULE.

[பண்புப்பகுதிகள்.]

ககரு. செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, தீமை,
வெம்மை, புதுமை, மென்மை, மேன்மை,
திண்மை, உண்மை, நுண்மை, இவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

[வினா 94.]

[இங்ஙனம் கூறிய பதினென்றும் இவற்றிற்கெதிரான வெண்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமைகளும் பெருமை அணிமை, நன்மை, தண்மை, பழமை, வன்மை, கீழ்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும் இவை போல்வன பிறவும் சொல் நிலையால் பகுபதங்கள் ஆயினும் பகுதிஆய பண்புப் பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத நிலைப்பதம் ஆம்.]

136. THESE WORDS WHEN USED AS ADJECTIVES.

ககசு. ஈறுபோ தல், இடை உகரம் இய்யாதல்,
ஆதிநீ டல், அடி அகரம் ஐ ஆதல்.
தன்ஒற் றிரட்டல், முன் நின்றமெய் திரிதல்,
இனமிகல், இனையவும், பண்பிற் கியல்பே.

[வினா 121.]

[மேல்செம்மை சிறுமை முதலாகத் தெரித்த வாய்பாடுகளின் இறுதி விசுதி போதலும், இடையில் நின்ற உகரம் இகரம் ஆதலும், முதல் நின்ற குறில் நெடில் ஆதலும், முதல் நின்ற அகரம் ஐகாரம் ஆதலும், இடையே தன் ஒற்று மிகுதலும், முன்பு நின்ற மெய்திரிதலும், வரும் எழுத்திற்கு இன எழுத்து மிகுதலும் இவைபோல்வன பிறவும், அப்பண்பினுக்கு இயல்பாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

- (உ-ம்.) (1.) சன்மை ... சல்லன். [சுற செட்டது.]
 (2.) நிறமை ... நிறியன். [சுறகெட்டு, உகாம் இகரமாகத் திரிந்தது.]
 (3.) பசுமை ... பசி. [சுறகெட்டு, ஆதி சீண்டது.]
 (4.) பசுமை ... பைக்கண். [இடைகின்ற உயிர்மெய்யும் மலைக்குதியும் கெட்டு, அகரம் ஐகரமாகி, வரும் எழுத்திற்கு இனம் மிகுந்தது.]
 (5.) வெறுமை ... வெற்றிலை. [மைவீகுதிபோய், இடையிலே ஒற்ற இரட்டித்தது.]
 (6.) செம்மை ... செதாம்பல். [சுறகெட்டு, முதல் சீண்டு, மகார ஒற்றதகரமாய்த் திரிந்தது.]
 (7.) செடுமை ... செடுங்காலம். [மைகெட்டு, இனம் மிகுந்தது.]

137. SIMPLE ROOTS AND IMPERATIVES: SPECIAL RULE.

[தேரிநிலைவினப்பகுதிகள்.]

கருள. நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை,
 நொப், போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின்,
 தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென்
 மெய்திய இருபான் மூன்றும் சுற்றவும்,
 செய்என் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

[நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென் என்று முதனிலையாய் எய்திக் கிடந்த இவ்விருபத்து மூன்றாகும் உயிரும் ஒற்றும் குற்றுகரமும் ஆகிய சுற்றினை உடைய இத்தொடக்கத்து, வாய்பாடுகள் எல்லாம் செய் என்னும் ஏவலினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும், எனை வினையினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும் ஆம்.]

138. CAUSAL IMPERATIVES: SPECIAL RULE.

[ஏவல்லினை, பிறலினை.]

கருஅ. செய்என் வினைவழி விப்பிதனி வரில்
 செய்வினன் ஏவல் இனையின்ஈர் ஏவல்.

[வினா 103.]

[மேற்கூறிய செய் என்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின் பின் வி, பி என்னும் இவ்விரண்டு விருதியினுள் ஒன்று வருமாயின்

செய் என்னும் எவல்மேல் ஓர் எவலாய்ச் செய்வி என்னும் வாய்பாட்டு
எவற் பகுதி ஆம்; அவற்றின் பின் இவ்விருதிகள் தன்னோடும் பிறிதோ
டும் இணைந்து வருமாயிற் செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதி
ஆம்.]

(உ-ம்.) கடப்பி, வருவி.
கடப்பிப்பி, வருவிப்பி.

போக்கு, பாய்ச்சு, ஊட்டு, கடத்தி, } பிறவிருதிகளும் வந்தன.
எழுப்பு, பயிற்று.

139. ROOTS MAY UNDERGO ALTERATIONS: SPECIAL RULE.

[புறநடை.]

கருக. விளம்பிய பகுதிவே றுதலும் விதியே.

[எவற்பகுதி வேறுதல் போல, அதன் பின்னே விளம்பிய வினைப்
பகுதி வேறுதலும் விதி ஆம் விலக்கன்று.]

ந. 5 விருதி.

140. PERSONAL TERMINATIONS OF VERBS.

கசு0. அன்,ஆன்; அள்,ஆள்; அர்,ஆர், பம்,மார்;
அ,ஆ;கு,டு,து,று, என்,ஏன், அல்,அன்;
அம்,ஆம், எம்,ஏம், ஒமோ டும்ஊர்
க,ட,த,ற; ஐ,ஆய், இ;மின், இர்,ஈர்;
ஈயர், க,ய;உம்; என்பவும் பிறவும்
வினையின் விருதி பெயரினும் சிலவே.

[வினா 77.]

[இங்ஙனம் அன், ஆன், முதல் முப்பத்தேழ்க்கச் சொல்லப் படுவன
வும், இவைபோல்வன பிறவும், தெரிநிலை வினையின் விருதிகள் ஆம்;
பெயர் இடத்தும் இவற்றுள் சில விருதி ஆம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

சு. ஓ இடைநிலை.

141. THE MEDIAL PARTICLE OF NOUNS.

[பெயர்க்கு இடைநிலை.]

கசுக. இலக்கியம் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பவில்
பகுதி விசுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெயர் அல்பெயர்க் கிடைநிலை எனலே.

[வினா 93.]

[அறிவுடையோரான் நியமிக்கப்படும் இலக்கியம் கண்டு, அதனுக்கு அவ்விலக்கியத்தின் அமைதியே இலக்கணமாகக் கூறலின் மேற்கூறிய பகுதியையும் விசுதியையும் பகுத்து, இடையே நின்றது யாது; அதனை வினையால் அணையும் பெயர் அல்லாத பெயர்கட்கு இடைநிலை என்று சொல்லுக.]

(உ-ம்.) அறிஞன். ஓ இடைநிலை.
புலகவி. ஓ இடைநிலை.

142. THE SIGNS OF THE PAST TENSE.

கசுஉ. த, ட, ந, ஓற் றின்னே ஐம்பால் மூவிடத்
திறந்த காலம், தருந்தொழில் இடைநிலை.

[வினா 79.]

[தகர டகர நகர மெய்களும், இன், என்னும் குற்றொற்றும் ஐம்பால் மூவிடத்தும் இறந்த காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]

143. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

கசுந. ஆகின்ற, கின்று, கிறு, மு விடத்தின்
ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை இடைநிலை.

[வினா 80.]

[ஆகின்ற என்பதூஉம், கின்று என்பதூஉம், கிறு என்பதூஉம், ஐம்பால் மூவிடத்தினும் நிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்.]

144. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

கசச. பவ் வ மூவிடத் தைம்பால் எதிர் பொழு
திசைவினை இடைநிலை ஆம், இவைசிலஇல.

[வினா 81.]

[பகர ஒற்றும், வகர ஒற்றும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் எதிர்காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்; இம்மூக்காலமும் முறையே காட்டும் தகர ஒற்றுமுதல் வகர ஒற்றீரய இடைநிலைகள் சில முற்று வினை எச்ச வினைகட்கில ஆம்.]

145. TIME INDICATED WITHOUT THE ABOVE MIDDLE PARTICLES.

கசரு. தவ்வோடுகர உம்மைநிகழ் பல்லவும்,
தவ்வோ டிறப்பும், எதிர்வும், டவ்வொடு
கழிவும், கவ்வோ டெதிர்வும்; மின் ஏவல்,
வியங்கோள், இம், மார், எதிர்வும்; பாந்தம்
செலவொடு வரவும்; செய்யு'நிகழ் பெதிர்வும்;
எதிர்மறை மும்மையும்; ஏற்கும் ஈங்கே.

[வினா 83.]

[தகரத்தோடு கூடிய உகர ஈறும், உம்ஈறும், இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டறும் அவ்விருகாலமும்; டகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டறும் இறந்தகாலமும்; ககரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டறும் எதிர்காலமும்; மின்ஈறும், ஏனை ஏவலின்வரும் அனைத்தீரும், வியங்கோள் ஈறும், இகரஈறும், மார்ஈறும், எதிர்காலமும், பகரஈறு இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு முற்றீறு நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும்; முற்றுவினாதி எச்சவினாதினோடு புணர்தற்குரிய எதிர்மறை ஆகாரஈறு மூன்றுகாலமும்; ஏற்கும் மேலைச்சூத்திரத்து இவை சிலஇல என்றவற்றுள்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

(உ-ம்.) சென்று, சென்றும்.போனகாலம்.	சேற, சேறும். எதிர்கா.
வந்து, வந்தும். போன.	வருது, வருதும். எதிர்.
உண்டு, உண்டும். போன.	உண்கு, உண்கும். எதிர்.
உன்மீன், உன், உண்ணும்...எதிர்.	உண்க, வாழிய, வாழியர். எதிர்.
சேறி, உண்மார், எதிர்.	உண்ணும். நீகழ் எதிர்.
உண்ப. எதிர்.	
உண்ணான். முக்காலம்.	

கவனிப்பு:—வருதி, பெயர்ந்தி. [நிகழ்காலம்]; வருகிற [நிகழ்]; வந்த [போன]; வரும் [எதிர்.] இவை போலவன வருவனவாம்.

உ. டி வடமொழி ஆக்கம்.

146. LETTERS COMMON TO TAMIL AND SANSKRIT AND THOSE PECULIAR TO THE LATTER.

கசுக. இடையி னான்கும், ஈற்றில் இரண்டும்,
அல்லா அச்சை வருக்க முதல்ஈ
றியவ்வாதி நான்மை, எவ்ஆகும், ஐயைம்
பொதுஎழுத் தொழிந்தநால் ஏழும் திரியும்.

[வினா 18.]

[ஆரியமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதினாறுனுள்ளும், இடையில் நின்ற ஏழாம் உயிர்முதல் நான்கும், ஈற்றில் நின்ற இரண்டும், ஆன ஆறும் ஒழிந்துநின்ற அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓள, என்னும் பத்தும், அல் என வழங்கு முப்பத்தேழு மெய்யுள்ளும், க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து வருக்கத்தின் இடையில் உரப்பியும், எடுத்துத், கனைத்தும், சொல்லப்பட்டு நிற்கு மூன்றும் ஒழிந்த க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம என்னும் பத்தும், ய, ர, ல, வ என்னும் நான்கும், ள, வ்வும் ஆகும் இருபத்தைந்தும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்தாம். இவை அன்றி மேல் உயிருள் ஒழிந்த ஆறும், ஐந்து வருக்கங்களினும் இடைகளின் ஒழிந்த பதினைந்தும், முப்பதாம் மெய் முதலான எட்டனுள் எகரம் ஒழிந்த ஏழும் ஆன இருபத்தெட்டும், ஆரியத்திற்குச் சிறப்பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொது எழுத்தாகத்திரிந்து வடமொழி ஆம்.]

147. LETTERS PECULIAR TO SANSKRIT HOW EXPRESSED IN TAMIL.

கசுஎ. அவற்றுள்,—ஏழாம் உயிர்இய்யும் இருவும்; ஐவருக்கத்
திடையில் மூன்றும் அவ்வம் முதலும்;
எட்டெ யவ்வு' முப்பது ச,யவும்;
மேல்ஒன்று ச,டவும்; இரண்டு ச,தவும்;
மூன்றே அ,கவும்; ஐந்திரு கவ்வம்;
ஆ,ஈ றையும்; ஈ,ஈ நிகரமும்.

[மேல் திரியும் என்றவற்றுள் சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாம் உயிர் இகரமு
மிருவும் ஆம்; ஐந்து வருக்கங்களினும் இடையினின்ற மூன்றும் அவ்வம்
வருக்கங்களை முதல் எழுத்தாம்; எட்டாமெய் ஆன சவ்வருக்கத்துள்
எடுத்துச் சொல்லாமெய் ஒரோஇடத்து யகரமும் ஆம்; முப்பத்தொன்றா
மெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண்டகரமும் ஆம்; முப்பத்தி
ரண்டாமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண் தகரமும் ஆம்;
முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும், இடைக்கண் ககரமும்
ஆம்; முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரம் ஆம்; பொது எழுத்துள் மொ
ழிஇறுதி ஆகாரம் ஐக்கரம் ஆம்; மொழிஇறுதி ஈகாரம் இகரம் ஆம்.].

(உ-ம்.) மாலை, மாலா. | சபை, சபா.
புரி, புரி. | சயம்பு, '... ... சயம்பு.

148. WORDS WHICH IN SANSKRIT BEGIN WITH ṛ, ḷ or ṡ TAKE அ, இ, உ.

கசுஅ. ரவ்விற் கம்முதல் ஆழ்க் குறிலும்,
லவ்விற் கம்முதல் இரண்டும், யவ்விற்
கிய்யு' மொழிமுதல் ஆகிமுன் வருமே.

[ரகர லகர யகரங்களை முதல் ஆக உடைய ஆரிய மொழிகள் வடமொ
ழி ஆங்கால் அகர இகர உகரம் என்னும் இம்மூன்று குற்றயிரும் இங்ங
னம் சொன்ன ஆறே அவ்வடமொழிகட்கு முதலாய் அம்மூன்றெழுத்திற்
கு முன்னர்வரும்.]

(உ-ம்.) அரங்கம், [Ranga.] இராமன், [Rāma.] உசேரம், [Rōma.]
இலாபம், [Lāb'ha.] உலோபம், [Lōb'ha.]
இயக்கன், [Yaksha.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

149. SANSKRIT WORDS IN WHICH ய், ர், ல், ம், வ், ந் FOLLOW A MUTE CONSONANT.

கசுக. இணைந்தியல் காலே ய, ர, லக் கிகரமும்;
மவ்வக் குகரமு' நகரக் ககரமும்,
மிசைவரும்; ரவ்வழி உவ்வும் ஆம்பிற.

[ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து ஒரெழுத்து நீர்மையாய்
நடக்குங்கால் பின்னிற்றும் ய, ர, ல் க்கள்மீதே இகரமும்; மகர வகரங்
கள் மீதே உகரமும்; நகரமீதே அகரமும் வந்து வடமொழி ஆம். இணைந்
துமுன்னிற்கும் ரகரத்திற்குப்பின்னர் உகரமும் வரும்.]

(உ-ம்.) வாக்கியம், [Vākya.] வக்ஷிம், [Vakṣa.] சுக்லம், [Sukla.]
பதமம், [Padma.] பக்ருவம், [Pakruva.]
அரநம், [Ratna.]

150. LETTERS PECULIAR TO TAMIL.

கரு. ற, ன, ழ, எ ஒவ்வும், உயிர்மெய்யும் உயிர்அள
பல்லாச் சார்பும் தமிழ்; பிற பொதுவே.

[முதலும் சார்பும் ஆன நாற்பதெழுத்துள்ளும் றகர, னகர, ழகர, எகர,
ஒகரம் ஆனமுதல் எழுத்தைந்தும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அளமெய்யும்
அல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம்; ஒழிந்த
இருபத்தேழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுஎழுத்தாம்.]

பதவியல் முற்றிற்று.

ந ன் னா ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

க. ி புணர்ப்பு.

131. COMBINATION OF LETTERS.

கருக. மெய்யுயிர் முதல்ஈ ரும்இரு பதங்களும்தன்னைமும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப் பொருளில் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள் இயல்பொடு விகாரத் தீயைவது புணர்ப்பே.

[மெய்யையும் உயிரையும் முதலும் ஈறுமாக உடைய பகாப்பதம் பருபதம் என்னும் இரண்டு பதங்களும், தன்னொடுதானும், பிறிதொடு பிறிதாமாய், அல்வழிப்பொருளினான் ஆதல், வேற்றுமைப் பொருளினான் ஆதல், பொருந்தும் இடத்து, நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்போடும், விகாரத்தோடும், பொருந்துவது மேற்கூறிய புணர்ச்சி ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) மொழிக் காரணம். ... வேற்றுமைப்பொருளில் விகாரம்.
 (2.) பாலொடுதேன். ... வேற்றுமைப்பொருளில் இயல்பு.
 (3.) அறந்தபேயிறு. ... அல்வழிப்பொருளில் இயல்பு.
 (4.) எட்டகொண்டான். ... அல்வழிப்பொருளில் விகாரம்.

152. INFLECTED AND UNINFLECTED COMBINATION.

[அல்வழிவேற்றுமை என்பன.]

கருஉ. வேற்றுமை ஐமுதல் ஆறாம்; அல்வழி
தொழில், பண்புமை, உம்மை, அன்மொழி
எழுவாய், விளிநர் எச்சமுற் றிடை, உரி,
தழுவு தொடர் அடுக்கெனநர் ஏழே.

[வினா 21, 22.]

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சி: பெயரே, ஐ, ஆல், என்னுஞ்சூத்திரத்து ஐமுதலிய ஆறு உருபும் தொக்கும், விரிந்தும், வரப் பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சி ஆம். அல்வழிப் புணர்ச்சி: வினைத்தொகை முதலிய ஐந்து தொகை நிலையும்; எழுவாய்முதல் ஒன்பது தொகை நிலையும், எனப் பதங்கள் பொருந்துதொடர்ச்சி பதினான்காம்.]

[I. வேற்றுமை.]

(உ-ம்.) (1) பொன்னுடையான். கல்வெறிந்தான். சாத்தன்கன் மலையின் அருவி. மலையுச்சி. மலைமுழை.	வேற்றுமைத் தொகைநிலை.	(2) பொன்னையுடையான். கல்லால் எறிந்தான். சாத்தனுக்கு மகன். மலையின் வீழ் அருவி. மலையினது உச்சி. மலையின் கண்முழை.	வேற்றுமைத்தொகை நிலை.
---	----------------------	--	----------------------

[II. அல்வழி.]

- (3) சொல்யானை, வினைத்தொகை. { சொன்ற யானை.
சொல்லென்ற யானை.
சொல்லும் யானை.
- (4) கழுக்குவான். கருமையாடியிருவான். [பண்புத்தொகை.]
ஆயன் சாத்தன். ஆயனாகிய சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்டிப் பண்புத்தொகை.]
- (5) மறிமுதல். மறியைப்போன்றமுதல். [உவமைத்தொகை.]
- (6) இராப்பகல். இராவும் பகலும். [உம்மைத்தொகை.]
- (7) பொற்றொடி. பொற்றொடியை அணிந்தவன். [அன்மொழித்தொகை.]
- (8) கொற்றன் வந்தான். எழுனாவந்தொடர்.
- (9) கொற்ற கொன். விளித்தொடர்.
- (10) உண்டசாத்தன். தெரிகிலைப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
பெரியசாத்தன். குறிப்புப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
- (11) உண்டவந்தான். தெரிகிலைவினை எச்சத்தொடர்.
விரகுதின்றி உண்ணான். குறிப்புவினை எச்சத்தொடர்.
- (12) உண்டன் சாத்தன். தெரிகிலை முற்றத்தொடர்.
குழையன் கொற்றன் குறிப்புமுற்றத்தொடர்.
- (13) அணக்குகொல். இடைத்தொடர்.
- (14) சனிபேதை. உரித்தொடர்.
- (15) பாம்பு பாம்பு. அடுக்குத்தொடர்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

153. NATURAL COMBINATION.

[இயல்பு.]

கருந. விகாரம் அனைத்து' மேவல தியல்பே.

[மேல்வரும் விகாரவகை அனைத்தும் மேவாதது இயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.]

(உ-ம்.) பொன் + மலை = பொன்மலை.

உ. டி விகாரம்.

154. THE THREE KINDS OF CHANGES.

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

கருசு. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரம்

மூன்று' மொழிமூ விடத்தும் ஆகும்.

[வினா 20.]

[மெய் எனும், உயிர் எனும், உயிர்மெய் எனும், சாரியை எனும், ஒன்றும் பலவும் தோன்றுதலும், திரிதலும், கெடுதலும், மேற்சொன்ன விகாரம் ஆகும். இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஏற்றபெற்றி வரும்.]

(உ-ம்) பூ + கொடி = { பூக்கொடி. } [தோன்றல்.]
பல + தலை = பகைநிலை. [திரிதல்.]
நிலம் + வலயம் = நிலவலயம். [கெடுதல்.]

155. POETICAL CHANGES.

கருந. வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்,

விரித்தல், தொகுத்தலும், வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி.

[வினா 42.]

[அல்வழி வேற்றுமையான் வருமேற்கூறிய மூன்று விகாரமுமே அன்றி, ஆறாக இங்ஙனங் கூறியு விகாரங்களும் வருவனவாம் செய்யுளகத்து, அடிதொடை முதலிய நோக்கி அமைக்கவேண்டும் இடத்து.]

156. WORDS MAY SUFFER THE LOSS OF THEIR INITIAL, MEDIAL OR FINAL LETTERS.

கருக. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.

[வினா 42.]

[அடி தொடை முதலிய நோக்கித் தொகுக்கும் வழிதொகுத்தல் அன்றி, வழக்கின்கண் மூலஉப்போலச் செய்யுட்கண் மூலஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதல், இடை, கடை, என்னு மூன்றிடத்தும் குறைந்து வருதலும் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) மணவீழற் புளையும் அஞ்செஞ்ஜேடி. ... தாமரைஇதழ் முதற்குறை.
வேதினவெரிநிலேநிமுதபோத்த. ... ஒத்தி இடைக்குறை.
சீலுண்டெலிவகை கடுப்ப. ... நீலம் கடைக்குறை.

157. IN THE SAME COMBINATION THERE MAY BE MORE THAN ONE KIND OF CHANGE.

கருள. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும்

[ஒருபுணர்ச்சிக்கண் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்ற விகாரம் எத்துணை வரும் என்றையுறற்க, ஒன்றே அன்றி இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும்.]

(உ-ம்.) நிலம் + பனை = நிலப்பனை. [கெடுதலுக் தோன்றலும்.]
பனை + காய் = பனக்காய். [மூன்று விகாரங்களும்.]

ஈ. 5 பொதுப்புணர்ச்சி.

158. ஞ், ந், ம், ய், வ் AFTER OTHER LETTERS.

கருடி. எண்மூ வெழுத்திற் றெவ்வகை மொழிக்கு

முன்வரு ஞ,ந,ம,ய வக்கள் இயல்பும்;

குறில்வழி யத்தனி ஐ,நொ,து முன்மெலி

மிகலும்ஆம் ண,ள,ன,ல வழிநத் திரியும்.

[வினா 31. 39. 40.]

[இயல்பாகவும் விதி ஆகவும் இருபத்துநான்கெழுத்தையும் ஈறாக உடைய பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், திசைச்சொல், வடசொல், என்பன நிலைமொழி ஆகநிற்க, இவற்றிற்கு முன்னர்வரும் ஞகார நகார மகார யகார வகாரங்கள் அல்வழி வேற்றுமை ஆய இருவழியும் இயல்பாதலும், குற்றெழுத்தின் பின்வரும் யகாரஒன்றே

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ஒரெழுத்தொருமொழி ஆன உயிர், உயிர்மெய், என்னும் ஐகாரமே, நொது, என்பவற்றிற்கு முன்னர். வரும் ஞகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்கள் முன்னியல்பாதல் அன்றி மிக்குமுடிதலும் ஆம்; ணகார ளகார னகார லகாரங்கட்கு முன்வரும் நகாரம் பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதல் அன்றித்திரியும்.]

(உ-ம்.) (1.) வீன + ஞான்றத = வீனஞான்றத. [இயல்பு]

[பிறவும்அன்ன.]

(2.) மெய், கை, + ஞான்றத, நீண்டது, மாண்டது =

{ மெய்ஞ்ஞான்றத,
கைஞ்ஞான்றத,
மெய்நீண்டது.
கைநீண்டது.
மெய்மாண்டது.
கைமாண்டது.

[மெலியிருத்தத.]

(3.) நொ, து, + ஞெள்ளா, நாண, மாடா =

{ நொஞ்ஞெள்ளா.
துஞ்ஞெள்ளா.
நொந்நாண.
துந்நாண.
நொம்மாடா.
தும்மாடா.

[மெலியிருத்தத.]

(4.) மண் + னன்று = மண்ணன்று. } ண, ன, ன், ல
முன் + னன்று = முண்ணன்று. } முன்
பொன் + னன்று = பொண்ணன்று. } நகர்திரித்தது.
கல் + னன்று = கண்ணன்று.

159. COMMON NOUNS AND THOSE OF THE HIGHER CLASS.

கருகூ. பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் சுற்றுமெய்

வலிவரின் இயல்பாம், ஆவி ய,ர,முன்

வன்மை மிகா;சில விகாரம் ஆம் உயர்திணை.

[இருதிணைப் பொதுவான பெயர்க்கும் உயர்திணைப் பெயர்க்கும் ஈருன மெய்கள் வல்வின முதல்மொழி வந்தால் இயல்பாம். உயிரே யகரமே ரக ரமே என்னும் இவ்வீற்ற இருபெயர்கள் முன்னரும் வரும் க,ச,த,ப க்கள் மிகாஆம். மெய் உயிர்ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவனவும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) சாத்திரம் = { குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது, கை, செவி, தலை, புறம்.
குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.
குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது, கை, செவி, தலை, புறம்.
குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன்.

[அவ்விவர வெறுதனை இரண்டிடத்தும் வலிவா இயல்பாதல் காண்க.]

160. THE STRONG CONSONANTS NOT DOUBLED AFTER INTERROGATIVES, OR VOCATIVES.

கக௦. ஈற்றியா வினா, விளிப்பெயர் முன்வலி இயல்பே.

[மூன்றீற்று வினாமுன்னும், யா என்னும், வினாப்பெயர் முன்னும், உயிர் ஈறு ஒன்றி ஆய விளிப்பெயர்கள் முன்னும், வரும் வல்வினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) நம்பியா கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான்.
நம்பியோ கொண்டான்.
யா குறிய.
நம்பிக்கொள், செல், தா, போ.

161. THE SECOND PERSON OF VERBS OR IMPERATIVES ENDING IN A VOWEL OR IN ய், ர், ழ்.

கக௧. ஆவி ய, ர, ழ இறுதிமுன் னிலைவினை,
ஏவல், முன் வல்வினம் இயல்பொடு விகற்பே.

[உயிரையும், ய, ர, ழ என்னும் மூன்றொற்றையும் இறுதியாகவுடைய விசுதி உருபினவாய முன்னிலை வினைமுன்னும் வரும் வல்வினம் இயல்புடனே விகற்பமாம்.]

(உ-ம்.) உண்டனை. }
உண்டாய். } கொற்ற, காத்தா, தேவா, பூதா.
உண்டிச். }
தாழ். }
நடகொற்ற, நடக்கொற்ற.

சு. ௩ உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

162. VOWEL AND VOWEL; ய் OR வ் INSERTED.

கக௨. இ, ஈ, ஐ வழி யவ்வும்; ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும்; ஏமுன் இவ்விருமையும்;
உயிர்வரின், உடம்படு மெய் என்றாகும்.

['வினா 23.]

[இகர ஈகார ஐகாரங்களின் வழியே, யகரமும்; அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஒள என்னும் இவ்வேழ் உயிர்களின் வழியே வகரமும்; ஏகாரத்தின் வழியே யகரமும் வகரமும், உயிர்முதன்மொழி ஊங்கால், உடம்படு மெய் என்று வரும்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

163. INITIAL INTERROGATIVE AND DEMONSTRATIVE LETTERS
EXCEPTION TO (162, 158.)

ககாஈ. எகர வினா,முச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்;
பிறவரின் அவையும்; தூக்கில் சுட்டு
நீளின் யகரமும்; தோன்றுத நெறியே.
[வினா 25.]

[எ என்னும் வினா இடைச்சொல் முன்னும், அ,இ,உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல் முன்னும், உயிரும் யகரமும் வந்தால் வகரமும்; ஒழிந்த மெய்கள் வந்தால் அம்மெய்களும்; செய்யுட்கண் சுட்டு நீண்டிசைத்த வழியகரமும் மிகுதல் முறை ஆம்.]

(உ-ம்.) எவ்வனி, எவ்யானே.
அவ்வனி, அவ்யானே.
எக்குநினை, அக்குநினை.
ஆ + இடை = ஆயிடை = அவ்விடம்.

164. FINAL உ. [EXCEPTION TO 126.]

ககாச. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட் டோடும்;
யவ்வரின் இய்யா முற்றும் அற்றொரோவழி.
[வினா 24.]

[குற்றியலுகரம் உயிர்முதல் மொழி வந்தால் தனக்காதாரம் ஆன மெய் நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழி வந்தால் இகரம் ஆகத்திரியும்; முற்றியல் உகரமும் அவ்விரு விதியும் பெறும் ஒரோவிடங்களின்.]

(உ-ம்.) நாகு }
எகுகு } + அருத { நாகரித, எகுகரித, வாகரித, கொக்கரித, குரக்கரித, தெவ்கரித.
வாகு } நாகருமை, எகுகருமை, வாகருமை, கொக்கருமை, குரக்கருமை, தெவ்கருமை.
கொக்கு }
குரக்கு }
தெவ்கு }

{ + அரித = கதவரித.
கதவு { + அருமை = கதவருமை. } முற்றகரம் கெட்டதற் திரிந்ததற்க்கண்க.
{ + யாப்பு = கதவியாப்பு. }

தன் முன்னுதான் அழைப்பதலே,
எ-தில் குற்றியல் உகரமுதொழில் வகர உடம்படுமெய் பெற்றதகண்கள்.

௫. ி உயிரீற்றுமுன்வல்லினம்.

165. க, ச, த, ப AFTER A VOWEL ARE DOUBLED. [GENERAL RULE.]

ககூரு. இயல்பினும் விதியினு' நின்ற உயிர்முன்

க,ச,த,ப மிரும்வித வாதன மன்னே.

[வினா 27.]

[இயல்பினும், விதியினும், இறுதிஆக நின்ற உயிர்களின் முன் னர்வரும் க,ச,த, ப க்கள் பெரும்பாலும் மிரும் விதந்து சொல்லாதன.]

166. NAMES OF TREES. [EXCEPTION.]

ககூகூ. மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் எழுத்து

வரப்பெறு நவும்உள், வேற்றுமை வழியே.

[வினா 161.]

[உயிர்ஈற்று மரப்பெயர்கள்முன் மேலைப் பொதுவிதியான் வல்லெழுத் து மிகாது, வரும்வல்லெழுத்திற்கு இனம் ஆன மெல்லெழுத்து மிகப்பெ றுவனவும் சில உள் வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) வீளங்காய்.

கூ. ி அகரஈற்றுச் சில சொற்கள்.

167. EXCEPTIONS TO (165.) [WORDS IN அ.]

ககூள. செய்யிய என்னும் வினைஎச்சம், பல்வகைப்

பெயரின் எச்சமும் றுறன் உருபே,

அஃறிணைப் பன்மை, அம்ம;முன் இயல்பே,

[வினா 27.]

[இங்ஙனம் விதந்த அகரஈற்றுச் சொற்கள் ஆறன் முன்னும் வரும் வல்லி னம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) உண்ணிய னெண்டாய்... வினைஎச்சம்.

உண்ட குறியை. ... பெயர்எச்சம்;

உண்ட குறியைகள். ... வினைமுற்று.

தன கைகள். ... ஆறன்உருபே.

பல குறியைகள். ... அஃறிணைப்பன்மை.

அம்ம கொற்று. ... அம்ம

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

168. EXCEPTION TO (165.): வாழிய.

ககூஅ. வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய்
ஏகலும் உரித்தஃ தேகினும் இயல்பே.

[வினா 85.]

[வாழிய என்னும் வியங்கோள் முற்றினது ஈற்றுயிர் மெய் குறைதலும் உரித்து, குறைந்துஇகர ஈராய் நின்றாலும் வல்லினம் பொது விதியான் மிகாது, சிறப்பு விதியுட் கூறியஇயல்பே ஆம்.]

(உ-ம.) வாழி கொற்ற.

169. EXCEPTION TO (165.): சாவ.

ககூகூ. சாவஎன் மொழிஈற்றுயிர்மெய் சாதலும்விதி.

[வினா 86.]

[சாவ என்னும் செய் என் எச்சவினைச் சொல்வினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டுப்புணர்தலும் விதியும்.]

(உ-ம.) சாக்குத்தினன். [சாவக்குத்தினன்.]

170. EXCEPTION TO (165.): பல AND சில DOUBLED.

கஎஓ. பல,சில, எனும்இவை தம்முன் தாம்வரின்
இயல்பு' மிகலும், அகரம் ஏக
லகரம் றகரம் ஆகலும், பிறவரி
னகரம் விகற்பம் ஆகலும், உளபிற.

[பல,சில என்னும் இவ்விரு,சொல்லும் தம்முன்னர்த்தாம் வருமாயின் இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரம்கெட லகரம் றகரம் ஆகலும், இவற்றின் முன் பிறமொழிகளுள் யாதானும் ஒன்று வரின் அகரம் நின்றலும் நீங்கலும் உளஆம்.]

(உ-ம்.) பல பல. பற்பல.
சில சில. சிற்சில.

பலப்பல. { பலகலை.
சிலச்சில. { பல் + கால் = பன்கால்.
 { சில + மணி = சின்மணி.

பல + கால் = பலகால், பலகால்.
சில + யானை = சிலயானை, சிலயானை.

எ. டி ஆகாரஈற்றுச் சிலசோற்கள்.

171. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN ஆ.

களக. அல்வழி ஆமா, மியா,முற்று, முன்மிகா.

[வினா 27.]

[அல்வழிக்கண், ஆவும், மாவும் ஆகிய இருபெயரும், மியா என்னு முன்னிலையசை இடைச்சொல்லும், ஆகார ஈற்றொறிணைப்பன்மை எதிர் மறைமுற்று வினையும், நிற்க இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகா.]

(உ-ம்.) ஆ + குறித = ஆகுறித.
மா + குறித = மாகுறித.
கேண்மியா + கொற்று = கேண்மியாகொற்று;
உண்ணு + குதிரைகள் = உண்ணுகுதிரைகள்.

172. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஆ SHORTENED IN POETRY.

களஉ. குறியதன் கீழ்ஆக் குறுகலும், அதனே

கொரம் ஏற்றலும், இயல்பும்ஆம் தூக்கின்.

[வினா 41.]

[குற்றெழுத்தின் கீழ்நின்ற ஆகாரம் குறுகலும், அக்குறுகலுடனே உகரம் பெறுதலும், அவ்விரண்டும் இன்றிக்கண் இயல்பின் நின்றலும் ஆகிய மூன்று விதியும் பெறும் செய்யுட்கண்.]

(உ-ம்.) நில விரி கானல் வாய். நில விரி: (குறுகல்.)
கனவு. கனவு (குறுகலோடு உ. பெற்றது.)
நிலா வணங்கு வெண்ணெய் மீளின்து. (இயல்பு.)

I. எழுத்தகரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

அ. § இகரஈற்றுச் சிலசோற்கள்.

173. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING அன்றி, இன்றி.

களஈ. அன்றி, இன்றிஎன் வினைஎஞ் சுகரம்

தொடர்பினுள் உகரம் ஆய்வரின் இயல்பே.

[அன்றி, இன்றி என்னும் வினையெச்சக் குறிப்புச்சொல்லினது ஈற்று இகரம் செய்யுட்கண் உகரமாய் வருமாயில் க, ச, த, பக்கள் பொது விதியான் மிகாது இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) நானன்றுபோடி. நாள், அன்றி.
விண்ணின்றுபொப்பின். வீண், இன்றி.

174. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING நாழி AND உரி.

களசு. உரிவரி னாழியின் ஈற்றுயிர் மெய்கெட

மருவும் டகரம்; உரியின் வழியே

யகரஉயிர் மெய்ஆம், ஏற்பன வரினே

[உரி என்னும் அளவுப்பெயர் வரின் நாழி என்னும் அளவுப்பெயரினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட அவ்வழி டகரஒற்று வரும்; உரி என்னும் அளவுப்பெயரின்பின் யகர உயிர்மெய் வரும் அவ் உயிர்மெய் வருதற்கேற்ற வருமொழிகள் வருமாயின்.]

(உ-ம்.) நாழி + உரி = நாடுரி.
உரி + உப்பு = உரிய உப்பு.

175. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING புளி.

களஈ. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

[வினா 161.]

[புளி என்னும் மரமூக் பழமும் அன்றி, அறுசுவையுள் ஒன்றை உணர்த்தும் பெயர்முன் வரும் வல்லினம் மிகுதலே அன்றி அவற்றிற் கினம் ஆய மெல்லினமும் ஒரோவாழி மிகும்.]

(உ-ம்.) புளி + சூழ் = புளிச்சூழ்.

176. EXCEPTION TO (165.): இ, ஐ, BEFORE STRONG LETTERS.

களக. அல்வழி இஐ, முன்னர் ஆயின்
இயல்பு' மிகவும், விகற்பமும் ஆகும்.

[இகர ஐகர ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்முன் வல்லினம் அல்வழிக்கண் வருமாயின் இயல்பாயும், பொதுவிதியான் மிகுந்தும், ஒன்றற்கே ஒரு கால் மிகாதும் ஒருகால்மிகுந்தும் புணரும்.]

(உ-ம்.) பருத்தி + குறித = பருத்திகுறித.
யானை + குறித = யானை குறித.
ஆடி + திங்கள் = ஆடித்திங்கள்.
சித்திரை + திங்கள் = சித்திரைத்திங்கள்.
வெளி + குறித = வெளிகுறித, வெளிகுறித.
நிலை + குறித = நிலைகுறித, நிலைகுறித.

கூ. டி ஈகாரஈற்றுச் சிலசோற்கள்.

177. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING ஆ + டீ.

களஎ. ஆமுன் பகராஈ அனைத்தும்வரக் குறுகு
மேலன அல்வழி இயல்பா கும்மே.

[ஆ என்னும் பெயர்முன் நின்ற பகர ஈகாரம் இருவழியும் நாற்கணங் களும் வரில் குறுகும்; குறுகி விதி இகர ஈறாகின்ற அதன்மேல் வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் மேலெச் சூத்திரத்துட் கூறிய விதி மூன்றனுள் இயல்பைப்பெறும்.]

(உ-ம்.) ஆ + டீ = ஆட்டி. } அல்வழி.
ஆட்டி + அரித = ஆட்டியரித. }
ஆட்டி + குளிக்கெ = ஆட்டிகுளிக்கெ வேற்றுமை.

178. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING டீ, நீ, மீ.

களஅ. பவ் ஈ, நீ, மீ, முன்னர் அல்வழி
இயல்பாம்; வலிமெளி மிகவும் ஆய்க்கே.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[பகர ஒற்றை ஊர்ந்து நின்ற ஈகார ஈற்றிடக்கர்ப்பெயரும், நீ என்னு முன்னிலை ஒருமைப் பொதுப்பெயரும், மீ என்னும் மேலாய பண்பையும், அப்பண்பாருபெயராய் மேல் ஆய இடமுதலியவற்றையும் உணர்த்திநிற்கும் பலபொருள் ஒருசொல்லும் நிற்க இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் அவ்வழிக்கண் இயல்பாம்; இங்ஙனம் புணரும் மீ என்னும் சொற்குமுன் அவ்வழிக்கண் வல்லெழுத்து மிகலும் ஆம், மெல்லெழுத்து மிகலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) பீ + குறித = பீகுறித.
 நீ + குறியை = நீகுறியை.
 மீ + கண் = மீகண்.
 மீ + கூற்ற = மீக்கூற்ற.
 மீ + தோல் = மீத்தோல்.

க0. § உகராற்றுச் சிலசொற்கள்.

179. EXCEPTION TO (165.) WORDS IN உ.

ககக. முன்றூறுருபெண், வினைத்தொகை சுட்டி.

றாகும் உகர முன்னர் இயல்பாம்.

[வினா 27.]

[முற்றுகரவீற்று மூன்றாம் உருபே, ஆறாம் உருபே, இயல்பாயும் விகாரமாயும் வரும் எண்ணே, வினைத்தொகையே, சுட்டுப்பெயரே, என்னும் இவற்றின்முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) சாத்தனோடு கொண்டான்.
 சாத்தனது கை.
 எழு புலி.
 இரு செவி.
 தரு சோறு.
 அது குறித. [அல்லறி.]
 அது கொண்டான். [வேற்றமை.]

180. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING உ BEFORE அன்று IN POETRY.

கஹ0. அதுமுன் வரும்அன் றுன்றாம் தூக்கின்.

[அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன்வரும் அன்றென்னும் வினைக்குறிப் புச்சொல் முதல் நீளும் செய்யுளகத்து.]

(உ-ம்.) அத + அன்ற = அந்நான்ற.

181. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ.

கஅக. வன்றொடர் அல்லன முன்மிகா, அல்வழி.

[வன்றொடர் ஒழிந்த ஐந்தன் பகுதிக் குற்றுகர ஈற்றின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகா அல்வழிக்கண்.]

(உ-ம்.) நாகு + கடித = நாகு கடித. [நெடிற்றொடர்.]
எகுகு + சிறித = எகுகு சிறித. [ஆய்தத்தொடர்.]
வாகு + தீத = வாகு தீத. [உயிர்த்தொடர்.]
கூங்கு + பெரித = கூங்கு பெரித. [மென்றொடர்.]
தெங்கு + சிறித = தெங்கு சிறித. [இடைத்தொடர்.]

182. SHORTENED உ.

கஅஉ. இடைத்தொடர், ஆய்தத் தொடர், ஒற்றிடையின் மிகாநெடில் உயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

[இடைத்தொடர் முன்னும், ஆய்தத்தொடர் முன்னும், ஒற்றிடையே மிகாத நெடிற்றொடர் முன்னும், உயிர்த்தொடர் முன்னும், வரும் வல் லினம் மிகா வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) தெங்கு + கடுமை = தெங்கு கடுமை. [இடைத்தொடர்.]
எகுகு + கடுமை = எகுகு கடுமை. [ஆய்தத்தொடர்.]
நாகு + கடுமை = நாகு கடுமை. [ஒற்றிடையில் மிகாநெடிற்றொடர்.]
வாகு + பெருமை = வாகு பெருமை. [உயிர்த்தொடர்.]

183. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN THE TERM ஓ, று.

கஅஈ. நெடிலோ உயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுள்

ட, றஓற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

[வினா 26.]

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[நெடிறொடர்க் குற்றுகரசுற்று மொழிகளுள்ளும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரசுற்று மொழிகளுள்ளும், அவ்வுகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லெழுத்துஆறனுள் டகார நகாரமான இரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமைக்கண் இரட்டும்.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்டுக்கால். } வேற்றுமை.
பாது + செவி = பாந்துச்செவி }

எழுத்துமாடு, வெருக்குக்கண் எனவும் வரும்.

காடு + அரண் = காட்டாரண். [அவ்வழியிலும்.]
காடு + அகம் = காடகம். [இயல்பு.]

184. EXCEPTIONS TO (165.): A FEW WORDS ENDING IN உ AFTER A SOFT CONSONANT.

கவுசு. மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற்றுமையில்

தம்இன வன்றொடர்; ஆகா மன்னே.

[வினா 26.]

[மென்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளுள் சிலவேற்றுமைக்கண் தமக்கினம் ஆனவன்றொடர் ஆதலை ஒழிந்தன பெரும்பால்.]

(உ-ம்.) கன்று + ஆ = கற்று.
கரும்பு + வில் = கரும்புவில்.

185. EXCEPTION TO (165.): FINAL உ CHANGED INTO ஐ.

கவுரு. ஐசுற்றுடைக்குற் றுகரமும் உளவே.

[வினா 26.]

[ஐகாரச் சாரியையை இறுதியிலே பெற்று வரும் மென்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளும் சில உள.]

(உ-ம்.) பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.

186. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN உ INDICATING POINTS OF THE COMPASS.

கவுசு. திசையொடு திசையும், பிறவுஞ் சேரின்,

நிலைசுற்றுயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்

நகரம் னலவாய்த் திரிதலும் ஆம்பிற.

[வினா 160.]

[திசைச்சொல்லோடு திசைச்சொல்லும், பிறசொல்லும் புணரும் இடத்து நிலமொழி ஈற்றின்நின்ற உயிர்மெய்யும், அதன்மேல் நின்றககர ஒற்றும் கெடுதலும், அங்ஙனம் நின்ற தகர ஒற்று னகர ஒற்றாயும், லகர ஒற்றாயும், திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) வடக்கு } + கிழக்கு = { வடகிழக்கு.
தெற்கு } தென்கிழக்கு.

வடக்கு + திசை = வடதிசை.
மேற்கு + திசை = மேற்கிசை, மேல்திசை.

மேல்மேற்கிசை, கிழத்திசை, கிழைச்சேரி } எனவும் வரும்.
வடக்கூர், வடக்குமலை, தெற்குமலை }

187. EXCEPTION TO (165): SPECIAL RULE REGARDING தெங்கு.

கஅஎ. தெங்குநீண் டிற்றுயிர் மெய்கெடும், காய்வரின்.
[வினா 161.]

[காய் என்னும்சொல் வருமாயின தெங்கென்னு நிலமொழி முதனீண்டு ஈற்றுயிர் மெய்கெடும்.]

(உ-ம்.) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

188. NOUNS OF NUMBER.

கஅஅ. எண்ணிறை, அளவும், பிறவும், எய்தின்
ஒன்று முதல், எட்டிரும் எண்ணுள்
முதல்சார் எண்முத னீளுமுன் றுமேழ்
குறு கும்ஆ மேழ்அல் லவற்றின்
ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஏழன் உயிரும்
ஏகும் ஏற்புழி என்மனார் புலவர்.
[வினா 159.]

[எண்ணுப்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வரின் நிலமொழி ஆகநின்ற ஒன்றுமுதல் எட்டிரும் எண்களுள் முதற்கண்ணவாய ஒன்று இரண்டு என்னும் இரண்டெண்ணும், முதல்நீளும்; மூன்றும், ஆறும், ஏழும் முதல்குறாகும்; ஆறும், ஏழும், அல்லாத ஆறெண்களின் ஈற்றுயிர்மெய்யும், ஏழு என்னும் எண்ணீற்றுயிரும் கெடும்; ஏற்கும் இடங்களின் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்.) ஒன்று: தர்ஜியம், தர்கழஞ்சு, தர்கலம், தர்மம்.
இரண்டு: தர்ஜியம், தர்கழஞ்சு, தர்கலம், தர்மம்.
மூன்று: முப்பது, முக்கழஞ்சு, முக்கலம், மும்மம்.
ஆறு: அறுபது, அறுகழஞ்சு, அறுகலம், அறுமம்.
எழு: எழுபது, எழுகழஞ்சு, எழுகலம், எழுமம்.
எழு: எழ்கடல்

189. EXCEPTION TO (165.): REGARDING ஒன்று AND இரண்டு.

கடிசு. ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக,

இரண்டன் ஒற்றுயிர் ஏக,உவ் வருமே.

[வினா 159.]

[மேற்கூறிய நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து ஈற்றுயிர்மெய் ஏகம் என்றமையான், இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற ஒன்றென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்று ரகர ஒற்றாக, இரண்டென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்றும் ரகரத்தை ஊர்ந்துநின்ற அகர உயிரும்கெட, அவ்விரண்டு ரகரத்தின் மேலும் உகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒன்று. ஒன்று, ஐன், ஐர், ஐர், ஐர்.
இரண்டு. இரண்டு, ஐர், ஐர், ஐர்.

190. EXCEPTION TO (165): REGARDING மூன்று.

கக. மூன்றன் உறுப்பழிவும் வந்ததும் ஆகும்.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்றுக் கெடுதலும் வரும் ஒற்றாகத் திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) மூன்று. மூன்று, மூன்று, மூன்று.
மூலம். மூலம், மூலம், மூலம்.

191. EXCEPTION TO (165.): REGARDING நான்கு.

ககக. நான்கன் மெய்யே ல,ற,ஆகும்மே.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய் கெட நின்ற நான்கென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்று லகர ஒற்றாயும், நகர ஒற்றாயும் திரியும்.]

(உ-ம்.) நான்கு. நான்கு, நான்கு.

192. EXCEPTION TO (165.): REGARDING ஐந்து.

ககூஉ. ஐந்தன் ஒற்றடைவதும் இனமுங் கேடும்.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற ஐந்தென்னும் எண்ணினது நகர ஒற்று வரும் ஒற்றுகியும், அதற்கினம் ஆகியும், கெட்டும் முடிவதாம்.]

(உ-ம்.) ஐம்புறம்.
ஐக்கலம்.
ஐயம்பு.

193. EXCEPTION TO (155.): எட்டி.

ககூஈ. எட்டன் உடம்புணன் வாகும் என்ப.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற எட்டென்னும் எண்ணினது டகர ஒற்று ணகர ஒற்றாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) என்பத, எண்ணம்.

194. EXCEPTION TO (165.): ஒன்பது BEFORE பத்து AND நூறு.

ககூசு. ஒன்பா நெடுபத்து நூறும் ஒன்றின்

முன்னதின் ஏனைய முரணி ஒவ்வொடு

தகர நிர்ஜிப்பஃ தகற்றி னவ்வை

நிரலே ணளவாத் திரிப்பது நெறியே.

[வினா 159.]

[ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும், நூறென்பதும், வந்து புணருமாயின் அந்நிலைமொழி வருமொழிகளுள் முன்னதாகிய நிலைமொழியினின்றும் ஏனாவருமொழியாகிய பத்தையும், நூற்றையும், நிரனிறை வகையானே நூறெனவும் ஆயிரம் எனவும் திரித்து, நிலைமொழிக்கு முதற்கண் ஓகர உயி ரோடு தகர மெய்யை அதற்காதாரம் ஆகநிறுத்தி, அந்நிலைமொழி இறுதிக் கண் பஃதைக்கெடுத்து, அம்மொழிமுதற்கயல் நின்ற ணகர ஒற்றை முறையே ணகர ஒற்றாகும் ளகர ஒற்றாகும் திரிப்பது முறையாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

- (உ-ம்.) ஒன்பத { + பத்த = (1.) ஒன்பத துற, (2.) தொன்பத துற.
 { + துற = (1.) ஒன்பத ஆயிரம், (2.) தொன்பத ஆயிரம்.
 (3.) தொன் துற, (4.) தொன்துற, (5.) தொன்னுற.
 (3.) தொன்ஆயிரம், (4.) தொன்ஆயிரம், (5.) தொன்னாயிரம்.

195. EXCEPTION TO (165.): பத்து AFTER NUMERALS.

ககூரு. முதல்இரு நான்காம் எண்முனர்ப் பத்தின்
 இடைஒற் நேகல், ஆய்தம் ஆகல்,
 எனஇரு விதியும் ஏற்கும் என்ப.
 [வினா 159.]

[ஒன்றுமுதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் வரும் பத்தென்னும்
 எண்ணிடை நின்ற தகர ஒற்று ஒருகாற் கெடுதலும், ஒருகால் இடையே
 தகரநின்ற நிலைக்களத்து அதுகெடஆய்தம் வருதலும், என்னும் இவ்வி
 ரண்டு விதியையும் ஏற்கும் என்று சொல்லுவார் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஒரு பக்த, ஒருபத. &c.

196. EXCEPTION TO (165, 10, 20.) &c.: WITH UNITS FOLLOWING THEM.

ககூசு. ஒருபஃத ரதிமுன் ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்
 எண்ணும், அவைஊர் பிறவும், எய்தின்
 ஆய்தம் அழியுஆண் டாகுந் தவ்வே.
 [வினா 159.]

[ஒருபஃதாதி ஆய எட்டெண்களின் முன்னும் ஒன்றாதி ஒன்பதெண்
 னும், அவைஊர்ந்த பிறவும், வந்துபுணருமாயின் ஆய்தம்கெட அந்நிலைக்
 களத்து இயல்பாய் தகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒருபத்தொன்ற, இருபத்தொன்றேகால்.
 இருபத்திரண்டு, எண்பத்தெண்கலனே துண்.
 முப்பத்தொன்று,

197. EXCEPTION TO (165.): TEN FOLLOWED BY DIGITS, &c., TAKES

இன் OR இற்று.

ககூஎ. ஒன்றுமுதல் ஈர்ஐந் தாயிரம், கோடி
 எண்ணிறை, அளவும், பிறவரில் பத்தின்

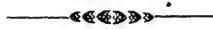
ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னும் இற்றும்

எற்ப தேற்கும் ஒன்பதும் இனைத்தே.

[வினா 159.]

‘ஒன்றுமுதல் ஆகிய பத்தும், ஆயிரமும், கோடியும் என்னும் எண்ணுப் பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வந்து புணருமாயின் நிலைமொழி ஆகிய பத்தென்னும் எண்ணினது ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடுத்து அந்நிலைக்களத்து இன்சாரியை எனும், இற்றுச்சாரியை எனும் ஆண்டைக்கேற்பதேற்று நிற்கும்; ஒன்பதென்னும் நிலைமொழியும் இங்ஙனம் விதந்த எண்ணுதிப்பெயர்வந்து புணரும் ஆயின் இன் எனும், இற்றேனும், ஆண்டைக் கேற்பதேற்று நிற்கப்பெறும்.]

(உ-ம்.) பதிரென்ற, பதிரென்ற, பதின்மடங்கு.
ஒன்பதிரையாம், ஒன்பதிரென்ற.

198. EXCEPTION TO (165.): TEN AND TWO = பன்னிரண்டு.

ககூஅி. இரண்டு முன்வரில் பத்தின்ஈற் றுயிர்மெய்

கரங்கிட ஒற்றுனவ் வாசும் என்ப.

[வினா 159.]

[இரண்டென்பது வரில் பத்தென்னும் நிலைமொழியினது ஈற்றுயிர் மெய்கெடத்தகர ஒற்றுனகர ஒற்றாகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) பத்த + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

199. EXCEPTION TO (165.): NUMERALS REPEATED, DISTRIBUTIVES.

கககக. ஒன்ப தொழித்தளண் ஒன்பதும் இரட்டில்

முன்னதின் முன்அல ஓட உயிர்வரின்

வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

[வினா 159.]

[ஒன்பதென்னும் எண் ஒன்றையும் ஒழித்து நின்ற ஒன்றாகி பத்திரான எண் ஒன்பதையும் இரட்டித்துக்கூறின் நிலைமொழி முதலெழுத்தொன்று நிற்க அல்லன எல்லாம்கெட உயிர்முதலான எண்வரின் வகர ஒற்று, மெய்முதலான எண்வரின் அவ்வந்த ஒற்று மிகுதல், முறைமை ஆம்.]

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

(உ.-ம்.) ஒவ்வொன்றும், இவ்வீண்டு, ஐவ்வைந்த, அவ்வாற.
மும்முன்று, நன்னுக்கு.
எவ்வோடி, எவ்வெட்டு.
பப்பத்த.

கக. ி ஊகார ஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

200. EXCEPTION TO (165.): NAMES OF FLOWERS.

உ00. பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

[வினா 119.]

[பூ என்னும் பலபொருட் பெயர்ச்சொல் முன் வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் க,சத,ப மிகுதலே அன்றி, அவற்றிற்கினம்ஆகிய மெல் லொற்றுகளும்.]

(உ.-ம்.) பூ + கொடி = பூக்கொடி..
பூ + சோலை = பூஞ்சோலை.
பூ + கொடி = பூக்கொடி.
பூ + சோலை = பூச்சோலை.

கஉ. ி ஏ,ஒ ஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

201. EXCEPTION TO (165.): ஏ AND ஒ FINALS.

உ0க. இடைச்சொல் ஏ,ஒ முன்வலி இயல்பே.

[வினா 27.]

[இடைச்சொல் ஆய ஆறு ஏகாரத்தின் முன்னும், எட்டு ஓகாரத்தின் முன்னும், வல்லினம் வருமாயின் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாம்.]

(உ.-ம்.) அவனேகொண்டான்.
அவனேகொண்டான்.

கங. ி ஐகார ஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

202. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஐ.

உ0உ. வேற்றுமை ஆயின் ஐகான் இறுமொழி ஈற்றழி வோடும்அம் ஏற்பவும் உளவே.

[வினா 161.]

[ஐகார ஈற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் வருமாயின் இறுதி ஐகாரங் கெடாது, அம்முச் சாரியை பெற்றுமுடிவனவும், ஐகாரங்கெட்டு, அம் முச்சாரியை பெற்று முடிவனவும் சிலஉள ஆம்.]

(உ-ம்.) தரழை + காய் = தாழங்காய்.
புன்னை + கானல் = புன்னையக்கானல்.

203. EXCEPTION TO (165.): THE WORD பனை IN COMBINATION.

உ஠஠. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும், வலிவரின் ஐபோய்
அம்மும், திரள்வரின் உறழ்வும், அட்டுறின்
ஐகெட ட்நீ எலும்ஆம் வேற்றுமை.

[பனையென்னும் பெயர்முன் கொடி என்னும் பெயர் வருமாயின், வந்தது மிகுதலும்; க, ச, த, பக்கள் வரின் நிலமொழி ஈற்று ஐகாரம் கெட்டு, அம்முப்பெறுதலும், திரள் என்னும் பெயர் வருமாயின் வந்தது மிகுந்தும், ஐபோய் அம்முப்பெற்றும், தம்முள் உறழ்தலும், அட்டு என் னும் பெயர் வருமாயின் ஐகாரம் கெட வருமொழி அகரம் ஆகாரம் ஆத லும், ஆம்வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) பனை + கொடி = பனைக்கொடி.
பனை + காய் = பனங்காய்.
பனை + திரள் = பனைத்திரள்.
பனை + அட்டு = பனாட்டு.

உயிர்த்துப்புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

க. ஓ மெய்யீற்றின் முன்உயிர்.

204. NATURAL COMBINATION: GENERAL RULE.

உ0௪ உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

[வினா 19.]

[நிலைமொழி ஈற்றில் நின்ற மெய்யின்மேல் வருமொழிமுதல் உயிர் வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கி நிற்பது இயல்பு புணர்ச்சியே ஆம்.]

205. EXCEPTION TO (204.): CONSONANTS AFTER A SHORT MONOSYLLABIC WORD.

உ0௫. தனிக்குறில் முன்ஒற் றுயிர்வரின் இரட்டும்.

[வினா 29.]

[தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்து நிற்கும்.]

உ. ஓ மெய்யீற்றின் முன்மெய்.

206. ய் AFTER A CONSONANT; A DOUBTFUL RULE.

உ0௬. தன்ஒழி மெய்முன் யவ்வரின் இகரம்

துன்னும் என்று துணிநரும் உளரே.

[யகரம் தன்னை ஒழிந்த ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் பத்து மெய்முன்னும் வந்தால் தன்முன் இகரச்சாரியை பொருந்தும் என்று அரிதிற்கொள்வாரும் சிலர் உளர்.]

(உ-ம்.) மண் + யாது = மண்ணியாது.

207. CERTAIN VERBAL NOUNS AND IMPERATIVES TAKE உ.

20௭. ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன ஒற்றிற்று தொழிற்பெயர்,
ஏவல் வினை, நனி யவ்வல் மெய்வரின்
உ உறும்; ஏவல் உருசில சில்வழி.

[ய, ர ழக்களை ஒழிந்த எட்டொற்றும் இறுதி ஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஏவல்வினையும், மேல்விதந்த யகரம் ஒழிந்த மெய்வருமாயின் பெரும்பாலும் உகரச்சாரியை இறுதிக்கண் பொருந்தும்; சில ஏவல்வினை அவ்வுகரச் சாரியையைப் பொருந்தா சில இடங்களின்.]

(உ-ம்.) நின் { + கடிது = நின்கடிது.
 + கடுமை = நின்கடுமை.
உண் + சாத்தா = உண்ணுசாத்தா.

பல், பல்வழி; கள், கள்ளு; வாழ், வாழு,
என்பனவும் இவைபோல்வனவும் வரும்.

208. CERTAIN RADICAL VERBALS IN ந்.

20௮. நவ்விற்று தொழிற்பெயர்க் கவ்வும் ஆம் வேற்றுமை.

[நகரம் இறுதிஆகு முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு உகரச்சாரியையே அன்றி அகரச்சாரியையும், ஆம் வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) பொருக் + கடுமை = பொருக்கடுமை, பொருறுக்கடுமை.

ந. ட் ண, ன ஈற்றுச்சொற்கள்.

209. ண் AND ன் CHANGED INTO ட் AND ற்.

20௯. ண, ன வல்வினம்வரட் ட, ற வும்; பிறவரின்
இயல்பும் ஆகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
களைத்து மெய்வரினும் இயல்பா கும்மே.

[வினா 34. 35. 37.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

[ணகார னகாரங்கள் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம் வந்தால் முறையே டகாரமும், நகாரமும் ஆம், மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பாம். அல்வழிக்கண் மூவினம்வந்தாலும் இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) தொகண் + கவித = தொகட்கவித
பேர்அமர்க்கண் + பேதை = பேர் அமர்க்கட்பேதை. [வேற்றுமைவழி.]
பொன் + தட்டு = பொற்றட்டு.

(2.) மண் } + கீட்டு, வண்மை. [இயல்பு. வேற்றுமைவழி.]
பொன். }

(3.) மண் } + கடித, கீண்டத, வலித. [இயல்பு. அல்வழி.]
பொன். }

210. ண் AND ன் DROPPED BEFORE ந.

உக0. குறில்அணை வில்லா ண்,னக்கள் வந்த

நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

[வினா 40.]

[தனிக்குறில் ஒன்றனையும் ஒழிந்து ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்த ணகார னகாரங்கள் வருமொழிக்கு முதலாக வந்த நகரம் மயக்க விதி இன்மையில் திரிந்த இடத்து இயல்பாகாது. கெடுதலைப்பொருந் தும்.]

(உ-ம்.) தண் + { நன்ற = தண்ணற.
நன்மை = தண்ணன்மை.
பயன் + { நன்ற = பயனன்ற.
நன்மை = பயனன்மை

211. CERTAIN NOUNS IN ண்.

உகக. சாதி, குழுஉப்,பரண், கவண்,பெயர் இறுதி

இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண், சாண்,பிற

டஆ கலும்ஆம் அல்வழி யும்மே.

[சாதி பற்றியும், திரள்பற்றியும், வரும் பெயர்களும், பரண், கவண் என்னும் பெயர்களும் ஆனவற்றின் இறுதி ணகரம் வேற்றுமைக்கண் ணும் வல்லினம்வந்தால் இயல்பாம்; எண்ணல் அளவை, அன்றி உண விற்குரிய எள்ளின் திரிசொல் ஆய எண் என்னும் பெயரும், சாண் என் னும் நீட்டல் அளவைப் பெயரும், வல்வெழுத்துகள்வரில் திரிந்து டக ரம் ஆகலும் பொருந்தும் அல்வழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) உமண் + குடி = உமண்குடி.
பரண் + கால் = பரண்கால்.
கவண் + கால் = கவண்கால்.

எண் + கடித = எட்கடித. [எண்கடித. உ.அ.]
சாண் + கோல் = சாட்கோல். [சாண்கோல். உ.அ.]

212. CERTAIN NOUNS IN ன்.

உகஉ. னன்கான் கிளைப்பெயர் இயல்பும், அன்கான்
அடைவும் ஆகும், வேற்றுமைப் பொருட்கே.

[னகர ஈற்றுச் சாதிப்பெயர் வல்லினம் வர ஈறு திரியாதியல்பாதலும்,
அகரச்சாரியை பெறுதலும் ஆம், வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்.]

(உ-ம்.) எயின் + குடி = எயின்குடி, எயின்குடி.

213. THE WORD மீன்.

உகந. மீன்றவ் வொடுபொருடும் வேற்றுமை வழியே.

[மீன் என்னும் மொழிஇறுதி னகரம் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து
வரின் நகரத்தோடுநின்று வரும்.]

(உ-ம்.) மீன் + னன் = மீன்கண், மீற்கண்.

214. THE WORD தேன்.

உகச. தேன்மொழி மெய்வரின் இயல்பு மென்மை
மேவின் இறுதி அழிவும், வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலும்ஆம், இருவழி.

[தேன் என்னும் சொல் மூவினமெய்யும் வரின் இறுதி னகரம் இயல்
பாதலும், மெல்லினம் வரின் அவ்விறுதி இயல்பாதலே அன்றிக்கெடுத
லும், வல்லினம் வரின் இறுதி இயல்பாதலே அன்றிக்கெட வந்த வல்லி
னமாதல் அதற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம் இருவழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம்.) தேன் + கடித = தேன்கடித.
+ கடுமை = தேன்கடுமை.

தேன் + மொழி = தேமொழி.

தேன் + குழம்பு = தேக்குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேக்குழம்பு.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

215. THE WORD எகின்.

உகடு. மரம்அல் எகின்மொழி இயல்பும், அகர
மருவ வலிமெலி மிகலும் ஆகும்.

[மரம் அன்றிப் பறவை ஆய அன்னத்தை உணர்த்தும் எகின் என்னும் சொல் வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லினம்வர இறுதி இயல்பாதலும், இரு வழியும் அகரச் சாரியையைப் பொருந்தவரும், வல்லெழுத்தாதல் அவற்றிற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எகின் + கால் = எகின்கால். [வேற்றுமை.]

எகின் + புள் = எகின்புள், எகினம்புள். [அல்வழி.]

எகின் + கால் = எகின்கால், எகின்கால்.

216. THE WORDS குயின், ஊன்.

உகசு. குயின்ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே.

[குயின் என்னும்பெயரும், ஊன் என்னும்பெயரும், வல்லினம்வரின் அல்வழிக்கண் இயல்பாதலே அன்றி வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம்.]

217. THE WORDS மின், பின், பன், கன்.

உக௭. மின்,பின், பன்,கன், நெழிற்பெயர் அநைய
கன், அவ்வேற்று மென்மையோ நெழும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின். உகரச் சாரியையைப் பொருந்தும்; இவற்றுள், கன் என்னும்சொல் உகரச் சாரியையே அன்றி, அகரச் சாரியையும் பெற்று வல்லினம்வந்தால் வரும் எழுத்தாதல் அதற்கினமாதலும், மிகப்பெறும்.]

(உ-ம்.) மின் + கடிது = மின்னுகடிது.

பின் + கடிது = பின்னுகடிது.

பன் + கடிது = பன்னுகடிது.

கன் + கடிது = கன்னுகடிது.

கன் + தட்டு = கன்னத்தட்டு.

கன் + தூக்கு = கன்னத்தூக்கு, கன்னத்தூக்கு.

218. THE WORDS தன், என், நின்.

உகவு. தன், என், என்பவற் றீற்றுநவ் வன்மையோ
 நெழு நின் ஈ நியல்பாம் உறவே.

[தான் என்பது தன் என்றும், யான் என்பது என் என்றும், வரும் வி
 கார மொழிகளின் ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரின் பொது. விதியானே
 றகரமாய்த் திரிதலும் அவ்விதி ஏலாது இயல்பாதலும் ஆம். நீ என்பது
 நின் எனநின்ற விகார மொழி ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரில் திரியாதி
 யல்பேயாம்.]

(உ-ம்.) தன் + பகை = தன்பகை, தற்பகை,
 என் + பகை = என்பகை, ஏற்பகை
 நின் + பகை = நின்பகை.

சு. ி ம், ஈறு.

219. FINAL ம் GENERAL RULE.

உகக. மவ்வி ரெற்றழிந் துயிர் ஈ ரெப்பவும்
 வன்மைக் கினமாத் திரிபவும் ஆகும்.

[வினா 32. 33.]

[மகர ஈற்றுச்சொற்கள் இறுதி மகரம் கெட விதிஉயிர் ஈறாய் நின்று
 இயல்புயிர் ஈறுபோல உயிர்வரின் உடம்படுமெய் தோன்றவும், வல்லினம்
 வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல்பாக
 வும், புணர்வனவும் வல்லினம்வரில் கெடாது அவற்றிற் கினமாய்த் திரிவ
 னவும் ஆம்.]

(உ-ம்.)	$\left\{ \begin{array}{l} + ஆழி = வட்டவாழி. \\ + கடல் = வட்டக்கடல். \\ + தேமி = வட்டதேமி. \\ + வாரி = வட்டவாரி. \end{array} \right.$	நாம் + கடிபம் = நாங்கடியம்.
வட்டம்		நம் + கை = நங்கை.
		நும் + செவி = நஞ்செவி.
		நும் + தலை = நஞ்தலை.

220. EXCEPTION: SOME WORDS IN ம்.

உஉ0. வேற்றுமை மப்போய் வளிமெனி உறழ்வும்
 அல்வழி உயிர்இடை வரின்இயல் பும்தள.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

[வேற்றுமைக்கண் மகர இறுதி கெட அவற்றின்முன் வரும் வல்லின மாதல் அவற்றிற் கினமாதல் மிகுதலும், அவ்வழிக்கண் உயிரும் இடையி னமும் வரில் கெடாது இயல்பாதலும் உளஆம்.]

(உ-ம்.) குணம் + கண் = குணக்கண், குணக்கண்.
பழம் + சாறு = பழச்சாறு, பழஞ்சாறு.

221. EXCEPTIONS TO (219.): தும், தம், எம், நம்.

உஉக. துந்,தம், எம்,நம், ஈரூ' மவ்வரு ஞ,ந,வே.

[இந்நான்கு விகார மொழிகள் ஈற்று மகரம், மேல் வரும் ஞ, ந க்கள் ஆகத் திரியும்.]

(உ-ம்.) தும் + ஞன் = துஞ்ஞன்.
தம் + தல் = தத்தல்.
எம் + நன் = எத்தன்.
நம் + ஞன் = நஞ்ஞன்.

222. EXCEPTION TO (219.): THE WORD அகம்.

உஉஉ. அக'முனர்க் செவி,கை, வரின்இடை யனகெடும்.

[அகம் என்னும் இடைப்பெயர் முன்னர்ச் செவி, கை என்னும் சி னைப்பெயர் வரின் நிலைமொழி இறுதிமகரம் வன்மைக் கினமாத் திரிதலே அன்றி, அதன் இடைநின்ற ககரஓற்றும் அதனை ஊர்ந்த அகர உயிரும் கெடும்.]

(உ-ம்.) அகம் + கை = அக்கை.
அகம் + செவி = அஞ்செவி.

223. EXCEPTION TO (219.): THE WORDS ஈம், கம் AND உரும்.

உஉ௩. ஈமுங் கம்மும் உருமுந் தொழிற்பெயர் மானும்,
முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும் பெறுமே.

[இம்முன்று சொல்லும் இருவழியும் முதலிலைத் தொழிற்பெயர்போல யவ்வன்மெய் வரின் உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; இவற்றுள், முதற் கணினிற் ஈமும் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரச் சாரியைஅன்றி அகரச் சாரியையும்க் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஈம் + கடிது = ஈமக்கடிது.
ஈம் + குடம் = ஈமக்குடம்.
கம் + குடம் = கம்மக்குடம்.

௫. ிய், ிர், ிழ் ஈறு.

224. FINAL ிய், ிர், ிழ்.

உஉசு. ய,ர,ழ முன்னர்க் க,ச,த,ப அல்வழி
இயல்பு' மிகலும் ஆகும்; வேற்றுமை
மிகலும், இனத்தோ றெழ்தலும், விதிமேல்.

[வினா 30.]

[இம்முன்று ஈற்றின் முன்னும் க,ச,த,பக்கள் வரின் அல்வழிக்கண்
இயல்பாதலும்; மிகுதலும்; வேற்றுமைக்கண் மிகுதலும்; வல்லினமாதல்,
மெல்லினமாதல், மிகுதலும் விதி ஆம்.]

[அல்வழி.]

(உ-ம்.)	வேய் + கடிது = வேய்கடிது.	மெய் + கீர்த்தி = மெய்க்கீர்த்தி.
	வேர் + சிறிது = வேர்சிறிது.	காள் + பருவம் = காள்பருவம்.
	வீழ் + பெரிது = வீழ்பெரிது.	கூழ் + தண்ணீர் = கூழ்த்தண்ணீர்.

[வேற்றுமை.]

ஈய் + கால் = ஈய்க்கால்.	வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேய்க்குழல்.
தேர் + கால் = தேர்க்கால்.	ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்க்கோடு.
பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.	

225. THE WORDS தமிழ் AND தாழ்.

உஉரு. தமிழ்அவ் வுறவும் பெறும்,வேற் றுமைக்கே
தாழுந் கோல்வந் துறுமேல் அற்றே.

[தமிழ் என்னும் சொல் நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமைக்கண் அகரச்
சாரியையைப் பொருந்தவும் பெறும் தாழ் என்னும் சொல்லும் கோல் என்
னும் சொல்வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரச் சாரியையைப் பெறும்.]

(உ-ம்.)	{	அரசன்	= தமிழரசன்.
தமிழ் +		பல்லவதையர்	= தமிழ்ப்பல்லவதையர்
		நாகன்	= தமிழநாகன்.
		வளவன்	= தமிழ வளவன்.
தாழ் +		கோல்	= தாழ்க்கோல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

226. THE WORD கீழ்.

உஉகா. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமும் ஆகும்.

[கீழ் என்னும் சொல் முன்வரும் வல்லினம் ஒருகால் இயல்பாகியும், ஒருகால் மிக்கும்வரும், விகற்பத்தையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கீழ் + குலம் = கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்.

கா. ி ல், ள், ஈறு.

227. ல் AND ள் CHANGED INTO ற் AND ட்.

உஉஎ. ல, ள, வேற்றுமையில் ற, டவும்; அல்வழி

அவற்றோடு நெழ்வும் வலிவரின் ஆமெலி

மேவ் ன, ண, வும், இடைவரின் இயல்பும்,

ஆகும் இருவழி யானும் என்ப.

[வினா 34. 35.]

[லகார ளகாரம் ஆன இரண்டையும் வல்லினம் வரின் வேற்றுமைக்கண் முறையே நகார டகாரங்கள் ஆம்; அல்வழிக்கண்ணே நகார டகாரங்களுடனே உழுவன ஆம்; இருவழிக்கண்ணும் மெல்லினம் வரின் னகார ணகாரங்கள் ஆம் இடைஇனம் வரின் இயல்பாம், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) கல் + குறை = கற்குறை. [கேற்றமை.]
முல் + குறை = முட்குறை. [கேற்றமை.]

கல் + மேல் = கன்மேல்.
முல் + மேல் = முன்மேல்

கல் + குறி = கல்குறி, கற்குறி. [அல்வழி.]
முல் + குறி = முட்குறி, முட்குறி. [அல்வழி.]

கல் + மலை = கன்மலை,
முல் + மலை = முன்மலை

228. ல் AND ள் INTO ி.

உஉஅ. குறில்வழி ல, ளத்த அணையின் ஆய்தம்

ஆகவும் பெறாஉம் அல்வழி யானே.

[வினா 37. 38]

[தனிக்குறிவின் பின்னின்ற லகர ளகரங்கள் அல்வழிக்கண்ணே தகரம் வருமாயின் நகர டகரங்கள் ஆகத்திரிதலே அன்றி ஆய்தம்ஆகத் திரிதலையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) கல் + தித = கல்தித.
முல் + தித = முட்தித.

229. ல் AND ள் BEFORE த் AND ந்.

உஉகூ. குறில்செறி யா ல,ள, அல்வழி வந்த
தகரத் திரிந்தபிற் கேடும், ஈர்இடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும், வலிவரின்
இயல்புந், திரிபும், ஆவன உளபிற.

[வினா 37. 38. 39.]

[தனிக்ஞறில் ஒன்றினையும் சர்ராதா வரும் லகார ளகாரங்கள் அல்வழிக் கண் வந்த தகரம் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும், இருவழிக் கண்ணும் வந்த நகரம் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும், வல்வினம் வரின் அல்வழிக்கண் உறழாதா இயல்பாதலும், திரிதலும், வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாத லும், பொருந்துவன உள.]

(உ-ம்.)	வேல்	+ தித = வேறித.	வேல் + நன்று = வேனன்று.
	வாள்	+ தித = வாற்த.	வாள் + நன்று = வாணன்.
	கால்	+ கடித = கால்கடித.	வேல் + நன்மை = வேனன்மை.
	தேள்	+ சிறித = தேச்சிறித.	வாள் + நன்மை = வாணன்மை.
	அழகல்	+ காய் = அழகற்காய்.	
	வாள்	+ படைக்கையன் = வாட்படைக்கையன்.	

230. VERBAL NOUNS IN ல், ள்.

உஉஊ. ல,ள,இறு தொழிற்பெயர் ஈர்இடத்தும் உவ்வுரு
'வலிவரின்; அல்வழி இயல்பும் ஆவன உள.

[லகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய விசுதி பெற்ற தொழிற்பெயரும், ளகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரம் பெறுதோ பெறாவோ என்று ஐ உறற்க: இருவழியும் உகரம் பெறாவாம், வல்வினம் வரின் அல் வழிக்கண் உறழாது இயல்பாவனவும் சிலஉள.]

(உ-ம்.)	ஆடல்	+ கடித = ஆடற்கடித.	ஆடல்கடித.
	சோள்	+ கடித = சோட்கடித.	சோட்கடித.
	ஆடல்	+ கடுமை = ஆடற்கடுமை.	
	சோள்	+ கடுமை = சோட்கடுமை.	
	ஆடல்	+ நன்மை = ஆடனன்மை.	
	சோள்	+ நன்மை = சோணன்மை.	

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

231. THE WORD வல்.

உருக. வல்லே தொழிற்பெயர் அற்றிரு வழியும்;
பலகை, நாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வும்கூம்.

[“வல்” என்னும் சூதாடு கருவிப்பெயர் அவ்வல் மெய்வரின் தொழிற் பெயரே போல இருவழியும் உகரச் சாரியைபெறும்; பலகை, நாய் என்னும் இருபெயர் வரினும், பிறபெயர் வரினும், வேற்றுமைக்கண் அகரச் சாரியையும் உகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) வல் + கடித = வல்வக்கடித.
வல் + கமைய = வல்வக்கமைய.
வல் + பலகை = வல்லப்பலகை.
வல் + நாய் = வல்லநாய்.

232. THE FOUR WORDS, நெல், செல், கொல் AND சொல்.

உருஉ. நெல்லுஞ், செல்லுங், கொல்லுஞ், சொல்லும்,
அல்வழி யானும் நகரம் ஆகும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் வல்வினம் வரின் பொதுவிதியான் உறழாது, அல்வழிக் கண்ணும் வேற்றுமைபோல நகரமாய்த் திரிந்து முடியும்.]

233. இல் FOLLOWED BY ஐ AND ஆ.

உருஈ. இல்என் இன்மைச் சொற்கை அடைய
வன்மை விகற்பமும், ஆகா ரத்தொடு
வன்மை ஆகலும், இயல்பும் ஆகும்.

[இல்லிடத்தை உணர்த்தாது இன்மைப் பண்பை உணர்த்தி நிற்கும் “இல்” என்னும் சொற்கு ஐகாரச் சாரியை பிபாருந்த அவ்வழி வரும் வல் வினம் விகற்பித்தலும், ஆகாரச் சாரியை பொருந்த அவ்வழி வரும் வல்வினம் மிகுதலும், இவ்விரு விதியும் பெறாது இயல்பாதலும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) இல் + பொருள் = இல்லபொருள், இல்லப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்லப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்பொருள்.

234. THE WORDS புள் AND வள்.

உருசு. புள்ளும், வள்ளுந், தொழிற்பெயரு மானும்.

[இவ்விரு சொற்களும் இருவழியும் யவ்வல் மெய்வரின் பொது விதியான் முடிதலே அன்றித் தொழிற்பெயர் போல உகரச் சாரியை பெற்றும் புணரும்.]

(உ-ம்.) புள் + கடித, கடுமை = புள்ளுக்கடித, புள்ளுக்கடுமை.
வள் + கடித, கடுமை = வள்ளுக்கடித, வள்ளுக்கடுமை.

எ. டி வ், ஈறு.

235. DEMONSTRATIVES IN வ்: SPECIAL RULE.

உருடு. சுட்டு வகரமு வினம்உற முறையே
ஆய்தமு மென்மையும், இயல்பும் ஆகும்.

[“அவ்,” “இவ்,” “உவ்” என்னும் அஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப் பெயர் ஈற்று வகரம் வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் வர முறையானே ஆய்தமும், வருமெல்லினமும், இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) அவ் + கடித = அஃகடித.
அவ் + ஞானம் = அஃஞானம்.
அவ் + பாண = அஃபாண.

236. THE WORD தெவ்: SPECIAL RULE.

உருசு. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெயர் அற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும்.

[“தெவ்” என்னும் சொல் புவ்வல் மெய்யோடு புணரும் இடத்துத் தொழிற்பெயர் போல உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; அவற்றுள் மகரம் வருங்கால் உகரச் சாரியை பெறுதலே அன்றி, ஓரோவழி ஈற்றுவகரம் மகரமாகத்திரியவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) தெவ் + கடித = தெவ்வுக்கடித
தெவ் + மன்னர் = தெவ்மன்னர்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

237. த AND ந AFTER ன, ல AND ண, ள.

உருள. ன, ல முன் த, நவும்; ண, ள, முன் ட, ணவும்;

ஆகுந் த, நக்கள் ஆயுங் காலே.

[வினா. 38. 39.]

[னகர லகரங்கள் முன்னர் வருந் தகரம் நகரமாம்; அவற்றின் முன்னர் வரும் நகரம் னகரமும்; னகர ளகரங்களின் முன்னர் வருந் தகரம் டகரம் ஆம்; அவற்றின் முன்னர்வரும் நகரம் ணகரமும், ஆராயுங்காலத்து.]

(உ-ம்.)	{	பொன் + தீத, தீமை	=	பொன்றீத, பொற்றீமை.
	{	கல் + தீத, தீமை	=	கற்றீத, கற்றீமை.
	{	மண் + தீத, தீமை	=	மண்டீத, மண்டீமை.
	{	முன் + தீத, தீமை	=	முட்டீத, முட்டீமை.
	{	பொன் + நன்று, நன்மை	=	பொன்னன்று, பொன்னன்மை.
	{	கல் + நன்று, நன்மை	=	கன்னன்று, கன்னன்மை.
	{	மண் + நன்று, நன்மை	=	மண்ணன்று, மண்ணன்மை.
	{	முன் + நன்று, நன்மை	=	முண்ணன்று, முண்ணன்மை.

அ. டி புறநடை.

238. GENERAL RULE IN REGARD TO MEMBERS OF WORDS.

உருஅ. உருபின் முடிப்பை ஒக்கும் அப்பொருளினும்.

[மேல் உருபு புணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபுகள் அப்பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும் ஒக்கும்.]

239. ANALOGY TO BE OUR GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

உருக. இடை, உரி, வடசொலின், இயம்பிய கொளாதவும்
போவியு மருஉம் பொருந்திய ஆற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

[இடைச் சொல்லினும் உரிச் சொல்லினும் வடசொல்லினும் உயிர் ஈறும் ஒற்றீறும் ஆன புணரியலில் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென ஒதிய புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டு வருவனவும், இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மரூஉமொழிகளும், இருவகை வழக்கினும் நடக்கு முறைமை அறிந்து அதற்குப் பொருந்தும் ஆறு புணர்க்கை அறிவுடையோர் எல்லார்க்கும் முறைமை.]

மெய்யீற்றுப்புணரியன் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(V.) உருபு புணரியல்.

க. ட் உருபுகள்.

240. THE FORTY INFLECTIONAL PARTICLES.

உச0. ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, என
வருபெயர் ஐந்தொடு, பெயர் முதல் இருநான்
குருபும் உறழ்தர நாற்பதாம் உருபே.
[வினா 55.]

[இப்பாற் பொருளின என்று கருத வரும் ஐந்து பெயருடனே, எழு
வாய் வேற்றுமையான பெயர்முதலாக விளி சுருக நின்ற எட்டு உருபி
னையும், உறழ் வேற்றுமை உருபுகள் நாற்பதாம்.]

241. SIGNS OF CASE.

உசக. பெயர்வழித் தம்பொருட் டாவரும் உருபே.

[வேற்றுமை உருபுகள் தம்பொருளைத் தரப் பெயர்க்குப்பின்வரும்.]

242. THESE TERMINATIONS COMBINE WITH NOUNS ACCORDING TO THE PRECEDING RULES: GENERAL RULE.

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதல்சுற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்கு'மன், அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

[தொகாநிலைய வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், இடையேநின்று நினை
மொழியோடும், வருமொழியோடும், புணரும் ஒற்றுயிர்களை முதலும் சுறு
ஆக உடைய ஐம்முதலிய வேற்றுமை உருபு ஆறும், இடைச்சொல்லே

னும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும் புணர்ச்சி வகையால் பெரும்பாலும் ஒக்கும் போன இரண்டியல் உள்ளும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் இயல் பொடு விகாரத்தியைந்த ஒற்றையிர் முதல் ஈற்றுப் பெயர்களை.]

உ. டி சாரியை.

243. THE USE OF EUPHONIC INCREMENTS: சாரியை.

உசுந. பதமுன் விசுதியும், பதமும், உருபும்,
புணர்வழி ஒன்றும் பலவுஞ் சாரியை,
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்.
[வினா 108.]

[பதத்தின்முன் விசுதியேனும், பதமேனும், உருபேனும், புணரும் இடத்துச் சாரியை ஒன்றேனும், பலவேனும், வருதலும் வராதொழிதலும் இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும் ஆம்.]

244. A LIST OF SEVENTEEN GENERAL INCREMENTS.

உசுசு. அன், ஆன், இன், அல் அற்றிற் றத்தம்
தம், நம், தும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன்,
இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே.
[வினா 108.]

[அன்னம், ஆனம், இன்னம், அல்லம், அற்றம், இற்றம், அத்தம், அம்மும், தம்மும், நம்மும், தும்மும், எயும், அவ்வம், உவ்வம், ஐயும், குவ்வம், னவ்வம், இவைபோல்வன பிறவும் விசுதி, பதம், உருபு என்னும் மூன்று புணர்ச்சிக்கண்ணும், தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலில் பொதுச்சாரியை என்னும் பெயரவாம்.]

(உ-ம்.) ஒற்றன்கூட்டம். [அன்.]	ஒருபாற்கு. [ஆன்.]
கண்டிகாள். [இன்.]	தொடையல். [அல்.]
பலவற்றை. [அற்றி.]	பதிறப்பத்த. [இற்ற.]
மாத்திலை. [அத்த.]	புனியங்காய். [அம்.]
எல்லாச் சம்மையும். [தம்.]	எல்லாச் சம்மையும். [நம்.]
எல்லிச் சம்மையும். [தும்.]	கலனே துணி. [ஏ.]
சட்டத்த. [அ.]	சாத்தலுக்கு. [உ.]
பண்டைக்கால். [ஐ.]	உய்ருவாய். [கு.]
ஆன்கன்ற. [ன்.]	அவன்றன்னையும். [தன்.]
அனன்றன். [தான்.]	அயத்தம். [தாம்.]
புற்றஞ்சேற. [ஆம்.]	

I. எழுத்தகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

௩. § சிறப்புவிதிகள்.

245. THE DECLENSION OF எல்லாம்.

உசரு. எல்லாம் என்ப திழிதினை ஆயின்
அற்றே ருபின் மேல்உம் உறுமே;
அன்றே' னம்மிடை அடைந்தற் றுக்கும்.

[வினா 67.]

[“எல்லாம்” என்னும் பொதுப்பெயர் அஃறிணைக்கண் ஆனகால அது
னோடு ஆறுஉருபும் புணரின் இடையே அற்றுச் சாரியையும், உருபின்
மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைக்கண் ஆனகால இடையே
நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) எல்லாம், எல்லாயற்றையும் முதல்.
எல்லா நம்மையும் முதல்.

246. THE DECLENSION OF எல்லாரும், எல்லீரும்.

உசரு. எல்லாரும், எல்லீரும், என்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம்,நும், சாரப்
புல்லும் உருபின் பின்னர் உம்மே.

[“எல்லாரும்” என்னும் உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெயரோடும் “எல்லீ
ரும்” என்னும்முன்னிலைப் பொதுப் பெயரோடும் ஆறு உருபும் புணரும்
இடத்து அவ்விருபெயரின் இறுதிகளினின்ற முற்றும்மைகளைத் தள்ளி,
அந்நிலைக் களங்களில் படர்க்கைப் பெயர்க்குத் தம்முச் சாரியையும்,
முன்னிலைப்பெயர்க்கு நம்முச் சாரியையும், பொருந்த அவற்றால் தள்ளு
ண், முற்றும்மைகள் உருபின்பின்னே வந்துபொருந்தும்.]

(உ-ம்.) எல்லார் தம்மையும் முதல்.
எல்லீர் நம்மையும் முதல்.

247. THE DECLENSION OF THE PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS.

உசுஎ. தான், தாம், நாம்,முதல் சூறுகும்; யான், யாம்,
நீ,நீர், என்,எம், நின்,நும், ஆம்பிற
குவ்வின் அவ்வரு' நான்கா றிரட்டல.

[வினா 72. 74.]

[இங்ஙனம் கூறிய இருதிணைப்பொது ஆய மூவிடப்பெயர் ஏழோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து, “தான்,” “தாம்,” “நாம்” என்னும் மூன்று பெயரும் நெடில்முதல் குறுகி, முறையே “தன்னை,” “தம்மை,” “நம்மை” என வரும்; “யான்,” யாம், நீ, நீர் என்னும் நான்குபெயரும் முறையே “என்னை,” “எம்மை,” “நின்னை,” “நம்மை” என வரும்; இவ்வேழு பெயரோடும் குவ்வுருபு புணரும் இடத்து இடையே “தனக்கு” என அகரச்சாரியை வரும்; குவ்வுருபின் அகரச்சாரியை வரினும் ஆறும் உருபுயிர்கள் வரினும் இவ்வேழு விகாரமொழிகளின் இறுதிய ஆய தனிக்குறில்முன் ஒற்றுக்கள் இரட்டாவாம்.]

248. THE DECLENSION OF ஆ, மா, கோ: EUPHONIC INSERTION OF ன்.

உசுஅ. ஆ, மா, கோ, ன அணையவும் பெறுமே.

[வினா 65.]

[ஆ என்னும் பெயரும், மா என்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும், கோ என்னும் இறைவனை உணர்த்திநிற்கும் பெயரும், உருபுகள் புணரும் இடத்து, னகரச்சாரியை பொருந்தவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஆ, ஆனை.
கோ, கோனை.
மா, மானை.

249. THE DECLENSION OF CERTAIN NOUNS OF NUMBER IN POETRY.

உசுக. ஒன்று முதல் எட்டிரும் எண்ணுர்

பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றொழிய,மேல்

எல்லாம் ஒடும்; ஒன்பதும் இற்றே.

[வினா 159.]

[ஒன்றுமுதல் எட்டிரும் எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னும் எண்முன்னர் உருபுகள் புணரும் இடத்து இடையே ஆன்சாரியை வரின், அப் பத்தென்னும் எண்ணினது பட்ட ஒற்றொன்றுமே நிற்க மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்; ஒன்பதென்னும் எண்முன்னரும் உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியை வரின், அதன்பகர ஒற்று நிற்க மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்.]

(உ-ம்.) ஒருபத, ஒருபாண்.
இருபத, இருபாண்கு.

250. THE DECLENSION OF CERTAIN DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

உரு. இவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

[வினா 71.]

[அஃறிணைப் பன்மையவாய வகர ஈற்றுமூன்று சுட்டுப்பெயர்க்கும் உருபுகள் புணரும் இடத்து அற்றுச் சாரியை பொருந்தல் முறைமை ஆம்.]

(உ-ம்.) அஃ, அவற்றை.

251. THE DECLENSION OF அஃது.

உருக. சுட்டின்முன் ஆய்தம் அன்வரிற் கெடுமே.

[வினா 71.]

[அஃது, இஃது, உஃது எனவரும் மூன்று சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணரும் இடத்து, இடையே அன் சாரியைவரின், மொழிமுதற் சுட்டெழுத்துக்கள் மூன்றின் முன்றின்ற ஆய்தங் கெடும்.]

(உ-ம்.) அஃது, அதனை.

252. அத்து LOSES ITS INITIAL அ.

உருஉ. அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை.

[வினா 66.]

[அத்துச் சாரியையின் அகர உயிர், இயல்பினும் விதியினும், நின்ற அகர உயிர் ஈற்றின் முன்வரின், வகர உடம்படு மெய் பெருது கெடும்.]

253. THE INCREMENT TO BE DISCOVERED BY ANALYSIS.

உருந. இதற்கிது சாரியை எனின்^அள வின்மையின் விசுவதியும் பதமும் உருபும் பகுத்திடை நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையும் ஒன்ற உணர்த்தல் உரவோர் நெறியே.

[விருதிமுதலிய புணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இது சாரியை என்று வரையறுத்து விதித்தனவற்றுள்ளும், ஒழிந்தனவற்றுள்ளும், தனித்தனரி சொல்லப் புகின் வரையறைப்படாமையின் விருதிப்புணர்ச்சியினையும், பதபுணர்ச்சியினையும், உருப்புணர்ச்சியினையும், கண்டுழிப்பகுத்து இடையேநின்ற ஏகாரம் அகரம் முதலிய எழுத்துச் சாரியையினையும், அன், ஆன் முதலிய பதச் சாரியையினையும் இவ்விரண்டு சாரியையும் தோன்றா இயல்பினையும் தெரிய அறிவித்தல் பெரியோரது நெறி ஆம்.]

254. THESE RULES TO BE APPLIED WITH DISCRIMINATION:

உருச. விருதிபதஞ் சாரியை உருப் பினைத்தினும்
உரைத்த விதியுள்ளார் தொப்பன கொளலே.

[விருதியே, பதமே, சாரியையே, உருபே என்னு நான்கின் புணர்ச்சிக்கண்ணும் விதிகள் பொதுப்படக் கூறப்பட்டவேனும் அவ்விதிகளுள் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது என உய்த்துணர்ந்து எவ்விதி எதற்குப் பொருந்துமோ அவ்விதி அதற்குக் கொள்க.]

**255. PECULIARITIES IN COMBINATIONS OF THE SECOND CASE:
EXCEPTION TO (242.)**

உருரு. இயல்பின் விகாரமும், விகாரத் தியல்பும்;
உயர்திணை இடத்து விரிந்துந் தொக்கும்;
விரவுப் பெயரின் விரிந்து' நின்றும்,
அன்ன பிறவும், ஆகும்ஐ உருபே.

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொது விதியோடு தானும் ஒருங்கு முடிதலே அன்றி அங்ஙனம் விதித்த இயல்பின்கண் விகாரமாயும், விகாரத்தின்கண் இயல்பாயும், உயர்திணைக்கண் விரிந்தும் தொக்கும் விரவுப் பெயர்க்கண் விரிந்தும் விரிதல் ஒழிந்தும் இவைபோல்வன பிறவேறுபடாயும் வரும் இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

(உ-ம்.) வழிபடு தெய்வநிபுறநாப்ப. (சின் 218.)
மண் கொணர்ந்தான். (மட் 209.)

256. PECULIAR COMBINATIONS OF THE THIRD CASE.

உருக. புள்ளியும் உயிரும் ஆய்இறு சொன்முன்
தம்மின் ஆகிய தொழில்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும்.

[மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள் ஒற்றும் உயிரும் இறுதி ஆய்நின்ற சொல்முன்னர்க் கருவிகருத்தா உடனிகழ்வு அதன்பொருள் என்பவற்றுள், கருத்தா ஆகிய நிலைமொழிப் பொருள் தம்மால் ஆகிய தொழிற் சொல்வரின் அங்ஙனம் வரும் வல்லினம் வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது விகற்பமும் இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) புலி ஈழக்கப்பட்டான். [இயல்பு.]
பேய் கோட்பட்டான். } [விகற்பம்.]
பேய்க் கோட்பட்டான்.

257. IN CASES NOT PARTICULARIZED JUDGE BY ANALOGY.

உரு௭. இதற்கிது முடிபென் நெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பா வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளிலே.

[இதற்கிது முடிபென்று இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத் தருவனவற்றை எல்லாம் தனித்தனி வரையறுத்து விதிக்கப் புகின் அதற்கோர் வரையறை இன்மையின், வகுத்து விதித்தனவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு வகுத்து விதி உரையாதனவற்றையும் கருதல் அளவையான் வகுத்து விதிஉரைத்துக் கொள்க.]

SUMMARY OF ORTHOGRAPHY.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அடைஎண், பெயர், முறை, தோற்றம், வடிவ்வாதி, அந்தம்,
இடைநிலை, போலி, என்னைத் தெழுத்தும், இருபதமும்,
படுபுணர் மூன்றின் இயல்பும், விகாரமுஞ், சாரியையும்,
உடன்உணர் வானா எழுத்தறிவார் என்பர் உத்தமரே.

உருபு புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(I.) பெயரியல்.

258. AN INVOCATION.

உருஅ. முச்சக' நிழற்று' முழுமதி முக்குடை
அச்சுதன் அடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

[மூன்றுலகத்திற்கு நிழலைச்செய்யும் நிறைந்த மதிபோலும் மூன்று கு
டையையுடைய அழியாதவன் அடிகளை வணங்கிச் சொல்லுவன் மேலை
அதிகாரத்தில் கூறிய எழுத்தினான் ஆய சொல்லிலக்கணத்தை.]

259. DEFINITION OF "சொல்."

உருகூ. ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி, என்றா
இருகிணை, ஐம்பாற், பொருளையுந், தன்னையு'
முவகை இடத்தும், வழக்கொடு, செய்யுளின்,
வெளிப்படை, குறிப்பின், விரிப்பது சொல்லே.

[ஒருமொழியும், தொடர்மொழியும், பொதுமொழியும் என மூன்று
கூற்றினதாய், இருகிணையாகிய ஐம்பால் பொருளினையும் அப்பொருளை
அன்றித் தன்னையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுட்கண்
ணும் வெளிப்படையானும் குறிப்பினனும் விளக்குவது சொல்லாம்.]

260. SINGLE, COMPOUND AND AMBIGUOUS WORDS.

உக௦. ஒருமொழி ஒருபொரு ளனவாந்; தொடர்மொழி
பலபொரு ளன; பொது இருமையும் ஏற்பன.
[வினா 43.]

[ஒரு மொழிகளாவன: பகாப்பதமேனும், பகுபதமேனும், ஒன்று நின்
று, தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன ஆம். தொடர்மொழிகளாவன: அவ்விரு
வகைப் பதங்களும் தன்னோடும் பிறிதோடும் அவ்வழி வேற்றுமைப்பொ
ருள் நோக்கத்தான் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு
முதலிய பலபொருளைத் தருவன ஆம். பொதுமொழிகளாவன: ஒன்றும்
நின்று, ஒருபொருள் தந்தும், அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருள் தந்
தும், இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பன ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) நிலம், நட, தில், நனி. [ஒருமொழிகள்.]
(2.) நிலம்வலித, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலங்கடந்தான். [தொடர்மொழிகள்.]
(3.) எட்டி, தாமரை, வேங்கை. [பொது மொழிகள்.]

(எட்டி = எள்ளத்தது, தாமரை = தாவுகின்றமணை, வேங்கை = வேகின்றகை; 391 ஒத்தத்தான்க.)

261. THE TWO CLASSES OF PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

உக௧. மக்கள், தேவர், நரகர், உயர்திணை;
மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை.
[வினா 52.]

[மக்களும் தேவரும் நரகரும் உயர்திணை ஆம்; அவரை ஒழிந்த விலங்கு
முதலிய உயிர் உள்ளனவும், நிலம் நீர் முதலிய உயிர் இல்லனவும், அஃ
றிணை ஆம்.]

262. DIVISIONS OF WORDS OF THE HIGHER CLASS: SINGULAR MASCULINE, SINGULAR FEMININE AND EPICENE PLURAL.

உக௨. ஆண், பெண், பலர் என முப்பாற் றுயர்திணை.
[வினா 53.]

[ஆண், பெண், பலர் என்னும் இம்மூன்று பாவினையும் உடைத்து உயர்
திணை.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

263. DIVISIONS OF THE LOWER CLASS: SINGULAR AND PLURAL.

உகூ௩. ஒன்றே, பல என் றிருபாற் றஃறிணை.

[வினா 53.]

[ஒன்றும், பலவும் என்னும் இரண்டு பாலினை உடைத்து அஃறிணை.]

264. EPICENES.

உகூ௪. பெண்மைவிட் டாண்அவா வுவபே டாண்பால்;

ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்;

இருமையும் அஃறிணை அன்னவும் ஆகும்.

[பெண்டன்மையினை விட்டு ஆண்டன்மையினை அவா வுவன வாகிய பேடுகள் உயர்தினை ஆண்பால் ஆம்; ஆண்டன்மையினை விட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் உயர்தினைப் பெண்பால் ஆம்; இவ்விருவகைப் பேடுகளும் உயர்தினை ஆம், அன்றி அஃறிணையை ஒப்பனவும் ஆம்.]

(உ-ம்.) பெண்ணவாப் ஆண்டிழந்த பேடி அணியாளே,
கண்ணவாத் தாக்க கலம்?

265. THE THREE PERSONS WITH THEIR VARYING தினை AND பால்.

உகூ௫. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பின்,

பெறப்படுந் தினைபால் அனைத்தும்; ஏனை

இடத்தவற் றெருமைப் பன்மைப் பாலே.

[வினா 54.]

[வெளிப்படைச் சொல்லாயும், குறிப்புச் சொல்லாயும், வழக்கின் கண்ணும் செய்யுட்கண்ணும் நிற்கும் படர்க்கைவினைமுற்றுச் சொல்லையும், படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும், முன் குறித்தால் பின் அவ்விருவகைச்சொல்லும் கருவியாக இருதினையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும். ஒழிந்ததன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல்லையும், தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லையும், முன் குறித்தால் பின்பு அந்நால்வகைச் சொல்லும் கருவியாக இருதினை ஐம்பாலுள் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப்படும்.]

(உ-ம்.)	நடந்தான்.	}	நடந்தார்	}	இவை முன்பு தம்மை உணர்த்திப் பின்பு இருதினை ஐம்பலாகிய பொருள்களை உணர்த்தின.
	நடந்தான்.		நடந்தன		
	நடந்தது.		நடந்தன		
	அவன்.	}	அவர்	}	
	அவள்.		அவர்		
	அது.		அவை.		
	நடந்தேன், நடந்தேம்.	}	நடந்தேன், நடந்தேம்.	}	இவை முன்பு தம்மையும் பின்பு ஒருமைப்பாலையும் பன்மைப் பாலையும் உணர்த்தின.
	நடந்தாய், நடந்தீர்.		நடந்தாய், நடந்தீர்.		
	நீ, நீர்.		நீ, நீர்.		

266. THE THREE PERSONS.

உகக தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைமூ விடனே.

[வினா 54.]

[மூவிடம் ஆவன: தன்மையும், முன்னிலையும், படர்க்கையும் ஆம்.]

267. PROBE.

உக௭. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி,
மருஉ, என்ருகு மூவகை இயல்பும்;
இடக்கர் அடக்கல், மங்கலங், குழுஉக்குறி,
எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

[இலக்கணமுடையதென்றும், இலக்கணப்போலி என்றும், மருஉ என்றும், வழங்கும் மூவகை இயல்பு வழக்கும்; இடக்கர்அடக்கல் என்றும், மங்கலம் என்றும், குழுஉக் குறி என்றும், வழங்கு மூன்று தகுத் வழக்குடனே கூடஅறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம்.]

- (உ-ம்.) (1.) விலம், நீர். [இலக்கணம்.]
(2.) முன்றில். (இங்முன்.) } இலக்கணப்போலி.
புறக்கர். (கதர்ப்புறம்.)
(3.) அருமந்தபின்பு. }
(அருமருத்தன்னபின்பு.) } மருஉ.
சோனாடி. (சோழனாடி.)
(4.) கால் சுழிஇவருதம். [இடக்கரடக்கல்.]
(5.) தஞ்சினார். (செத்தார்.) } மங்கலம்.
நன்காடி. (செக்காடி.)
(6.) சொல்லினம்பி. (கன்னு.) } குழுஉக்குறி.
சாரை (யானைப்பாகர்ஆடை.)

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

268. POETRY.

உகாடி. பல்வகைத் தாதுவின், உயிர்க்குடற் போல்பல
சொல்லாற் பொருட்கிடன் ஆக, உணர்வினின்
வல்லோர், அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

[வினா 167.]

[தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எனும்பு மச்சை சுவேதநீர் என்னும் எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கிடனாக இயற்றப்பட்ட உடம்பு போல இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்னும் நால் வகைச் சொற்களால் பொருட்கிடன் ஆகக் கல்வி அறிவினால் செய்யுள் இயற்றவல்லோர் அலங்காரம்பெற இயற்றுவன செய்யுள் ஆம்.]

269. AMBIGUOUS AND UNAMBIGUOUS EXPRESSIONS.

உகாஊ. ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரந், தகுதி,
ஆகு பெயர், அன் மொழி, வினைக் குறிப்பே,
முதனொகை குறிப்போ டுன்ன பிறவுங்,
குறிப்பிற் றருமொழி; அல்லன வெளிப்படை.

[இருதிணை ஆண் பெண்ணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும் பொதுச் சொல்லும், வலித்தல் முதலிய ஒன்பது விகாரச் சொல்லும், மூவகைத் தகுதி வழக்குச் சொல்லும், ஆகுபெயர்ச் சொல்லும், அன்மொழித் தொகைச் சொல்லும், வினைக்குறிப்புச் சொல்லும், முதற்குறிப்புச் சொல்லும், தொகைக்குறிப்புச் சொல்லும், இம்முதனொகை அல்லாத பலவாற்றானும், வருங் குறிப்புச் சொல்லும், இவைபோல்வன பிறவும், குறிப்பினான் இருதிணை ஐம் பாற்பொருளேத்தரும் சொற்களாம்; இவை அல்லன எல்லாம் வெளிப்படையான் அப்பொருள்களைத் தரும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) ஆயிரம் மக்கள் பொருநர். [உயர்திணை ஆண்பால்.]

(2.) இப்பெற்றங்கைக்கும்.
இப்பெற்றம் உழவொழிந்தன

(3.) மனாபுணாழைடி. [தாமரை.]

(4.) நன்காடு. [சுகோடு.]

(5.) புனித்தின்றுன். [ஆகுபெயர், புரியல்பற்றம்.]

(6.) சொல்லவல்லன். [வினைக்குறிப்பு.]

(7.) அருந்தாரிதவென வெள்ளைக்கிழி. [முதற்குறிப்பு]

(8.) ஐவர் [தொகைக்குறிப்பு, பாண்டவர்.]

270. CLASSES OF WORDS.

உஎ0. அதுவே, இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பிற் பெயர்க்கினை
என இரண்டாகும், இடைஉரி அடுத்து
நான்கும் ஆர்; திசைவட சொல் அணுகாவழி.

[வினா 43.]

[மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல், திரிசொல், என்னும் இயல்பினையு
டைய பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், என இரண்டாம்; இவற்று
டன் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்கும் ஆம்; இவற்று
டன் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் அணுகா இடத்து.]

271. UNEQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

உஎக. செந்தமிழ் ஆகித், திரியா தியார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல்.

[வினா 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்து மொழி ஆகி, அந்நிலத்து மொழியுள் மேற்கூறப்
படும் திரிசொற்போலாது கற்றார்க்கும் கல்லாதார்க்கும் ஒப்பத் தம்பொ
ருளை விளக்கும் தன்மையினையுடைய உலக வழக்கியற் சொல்லாம்.]

(உ-ம்.)	மண், பொன்.	[பெயரியற்சொல்.]
	நடந்தான்.	[வினைஇயற்சொல்.]
	அவனை.	[வேற்றமையுருபு இடைஇயற்சொல்.]

272. EQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

உஎஉ. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும்,
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் ஆகியும்,
அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் ஆகும்.

[வினா 43.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

[ஒரு பொருளைக் கருதிய பலசொல் ஆகியும், பலபொருளைக் கருதிய ஒருசொல் ஆகியும், கற்றார் உணரும் பொருளவாய் வருவன திரிசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) இன்னை, ககம், தத்தை.

[இனிஎன்னும் ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்த் திரிசொல்.]

(2.) வாரணம்:

[யானை, சங்கு, கோழி முதலியவற்றைக் குறித்தலால் பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொல்.]

(3.) படர்ந்தான், சென்றான், ஏனென.

[இவை போலினுள் என்னும் ஒருபொருளைக் குறித்தலால் ஒரு பொருள் குறித்த பலவினைத் திரிசொல்.]

(4.) ஆர்த்தான்.

[ஒலித்தான், கட்டினான், என்னும் பொருளைக் குறித்தலால் பலபொருள் குறித்த ஒருவினைத் திரிசொல்.]

(5.) சேறும், வருதும்.

[ஈழம், தம் என்னும் வினாக்கள் தன்மைப்பன்மை என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பலவினைத் திரிசொல்.]

(6.) கொல்.

[ஈயத்தையும் அசைநிலையாவதையும் குறித்து நிற்பதால் பல பொருள் குறித்த ஒரிடைத் திரிசொல்.]

(7.) சால், தல, உறு, எனி.

[மிகல் என்னும் ஒருபொருள் குறித்த பலவுரித்திரிசொல்.]

(8.) கடி. [காப்பு, கூர்மை, விசை, விளக்கம் முதலிய பலபொருள் குறித்த ஓர் உரித்திரிசொல்.]

273. WORDS OF LOCAL USAGE.

உளந். செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்,
ஒன்பதிற் றிரண்டினிற் றமிழ்ஒழி நிலத்தினும்,
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப.

[வினா 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு கொடுந்தமிழ் நிலத்தின் கண்ணும், பதினெண் மொழியுள் தமிழும் மேற்கூறும் வடசொற்குக் காரணம் ஆகிய ஆரியமும் ஒழிந்த பதினாறு மொழியும் வழங்கும் பதினாறு நிலத்தின் கண்ணும், உள்ளோர் தங்குறிப்பினவாய்ச் செந்தமிழோர் குறிப்பின் அன்றி, அத்திசைகளின் நின்றும் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன திசைச்சொல் என்று கூறுவர் புலவர்.]

வேண்பா.

THE TWELVE DISTRICTS WHERE INFERIOR TAMIL IS SPOKEN.

தென்பாண்டி, குட்டங், குடங், கற்கா, வேண்பூழி,
பன்றி, அருவா, அதன்வடக்கு, — நன்றாய,
சீதமலாடு, புனனாடு: செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.
[இவை பன்னிரண்டுங் கொடுந் தமிழ் நாடு.]

கலித்துறை.

THE SEVENTEEN DISTRICTS LYING AROUND THE TAMIL COUNTRY.

சிங்களஞ், சோனகஞ், சாவகஞ், சீனந், துழுக், குடகங்,
கொங்கணங், கன்னடங், கொல்லந், தெலுங்கங், கலிங்கம், வங்கம்,
கங்க மகதங், கடாரங், கவுடங், கடுங்குசலந்
தங்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி னேழ்புவி தாம்இவையே.

* [முற் குறித்தவைகளைச் சூழ்ந்த தமிழ் ஒழிந்த பதினேழு தேசங்கள்.]

(உ-ம்) பசவை பெற்றம்.	[தென்பாண்டி.]	அந்தோ.	[சிங்கனம்]
சேற்றை சொன்றி	[குட்டம்.]	பாண்டில்	[தெலுங்கு.]
தாயை தள்ளே.	[குடம்]	மாமரத்தைக் கொக்கு.	[கருவம்.]

274. SANSKRIT WORDS.

உஎசு. பொதுஎழுத் தானுஞ், சிறப்பெழுத் தானும்,
நாள்எழுத் தானும், இயைவன வடசொல்.

[வினா 43.]

[ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுஎழுத்தானும், ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்தானும், இவ்விரண்டினனும் செந்தமிழ்ச் சொல்லை ஒப்பன ஆகி, வடதிசைக்கணினறும் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன வடசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) அமலம்	[பொது எழுத்தால்.]
சித்தி.	[சிறப்பெழுத்தால்.]
சலம்.	[சொழுத்தால்.]

[146. 147. காண்க.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

275. NOUN.

பெயரின் போது இலக்கணம்.

உஎரு. இடுகுறி காரண மரபோ டர்க்கந்
தொடர்ந்து தொழில்அல காலந் தோற்ற
வேற்றுமைக் கிடன்ஆய்த் திணைபால் இடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே.

[வினா 44. 48.]

[இடுகுறியும், காரணக்குறியும், மரபினையும் ஆக்கப்பாட்டினையும் தொ
டர்ந்து, வினையால் அணையும் காரணக்குறி ஒன்றும் காலம் தோற்ற, அல்
லன காலம் தோற்றவாய், எட்டு வேற்றுமையும் சார்த்தகிடமாய் இருதிணை
ஐம்பால் மூவிடத்துள் ஒன்றனை ஏற்பவும் பலவற்றினை ஏற்பவுமாய் வரு
வன பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) மரம், ஈழநாடு. [இடுகுறி மரபு தொடர்ந்துவந்தது.]

(2.) பறவை. [காரணக்குறி மரபு தொடர்ந்துவந்தது.]

(3.) பாட்டினுள் குமரன் பெயர் முட்டை. [இடுகுறியாக்கக் தொடர்ந்துவந்தது.]

(4.) பொன்னன். [காரணக்குறியாக்கக் தொடர்ந்து வந்தது.]

(5.) மரம். [இடுகுறிப்பொதுப்பெயர்.]

(6.) பனை. [இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.]

(7.) அணி. [காரணப் பொதுப்பெயர்.]

(8.) முடி. [காரணச் சிறப்புப்பெயர்.]

276. PERSONAL MASCULINE NOUNS.

உயர்திணை ஆண்பால்.

அவற்றுள்,

உஎக. கிளை, எண், குழை, முதல், பலபொருள்; திணை, தேம்,
ஊர், வான், அகம், புற முதல நிலன்; யான்
டிருது மதிநாள், ஆதிக் காலம்;
தோள், குழல், மார்பு, கண், கூது, முதல்உறுப்
ப்ளவ்றி வெப்பி, வடிவு, நிறம், கதி,
சாதி, குடி, சிறப், பாதிப் பல்குணம்;
ஒதல், ஈதல், ஆதிப் பல்வினை;
இவை அடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றோ

ஓற்ற நவ் வீறு; நம்பி, ஆடே,
விடலை, கோ, வேள், குரிசி, ரோன்றல்,
இன்னன ஆண்பெயர் ஆகும். என்ப.

[மேல்பெயரே என்றவற்றுள் இங்ஙனம் பகுத்துக் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறனோடும், இவற்றை அடையும் சுட்டினோடும் வினாவினோடும் பிற என்பதனோடும் மற்றென்பதனோடும் பொருந்திய நகர ஈற்றுப்பெயர்களும்; நம்பி முதலாக எடுத்து ஓதிய பெயர்களும், இவை போல்வன பிறவும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.)	(1.) தமீன், நமன். [வினையால் வருபெயர்.]	I.	இவை எல்லாம் பொருளால் வருபெயர்.
	(2.) ஒருவன். [எண்ணால் வருபெயர்.]		
	(3.) அனையத்தான். [கூட்டத்தால் வருபெயர்.]		
	(4.) பொன்னன். [முதல்என்பவற்றால் வருபெயர்.]		
	(5.) பெற்பன். }	II	இவை இடத்தால் வருபெயர்.
	மறவன். }		
	இடையன். }		
	ஊரன். }		
	சேர்ப்பன். }	III.	இவை காலத்தால் வருபெயர்.
	(6.) சோழியன். [தேசத்தால் வருபெயர்.]		
	(7.) சிறுநாரன். [ஊரால் வருபெயர்.]		
	(8.) வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான். [வான், அகம், புறம், ஆகிய மூன்றால் வருபெயர்.]		
	(9.) மண்ணகத்தான். [முதல் என்றதிலால் வருபெயர்.]	IV.	இவை அவயவத்தால் வருபெயர்.
	(10.) மூவாண்டினன். }		
	(11.) வேனிலான். [ஆண்டு, இருது, மதிகார் ஆகிய நான்கினால் வருபெயர்.]		
	(12.) தையான். }		
	(13.) ஒணத்தான். }	V.	இவை குணத்தால் வருபெயர்.
	(14.) செருகலான். [ஆதிஎன்றதிலால் வருபெயர்.]		
	(15.) தினிதோளான். }		
	(16.) செக்குஞ்சியான். }		
	(17.) வரைமார்பான். }	VI.	இவை தொழிலால் வருபெயர்.
	(18.) செக்கண்ணான். }		
	(19.) குழைக்காதான். }		
	(20.) குறுத்தான். [முதல் என்பதிலால் வருபெயர்.]		
	(21.) பெரியன். }	VII.	இவை நெய்வினால் வருபெயர்.
	(22.) புலவன். }		
	(23.) புலியனையன். }		
	(24.) கடனன். }		
	(25.) கரியன். }	VIII.	இவை நெய்வினால் வருபெயர்.
	(26.) மானுடன். }		
	(27.) அரசன். }		
	(28.) சோழன். }		
	(29.) ஆசிரியன். }	IX.	இவை நெய்வினால் வருபெயர்.
	(30.) நல்லன். [ஆதி என்றதிலால் வருபெயர்.]		
	(31.) ஒருவான். }		
	(32.) ஈவான். }		
	(33.) கணக்கன். [ஆதிஎன்பதிலால் வருபெயர்.]	X.	இவை நெய்வினால் வருபெயர்.
	(34.) இவன். }		
	(35.) எவன். }		
	(36.) பிறன். }		
	(37.) மற்றையான். }	XI.	இவை நெய்வினால் வருபெயர்.
	(38.) கட்டு, வினா, பிற மற்ற என்பவற்றால் வருபெயர்.]		
	(39.) கட்டு, வினா, பிற மற்ற என்பவற்றால் வருபெயர்.]		
	(40.) கட்டு, வினா, பிற மற்ற என்பவற்றால் வருபெயர்.]		

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

277. FEMININE PERSONAL NOUNS.

உயர்திணைப் பெண்பால்.

உஎஎ. கிளைமுதல் ஆகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற ஈற்றவும்,
தோழி, செவிலி, மகலே, நங்கை,
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

[மேலேச் சூத்திரத்துக் கிளைமுதலாகப் பகுத்துக் கூறிய அறுவகைப் பொருள்களும் ளகர ஒற்றும், இகர உயிரும், உறுதற்கேற்ற அவ்விரண் டற்றவாய் வரும் பெயர்களும், தோழி முதலாக எத்தோதிய பெயர்களும், இவற்றுடனே இவை போல்வன பிறவும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தம்.
ஒருத்தி.

இருள், மரது, அரிவை, அங்கனை, மடந்தை.

278. PLURAL OF NOUNS OF THE HIGHER OR PERSONAL CLASS.

பலர் பால்.

உஎஅ. கிளந்த கிளைமுதல் உற்றரவ் வீற்றவும்,
கள் என்ஈற்றின் ஏற்பவும், பிறவும்,
பல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும்.

[வினா 69.]

[மேற்கூறப்பட்ட கிளைமுதலிய அறுவகைப் பொருளையும் பொருந் திய ரகர ஒற்றீற்றுப் பெயர்களும், கள் என்னும் விசுவசியை ஈரகவுடைய பெயர்களுள் ஈண்டைக்குப் பொருந்தி வருவனவும், இவை போல்வன பிறவும், பலர்பாலின் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) தம், இருவர்.

கோக்கள், மனுக்கள்.

தமர்கள், அரசர்கள்.

மாந்தர், மக்கள்.

279. SINGULAR OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS.

அஃறிணை ஒருமை.

உஎக. வினாச் சுட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள்

ஆதி உறுதுச், சுட்டணை ஆய்தம்

ஒன்றென்எண் ணின்னன ஒன்றன் பெயரே.

[வினாவின் கண்ணும் சுட்டின்கண்ணும் கரந்தவற்றுடனாயும் வினாவும் சுட்டவும்படாது, வேறாயும் வரும்பொருளாதி ஆறனையும் பொருந்திய துவ்விசுதி ஈற்றுப்பெயரும், சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய துவ்விசுதி ஈற்றுப் பெயரும், ஒன்றென்னும் எண்ணுபெயரும், இவை போல்வன பிறவும், அஃறிணை ஒருமைப் பெயர் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) எது, யாது.
(2.) இது, அது, உது.
(3.) குழையது, கிவந்தது, மூலத்தது, கோட்டது, கரியது, ஆடலது.
(4.) அஃது, இஃது, உஃது.
(5.) ஒன்று.

280. PLURAL OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS.

உஉ0. முன்னர் அவ்வொடு வருவை, அவ்வும்,

சுட்டிது வவ்வுங், கள்இறு மொழியும்,

ஒன்றல் எண்ணும் உள்ள, இல்ல,

பல்ல, சில்ல, உள, இல, பல, சில,

இன்னவும் பலவின் பெயர் ஆகும்மே.

[வினா 69.]

[முன்னர்க் கூறிய வினாச்சுட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள் ஆதி ஆனேடும், ஏற்ற பெற்றி வருய், வகர ஐகார ஈற்றுப் பெயர்களும், அக ஈற்றுப் பெயர்களும், வகர ஒற்று ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும், கள்எனும் பகுதிப் பொருள் விசுதி இறுதி ஆகிய பெயர்களும், ஒன்றல்லா இரண்டு முதலிய எண்ணுபெயர்களும், உள்ள என்பது முதலிய குற்புவினையால் அணைந்த எட்டுப்பெயர்களும், இவைபோல்வன பிறவும் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள் ஆம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

- (உ-ம்) (1.) எவை.
(2.) இவை.
(3.) கெடியவை.
(4.) பொருள், பொருளன.
(5.) ஆவ், இவ்.
(6.) யானைகள்.
(7.) இரண்டு, மூன்று, கோடி.

281. OTHER NOUNS OF THE LOWER CLASS BOTH SINGULAR AND PLURAL.

உஅக. பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

[அஃறிணைப் பெயர்களுள் இங்ஙனம் பால் பகுத்தலை ஒழிந்து நின்ற பெயர்கள் அனைத்தும், அத்திணை இருபாற்கும் உரிய பொதுப் பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்) யானை வந்தது.
யானை வந்தன.

282. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES.

உஅஉ. முதற்பெயர் நான்குஞ், சினைப்பெயர் நான்கும்,
சினைமுதற் பெயர்ஒரு நான்கு' முறைஇரண்டும்,
தன்மை நான்கு' முன்னிலை ஐந்தும்,
எல்லாந், தாந்தான் இன்னன பொதுப்பெயர்.

[முதற்பெயர் முதலான ஒன்பது கூற்றுப் பெயர்களும், இவைபோல் வன பிறவும், இருதிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்) குரியன் உதித்தான், குரியன் உதித்தது.
ஊமை வந்தான், ஊமைவந்தான்.
[௩ அக. நான்கு.]

283. SUBDIVISIONS OF NOUNS (282.) ACCORDING TO GENDER AND NUMBER.

உஅங். ஆண்மை, பெண்மை, ஒருமை பன்மையின்
ஆம்அந் நான்மைகள் ஆண் பெண் முறைப்பெயர்.

[ஆண்மை முதலிய இந்நான்கு பாலுங் காரணமாக முற்கூறிய முதற் பெயர், சினைப்பெயர், சினைமுதற்பெயர் என்னும் மூன்றும் ஒவ்வொன்றும் நந்நான்காம்; ஆண்மை, பெண்மை என்னும் இருபாலும் காரணமாக முறைப்பெயர் இரண்டாம்.]

(உ-ம்.)	ஆன்மை.	பென்மை.	ஒருமை	பன்மை.
1. சாத்தன்,	சாத்தி.	கோதை,	கோதைகள்.	
	[இவை முதற்பெயர்.]			
2. முடவன்,	முடத்தி.	செவிலி,	செவிலிகள்.	
	[இவை சினைப்பெயர்.]			
3. முடக்கொற்றன்,	முடக்கொற்றி.	கொடும்புறமருதி,	கொடும்புறமருதிகள்.	
	[இவை சினைமுதற்பெயர்.]			
4. தந்தை,	தாய்.			
	[இவை முறைப்பெயர்.]			

284. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES (281.) TAKE THE DISTINCTIONS OF பால்.

அவற்றுள்,

உஅசு. ஒன்றே இருதிணைத் தன்பால் ஏற்கும்.

[முதற்பெயர் முதல்வாகக் கூறப்படும் இருபத்தாறும், பிறவும், ஆகிய பொதுப்பெயர்களுள் ஒவ்வொன்று இருதிணைக் கண்ணும் தன்றன் பால்களை ஏற்கும்.]

- (உ-ம்.) { சாத்தன் இவன்; சாத்தி இவள்.
 (1.) { சாத்தன் இவ்வெருது; சாத்தி இப்பச.
 கோதை இவன்; கோதை இவள்.
 கோதைகள் இவர்; கோதைகள் இவை.
 (2.) { தந்தை இவன்; தந்தை இவ்வெருது
 தாய் இவள்; தாய் இப்பச.
 (3.) { யான் நம்பி; யான் எங்கை, யான் பூதம்.
 யான் மக்கள்; யான் பூதங்கள்.

285. THE PERSONS OF PRONOUNS.

உஅரு. தன்மை: யான், நான், யாம், நாம்; முன்னிலை:

எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ.

அல்லன படர்க்கை, எல்லாம் எனல்பொது.

[வினா 72. 73.]

[தன்மைப்பெயர் நான்காவன: யான், நான், யாம், நாம் என்பன ஆம் முன்னிலைப்பெயர் ஐந்தாவன: எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ என்பன ஆம். திணை பாலுள் ஒன்றற் கேற்பவும் பொதுவும் ஆகிய பெயர்களுள் இவ்வரண்டிடத்து ஒன்பது பெயரும் அல்லாத பெயர்கள் அனைத்தும் படர்க்கை இடத்திற்குரிய ஆம். அவற்றுள், எல்லாம் என்னும் பெயர் ஒன்று மூவடத்திற்கும் உரித்தாம்.]

286. THE PERSONS OF VERBAL NOUNS.

உஅக. வினையின் பெயரே படர்க்கை; வினையால்

அணையும் பெயரே யாண்டும் ஆகும்.

[யான் உணல், நீ உணல், அவன் உணல், என மூவிடத்து வினை ஆயினும் அவ்வுணல், தினல், என்றற்றொடக்கத்து வினையின் பெயர் படர்க்கைக்கே உரிய ஆம். அவ்வினையால் அணையும் பெயர் அவ்வினையின் பெயர்போல் படர்க்கைக்கே உரிய ஆகாது, உண்டேனை, உண்டாயை, உண்டானை எனத் தனித்தனி மூவிடத்திற்கும் உரிய ஆம்.]

287. THE NUMBERS OF PRONOUNS.

உஅஎ. தான், யான், நான், நீ, ஒருமை; பன்மைதாம்,

யாம்,நாம்,எலாம்,எலீர், நீயிர்,நீர்,நீவிர்.

[வினா 72. 74.]

[தான், யான், நான், நீ, என்னும் நான்கும் இருதினை முக்கூற்றொருமைப் பெயர் ஆம். தாம், யாம், நாம், எலாம், எல்லீர், நீயீர், நீர், நீவிர் என்னும் எட்டும் இருதினை இருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர் ஆம்.]

288. NOUNS FROM NUMBERS.

உஅஅ. ஒருவன், ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில்.

[வினா 159.]

[எண்ணன் உயர்தினை ஆண்பாற்பெயரும், பெண்பாற்பெயரும், வருங்காலத்து ஒன்றென்னும் எண்ணானே ஒருவன், ஒருத்தி, என வருவன அன்றி, இவற்றின்மேல் இரண்டு முதலிய எண்களான் இப்பெயர்கள் வருவன இல ஆம்.]

289. THE NOUN ஒருவர்.

உஅக. ஒருவர் என்ப துயர் இரு பாற்றாய்ப்

பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

[வினா 159.]

[ஒருவர் என வழங்குந் சொல் உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும் பொதுவாய், அத்திணைப் பன்மை வாய்பாட்டு வினையைக் கொண்டு முடியும் பாங்கினை உடைத்து என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆடவருள் ஒருவர் அறத்தின்வழி நிற்பார்.
பெண்டிருள் ஒருவர் கொழுநனவழி நிற்பார்.
யாஅர் ஒருவர் உலகத்தோர் சொல்லில்லார்.

290. SYNECDOCHE.

உகூ0. பொருண் முதல் ஆறே ட்ளவைசொற், ருனி,
கருவி, காரியம், கருத்தன், ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்குயை பிறிதைத்
தொன்முறை உடைப்பன ஆகு பெயரே.

[வினா 162.]

[பொருளே, இடமே, காலமே, சிணையே, குணமே, தொழிலே என்னும் ஆறுடனே இவற்றின் பகுதிய ஆகிய நால்வகை அளவையே, சொல்லே, தானியே, கருவியே, காரியமே, கருத்தாவே என்னும் ஆறும் ஆதியாகவரும் பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரானே அப்பொருளினுக்கு இயைந்த பிறிதொரு பொருளைத், தொன்று தொட்டு, வருமுறையே கூறிவருவன ஆகுபெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) தாமரை அனைய தாள். ஆம்பல் அனைய தேம்பொதி செவ்வாய்.
[முதற்பொருளின் பெயர் அதின் சிணையைய மலருக்கும் ஆயிற்று.]
- (2.) அகன் அமர்த்த.
[இடப்பெயர் மனத்தக்காயிற்று.]
- (3.) கார்த்திகை பூத்தது.
[காலப்பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் லேத்தோன்றிக்கும் ஆயிற்று.]
- (4.) காள் அறுத்தது.
[இது மும்மடி. ஆகுபெயர்: எப்படியெனில், காள் என்பது நிறம், அது மேகத்திற்கும் ஆகும், மேகத்தின் பெயர் பருவத்தக்கும் ஆகும், அப்பருவத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் பயருக்கும் ஆகும்.]
- (5.) புளி முளைத்தது.
[இனப்பெயர் முதலுக்காயிற்று. இது இருமடி. ஆகுபெயர்: எப்படியெனில், புளி என்பது சுவைப்பெயர், அது பழத்தக்கும் ஆயிற்று. அப்பழத்தின் பெயர் மரத்திற்கும் ஆயிற்று.]
- (6.) புளித்திருண்.
[சுவையைய குணப்பெயர் பழத்திற்கும் ஆயிற்று.]
- (7.) எழுத்தறியத்திரும் இழிதகைமை.
[தொழிற்பெயர் அக்காத்திற்கும் ஆயிற்று.]
- (8.) அரை எால்.
[எண்ணல் அளவைப் பெயர்கள் அவயவங்களுக்கும் ஆயிற்று.]
- (9.) சொஞ்சு சொந்தது.
[மனமைய தானி அதின் தானமைய மர்ப்புக்கும் ஆயிற்று.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

- (10.) திருவாசகம்.
[முத்தர்குவிப்பெயர் காரியமாவிய துலுக்கும் ஆயிற்ற.]
- (11.) இத்நூல் அலங்காரம்.
[காரியத்தின் பெயர் காரணத்துக்கும் ஆயிற்ற.]
- (12.) இத்நூல் திருவள்ளுவர்.
[கருத்தாவின் பெயர் துலுக்கும் ஆயிற்ற.]
- (13.) காளை வந்தான்.
[உவமை ஆகுபெயர்.]

291. CASE.

வேற்றுமை.

உகூக. ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈ றுய்ப்பொருள்

வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை,

[வினா 55.]

[தம்மை ஏற்றுக் கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்கட்கும் இறுதியாய் அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப் படுத்துவன ஆன வேற்றுமைகள் எட்டே ஆம்.]

292. THE SIGNS OF THE CASES.

உகூஉ. பெயரே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

விளிஎன் றுக்கும், அவற்றின் பெயர்முறை.

[வினா 55. &c.]

[மேல் எட்டே வேற்றுமை என்றவற்றின் பெயர் என்னை, கிடக்கை முறை என்னை, எனில் பெயர் முதலாக விளிசூரக இங்ஙனம் கூறிய பெயரும் முறையும் ஆம்.]

293. THESE SIX TERMINATIONS ADDED TO THE NOMINATIVE.

உகூங். ஆறன் உருபும் ஏற்கும் அவ்வுருபே.

[எழுவாய் வேற்றுமையாவது பெயர்மாத்தியாயாய்த் தோன்றி நிற்குநிலை என்ப, ஆகலின் அவ்வெழுவாயாய் நின்ற உருபே ஐம்முதலிய ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபும் ஏற்கும்.]

294. THE NOMINATIVE நீயிர், நீவிர், நான். [EXCEPTION TO 293.]

உகசு. நீயிர், நீவிர், நான், எழுவாய் அல பெரு.

[வினா 72. 73.]

[இம்மூன்று பெயரும் எழுவாய் வேற்றுமையினை அன்றி, எனைஎழு வேற்றுமையினையும் ஏலா.]

295. THE NOMINATIVE IS THE NOUN ITSELF: ITS PREDICATE.

எழுவாய்.

அவற்றுள்,

உகரு. எழுவாய் உருபு திரிவில் பெயரே.

வினை, பெயர், வினாக்கொளல் அதன்படி நிலையே.

[மேற்கூறிப் போந்த எட்டு வேற்றுமையுள் முதல்வேற்றுமையின் உருபாவது திரிபில்லாத பெயரே ஆம். அதன் பொருளாவது: வினையையும், பெயரையும், வினாவையும் கொளப் பொருணிலையாய் வருதலாம்.]

(உ-ம்.) சாத்தன் வந்தான்.
சாத்தன் இவன்.
ஆயாது.

296. THE SECOND OR ACCUSATIVE CASE.

ஐயுருபு.

உகசு. இரண்டா வதன்உரு பையே; அதன்பொருள்

ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல்,

ஒத்தல், உடைமை, ஆதி ஆகும்.

[வினா 58. 129.]

[இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு மேற்கூறிய ஐயுருபு ஒன்றுமே. அதன் பொருள்களாவன: தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை ஆக்கப்படுபொருளாகவும், அழிக்கப்படுபொருளாகவும், அடையப்படுபொருளாகவும், துறக்கப்படுபொருளாகவும், நீக்கப்படுபொருளாகவும், உடைமைப்படுபொருளாகவும், இவைபோல்வன பிறவாகவும், வேற்றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம்.) குடத்தை	வீணந்தான்.	[ஆக்கல்.]	} செயப்படு பொருள்.
	உடைத்தான்.	[அழித்தல்.]	
	சேர்த்தான்.	[அடைதல்.]	
	இழந்தான்.	[நீத்தல்.]	
	ஒத்தான்.	[ஒத்தல்.]	
	உடையன்.	[உடைமை.]	

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

297. THE THIRD CASE.

உகௌ. மூன்றா வதன்உரு பால், ஆன், ஒட்டுந்;
கருவி, கருத்தா, உடனிகழ் வதன்பொருள்.

[வினா 59.]

[மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு மேற்கூறிய ஆலே அன்றி ஆனும், ஓடுவும் ஓடுவும் ஆம். அவற்றின் பொருள்களாவன: தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளைக் கருவியாகவும், ஏதுப்பொருட்டாகிய கருத்தா ஆகவும், உடனிகழ்வதாகவும், வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம்.) அறிவால் ஆகிய காட்சி. [கருவி]
மண்ணால் ஆக்கிய குடம்.
மண்ணால் இயன்ற குடம்.
தேவனால் ஆகிய உலகம்.
தச்சனால் செய்யப்பட்ட தேர். [கருத்தா]
கொடியொடு கட்டுண்டான். [உடனிகழ்ச்சி].
ஊடுவொடு ருயின்ற தூசும்பட்டும்.
மதியோடொக்கும் மூகம்.
பெண்டகையாற் பேர்அமர்க்கட்டு. [ஆல் உருபால் வந்த உடனிகழ்ச்சி].
மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் தவத்தொடு தானஞ்செய் வாரிற்றலை.
[வேறுவினை உடனிகழ்ச்சியும், ஒருவினை உடனிகழ்ச்சியுமுமு]

மதியோடொக்கும் மூகம். [செயப்படு பொருளிலே ஒடுவத்தது.]

298. THE FOURTH OR DATIVE CASE.

உகௌ. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே.
கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவது ஆதல்,
பொருட்டு, முறை, ஆதியின், இதற்க்கிதெனல்பொருளே.

[வினா 60.]

[நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபு மேற்கூறிய கு ஒன்றுமே ஆம். அதன் பொருளாவது: கொடையும், பகையும், நேர்ச்சியும், தகவும், அதுவாதலும், பொருட்டும் முறையும், முதலான பொருள் தோன்றப் புணரும் புணர்ச்சிக்கண் இதற்க்கிதென அங்ஙனம் வருதற்குரிய எப்பொருளினையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருளாகத் தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம்.) இரப்போர்க் கீந்தான். [கொடை.]
 பிணிக்குமருத்து. [பகை.]
 விளக்கனுக்கு எண்ணெய். [சேர்ச்சி.]
 அரசருக்கே உரித்து. [தகுதி.]
 அவனுக்குரெல். [அத அது ஆதல்.]
 கூழிற்குக் குற்றேவல் செய்தான். [பொருட்டு.]
 சாத்தனுக்கு மகன். [முறை.]

அவனுக்கும் அவனுக்கும் பொருத்தம் இல்லை. [யாப்பு.]
 இன்றைக்கு வரும். [எல்லை.]
 அவ்வூர்க்கும் இவ்வூர்க்கும் காதம். [எல்லை.]
 அவனுக்குச் சிறந்தவன் இவன். [சிறப்பு.]
 மனைக்கு வினக்கு மனைபாட்டி. [உவமை.]

299. THE FIFTH CASE.

உகுகு. ஐந்தாவதன் உருபில்லும், இன்னும்,
 நீங்கல் ஒப்பெல்லை ஏதுப் பொருளே.

[வினா 61.]

[ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபாவன: இல்லும், மேற் கூறிய இன்னும் ஆம். அவற்றின் பொருளாவன: நீங்கற்பொருளாகவும், உவமைப்பொருளாகவும், எல்லைப்பொருளாகவும், ஏதுப்பொருளாகவும், தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை வேற்றுமை செய்தலாம்.]

I. நீக்கப்பொருள்.

(உ-ம்.) தலையின் இழிந்த மயிர் அணையர் மரத்தர்.
 [உருபேற்றசொல் தலை; உருபுநேர்க்கெய சொல் மயிர்]
 அரசரில் பெரியர் கற்றேர். [உயர்வு.]
 ஆவின் இழிந்தது மேதி. [தாழ்வு.]

II. ஒப்பு.

பாலின் வெளிது கொக்கு. [வண்ணம்.]
 அதனீற பொரிது இது. [அளவு.]

III. எல்லை.

சுருவரின் கிழக்கு, மருவரின் மேற்குச்சோனடு.

IV. ஏது.

கன்னரின் அஞ்சினான்.
 வாணிகத்தின் ஆயினான்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

300. THE SIXTH CASE.

௩௦௦. ஆறன் ஒருமைக் கதுவும், ஆதுவும்,
பன்மைக் கவ்வும், உருபாம்; பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டம்,
திரிபின் ஆக்கம், ஆந்தற் கிழமையும்,
பிறிதின் கிழமையும், பேணுதல் பொருளே.

[வினா 62.]

[ஆறும் வேற்றுமையினது ஒருமைப் பொருண்மைக்கு மேற்கூறிய அது
என்பதே அன்றி, ஆது என்பதும்; பன்மைப் பொருண்மைக்கு அகரமும்
உருபாம். அவற்றின் பொருளாவன: குணமும் தொழிலுமாகிய பண்பும்,
சினையும், ஒருபொருட்கூட்டமும், பலபொருட்கூட்டமும், ஒன்று திரிந்
தொன்றானதும், ஆகிய ஐந்து தற்கிழமைப் பொருளினையும் பிறிதின் கிழ
மைப்பொருளினையும் உடையதாகத் தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளே வேற்
றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம்.) I. ஐயகைத்தற்கிழமை.

(I.)
நிலத்தது அகலம். } [பண்புத்தற்கிழமை.]
சாத்தனது இயல்பு.

(II.)
சாத்தனது கண். } [உறப்புத்தற்கிழமை.]

(III.)
மக்களது நெருதி. } [ஒன்று பல கூடிய ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை.]
நெல்லினது குப்பை.

(IV.)
விலவ்வினது கூட்டம். } [வேறு பல கூடிய பலவின் ஈட்டத்தற்கிழமை.]

(V.)
கெல்லினது பொரி. } [திரிபினுக்கத்தற்கிழமை.]

II. பிறிதின் தற்கிழமை.

சாத்தனது வீல். } [பொருட்பிறிதின் கிழமை.]
சாத்தனது நோட்டம். } [இடப்பிறிதின் கிழமை.]

பிறவும் அன்ன.

எனதுகை, நனதுதான். } [ஒருமை]
எனகைகள், நனதான்கள். } [பன்மை.]

301. THE SEVENTH CASE.

௩௦௧. ஏழன் உருபு கண் ஆகி ஆகும்;
பொருள் முதல் ஆறும் ஓர்இரு கீழமையின்
இடன்ஆய் நிற்பல், இதன் பொருள் என்ப.
[வினா 63.]

[ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு மேற்கூறிய கண்ணே அன்றி, வருஞ் சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட பிறவும் ஆம். இவற்றின் பொருளாவன: தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளாகிய பொருள்முதலிய ஆறும் மேற்போந்த இருகீழமைப் பொருட்கும் இடமாகிநிற்க, அவற்றினை வேற்றுமை செய்தலாம், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

302. FORMS OF THE SEVENTH CASE.

௩௦௨. கண், கால், கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின்,
முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல்,
பிள், பாட்டி, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி,
உள், அகம், புறம், இல் இடப்பொருள்உருபே.
[வினா 63.]

[இங்ஙனம் கண் முதலாக இல் ஈறாக எண்ணப்பட்ட இருபத்தெட்
டும் இடப்பொருளாக வேற்றுமை செய்யும் உருபுகளாம்.]

303. THE EIGHTH CASE.

௩௦௩. எட்டன் உருபே எய்து பெயர்சுற்றின்
திரிபு, குன்றல், மிகுதல், இயல்பயற்
திரிபுமஆம்; பொருள், படர்க்கை யோரைத்
தன் முகம் ஆகத் தான் அழைப்பதுவே.
[வினா 64.]

[எட்டாம் வேற்றுமை ஆகிய விளிக்கு வேறுருபின்று, அவ்விளி அடைந்த பெயர் சுற்றின் திரிபும், கேடும், மிகுதலும், இயல்பும், சுற்றயல் நின்றதன் திரிபுமே உருபாம்; இவற்றின் பொருளாவன: இவற்றினை ஏற்ற

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

படர்க்கைப் பெயர்ப்பொருளை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்கப் படுவதாக வேற்றுமை செய்தலாம்.]

304. NOUNS WHICH ADMIT OF THE VOCATIVE.

நூ0௪. இ, உ, ஊ, வேர டை, ஒ, ன, ள, ர, ல,
ய, ஈற்றுயர்திணை ஒ, ர, அல் இவற்றொடு
ணங்கான், ஆ, ஈ றுக்கும் பொதுப்பெயர்
ரு, ந, ஒழி அனைத்திற் றஃறிணை விளிப்பன.

[இ, உ, ஊ, ஐ, ஒள, ன, ள, ர, ல, ய என்னும் பத்தீற்றுயர்திணைப்பெயரும்; இவற்றுள் ஓகாரமும், ரகரமுமான இரண்டும் ஒழித்துநின்ற எட்டுடனே ணகாரமும், ஆகாரமுமான இரண்டும் கூடிய பத்தீற்றுப் பொதுப்பெயரும், நாலாறுமீறே (க௦௭.) என்றவற்றுள் ஓகாரமும், நகரமும், இன்றோரன்ன இடங்களின் ஈறாகாதென மேலே அதிகாரத்து விலக்கிய எகரமும் ஒழிந்த (க௦௮.) இருபத்தோர் ஈற்றஃறிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவன ஆம்.]

305. TERMINATIONS OF EIGHTH CASE.

நூ0௫. இம்முப்பெயர்க்கண் இயல்பும், ஏயும்,
இகர நீட்சியும், உருபா' மன்னே.

[வினா 64.]

[மேல் விளிக்கப்படும் என்ற மூவகைப் பெயர்க்கண்ணும், இயல்பா தலும், ஏகாரமிசுதலும், இகர ஈறு ஈகாரஈறுய்த் திரிதலும், விளி உருபாம் பெரும்பாலும்.]

(உ-ம்.) முனி வேந்த. [இயல்பு.]
முனிபே. [ஏகாரம் மிசுதல்.]
ஈம். [இகரம் ஈகாரம்.]

306. THE SAME.

நூ0௬. ஐ இறு பொதுப்பெயர்க் காயும், ஆவும்,
உருபாம்; அல்லவற் றாயும் ஆகும்.

[ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு இயல்பும், ஏகாரமிசுதலும் அன்றி, ஐகாரம் ஆயும் ஆவுமாய்த்திரிதலும், உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்கு அவ்வுருபுகள் அன்றி ஐகாரம் ஆய்னைத் திரிதலும் உருபாம்.]

(உ-ம்.) அன்ன, அன்னய.

307. THE SAME.

௩௦௭. ஒருசார் ன ஹீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
அளபீற் றழிவ்யல் நீட்சி; அதனோ
ஹு போதல்; அவற்றோ டோஉறல்;
ஈழிந்தோ உறல்; இறுதி ய ஆதல்;
அதனோ ட்யல்திரிந் தேஉறல்; ஈழிந்
தயல் ஏ ஆதலும்; விளி உருபாகும்.

[பொதுவிதி அன்றி, னகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் சில அள பெழுதலும், சில ஈறுகெடுத்தலும் சில ஈற்றயனீட்டலும், சில ஈற்றய னீண்டு, ஈறுகெட்டு; ஓகார மிகுதலும், சில ஈறுகெட்டு ஓகாரமிகுதலும், சில இறுதி னகர ஒற்று யகரஒற்றாய்த்திரிதலும், சில இறுதி னகர ஒற்று யக ர ஒற்றாய்த் திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிகுதலும், சில ஈறு கெட்டயலில் அகரம் ஏகாரம் ஆதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) அம்பலிமா அன். [அளபெடை.]
தோழ. [ஈழிந்தத.]
பெருமாள். [அயல் நீண்டத.]
இறைவா. [அயல் நீட்சியோடு ஈழிந்தத.]
ஐயாவோ. [அயல் நீண்டு, ஈறு கெட்டு, ஒமிக்கத.]
வாயிலாய். [ன யல்வாயிற்ற.]
வாயிலோயே. [இறுதியவ்வாய், ஈற்றயல் ஏ ஆதி, ஏமிக்கத.]
ஐயே. [ஈறுகெட்டு அகரம் ஏகாரம் ஆயிற்ற.]

308. THE SAME.

௩௦௮. எஃகான் உயர்பெயர்க் களபீற் றழிவ்யல்
நீட்சி; இறுதி ய ஒற்றாதல்;
அயலில் அகரம் ஏ ஆதலும் விளித் தனு.

[எகரஈற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குப் பொதுவிதியன்றி அளபெழலும், ஈறுகெட்டலும், அயல்நீட்டலும், இறுதி எகரஒற்று யகரஒற்றாதலும், ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) வீறன்ம்குளே என். [அளபெடை.]
தனி சொன்னல் எல்லா நீ! [ஈறு கெட்டத.]
மமர்காள். [ஈற்றயல் நீண்டத.]
குழையாய். [எகரம் யகரம் ஆயிற்ற.]
தலைமீது சொன்னேம் அடிகேள். [அயல் நீன்ற அ, ஏ ஆயிற்ற.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

309. THE SAME.

௩௦௯. ரவ்வீற்றுயர்பெயர்க் களபெழல்; ஈற்றயல்
அகரம்இ, ஈ, ஆதல்; ஆண்டை ஆ
ஈஆதல்; அதனோ டேஉறல்; ஈற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதன் அயல் நீடல்;
ஈற்றின் ஈர்உறல்; இவையும் ஈண்டுருபே.

[பொதுவிதியன்றி, ரகார ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழலும், ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலும், ஈகாரமாதலும், அவ்விடத்து ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும், ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதன் அயல்இகரம் ஈகாரமாதலும்; ஈற்றினீராதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) ரெஅர். [அளபெடை.]
நல்லன்மீன் தெவ்வீர். [தெவ்வீர் என்பதில் அர் என்பதனின் ஆயிற்று.]
வணிகர். [அ, ஈ ஆயிற்று.]
சான்றீர். [ஆ, ஈ ஆயிற்று.]
சான்றீரே. [ஆ, ஈ ஆகி, எமிக்கது.]
ஈம்பீரே. [ஈம்பியர் என்பதில் எமிக்கு, யாகெட்டு, இ, ஈ ஆயிற்று.]
எமர். [ஈற்றில் ஈர்வசத்து.]

310. THE SAME.

௩௧௦. லகார ஈற்றுயர்பெயர்க் களபயல் நீட்சியும்,
யகார ஈற்றிற் களபும் ஆம்உருபே.

[பொதுவிதிஅன்றி, லகாரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும், ஈற்றயனிடலும், யகாரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும், உருபாம்.]

(உ-ம்) மரஆல். [அளபெடை.]
தோன்று ஆல். [ஈற்றயல்நீட்சி.]
சேளம். [யகாரஈற்றிற் அளபெடை.]

311. THE SAME.

௩௧௧. ன ஈற்றுயர்திணை அல்இரு பெயர்க்கண்
இறுதி அழிவத னோடயல் நீட்சி;

[பொதுவிதியன்றி, னகரஈற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண்ணும், விரவுப் பெயர்க்கண்ணும், இறுதிகெடுதலும், அதனோடு ஈற்றயல் நீடலும், விளி உருபாம்.]

(உ-ம்) அலவ. (அஃறிணைப்பெயர்.)
சாத்த. } (பொதுப்பெயர்.)
சாத்தா.

312. THE SAME.

நகஉ. ல, ள, ஈற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்கண்
ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபாகும்மே.

[பொதுவிதிஅன்றி, லகார ளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும், விரவுப்பெயர்க்கண்ணும், ஈற்றயல்நீடலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) முயரல். } (அஃறிணை.)
வினகரள். }
மக்கரள். (பொதுப்பெயர்.)

313. KINDS OF VOCATIVE.

நகந. அண்மையின் இயல்பும், ஈற்றழிவுஞ்; சேய்மையின்
அளவும்; புலம்பின் ஓவும் ஆகும்.

[மேற்போந்த விளியுருபுகளுள் இயல்புகளும், ஈற்றழிவுகளும் அண்மை விளிக்கண்ணும்; அளபுகள் சேய்மை விளிக்கண்ணும்; ஓகாரங்கள் புலம்பல் விளிக்கண்ணும் வரும்.]

314. VOCATIVE WANTING.

நகசு. துவ்வொடு வினாச்சுட் ஓற்ற ன, ள, ர,
வை, துத், தாந், தான், இன்னன விளியா.

[மேல்விளிக்கப்படும் என்றவற்றுள், துவ்வுடனே மூன்றுமுதல் வினாவையும், மூன்றுசுட்டையும்; வரன்முறையேபொருந்திய ன, ள, ர என்னு மூன்றீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும், வை, து என்னும் இரண்டற்றஃறிணைப்பெயர்களும், தாம், தான் என்னும் பொதுப்பெயரும் விளிக்கப்படா.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

315. SPECIAL RULE ABOUT THE TERMINATIONS ஐ, கண், அது.

நகரு. முதலை ஐயுறற் சினையைக் கண்உறும்;

அதுமுதற் காயிற் சினைக்கை ஆகும்.

[முதலினை ஐ உருபு பொருந்தில் சினையினைக் கண்ணுருபு பொருந்தும்; அது உருபுமுதலுக்கு வரில் சினைக்கு ஐஉருபுவரும்.]

(உ-ம்) யானையைக் காலின்கண் வெட்டினான்.

யானையது கால வெட்டினான்.

யானையின்கண் கால வெட்டினான்.

ஐ [முதல், சினை, இரண்டிடத்தம் ஐஉருபு வராத.]

316. FURTHER ILLUSTRATION OF (315.)

THE BODY AND ITS MEMBERS. THE AGGREGATE AND ITS PARTS.

நகரூ. முதல்இவை, சினைஇவை, எனவேறுள இல,

உரைப்போர் குறிப்பின; அற்றேபிண்டமும்.

[கடங்கள்இவை, படங்கள்இவை, என்றற்போல முதற்பொருள்கள் இவை, சினைப்பொருள்கள்இவை, என வேறுள்ளன இலவாம், ஒருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துக்கூறுவார் குறிப்பின் மாத்திரையவேஆம். பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம்.]

(உ-ம்.) நெல்லப் பொலியின்கண் வாரினான். } (பிண்டப்பொருள்.)
நெல்லினது பொலியை வாரினான்.
நெல்லப் பொலியை வாரினான், என்பது வழி.

317. INTERCHANGE OF CASES.

THE CONTEXT IS THE GUIDE.

நகரூ. யாதன் உருபிற் கூறிற் றுயினும்

பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

[வினா 137.*]

[ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொரு வேற்றுமை உருபால் கூறப்பட்டதாயினும், அவ்வுருபு மயங்கி வந்தமையின் அவ்வுருபு சென்ற வழியே பொருள் சாராது, பொருள்சென்றவழியே அவ்வுருபு சாரும்.]

(உ-ம்.) (1.) நாகுவேயொடு நக்கு வீங்கு நோர்.

[ஒலிவை ஐயுருபாகத் திரித்துக் கொள்க.]

(2.) மணற்கின்ற முடி.

[குவ்வைக் கண்ணுருபாக்குக.]

(3.) செய்யவடெளவையைக்காட்டிவிடும்.

[ஐயுருபைக் குவ்வுருபாக்குக.]

அவாற் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
அவர்க்குச் செய்யத்தகும் அக்காரியம்.
மதுகைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்.
மதுகையை நீங்கினான்.
காடக்கு வருவான்.

318. POETICAL INSERTION OF அ.

நகஅ. ஐ, ஆன், குச் செய்யுட் கவ்வும் ஆகும்;

ஆகா அஃறிணைக் கான் அல் லாதன.

[ஐ, ஆன், கு என்னு மூன்றுபுன் செய்யுளகத்து ஒரோவழி அகரமா கத் திரிந்து வரவும்பெறும்; அஃறிணைக்கண்ணெனின் ஆன் ஒன்றுமே திரியும், ஐயுங் குவ்வந் திரியா.]

(உ-ம்.) காவலோனைக் கிறஞ்சம். [காவலோனை.]
புலவரான். [புலவரான்.]
கடிலைஇன்றே ஆகிரியந்தக. [ஆகிரியந்தகு.]
புள்ளினான். [புள்ளினான்.]

319. THE GOVERNING, OR SUPPLEMENTARY WORD.

நகக. எல்லை இன்னும், துவும் பெயர் கொளும்;

அல்ல வினையொரு நான்கேழ் இருமையும்

புல்லும்பெ ரும்பாலும், என்மனார் புலவர்.

[“நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருளே” என்னும் நான்குபொருள்க ளுள், எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமை யும் பெயரைக்கொண்டு முடியும். ஒழிந்தஎழுவாய் முதலிய வேற்றுமைக ளெல்லாம் வினையைக்கொண்டுமுடியும். அவற்றுள் நான்காம் வேற்றுமை யும் ஏழாம் வேற்றுமையும் வினையினையேஅன்றி வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுங்கொண்டு முடியும் பெரும்பாலும், என்று சொல்லுவர் புல வர்.]

- (உ-ம்.) (1.) கருவூரின்முகக்கு. சாத்தனதகை. [பெயர்கொண்டன.]
(2.) சாத்தன் வந்தான். }
குடத்தை வளைந்தான். }
வானால் வெட்டினான். } [இவை வினையொண்டன.]
சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான்.
நோயின் நீங்கினான்.
அவையின்கண் இருந்தான்.
கொற்கு கொள்.
(3.) பிணிகு மருந்து. } [இவை பெயரும் கொண்டன.]
மணியின்கண் ஒளி.

பெயரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(II.) வினையியல்.

320. DEFINITION OF A VERB.

௩௨௦. செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம்,
செய்பொருள், ஆறுந், தருவது வினையே.

[வினா 45.]

[கருத்தாவும், கருவியும், இடமும், செயலும், காலமும், செயப்படுபொருளும் ஆகிய அறுவகைப்பொருளையும் தருவது தெரிநிலை வினைச் சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) வினையான், [என்பதில் செய்பவன், ருயவன்; கருவி, தண்டச்சுக்காமுதலியவை; நிலம், வினையும் நிலம்; காலம், இறந்தகாலம்; செய்பொருள், குடம் முதலியவை.]

321. CONJUGATED APPELLATIVES.

௩௨௧. பொருள்முதல் ஆறினுந் தோற்றி, முன் ஆறனுள்
வினைமுதல் மாத்திரா விளக்கல் வினைக்குறிப்பே.

[வினா 93.]

[பொருளாதி ஆறும் அடியாக அவற்றின்கண் தோன்றி, மேல்கருத்தா முதலாகச் சொன்ன ஆறனுள் கருத்தா ஒன்றையுமே விளக்குதல் வினைக்குறிப்புச் சொல்லினது இலக்கணம் ஆம்.]

(உ-ம்.) குழையன்.	[பொருள்.]
அகத்தன்.	[இடம்.]
ஆதிரையான்.	[காலம்.]
குறந்தான்.	[வினை.]
கரியன்.	[குணம்.]
பாணன்.	[தொழில்.]

[276. காண்க.]

[இவை “குழையன் புடையன் ஆயினன்,” “அகத்தின் கண்ணிருந்தான்,” என அர்த்தம் கொடுப்பதால் வினைக்குறிப்பு முற்று என்று சொல்லுவார்கள். ஆதிவும் இவை எல்லாம் பெயர்ச் சொற்கள் என்றும் ஆயினன், ஆயுந்நான் என்கிற வினையுடைய அடிநிலையின் தொக்கு கிறித்தென்றும் கூறுவது தகும்.]

322. FINITE VERB AND INCOMPLETE FORMS.

நூஉஉ. அவைதாம்,—முற்றும் பெயர்வினை எச்சமும் ஆகி
ஒன்றற்குரியவும் பொதுவும் ஆகும்.

[வினா 77.]

[மேல் இரண்டு சூத்திரத்தானும் கூறிய தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் வரும் வினைச்சொற்கள் தாம் முற்று வினைச்சொற்களும், பெயரெச்ச வினைச்சொற்களும், வினையெச்ச வினைச்சொற்களும், ஆகித் திணை பால் இடங்களின் ஒன்றற்குரியனவும் பொதுமையில் நிற்பனவும் ஆகும்.]

323. THE FINITE VERB.

முற்றுவினை.

நூஉஈ. பொதுஇயல் பாரையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர்
முதல் அறு பெயர்அல் தேற்பில முற்றே.

[வினா 77.]

[தெரிநிலைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக்குறிப்பும், வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்பும் ஆகிய அறுவகைவினை வினைக்குறிப்புக்கும் பொது இலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய ஆற்றையும் தோற்றுவித்துப் பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக ஏற்பணவாகி அல்லது ஒன்றனையும் ஏலாதன முற்றுவினை வினைக்குறிப்புக்களாம்.]

(உ-ம்.) சொந்தன் அவன்.
சல்லன் அவன்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

324. THE TWENTY SEVEN FORMS OF THE FINITE VERB.

முற்றுவின இலக்கணம்.

௩௨௪. ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கை இடத்தும்;
ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும்.
முக்காலத்தினு' முரண முறையே
மூவைந்திருமூன் முறாய்முற்று
வினைப்பதம்ஒன்றே, மூவொன்பான் ஆம்.

[வினா 77.]

[ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என்னும் ஐம்பாலவாகிய வினை முற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணும்; ஒருமை பன்மை என்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைத் தன்மைக்கண்ணும், முன்னிலைக்கண்ணும், வைத்து முக்காலங்களானுமற, முறையே படர்க்கைவினைமுற்றுப் பதினைந்தும், தன்மைவினைமுற்றும், முன்னிலைவினைமுற்றும் ஆகிய முற்றுவினைச்சொல் ஒன்றுமே இருபத்தேழாம்.]

(உ-ம்.) (1.) நடந்தான், ம், ர், து, ன். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கின்றான், ம், ர், து, ன். [நிகழ்காலம்.] } படர்க்கைவினைமுற்று
நடப்பான், ம், ர், து, ன். [எதிர்காலம்.] }

(2.) நடந்தேன், ம் [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கிறேன், ம். [நிகழ்காலம்.] } தன்மை, வினைமுற்று
நடப்பேன், ம். [எதிர்காலம்.] }

(3.) நடந்தாய், நடந்தீர். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கிறாய், நடக்கிறீர். [நிகழ்காலம்.] } 2. அடைய வினைமுற்று
நடப்பாய், நடப்பீர். [எதிர்காலம்.] }

ஆக, வரை முன்னேற்றம்
முற்றுவினைமுற்று

325. THE THIRD PERSON SINGULAR, MASCULINE.

௩௨௫. அன், ஆன், இறுமொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

[அன், ஆன் என்னும் இருவிகுதியும் இறுதியாகிய மொழிகள் உயர்திணை ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்றும், வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) நடந்தான் நடத்தான். [போனகாலம்.]
நடக்கின்றான் நடக்கிறான். [நிகழ்காலம்.]
நடப்பான் நடப்பான். [எதிர்காலம்.]
குழையான் குழையான். [குறிப்புவினைமுற்று.]

326. THE THIRD PERSON SINGULAR, FEMININE.

௩௨௬. அள், ஆள், இறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

[அள், ஆள் என்னும் இருவிஞ்சியும் இறுதி ஆகிய மொழிகள் உயர்திணைப் பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) கடத்தன் கடத்தள்.
கடக்கின்றன் கடக்கின்றள்.
கடப்பன் கடப்பள்.
குழையினன் குழையாள்.

327. THE THIRD PERSON PLURAL EPICENE.

௩௨௭. அர், ஆர், ப, ஊர் அகரமார்சற்ற

பல்லோர் படர்க்கை; மார் வினையொடு முடிமே.

[அர், ஆர், ப, மார் என்னும் நான்கு விஞ்சியினையும், இறுதியாகவுடைய மொழிகள் உயர்திணைப்பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும் ஆம் இவற்றுள் மாரீற்று வினைமுற்றுப் பொதுவிதியால் பெயருடன் முடிவதன்றி வினையுடனுமுடியும்.]

(உ-ம்.) கடத்தனர், கடத்தர்.
கடக்கின்றனர், கடக்கின்றர்.
கடப்பர், கடப்பர்.
குழையினர், குழையார்.
கடப்ப, மொழிப.
ஆர்த்தர் கொணார் வத்தர்.

328. THE THIRD PERSON SINGULAR, NEUTER.

௩௨௮. து, று, டிக் குற்றியல் உகரசற்ற

ஒன்றன் படர்க்கை; டிக் குறிப்பின்ஆகும்.

[இம்முன்று குற்றியலுகர ஈற்று விஞ்சிகளையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணை ஒருமைப்படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள், டிவ்விஞ்சி குறிப்பின்கண் அன்றித் தெரி நிலைக்கண் வாராது.]

(உ-ம்.) கடத்த, கடக்கின்றது, கடப்பது, } [தெரியிலை.]
வத்தது, கயிற்று.
அணித்த, அற்ற, பொருட்டி, [குறிப்பு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

329. THE THIRD PERSON PLURAL, NEUTER.

நூலக. அ, ஆ, ஈற்ற பலவின் படர்க்கை;

ஆவே எதிர்மறைக் கண்ணதாசும்.

[இவ்விருவிகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள், ஆகாரம் எதிர்மறை வினைக்கண்ணதாம் அன்றி, உடன்பாட்டுவினைக்கண் வாராது.]

- (உ-ம்.) (1.) நடந்தன, நடந்த.
நடவா நின்றன, நடக்கின்றன. } [தெரிநிலை உடன்பாடு.]
நடப்பன, நடப்ப.
(2.) கரியன், கரிய. [குறிப்பு உடன்பாடு.]
(3.) நடந்தில், நடவாநின்றில், இல்லன, இல்ல.
(4.) நடவா.

330. FORMS ADMITTING NO DISTINCTION OF GENDER (OR CLASS.)

நூலக. தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள், வேறிலை

உண்டிர்எச்சம், இருதிணைப் பொதுவினை.

[தன்மைவினை வினைக்குறிப்பு முற்றும், முன்னிலை வினை வினைக்குறிப்புமுற்றும், வியங்கோள் வினைமுற்றும், வேறு, இல்லை, உண்டு என்னுமூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்பும், வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்பும், இருதிணைக்கும் பொதுவினை ஆம்.]

331. THE FIRST PERSON SINGULAR.

நூலக. கு, பெ, து, று என்னுங் குன்றியல் உகரமோ

டல், அன், என், ஏன், ஆகும், ஈற்ற

இருதிணைமுகக்கூற் றொருமைத் தன்மை.

[இவ்வெட்டு விகுதிகளையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதிணைக்கண்ணவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றேன்கிற மூன்று பால்களுக்கும் ஒருமைத்தன்மை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) உன்கு.	(= உன்பேன்.)	சென்ற.	(= சென்றேன்.)
உண்டு.	(= உண்டேன்.)	சேற.	(= செல்லுவேன்.)
வந்து.	(= வந்தேன்.)	திரமு.	(= திரமுலேன்.)
வருது.	(= வருவேன்.)		
உன்பல்.	} (= உன்பேன்.)	உண்டான்.	} (= உண்டேன்.)
உன்பென்.		உண்டனேன்.	

332. THE FIRST PERSON PLURAL.

நநௌ. அம்,ஆம் என்பன முன்னிலையாராயும்,
எம்,ஏம்,ஓம் இவை படர்க்கை யாராயும்,
உம்,ஊர் க,ட,த,ற, இருபா லாராயும்,
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

[தன்னிலையில் நிற்பதன்றி அம், ஆம் என்னும் இவ்விருவிசுவசியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலையாராயும், எம், ஏம், ஓம் என்னும் இம்மூன்று விசுவசியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் படர்க்கையாராயும், கும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விசுவசியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலை படர்க்கை என்னும் ஈரிடத்தாராயும், தன்னுடன் கூட்டும் உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைவினை முற்றும் குறிப்புமுற்றமாம்.]

(உ-ம்.) (1) உண்டனம், உண்ணலின்றனம், உண்பம்.
உண்டாம், உண்ணலின்றம், உண்பாம்.
தாரினம், தாரினும்.

(2) உண்டனெம், உண்டோம், உண்டோம்.
தாரினெம், தாரினோம், தாரினோம்.

உண்கும், உண்கோம், வந்தும், சேறும்.

333. SPECIAL RULE.

நநநா. செய்கென் ஒருமையும் செய்கும்என் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பியமுற்றே.

[செய்கு என்னும் தன்மை ஒருமைமுற்றும், செய்கும் என்னும் தன்மைப் பன்மைமுற்றும், பெயருடனே. அனறி வினையுடனேயு முடியும்; அங்ஙன முடியினு மேற்கூறிய முற்றேயாம்.]

(உ-ம்.) உண்கு வந்தேன். } உண்கும்.
உண்கும் வந்தேன். }

334. "THE SECOND PERSON IS MORE WORTHY THAN THE THIRD."

நநநா. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு' முன்னிலை.

[தன்மையோடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைகள் தன்மையானான் போல முன்னிலையோடு கூடிய படர்க்கையு முன்னிலையாம்.]

(உ-ம்.) உண்கு நீயும் அவனும்.

ஒன்னை நாராய், நின் சேவலு நீயுளாய்
வந்தேம் பூங்காணல் வைத்துஞ் சென்றோம்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

335. THE SECOND PERSON SINGULAR.

முன்னிலை ஒருமை.

நாநு. ஐ,ஆய்,இதர ஈற்ற மூன்றும்,
ஏவலின் வருடம் எல்லாஈற்றவர்,
முப்பால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே.

[ஐ, ஆய், இ என்னும் மூன்றிற்று மொழிகளும் விசுதிக்குன்றதும், குன்றியும், நிற்பனவாகிய ஏவற்கண்வரும் இருபத்து மூன்றிற்று மொழிகளும், ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபாற்களுக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலை ஒருமை வினையுற்றும் குறிப்புமுற்றும்மா.]

(உ-ம்) உண்டனை, உன்னினிற்றனை, உண்பை,
உண்டாய், உன்னொன்றாய், உண்பாய், } நெரிசிலை முற்ற வினையுள்.
உண்டி, உன்னொன்றி, நேறி.

நடவாய், நட, உண். [ஏவல்]

விலவனை, வில்லாய், வில்லை. [குறிப்பு.]

336. ஈ AND ஏ ADDED TO CERTAIN IMPERATIVES.

நாநு. முன்னிலை முன்னர் ஈயும், ஏயும்,
அருந்திலை மரபின்மெய் ஊர்ந்து வருமே.

[முன்னிலை ஏவல் முற்றென மேற்கூறியவற்றிற்கு முன்னே ஈகாரமும், ஏகாரமும், ஆண்டு வந்து நின்றற்குரிய மரபினையுடையமெய் யாதானும் ஒன்றை ஊர்ந்துவரும்.]

(உ-ம்) சென்றி.
வின்மே

337. SECOND PERSON PLURAL.

நாநு. இர்,ஈர்,ஈற்ற இரண்டும் இருதினைப்
பன்மை முன்னிலை; மின், அவற்றேவல்.

[இர், ஈர் என்னும் இரு விசுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதினைப் பன்மைமுன்னிலை வினையுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். மின்

என்னும் விசுவதியை இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதினைப் பன்மை முன்னிலை எவல்முற்றும்.]

(உ-ம்.) உண்டவீர், உண்ணுகின்றவீர், உண்குவீர்
உண்டீர், உண்ணுகின்றீர், உண்பீர்.

குழையவீர், குழைபீர்.

உண்மின்.

[உன்னும், தின்னும் இவைமுதலிய புதியன.]

338. THE OPTATIVE.

நநநடி. க, ய வொடு ர ஒற் றீற்ற வியங்கோள்;

இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப.

[வினா 85.]

[க, ய என்னும் இரண்டியிர்மெய்யினையும், ரகர ஒற்றினையும் இறுதியாகவுடையன வியங்கோள்முற்றும். அவை மூவிடத்தினும் ஐம்பாலினும் செல்லும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) வாழ்க, வாழிய, வாழியர்.

வெல்க வாழி நின்வென்றி வார்கழல்,
செல்க தீயன, சிறக்க நின்புகழ்.

மகன் எனல் மக்கட்பதடி எனல். [அல்.]

மரீஇய நொரால். [ஆல்.]

339. THE DEFECTIVE FORMS வேறு, இல்லை, உண்டு.

நநநகை. வேறில்லைஉண்டைம் பால்முவிடத்தன.

[வினா 125.]

[வேறு, இல்லை, உண்டு என்னு மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஐம்பாற்கும் மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்.]

(உ-ம்.)	அவன்	} வேறு. இல்லை. உண்டு.
	அவள்	
	அவர்	
	அது	
	அவை	
	யான்	
	யான்	
	யாம்	
	நீ, நீர்	

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

340. RELATIVE, OR ADJECTIVAL PARTICIPLES.

பெயர் எச்சம்.

௩௪௦. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், என் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயர்எச்சம்மே.

[வினா 87.]

[செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூவகைப்பட்ட சொல்லின் கண் முறையே இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலமும்செயலும் தோன்றி, வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பால் ஒன்றும் தோன்றாது அப்பாலுடனே செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயரும் ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம்.]

(உ-ம்.) உண்ட, உண்ணுமின்ற, உண்ணும்.

{ சாத்தன்.
கலம்.
இடம்.
உன்.
நான்.
சோற.

வேவான் முகத்த கனிவு.
மூவிலைய வேல்.
உள்ள பொருள்

[உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]

ஓடாத சாத்தன். [எதிர் மறைப் பெயர் எச்சம்.]

341. POETICAL CHANGES OF THE FORM செய்யும்.

௩௪௧. செய்யும்என் எச்சசுந் றுயிர்மெய்சேறலும்,
செய்யுளுள் உம் உந் தாதலும், முற்றேல்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏலும் உளவே.

[“செய்யும்” என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் இறுதியிர்மெய் கெடுதலும், செய்யுளகத்து அதன் இறுதி உம்மை உந்தெனத்திரிதலும், அது முற்றாயின் அதன் இறுதி உயிரேனும் உயிர்மெய்யேனும் கெடுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) ஆகும் பொருள். ஆம்பொருள்.
போகும் பொருள். போம்பொருள்.
வாடிப் புரவி. வாடிப் புரவி.

பாடி. பாடித்த.

இவை போம். } முற்றி.
கலையும். கலையும். }

342. THE ADVERBIAL PARTICIPLE.

வினை எச்சம்.

நசுஉ. தொழிலுங், காலமுந், தோன்றிப்பால்வினை
ஒழியநிற்பது வினைஎச்சம்மே.

[வினா 86.]

[பின்னர், “செய்து” “செய்யு” முதலியவாய் விதந்துகூறும் வாய்பாடுகளின் கண் தொழிலும், இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்காலங்களும், முறைமேதோன்றி வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பால் ஒன்றும் தோன்றாது அப்பாலுடனே வினை ஒழிய நிற்பன வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்பு களாம்.]

343. DIFFERENT FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE.

வினை எச்ச வாய்பாடுகள்.

நசுந. செய்து, செய்பு, செய்யாச், செய்யுச்,
செய்தெனச், செயச், செயின், செய்யிய, செய்யியர்,
வான், பான், பாக்கின் வினைஎச்சம், பிற
ஐந்தொன் றுமுக் காலமு முறைதரும்.

[வினா 86.]

[“செய்து” என்பது முதலிய ஒன்பது வாய்பாட்டான் வருவனவும், வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விருதியவாய் வருவனவும், இவை போல்வன பிறவும், வினையெச்ச வினைகளாம்; இவற்றுள், முன்னைய ஐந்தும் இறந்தகாலமும், “செய” என்பதொன்று நிகழ்காலமும், ஒழிந்த ஆறும் எதிர்காலமுங் காட்டுவனவாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

	இறந்தகாலம்.	நிகழ்காலம், அல்லது முக்காலத்துக்கும் பொது.	எதிர்காலம்.	எதிர்மறை.
உ-ம்.	(1.) நடந்து, உண்டு, சென்று, கற்ற, — ஆடி, ஆய்,	(6.) நடக்க, உண்ண, செய்ய, — செய்துப், கடப்ப,	(7.) நடக்கின், நடந்தால், நடத்தக்கால், நடத்தற்கு, (8.) ஆடிய, (9.) ஆடியர், (10.) விடுவான், (11.) நடப்பான், (12.) விடுவாகு, செய்யில், காண்டலும்,	செய்யாது, நடவாது, செய்யாமல், கடவாமல், செய்யா, கடவா, — அன்றி, இன்றி.
	(2.) உன்குடி, (3.) உண்ணு, (4.) உண்ணு, (5.) உண்டென, — தழிஇ, புகு, விட்டு, பெற்று.			

344. THE WORDS BY WHICH THESE ARE FOLLOWED

அவற்றுள்,

நசுசு. முதலி' னுக்கும் ஈற்றின் மூன்றும்

வினைமுதல் கொள்ளும்; பிறவும் ஏற்கும்பிறு.

[மேலேச் சூத்திரத்து முதற்கட் கூறிய செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யு என்னு நான்கும், இறுதிக்கண்கூறிய வான், பான், பாக்கு என்னு மூன்றும் தன் கர்த்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடியும்; இடை நின்ற செய் தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும் ஐந்தும், இன்ன வென்றதனால் வருவனவும், வினையெச்சக்குறிப்புகளும் வினைமுதலையும் அஃதெல்லாத பிற கர்த்தாவின் வினையையுங் கொண்டு முடியும்.]

(உ-ம்.) அவன் உண்வந்தான்.

அவன் உண்புவந்தான்.

அவன் உண்ணுக்களிப்பான்.

அவன் உண்ணாமதிவான்.

அவன் கொல்வான் எழுந்தான்.

அவன் அலைப்பான் சென்றான்.

அவன் உண்பாக்குச் சென்றான்.

வினைமுதலைக் கொண்டன.

அவன் உண்டென மகிழ்ந்தான்.

அவன் உண்டென மகிழ்ந்தான் இவன்

அவன் உண்ண வந்தான்.

அவன் உண்ண வந்தான் இவன்.

அவன் உண்ணின் மகிழ்வான்.

அவன் உண்ணின் மகிழ்வான் இவன்.

அவன் உண்ணிய மகிழ்வான்.

அவன் உண்ணிய மகிழ்வான் இவன்.

வினைமுதலையும் பிறவினைமுதலையும் கொண்டன

[அவன் உண்டால் உண்பான். அவன் உண்டால் உண்பான் இவன்.]

345. THE SAME: A SPECIAL RULE.

நசுநு. சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

[முதலினான்கும், ஈற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின், அவை தன் கர்த்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் என்ற விதியானே சினையொடுமுடிதலே அன்றி, முதலுடனும் முடியும்: அங்ஙனம் முடியுமாயினும் சினையொடு முடிதற்கு ஒற்றுமை யுண்மையின் வினைமுதல் கொண்டதேயாம்.]

(உ-ம்.) கால் ஓடித்த இந்த வீழ்த்தது. [சினையொடு முடித்தது.]
கால் ஓடித்த வீழ்த்தான். [வினைமுதலொடு முடித்தது.]

346. FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE INTERCHANGED.

நசுநு. சொற்றிரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை.

[வினா 137.]

[“முதலி னான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும்” என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகப் பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள் திரியினும், அவற்றின் பொருள் திரியா.]

(உ-ம்.) ஞாயிற்பட்டு வந்தான். [பட.]
யான் சொல்வான் பொருள் கொடுத்தான். [கொள்ள.]

347. WHEN A CONJUGATED APPELLATIVE [321.] IMPLIES ACQUISITION IT MUST NOT BE CONSTRUED WITHOUT A VERB IMPLYING THIS.

நசுநு. ஆக்க வினைக்குறிப் பர்க்கம் இன்றியலா.

[ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆக்கச் சொல்லின்றி வாரா.]

(உ-ம்.) சாத்தன் கல்லன் ஆயினான். [ஆக்கச் சொல் விரித்துத் தொக்கும் நின்றது.]
சாத்தன் கல்லன்.
கல்வியாற் பெரியன் ஆயினான்.
கல்வியாற் பெரியன்.
சாத்தன் கல்லன் என்பது இயற்கை வினைக்குறிப்பாயில் ஆக்கச் சொல் இன்றிவரும்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

348. THE FINITE VERBAL FORM செய்யும் CANNOT BE USED WITH THE PLURAL OF THE MASCULINE OR FEMININE.

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மையிற்,
செல்லா தாகும், செய்யும்தன் முற்றே.

[உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கையினும், முன்னிலையினும், தன்மையினும், செல்லாது செய்யும் என்னும் எச்சத்தானாகும் செய்யும் என்னு முற்று.]

(உ-ம்.)	அவன்.	} உண்ணும்.
	அவள்.	
	அது.	
	அவை.	

349. THE INTERROGATIVE யார்.

௩௪௯. யார் என் வினாவினைக் குறிப்பியர் முப்பால்.

[வினாப் பொருண்மையைத் தரும் யார் என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.)	அவன்.	} யார்.
	அவள்.	
	அவர்.	

350. THE INTERROGATIVE எவன்.

௩௫௦. எவன் என் வினாவினைக் குறிப்பிழி இருபால்.

[வினாப்பொருண்மையைத் தரும் எவன் என்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று அஃறிணை இருபாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.)	அக்தெவன்?
	அவைஎவன்?

351. FINITE VERBS USED AS PARTICIPLES.

௩௫௧. வினை முற் றேவினை எச்சம் ஆகலும்,
குறிப்பு முற் றீர்எச்சம் ஆகலும் உளவே.

[வினா 95.]

[வினைமுற்றே வினையெச்சம் ஆகி வருதலும், வினைக்குறிப்பு முற்றே வினையெச்சமாகியும், பெயரெச்சமாகி வருதலும், உளவாம்.]

(உ-ம்.) கடந்தான் வந்தான். =
கடந்த வந்தான்.
காள் ஆனது போல, = ஆன்றி.
வெந்திறவினன் விறல்வழுதியொடு, திறவினனாகிய.

இரண்டாவது விவனயியல் முற்றிற்று.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(III.) இடையியல்.

352. PARTICLES IN GENERAL.

௩௫௨. வேற்றுமை, வினை, சா ரியை, ஒப்புருபு
ட்த்தம்பொருள், இசைநிறை, அசைநிலை,
குறிப்பென்எண் பகுதியிற் றனித்தியல் இன்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும் வந்தொன்றுவ திடைச்சொல்.

[வினா. 107. 46.]

[எழுவாயுருபு முதலிய எட்டு வேற்றுமையுருபுகளுள் பெயரும் பெய
ரது விகாரமுமாகிய எழுவாயும் விளியும் ஒழித்து ஒழிந்த ஐம்முதலிய
ஆறு உருபுகளும், பகுதி விசுதி இடைநிலை என்னும் தெரிநிலையும் குறிப்
புமாகிய வினையுருபுகளுள் முதனிலை தனிவினைப்பெயரும் பொருளாகி
அறுவகைப்பெயருமாகிய பகுதி ஒழித்து ஒழிந்த விசுதிமுதலிய வினையு
ருபுகளும், அன் ஆன் முதலிய சாரியை உருபுகளும், போலப்புறைய
முதலிய உவம உருபுகளும் பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி
வருவனவும், வேறுபொருள்இன்றிச் செய்யுள் இசைநிறைத்தலே பொரு
ளாக வருவனவும், அசைத்தலே பொருளாக நிற்பனவும், வெளிப்படை
யின்வரும் இவைபோலாது குறிப்பின் வருவனவும் என்னும் எட்டுவ
கையினை யுடையவாய்த் தனித்து நடத்தல் இன்றிப் பெயரின் அசத்தும்
வினையினகத்தும் அவற்றின்புறமாகிய பின்னும் முன்னும் இவ்விடங்கள்
ஆறனுள் ஓரிடத்து ஒன்றேனும் பலவேனும் வந்து அப்பெயர் வினைகட்கு
அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும் ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது
இடைச்சொல்லாம்.]

353. SIGNIFICANT PARTICLES.

நடுநு. தெரிநிலை தேற்றம் ஐயமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை எச்சம் வினாவிழை வொழிஇசை
பிரிப்புக் கழிவாக்கம் இன்னன இடைப்பொருள்.
[வினா 110.]

[தெரிநிலை முதலாக விதந்த பதினான்கும் இவை போல்வன பிறவும்
மேல் தத்தம் பொருள் என்ற இடைச்சொற் பொருள்களாம்.]

354. USES OF THE PARTICLE ஏ.

நடுசு. பிரிநிலை வினாஎண் ஈற்றசை தேற்றம்
இசைநிறை என, ஆ தேகாரம்மே.
[வினா 111.]

[தெரிநிலை முதலிய பதினான்கும், அவைபோல்வன பிறவும் ஆகிய
பொருள்களுள்ளும், இசைநிறைத்தல் அசைத்தல் குறிப்பென்னும் மூன்று
பொருள்களுள்ளும், பிரிநிலைமுதலிய ஆறு பொருளையும் தரும் ஏகார
இடைச்சொல்.]

355. USES OF ஒ.

நடுரு. ஒழியிசை வினாச் சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனஎட் டோவே.
[வினா 112.]

[ஒழியிசை முதலிய எட்டுப்பொருளையும் தரும் ஒகார இடைச்சொல்.]

356. USES OF என AND என்று.

நடுசு. வினைபெயர் குறிப்பிசை என்பண் பாறினும்
என, எனுமொழிவரும், என்றும்அற்றே.

[வினைப்பொருள் முதலிய ஆறு பொருளினும் “என” என்னும் இடைச்
சொல் வரும்; “என்று” என்னும் இடைச்சொல்லும் அவ்வாறுவரும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

357. USES OF உம்.

௩௫௭. எதிர்மறை, சிறப்பையும், எச்ச'முற் ற்ளவை
தெரிநிலை, ஆக்கமோ ம்மை எட்டே.

[வினா 113.]

[எதிர்மறை முதலிய எட்டுப் பொருளையும் தரும் உம்மை இடைச் சொல்.]

358. SPECIAL RULE REGARDING உம்.

௩௫௮. முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும்.

[வினா 113.]

[முற்றும்மை ஒரோ விடங்களில் எச்ச உம்மையும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எல்லாரும் இதசெய்யாச்.
ஆறத் தருவத வினையே.

359. FINAL உம்.

௩௫௯. செவ்வெண் ஈற்றதாம் எச்ச உம்மை.

[வினா 113.]

[எச்ச உம்மை செவ்வெண்ணின்கண் வரும்ஆயின் ஈற்றின்கண் வரும்.]

(உ-ம்.) செய்பவன், கருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய் பொருளுக் தருந்திறத்த வினையே

360. THE NOUN OF NUMBER SOMETIMES INSERTED, AND SOMETIMES OMITTED.

௩௬௦. பெயர்ச்செவ் வெண்ணே, என்று, எனா, எண்
ணுங்குந் தொகைபெறும்; உம்மை, என்றெனா
டிந்நான்கெண்ணும்ஆறு தின்றியும் இயலும்.

[பெயர்களினிடையே எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு நிற்பவருஞ் செவ்வெண்ணும், பெயரோடு தொகாதுவரும் “ஏ” எண்ணும், “என்ற” எண்ணும், “என” எண்ணும், ஆகிய நான்கும் தொகைபெற்று நடக்கும்; “உம்மை” எண்ணும், “என்று” எண்ணும், “என” எண்ணும் “ஒடு” எண்ணும் ஆகிய இந்நான்கெண்ணும், தொகைபெற்றும், பெறாதும் நடக்கும்.]

(உ-ம்.) சாத்தன், கொற்றன், தேவன், பூதன், நால்வரும் வந்தார்.

[தொகை பெற்றே வந்தத.]

சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் வந்தார்.

சாத்தனும் கொற்றனும் தேவனும் பூதனும் நால்வரும் வந்தார்.

[தொகை பெறும் பெறாதும் வந்தத.]

(பிறவும் அனை)

361. என்று, என, ஒடு NOT ALWAYS REPEATED AFTER EACH NOUN.

நகுக. என்றும், எனவும், ஒடுவும் ஒரோ வழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொது நேரும்.

[வினா 114.]

[இம்மூன்றெண்ணும் எண்ணும் பொருளோடு நின்றலே அன்றி, ஒரிடத்து நின்றும் பிரிந்தெண்ணும் பொருள்தோறும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) வினாபகை என்றிணைநின் எச்சம்,
பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும்.
பொருள், கருவி, காலம் வினாபிடைகூடாந்தும்.

362. CONNECTING PARTICLES WITH VERBS.

நகூஉ. வினையொடு வரினும் என்னிணைய ஏற்பன.

[எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையோடு வரினும் மேற்பெயரோடு வந்தாற்போலும் ஏற்பன.]

(உ-ம்.) (1) மண்டிலம் மழுங்க, மலையிறங்கினர்.
வண்டிலம் மலர் பார்த்தத, மிசையே.
கண்டலம் கானம் குருகினம் ஒலிப்ப.

[உம்மை இடைச்சொல் தொக்கு நின்றத.]

(2) கூறும் கேட்டில் கற்பனை கூடந்தான்.

(3) உண்ணவென்றேகவென்ற பூசவென்ற முடிக்கவென்ற வந்தான்.

(4) ஆடல் பாடலொடு வந்தான்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

363. THE USES OF தில்.

நகூநு. விழைவே காலம் ஒழிஇசை தில்லே.

[இம்மூன்று பொருளையும் தரும் “தில்” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ-ம்.) (1.) ஆரீவையைப் பெறுக தில்லம்மயானே. [விழைவு.]
 (2.) பெற்றற்கற்க தில்லம் இவ்வுசே. [காலம்.]
 (3.) வருக தில்லம்ம வெஞ்சேரிசே. [ஒழியிசை.]

364. THE USES OF மன்.

நகூசு. மன்னே அசைநிலை, ஒழியிசை, ஆக்கம்,
 கழிவு, மிகுதி, நிலை பேறற்கும்.

[இவ்வாறு பொருளையும் தரும் “மன்” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ-ம்.) ஆத மற கொண்கனறே. [அசைநிலை.]
 ஁ரியதேசர் வான்மன. [ஒழியிசை.]
 தெடியன் மன். [ஆக்கம்.]
 சிறிய கடட் பெற்றனே எமக்கியுமனனே. [கழிவு.]
 எந்தை எமக்கருளுமன்! [மிகுதி.]
 மனன உலகத்து மனனிய புரிமே. [நிலைபேறு.]

365. THE USES OF மற்று.

நகூநு. வினைமாற்றசைநிலை பிறிதெனுமற்றே.

[இம்மூன்று பொருளையும் தரும் “மற்று” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ-ம்.) இனிமற நென்றன. [வினைமாற்ற]
 ஆத மற்றம். [அசைநிலை.]
 மற்றென்ற குழிநும். [பிறிது.]

366. THE SAME.

நகூசு. மற்றையதென்பது சுட்டி அதற்கினம்.

[மேற்கூறிய மற்றென்னும் இடைச்சொல் பொருள் மூன்றனுள் மற்றையதென்னும் பொருளாகிய வினைமாற்றம் பிறிதும் அங்ஙனங் கருதிய தற் கினமாகிய வினைமாற்றம், இனமாகிய பிறிதும் ஆம், அன்றி வேறுவினை மாற்றம் வேறு பிறிதும் அல்லவாம்.]

- (உ-ம்.) மற்றையதல் காணவேண்டும்.

367. USES OF கொல்.

நக௭௭. கொல்லே ஐயம் அசைநிலைக் கூற்றே.

[“கொல்” என்பது இவ்விரண்டு பொருளையும் தருஞ்சொல்லாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) இவ்வுருக்குற் கொல்லோமகன்கொல்லோ. [ஐயம்.]
(2.) சென்ற கங்காதவர் வருவர் கொல். [அசைநிலை.]

368. USE OF ஒடு AND தெய்ய.

நக௭௮. ஒடுவுந் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே.

[இவ்விரண்டும் இசைநிறைத்தற் பொருளைத் தருஞ்சொற்களாம்.]

- (உ-ம்.) வீதைக்குறு வட்டில் போதொடு பொதுள.
செல்லேன்றெய்ய நின்னொடு பெயர்க்கதே.

369. USES OF அந்தில் AND ஆங்கு.

நக௭௯. அந்தில் ஆங் கசைநிலை, இடப்பொருள் அவ்வே.

[இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் அசைநிலைப்பொருளவாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும்.]

- (உ-ம்.) அந்திற் கழலினன் கச்சினன். [அசைநிலை.]
வருமே சேயிறை அந்திற் கொழுந் காணிய. [இடம்.]

- ஆங்கத் நிறனல்ல யாங்கழற். [அசைநிலை.]
ஆங்காக்காயினுமாக. [இடம்.]

370. USES OF அம்ம.

ந௭௮௦. அம்ம உரையசை, கேள்மின், என் றுகும்.

[“அம்ம” என்பது உரையசைப் பொருளதாயும், ஒன்றுசொல்வன் கேண்மின் என்னும் ஏவற்பொருளதாயும் வரும்.]

- (உ-ம்.) அதுமற்றம். [உரையசை.]
அம்மவாழி தேழி. [கேள்மின்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) இடையியல்.

371. USE OF மா.

௩௭௧. மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்.

[“மா” என்னுஞ் சொல்வியங்கோளின்கண் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) மாயக்கடவுட்குயர்க மாவலனே.

372. USE OF SUNDRY VOCATIVE PARTICLES.

௩௭௨. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை,
வாழிய, மாள, ஈ, யாழ, முன்னிலையசை.

[இங்ஙனங் கூறிய பத்திடைச்சொற்களும் முன்னிலைக்கண்வரும் அசைநிலைகளாம்.]

(உ-ம்.) சிலையன் செழுந்தழையன் செனமியா. [மியா.]
சன்னெறைய காணிக. [இக.]
காமஞ் செம்பாறு கண்டற மொழிமோ. [மோ.]
செனமதி பெரும். [மதி.]
செவியரத்தை வினவெருளி. [அத்தை.]
ஈ ஒன்றுபடித்தை. [இத்தை.]
காணியவா வாழியமலைச்சாரல். [வாழிய.]
செறிது நவந்தீச, மாள, வின்பரீசிலர் உய்ம்மாள். [மாள.]
சென்ற, பெரும் நிறற்கைக்குள் யாரே. [ஈ.]
செய்வீன மருங்கிற் செலவயர்ந்தி, யாழ. [யாழ.]

373. REDUNDANT PARTICLES.

௩௭௩. யா, கா, பிற பிறக் கரோ, போ, மாதிகும்,
சின், குறா, ஓரும், போலுந், இருந்திட்
டன்றும், தாம், தான், கின்று, நின் றசைமொழி.

[இவ்விருபதிடைச்சொல்லும் முன்னைய போலாது, எல்லா இடத்தினும் எல்லாச் சொல்லினும் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) பா, பன்னிருவர் மாணாகக் அகத்தியனூர்க்கு. [யா.]
 புறநீழற் பட்டாளோ இவன் இவட்காண்டி, கா. [கா.]
 ஆயனை அல்லபிற. [பிற.]
 பிறக்கிதனுட் செல்லான் பெருந்தலம் பட்டான். [பிறக்கு]
 இருக்குமிலாவும், அரோ. [அரோ.]
 பிரியன் வாழாதென், போ. [போ.]
 விளிந்தன்று, மாதோ, தெனிக்தவெங் கண்ணே. [மாதோ.]
 காண்டிருமல்லமோ கொண்க. [இரும்.]
 ஈங்காயி வால்என்றினன். [சின்.]
 அதுபெறல் அருங்குறாதே. [குறா.]
 அஞ்சுவதோரும் அறனே. [ஒரும்.]
 உடுவென்ற கண்ணாய் வருத்தினே, போலும், [போலும்.]
 எழுந்திருக்கேன். [இருந்து.]
 செஞ்சம் பிளந்திட்டி. [இட்டி.]
 தேவாதி தேவன் அவன்சேவடி சேர்தம் அன்றே. [அன்ற.]
 பணியும் ஆம் என்றும் பெருமை, சிறுமை.
 அணியும் ஆந் தன்னை வியந்த. [ஆம்.]
 நீந்தாம், நீதான். [தாம், தான்.]
 யான்பிறன் அளியன் வாழ்வான் ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன். [கின்ற]
 அழல் அடைந்த மன்றத்தாத்தையாய் நின்றார் நிறல் அடைந்தே
 நின்னை என்றேத்த. [நின்று.]

இடையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னா ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(IV.) உரியியல்.

374. QUALIFYING WORDS IN GENERAL.

உரிச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்.

௩௭௪. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயர் ஆகி
ஒருகுணம் பலகுணம் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன உரிச்சொல்.

[வினா 47.]

[பண்புகள் குணப்பண்பும் தொழிற்பண்பும் ஆகிய இரண்டனுள்
அடங்குமாயினும், இசை குறிப்புப் பண்பெனப் பலவேறு வகைப்படுத
லின் பலவேறு வகைப்பட்ட பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயராகி.
அங்ஙனம் உணர்த்துழி ஒருசொல் ஒருகுணத்தை உணர்த்துவனவும், பல
குணத்தை உணர்த்துவனவுமாய் ஏனைப்பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்கா
வாய்ச் செய்யுட் குரியனவாய்ப் பொருட்குரிமை பூண்டு வருவன உரிச்
சொல்லாம்.]

375. DEFINITION OF "QUALITY": பண்பு.

௩௭௫. உயிர், உயிர் அல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

[உயிராகியபொருளும், உயிர்அல்லாத பொருளும் என இருவகையுள்
அடங்கும் உலகத்திப் பொருள்களின் குணங்கள் பண்பாம்.]

376. FIVE-FOLD DIVISION OF LIVING CREATURES.

உயிராகிய பொருள்.

௩௭௬. மெய், நா, மூக்கு, நாட்டம், செவிகளின்
ஒன்றுமுதலாக்கீழ்க் கொண்டுமேல் உணர்தலின்
ஒர்அறிவாதியா உயிர்ஐந் தாகும்.

[இங்ஙனம் மெய் முதலாகக்கூறிய ஐம் பொறிகளானும், பரிசம், இர
தம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என்னும் ஐம்புலனையும் உணருங்கால் மெய்
யாற் பரிசத்தை உணரும் உணர்ச்சி ஒன்று முதலாகக் கீழ்ப்போன
உணர்ச்சியுங் கொண்டுமேல்வரும் புலன்களை ஒன்றோடொன்றாக உணர்
தலின் ஒரறிவுயிர் முதலாக ஐந்தாம் அவ்வுயிர்.]

377. CREATURES OF ONE SENSE.

ஒர்அறிவுயிர்.

௩௭௭. புல்மர முதலஉற் றறியும்ஒர் அறிவுயிர்.

[புல்லு, மரம், முதலியன மெய்யாற் பரிசித்துப் பரிசத்தை அறியும்
ஒரறிவுயிர்களாம்.]

378. CREATURES OF TWO SENSES.

ஈர்அறிவுயிர்.

௩௭௮. முரணந்தாதிநா வறிவோடர் அறிவுயிர்.

[இப்பியும், சங்கும் முதலியன கீழ்ப்போன மெய்யறிவே அன்றி
நாவால் இரதத்தை அறியும் அறிவோடு ஈரறிவுயிர்களாம்.]

379. CREATURES OF THREE SENSES.

மூவறிவுயிர்.

௩௭௯. சிதல் எறும் பாதிமூக் கறிவினமூ வறிவுயிர்.

[கறையானும், எறும்பும் முதலியன கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே
அன்றிக் கண்ணால் உ வத்தை அறியும் அறிவினோடு மூவறிவுயிர்களாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

380. CREATURES OF FOUR SENSES.

நாலறிவுயிர்.

நாஅ0. தும்பி, வண்டாதி கண் அறிவினாள் அறிவுயிர்.

[தும்பியும், வண்டும் முதலியன, கீழ்ப்போன மூன்றறிவே அன்றிக் கண்ணாள் உருவத்தை அறியும் அறிவினோடு நாலறிவுயிர்களாம்.]

381. CREATURES OF FIVE SENSES.

ஐயறிவுயிர்.

நாஅக. வானவர், மக்க' னரகர், விலங்கு, புள்,
ஆதிசெவி அறிவோ 'டைஅறி வுயிரே.'

[வானவரும், மக்களும், நரகளும், விலங்கும், புள்ளும் முதலியன, கீழ்ப் போன நாலறிவே அன்றிச் செவியாற் சத்தத்தை அறியும் அறிவினோடு ஐயறிவுயிர்களாம்.]

382. THINGS WITHOUT LIFE.

உயிரல் பொருள்.

நாஅஉ. உணர்வியல் ஆம்உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த
உடல்முதல் அனைத்தும் உயிர்அல் பொருளே.

[அறிவு மயமாம் உயிர் ஒன்றுமே அன்றி, அவ்வுடம்பு முதலிய உலகத் துப் பொருள்கள் எல்லாம் உயிர் அல்லாத பொருள்களாம்.]

383. BODY AND SOUL.

புறனடை.

நாஅந. ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும்,
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடல், உயிர்.

[எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும் ஒறுமை நயங்கருதியவழி ஒன்றுபோற்றேனறுமாயினும் உயிர் சித்தாயுட உடம்பு சடமாயும் நிற்கும் வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதியவது அவ்விரண்டும் தம்முள் வேறும்; ஆதலின் உயிரோடு கூடி நின்ற காலத்து அவ்வுடம்பினை உயிரல்பொருளுள்ளும்.]

384. QUALITIES OF THE LIVING PRINCIPLE.

உயிரின்துணம்.

நாடிசு. அறிவ்ருள், ஆசை, அச்சு' மானம்,
நிறை, பொறை, ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி, மையல்,
நினைவு, வெறுப்பு'வப் பீரக்க' நாண், வெகுளி,
துணிவ்முகுக் காறன் பெ'ளிமை, எய்த்தல்,
துன்பம், இன்பம், இளமை, மூப்பிகல்,
வென்றி, பொச்சாப் பூக்க' மத'மறம்,
மறவி, இனைய உடல்கொள் உயிர்க்குணம்.

[அறிவு முதலிய முப்பத்திரண்டும் இவை போல்வன பிறவும் உடலோடு கூடிய உயிர்க்குணங்களாம்.]

385. FACULTIES OF LIVING CREATURES.

உயிரின்தொழில்.

நாடிரு. துய்த்தல், துஞ்சல், தொழுதல், அணிதல்,
உய்த்தல், ஆதி உடல் உயிர்த் தொழிற்குணம்.

[ஐம்புலனையும் துகர்தல் முதலிய இவ்வைந்தும் இவைபோல்வன பிறவும் உடலோடு கூடிய உயிரின் தொழிற்குணங்களாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

386. QUALITIES OF LIFELESS MATTER.

உயிர்அல்லாத பொருள்களின் குணம்.

நாஅசு. பல்வகை வடிவிரு நாற்றம், ஐவண்ணம்,
அறுசுவை ஊறெட் யீரல் பொருட்குணம்.

[வட்டம், இருகோணம், முக்கோணம், சதுரம், முதலிய பலவகை வடி
வும், நற்கந்தம் துர்க்கந்தம் என்னும் இருநாற்றமும்; வெண்மை, செம்மை,
கருமை, பொன்மை, பசுமை என்னும் ஐந்துவண்ணமும்; கைப்பு, புளி
ப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்னும் ஆறு இரத்தமும்;
வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, இழுமெனல்,
சருச்சகை என்னும் எட்டுறும், உயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்களாம்.]

387. FACULTIES COMMON TO BOTH.

இருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்குணம்.

நாஅஎ. தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல்,
நீங்கல், அடைதல், னடுங்கல், இடைத்தல்,
ஈதல் இன்னன, இருபொருட் டொழிற்குணம்.

[தோன்றல், முதலிய ஒன்பதும் இவை போல்வன பிறவும், உயிர்ப்
பொருள் உயிரல்பொருள் என்னும் இரண்டற்கும் பொதுவான தொழிற்
குணங்களாம்.]

388. WORDS IMPLYING EXCESS.

நாஅஅ. சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, மிகல்.

[சால என்பது முதல் கழி என்பதற்குக் கூறிய ஆறு உரிச்சொல்லும்
மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) பருவந்த சாலப் பலகொலெனெண்ணி. [சால.]
உறவளி தூக்கும் உயர்செனமாவின். [உறு.]
தவச்சேப் பாட்டார் ஆயினும். [தவ.]
சனிபேதையே. [சனி.]
பொறைகில்லா கோய்கூர்ப் புல்வென்றினே. [கூர்]
காமங்கழிகள் ணேட்டம். [கழி.]

389. MEANINGS OF கடி.

நுகுக. கடிஎன் கிளவி: காப்பே, கூர்மை,
வினாயே, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பே,
வினாவே, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல்,
வனாவே, மன்றல், கரிப்பின் ஆகும்.

[கடி என்னும் உரிச்சொல் காப்பு முதலிய பதின்மூன்று குணத்தையும் உணர்த்தும்.]

(உ-ம்.) ஒன்சுடர் ஈல்விருங் கடிநீலி. [காப்பு.]
கடிநுனைப்பகழி. [கூர்மை.]
கடிமாலேகுடி. [நாற்றம்.]
கண்ணடியன்ன கடிமார்பன். [விளக்கம்.]
கடி ஆரமகலிர்க்கே கைவினக்காதி. [அச்சம்.]
கடிமாயிசைப் பூத்துக்கம்புளேடன்னமார்க்கும். [சிறப்பு.]
எம்மம்பு கடிவிடுத றம்மரண்சேர்மின். [வினாவு.]
கடிஉண் கடவுட்டிட்ட செழுஞ்சூல். [மிகுதி.]
கடிமூரக. [ஆர்த்தல்.]
கடித்துக்கரும் பிணைக்கண்டகாதுறி. [வனாவு.]
கடிவினமுடிவின். [மன்றல்.]
கடியினகுதின்ற கல்லா. மந்தி. [கரிப்பு.]

390. SYNONYMS OF சொல்.

நுகூ0. மாற்ற' நுவற்சி, செப்புரை, கரை, நொடி,
இசை, கூற்றுப், புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பற்றை,
பாட்டுப் பகர்ச்சி, இயம்பல், சொல்லே.

[மாற்றம் முதல் இயம்பல் ஈராகக் கூறிய பதினாறும் சொல்என்னும் ஓர்குணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) கோவல் வாய்மாற்றம்.
பொழுதறிந்த துவல்,
செப்பதுறநேன்
உணர்பார் உரைப்பவை எல்லாம்.
அறங்கரை நாவின்.
ஆயிழைனாடாடுடியும்,
வாயிலிசையெழுப்புகு
உற்றதநாகன் கூற.
புகன்றவன்றியும் பூமிகவருமே.
கண்டது மொழிமே.
விளக்கும் பாணகேசினி.
விளம்பினர் புலவர்.
அறைதவன் எண்ணே.
அறம்பாடிநே.
வார்த்தைபகர் குறநேன்.
இடிபோல இயம்பினான்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

391. TWENTY-TWO SYNONYMS OF ஒசை.

நகக. முழக்கூரட் டொலி,கலி, இசை,துவை, பிளிறீனா,
இரக்கழுக் கியம்பல், இமிழ்,குளி ற்திர்,குரை,
கனை,சிலை, சும்மை, கவ்வை, கம்பலை,
அரவம், ஆர்ப்போ டின்னன, ஒசை.

[முழக்கு முதலிய இருபத்திரண்டும் இவை போல்வன பிறவும் ஒசை என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) முழக்குமுக்கீர்.
குடிசை இரட்டிப் கோயிற் றெவ்வை,
ஒல்லென ஒலிக்கும் ஒலிபுனல்.
கலிகெழு லுத்தர்.
பறையிசைஆருவி
தோறுவைதல்
பிளிறுவார் முரசும்,
இரைக்கும் ஆஞ்சிறைப் பரவைகம்.
இரக்கும் முரசினம்.
அமுந்நெய்யுதர்.
காவமுரசுமதியம்ப
இமிழ்கடல்.
குன்ற முரசும்.
கலிறு கலித்த திருக்கார்.
குரைபுனற் கன்னி.
கனைகடற் சேர்ப்பு.
சிலைதார் முரசும் கற்க்க.
தவ்வாதகம்மம் மிகுதக்கணநெ.
கவ்வைச் சேலி.
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்,
அறைகட லாவத்தனை,
அத்த பல்லியக்குழாம்.

392. DICTIONARIES TO BE CONSULTED FOR PARTICULAR WORDS.

நகக. இன்ன தின்னுழி இன்னணம் இயலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தவில் பிங்கல முதலா
நல்லோர் உரிச்சொலி நயந்தனர் கொளலே.

[பெயர், வீன, இடை, உரி என்னும் நால் வகைச்சொல்லுள் இன்ன சொல் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் முன்றிடத்துள்ளும் வழக்குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டிடத்துள்ளும் இவ்விடத் திவ்விலக்கணத்தாய் நடக்கும் என்று சொல்லக் கடவதாகிய இந்நூலுள் அவ்விலக்கணங்காட்டுதற்கு வேண்டிய மாத்திரையே கூறுவதன்றி உரிச்சொல்லாகிய குணப்பெயரையும், ஏனைக் குணிப் பெயரையும் நிகண்டினுட் கூறினாற் போல விரித்துக் கூறக்கடவம் அல்லம், விரிக்கின் மற்றொன்று விரித்தல் என்னும் குற்றம் வரும் ஆதலின் அவற்றினைக் கண்டறிய வேண்டினார் இவ்விலக்கணம் அறிதற்கு முன்னரே ஏனைப் புலவரார் கூறப்பட்ட பிங்கலந்தை திவாகரம் சூடாமணி முதலிய நூல்களுள் வகுக்கும் உரிச் சொற் றொகுதியுள் விரும்பிக் கொள்க.]

உரியியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(V.) பொதுவியல்.

393. FORMS COMMON TO BOTH GENDERS.

நகுகு. இருதிணை ஆண்பெணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பினுனே.

[உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்சும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும். அஃறிணை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், அவ்விருபாலுள் ஒருபாலை ஒழிக்கும் குறிப்பினுன்.]

394. THE CHANGE OF ஆ TO ஒ IN CERTAIN POETICAL FORMS.

நகுகு. பெயர்வினை இடத்து ன, ள, ர, ய ஈற்றயல்
ஆ, ஒ, ஆகலுஞ் செய்யுளுள் உரித்தே.

[வினா 95.]

[பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணும் னகார ளகார ரகார யகார ஈற்றய னின்ற விருதிமுதல் ஆகாரம் ஒகாரம் ஆதலும் செய்யுளிடத்தூரித்தாம்.]

(உ-ம்.)	(1.)	வீல்லான்	என்பதற்கு	வீல்லோன்	எனவும்.
	(2.)	தொடியான்	எ-தற்கு	தொடியோன்	எனவும்.
	(3.)	கல்லார்	எ-தற்கு	கல்லோர்	எனவும்.
	(4.)	கொடியாய்	எ-தற்கு	கொடியோய்	எனவும் வரும்.

வண்ணன் ந்தலியவை வண்ணேன் எனவார்.
மெல்லோன் என ஆகாமல் ஒகாரம் ஆயிற்று.

395. TERMINATIONS COMMON TO AFFIRMATIVE AND NEGATIVE FORMS.

௩௯௫. உருபும், வினையும், எதிர்மறுத் துரைப்பினும்
திரியா தத்தம்ஈற் றுருபின் என்ப.
[வினா 89.]

[எட்டுவேற்றுமை உருபுகளும், மூவகை வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்துச் சொல்லுமிடத்தும், தத்தம் ஈற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடா என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) செய்யான், செய்வான் என்பவற்றில் ஆன் என்னும் விருதியைக்காண்க,
நடவாத், நடக்கிற என்பவற்றில் ஆ என்னும் விருதியைக்காண்க.

396. HOWEVER COMPLEX THE SENTENCE THERE CAN BE BUT ONE FINITE WORD.

௩௯௬. உருபுபல அடுக்கினும், வினைவே றடுக்கினும்,
ஒருதம் எச்சம் ஈறுற முடியும்.
[வினா 133. 135.]

[வேற்றுமை உருபுகள் விரிந்தும், தொக்கும், தம்முள் விரவிப்பல அடுக்கி வரினும், வெவ்வேறு பல அடுக்கி வரினும், மூவகை வினைச்சொற்களும் தம்முள் விரவியடுக்கும் தன்மையவன்றி வெவ்வேறு பல அடுக்கி வரினும், தத்தம் எச்சம் இறுதியில் ஒன்று வர அதனோடேனத்தும் முடிவனவாம்.]

(உ-ம்.) சாத்தன் யானையது கோட்டை னனிக்கட் பொருட்டு வானாற் குறைத்தான்.
[உருபுகள் விரவிப்பல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]
சாத்தனையும் கொற்றனையும் தேவனையும் பூதனையும் வாழ்த்தினான்.
[இரண்டாம் உருபு வேறுபல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]
சாத்தனுக்கும் கொற்றனுக்கும் தேவனுக்கும் பூதனுக்கும் தக்கை.
[நான்காம் வேற்றுமை வேறுபல அடுக்கி ஒருபெயரைக் கொண்டன.]
வான் கைக்கொண்டான். [உருபு தொக்கு வந்தது.]
உண்டான், தின்றுன், ஒடினான், பாடினான் சாத்தன்.

397. WORDS INTERPOSED BETWEEN THE GOVERNING AND GOVERNED FORMS.

௩௯௭. உருபு முற்றீர் எச்சங் கொள்ளும்
பெயர்வினை இடைப்பிற வரலும் ஆம்ஏற்பன.
[வினா 132.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[வேற்றுமை உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயரச்சங்களும், வினை யெச்சங்களுங் கொண்டுமுடியும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே பிற சொற்கள் வருதலுமாம், ஆண்டைக்குப் பொருந்துவன.]

(உ-ம்.)	சாததன்	(வயிரா)	உண்டான்.
	அறத்தை	(அழகுபெற)	செய்தான்.
	விருந்தினர்	(ஒருபோதும்)	உண்ணான்.
	பகைவரை	(மாய)	வெட்டினான்.

398. DEPENDANT WORDS MAY ALSO FOLLOW THEIR PRINCIPALS.

நிகழ்வு. எச்சப் பெயர்வினை எய்தும் ஈற்றினும்.

[வினா 86. 87.]

[உருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயர் எச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கொண்டு முடியும் எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் அவற்றிற்கு ஈற்றினும் வரும்.]

(உ-ம்)	சாததன் வந்தான்.
	வந்து போனான். மரத்தைக் குறைத்தான்.
	வந்தான் சாததன், போய்னான் வந்து.
	குறைத்தான் மரத்தை.

399. WORDS WHICH INCLUDE OTHERS BY IMPLICATION.

நிகழ்ச்சி. ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளத் குறித்தே.

[பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களுள் ஒவ் வொன்று, எஞ்சி நின்ற தன்றன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்கு உரித்தாம்.]

(உ-ம்.)	சேற்றை நனி உண்டான். (தறியை நனி தின்றான்.)
	நஞ்சு உண்டான் சாவான். (உண்டான் சாவான், உண்பது எம்.)

400. COMMON NOUNS.

சூ00. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு
மேல் வருஞ் சிறப்புப் பெயர் வினைதாமே.

[திணை பால் இடம் காலங்கட்கும் பொதுவாகிய பெயர் வினைகளினு டைய பொதுத்தன்மையினை நீக்கி ஒன்றற்கு உரிமைசெய்யும் மேல்வ ருஞ் சிறப்புப்பெயர் வினைகள்தாமே.]

(உ-ம்.) சாத்தன் இவன், சாத்தன் இது. [சிறப்புப்பெயர்.]
ஒருவர் என் னாய், ஒருவர் என் தாய். [சிறப்புப்பெயர்.]
மரம் வளர்ந்தது, மரம் வளர்ந்தன. [சிறப்புவினை.]

யாம் எல்லாம் வருவம். } [எல்லாம் என்பது மூலீடத்திற்கும் பொதுமையை
நீர் எல்லாம் போயின். } சிறப்புப் பெயராலும் வினையாலும் சீக்கின.]
அவர் எல்லாம் வருவர். }

401. IMPERFECT FORMS ARE FOLLOWED BY THEIR APPROPRIATE SUPPLEMENTARY WORDS.

ச0க. பெயர், வினை, உம்மை, சொல், பிரிப்பென், ஒழிஇசை
எதிர்மறை, இசை, எனுஞ் சொல் ஒழிபொன்பதும்,
குறிப்புந், தத்தம் எச்சங் கொள்ளும்.

[பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும், உம்மையெச்சமும், சொல்லெச்சமும், பிரிநிலையெச்சமும், எனவெச்சமும், ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறையெச்சமும், இசையெச்சமும் ஆகிய சொல்லெச்சம் ஒன்பதும், குறிப்பெச்சம் ஒன்றும், தத்தம் எச்சங்களைக் கொண்டுமுடியும்.]

- (உ-ம்) (1.) 'செய்த சாத்தன். [பெயர் எச்சம்.]
(2.) செய்த வந்தான். [வினை எச்சம்.]
(3.) சாத்தனும் வந்தான். [முன்னர் கொற்றன் வந்தான் உம்மை எச்சம்.]
(4.) இயல்வென்றல் யார்க்கும் வகைஅன்று. [இயல்வென்ற சொல்லுதல் சொல்லெச்சம்.]
(5.) சாத்தனே கொண்டான். [பிறர் கொண்டல் பிரிநிலை எச்சம்.]
(6.) கடல் ஒவ்வென ஒலித்தது. [என எச்சம்.]
(7.) உண்ணுதற்கோ வந்தான். [ஒழியிசை எச்சம்.]
(8.) பாளே செய்தேன். [எதிர்மறை.]
(9.) இப்பட்டுச் சினம் [இசை எச்சம் சினத்துள்ளது.]

ஆகுபெயர், அனமொழித்தொகை முதலியன குறிப்பெச்சமாம்.

402. ELLIPSIS.

தொகை நிலைத்தொடர்.

ச0உ. பெயரொடு பெயரும், வினையும், வேற்றுமை
முதலிய பொருளின் அவற்றின் உருபிடை
ஒழிய இரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்சொல்.

[வினா 151.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச் சொல்லும், வேற்றுமை வினை பண்பெனப் பின்னர் வருத்துக்கூறும் அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் அவற்றினுருபுகள் இடையே தொக்குநிற்ப இரண்டுமுதலிய பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன யாவை அவை தொகை நிலைத் தொடர் சொற்களாம்.]

403. THE SIX KINDS OF ELLIPTICAL EXPRESSIONS.

சு0௩. வேற்றுமை, வினை, பண் புவமை, உம்மை,
அன்மொழி, எனஅக் தொகை ஆறாகும்.

[வினா 151.]

[வேற்றுமைத் தொகையும், வினைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும், உவமைத்தொகையும், உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித்தொகையும் என மேற்கூறிய தொகைநிலைத்தொடர்சொல் அறுவகைப்படும்.]

404. ELLIPSIS OF THE CASAL SIGN.

வேற்றுமைத் தொகை.

சு0௪. இரண்டு முதலா இடையா ஹுருபும்
வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

[வினா 152.]

[எழுவாய்க்கும் விளிக்கும் இடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமை உருபும் தொக்க தொடர்சொற்கள் வேற்றுமைத் தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) நிலங்கடத்தான். [இருமொழித் தொகைநிலைத்தொடர்.]
யானைக்கோட்டு றுனிக்குறைத்தான். [பன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர்.]

405. ELLIPSIS IN VERBS OF THE SIGNS OF TENSE, PERSON, &C.

வினைத்தொகை.

சு0௫. காலங் கரந்த பெயர்எச்சம் வினைத்தொகை.

[வினா 153.]

[காலம் பற்றிப் புடை பெயர்ச்சி வினை உருபாகிய தம்மிறுதிக்கண் தொக்குநிற்பச் செய்வதாதி அறுபொருட் பெயராகிய தம் எச்சங் கொண்டபெயர் எச்சங்கள் வினைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ஆடுவேல்.
ஆட்டம்.
திர்தொழில்.
உண்ணோறு.
புண்பொழுது.

406. ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN: APPPOSITION.

சு0க. பண்பை விளக்கு' மொழி தொக் கனவும்,
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங், குணத்தொகை.
[வினா 154.]

[குணப்பெயரோடு குணப்பெயர் புணருங்கால் அக்குணியோடு குணத்துக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமைநயத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டு வரும் ஆகிய என்னும் மொழியாகிய பண்புருபு தொக்குநிற்பனவும், அப்பண்புருபு தொக்குநிற்பப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் ஆய் ஒருபொருட்டு இருபெயர்வந்தனவும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகளும்.]

(உ-ம்) ஆயன் சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்பெண்புத்தொகை.]

சொந்தாமரை. [செம்மையாகிய தாமரை.]
கருங்குவளை. [கருமையாகிய குவளை.]

407. ELLIPSIS OF PARTICLE OF COMPARISON.

சு0எ. உவம உருபில் துவமத் தொகையே.
[வினா 155.]

[வினை பயன் மெய் உருவு என்பன பற்றிவரும் உவம உருபுகள் தொக்க தொடர்சொற்கள் உவமத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) மதிமுகம். [மதிபோலும் முகம்.]
பவளவாய். [பவளம் போலும் வாய்.]

408. PARTICLES OF COMPARISON.

சு0அ. போலப், புரைய, ஒப்ப, உறழ்,
மானக், கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப,
நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன,
என்பவும், பிறவும், உவமத் துருபே.
[வினா 109.]

[காலம் பற்றிப் புடை பெயர்ச்சி வினை உருபாகிய தம்மிறுதிக்கண் தொக்குநிற்பச் செய்வதாதி அறுபொருட் பெயராகிய தம் எச்சங் கொண் டபெயர் எச்சங்கள் வினைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ஆடுவேல்
ஆட்டம்.
திரிதொழில்.
உண்சோறு
புணர்பொழுத.

406. ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN: APPPOSITION.

ச05௭. பண்பை விளக்கு' மொழி தொக் கனவும்,
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங், குணத்தொகை.
[வினா 154.]

[குணப்பெயரோடு குணிப்பெயர் புணருங்கால் அக்குணியோடு குண த்துக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமைநயத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டு வரும் ஆகிய என்னும் மொழியாகிய பண்புருபு தொக்குநிற்பனவும், அப்பண்புருபு தொக்குநிற்பப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் ஆம் ஒருபொருட்கு இருபெயர்வந்தனவும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) ஆயன் சத்தன். [இருபெயர் ஒடபெண்புத்தொகை.]

சொந்தாமணி	[செம்மையாகிய தாமரை]
கருங்குவளை	[கருமையாகிய குவளை.]

407. ELLIPSIS OF PARTICLE OF COMPARISON

ச05௭. உவம உருபில துவமத் தொகையே.
[வினா 155.]

[வினை பயன் மெய் உருவு என்பன பற்றிவரும் உவம உருபுகள் தொக்க தொட்டசொற்கள் உவமத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) மதிமுகம், [மதிபோலும் முகம்.]
பவளவாய், [பவளம் போலும் வாய்.]

408. PARTICLES OF COMPARISON.

ச0௨௩. போலப், புரைய், ஒப்ப, உறழ்,
மானக், கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப,
நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன,
என்பவும், பிறவும், உவமத் துருபே.
[வினா 109.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[போல என்பது முதலிய செய என் எச்சம் பத்தும், அன்ன, இன்ன என்னும் பெயர்எச்சக் குறிப்பிரண்டும், இவை போல்வன பிறவும், உவம உருபுகள் ஆம்.]

409. ELLIPSIS OF உம், THE CONJUNCTIVE PARTICLE.

சு0க. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்த நீட்டல்,

எனுநான் களவையுள் உம்இல் தத்தொகை.

[வினா 156.]

[எண்ணல் அளவை, எடுத்தல் அளவை, முகத்தல் அளவை, நீட்டல் அளவை என்னும் நால்வகை அளவைகளால் பொருள்களை அளக்குங்கால் தொடரும் அவ்வளவைப் பெயர்களுள் உம்மையாகிய உருபு தொக்கு நிற்பன உம்மைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்)	கயில பரணச்	[எண்ணல்]	(கயிலனும் பரணனும்.)
	கழஞ்சே கால்	[எடுத்தல்.]	(கழஞ்சைக் காலும்.)
	கலனே துணி.	[முகத்தல்.]	(கலனாக துணியும்)
	காணரை.	[நீட்டல்.]	(காணராக அணையும்)

410. THE ELLIPSIS OF OTHER WORDS: METONYMY.

சுக0. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகல் அன்மொழி.

[வினா 157.]

[வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலைத்தொடர் மொழி களுக்கும் புறத்து அவை அல்லாத பிறமொழிகள் ஆகிய உருபுகள் தொகு தல் அன்மொழித்தொகை ஆம்.]

(உ-ம்.)	பூக்குழல்	= பூவைபுடைய குழலினை புடையான
	பொற்குலி	= பொன்னினைய தாலியினை புடையான.
	தடிபிடை	= தடிபள்ள இடையினை புடையான.

411. THE WORD WHICH RENDERS THE ELLIPTICAL EXPRESSION INTELLIGIBLE.

சுகக. முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

[தொகைநிலைத்தொடர் மொழிகளின் முன்மொழிக்கண் எனும், பின் மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்குப் புறத்துமொழிக்கண் எனும், சிறந்துநிற்கும் தொகைநிலைத்தொடர் பொருள்.]

(உ-ம்.) குடம் வளைந்தான். [முன்மொழிக்கண்.]
 நிலம் உழுதான். [பின்மொழிக்கண்.]
 புலிவீழ் கெண்டை. [ஆனத்தொழிக்கண்.]
 தாழ்குழல். [புறமொழிக்கண்.]

412. TWO ELLIPTICAL FORMS DISTINGUISHED.

சகசு. வல்லொற்று வரினே இடத்தொகை ஆகும்;
 மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை ஆகும்.

[வல்லொற்றிடையே வந்துழி இடத்தின்கண் தொக்க தொகை ஆம்
 மெல்லொற்றிடையே வந்துழிப் பெயரின்கண் தொக்க தொகையாம்.]

(உ-ம்) வகெக்கண்ணன். [வகெகாட்டிற் பிறந்தகண்ணன்.]
 வகெக்கண்ணன். [வகெகைய கண்ணன்.]

413. THE PLURAL TERMINATION AFTER THE LAST NOUN.

சகந். உயர்திணை உம்மைத் தொகைபலர் ஈறே.
 [வினா 156.]

[உயர்திணை ஒருமைப்பாலின்கண் வரும் உம்மைத்தொகைகள் ரவ்வீ
 றும் கள்ளீறும் ஆகிய பலரீற்றனவே ஆம்.]

(உ-ம்) கபில பரணர், தேவன் தேவிகள.

நிலரீர் தீ கற்றுகாயங்கள் } அந்நீணையிலே பன்மைபற்றலும்,
 நிலரீர் தீ கற்றுகாயம். } இயல்பான ஒருமை ஈற்றாலும் வந்தன.

414. AMBIGUOUS ELLIPSIS.

சகசு. தொக்குழி மயங்குந இரண்டு முதல்வழி
 எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப.

[வேற்றுமைஉருபு முதலிய உருபுகள் தொக்கு நின்ற வழிப்பொருள்
 களான் மயங்கும் இயல்பினவாகிய தொடர்சொற்கள் இரண்டுமுதல்
 ஏழீராகிய பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) தெய்வ வணக்கம். [இரண்டுபொருள்: தெய்வத்தை வணக்கும்
 வணக்கம் எனவும்; தெய்வத்துக்கு வணக்கம், எனவும் விரியும்.]
 தற்சேந்தர். [முன்பொருள்: தன்னைச் சேந்தர்; தன்னோடு
 சேந்தர்; தன்கண்சேந்தர் எனவிரியும்.]
 சொல்லிலக்கணம். [நான்குபொருள்]
 பொன்மணி. [ஐந்தொருபொருள்.]
 மரவேலி. [ஆறொருபொருள்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

415 UNELLIPTICAL EXPRESSIONS.

சகரு. முற்றீ ரெச்சம், எழுவாய், விளிப்பொருள்,
ஆறுரு பிடை, உரி, அடுக்கிவை தொகாநிலை.

[முற்றும், பெயர்எச்சமும், வினைஎச்சமும், எழுவாயும், விளியும் ஆகிய ஐவகைப்பொருளின்கண் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்; வேற்றுமைப்பொருளின்கண், அவற்றின் உருபாகிய இரண்டாவது முதலிய ஆறும் இடையே விரிந்துநிப்ப பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும், ஏனை இடைச்சொற் புணர்ச்சியும், உரிச்சொற் புணர்ச்சியும், ஒரு சொல் அடுக்கிவரும் புணர்ச்சியும் ஆகிய ஒன்பதும் தொகாநிலைத்தொடர் ஆம்.]

(உ-ம்) உண்டான சாத்தன. [நெதிரிய வினைமுற்ற]
சூழையான கொற்றன். [குறிப்புவினை முற்ற]
உண்ட சாத்தன [பெயர் எச்சம்]
உரிய குதினை. [குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]
உண்டு வந்தான [வினைஎச்சம்]
இன்றி வந்தான். [குறிப்பு வினைஎச்சம்]
சாத்தன வந்தான [எழுவாய்.]
சாத்தவா. [விளி]

குடந்தை வந்தான. [வேற்றுமை உருப]

அதுகொழுமி [இடைச்சொல்]

கனிபேதையே [உரிச்சொல்]
பாமபு பாம்பு. [அடுக்குச்சொல்]

416. GRAMMATICAL ERRORS.

சகசு. தினையே, பால், இடம், பொழுது, வினா, இறை,
மரபாம் ஏழு மயங்கின் ஆம் வழுவே.

[திணைமுதலாக மரபு ஈழாக வரும் எழும் தத்தம்நெறி மயங்கின் வழுவாம்.]

(உ-ம்.) அவன வந்தத. [திணைவழு]
அவன வந்தார். [பால்வழு.]
நேற் வருவான். [காலவழு.]
கற்கின்ற ஏழுமைபாலே, தினையே. [வினைவழு.]
கடம்புக்கு வழியாது? எனருல் இடம்பூணி எனனுவின் கவறனற [விடைவழு]
ஆடு மேய்ப்பாணப் பாகன என்பத. [மரபுவழு.]

417. IN QUESTIONS, WORDS OF COMMON GENDER, &c. TO BE USED.

சுகள. ஐயந், திணை, பால் அவ்வப் பொதுவினும்
மெய்நெரி பொருள்மேல் அன்மையும் விளம்புபு.

[திணையத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், பாலையத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், துணிர்தப்பொருண்மேல் எவாத தன்மையினை வைத்துங் கூறுவாற்புலவர்.]

- (உ-ம) (1.) {
 குற்றியோ, மகனோ அங்ஙனம் தோன்றிறத?
 தோன்றிறவன்? எனபது வழு
 குற்றியோ, மகனோ அங்ஙனம் தோன்றிற உரு?
 எனப்பொதுச் சொல்லாந் கூறுக. [திணையம்]
 ஆண்மகனோ, பெண்மகனோ, அங்ஙனம் தோன்றிறவர் யூர்? [பாஷ்யம்]
 ஒன்றோ, பலவோ, இச்செய்யுக்க பெற்றம்? [அகீர்ணப்பால் ஸ்யம்]
 (2.) ஆண்மகன் எனிந் பெண்மகன் அல்லன்.
 குற்றினின் மகன் அன்று.
 பல எனின் ஒன்றல்ல.

418. A NEUTER FOLLOWED BY MASCULINE OR FEMININE: ANOMALY 1.

சுகடி. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள்முதல் ஆறும்
 அதனொடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின.
 [வினா 137.]

[உயர்திணையத்தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருள் ஆகிய ஆறும் உயர்திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின் அவ்வெழுமாய்க்குரிய உயர்திணை முடிவினவாம்.]

- (உ-ம்) எம்பி {
 பொன } பெரியன.
 நாடு }
 வானார் } கூரியன
 மூக்கு } கல்லன
 குடிமை } கடியன
 கடை }
 [எம்பிக்குப் பொன பெரிது எனபது கிறப்பு.]

419. HIGH AND LOW CLASS NOUNS SOMETIMES TAKE A COMMON VERB: ANOMALY II.

சுகக. திணைபால் பொருள்பல விரவின கிறப்பினும்,
 மிகவினும், இழிபினும், ஒருமுடி பினவே.

[திணையும்பாலும் வேறுவினைப் பலபொருள்களும் விரவின்ற வழியவை பலவும் கிறப்பினும், மிகுதியினும், இழியினும் ஒருமுடிபினவாம்.]

- (உ-ம்.) நிற்கலும் சான்றோரும் ஒப்பர், ஆமையும் பெரியரும் ஐந்தடக்கி கிற்பார். [கிறப்பு.]
 பார்ப்பார், தவரே, சுமந்தர், பிணிப்பட்டார், முத்தேர், குழவி எனும் இவர்கட்கு. [மிகுதி.]
 முக்கனும் முதலையும் சொன்னடவிடார். [இழிப்பு]

II. சொல்ல்திகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

420. GENDER AND NUMBER CONFOUNDED, FROM JOY AND OTHER CAUSES: ANOMALY III.

வழுவமைதி.

சஉ0. உவப்பினும், உயர்வினும், சிறப்பினும், செறவினும்,
இழிப்பினும், பால்திணை இழுக்கினும் இயல்பே.

[வினா 137.]

[உவப்பு முதலிய ஐந்தினும் பாலுந் திணையும் வருவி வரினும் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) நான் புதல்வனே, "என அமை வந்தாம்" என்பது உவப்பின் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று

முற்புவினே "என அமை வந்தாம்" என்பது சிறப்பினினை அறிவினே உயர்வினே அயிற்று

முதலியே, "அவர் வந்தார்" [உயர்வு.]

"நாளை! உவருவருக்கு நாயே" [தாழ்வு]

• கோதமனைவர் ஆய்வும் என்னா?

நிபொதனையுத தோன, பானஇல் புகல். [கோபா]

பெண்வழி சொல்வனே கோதம், "இவனெனென." [தாழ்வு]

421. NUMBERS AND PERSONS INTERCHANGED. ANOMALY IV.

வழுவமைதி.

சஉக. ஒருமையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும்
ஒர்இடம் பிறஇடம், தழுவுதலும் உளவே.

[வினா 137.]

[ஒருமைப்பாலின்கண் பன்மைச்சொல்லைத் தழுவிக்கூறுதலும், பன்மைப்பாலின்கண் ஒருமைச்சொல்லைத் தழுவிக்கூறுதலும், ஒரிடத்தின் கண் பிறவிடச்சொல்லைத் தழுவிக்கூறுதலும் உளவாம்.]

(உ-ம்.) (1) இக்குறையு சீர் எல்லா கொண்டுத்தான் இவன். [ஒருமையில் பன்மை.]

(2) இரண்டு கண்ணாறு சிவந்தது. [பன்மையில் ஒருமை.]

(3) அகிலைத் தந்தை அடம்போரித் தெரியர் [ஒருமையில் பன்மை.]

(4) சாத்தனதாய் இவை செய்வனோ? [பன்மையில் தன்மை.]

(5) சீவன, அகலே யார் இதசெய்தார்? [அறிவி ஒரிடத்திற்குரிய முடிபேற்றை]

422. CERTAIN UNVARYING USES OF THE PERSONS.

சஉஉ. தால், வரல், கொடை, செலல் சாரும் படர்க்கை;

எழுவாய் இரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும்.

[இந்நால்வகைச் சொற்களையும் படர்க்கை சாரும்; இவற்றுள் முதற்கண் நின்ற தரல், வரல் என்னும் இருவகைச்சொற்களையும் தனக்காமுன்னிலைகள் ஏற்கும்.]

(உ-ம்) அவதூறுத் தந்தால்.
அவனபால் வந்தான்.

எனக்குத் தந்தால்
என்பால் வந்தான்

நினைக்குத் தந்தான்
நின்பால் வந்தான்

423. THE THREE TENSES.

சஉ௩. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

[வினா 78.]

[முன்னர்க் கூறிய காலம் இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் என மூன்றாம்.]

424. THE PRESENT EXPRESSES ANYTHING SUBSISTING IN THE THREE TIMES; ANOMALY V.

சஉச. முக்கா லத்தினும் ஒத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

[வினா 146.]

[தந்தொழில் இடை அருது, முக்காலத்தினும் ஒருசன்மையவாய் இயலும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற் கூறுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) அவனியைத் தாங்கி அரசர் இருக்கின்றார்.
நிலை நிறுவிறத, தெய்வம் இருக்கின்றத.

425. INTERCHANGE OF TENSES; ANOMALY VI.

சஉ௫. வினாவின் மிகவினும், தெளிவினும், இயல்பினும்,
பிறழவும் பெறாஊழுக் காலமும் ஏற்புழி.

[வினா 146—149.]

[வினாவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் மூன்றுகாரணங்களினாலும், காரணமின்றியும், முக்காலங்களையும் ஒன்றை ஒன்றாகக் கூறப்படும் ஏற்கும் இடத்து.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-க.) “உண்டேன், உண்டேன்.” [என்பான் வினாவிலுள்]

கனவு செய்கை அறப்புகட்டான். [யிருதி.]

எறம்பு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறின் மறை பெய்தது. [தெனிய]

சாம் பண்டு விரியாவெதிக்காய். [இயல்பு.]

426. SEVEN DIFFERENT KINDS OF QUESTIONS

வினா.

சுஉகா. அறிவுறு யானை, ஐயுறல், கொளல், கொடை,

ஏவல், தரும்வினா ஆறும் இழுக்கார்.

[அறிவு முதலியன தருதலான் வரும் வினா ஆறனையும் களையாது கொள்வர் புலவர்.]

(உ-ம்.) “இச்சூழித்தக்குப் பொருள்யாத.”

- (1.) ஆசிரியன் மாணக்கனைசோக்கிச் கேட்பது. [அறிவினா]
- (2.) மாணக்கன் ஆசிரியனைசோக்கி அவ்வாறு கூறலது. [அறிவாவினா]
- (3.) குற்றியோ மகனே. [ஐயவினா]
- (4.) பொன்னுளதோ, மணிபுளதோ. [கொளல்வினா]
- (5.) ஈததனாகு ஆடையிலியே. [கொடைவினா]
- (6.) ஈததா உண்டாயோ. [ஏவல்வினா]

427. DIFFERENT MODES OF ANSWERING.

விடை.

சுஉஎ. சுட்டு, மறை, தோர்; ஏவல், வினாதல்,

உற்ற துரைத்தல், உறுவறு கூறல்,

இனபொழி எனும்எண் இறையுள், இறுதி

நிலவிய ஐந்தும் பொருண்மையி னோர்ப.

[இவ்வினா எட்டனுள் முன்னைய மூன்றும் செய்வனிறைஆம். பின்னைய ஐந்தும் இறைப்பொருள் பயத்தலின் இறையாகத் தழீஇக் கொள்வர் புலவர்.]

- (உ-ம்.)
(1.) “கருளுக்கு வழியாத”?	இது.	[சுட்டு.]	} செய்வனிறை.
(2.) செய்வாயோ?	செய்யேன்.	[மறைவிடை]	
	செய்யேன்	[உடன்படல்]	

குறிப்பினுலே இறைபயப்பது.	{	செய்	[ஏவல்.]
	{	செய்யேனே.	[வினாதல் விடை]
	{	உடம்புகொத்தது.	[உற்றதரைத்தல்.]
	{	உடம்புகொம்.	[உறுவறு கூறல்.]
	{	மற்றையதைச் செய்யேன்	[இனபொழி]

428. THE PERSON AND THE MEMBERS NOT TO BE CONNORATED

சுஉஅ. வினாவினும் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

[வினாவுதற் கண்ணும், செப்புதற் கண்ணும் சினைமுதல்கள் ஒற்றுமை கருதி மயங்கக் கூறப்படா.]

(உ-ம்.) சாததிகண் பெரியவோ, கொற்றன் பெரியவோ

சாததன் நல்லனோ, கொற்றன் நல்லனோ?

சாததிகண் பெரிய, கொற்றிகண் பெரிய.

சாததன் நல்லன், கொற்றன் நல்லன்.

[வினாவுதலும் விடைகொடுத்தலும் வழாறியோ.]

கண்ணல்லவோ, அவன் நல்லனோ?

கண்ணல்ல, அவன் நல்லன் [வழா.]

429. CLASSICAL USAGE.

மரபு.

சுஉக. எப்பொருள் எச்சொரின் எவ்வாறுயாந்தீதார்

செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே.

[வினா 163.]

[தொன்று தொட்டு, உல்கவழக்கிலுஞ் செய்யுள்வழக்கிலும் யாதொரு பொருளை யாதொரு சொல்லால் யாதொரு நெறியால் அறிவுடையோ சொன்னார்களோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் அந்நெறியாற் சொல்லு தல் மரபு ஆம்.]

(உ.ய.) பாசேமேப்பன் பாசன். [வழாறியோ.]

முறைக்கனன். [வழா.]

430. A NOUN OF MANY SHADES OF MEANING SHOULD HAVE A VERB THAT MAY AGREE WITH ALL.

சுஉஊ. வேறுவினைப் பலபொருள் தழுவிய பொதுச்சொலும்,

வேறவற்றெண்ணும், ஓர் பொதுவினை வேண்டும்.

[வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்களையும் ஒருங்கு தழுவி நிற்கும் ஓர் பொதுச்சொல்லும், அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாய் எண்ணிநிற்கும் பலசொல்லும், ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினைவேண்டாது எல்லாவற்றிற்கும் உரியதொர் பொதுவினை வேண்டுவன ஆம்.]

(உ-ம்.) அடிசில் [எ-து] உண்பன், தின்பன், நகருவன், குடிப்பனவற்றிற்குப் பொது,

ஆதலால், அடிசில் அயின்றார், பிணைந்தார்களை,

அணி அணிதார், படை வழங்கினார்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

431. AN EQUIVOCAL WORD DETERMINED BY A WORD IN THE CONTEXT.

~~சொல்~~ வினையார் பின்னிட' மேவி விளங்காப்

பலபொருள் ஒருசொல் பணிப்பர் கிறப்பெடுத்தே.

[குறித்த பொருளை விளக்கும் வினையினையும், சார்பும் இனமும் இடமும் முதலியபெயரினையும், பலபொருள் ஒரு சொற்பொருந்தி விளங்கிக் கிடந்ததேல் அதனை வாளாகூறி அவ்வினை பெயர்களைப் பொருந்தாமை யால் விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்பொடு கூட்டிக் கூறுவர்புலவர்.]

(உ-ம்.) மா. [பலபொருள் ஒருசொல்.]
 மாப்பூத்தது. [மரம்.]
 மாவீழ்மலர். [வண்டு.]
 காலார், கரி, மா, இரதம், காலங்கம். [குறினை.]
 மாமறத்த மலர்மார்பன். [கிருமகன்]

432. COMPOUND WORDS CAPABLE SOMETIMES OF A TWO-FOLD DIVISION AND INTERPRETATION.

சூரு. எழுத்தியல் திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி

இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்தும் என்ப.

[வினா 150.]

[எழுத்தினதியல்பு வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிகள் அங்கனம் குறித்துக் கூறுஞ் சொற்களின் இறுதியும் முதலுந் தோன்ற இசை அறுத்துக் கூறும் வேறு பாட்டால் துணியப்படும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) செம்பொன் பதின்ருடி.
 செம்பொன் பதின்ருடி = செம்பொன் பற்றுப்பலம்.
 செம்பொன் பதின்ருடி = செம்பு ஒன்பது பலம்.

433. WORDS IN APPPOSITION MAY HAVE A COMMON VERB, OR EACH ITS OWN.

சூரு. ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரின், இறுதி

ஒருவினை கொடுப்ப; தனியும் ஒரோவழி.

[வினா 135]

[ஒரு பொருள் மேல் பலபெயர் வருமாயின் பொருள் ஒன்றே என்பது தோன்ற இறுதிக்கண் ஒருவினைகொடுத்துக் கூறுவர், ஒருபொருளாதல் தவறாத வழிப்பெயர்தோறும் கொடுத்துங்கூறுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆடுரியன், பேருர்மொன், இளங்கண்ணன், சாத்தன் வந்தான்.
 ஆடுரியன்வருக, பேருர்மொன்வருக, இளங்கண்ணன்வருக, சாத்தன் வருக.

434. EPITHETS SHOULD PRECEDE THE NAME.

சாநா. திணை, நிலம், சாதி, குடியே, உடைமை,
குணம், தொழில், கல்வி, சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெயர் ஏற்றிடில் பின்வரல் சிறப்பே.

[திணைமுதலாகக் கல்விநூலுக்கு விதந்தன முதலிய பற்றிவருஞ் சிறப்புப் பெயருடனே இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருங்கேற்குமாயின் அவ்வியற் பெயர் பின்வருதல் சிறந்த மரபாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) குன்றவன் சென்றவன். [திணை]
(2.) அறிவான் அழகன். [நிலம்]
(3.) பாப்பான் பரையன். [சாதி]
(4.) ஊழியன் ஊன். [குடி]
(5.) பொன்னன் பொறையன். [உடைமை]
(6.) சீரன் கம்பன். [குணம்]
(7.) சாடகன் கம்பி. [தொழில்]
(8.) நெய்விழுவான் நெய்விழுவான் [கல்வி]

435. A DEMONSTRATIVE PRONOUN AFTER THE NOUN; THE VERB BEFORE OR AFTER.

சாநா. படர்க்கை முப்பெயரோ டீணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்;வினை எனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடை; செய்யுட் கேற்புழி.

[படர்க்கை இடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விருப்பபெயர் என்னும் மூவகைப் பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் சாரின் அச் சுட்டுப்பெயர் அம்மூவகைப்பெயர்க்கும் பின்வரும். அவ்விடத்தே வினை யாகிய முடிக்குஞ் சொல்வரும் ஆயின், அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லை ஆ யின் அப்பெயர்க்குப் பின்னும் முன்னும்வரும்; இம்மரபு வழக்கின்கண் ணவாம் செய்யுட்கண்ணே எனின் நியதி இன்றி வேண்டியஆறே வரப் பெறும்.]

- (உ-ம்.) கம்பி வந்தான், அவனுக்குச் சேற இடுக. [உயர்திணை]
எருது வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக. [அஃறிணை]
சந்தன் வந்தான் அவனுக்கு பல்லிடுக. [விருப்பபெயர்]
வந்தான் கம்பி சேற இடுக.

கம்பி அவன், அவன் கம்பி.

அவன் அணங்கு சேய் செய்தான், ஆயிரம், வேலன். [செய்யுட்]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

436. WORDS REPEATED.

அடுக்குத் தொடர்.

சுரு. அசைநிலை, பொருணிலை, இசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு, மூன்று, நான் கெல்லைமுறை அடுக்கும்.

[அசைநிலைக்கும், வினாவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முத
விய பொருள் நிலைக்கும் இசை நிறைக்கும் ஒருசொல் இரண்டு மூன்று
நான்களவும் முறையே அடுக்கும்.]

- (உ-ம) (1.) அன்றே, அன்றே. [அசைநிலை.]
(2.) வந்தேன், வந்தேன். [வினாவு பொருணிலை.]
(3.) நல்குமே, நல்குமே, நல்குமே நாமகல்! [இசைநிறை.]
(4.) உய்யேன், உய்யேன் [அவலம்.]
(5.) தீர்த்தீ. [அச்சம் மும்முறை]

437. REDUPLICATED WORDS MUST NOT BE DIVIDED.

சுரு. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா.

[இரட்டைச் சொற்கள் அவ் இரட்டிப்பிற் பிரிந்து தனித்து ஒலியா.]

- (உ-ம) ஒரு சகுத்த. [இது இரட்டித்தப் பிரியாது நின்றது.],

438. ESSENTIAL ADJUNCTS NOT TO BE SEPARATED FROM A NOUN.

சுரு. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில் வரையார்.

[ஒருபொருள் மேல் பலபெயர் கூறுங்கால் அப்பொருளினின்றும்
பிரிதல் இல்லாதனவற்றை நீக்காது கூறுவர் புலவர்.]

- (உ-ம.) ஆசிரியன் பேரெழுவன் இளங்கண்ணன் சாத்தன் வந்தான்.
[மாணாக்கருக்கு றுற்பொருள் உணர்த்தலால் ஆசிரியத்தன்மையும்,
ஊருரிமையும் கண்ணின்மேற்புடும் உடையவன் சாத்தன் ஆதலால் பிரிவில்லன்.]

439. REDUNDANT WORDS SANCTIONED BY CUSTOM: ANOMALY VII.

சுரு. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி வின்வழா.

[ஒருபொருளையே குறித்துவரும் பலசொற்கள் அவ்வாறு வருதற்கு
ஒர்காரணம் இன்றேனும் சொல்வின்பந் தோன்றச் சிறந்து நின்றவின்
அவை வருவென்று நீக்கப்பட்டாவாம்.]

- (உ-ம.) மீயிசை. [மீளப்பதம், மீசை என்பதம், மெய்.]
உயர்த்தோக்கும் மலை. [உயர்த்த, துக்கும் இரண்டும் ஒன்ற.]
சாவின்கொழு. [சாரு இளமை இரண்டும் ஒன்ற.]

440. உம் TO BE USED IN CERTAIN CASES.

சசு0. இளைத்தென் றறிபொருள், உலகின் இலாப்பொருள்,
வினைப்படுத் துரைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

[வினா 113.]

[இத்தனை என்று வரையறை உணரப்படும் பொருளும், எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இவ்வாத பொருளும், அவற்றை வினைப்படுத்துக் கூறுங் கால் முற்றும்மை வேண்டி நிற்கும்.]

- (உ-ம்) (1.) நமிழ்நாட்டுமேயேந்தும் வந்தாள். [இளைத்தென்றறிபொருள்.]
(2.) பவனக்கோட்டு சீலபாணியென்றும் இல்லை. [உலகின் இலாப்பொருள்.]
ஒளிமுன்னிருள் என்றும் இல்லை.

441. THE OBJECT SOMETIMES MADE THE SUBJECT: ANOMALY VIII.

சசுக. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுள் உரித்தே.

[வினா 129.]

[செயப்படுபொருளையுங் கருவியையும் இடத்தையும் செயலையுங் காலத்தையுங் கருத்தாவைப் போல வைத்து, அதன்மேல் வினைமுதல் வினைஏற்றிக் கூறுதலும் வழக்கின்கண் உரித்தாம்.]

- (உ-ம்.) இம்மாடு நான் கொண்டது. } [செயப்படு பொருள்.]
இச்சேறு நான் கொடுத்தது.
இவ்வெழுத்த நான் எழுதினது.

இவ்வெழுத்தானி நான் எழுதியது. [கருவி.]
இவ்வீயொன் இருந்தது. [இடம்.]
இத்தொழில் நான்செய்தது. [செயல்.]
இக்கால் நான் பிறந்தது. [காலம்.]

442. THE FIRST MEMBER OF A COMPOUND NOUN MAY BE EITHER COMMON, OR PECULIAR TO THOSE WORDS.

சசு2. பொருள்முதல் ஆறும் அடைசேர் மொழிஇனம்

உள்ளவும், இல்லவும், ஆம்இரு வழக்கினும்.

[வினா 150.]

[பொருள் ஆதி ஆறுகிய அடைகள் அடுத்து வருமொழிகள் இனம் உள்ளனவே ஆம், அன்றி இனம் இல்லனவும் ஆம் உலகவழக்கினுள்ளும் செய்யுள் வழக்கினுள்ளும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-ம்.) சொந்தமரை. } [இனம் உச்சத.]
 செய்கருடம். }
 உப்பனம். } [இனம் இல்லாத உப்பில்லா அனம் இல்லாததிலே.]
 நெறவண்டு. }

443. SUCH EPITHETS MAY SUGGEST THE OPPOSITE.

சசாந. அடைமொழி இனமல் லதந்தரும் ஆண்டுறின்.

[மேற்கூறிய அடைசேர்மொழி இனத்தைத் தருதலே அன்றி, அதனோடு இனம் அல்லதனையும்ந்தரும், அவ்விடத்திற்குப் பொருந்தாமாயின்.]

(உ-ம்.) அறஞ்செய்தான் மோட்சம் புருவான் எனின்.
 மற்று் செய்தான் நாகம் புருவான் எனவரும்.

444. SUCH MEMBERS OF COMPOUND WORDS MAY BE ACCUMULATED.

சசச. அடைசினை முதல்முறை அடைதலும், ஈர்அடை
 முதலோ டாதலும், வழக்கியல்; ஈர்அடை
 சினையொடு செறிதலு மயங்கலும் செய்யுட்கே.

[மேற்கூறிய அடை, முதல் சினைகளை அடுத்து வருங்கால், ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வருதலும்; இரண்டடை முதலே விசேடித்து வருதலும், வழக்கு நடையாம்; இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும் இவ்வரம்பிறந்து வருதலும் செய்யுள் நடை ஆம்.]

(உ-ம்.) செக்காணா. } [ஒர்அடை, ஒருசினை, ஒருமுதல்.]
 பழக்குலை வானம். }
 முழங்குதிரை கடல். }
 மனைச்சிற விறை. [இரண்டு அடை.]
 நெருங்காக்கை. [இரண்டடை முதல்.]

நெருங்குதல் [ஈரடை, சினை.]

பெருக்கோட் நெருங்குப் போமாக்கட்பேறை [மயங்கிவந்தத.]

445. LET NATURAL QUALITIES BE SO EXPRESSED.

சசரு. இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல்.

[இயற்கைப் பொருள் செயற்கைப் பொருள் என இருவகைப்படும் பொருள்களுள் இயற்கைப் பொருளை இத்தன்மைத்து என்று கூறுக.]

(உ-ம்.) சிலம் வலிது.

446. WHEN ARTIFICIAL QUALITIES ARE SPOKEN OF THE CAUSE MAY BE EXPRESSED OR UNDERSTOOD; SO MAY THE WORD IMPLYING THE ACQUISITION OF THE QUALITY.

சசசு. காரண முதலா ஆக்கம் பெற்றும்,
காரணம் இன்றி ஆக்கம் பெற்றும்,
ஆக்கம்இன்றிக் காரணம் அடுத்தும்,
இருமையும் இன்றியும் இயலுஞ் செய்யுப்பொருள்.

[முதல் துணை நிமித்தங்களால் செய்யும் பொருளாகிய செயற்கைப் பொருளைக் கூறுங்கால் காரணச் சொல் முன்வர ஆக்கச் சொல் பின்வரப் பெற்றும் காரணச் சொல் தொக்குநிற்ப ஆக்கச் சொல் வரப்பெற்றும் ஆக்கச் சொல் தொக்கு நிற்பக் காரணச் சொல்வரப் பெற்றும் இவ்விருவகைச் சொல்லும் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும்.]

(உ-ய) கடுவுக்கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர் கல்லவாயின,
[காரணமுதலா ஆக்கம் பெற்றது.]

மயிர் கல்லவாயின. [காரணச்சொல் தொக்கு ஆக்கம் பெற்றது.]

கடுவுக் கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான் மயிர்கல்ல, [ஆக்கச்சொல் தொக்கு வந்தது.]

மயிர்கல்ல. [இரண்டும் தொக்கு வந்தது]

447. METHODS OF NEGATION AND AFFIRMATION.

சசசு. தம்பால் இல்ல தில்லெனின், இன்னாய்
உள்ளது கூறியு மாற்றியும், உள்ளது
சுட்டியும், உரைப்பர் சொற்கருங் குதற்கே.

[ஒருவன் வினவியது தம்பக்கல் இல்லையாயின் அதனை இல்லை என்னல் உறின் அவன் வினவியதற்கு இனமாய்த் தம்பக்கல் உள்ளதனைக்கூறி அக்கூற்றானே அதனை இல்லை என்றும், உள்ளதாயின் இத்துணை உண்டென்றும் கூறுவர் புலவர் வினவுதலும் செப்புதலும் ஆகிய சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட்டு.]

(உ-ம்.) பயறுஎதோ, வண்டிறோ?
உருகதனடு.
உண்டு.
இவ்வளவுண்டு. }

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

448. THE THREE SYNONYMS ஈ, தா AND கொடு.

சசஅ. ஈ, தா, கொடுஎனு மூன்று முறையே

இழிந்தோன் ஒப்போன் மிக்கோன் இரப்பினா.

[“ஈ” என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “தா” என்பது ஒப்போன் ஒப்போன்மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம் “கொடு” என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) தாதை ஈ!
தோழை தா!
மைதா கொடு!

449. WORDS THAT SUGGEST AN IDEA.

சசக. முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே.

[வெளிப்படையான் அன்றிக் குறிப்பால் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) செஞ்செவியர் = செவ்விலாஞ் செம்பொன் அணிந்த செவ்வத்தினர்.

450. WHEN IMPOSSIBLE ATTRIBUTES ARE POETICALLY ASCRIBED USE THE WORDS OF THE LOWER CLASS (NEUTER).

சரு0. கேட்குந போலவும், கிளக்குந போலவும்,

இயங்குந போலவும், இயற்றுந போலவும்,

அஃறிணை மருங்கினும், அறையப் படுகே.

[கேளாதனவற்றைக் கேட்குவன போலவும், சொல்லாதனவற்றைச் சொல்லுவன போலவும், நடவாதனவற்றை நடப்பன போலவும், இக் தொழில்கள் அல்லன பிறசெய்யாதனவற்றைச் செய்வன போலவும், அஃறிணைஇடத்தும் சொல்லப்படும்.]

(உ-ம்.) இரவெல்லாம் கின்றும் ஆல் ஈர்க்கவித்தின்கள்
பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணனுக்கோ,
இவ்வழி அல்லுருக்குப் போம்,
தேன் தேவர்க்கேயும் மலை,

451. IN POETICAL AND RHETORICAL FIGURES GENDERS AND CLASSES ARE CONFOUNDED [PERSONIFICATION].

சருக. உருவகஉவமையில், திணை, சினை முதல்கள்,
பிறழ்தலும், பிறவும் பேணிநர் கொளலே.

[உருவகத்தின் கண்ணும் உவமைக் கண்ணும் இருதிணை தம்முள் மயங்குதலும் சினைமுதல் தம்முள் மயங்குதலும் இவ்வியலுள் சொல்லாது ஒழிந்தனவும் போற்றிக்கொள்க.]

(உ-ம்.) மன்னர் மடங்கள், மறையவர் சொன்மலை,
அன்ன கடையினர்க் கரமுதல், துணையும்.
பரிசிலர்க்குவானம், பனிமலர்ப்பூம்பைந்தரர்.
எரிசெவ்வெற்றினைஎங்கோ?

452. THE EIGHT METHODS OF CONSTRUCTION.

சருஉ. யாற்று நீர், மொழி மாற்று, நிரனிறை, விற்பூண்,
தாப்பிசை, அனைமறி பாப்புக், கொண்டுக்.
அடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோள் எட்டே.

[யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளும், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும், நிரனிறைப் பொருள்கோளும், விற்பூட்டுப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அனைமறி பாப்புப் பொருள்கோளும், கொண்டுக் பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும் எனப் பொருள்கோள் எட்டாம்.]

(I) NATURAL CONSTRUCTION.

453. WHEN THE CONSTRUCTION FLOWS LIKE A RIVER.

சருந. மற்றைய நோக்கந் தடிதோறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுகும்அலி தியாற்றுப் புனலே.

[மொழிமாற்று முதலிய போல் பிறழ்ந்து செல்வேண்டாது யாற்றுப் புனல் ஒழுக்குப்போல் நெறிபட்டு அடிதோறும் வான்பொருள் அற்றற் றொழுகும் அப்பொருள்கோள் யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-ம்.) சொல்லரும் குற, பசம் பாம்பின் தோற்றம் போல்
மெல்லவே கரு விருக் தின்ற, மெல் அவர்
செல்லவமே போல் தலை நிறவித், தோற்றத் துற
கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காத்தவே.

(II.) TRANSPOSED CONSTRUCTION.

454. WHEN A DISTINCT CLAUSE IS INTERPOSED BETWEEN TWO WORDS CLOSELY CONNECTED IN SENSE.

சுருசு. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றி, ஓர் அடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

[இரண்டு மொழியும் அவை கொள்ளும் இரண்டு பயனிலையுமாய் வரக் கூறுவார் அந்நான்கனுள் ஏற்ற பயனிலைகட் கியையும் மொழிகளைத் தனித்தனிக் கூட்டி ஓரடியுள்ளே கூறும் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கரைஆடக் (கெண்டை கயத்தாட) மஞ்சை, கரை (ஆமாம்மி)
மிதப்ப, வரை அரைய யானைக்கு (கீத்துமுயற்கு) நிலை, எனப
கரணக கரடள் கரை.

(III.) ARTIFICIALLY ARRANGED CORRESPONDING CONSTRUCTION.

455. WHEN SEVERAL SUBJECTS ARE STRUNG TOGETHER, AND THEN THEIR SEVERAL PREDICATES FOLLOW IN CORRESPONDING ORDER.

சுருரு. பெயரும் வினையும்ஆம் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிநீஇ முறையினும் எதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ ணிரனிறை மொழியே.

(எக-ம்) குத்திரம் இதற்கு உதாரணம்.)

[பெயரும் வினையும் ஆகியசொற்களையும் அவைகொள்ளும் பெயரும் வினையும் ஆகிய பயன் நிலைகளையும் வேறு வேறு நிறையாக நிறுத்தி முறையாய் எனும் எதிராய் எனும் இத்தகிது பயன் நிலை என்பது படக் கூறும்பொருள்கோள் நெறிப்பட்ட நிரனிறைப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.)	சொடி துசப்பு	மதி முகம்	பிடி கடை
	குவன் கண்	பவனம் வாய்	பிணை கோக்கு
	சொட்டை மேனி	முத்தம் முறவல்	மஞ்சை சாயல்

(IV.) THE STRUNG-BOW CONSTRUCTION.

456. WHEN THE FIRST AND LAST WORDS CORRESPOND.

சருக. எழுவாய் இறுதி, நிலைமொழி தம்முள்
பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் ஆகும்.

[செய்யுட்கண் முதலினும் ஈற்றினும் நிற்கு மொழிகள் தம்முள் பொருள் நோக்கமுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவிற் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்) திறந்திடுமின, தியவை பிற்காண்டொத
இறந்த படிந பெரிதாம் ஏதம் உறந்தையர்கோன
சுணை ஸா மாபிந றமிழ் பெருமாணக
கொண்டுக காணக ததவு.

(V.) THE DOUBLE-FACED CONSTRUCTION.

457. WHEN THE SUBJECT IS IN THE MIDDLE.

சருள. இடைநிலை மொழியே ஏனைசர் இடத்து
நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

[இடை நிற்கு மொழி ஒழிந்த முதலினும் ஈற்றினுஞ் சென்று பொருளைக் கூடும் பொருள்கோள் தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்.]

(உ-ம்) உண்ணமை உன்ன தயிர்நிலை, ஊன், உண்ண
அண்ணுதல் செய்ய தவறு.

458. (VI.) THE INVOLVED CONSTRUCTION.

சருஅ. செய்யுள் இறுதி மொழிஇடைமுதலினும்
எய்திய பொருள்கோள் அனைமறி பாப்பே.

[செய்யுட்கண் ஈற்றின் நின்ற சொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்ற பொருள்கோள் அனைமறி பாப்புப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்) தாழ்த்த உணர்விரையத் தாம் உடைத்த தன்னேறித் தன்யர் தாமுஞ்
குழந்த வினையாக்கை கடவிளித்து காற்கிழிற் சழல்வார்தாமும்
மூழ்த்தபிணி கலிய முன்செய்த வினானறே முனிவார்தாமும்
வாழ்த்த பொழுதினே வானாய்த் செறிமுன்னி முயலாதாரே.

459. (VII.) THE ENTIRELY DISARRANGED CONSTRUCTION.

சுருக. யாப்படி பலவினும் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

[செய்யுள் அடிபலவினும் இயல்பாகிய யாற்றுநீர்ப்பொருளுக் கேலாது
கோத்துக் கிடந்த மொழிகளை எடுத்து அப்பொருளுக்கேற்ற இடத்துக்
கூட்டும் பொருள்கோள் கொண்டு கூட்டிப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ^{5.} (தெங்கமகரய போலுந் திரண்டுண்ட) ^{3.} (பைங்கூதல்)
^{6.} (வெண்கோழி முட்டை உடைத்தனை) ^{4.} (மாமேனி)
^{2.} (அஞ்சனத் தனை) ^{7.} (பசிலை தணிவா மே.)
^{1.} (வங்கததுச் செனரூர் வரின்.)

**460. (VIII.) THE CONSTRUCTION IN WHICH THE ORDER OF THE
LINES MAY BE CHANGED.**

சுகுO. ஏற்புழிஎடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும்
யாப்பீ நிறைமுதல் ஆக்கினும் பொருள் இசை
மாட்சியு மாற அடியவும் அடிமறி.

[பொருளுக் கேற்கும் இடத்தெடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியினை
உடையவும் யாதானும் ஓரடியை எடுத்து அச்செய்யுட்கண் முதல் இடை
ஈறுகளின் யாதானும் ஓரிடத்துக் கூட்டினும் பொருளோடு ஒசை மாட்சி
யும் ஒசை ஒழியப் பொருள் மாட்சியும் வேறுபடாத அடியினை உடைய
வும் ஆகிய பொருள்கோள் அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்) செருகுறத் தறவேந்தரத் தன்பத் தடையன்,
செருகுறத்தானையப்பினும் சண்டெனல சண்டெம்,
இருக்குறப் பற்றினும் நிலவாது செல்வம்,
வீடுகண் வினை உலங்கக்கால்.

பொதுவியல் முற்றிற்று.

461. ALL THINGS OMITTED ARE TO BE INFERRED FROM WHAT HAS BEEN LAID DOWN.

சசூக. சொற்றொறும் இற்றிதன் பெற்றிஎன் றனைத்தும்
முற்ற மொழிகுறில் முடிவில்; ஆதலில்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய் பிறவும்,
தெற்றென உணர்தல் தெளிவோர்திறனே.

[சொற்றொறும் இத்தன்மைத்து இதன் இலக்கணம் என்று முற்ற மொழியப்புகின் வரம்பில ஆம் ஆதலின் எடுத்துக் கூறிய சொற்களின் இலக்கணத்தைக்கொண்டு சொல்லாதனவற்றின் இலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி இதுவும் அதுவன முற்ற விளங்க உணர்தல் நூல் ஒதித் தெளிதற்குரிய மாணக்கர்திறன் ஆம்.]

462. OBSOLETE FORMS TO BE REJECTED AND NEW ONES RECEIVED.

சசூஉ. பழையன கழிதலும், புதியன புருதலும்,
வழுவுல; கால வகையி னானே.

[முற்காலத்துள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலத்திறத்தலும் முற்காலத்திலுள்ள சில பிற்காலத்திலக்கணமாய் வருதலும் குற்றம் அல்லவாம். காலவேற்றுமையது ஆகலான்.]

SUMMARY OF சொல்லதிகாரம்.

இருதிணை, முவிட் நான்மொழி, ஐம்பால், அறுதொகை, ஏழ் அருவமு, வெட்டுரு பொன்பான்மொகாநிலை, ஆய்ந்தளச்சம் ஒருபது, கோள்ளட்டு, முப்பொழு தீஇடம், ஓர் இயல்பாய் வருமொழி மூன்றும், உணர்ச்சொல உண்மை வருந்திருவே.

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

நன்னூல், முடிந்தது முற்றும்.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

II. THE ELEMENTS OF PROSODY.

[II.] யா ப் ப ரு ங் க ல ம்.

(1.) THE COMPONENT PARTS OF VERSE.

(1.) உறுப்பியல்.

செய்தியல்.

1. VERSE: ITS ESSENTIALS.

க. எழுத்தசை, சீர், தளை, அடி தொடை, தூக்கோ
டிழுக்கா நடைய தியாப் பெனப் படுமே.

[வினா 167.]

க. ி எழுத்து.

2. LETTERS.

உ. உயிரே, மெய்யே, உயிர்மெய் என்று;
குறிலே, நெடிலே, அளபெடை என்று;
வன்மை, மென்மை, ஊண்மை என்று;
சார்பிற் றேன்றுத் தன்மைய என்று;
ஐ, ஒள, மகரக் குறுக்கம் என்றும்
கைம் மூ எழுத்தும் ஆம்அசைக் குறுப்பே.

3. AYTHAM AND CONSONANTS HAVE NO DEFINITE QUANTITY.

ந. தனிநிலை ஒற்றிவை, தாம்அலகிலவே,
அளபெடை அல்லாக் காலையான.

4. THE QUANTITY OF SHORTENED இ AND உ, AND OF PROLONGED VOWELS.

சு. தனீசீர் வண்ணந் தாங் கெடவரினே
குறுகிய இகரமுங், குற்றியலுகரமும்,
அளபெடை ஆவியும், அலகியல்பிலவே.

உ. ி அசை.

5. METRICAL SYLLABLES.

ரு. நேரசை என்றூ, நிராயசை என்றூ,
ஆயிரண்டாகி அடங்கு'மன் அசையே.
[வினா 168.]

6. நேரசை: LONG METRICAL SYLLABLES.

கா. நெடில் குறிற்றினியே நின்றும்ஒற்றடுத்தும்,
நடை பெறு நேரசை நால்வகையானே.
[வினா 169.]

7. A SHORT LETTER FORMING A SYLLABLE.

எ. குறிப்பேஏவ வற்சுட்டல்வழி
தனிக்குறின் மொழிமுத றனியசையிலவே.

8. நிராயசை: TWO SHORT, OR A SHORT AND LONG SYLLABLE.

அ. குறிவினை குறினெடி றனித்தும், ஒற்றடுத்தும்,
நெறிமையினுன்காய் வரு நிரா யசையே.
[வினா 170.]

9. ஐ IN THE MIDDLE AND END.

க. ஈறும்இடையும் இணைந்தும் இணையசை
ஆகும்ஐ என்ப அறிந்திசினோரே.

ஈ. ஓ சீர்.

10. METRICAL FEET.

க0. இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர்என்றும்
மயக்கற வகுத்த சீர்முன்றற்கும்.
[வினா 172.]

11. FEET OF TWO METRICAL SYLLABLES

கக. ஈரசைகூடிய சீர் இயற் சீர்;அவை
ஈரிணைப்பென்ப இயல்புணர்ந்தோரே.
[வினா 174.]

12. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES.

கஉ. மூவசைச் சீருரிச் சீர்இரு நான்கனுள்
நேரிறு நான்கும் வெள்ளை, அல்லன
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட்டனவே.
[வினா 175.]

13. FEET OF FOUR METRICAL SYLLABLES.

கஈ. நாலசைச் சீர் பொதுச் சீர்பதினோரே.
[வினா 176.]

14. FEET OF ONE METRICAL SYLLABLE.

கசு. ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே.

[வினா 173. காரிகை II. 5.]

15. ANOMALOUS USAGE

கரு. விரவியும் அருகியும் வேறும் ஒரோவழி
மருவியும் பெறுது வழங்கு'மன் அவையே.

16. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES IN WHICH THE SECOND IS A நேர்.

கசு. நிரா நடுவியலா வஞ்சிஉரிச்சீர்
கவியினோடகவலிற் கடிவனாயிலவே.

சு. ஸ் தனை.

17. THE MODE OF COMBINING METRICAL FEET.

கௌ. சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தனை, அவை
எழென மொழிப இயல்புணர்ந்தோரே.

18. COMBINATION PECULIAR TO வெண்பா.

கடி. வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் விகற்பமும்,
என்றிரண்டென்ப வெண்டனைக்கியல்பே.

[வினா 179.]

19. COMBINATION PECULIAR TO ஆகவல்.

கசு. ஈரசைச் சீர்நின் றினிவருஞ் சீரொடு
நேரசை ஒன்ற னிரையசை ஒன்றல்என்
றியிருவகைத்தே ஆசிரியத்தனை.

[வினா 178.]

20. COMBINATION PECULIAR OF கலிப்பா.

- உ0. நிராசுறில்லா உரிச்சீர் முன்னர்
நிராவருகாலைக் கவித்தனை ஆகும்.

21. COMBINATION PECULIAR TO வஞ்சி.

- உக. தன்சீர்இறுதி நிராயொடு நேர்வரின்
வஞ்சித்தனையின் வகைஇரண்டாகும்.

22. THE LAWS OF COMBINATION STRICTLY OBSERVED ONLY IN வெண்பா.

- உஉ. வெள்ளையுட்பிறதனை விரவா; அல்லன
எல்லாத்தனையு' மயங்கியும் வழங்கும்.

ரு. ஓ அடி.

23. METRICAL LINES.

- உங. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிவடி,
கழிநெடிவடி எனக் கட்டுநாத்தனரே.

[வினா 180.]

24. THE NUMBER OF FEET IN EACH.

- உச. குறளடி, சிந்தடி;—இருசீர், முச்சீர்;
அளவடி, நெடிவடி,—நாற்சீர், ஐஞ்சீர்;
நிரனிறைவகையா னிறுத்தனர் கொளலே.

[வினா 180.]

25. LINES OF FROM SIX TO TWELVE FEET.

உரு. கழிநெடிலடியே கசடறக்கிளப்பின்,
அறுசீர்முதலா ஐயிரண்டிறு
வருவனபிறவும் வகுத்தனர்கொளலே.
[வினா 180.]

26. LINES USED IN வஞ்சிப்பா.

உசு. சிந்தடி, குறளடி, என்றிரண்டடியான்
வஞ்சிநடக்கும் என்மனார் புலவர்.
[காரிகை 21. வஞ்சி என்னும் ஒன்பா அடி குறள் சிந்தென்றுரைப்ப.]

27. FEET USED IN கலிப்பா, வெண்பா AND அகவல்.

உஎ. கலியொடுவெண்பா அகவல்கூறின்
அளவடி தன்னால் நடக்கும்என்ப.
[காரிகை 21. வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி.]

28. ALL LINES USED IN THE (INFERIOR) SPECIES OF METRE.

உறு. பாவினம் எல்லா அடியினும் நடக்கும்.

29. IN அகவல் LINES ARE FOUND BELONGING TO OTHER METRES.

உசு. இயற்சீர்வெள்ளடி வஞ்சியடி; அவை
அகப்பட வருஉம் அகவலும் உளவே.

30. IN கலிப்பா AND வஞ்சிப்பா ALSO OTHER LINES ARE FOUND.

நூ. வெள்ளடி கலியினுள் விரவவும் பெறுமே.
வஞ்சியுள் அகவன் மயங்கினும் வரையார்.

[II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

31. HOW MANY LINES IN EACH KIND OF VERSE.

நக. ஈரடிவெண்பாச் சிறுமை; மூவடி
ஆசிரியத்தொடு வஞ்சி; எஞ்சிய
திரீரண்டடியே இழிபென்மொழிப.

கூ. 5 தொடை.

32. DIFFERENT KINDS OF CONNECTION BETWEEN LINES.

நஉ. தொடையே அடியிரண் டியையத் தோன்றும்;
மோனை, எதுகை, முரண் இயைப்பளபெடை,
பாதமிணையே, பொழிப்போ டொருஉத்தொடை
சீரியன் முற்றொடு, சிவணும்ஆர் அவையே.
[வினா 181.]

33. RECURRENCE OF THE FIRST LETTER IN EACH LINE.

அடிமோவன.
நரு. ஆதிஎழுத்தே அடிதொறும் வரின்அடி
மோனைத் தொடை என மொழிமனார் புலவர்.
[வினா 183.]

(உ-ம்) “மரவும் புள்ளும் வதவையிற் படா,
மாகீர் விரிந்த பூவும் கூம்ப,
மரில தொடுத்த கோணையும் கமழ,
மரில வந்த வாடை
மரபோன் இன்னுயிற் புறத்திறத் தறறே.”

[அடி: தோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுத்தது.]

34. INITIAL RHYME.

எதுகை.
நசு. இரண்டாம் எழுத்தொன் றியைவதேஎதுகை.
[வினா 182.]

(உ-ம்) “வடிஎன்கண் ணீர்மல்க வான்பொருட்கட் சென்றி,
கடிஆர் கனக்குழாய், காணுஞ்சொல் காட்டின்.
இடியின் முழக்கஞ்சி ஈர்க்கவுள் வேழம்
பிடியின் புறத்தரைத்த கை.”

[அடி: தோறும் இரண்டாம் எழுத்த ஒன்ற வரத் தொடுத்தது.]

[II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

35. DIFFERENT KINDS OF CONSONANTS ADMISSIBLE.

நாடு. வருக்க'நெடில்இனம் வரையார்ஆண்டே.

(உ-ம்.) “காடாது கட்டலிற் கேட்கலை; கட்டின்
வீடிலை கட்டார் பவர்க்கு.” [வருக்கம்.]

“ஆய்க்காப்பத்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான் சாந்துயர் தரும்.” [கேட்கல்.]

“நீயினாற் கட்டபுண் உள்வாறும்; ஆருநே
நாலினாற் கட்டகடு.” [இனம்.]

36. ANTITHESIS.

நாசு. மொழியினும் பொருளினு' முரணுதன்முரணே

(உ-ம்.) “இருவரார் தன்ன மாரீர் மருங்கில்
நிலவு குவித்தன்ன வெண்மணல் ஒருசிறை
இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டெப் புன்னை
பொன்னின் அன்ன நுண்ட நிறைக்கும்
சிறகுடிப் பாதவர் மடமகள்
பெருமதர் மறைக்கணும் உடையவால் அணங்கே.”
[அடி நோறும் முற்றகண்ணே மறநிலைப்பதத் தொடுத்தது.]

37. DIFFERENT KINDS OF ANTITHETICAL COMBINATION.

நாள். கடைஇணை, பின்முரண், இடைப்புணர் முரண்என
இவைபுங் கூறுப ஒருசாரோரே.

38. CONSONANTS IN THE LAST FOOT.

நாடி. இறு வாய் ஒப்பின்அஃ தியைடு'பெ'னப்படுமே.

(உ-ம்.) “இன்னகைத் துவர்வாக்கிளியும் அணங்கே,
கன்மா மேனிச் சணங்கும் ஆர் அணங்கே,
ஆடணைத் தோலி கடலும் அணங்கே,
அரிமதர் மறைக்கணும் அணங்கே,
நிருமதர் பொறித்த நிலதரும் அணங்கே.”
[அடி நோறும் இறநிசரீர் ஒன்றி வாத்தொடுத்தது.]

39. CORRESPONDENCE OF PROLONGED LETTERS.

நாசு. அளபெடை ஒன்றுவ தளபெடைத் தொடையே.

(உ-ம்.) “ஆ அ! அளிய அவ்வன்றன் பாப்பினே'
மஇர் இளையுற் கொண் உர்அளப்பள்ளியுட்
கேக் திணஅளப்பத் தஞ்சா நிறைவன்றோள்
மேள வளைப்பட்ட சம்போ' னறநதால்!
ஒடி உழக்குத் தயர்”

[II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்

40. COINCIDENCE IN FIRST AND SECOND FEET.

சு0. இரு சீர்மிசை வரத் தொடுப்பதினையே.

(உ-ம்.) “வேண்டெல் வேண்டாமை இலானது. சேந்தரிக்
யொன்மெ இமெபைஇல.”

41. COINCIDENCE OF THE FIRST AND THIRD FEET.

சு1. முதலொடு மூன்றாஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.

(உ-ம்.) “வானின் தலகம் வழங்க வுநதலால்
தன்முத்தம் என்னுந் பாற்ற.”

42. COINCIDENCE IN FIRST AND FOURTH.

சு2. சீரிரண்டிடைவிடத் தொடுப்ப தொருஉத்தொடை.

(உ-ம்.) “அகா முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.”

43. COINCIDENCE IN THE THREE FIRST FEET

சு3. மூவொருசீரு முதல்வரத் தொடுப்பது

கூழைஎன்மனார் குறிப்புணர்ந்தோரே.

(உ-ம்.) “தானந் தவம்இரண்டுந் தங்கா வியனுவகம்
வானம் வழங்கா நெனின்.”

44. WHEN ALL BUT THE SECOND HAVE THE COINCIDENCE.

சு4. முதல்அயற் சீர்ஒழித் தல்லன மூன்றின்

மிசை வரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயே.

(உ-ம்.) “விண்ணின்று பொப்பின் விரிகீர் வியனுவதத்
துண்ணின் துடற்றும் படு.”

45. WHEN ALL BUT THE PENULTIMATE FOOT HAVE THE COINCIDENCE.

சு5. ஈற்றயற்சீர்ஒழித் தெல்லாந்தொடுப்பது

கீழ்க்கதுவாயின் கிழமையதாகும்.

(உ-ம்.) “சொல்லக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லக
சொல்லிற் பயனிலாத சொல்.”

46. WHEN EVERY FOOT HAS THE CONSONANCE.

சக. சீர்தொறுந்தொடுப்பது முற்றெனப்படுமே.

(உ-ம்.) “தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பார்க்கித் தப்பார்க்குத்
தப்பா பதுஉ மழை.”

47. THREE OTHER KINDS OF COMBINATION.

சஎ. செந்தொடை இரட்டையோ டந்தாதி எனவும்
வந்தவகையான் வழங்குமன் பெயரே.

48. SIMPLE COMBINATION.

சடி. செந்தொடை ஒவ்வாத் திறத்தன ஆகும்.

(உ-ம்.) “பூத்த வேங்கை வியனனின் ஏறி
மயிலினம் அகவு நாடன்,
நன்னூற கொடிச்சி மனத்தகத்தோனே!”

49. DOUBLE COMBINATION.

சக. இரட்டை அடிமுழு தொருசீர் இயற்றே.

(உ-ம்.) “ஒக்குமே, ஒக்குமே, ஒக்குமே ஒக்கும்
வினக்கின்றி நேறீ ஒக்குமே ஒக்கும்
ருளக் கொட்டிப் பூவின்றம்.”

50. THE END OF ONE LINE BECOMES THE BEGINNING OF ANOTHER.

ரு0. ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந்தாதிஎன்

றேதினார் மாதோ உணர்ந்திசினோரே.

(உ-ம்.) “உலகுடன் வினக்கும் ஒளிதிகழ் அவீர்மதி,
மதிநலன் அழிக்கும் வளங்கொழு முக்குடை,
முக்குடை நீழற் பெற்புடை ஆசனம்,
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி அறிவின்
அறிவுசேர் உன்னமோ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாக்தர் ஈறெனப்
பன்னருஞ் சிறப்பின வின்மகை உலகே.”

51. IN MINGLED COMBINATIONS THE NAME OF THE FIRST IS GIVEN.

ருக. தொடை பல தொடுப்பினுந் தலைபல விரவினு

முதல்வந் ததனான் மொழிந்திசிற்பெயரே.

(2.) KINDS OF METRE.

(2.) செய்யுளியல்.

52. KINDS OF VERSE.

௫௨. செய்யுட்டாமே மெம்பெறவிரிப்பிற்
பாவே, பாவினம், எனஇரண்டாகும்.

53. METRES

௫௩. வெண்பா, ஆசிரியங், கலியே,வஞ்சி,
பண்பாய்ந்துரைத்த பா நான்குழ்மே.

[வினா 184.]

[வெண்பா செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசையால் வரும், கலிப்பாதுள்ளலோசையான்வரும். வஞ்சிப்பா துங்கலோசையான் வரும்.]

[காரிகை II. 1.]

54. SUBORDINATE METRICAL COMPOSITIONS.

௫௪. தாழிசை,துறையே, விருத்தம்என்றிவை
பாவினம்; பாவொடு பாற்பட்டியலும்.

க. ட் வெண்பாஇலக்கணம்.

55. THE METRE CALLED வெண்பா.

௫௫. செப்பல்லிசையன வெண்பா; மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அஃவடி
அந்தம்அசைச்சீர் ஆகவும் பெறுமே.

[வினா 185.]

[செப்பலோசையானது ஏந்திசைச்செப்பல், தாங்கிசைச்செப்பல், ஒழுக்கிசைச்செப்பல் எனமூன்றுவகையாம் இவற்றுள்:

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

[I.] வெண்சீர் வெண்டனை யான்வரும் யாப்பை
எந்திசைச் செப்பல் என்மனார் புலவர்.
“யாதானு” நாடாம்புல், ஊர்ஆம் ஆல், என்ருருவன
சாந்துணையும் கல்லாத ஆறு.”

[II.] இயற்சீர் வெண்டனை யான்வரும் யாப்பை
தாந்திசைச் செப்பல் என்மனார் புலவர்

(உ-ம்) “இருமை வகைதேரீந் திண்டறம் பூண்டர்
பெருமை பிறங்கிற றலகு.”

[III.] வெண்சீரே ஒன்றறும். இயற்சீர் விதற்புறம்.
ஒன்றிய பாட்டே ~~தாந்திசை~~ செப்பல்.

(உ-ம்.) “கடல் என்ப நல்லாறு சால்வால் கடன அறிந்து
சான்றணமை”மேற்கொள்பவர்க்கு.”

“வெண்பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்ணறை, வெளிவிருத்தம் என நான்கும்,
ஆகிரியப்பா, ஆகிரியத்தாழிசை, ஆகிரியத்துறை, ஆகிரியவிருத்தம் என நான்கும்,
கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம், என நான்கும்,
வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் என நான்கும்,

மருட்பா என ஒன்றும், ஆக பதினேழு வகையான செய்யுள் உண்டெனபார்.

56. FIVE KINDS OF வெண்பா.

ருசு. குறள், சிந்தின்னிகை, நேரிகை, பஃருடை,
எனஐந்தாகும் வெண்பாத் தானே.

[வினா 186.]

57. THE குறள் AND சிந்து.

ருசு. ஈர்அடிகுறள்; சிந் திரு தொடை இயற்றே.

[வினா 137. காரிகை II. 35.]

58. THE நேரிகை.

ருசு. நால்ஓர்அடியாய்த் தனிச்சொற்பெற்றுடன்
ஈருரு வாய்முற் றிருவிகற் பொன்றினு
நேரிகை வெண்பா எனப்பெயர் ஆகும்.

[வினா 189. காரிகை II. 3.]

59. THE இன்னிசை.

ருக. விகற்பென்றுகியு' மிக்குந், தனிச்சொல்
இயற்றப்படாதன இன்னிசை வெண்பா.

[வினா 190. காரிகை II. 4.]

60. THE பண்ணொடை.

கூ0. பாதம்பல வரிற் பண்ணொடைவெண்பா.

[காரிகை II. 4.]

61. வெண்செந்துறை.

கூக. ஒழுகிய ஓசையின் ஒத்தடி இரண்டாய்
விழுமிய பொருளாது வெண் செந்துறையே.

[காரிகை II. 6.]

- [(க.) இத வெண்பாவிற வெண் ஆம்.
(உ.) தகை நட்மெ. ஒழுகிய ஓசை.
(ங்) வெண்செந்துறை எனவும், வெண்செந்துறை எனவும் படும்.
(ச) என்னதும் சொல்லும் ஒத்தடியாய் வரப்பெறும்.
(உ-ம.) “ஆக்கலி உலகத்த நக்கட் கெல்லாகீ
ஒதலீற நிறந்தன்ருழக்கம் உடைமை”

அடிஇரண்டாய் அனவொத்த விழுமிய பொருளினையும் ஒழுகிய ஓசையினையும்
வருவன எல்லாம் செந்துறைச் சிதை வந்தாழிசைக் குறள் எனப்படும்]

62. THE தாழிசைக்குறள்.

கூஉ. அந்தடி குறைநவுஞ், செந்துறைச் சிதைவுஞ்,
சந்தழி குறளுந் தாழிசைக்குறளே:
உரைத்த இரண்டுங் குறட்பாவினமே.

[காரிகை II. 6.]

[II.] யாப்பருங்கல்ம் (2.) செய்யுளியல்.

- ௨௩ [(க) இதனாற் சீரின் மிகப் பலசீரால் வரும்.
(உ-) இரண்டடியில் நற்றடி குறைந்தவரும்.
(ஈ) குறட்டாழிசை எனினும் தாழிசைக்குறள் எனினும் ஒக்கும்.
(உ-ம்.) “நன்னுலார் வினைநை நரடொறு நற்” நவர்க்கரசாம் ஞானநற்
கண்ணினான் அடியே அடைவார்கள் கற்றவரே.”]

63. THE வெள்ளைத்தாழிசை.

காந. அடிஒருமூன்றுவந் தந்தடிசிந்தாய்
விடின,அது வெள்ளொத் தாழிசை ஆகும்.
[காரிகை II. 7.]

௨௪ வெள்ளைத்தாழிசை, வெண்டாழிசை, வெள்ளொத்தாழிசை எனினும் ஒக்கும்.
(உ-ம்.) “நனபி தெனறு தீய சொல்லார்,
முன்பு நிறை முனிவு செய்யார்,
அன்பு வேண்டெவர்.”

64. THE வெண்ணிறை.

காச. மூன்றடிமுதலா. ஏழடி காறும் வந்
தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிறபினும்
வேற்றொலி விரவினும் வெண்ணிறை ஆகும்.
[காரிகை II. 7.]

(உ-ம்.) “தாளானர் ஆல்லாதார் தாம்பலர் ஆயக்கால் என்னும்? என்னும்?
யாளியைக் கண்டஞ்சி யானைநன கோடாண்டெம்
பிலிபேற சாய்த்தவிழும் பிலிற்றி ஆங்கே.”

65. THE வெளிவிருத்தம்.

காநு. நான்கடி யானு நடைபெற் றடிதொறுந்
தான்றனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தம்மே.
[வினா 193. காரிகை II. 7.]

(உ-ம்.) “ஆவா என்றே அஞ்சினர் ஆய்த்தார் ஒருசாரர்;
கூக என்றே கூவினொண்டார் ஒருசாரர்;
மாமா என்றே மாய்த்தனர் மீத்தார் ஒருசாரர்;
மேல் மாரி, என் செய்தும் எனறு ஒருசாரர்.”

உ. ௭ ஆசிரியப்பா இலக்கணம்.

66. VERSE CALLED அகவல்.

கூகூ. அகவலிசையன அகவன், மற்றவை

ஏ, ஒ, ஈ, ஆஎன் ஐஎன்றிமுமே.

[வினா 191.]

[அகவல் ஒசையானது ஏந்திசை அகவல் தாங்கிசை அகவல் ஒழுங்கிசை அகவல் என மூன்றாம். இவையாவன:

“கேர்நேர் இயற்றின யான்வரும் அகவலும்;
நிலாநிலை இயற்றின யான்வரும் அகவலும்;
ஆய்இரு தாயும் ஒத்தாயி அகவலும்;
எந்த றுக்கல் ஒழுக்கல் என்றிவை
ஆய்ந்த நிரனிரை ஆரும் என்ப.”

67. FOUR KINDS OF அகவல்.

கூஎ. நேரிசை, இணைக்குறண், மண்டில நிலைப்பெயர்

ஆகுமண் டிலம்என் றகவ னான்கே.

[காரிகை II. 8.]

68. THE VERSE CALLED நேரிசை ஆசிரியம்.

கூஅ. அந்த அடியின் அயல்அடி சிந்தடி

வந்தனநேரிசை ஆசிரியம்மே.

[காரிகை II. 8.]

(உ-ம்) “நிலத்தினும் பெரிதே, வானினும் உயர்ந்தது,
நீரினும் ஆர் அனலின்நே, சாரை
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டே
பெருந்தேன் இழைக்கு நாடொரு நெய்.”

69. THE VERSE CALLED இணைக்குறள்.

கூகூ. இணைக்குறள்இடைபல குறைந்திதில்இயல்பே.

[காரிகை. II. 8.]

(உ-ம்.) “தீரின் றன்மைபுத தீவின் வெம்மைபும்
சாரக் சர்த்து
தீரத் தீரும்;
சார னுடன் கேண்மை
சாரக் சாரக் சர்த்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல்லாதே!”

70. THE VERSE CALLED மண்டிலம்.

௭௦. மனப்படும் அடிமுதல் ஆய்இறின் மண்டிலம்.

[காரிகை II. 8.]

மண்டிலம் எனினும் நிலைமண்டிலம் எனினும் காரிகையில்.

71. THE VERSE CALLED நிலை மண்டிலம்.

௭௧. ஒத்த அடியின் தாகியும் ஒற்றி
நிறபவும் என்னும் நிலைமண்டிலமே.

[இந்நூலின் சூத்திரங்களை இதற்குதாரணம் எனக்கொள்க.]

[காரிகை II. 8.]

இக் காரிகையில் இது அடிமுற்றிமண்டிலம் எனப்படும்

72. THE VERSE CALLED அகவற்றாழிசை.

௭௨. மூன்றடிஒத்த முடிபினவாய் விடின்

ஆன்றடிஅகவற் ராழிசைஆகும்.

[காரிகை II. 9.]

73. THE VERSE CALLED அகவற்றுறை.

௭௩. கடையதன் அயல்அடி கடைதபுநடையவு

நடுஅடிமடக்காய் நான்கடிஆகி

இடைஇடைகுறைநவும் அகவற்றுறையே.

[காரிகை II. 9.]

74. THE VERSE CALLED ஆசிரியவிருத்தம்.

எசு. கழிநெடில் அடிநான் கொத்திறின் விருத்தம்; அஃ
தழியாமரபின் தகவல்தாகும்.

[வினா 193. காரிகை II. 9.]

ஈ. 9 கலிப்பா இலக்கணம்.

75. THE METRE CALLED கலிப்பா.

எரு. துள்ளல் இசையன கலியே; மற்றவை
வெள்ளையும் அகவலும் ஆய்வினைநிறுமே.

[ஏந்திசைத்துள்ளல் கலித்தனை இயையின்; வெண்டனை தன்றனை என்
றிரண்டியையின். ஒன்றி அகவற்றுள்ளல் என்றோதுக; தன்றனை பிறதனை
என்றிவை அனைத்தும் பொருந்தி வரினை பிரிந்திசைத்துள்ளல்.]

76. THREE KINDS OF கலிப்பா.

எசு. ஒத்தாழிசைக்கவி, வெண்கலிப்பாவே,
கொச்சகக்கவியொடு கலிமூன்றாகும்.

[காரிகை II. 10.]

77. THREE KINDS OF ஒத்தாழிசைக்கவி.

எஎ. நேரிசை, அம்போ தாங்கம், வண்ணகம் என்
றேதியமூன்றே ஒத்தாழிசைக்கவி.

[காரிகை II. 10.]

78. SUBDIVISIONS OF வெண்கவி AND கொச்சகம்.

எஅ. வெண்கவி ஒன்றே, கொச்சகம் ஐந்தெனப்
பண்பறிபுலவர் பாற்படுத்தனரே.

[காரிகை II. 11.]

79. THE VERSE CALLED நேரிசை ஒத்தாழிசை.

எக. தரவொன்று, தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாய்த்,
தரவிற்குருங்கித் தனிநிலைத்தாகிச்,
சுரிதகஞ்சொன்ன இரண்டினுள்ஒன்றாய்,
நிகழ்வதுநேரிசை ஒத்தாழிசையே.

[காரிகை II. 10.]

80. THE VERSE CALLED அம்போதரங்க ஒத்தாழிசை.

அ0. முந்தியதாழிசைக் கீராய்முறைமுறை
ஒன்றனுக்கொன்று சுருங்குமுறுப்பின
தம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கவியே.

[காரிகை II. 10.]

81. THE VERSE CALLED வண்ணக ஒத்தாழிசை.

அக. அவற்றொடு முடுகியல்அடி உடைய ராகம்
அடுப்பது வண்ணக ஒத்தாழிசையே.

[காரிகை II. 11.]

[அராய், வண்ணகம், முடுகியல், அடுக்கியல் போகியல் எனவும்படும்.]

82. THE VERSE CALLED கவி வெண்பா.

அஉ. தன்றனாஓசை தழீஇய நின்றீற்றடி
வெண்பா இயலது கவிவெண் பாவே.

[காரிகை II. 11.]

83. THE VERSE CALLED கொச்சகம்.

அந். தரவே, தரவினை, தாழிசைதாமுஞ்
சிலவும்பலவுஞ் சிறந்துமயங்கியு'
மற்றுவிசுற்பம் பலவாய் வருநவுங்
கொச்சகம்என்னுங் குறியினஆகும்.
[காரிகை II. 12.]

84. THE VERSE CALLED கலித்தாழிசை.

அசு. அடிஎனைத்தாகியும் ஒத்துவந்தளவினிற்
கடைஅடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.
[காரிகை II. 13.]

85. THE VERSE CALLED கலித்துறை.

அநு. நெடில்அடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை.
[வினா 192. காரிகை II. 13.]

சூது கட்டிக் கலித்துறைககு இலக்கணம் :

முதற்சீரானும் வெண்டசைப்பை,
கடைச்சீரென்றும் வினாகாய் ஆடி,
சேர்ப்பதிகுறே சிபாபதி சேமென
குறியினர் கலித்துறை ஓடிக்கெழுந்தே.

86. THE VERSE CALLED கலிவிருத்தம்.

அசு. அளவடிநான்கின கலிவிருத்தம்மே.
[வினா 193. காரிகை II. 13.]

(உ-ம்.) “என்புறோல் உடையார்க்கும் இலார்க்குத்தம்
வன்பகைப்புலன் மாறையப்பதென்
முன்புபின் பின்றி முடிவகத்தினும்
அன்பின் அல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ?”

ச. ௩ வஞ்சிப்பா இலக்கணம்.

87. THE METRE CALLED வஞ்சி.

அ. தூங்கல்இசையன வஞ்சி; மற்றவை
ஆய்ந்ததனிச்சொலோ டகவலின்ஹுமே.

[காரிகை II. 14.]

[ஒன்றிய வஞ்சித் தனையே வரினும்;
ஒன்ற வஞ்சித் தனையே வரினும்;
என்றவை இரண்டும் பிறவு மயங்கினும்;
எந்தல், அகவல், பிரிந்திசைத் துங்கல் என்
ருய்த நீரனினா ஆகும் என்ப]

88. THE VERSE CALLED வஞ்சிவிருத்தம்.

அ. சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சி
எஞ்சா விருத்தம் எனமனார் புலவர்.

[வினா. 193. காரிகை II. 14.]

(3) SUPPLEMENT.

(3.) ஒழிபியல்.

89. ANALOGY TO BE THE GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

அ. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை
ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலே.

90. THE தனிச்சொல்.

க. அடிமுதற்பொருள்பெற வருவதுதனிச்சொல்; அஃ
திடையினும்வஞ்சி யுள்ளியலும்என்ப.

[காரிகை III. 8.]

தனிச்சொல் எனினும் கூன் எனினும் ஒக்கும்.

91. THINGS TO BE OBSERVED BY A POET.

கக. நிர்னிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்;
 அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்;
 எழுத்தின் இசையை அசைபெறுத்தியற்றலும்;
 வழுக்கா' மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்;
 அம்மை முதலிய ஆயிருநான்மையும்;
 வண்ணமும் பிறவு' மரபுளி வழாமைத்
 திண்ணிதி னடத்த றெளிந்தோர் கடனே.

[நன்னூல் 401 &c. 155. 441. 388.]

ஈ அம்மை = அழகு. [காரிகை III. 9.] வண்ணம் = சந்தம். [காரிகை III. 9.]

92. POETICAL ABILITY IS THE TEST.

வேண்பா.

கஉ. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து, செந்தமிழ்க்கண்
 வந்த வடமொழியு' மாற்றாதே, சந்தம்
 வழுவாமற் கொண்டியற்று' மாண்பினூர்க் குண்டோ
 தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்?

யாப்பருங்கலம் முடிந்ததுமுற்றும்.

இலக்கண அகராதி.

Sufficient is given here to enable the student to write out an explanation in prose (which he should always do) of the poetical portions of the Grammar. References in brackets refer to the analysis of the word.

வி. refers to the Catechism; . to the Nannūl; and யப். to the Yāpparungalam.

அ

அ. வினா 2. 3. 5. சூத். 63, 64. 66. 73.
125. ஆறன் உருபு. சூ. 300. சூ. 62.
பலவின்படர்க்கை வினா. சூ. 329.
சாரியை. சூ. 140, 318. 247. 244.
வி. 106.
எதிர்த்தம். வி. 166.
விகாரத்தால் இடைவிற்றேன்றுவது.
சூ. 225.
அஃகான் = அகரஎழுத்து. (கான், எழுத்துச்சாரியை.) சூ. 126. 212.
அஃகான் அடைவு = அகரச்சாரியைபெறுதல். சூ. 212.
அஃகுதல் = குறுகுதல். சூ. 60. 94. 97.
அஃகிணை = [அன்மையாய்கிணை. வி. 38. சூ. 228.] யிருகமுதலிய உயிருள்ளனவும் உயிரில்லனவும் ஆகியதாழ்ந்த சாதி. சூ. 261. வி. 52.
அஃகிணை இருபாற்று = தாழ்ந்த சாதி ஒன்றன்பாலும், பலவின்பாலும், என இரண்டு பிரிவுடையது. சூ. 263.
அஃகிணைப்பன்மை = அகர இற்று அஃகிணைப்பலபெயர். சூ. 280. வி. 28.
அஃகிணைப்பெயர் = தாழ்ந்தகுலப்பெயர். சூ. 281. வி. 52.
அகச்சுட்டு. வி. 5. [33. 96.] சூ. 66.
அகடு = நடு. வி. 79.
அகத்தியம். வி. 96. 1. 5. 6. 27. 62. 124. 56.
அகத்திலக்கணம் = எழுத்தால் வேறுபொருளை உணர்த்தாது, எழுத்தின்தன்மையை உணர்த்துவது. [அகத்து. வி. 119.]
அகத்து = உள்ளே. வி. 63.
அகப்படுதல் = கிடைத்தல். யாப். 29. [வி. 124.]
அகப்பொருள். வி. 220.

அகம் = இடம், ஏழன் உருபு. வி. 63.
அகத்தால் வருபெயர். சூ. 276. வி. 162.
மனம். வி. 85. 137.
அகரம் = மெய்யெழுத்தின் சாரியை. சூ. 126.
அகரமுனை = அகர உயிரிற்றின் முன். சூ. 252.
அகலல் = அகலம் ஆதல். வி. 93. 143.
நீங்கல். வி. 81.
அகவல். வி. 178. 191. யாப். 19. 29. 66. சூ. மயிலின் நடை. வி. 81.
அகவற்சீர். வி. 174.
அகவற்றழிசை. யாப். 72.
அகவற்றறை. யாப். 73.
அகழ்தல் = ஞாண்டிதல். வி. 143.
அகற்றுதல் = நீக்கல். விரிவாக்கல். வி. 82. [அகலல். வி. 103.]
அகன் = அகம். சூ. 290. [வி. 17. சூ. 122.]
அகில் = நல்லவாசனையுள்ளமரம். வி. 63.
அக்கரம் = எழுத்து. (அக்கரம்.) சூ. 290. [வி. 18.]
அங்கம் = உறுப்பு. வி. 86.
அங்கிணை = பெண். சூ. 277. [S. Anganā.]
அங்கா = வாயைத்திறத்தல். சூ. 87.
அங்காத்தல் = வாயைத்திறத்தல்.
அங்காப்பு = வாயைத்திறத்தல். சூ. 76. 77. [வி. 94.]
அங்கனம் = அப்படி. அங்கே. [அ + கனம். வி. 25. சூ. 106.]
அசை. வி. 168. [வி. 96.]
அசைச்சீர். வி. 173.
அசைத்தல் = அசையச்செய்தல். யாப். 34.
அசைநிலை = அசையாக அசைத்தலே பொருளாகநிற்பவை. வி. 116. சூ. 355. 364. 367. 436.

அசைமொழி=அசைச்சொல். கு. 373. 93.

அசோகு=ஓர்மரம். கு. 56.

அச்சம்=பயம். அஞ்சிக்கை. கு. 384.

அச்சமாடல்=அச்சமுண்டாகப் பேசுதல். கு. 31.

அச்சாணி=கடையாணி, தேரின் அச்சக்குரிய ஆணி. வி. 91. [அச்சு + ஆணி. வி. 119.]

அச்சதன்=அழிவில்லாத கடவுள். கு. 258. [வி. 166.]

அஞ்சனம்=கண்ணுக்கிழை. கு. 459.

அஞ்சுதல்=பயப்படல். வி. 92. 213.

அஞ்செஞ்சேரடி=அழகிய சிவந்த சிறிய அடி. கு. 156. [வி. 121.]

அடங்குதல்=வணங்கல். வி. 95.

அடி=கீழ். பாதம். கு. 80. முதல். கு. 82. யாப். 23. 5c. வி. 180.

அடிசில்=உணவு. சாதம். கு. 430.

அடிநா=முதல்நாக்கு. கு. 82.

அடிப்பாடு=பகுதி. வி. 76. [அடியாகப் படுவது. வி. 96.]

அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள். கு. 460.

அடிமறிமண்டலம். யாப். 71

அடியணம்=மேல்வாய் அடி. கு. 82.

அடியனந்தான்=விட்டுனு. வி. 95. [வி. 152.]

அடியேன் = அடியனேன் = அடியான்.

அடிமையாகிய நான். [வி. 93.]

அடுக்கு=ஒருசொல் பலதரம் அடுக்கி வருதல். கு. 436. வி. 200.

அடுக்குப்புணர்ச்சி. கு. 415. வி. 126.

அடுதல்=சுமைத்தல், காய்ச்சுதல். வி. 188. கொல்லல். கு. 421.

அடுத்தல்=சேருதல். வி. 94. கு. 270.

அடை=விசேடணம். [வி. 96.]

அடைசேர் மொழி=அடை மொழிகள் சேர்ந்து வருஞ்சொல். கு. 442, 443.

அடைதல்=சேருதல். கு. 387. 444.

அடையப்படுபொருள். கு. 296.

அடைமொழி=ஒருமொழியை விசேடித்துவருவது. வி. 132. கு. 443, 444.

அட்டு=பழ இரசம் முதலியவை அட்டபாகு. கு. 203.

அணங்கு=பெண். யாப். 38. கொலை. கு. 435.

அணம்=மேல்வாய்க்கட்டை. கு. 82.

அணி=அலங்காரம். கு. 268. வி. 194. கு. 430.

அணிஅதிகாரம். வி. 194—213.

அணிகலம்=ஆபரணம். வி. 70. [வி. 153.]

அணிதல்=அணியாக உடுத்துக்கொள்ளுதல். கு. 385. 430.

அணிந்து=சமீபம். [வி. 93. அணிமை.]

அணிந்துரை=அலங்கரித்துச் சொல்வது. புனைந்துரை என்றதுபோல், அணிந்துரைப்பது. கு. 1. 55.

அணிவருத்தல்=அணி அணியாக வருத்தல். வி. 27.

அனு=ஒலிநடப்பம். கு. 58.

அனுகாவழி=சேராதலுடம். கு. 270. [வி. 91.]

அனுசூதல்=கிட்டல், சேருதல். கு. 270.

அனுத்திரன் = செவிக்கு விடயமாகிய நாதம். கு. 58. 74. [வி. 152.]

அணைதல்=சேருதல். வி. 24. 29. 63. கு. 279. 435.

அண்டகூடம்=உலகம். வி. 17.

அண்ணம்=மேல்வாய் அகம். கு. 74. 83.

அண்ணல்=அரசன். வி. 157.

அண்ணத்தல்=மேலோக்கல். அங்காத்தல். கு. 457.

அண்பல் = முன்னம்பல், மேல்வாய்ப்பல். கு. 77. 80.

அண்மை=சமீபம். கு. 313. வி. 5. (D.)

அதர்=ஆட்டின் கழுத்திலிருக்கும் அதர். வி. 68. வழி. வி. 86.

அதி. வி. 123. (உ.)

அதிகார உரை=அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டுத் தன்அதிகாரத்தோடு பொருந்தக்காட்டி எழுதுவது.

அதிகாரம் = அதிகாரித்தல், முறைமை. கு. 21.

அதிரல்=ஒசைஇடல். கு. 391.

அது=சுட்டுப்பெயர். கு. 180. 298. வி. 71.

ஆரம்வேற்றுமை உருபு. கு. 292. வி. 62. விசுதி. வி. 77. 93.

அதுவாதல்=முதற் காரணப் பொருள். கு. 298.

அத்தி=ஓர்மரம். வி. 161.

அத்து=சாரியை இடைச்சொல். கு. 244. 252. வி. 66. 108.

அத்தை=முன்னிகை அசை. கு. 372.

அநவரதம் = என்றென்ணைக்கும். வி.

117. [வி. 166.]

அநாதிஎழுத்து = ஒலி எழுத்து.

அநு. வி. 123. (2.)

அந். வி. 166.

அந்தடி = கடைஅடி. யாப். 55.

அந்தணர் = பெரியோர். வி. 137. 95.

[அம் + தண் + அந். வி. 93.]

அந்தம் = இறு, முடிவு. யாப். 68.

அந்தாதி. வி. 199. யாப். 50. [அந்தம் + ஆதி. வி. 42.]

அந்தில் = இடைச்சொல். கு. 369.

அந்தோ. வி. 117.

அப. வி. 123. (2.)

அபி. வி. 123. (2.)

அமரர் = சுரர், வாநோர், (சாவில்லாதவர்.) வி. 152. [166.]

அமர் = யுத்தம். சிற. பா. 17.

அமர்தல் = அமைதல், இருத்தல், இளைப்பாறுதல். கு. 56.

அமிழ்து = அமிழ்தம் = அமிர்தம் = சாவாமருத்து. வி. 113. [166.]

அமுதம் = அமிழ்தம். கு. 451.

அமைபவன் = பொருந்தி இருப்பவன். கு. 26. [வி. 95.]

அமைதல். வி. 95.

அமைத்தோன் = மூங்கில் போன்றதோன். கு. 55. [வி. 155.]

அமைவரல் = தன் அறிவினிடத்து நிறைதல். கு. 44. [வி. 124. (6).]

அம் = சாரியை இடைச்சொல். கு. 202. 241.

வினைப்பெயர்விசுதி. வி. 96. தன்மைப்பன்மை விசுதி. வி. 77. அழகு. வி. 93.

அம்போதரங்கம். (கடலலை.) யாப். 80. (அம்பல் + தரங்கம்.)

அம்ம = இடைச்சொல். வி. 117. உரையசை ஏவல். கு. 370.

அம்மா = அநிசயக்குறிப்பு. வி. 85. 117.

அம்முதல் = அகரமுதல். கு. 63. 73.

அம்மை = அழகு. யாப். 91. தாய். கு. 420.

அயல் = அருகிடம். வி. 41. 64. ஏழன் உருபு. வி. 63.

அயந்திரிபு = இறையல் எழுத்துத் திரிதல். கு. 303. 307.

அயிலல் = உண்ணல். கு. 430.

அரசு = அரசன். வி. 108. [17.]

அரமகளிர் = தேவமகளிர். கு. 389.

அரவம் = ஒசை. கு. 391. பாம்பு (சர்ப்பம்.)

அரற்றுதல் = ஒலித்தல். வி. 81.

அரி = கண்வரி. யாப். 38. (செவ்வரி, கருவரி.)

அரிதணர்பொருள் = அரிதாகக்கற்றோர் அறிகின்றபொருள். கு. 272. [வி. 93. 153.]

அரிப்பரித்தல் = கொழித்தல். வி. 86.

அரிமாநோக்கம் = முன்னும் பின்னும் பார்க்கின்ற சிங்கத்தின் பார்வை. கு. 19.

அரிவை = பெண். கு. 277.

அரு = அரிய. வி. 93. [அருமை. கு. 135. 6. வி. 121.]

அருகு = சமீபம். வி. 41. 93.

அருகுதல் = அருகிவருதல். யாப். 15.

அருங்கலை = அருமையான சாத்திரம். சிற. பா. 17. [வி. 121.]

அருந்தாபத்தி = அருந்தத்தின் வரிசை.

அருந்தபின்னை = அருமருந்தன்ன பின்னை. கு. 267.

அரும் = அருமையான. [வி. 121.] கு. 453.

அரும்புதல் = மலர்தல். வி. 84.

அருவா, அருவாவடத்தலைநாடு (அதன் வடக்கு) = கொடுந்தமிழ்நாடுகள். கு. 273.

அருவி = மலையின் வீழ்அருவி. வி. 61. 64.

அருள் = கிருபை. வி. 70. 93. கு. 384. (அரிய உன்னம்.)

அருப்பப்பொருள் = வடிவில்லாப்பொருள்.

அனா உயிர். வி. 23.

அரோ = அசைநிலை. வி. 116. கு. 373.

அர்ப்பல்லோர் படர்க்கை விசுதி. கு. 140. 327. வி. 77.

அருகு = செய்யுள் அலகு, எண் அளவு. யாப். 3. 4.

அலங்கல் = மாகை. வி. 94.

அலங்காரம். வி. 162.

அலர் = மலர். சிற. பா. 5.

அலவன் = நண்டு. யாப். 39.

அலறுதல் = புலம்பல். வி. 79.

அலிஎழுத்து = ஆய்தம் ஆகியஎழுத்து.

அனைத்தல் = அகையச் செய்தல். யாப். 39.
அல் = மெய்யெழுத்து. வி. 7. இரவு. வி.
70.

வினைப்பகுதி. வி. 125. தொழிற்பெயர் விருதி. வி. 94. சாரியை. 103.

சூ. 244. ஒருமைத் தன்மை விருதி. சூ. 331. வியங்கோள்விருதி. சூ. 338.

அல்லவை = தீயவை, (அறனல்லாதவை.) வி. 79. 95.

அல்லல் = துன்பம். வி. 31. 79.

அல்லால் = அல்லாமல். வி. 41. 125.

அல்வழி = [அல்லாதவழி] வேற்றுமை அல்லாதவழி. [வி. 125. 153.]

அல்வழிச்சந்தி. சூ. 152. 171. 176. வி. 22.

அல்வழிப்புணர்ச்சி. சூ. 152.

அவ. வி. 123. (உ.)

அவயவம் = அங்கம், உறுப்பு. சூ. 276.

அவற்றுள் = முன்சொல்லிய பலவற்றில். [வி. 71. 63.]

அவனி = பூமி. வி. 86. சூ. 424.

அவா = ஆசை. சூ. 31. வி. 27.

அவாரிசை = சில சொற்களை வேண்டிநிற்குநிலை. (அவாழியநிலை. வி. 153.)

அவாவுதல் = ஆசித்தல். வி. 87.

அவிதல் = அழித்தல். வி. 137.

அவிழ்தல் = கட்டவிழ்தல். மலர்தல். வி. 93.

அவை = சபை. வி. 26. 213. அஃறிணைப் பன்மை. சூ. 250. வி. 71. 213.

அவையம் = அவை. சூ. 276. வி. 86. [வி. 108.]

அவ்வியயம் = வடமொழி இடைச்சொல். வி. 123. (உ.)

அழல் = தீ. சூ. 46.

அழித்தல் = அழிக்கப்படு பொருள். சூ. 296.

அழுகல் = அழுகியது. சூ. 229.

அழுகாறு = பொருமை. சூ. 31. 384. [வி. 89. (II.)]

அழுகு = ஓசை. சூ. 391.

அழுகல் = ஒலித்தல். சூ. 391.

அழைத்தல் = விளித்தல். சூ. 303.

அளவு = மாத்திரை, அளபெடுத்தல். சூ. 307, 308. 310.

அளபெழல் = ஓசைநிரம்பத்தத்தம்மாத்திரையின் மேற்பட்டொலித்தல். சூ. 91.

அளவடி. வி. 180. (அளவு + அடி.)

அளவில் = அளவுக்குத்தக்கபடி. சூ. 27.

அளவு = மாத்திரை. சூ. 72. 89. 101.

பெருமை சிறுமை முதலிய பிரமாணங்களால் வருபெயர். சூ. 276.

அளவை = எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல், ஆகிய அளத்தல். சூ. 290.

அளபெடை. வி. 14. சூ. 91, 92. வி. 79.

[அளவு + எடை. வி. 94. 96]

அளவு = நரகம், நிரயம். சூ. 457.

அளவுதல் = கலத்தல். வி. 113.

அளி = எளிமை. வி. 72.

அளிய = எளிய. யாப். 39. [வி. 93. 121.]

அனை = ஏழன் உருபு. வி. 63. வளை. யாப். 39.

அனைமறிபாப்பு. சூ. 458. [வளையில் மறியும் பாம்பினுடைய. வி. 26.]

அன் = பெண்பாற்படர்க்கை விருதி. சூ. 140. 326. வி. 77.

அன்னல் = குழை சேறு. வி. 81.

அற = இல்லாமல். நீங்க. [வி. 140.] யாப். 25.

அறத்திற்றிரியாப்படர்ச்சி = தருமத்தினின்றும் வேறுபடாத நடை. சூ. 46.

அறம் = தருமம். சூ. 443. வி. 60. 216.

அறிஞன். வி. 95.

அறியாமை. சூ. 426. [வி. 94.]

அறிபொருள் = அளவறியப்படுகிற பொருள். சூ. 440.

அறிவு. சூ. 384. 426. [வி. 94.]

அறிவாளன் = (அறிவு + ஆள் + அன்.)

அறிவையுடையோன். சூ. 434.

அறு. வி. 159.

அறுசுவை. சூ. 386. வி. 27.

அறுதல் = நீங்கல், ஒழித்தல். வி. 79.

அறைதல் = சொல்லுதல். சூ. 450.

அற்குதல் = நிலைபெறுதல். வி. 93.

அற்பு. வி. 26.

அற்புதம் = அநிசயம். சிற. பா. 5.

அற்று = அகப்போல. சூ. 95. வி. 41. 137. 108, 109. அத்தன்மைத்து. சூ. 164.

ஓர்சாரியை. சூ. 244, 245.

அற்றற்றெழுதுதல் = அறுபட்டு அறுபட்டு நடக்குதல். சூ. 453. [அறு. வி. 86.]

அனாள். வி. 93.
 அனே = அளவு. வி. 96. 93.
 அனேத்து = அத்தன்மைத்து. கு. 156.
 எல்லாம். கு. 209. வி. 93.
 அனேய = போல. வி. 93. 109.
 அன் = சாரியை இடைச்சொல். கு.
 251. வி. 108. 65.
 ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி. கு. 140.
 325. வி. 77.
 ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.
 அன்பு = ஆர்வம். கு. 384. வி. 60. 212.
 யாப். 63.
 அன்மை = அல்லாத தன்மை. கு. 417.
 [அல் + மை. வி. 91.]
 அன்மொழி = அல்லாதவார்த்தை சொக்
 கு நிற்பது. கு. 152. 410. வி. 157.
 அன்றி = அல்லாமல், வினே எச்சக்குறிப்
 பு. கு. 173. வி. 125. 93.
 அன்றில் = ஒர் பட்சி. வி. 63.
 அன்று = அல்ல என்னும் வினைக்குறிப்பு.
 கு. 180. வி. 125.
 அன்றோ = அல்லவோ. வி. 93. [வி. 125.
 93. 112.]
 அன்ன = ஒப்பன. கு. 19. வி. 109. கு.
 408. வி. 63.
 அன்னம் = அன்னப்பட்டி. கு. 451.
 அன்னாள். வி. 93.

ஆ

ஆ. பசு. வி. 61. 65. கு. 171. 248.
 வினே எச்ச விசுதி. வி. 86. (செய்யா.)
 எதிர்மறை வினைமுற்றவிசுதி. வி. 89.
 வடமொழிச் சந்தியில் அ + அ = ஆ.
 வி. 42. ஆகாரம் அகரம் ஆகும். வி. 41.
 வினேவேற்றுமையின் இறுதி. வி. 64.
 வடமொழி அவ்வியம். வி. 123.
 (உ.) வினைப்பகுதி. வி. 82. (ஆகு.)
 அகரச்சுட்டின் நீட்டல். கு. 163.
 ஆக. வி. 60. 140. 120.
 ஆகாரஇறுதன். கு. 171. 172.
 ஆகாரவீற்று வினைமுற்றமுதவிய. கு.
 171.
 ஆகிய = ஆன. பண்புருபு. கு. 406. வி.
 119. 87. (ஆ. ஆகு.)
 ஆகிலம். வி. 142.
 ஆகுபெயர் = ஆகுபெயர்ச்சொல்.
 கு. 269. 290. வி. 162.

ஆகுலம் = ஆரவாரம், ஒலி. வி. 93.
 ஆக்கம் = ஆக்கப்பாடு. கு. 275. 357.
 300. 364. 347. 446. பொருள். வி.
 79. 86. 96.
 தமிழ்மொழி ஆக்கம். கு. 128.
 வடமொழி ஆக்கம். கு. 146.
 ஆக்கப்பாடு = விசுதிகள் சேர மொழி
 உண்டாக்கப்பட்டுத் தன்மை. கு. 275.
 ஆக்கம் பெறுதல் = ஆக்கச் சொல்லிப்
 பெறுதல். கு. 416.
 ஆக்கல் = ஆக்கப்படு பொருள். கு.
 296. எடுத்துக்கூட்டல். கு. 460.
 ஆக்கியோன் = கர்த்தா, நூலாசிரியன்.
 கு. 47.
 ஆங்கு = அசைநிலை. இடப்பொருள் ஆ
 கிய இடைச்சொல். கு. 369.
 போல. வி. 109.
 அவ்விடம். வி. 93.
 ஆசான் = குரு. கு. 37. 44.
 ஆசிரியர்தனை. வி. 178. யாப். 19.
 ஆசிரியப்பா. வி. 191. யாப். 66—74.
 ஆசிரியவசனம் = ஆசிரியவசனங்களை எ
 றுத்தெழுதுவது. கு. 21.
 ஆசிரியன் = குரு. கு. 276.
 ஆசை (ச. ஆசா) = ஆவல், இச்சை. கு.
 384.
 ஆடமை = ஆடும்மூங்கில். யாப். 38.
 [வி. 153.]
 ஆடாங்கு = ஆடும்படியான அரங்கம்.
 வி. 120. [153.]
 ஆடல் = சுத்தாடல். வி. 79. 120. வாவு
 தல். வி. 86.
 ஆடி = கண்ணாடி. கு. 18.
 ஆடே = ஆண்மகன்பெயர். கு. 276. [ஆ
 டுவோன். வி. 96.]
 ஆட்சி. [ஆன் + சி. வி. 96.] உரிமை. வி.
 33.
 ஆண்டு = அவ்விடம். கு. 196. 443.
 வருடம். கு. 276.
 ஆண்டை = அவ்விடம். கு. 23.
 ஆண்பால். வி. 53. கு. 276.
 ஆண்பெயர் = உயர்திணை ஆண்பாற்பெ
 யர். கு. 276.
 ஆண்மை = ஆண்டன்மை. கு. 264. 283.
 தைரியம். வி. 92. [வி. 94.]
 ஆதி = முதல். கு. 79. முதலான. வி.
 158. கடவுள். வி. 27. 70. [162.] = ஆகு.
 வி. 84.

ஆதியெழுத்து=வடிவெழுத்து.
ஆது=ஆறன் உருபு. வி. 62. எதிர்மறை
வினைஞ்சலிகுதி. வி. 90.
ஆத்திரையன் = பேராசிரியன். தொல்
காப்பியன்.
ஆநின்ற = நிகழ்கால இடைநிலை. கு.
143. வி. 80.
ஆமை=கூர்மம். கு. 419.
எதிர்மறை விருதி. வி. 90. 91.
ஆம்பல்=அல்லி, செவ்வாம்பல். கு.
290.
ஆயம்=ஆதாயம். குதாமிங்கருவி. வி.
30?
ஆயிடை. கு. 163.
ஆயிழாய். வி. 64. [ஆய்+இழை. வி.
153. 157.]
ஆயிழையான் = தெரிந்தெடுத்த ஆபர
ணங்களை யுடையவன். (ஆய்ந்த + இ
ழை + ஆன். வி. 153. 157.)
ஆயினும். வி. 142.
ஆயதம்=தனிநிலை எழுத்து. கு. 235.
வி. 12. கு. 87.
முப்புள்ளிஆகிய ஆய்தவெழுத்து. கு.
251. 90.
(அதின் வடிவு குலாயுத்தின் வடிவு
எனக் காண்க.)
உயராய்தம்=குறுகாத ஆய்தம். கு.
60. 97. 61.
ஆய்தக்குறுக்கம்=தன்மாத்திரையிற் கு
றைந்தது. வி. 12. (G.) கு. 97.
ஆய்தல்=ஆராய்தல். தெரிந்தெடுத்தல்.
யாப். 87. 35. வி. 121.
ஆரியம்=வடமொழி.
ஆர்=அருமையான. வி. 121. வினைப்ப
குதி (ஆர்தல்.) பலர்பால் விருதி.
வி. 77. கு. 327.
ஆர்கலி=கடல். யாப். 61. [நிறைந்த
ஒசை (உடையது) வி. 153. 156.]
ஆர்க்கோடு = ஆர்க்கோடு=ஆத்திரைத்தி
ன்கொம்பு. (ஆர் + ங் + கோடு.) கு.
116. 224.
ஆர்தல்=நிறைந்தல். வி. 152.
ஆர்த்தல்=சத்தித்தல், ஒலித்தல். வி.
27. 79. கு. 391. கடட்டல். கு. 272.
ஆர்வத்தன்=விருப்பமுடையவன். கு.
[40. ஆர்வம். வி. 93.]
ஆர்வம்=ஆசை. வி. 95.
ஆலயம்=தேவர் ஆலயம். வி. 33.

ஆல்=மூன்றாம் வேற்றமை உருபு. கு.
292. 297. வி. 59. 86. (உ.)
ஓர்மரம். வி. 161. அசைநிலை. வி. 116.
கு. 450.
ஆவது. வி. 142. [95.]
ஆவி=உயிரெழுத்து. கு. 63. 101. 159.
75. வி. 2. ஆவி=உயிர். வி. 124.
ஆமுமுடைத்தாதல் = ஆமுமான கருத்
தை உடையதாதல். கு. 13.
ஆழி=சமுத்திரம். வி. 155. வி. 96. (O.)
ஆழ்தல்=அமிழ்தல். வி. 25. ஆமுமா
தல். வி. 79.
ஆளுதல் = ஆண்டுக்கொள்ளல், அப்பி
யாசித்தல். வி. 70.
ஆன்=ஆண்மகன்.
பெண்பாற்படர்க்கை விருதி. கு. 326.
வி. 77.
ஆறனுருபு=ஆறவேற்றமை உருபுகள்.
கு. 293.
ஆறுவது வேற்றமையின் உருபு. கு.
300. [வி. 159. 65.]
ஆறும்வேற்றமை. வி. 62. 65. கு. 300.
ஆறு=வழி, விதம். நதி. வி. 26. ஓர் எண்.
வி. 159.
ஆறுருபு=ஐமுதலிய ஆறுருபு. கு. 415.
404.
ஆற்ற=மிகவும். வி. 113.
ஆற்றங்கரை. வி. 108.
ஆற்றல்=வலிமை. கு. 53.=செய்தல்.
வி. 143.
ஆற்றுப்புனல்=ஆற்றநீர். கு. 453.
ஆற்றெழுத்து=நடுவில் விடாது செல்
லுகின்ற ஆற்றினது நீரோட்டம். கு. 19.
ஆளுதல். வி. 142.
ஆன்=பசு. கு. வி. 30. கு. 248.
மூன்றன் உருபு. கு. 297. வி. 59.
ஆண்பாற் படர்க்கை விருதி. கு. 325.
வி. 77.
ஓர்சாரியை. வி. 108. கு. 244.
எண் பெயர்களோடு வருஞ் சாரியை.
கு. 249.
ஆன்ற. வி. 79.

இ

இக=முன்னிலை அசை இடைச்சொல்.
கு. 372.
இகத்தல்=போகத்தல். கு. 41. கடத்
தல். சிற. பா. 4.

இகரக்கு=இகர எழுத்துக்கு. கு. 277.
[வி. 66.]

இகரக்குறுக்கம்=சூற்றியல்இகரம். கு.
93. வி. 24.

இகரநீட்சி=இகரம் இகரமாதல். கு.
305.

இகல்=பகை. கு. 384.

இகழ்தல்=நிந்தித்தல். வி. 189.

இகுனை=தோழி. கு. 277.

இசின் = இறந்தகாலத்து இடைநிலை.
யாப். 9. 51.

[இ சாரியையுஞ் சின் இடைச்சொல்
வும் எனக்காண்க. கு. 373.]

இசைநிறை=ஒசையை நிறைத்து நிற்ப
வை. வி. 115. கு. 352. 354. 368.

இசை=பாட்டின் ஒசை. கு. 91. இரா
கம். கு. 101. சேர்வு. கு. 432.

சொல். கு. 401.

இசை எச்சம்=பெயர் வினை இடை உ
ரி என்னும் நால்வகைச் சொல்லின்
ஒன்றும் பலவுந் தனித்துந் தொடர்ந்
தும் வரவேண்டுவது. கு. 401.

இசைத்தல்=ஒலித்தல். கு. 125. கூறுத
ல். வி. 89. கு. 387. சேர்த்தல். கு.
459.

இடக்கர் அடக்கல் = சொல்லத்தகாத
தை மறைத்துச்சொல்வது. கு. 267.

இடத்தே=இடத்தில். வி. 63.

இடத்தொகை. கு. 412.

இடப்பொருளுருபு = தம்மை ஏற்று பெ
யர்ப்பொருளை இடப்பொருளுக்காக
ச் செய்கின்ற ஏழாம் வேற்றுமையின்
உருபு. கு. 302. வி. 63.

இடப்பொருள் = வினைமுதலின் தொழி
ற்காய்னுஞ் செயப்படு பொருட்காயி
னும் இடமாகிய பொருளாம்.

இடம் = சொல் நிற்கின்ற மூன்று தா
னம். கு. 266. 416. வி. 54. இடத்தால்
வருபெயர். கு. 132. ஏழன் உருபு.
வி. 63.

எழுத்து பிறக்கும் இடம். 75—87.

இடவரு. கு. 416.

இடவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

இடி=அசனி. யாப். 34.

இடுகுறி=இடப்பட்ட அடையாளம்.
கு. 275. வி. 49. (ருடி.)

இடுகுறிப்பெயர். கு. 62.

இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் = பலபொ
ருளுக்குப் பொதுவாய் வரும் பெயர்.
கு. 62.

இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் = ஒரு பொ
ருளுக்குச் சிறப்பாய் வரும்பெயர்.
கு. 62.

இடுக்கண்=தன்பம். வி. 34.

இடுக்கு = நெருக்கம், தன்பம். கு. 460.

இடும்பை=பெருல்லாங்கு. வி. 89. யாப்.
40.

இடை=இடைச்சொல். கு. 239. நடு.
கு. 57. 91. 253.

இடம். கு. 53. 302. வி. 63. 23.

இடை (நிலை) = எழுத்துகள் சொல்லின்
நடுவில் நிற்கும் இலக்கணம். கு. 57.
110—121.

இடை எழுத்து. கு. 94. வி. 10.

இடைகள் = நடுத்தரமானவர். வி. 86.

இடைக்கணம் = இடை எழுத்துகள்.
வி. 10.

இடைக்குறை. வி. 41.

இடைச்சொல் - பெயர் வினைகளுக்கு
அகத்தறுப்பாயும் புறத்தறுப்பாயும்
ஒன்றுபட்டுத் தன்மையது. வி. 107. கு.
352—373. 239.

(முன்னும் பின்னும் வரும், ஆயினும்
பெரும்பாலும் இடையிலே வருத
லால் இடைச்சொல்.)

இடைத்தொடர் = இடைச்சொற்கள் கூ
டிநிற்பது. கு. 152. 182. 415.

இடைநிலை = முதலிலைப்பகுதிக்கும்
இறுதிலை விசுத்திக்கும் இடை நிற்ப
தால் இடைநிலை.

பெயர் இடைநிலை = பகுப்புப்பெயர்
ச்சொற்களின் இடையிலிற்பது.
கு. 141. வி. 95.

வினை இடைநிலை. கு. 133. 142—144.
வி. 123.

இடைமை = இடை எழுத்துகள். கு.
75. வி. 10.

இடையருது = இடைவிடாமல். கு. 424.
வி. 164.

இடையினம் = வல்லெழுத்திற்கும்
மெல்லெழுத்திற்கும் பொதுவாய் உச்
சரிக்கப்படுகிற எழுத்துகள். கு. 70.
வி. 10.

இடையறு = உபத்திரம். தடை (இடை
யில் உறுவது.) வி. 96.

இடைப்பிறவரல் = நடுவிலே பெயர் வினைகளுக்குரிய பிறசொற்கள் வருதல். கு. 397. வி. 132.

இடைப்பொருள் எட்டு. கு. 353.
இடை மாணுக்கர் = நடுமாணுக்கர். கு. 38.

இடையன் = இடைச்சாடியான். ஐவகை நிலத்தில் நடுவாகிய மூலிலே நிலத்தில் இருப்பவன். கு. 276. (திணைகாண்க.)

இணை = இரண்டு. யாப். 40.

இணைக்குறள். யாப். 69.

இணைந்நிலல் = இரண்டெழுத்தோரெழுத்தாய்க்குடி நடத்தல். கு. 149.

இதழ் = உதடு. கு. 74. 78.

இதற்குடிமுடிபு = இவ்விலக்கியத்திற்கு இவ்விலக்கணந்தான் முடிபு. கு. 257.

இதன் பெற்றி = இதன் இலக்கணம். கு. 461.

இத்தை = முன்னிலை அசை இடைச் சொல். கு. 372.

இமிழ்தல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இமை = நிமைக்கொட்டுதல். கு. 100. வி. 16.

இயங்கியற்பொருள் = திரிகிறதாகிய சரப்பொருள்.

இயங்குதல் = நடத்தல். கு. 450.

இயம்புதல் = சொல்லுதல். கு. 36. 56.

இயனுதல் = வருதல். கு. 121. 128. 131. நடக்கல். கு. 360. 392. 416. யாப். 90.

இயல் = ஒரு சாதிப்பொருள்கொண்டது. அங்கம். ஒத்து. உறுப்பு.

இயல்பின்விகாரம் = விதித்தவியல்பிலே விகாரமாத்தல். கு. 255.

இயல்பு = சுபாவம். கு. 100. 136. 151

இயல்புப்புணர்ச்சி. கு. 153.

வரலாறு. கு. 4. 160. 178. 179. 201. 165. 172. 173. 176.

இயல்புச்சந்தி = விகாரமின்றிப் புணரும் புணர்ச்சி. கு. 153. வி. 19.

இயற்கை = தன்மை, சுபாவம். கு. 153. வி. 59. [96.]

இயற்கை அளபெடை = விகாரத்தால் வராத அளபெடை. கு. 91.

இயற்கைப்பொருள் = கொன்றுதொட்டு இயல்பாய் வழங்கிவருகின்ற பொருள். கு. 445.

இயற்கீர். வி. 174.

இயற்பொருள் = யாவருக்கும் வழக்கமாய்த் தெரியுஞ்சொல். கு. 270. வி. 43.

இயற்பெயர் = சிறப்பில்லாத இயல்பானபெயர்.

இயற்றமிழ் = சுத்ததமிழ்.

இயற்றுதல் = செய்தல். கு. 450. வி. 164. யாப். 92.

இயற்றுதற்கருத்தா, குலாலன்னுடத்தை வினைந்தான் எ-ல் குலாலன் எ-து இயற்றுதற்கருத்தா.

இயற்றும்வினைமுதல் = செய்யுட்கர்த்தா, கருவியைத் தொழிற்படுத்தவது.

இயைதல் = பொருந்தல். கு. 274. (இசை.)

இயைபு = புணர்ச்சி. கு. 97. (இசைவு.) யாப். 38.

இயையப்புணர்த்தல் = பொருந்தும்படி புணர்க்கை. கு. 239.

இயைவன = வழங்குவன. கு. 274.

இரக்கம் = உருக்கம். கு. 384.

இரக்கு = ஓசை. கு. 391.

இரக்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

இரட்டுறமொழிதல் = ஒரு வாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுதல்.

கு. 14.

இரட்டைக்கிளி = இரட்டைச் சொல். கு. 437. ஒலிக்குறிப்பில்வரும் இரட்டைமொழி.

(உ-ம்.) மொடுமொடுத்தது, கறுகறுத்தது.

இரட்டல் = ஒலித்தல். கு. 391. (இரட்டையாதல்.)

இரட்டு = இருமடங்கு. இரட்டுநூறு = இருநூறு. கு. 61.

இரத்தல் = யாசகஞ்செய்தல். வி. 124. கு. 418.

இரப்புரை = இரத்தற்கு வருகிற சொற்கள். கு. 448.

இரவு = இராத்திரி. கு. 450.

இரிதல் = ஒடுதல். சிற. பா. 6.

இரிஇ. வி. 70.

இரு = பெரிய. வி. 157. இரண்டு. வி. 159.

ஒர்வினைப்பகுதி. வி. 24. (உ-ம்.) 89. 92.

இருகால் = இரண்டுதரம். கு. 42. [வி. 159.]

இருவினை = உயர்வினை, அகற்றினை. கு. 330. 337.

இருத = இருதம். கு. 276. [8. 314.]
பருவத்தால் வருபெயர். கு. 276

இருபால் = இரண்டிலகை. கு. 128,
இருபாற்ற = இருபாறையுடையது. கு.

289. [வி. 93.] கு. 57. காண்க.]
இருபான் = இருபது. கு. 137. 249.

இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை =
இரண்டுபெயர்கள் கூட்டும் இடத்து
ஆகிய என்னும் பண்புருபு தொக்கு
நிற்பது. கு. 406.

இருபெயர் = ஐரோதப்பெயர், சிறப்புப்
பெயர். கு. 406.

இருமை = இம்மை மறுமைகள். யாப். 55.
இருதனைமை. [வி. 159. 94.]

இருமைக்குநில = உயிர்க்குநில, உயிர்
மெய்க்குநில. கு. 126. [வி. 154.]

இருவாற்றால் = கடவுள், பின்னவன் என்
னும் இருவராற் செய்யப்பட்ட முத
னல் வழிதல். கு. 8. [வி. 152.]

இருவாற்றோடு ஒருதலை தானியு =
இருவராலே மாறப்பட்ட இரண்டினு
ள் ஒன்றைக்கே ஒன்றைத் தானிந்து
எடுத்துக்கொள்ளுதல். கு. 11.

இருவழக்கு = உலகவழக்கைச் செய்யுள்
வழக்கம். கு. 442.

இருவழி = வேற்றுமையவழி, அல்வழி. கு.
214. 227. [கு. 152.]

இருளல் = அந்தகாரமாதல். வி. 82. [இ
ருள். வி. 76.]

இருள் = அந்தகாரம், இருட்டு. வி. 93.
(இருவில் உள்ளது.)

இரை = ஆகாரம். யாப். 39. ஒசை. கு.
391.

இரைத்தல் = சத்தித்தல், ஒலித்தல். கு.
381.

இர் = பன்மை விருதி. வி. 69.
முன்னிதி விருதி. வி. 77. கு. 140. 327.

இலகல் = விளக்கல். சிற. பர. 2.
இலக்கணம் = இலக்கியத்தின் அமை
தி. கு. 141. வி. 1 (அ.) முதலாக. (ச.)

தேவலட்சணம். (காப்பு.)
இலக்கணப்பொருள் = இலக்கணமுடைய
பொருள்வருவது. கு. 267.

இலக்கியம் = அறிவுடையாராதிரு
பிக்குப்பட்ட புராணத்திலுள்ளதல். கு.
141. முதலாக. (ச.)

இலக்குவதல் = இலக்குவதல். கு. 125.
இலன். வி. 83. 125.

இலிகான் = இல்லாதவற்றை. வி. 83. [வி.
125. 96. 64.]

இல் = இரண்டிலகை. கு. 125. கு. 111.
வேற்றுமையுருபு. கு. 299. வி. 81. 63.

வினை எச்சவிருதி. வி. 86. கு. 543.
வி. கு. 420.

இல்பொருள் = உலகம். வி. 204.
இல்லம் = வீடு. (இல்.) வி. 26. [வி. 96.]

இல்லம் = வீட்டிற்குரிய கடமைகள்.
வி. 216.

இல்லிக்குடம் = ஒட்டைப்பாணை. கு. 38.
நீர் வார்க்குத்தோறும் கீழிழிந்தாரம்
பாதது. [இல்லி = சில்லி.]

இவறுதல் = உலோபமுடைமையாதல்.
வி. 35.

இவ்விரண்டு = இரண்டிரண்டு. கு. 71.
இழத்தல் = வீணாகப்போக்கடித்தல். வி.
79

இழிஇருபால் = அஃறிணையில்வரும் இர
ண்டுபால். கு. 350.

இழிதல் = விழுதல். வி. 61. தாழ்தல்.
இழிவினை = அஃறிணை. கு. 245.

இழிந்தோன் = தாழ்ந்தோன். கு. 448.
[வி. 95.]

இழிப்பு = தாழ்வு. யாப். 31. [வி. 94.]
இழிப்பு = பழிப்பு. கு. 420. [வி. 94.]

இழுக்கம் = இழிவு. வி. 86.
இழுக்கல் = வருவதல். கு. 420. யாப். 1.

வழுக்குநிலம். வி. 41.
இழுக்கார் = வருவாது கூறுவார்கள்.
கு. 426.

இழுக்கு = வரு, தப்பு. வி. 143.
இழை = பஞ்சினுதல். கு. 24.

ஆபணம். வி. 121.
இழைத்தல் = நியமித்தல். வி. 89. ஒழு
கல். யாப். 68.

இள = இளைய = இளம் = இளமையான.
வி. 121.

இளங்கண்ணன் = இளையகண்ணையுடைய
யவன். கு. 433. [வி. 121. 93.]

இளமை = இளமை = இளமைப்பருவம்.
வி. 151. கு. 384.

இழத்தல் = கடத்தல். கு. 101. மரித்தல்.
இழத்தலம் = போனகாலம். கு. 142.

இறந்த விலக்கல் = முன்புள்ளதாய்ப்
பின்பு வழங்காதாயின் அதனைவிலக்கு
தல். கு. 14.

இறப்பு = போனகாலம். கு. 145. 423.
[வி. 94.]

இறல் = சாவு. வி. 164.

இற்றுப்போதல். அழிதல். வி. 191.

இறுதல் = முடிதல். யாப். 87. கு. 256.

இறுதி = கடைசி. கு. 94. 122.

கடைநிலை. கு. 256.

இறுதி அழிவு = இறுகெடுத்தல். கு. 311.

இறுதிநிலை = இறுதிநிலை நிற்பது. [வி. 96.]

(ஒசையும் என்பதில் இறுதிநிலை கால
ங்காட்டும்.)

இறுதிப்போலி = கடைப்போலி. கு. 122.

இறுத்தல் = செலுத்தல், ஒடித்தல், சே
ரல். யாப். 33.

இறை = கடவுள். வி. 95.

விடை. கு. 427.

இறைஞ்சுதல் = தொழுதல். (காப்பு.)
கு. 453.

இறைத்தல் = சிதறல். யாப். 36.

இறைவழு. கு. 416. விடைவழு.

இறைவன் = கடவுள். வி. 63.

புருடன். யாப். 39. [இறை + அன்.
வி. 93.]

இற்று = ஓர்சாரியை. கு. 244. இத்தன்
மைத்து. கு. 445. 461.

இற்றை. வி. 26.

இன = இவைபோல்வன பிற. [இன்ன.
வி. 41.] கு. 343.

இனக்குறில் = நெட்டெழுத்திற்கினமாகி
ய குற்றெழுத்து. கு. 91.

இனமணி = ஒரு சாதிமணி. கு. 16.

இனமிகல் = வருமெழுத்திற்கு இனமான
எழுத்து மிகுதல். கு. 136.

இனமொழி. கு. 427. (ஓர்இறை: இதை
ச்செய்யேன், எ-கு வேறென்றைச்
செய்யேன்.)

இனம் = சேர்க்கை, கூட்டம். கு. 71. வி.
11. (F.)

பந்துக்கள். வி. 596.

இனிய = இன்பமான. வி. 94. [93.]

இனைத்து = இப்படி. கு. 197. [வி. 93.]

இனிய = இவைபோல்வன பிற. கு.
136. 384. [வி. 93.]

இன் = ஐந்தாம் வேற்றுமைஉருபு. கு. 292.
இனிமையான. வி. 30. யாப். 38.

வினைஎச்சவிகுதி. வி. 86. கு. 343.

சாரியை. வி. 65. 93. 108. கு. 244.

இன்பம் = நற்பயன் ஒன்று. கு. 10. கு.
384. வி. 218.

இன்றி = இல்லாமல். வி. 93. 125.

இன்றி அமையாத = இல்லாமல் தீராத.
கு. 23.

இனறு = இன்றைக்கு. வி. 25. 93.

இல்லாதது. வி. 125.

இன்ன = இவைபோல்வன. கு. 135. 280.
வி. 5.

இன்னணம் = இவ்வகையாய். கு. 392.

இன்னதல்லதினவென மீமாழிதல் = சந்
தேகப்பட வந்தவிடத்து “இது அன்று,
இதுதான்” எனத் துணிந்து சொல்லு
தல். கு. 14.

இன்னல் = தன்பம். வி. 124. 164.
(இன் + அல்.)

இன்னன = இவைபோல்வன. கு. 276.
277. 279. 282. 314. 353.

இன்னு = தீமை. வி. 38. 93.

இன்னுது = தீமையுள்ளது. வி. 31.

இன்னுய = இல்லாததாக. கு. 447.

இன்னுன் சீ. வி. 5.

இன்னிசை. வி. 190. யாப். 59.

இன்னிசைவெண்பா. யாப். 59.

இன்னினியே = உடனே.

ஈ

ஈ = முன்னிலை அசையாகிய இடைச்
சொல். கு. 372.

வினைப்பகுதி. கு. 448.

நெட்டெழுத்து. கு. 65. வி. 4.

ஈஇர் = இர் = இரமான. யாப். 39. [வி.
121.]

ஈகை = தானம். வி. 203. [94.]

ஈங்கு = இவ்விடம். வி. 72.

ஈசன் = ஆதிகடவுள். வி. 112.

ஈட்டம் = கூட்டம். திரன். தேட்டம். கு.
300. [இட்டல். வி. 96.]

ஈண்டல் = சேர்தல். கு. 460.

ஈண்டு = இண்டை = இவ்வுலகம். கு. 73.
யாப். 55.

ஈதல் = கொடுத்தல். கு. 34. 387.

கற்பித்தல். கு. 36.

ஈம் = சுகொடு. கு. 223.

ஈரடை = இரண்டு அடைமொழிகள். கு.
444.

ஈரவிஷயிர்=இப்பிச்சங்குமுதவிய. கு. 378.
 ஈரெச்சம்=பெயரெச்சம், வினைஎச்சம்.
 கு. 351. 397. 415.
 ஈரேவல்=இருவகை எவதல். கு. 138.
 ஈனாங்குற்றம்=பத்துக்குற்றம். கு. 12.
 ஈர்=இரமான. [வி. 121.] யாப். 39.
 இரண்டு. வி. 159. கு. 457.
 ஈர்ங்=இரம். கு. 224. யாப். 34. கு. 450.
 ஈர்த்தல்=இழுத்தல். வி. 27.
 ஈழிதல்=கடையில்கெடுத்தல். கு. 307.
 308. 313.
 ஈறு=இறுதி, கடை. கு. 67. 97. 107. 137.
 ஈறு(நிலை)=எழுத்துகள் சொல்லின் க
 டையிலில் நிற்கும் இலக்கணம். கு.
 57. 107—109.
 ஈறுபோதல் = சொல்லின் கடையிலில்
 கெடுத்தல். கு. 307.
 இறுதிவிஞ்சி நீங்கல். கு. 136.
 ஈற்றைச் = சொல்லின்கடையிலில் நிற்
 கும் அசை இடைச்சொல். கு. 354.
 (முதற்கண்வரது.)
 ஈனல்=தருதல். வி. 112. கு. 453. பிறப்
 பித்தல். வி. 82. கு. 317.

உ

உகரக்குறுக்கம்=சூற்றியல் உகரம். கு.
 60. 94. வி. 15.
 உகுதல்=உதிர்தல். வி. 110.
 உக்குறன்=சூற்றியல் உகரம். கு. 164.
 வி. 15. கு. 94. 99.
 உச்சி=தலை. கு. 74. சிகரம். கு. 152.
 உஞற்றல்=முயற்சிசெய்தல். வி. 79.
 உடம்படுமெய்=நிலைமொழி இற்றிலும்
 வருமொழிமுதலிலும் இருக்கிற உயிர்
 கள் உடம்படுதற்பொருட்டு இடை
 யே வரும் மெய். கு. 162. வி. 23.
 உடம்பு(உடல்.)=தேகம். கு. 268.
 மெய்யெழுத்து. கு. 59.
 உடனுதல்=வருத்தப்படுத்தல். யாப். 44.
 உடனுயிர்=உடல்கொள் உயிர்=உட
 லோடு கூடிய உயிர். கு. 384. 385.
 [வி. 157.]
 உடல்=மெய்யெழுத்து. கு. 204.
 உடனிகழ்ச்சி=வினையொன்று முடிவிற
 பொருளினது தொழில்போன்ற தொ
 ழிதல் தன்னிடத்திலும் உடனிகழ்கு
 றதாக உடையது. கு. 297. வி. 59.
 [உடன் + நிகழ் + ச்சி. வி. 96.]

உடனிலை மெய்யெழுத்துக்கம் = எழுத்துகள்
 தன்னைத்தொன் கூடுங் கூட்டம். கு.
 110. 118.
 உடன்படல் = பிறர் மதத்திற்குத் தான்
 உடன்படல். கு. 11.
 உடைதல்=ஒடிதல். வி. 65. கு. 458.
 உடைத்தல்=ஒடித்தல். கு. 459.
 உடைமை=உடைமைப்பொருள். கு.
 296.
 செல்வம். கு. 434.
 உடைய, உடை, உட. வி. 62. 93.
 உணங்கல்=உலர்தல். வி. 89.
 உணரல்=உணர்தல்=அறிதல். வி. 93.
 கு. 272. 449.
 உணர்த்துதல்=அறிவித்தல். கு. 29.
 உணர்வியல்=அறிவுமயம். கு. 382.
 உணர்வின்மேற்றல் = அறிவில்லாமற்
 கொள்ளல்.
 உணர்வு=உணர்ச்சி. கல்வி. அறிவு. கு.
 268. 458. வி. 5.
 உண்=வினைப்பகுதி. வி. 105.
 உள் என்பதின் விகாரம். வி. 36. 39.
 உண்டி=உணவு. வி. 27.
 உண்ணல்=பொசித்தல். கு. 467.
 உதாரணம்=நிறுட்டாந்தம். கு. 21.
 உத்தி=யுத்தி, புத்திமூட்பம். கு. 4. 14.
 உப. வி. 123. (உ.)
 உபசர்க்கம். கு. 123. (உ.)
 உம் உந்தாகல்=உம்விகுதியானது உந்து
 எனத்திரிதல். கு. 341.
 உம்மை=மறுமை. வி. 189. [வி. 5.]
 உம்மை எச்சம். கு. 358. 359.
 உம்மை எட்டு=உம் என்னும் இடைச்
 சொல் எட்டுவகைப் பொருளைத்த
 ரும். கு. 152. 357. 360. 409. 440.
 வி. 113.
 உம்மைத்தொகை. கு. 409. 413. வி. 156.
 உயராய்தம் = தன் அனாமாத்தினாயிற்
 குறுகாதது. கு. 61. 97. [உயர்ந்த.
 வி. 153.]
 உயரீதல்=மேலாதல். வி. 72.
 உயர்தினை = வானவர், மனிதர், நரகர்,
 துதிய மூன்றுநிறத்தாரும் உயர்ந்த சா
 னர். கு. 261. 413. 418.
 உயர்தினைப்பெயர்=உயர்ந்தகுலப் பெ.
 யர். கு. 259.
 உயர்மூப்பால்=உயர்தினையில்வருமூன்
 றுபால்கள். கு. 349.

உயர்வு=உயர்ச்சி, மேம்பாடு. வி. 93.
[வி. 94.] கு. 420.
உயல்=மிகுந்திருத்தல். வி. 35.
உயிரல்பொருட்குணம்=வட்டம், சதுரமுதலியவாம். கு. 386.
உயிரல்பொருள்=அறிவுமயமாம் உயிர் ஒன்றுமேயன்றி உடம்புமுதலிய உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம் ஆம். கு. 382. 386.
உயிரளபு = உயிரளபெடை, உயிர் எழுத்துகள் அளபெழுதிறது. கு. 60. 91. வி. 14. [எடை, எழுத்தல். வி. 96.]
உயிர்த்திறப்புணரியல் = உயிர்எழுத்துகள் சொல்லிள்கடையல் சேர்ந்து நிற்குந் தன்மையைச் சொல்வது. கு. 162—203. வி. 23—28.
உயிர்=உயிரெழுத்து. கு. 59. 204, 205. சேவன். கு. 268.
உயிர்எழுத்து=அச்ச. ஆவி. வி. 2. கு. 63.
உயிர்க்குணம்=அறிவுமுதலிய மூப்பத் திரண்டும். கு. 384.
உயிர்த்தல்=மணஞ்செய்தல். வி. 86. பிறப்பித்தல். வி. 81.
உயிர்த்தொடர்=உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது. கு. 182.
உயிர்நிலை=சேவன். கு. 457. உடல். உயிர்திறம் நிலை.
உயிர்மெய்=உயிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துங்கூடி இருக்கிற எழுத்து. கு. 60. 89. 169. வி. 13.
உய்தல்=சுகத்தோடிருத்தல். வி. 112.
உய்த்தல் = செலவழித்தல். வி. 86. கு. 421.
செலுத்தல். கு. 385. வி. 156. 152.
உய்த்துணரவைப்பு = சில சூத்திரவிதிகளைக்கொண்டு உலகமகையாமல் சொல்லுதல். கு. 13.
உரம்=மார்பு. கு. 74. 75. வலி. 25.
உரவோர்=பெரியோர். 253. வல்லமையுள்ளவர். வி. 86.
உரன். வி. 63. வல்லமையுள்ளவன்.
உரி=உரிச்சொற் புணர்ச்சி. கு. 415. பண்புத்தொடர். கு. 152. 239.
உரிஇயல்=உரிச்சொல்லானது பொருளினது குணப்பண்பு தொழிற்பண்புகளை விளக்கிநிறைவால், உரிஇயல். வி. 118—121. கு. 374—392.
உரிச்சீர். வி. 175.

உரிச்சொல் = பொருட்குரிமை பூண்டு வருஞ்சொல். கு. 374. வி. 47.
உரிச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131.
உரித்து=உரியது. கு. 168. வி. 93.
உருபு, வேற்றுமை உருபு. கு. 241.
உருப்புணர்ச்சி. 253. 254.
வேற்றுமையின் அவயவம். கு. 293. 395. 396.
உருப்புணரியல் = வேற்றுமை உருபுகள் நிலை மொழியோடு வருமொழி புணருஞ் செய்கையைக் காட்டுவது. கு. 240—257.
உருபுமயக்கம். வி. 137. கு. 317.
"நர் உருபின் பொருளோ தன்பொருள் விடுத்தல்பயங்குதல்."
(உ-ம்.) மணங்காற்ற எரு மணநின்ற.
உரும்=இடி. கு. 223.
உருவகஉவமை=உருவகமும், உவமையும் எனஇரண்டும். கு. 451.
உருவகவணி. வி. 205.
உருவம்=[எழுத்தின்]வடிவு. கு. 57. 96. [உரு, உருவு.]
உருவு=உருவம். வி. 91. கு. 407.
உருவு உவமைத் தொகை. கு. 407.
உருளுதல்=உருண்டையாதல். கு. 459.
உருள்=சக்கிரம். வி. 91. 191.
உரைஅசை=உரையசைப்பொருள். கு. 370.
உரைகாரன்=தன்னுலுக்கு உரைசெய்தவன். கு. 51.
உரைகோளாளன்=சொல்லும் உரைமுழுமையும் மனத்துட்கொள்ளவல்ல அறிவாளன். கு. 37.
உரைத்தாமென்றல் = இது முன்சொன்னோமென்றல். கு. 14.
உரைத்துமென்றல் = இவ்விதி பின்பு சொல்வோமென்றல். கு. 14.
உரையாசிரியர் = நூலுக்குஉரை எழுதுவோன்.
உரையிற்கோடல் = நூலிற் சொல்லாதிருந்தும் உரியபொருளை உரையிற் கொள்ளுதல்.
உலகமகையாமை=உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமை; அல்லது உலகமகையிலல்லாமற் சொல்லல். கு. 13.
உலகம். வி. 72. 93. [கு. 148.]

உலகியல் அறிவு=உலகநடையை அறியும் அறிவு. கு. 26.

உலகு=உலகம். [வி. 17.] வி. 72. 93.

உலத்தல்=கெடுதல். வி. 157. கு. 460.

உலத்தல்=மகிழ்தல். வி. 114.

உவப்பு=சந்தோஷம். கு. 384. 420. [வி. 94.]

உவம உருபு=வினை, பயன், மெய், உருவ என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற உவம உருபுகள். கு. 407.

உவமத்துருபு=போலமுதலிய உவமை உருபுகள். கு. 408.

உவமத்தொகை = உவமையுருபுகள் மறைந்து நிற்பவை. கு. 407.

உவமப்பொருவு = ஒன்றிலொன்று சமமாக உணர்த்துவது.

உவமன். வி. 112.

உவமை அணி. வி. 204.

உவமை ஆகுபெயர்=உவமையினால் வருகிற ஆகுபெயர். கு. 290. வி. 162.

உவரி=கடல். [உவர். வி. 96.]

உவர்=கடல். வி. 81.

உவ்வுரு=உகரம்பெறுவாம். கு. 230.

உவ்வுறும் = உகரச்சாரியைபொருந்தும். கு. 207.

உழத்தல்=துன்பப்படுத்தல். யாப். 39.

உழப்பித்தல்=துன்பப்படுத்தல். வி. 31.

உழப்பு = (எழுத்திற்குரிய மூவகை ஒலி) முயற்சி. கு. 88.

உழுதல்=உழுதுகொள்ளல். வி. 82.

உழுநர். வி. 95. (உழு.)

உழை, உழி=ஏழன்உருபு. வி. 63.

இடம். வி. 93.

உளி=ஏழன்உருபு. வி. 63. கு. 302.

உள்=ஏழன் உருபு. வி. 63.

வினைப்பகுதி. வி. 125. 25.

உள்வளி=உள்ளேநின்ற உதானன் என்னுங் காற்று. கு. 74. (உள் + வளி.)

உள்ளம்=மனம், அந்தக்கரணம். வி. 93.

[உள்ளே இருப்பது. வி. 96.]

உள்ளுதல்=நினைத்தல். கு. 25. வி. 81.

உறங்கல்=நித்திரைசெய்தல். வி. 23. 89.

உறங்கை=ஒர்ஊர். கு. 456.

உறழ=வி. 109. கு. 408.

உறழ்ச்சி=விகற்பம்.

உறழ்தரல் = பெருக்கல். கு. 240.

உறழ்தல்=பொருத்தல். கு. 217. .

ஒத்தல். கு. 122. 124. 408.

விகற்பித்தல். 224.

உறழ்தல்=ஒன்றிலொன்று மிகுஞ்ச் சமமாகாமல் மாறுபடல்.

உறழ்பொருவு = உயர்வு தாழ்வுகளை உணர்த்துவது.

உறழ்வு=விகற்பம். கு. 203.

உறு=மிகுதி. கு. 272. 388. மிகுத்த. கு. 61. உண்டாகும். [வி. 153.] வி. 121.

உறுதல்=பொருத்தல். கு. 70. 74. 77. 81. வி. 145. 121. கு. 443.

உறுப்பு=அங்கம், அவயவம். கு. 4. 300. சினைப்பெயர். கு. 276.

உறைதல்=இருத்தல், நடத்தல். வி. 25.

உறைபதி=தங்குமிடம். வி. 41.

உற். வி. 123. (உ.)

உற்றதுகாத்தல்=ஒர் இறை. கு. 427. (உண்டானதைச் சொல்லுதல்.)

உற்றறிதல்=பரிசுத்தை உணர்தல். கு. 377.

உள

உள=தகை, மாமிசம். வி. 65.

உளக்கம்=மன உறுதி, முயற்சி. வி. 79. கு. 384.

உளக்குதல்=ஏறுதல். வி. 17.

உளங்கு=மிகுதி.

உளங்குதல்=மிகுதல். வி. 76.

உளண்=உணவு. வி. 82. [வி. 96.]

உளருணி=ஊரார்க்குப் பொதுவான உணர்வு. வி. 87. [உள் + உண் + இ. வி. 96.]

உளர்=ஊரால் வருபெயர். கு. 276.

உளர்கிழான் = [ஊர்கிழவன்.] மருதநிலத்தலைவன். கு. 434.

உளர்தல்=ஏறுதல். கு. 94. 196. 336.

உளழவினை=விதி, தெய்வம். வி. 125.

உளறு=திமை, இடைபூறு. வி. 153.

பரிசம். கு. 386.

உளற்றுக்கோல்=ஊன்றுகோல். வி. 41.

உளன்=மாமிசம். கு. 216. 457.

உளன்றல்=ஊன்றிநிற்பல். வி. 27. கு. 458.

எ

எ. வி. 2. 3. 6. கு. 64. 67. 77. 106. 108.

எஃகு=எகு, கூர்மை. கு. 90. 94.

எகரவினா=எ-என்னும் வினாச்சொல். கு. 163.

எங்கு=எங்கே=எவ்விடம். வி. 6. கு. 451.

எச்சம்=குறைவு. கு. 322. 351. 340-348. 353. 357. 397. 398.

சொல்லொழிபு. கு. 401.

சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம் என இருவகை. கு. 401.

எஞ்சல்=சுருங்கல். கு. 23—24. 257 ஒழிதல். கு. 340. 422.

குறைதல். யாப். 88.

தொக்குநிற்தல். வி. 27. (L.)

எஞ்சாமை=குறையாமை. வி. 203. [94.]

எஞ்சிப்=மற்றவைகள். கு. 422. [95.]

எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக்கூறல்=சொல்லாதனவற்றிற்குச் சொல்லியவற்றால் இலக்கணம் பொருந்தச்சொல்லுதல். கு. 14.

எஞ்சு=எச்சம். கு. 173.

எடுத்த மொழியின் எய்தவைத்தல் = எடுத்துச் சொன்ன சொற்களிலேதானே தான் சொல்லும் இலக்கணம் பொருந்தவைத்தல். கு. 14.

எடுத்தல்=எடுத்தல் அளவை. கு. 409. உயர்த்திக்கூறுதல். கு. 88.

எடுத்தல் அளவை = தூக்கிநிறுக்குதல். 409.

எடுத்துக்காட்டல் = தான் சொல்லப்படும் இலக்கணம் அமைந்த சொற்களை எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 14.

எடுத்துக்காட்டுரை = உதாரணம். கு. 211.

எடுத்துக்காட்டுவமை. வி. 204.

எட்டனுருபு = எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள். கு. 303. [வி. 65]

எட்டாம்வேற்றுமை. வி. 64. கு. 303-314.

எட்டுக்கோள்=ஆற்றுநீர், மொழிமாற்று, நிர னிறை, விற்பூட்டு, தாப்பிசை, அனாமறிபாப்பு, கொண்டுகூட்டு, அடிமறிமாற்று என்பனவாம். கு. 452.

எட்டுருபு = பெயர், ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், வினி என்பனவாம். கு. 292.

எண் = எட்டென்னும் எண். கு. 158. 193. வி. 82. 159.

எழுத்துகளின் கணக்கிலக்கணம். கு. 57.

எண்ணிடைச்சொல், கு. 359. 860. 362.

எண்மையான=எனிய. வி. 34. [121.]

எண்ணிநிற்கிறபலசொற்கள். கு. 430.

எண்ணுல்வருபெயர். கு. 276.

எண்ணிறை=எட்டுவிடைகள். கு. 427.

எண்ணுப்பெயர்கள். வி. 159.

என்பொருள் = எண்ணப்பட்ட பொருள். கு. 361

எண்மூவெழுத்து=இருபத்துநான்கு எழுத்துகள். [எண் + மூ + எழுத்து.] கு. 158.

எதிரதுபோற்றல் = முன்பில்லாததாய்ப்பின்பு வழங்குவருமாயின், அதனைத் தழுவிக்கொள்ளுதல். கு. 14.

எதிர்=பகை. கு. 135. எதிரிடை. கு. 455.

உத்தரம். வி. 84.

எதிர்மறுத்தல்=எதிர்த்துத்தல். கு. 395.

எதிர்மறை = எதிர்மறைவினை, எதிர்த்துத்தல். கு. 329. 353. 355. வி. 82-92.

எதிர்மறை எச்சம். கு. 401.

எதிர்மறைவிருதி = எதிரேநின்ற அவ்வினையை மறுப்பவைகளின் கடைநிலை.

எதிர்வு=எதிர்காலம். வருங்காலம். கு. 423.

எதுகை. வி. 182.

எந்தை=தந்தை. வி. 74.

எம். வி. 72.

எம்பி=தம்பி. வி. 74.

எயிறு=பல். வி. 79.

எயினர்=வேடர். [எய்.]

எயின்=வேடர்சாதி. கு. 212.

எய்தல் = பெறுதல். கு. 98.

பொருந்தல். கு. 125.

அடைதல். கு. 458.

வருதல். கு. 498.

எய்துபெயர் = ஏற்கும்பெயர்கள். கு. 303.

எய்த்தல்=இளைத்தல். வி. 86.

எரி=தி. வி. 82. 192. [வி. 96.]

எரிதல்=வேதல். கு. 451. [வி. 153.]

எல்லாம் = மூன்றிடத்திற்கும் பொதுப் பெயர். கு. 285. 245. வி. 67.

எல்லாரும், எல்லீரும். கு. 246.

எல்லை=அளவு. கு. 436.

எல்லைப்பொருள். கு. 299. 319. வி. 61.

வரையிறும். கு. 414.

பொருளடக்கம். கு. 47.

எவன்=என்ன. கு. 350. வி. 6. 86.
 எழில்=அழகு. வி. 156.
 எழுதல்=எழுத்புதல். கு. 74. 100.
 எழுத்திலகாரம் = எழுத்தில் அகத்திலக்
 கணம் புறத்திலக்கணமாகிய இரண்
 டையும் உணர்த்திய அசிகாரம்.
 எழுத்தியல்=எழுத்தின் அகத்திலக்கண
 த்தை யுணர்த்தியஇயல். கு. 56.
 எழுத்து = எழுதப்படுவது, இரேகை,
 வரி, பொறி, இலேகை, அக்கரம்.
 தன்னையுணர்த்தினால் எழுத்து; பிற
 பொருளை யுணர்த்தினால் சொல். கு.
 128.
 எழுத்துமுறைமை. கு. 56.
 எழுபான்=எழுபது. கு. 61. 249.
 எழுமதம்=எழுமகமதம். கு. 4. 11.
 எழுவாய். கு. 295. 415. வி. 128.
 முதல். கு. 422. 456.
 முதல்வேற்றுமையினது வடிவம். கு.
 295.
 “பெயர்முறையுடைய உருபாய எழுபாய்.”
 எழுவாய் ரூபு = திரிபில்லாத பெயர்ச்
 சொல். கு. 291. 294.
 எழுவாய்ச்சந்தி. வி. 27. [L.]
 எளிதிவில்லது=எளிதாகக் கொடாதது.
 கு. 34. [எளிது + இவு + இல்லது.]
 எளிமை=வறுமை. கு. 384. [வி. 94.]
 எள்ளுதல்=இகழ்தல். வி. 91.
 எற்றே=எவ்வளவு. வி. 85.
 என. கு. 356. வி. 86. (ஈ.) 72.
 என=இடைச்சொல். கு. 360.
 எனினும். வி. 142.
 எனைத்துனை=எவ்வளவு. கு. 420.
 என்=யானென்பது திரிந்த என். கு. 218.
 வினைப்பகுதி=சொல்லு.
 ஓர் விசுதி. வி. 77.
 விஞ்ச்சொல்=என்ன.
 என்ப=என்றுசொல்லுவர். கு. 36. 193.
 195. 198. 414. 432. வி. 81.
 என்மர்=என்றுசொல்லுவார். கு. 124.
 வி. 81.
 என்மனார் = என்றுசொல்லுவர் (புல
 வர்.) கு. 319. வி. 81.
 என்று, என்றோ. வி. 114. 86. (க.) கு.
 343. 356. 361.
 எண்ணிடைச்சொல். கு. 360.
 என்னை=என்ன. கு. 292.

ஏ

ஏ=ஓர் எழுத்து. வி. 2. 6. 23. கு. 65.
 67. 77. 98.
 ஓர்சாரியை. கு. 244. இடைச்சொல்.
 கு. 354. வி. 111. 65. (ஈ.)
 எட்டன் உருபு. கு. 305. 307. 308.
 309. வி. 64.
 ஏகல்=கெடுதல். கு. 341. போகுதல்,
 செல்லல். வி. 72.
 வீகதேச உருவகவணி. வி. 205.
 ஏகாங்கஉருவகவணி. வி. 205. [ஏக + அ
 ங்கம். வி. 42.]
 ஏங்கல்=மனமடிதல். வி. 79.
 ஏதம்=சூற்றம். வி. 86. கு. 456.
 ஏதிலார்=அயலோர். வி. 86.
 ஏது = காரியப்படுபொருள். கு. 299.
 வி. 59—61.
 ஏதுப்பொருள்=காரணப்பொருள். கு.
 299.
 ஏதுவின்முடித்தல்=முடிவுபெறுததைக்
 காரணத்தால் முடியவைத்தல். கு. 14.
 ஏதுவுருவகவணி. வி. 205.
 ஏந்தல்=ஏந்திசை. யாப். 55. 87.
 ஏமம்=தனிப்பு. வி. 96.
 ஏமார்த்தல்=மோசம்போகுதல். வி. 70.
 ஏயது=ஏற்றது. வி. 95.
 ஏயும்=ஏகாரமிசுதல். கு. 305.
 ஏயுறல்=ஏகாரம் ஏற்றல். கு. 309.
 ஏய்த்தல்=இளைத்தல். கு. 384.
 ஏர்=அழகு. யாப். 34.
 ஏலல்=பொருந்தல். கு. 108. (இயலல்.)
 ஏல்=ஏற்றுக்கொள். வி. 89. ஆனால்.
 இருந்தால். வி. 60. 86. (உ.)
 ஏவல்=ஏவுதல்=எழுப்பல், தூண்டல்,
 ஏவல்வினா. கு. 426.
 ஏவல்வினை = கட்டளைப்பொருளுள்ள
 தொழில். கு. 161. 207.
 ஏவற்கருத்தா. அரசன் ஆலயஞ் செய்
 தான் எ-ல் அரசன் எ-து எவற்கர்த்
 தா.
 ஏவும்வினைமுதல் = இயற்றும் வினைமுத்
 தினது தொழிலையுண்டாக்குந் தொழி
 லையுடையது. ஏவுங்கர்த்தா. வி. 103.
 கு. 138.
 ஏழனுருபு = ஏழாம் வேற்றுமையினது
 உருபு. கு. 301. [வி. 159. 65.]

ஏழாமவேறுமை. வி. 63. கு. 301. 2.

ஏழ்வருவு. கு. 416.

ஏறி=ஏறினவன். வி. 23. [வி. 96.]

ஏற்குதல்=தாங்குதல். கு. 293.

ஏற்கும்=மொருந்தும். கு. 195.

ஏற்ப=ஏற்க. வி. 86. (ஈ.)

ஏற்பன=ஏற்றமொழிகள். கு. 174.=ஏற்கும். கு. 362.

பொருந்துவன. கு. 397.

ஏற்பில=ஏலாதன. கு. 323.

ஏற்புழி=ஏற்குமிடம். கு. 188. 425. 435. 460.

ஏற்புக்கோடல்=ஏற்குமிடத்து வருவித்துக்கொள்ளல்.

ஏற்றல்=ஏற்றுக்கொள்ளுதல். பெறுதல்.

கு. 172. [ஏல். வி. 82. (எ.)]

ஏனும். வி. 142.

ஏனை=மற்ற. கு. 162. 194. 11. 89. வி. 59.

ஏனையவும், ஏனையும், மற்றையவும். கு. 87. [வி. 93.]

ஐ

ஐ=இரண்டாம் வேற்றுமையினுருபு. கு. 255. 292. வி. 58.

ஐகாரம். வி. 2. 4. 11. (ஈ.) கு. 203.

முன்னிலை ஒருமை விஞ்சி. வி. 77.

வினைப்பெயர்விஞ்சி. வி. 96.

ஐகாரக்குறுக்கம்=தன்மாத்திரையிற் குறைந்த ஐகாரம். கு. 60. 95.

ஐகான்=ஐகாரக் (குறுக்கம்.) கு. 61.

ஐகாரம். கு. 124. 126.

ஐங்காண்டிகையுறுப்பு = காண்டிகையுடையின் அவயவமாகிய ஐந்து. கு. 23.

ஐது=அழகியபொருள். கு. 55. [வி. 93.]

ஐந்தடக்கல் = ஐம்பொறிகளையடக்கல். ஐந்து உறுப்புகளை அடக்கல். கு. 419. [வி. 152.]

ஐந்தினை = ஐந்துவகையான நிலம். [திணைகாண்க. வி. 159.] கு. 276.

ஐந்து. வி. 159.

ஐந்தொகைமொழி = வேற்றுமைத் தொகை முதலிய ஐவகைத்தொகை நிலைத் தொடர்சொல். கு. 410.

ஐப்பசி=ஓர்மாதம். கு. 95.

ஐம்பால்=ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, கு. 142. வி. 53.

ஐயந்திரப்பொருளை யுணர்த்தல் = பிறருக்குச் சந்தேகம்நீங்கப் பொருளைத்தெரிவித்தல். கு. 29.

ஐயம்=சந்தேகம். கு. 417. 353. 357.

ஐயறிவுயிர் = மக்கள், வானவர், நரகர், விலங்கு, புன்முதலியவை. கு. 381.

ஐயிருகுற்றம்=பத்துக்குற்றம். கு. 4. 12.

ஐயுறல்=ஐயுருபுபொருத்தல். கு. 315. சந்தேகப்படல். கு. 432. 426.

ஐவண்ணம். கு. 386.

ஐவாய்=ஐந்து இடம். வி. 156.

ஒ

ஒ. வி. 125. கு. 78. 103.

ஒடி = மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. கு. 297.

இசைநிறைக்கிற சொல். கு. 368.

என்பொருள். கு. 361.

ஒட்டகம்=ஒட்டை. வி. 89.

ஒட்டணி. வி. 208.

ஒட்டல்=சேரல். வி. 81.

ஒட்டம்=அழகு. வி. 87. [ஒள்+பு+அம். வி. 96.]

ஒண்=ஒளியுள்ள. [ஒண்மை. வி. 121.] வி. 31. யாப். 26.

ஒத்தல்=ஒக்கப்படுபொருள். கு. 296.

இசைவாக நடத்தல். வி. 59. 125. யாப். 84. 74.

ஒத்தாழிசை. யாப். 79. 81. 77.

ஒத்தியல்பொருள்=தமது தொழிலில் இடையறாது ஒத்து நிகழுகின்ற பொருள்கள். கு. 424.

ஒப்பல்=ஒக்குதல். கு. 254. 419.

ஒப்பின்முடித்தல்=ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் வேறென்றற்கும் ஒத்துவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தல். கு. 14.

ஒப்பு=ஒப்புப்பொருள். கு. 299. அதாவது: புகழ்பொருளினுள் தன்னினும் இருக்கிற பொதுத்தன்மையால் உபமானமாகிறபொருள். உவமிக்கப்படுபொருளால் வருபெயர். கு. 276.

ஒப்புமை = ஒத்திருக்குந்தன்மை. வி. 213. யாப். 89. [வி. 96.]

ஒப்புமைக்கூட்ட அணி. வி. 213.

ஒப்புருபுகள்=பொலமுதலிய உவமை உருபுகள். கு. 352.

ஒப்போன் = சமானமுடையோன். கு. 448.

ஒராஅல் = ஒருவுதல். வி. 81.

ஒரீஇ = ஒருவி, விட்டுநீங்கி. வி. 81. 79. [86.]

ஒருகுறி = ஒருதரம். கு. 42.

ஒருங்கு = முழுவதும். கு. 7.

ஒருசார் = ஒருபுடை. சில. கு. 307.

ஒருதலைதணிதல் = இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினுள் ஒன்றைத் தணிந்தெடுத்துக்கொள்ளல். கு. 14.

ஒருதலை = ஒருபட்சம். கு. 11.

ஒருபசிவ = ஒருபத்து. கு. 196. 249.

ஒருபான். கு. 249.

ஒருபுணர் = ஒருபுணர்ச்சி. கு. 157.

ஒருமை = ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால். வி. 53.

ஒருமையிற்பன்மை = ஒருமைப்பாலிற் பன்மைப்பாற் சொல். கு. 421.

ஒருமொழி = ஒருபொருளைத் தருகின்ற ஒருசொல். கு. 259. 399.

பகாப்பதமாயினும் பகுபதமாயினும் ஒன்றுநின்ற தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன. கு. 260.

ஒருவுத்தம் = சம்பந்தம். வி. 79. (ஒரு + பந்தம்.)

ஒருவர் = உயர்திணை ஆண் பெண் இவ்விருபாற்கும் பொதுப்பெயர். கு. 289.

ஒருவன், ஒருத்தி, ஒருவர், கு. 288. 289.

ஒருவன் = ஆண்பாற்பெயர். கு. 240.

ஒன்றென்னும் எண்ணில்வரும் உயர்திணை ஆண்மைப்பெயர். கு. 288. 324.

ஒருவுதல் = விட்டுநீங்கல். கு. 374. வி. 145. 87.

ஒருஉத்தொடை. யாப். 42. (ஒருவுத் தொடை.)

ஒரோவழி = ஒரோர் இடங்கள். கு. 358. 361. வி. 112.

ஒலி = அணுத்திரனின் காரிய ஒலி. கு. 58. 391. சப்தம்.

ஒலித்தல் = சத்தித்தல். கு. 391.

ஒலிவடிவெழுத்து = செவிப்புலனால் அறியப்படுகிற நாதமாத்திரையாற் பிறக்கும் எழுத்து. வி. 1. (B.)

ஒல்குதல் = தனர்தல். வி. 86.

ஒல்லுதல் = கூடுதல். [ஒல்வது. வி. 95.]

ஒழிதல் = தொக்குநீற்றல். மறைதல். கு. 342. 399. 402.

ஒழித்தல் = நீக்கல். கு. 393.

ஒழிந்த = ஒழிந்திருப்பன. [வி. 95.] யாப். 89.

ஒழிபு = எச்சம். குறைவு. கு. 401.

ஒழிய. வி. 140.

ஒழியிசை = ஒழிந்த இசை. ஒழிந்த சொல். 355. 353. 363. வி. 112.

ஒழுக்கல் = நடத்தல். வி. 59.

ஒழுக்கிசை. யாப். 55.

ஒழுக்கிய ஒசை = தனித்தட்டுவதால்வரும் ஒசை. யாப். 61.

ஒழுக்கம் = நடை. நல்லொழுக்கம். வி. 41. 216. [ஒழுகு. வி. 96.]

ஒழுங்கு = வரிசை. வி. 95.

ஒற்றளபு = ஒற்றளபெடை = மெய்யெழுத்து அளபெடுப்பது. கு. 60. 92.

ஒற்று = மெய்யெழுத்து. கு. 89. 101. 198.

ஒற்றுதல் = நெருங்கல். தொடுதல். கு. 84.

ஒற்றுமைநயம் = ஒருமைப்பாடு, ஒன்றுபட்டுநிற்குத்தன்மை. கு. 383. 406.

ஒன்பதிற்றிரண்டு = பதினெட்டு. கு. 273. 249.

[ஒன்பது விசை இரண்டு. ஒன்பது + இன் + து. வி. 93.]

ஒன்பான் = ஒன்பது. கு. 194. 196. 249.

ஒன்றெணர்த்தல் = தெரியாஅறிவித்தல். கு. 253.

ஒன்றன் கூட்டம் = ஒரு பொருட்கூட்டம். கு. 300. [வி. 159. 65.]

ஒன்றினமுடித்தல் = ஒன்றைச்சொல்லுமிடத்து அதற்கினமான மற்றொன்றையும் அதனோடு முடித்தல். கு. 14.

ஒன்று = ஒன்றன்பாற்பெயர். கு. 240. 279.

ஒன்றுதல் = கூடுதல். கு. 117.

ஒன்றெழுதி = ஒன்று ஒழிந்த, ஒன்றுகுறைய. கு. 61. [வி. 153.]

ஒ

ஒசையுடைமை = சந்தஇன்பம் உடைத்தாயிருத்தல். கு. 13.

ஒடல் = கெடல். கு. 249.

ஒணம் = ஓர்நட்சத்திர இராசி. கு. 276.

ஒதல் = வாசித்தல், புகழ்தல். பயிற்சி செய்தல். வி. 70. 93.

ஒதி = ஒந்தி. கு. 156.

ஒத்து = இயல். உறுப்பு. அங்கம். கு. 4. 16. நூல். வி. 124. [ஒது. வி. 96.]

ஒத்துமுறை வைப்பு=இயல்களைக் காரணகாரியமுறைப்படிவைத்தல். கு. 14.
ஒம்புதல்=பாதுகாத்தல். வி. 86.
ஒரறிவுயிர்=புலமரபுதலியவை. கு. 377.
ஒரன்ன=ஒருதன்மையன். கு. 125.
ஒரிருகிழமை=தற்கிழமை. பிறிதின் கிழமை. கு. 301. வி. 62.
ஒரும், அசைகிழை. வி. 93.
ஒரொழுத்தியல்பதம் = ஒரு எழுத்தாய்ப் பொருளைக்காட்டுகிற சொல். கு. 129.
ஒர்=என்ன. வி. 159. விருதி. கு. 394.
ஒர்தல்=உய்த்துணர்தல். கு. 254.
ஒர்ப்பு=ஆராய்தல். கு. 381.
ஒலைத்துக்கு=சீட்டுக்கவி. கு. 53.
ஒவல்=ஒழிதல். நீங்கல்.

ஒள

ஒளகாரக்குறுக்கம் = தன்மாத்திரையிற் குறைந்த ஒளகாரம். கு. 60. 95.
ஒளகான்=ஒள, ஒளகார [க்குறுக்கம்]. கு. 61. 126.

க

க=வியங்கோள் விருதி. வி. 85. [86. கூ.] கு. 338.
கலிக=காற்பலம். கு. 90., 94.
கங்கம்=ஒர் தேசம். கு. 273.
கசடு=குற்றம். ஐயம். வி. 82. யாப். 25.
கஜம். வி. 18.
கஞலுதல்=ஒளிர்தல். வி. 162.
கட. வி. 125.
கடம்பூர்=ஒர் ஊர். [கடம்பு (=ஒர் மரம்) + ஊர்.]
கடல்=சமுத்திரம்.
கடன்=கடமை. யாப். 91. 55. [கட. வி. 121. 96.]
கடாரம்=ஒர் தேசம். கு. 273.
கடி=வாசனை. வி. 81. கடிது. வினாவு. வி. 72. கடியென்னும் உரிச்சொல். கு. 389. 272. பிரகாசம். யாப். 34.
கடிதல்=கண்டித்தல். வி. 90.
கடு=கடுக்காய். கு. 446.
கடுத்தல்=கோபங்கொள்ளல். வி. 63.
கடுப்ப=போஸ. கு. 156.
கடை=கடைசி. கு. 91. இடம். வி. 35. 63.
கடைக்குறை. வி. 41.
கடைசியர்=பள்ளத்தியர். வி. 133.

கடைநிலை=கடையில் நிற்பது. வி. 18.
(J.) விருதி. வி. 77.
கடைப்பிடித்தல் = தளராமுயற்சிசெய்தல். வி. 120.
கடைப்போலி=இறுதிப்போலி. கு. 122.
கடைமுறை=கடைசி. யாப். 35.
கட்டளைக்கலித்துறை = ஒருவிதப் பா. யாப். 85. வி. 192.
கட்டு=கட்டை. வி. 93.
கட்டுரைத்தல் = தீர்மானித்துச் சொல்லல். யாப். 28.
கண்டொழி = பன்மையைக்காட்டுவது. கணம்=கூணம். நிமிஷம். வி. 113. [18.] வர்க்கம். விதம். வி. 8. 9. 10.
கணை=அம்பு. வி. 19.
கண்=ஏழாம்வேற்றுமை உருபு. கு. 292. வி. 63.
இரக்கம். வி. 140.
நேத்திரம். அக்கி. வி. 16.
கண்டது=செய்தது. கு. 6.
கண்டம்=மிடறு. கழுத்து. கு. 74.
கண்ணி=கண்ணையுடையவன். வி. 93. மாலை.
கண்ணோடல்=தயவாதல். வி. 90.
கண்ணோட்டம்=தயவு. வி. 70.
கண்படல்=நித்திரைசெய்தல். வி. 81.
கதி=பதவி. மக்கள், தேவர், நரகர், மிருகம் என்னும் நால்வகைக்கதிகள். கு. 276. திசை. கு. 458.
கதிர்=இருப்புக்கதிர். கு. 24. கிரணம். கு. 450.
கந்தம்=வாசனை. வி. 32.
கபிலன்=ஒர்புலவன். கு. 413.
கமலம்=தாமரை. வி. 81. 124.
கமழ்தல்=வாசனையாதல். யாப். 33.
கம்=கம்பியரது தொழில். கு. 223.
கம்பலை=ஓசை. கு. 391.
கம்புள் = வானம்பாடி. சம்பங்கோழி. கு. 389.
கயம்=குளம். வி. 33.
கரத்தல்=தொக்குநிறம். மறைதல். கு. 405.
கரம்=எழுத்துச்சாரியை. கு. 126. கை.
கரவு=வஞ்சம். வி. 149.
கரிய=கருமையானவை. [வி. 93.]
கரியன்=கருமையுடையவன். கு. 434. [வி. 93.]

கரு=கரும். வி. 121. சி. பா. 15. வி. 61. கு. 152.

கருங்கோட்டு = கருமையான கொம்பையுடைய. யாப். 36.

கருதல்=நினைத்தல். வி. 112.

கருதல்அளவை = அறுமானப்பிரமாணம். கு. 257.

கருத்தா=வினாமுதற்பொருள். வி. 128. செய்பவன். கு. 320.

இயற்றத்தற்கருத்தா, எவற்க்கருத்தா என இரண்டாம்.

கருத்தாவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கருத்து=தாற்பரியம். கு. 21. கருத்துரை. [கருது. வி. 96.]

கருத்துப்பொருள்=நினைக்கப்படும்பொருள்.

கருப்பம். கு. 453.

கருப்பு. வி. 26.

கருப்பொருள்=உரிமைப்பொருள். வி. 220.

கருமம்=காரியம். வி. 112.

கருவி=காரணம். 320.

கருனை=பொறிக்கறி. வி. 26.

கரை=சொல். 390.

கலத்தல்=கூடல். வி. 82.

கலப்புறுமொழி=இருநினையினங் கலந்துவருவது.

கலம்=ஆபரணம். வி. 27. கலன். பாத்திரம். வி. 30. [17.]

கலி=ஓசை. கு. 391.

கலிங்கம்=ஓர் தேசம். கு. 273.

கலித்தனை. யாப். 20.

கலித்தாழிசை. யாப். 84.

கலித்துறை = ஓர்பாவினம். யாப். 85. வி. 192.

கலிப்பா. யாப். 75. 76.

கலிப்பு=மிகுதி. வி. 85.

கலிவிருத்தம். யாப். 86.

கலிவெண்பா. யாப். 82.

கலை பயில் தெளிவு = தூல்கனிலே பழகிய தெளிவு. கு. 26.

கல்=மலை. கன்மலை. சிதை. வி. 83.

ஓர் வினைப்பகுதி. வி. 82.

கலி=பாட்டு. யாப். 16.

கலிகை=குடை. வி. 30.

கவுடம்=ஓர் தேசம். கு. 273.

கவுள்=யானைக்கதப்பு. யாப். 34.

கவ்வை=ஓசை. கு. 391.

கழங்கல்=ஒலித்தல். கு. 391.

கழல்=பாதத்தின் அணி. சிற. பா. 15.

கழற்குடம் = கழற்காய் பெய்தகுடம் கு. 32.

கழனி=நிலம். வி. 85.

கழி=மிகுந்த. வி. 140. 120.

கழிதல்=நீங்கல். கு. 462.

கழித்தல்=நீக்கல். வி. 86.

கழிநெழில் அடி. யாப். 25.

கழிவு=இறந்தகாலம். கு. 145. கழிதல் பொருள். கு. 364.

கழிவு=இரக்கம். வி. 112.

கழுத்து=கண்டம். மிடறு. வி. 18. (J.)

கள்ளன்=சபை. கு. 48.

கனி=மணக்கம். வி. 27.

கனித்தல்=கனிப்படைதல். வி. 81.

கனிறு=ஆனை. வி. 93.

கனைதல் = பிடுங்குதல். வி. 34. [கனைபவோ=பிடுங்குவார்களா. வி. 81. 112.]

கனைவு=தள்ளிவிடல். கு. 11. வி. 94.

கன்=மது. வி. 81.

கன்னம்=வஞ்சனை. வி. 81.

கள்ளல். (கட்கல்.) திருடல். வி. 81. 82.

கறவை=பசு. வி. 137. [96.]

கற்கா=தமிழ்நாடொன்று. கு. 273.

கற்பு=சுத்தம். மகளீர்கற்பு. வி. 62.

கற்றல்=கற்றுக்கொள்ளல். வி. 82. 140.

கற்று. வி. 26.

கனகம்=பொன். வி. 153.

கனக்கோட்டம்=அதிககோணல். கு. 25.

கனங்குழாய்=கனமுள்ள குழையுடைய வளை! யாப். 34. [வி. 154. 157. 64.

குழை.]

கனவு=சொப்பனம். வி. 94.

கனல்=அக்கினி. வி. 163.

கனி. வி. 124.

கனைதல்=ஒலித்தல். கு. 391.

கன்=சிறுதராசுத்தட்டு. கு. 217.

கன்று. கு. 429. வி. 26. 137.

கன்னடம்=ஒருதேசம். கு. 273.

கண்ணல்=கரும்பு. வி. 26.

கன்னி=கன்னிகை. இலக்குமி. கு. 391.

கா

கா=தோட்டம். வி. 63.

காசு=ஓர்வாய்பாடு. வி. 173.

காட்சி=தோற்றம். காண்டல். வி. 95. 125.

காட்சிப்பொருள்=காணப்படுபொருள்
காட்டிலும். வி. 61. (w.)

நாட்டுணா=உதாரணம். கு. 22.

காண்டம்=அதிகாரம்.

காண்டுகை=சருக்கமான உணா. கு. 22.

காதலி=மனைவி. வி. 63. [காதல்+இ.
வி. 96.]

காதல்=ஆசை. வி. 25.

காதன்மை=அன்புடைமை. வி. 34. 94.

காத்தல்=காப்பாற்ற்தல். வி. 6.

காந்துதல்=பிரகாசித்தல். வி. 133.

காமர்=அழகு. வி. 81.

காய்=இளங்கனி. வி. 82. 124.

காய்தல்=சினத்தல். வி. 93.

காய்த்தல்=பழுத்தல். கு. 453.

காரகவேது = உருவப்பொருளில் ஆறு
வேற்றுமைகளைபுந்தது அவற்றவற்றி
ன் முடிக்குஞ்சொல்லோடுமுடித்தல்.
காரணக்குறி=ஒரு நிமித்தம் பற்றிவரும்
இடுகுறி. கு. 275.

காரணப்பெயர் = ஒரு முகாந்திரம்
பற்றிவருவது. கு. 62. வி. 50. கு. 275.

காரணப்பொருள்=ஏதுப்பொருள். வி.
59. 140.

காரணம் = ஏது. நிமித்தம். காரணச்
சொல். கு. 446.

முதற்காரணம். குலாலன் மண்ணை
ல் குடத்தை வுனைந்தான், எ-ல்
மண் ஏது முதற்காரணம்.

துணைக்காரணம். முன் உதாரணத்திற்
தண்டசக்கரம் முதலியவைதுணைக்
காரணங்கள்.

காரணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

காரம்=எழுத்துச்சாரியை. கு. 126.

காரிகை=அழகு. பெண். ஓர்நூல். வி.
119.

காரியவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கார். வி. 162. 121. மெகம். வி. 61.

கார்த்திகை=ஓர்மாசம். பூ. கு. 290.

காலம்=பொழுது=காலத்தால் வருபெ
யர். கு. 32. 276.

காலங்காட்டும் வினை இறுதிகள். கு.
405. [வி. 162.]

காலஇடைநிலை=காலத்தைக்காட்டுகிற
நடுநிலை. வி. 78. கு. 142. 144.

காலப்பெயர்ப்பகுபதம் = காலத்தால்
வரும் பெயர்ப்பகுபதம்.

காலமயக்கம். வி. 146. 149. கு. 423. 425.

காலமூன்று=நிகழ்காலம், இறந்தகாலம்
எதிர்காலம், எனமூன்று. கு. 423. வி. 78.

காலவழு. கு. 416.

காலவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கால்=காற்று. வி. 81. காலம். வி. 82.
143. [வி. 41.]

ஏழன் உருபு. வி. 63.

காலவன்ஃபுருடன். வி. 64.

காலை=வர்லிபன். வி. 120. கு. 290.

கான் = காணம்=கானகம்=வனம். வி.
124.

கி

கிழமைப்பொருள் = உரிமைப் பொரு
ள். சம்பந்தப்பொருள். தற்கிழமைப்
பொருள். தன்னின்வேறுயது. கு.
300. வி. 62.

கினத்தல்=சொல்லல். கு. 277. 450.

கினவி=சொல். கு. 449. யாப். 38.

கினி=கினிப்பின்னை. கு. 272.

கினை=சுற்றம். இனம். கு. 276.

கினைப்பெயர்=சாதிப்பெயர். கு. 212.

கின்னை. கு. 272.

கிறு=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143. வி.
80.

கின்று=நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143.
வி. 80.

கி

கிதம்=பாட்டு. வி. 79.

கிழிதழ்=கிழுதடு. கு. 81.

கிழ்=ஏழன் உருபு. வி. 63.

கிழ்க்கதுவாய். யாப். 45. (கது+வாய்=
பிளப்பு.)

கிளல்=கிழித்தல். வி. 79.

கு

கு=நான்காம் வேற்றுமையுருபு. கு. 292.
வி. 60.

ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.

ஓர்சாரியை. கு. 244.

குசலம். ஓர்தேசம். கு. 273.

குஞ்சரம்=ஆனை. வி. 61.

குஞ்சி=ஆணையிர். கு. 276.

குடகம்=குடகநாடு. கு. 273. குடகம்
என்னும் மேல், காடு. கிற. பா.

குடி=குலத்தால் வருபெயர். கு. 276.
 குலம். குடும்பம். வி. 34.
 குணகடல்=கீழ்க்கடல். பங்கானத்துக்
 கடல். நன். சிற. பா. 8.
 குணசந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி. 42.
 குணத்தொகை. கு. 406. வி. 154.
 குணம்=கருமைமுதலிய குணம். கு.
 434.
 குணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 குணி=குணத்தைபுடையது. கு. 406.
 குணங்கர்=நாய். வி. 143.
 குமரி=இந்தியாவின் தென்முனை. நன்.
 சிற. பா. 8.
 குமிழி=நீர்மேற்குமிழி. புறப்புதம். வி. 23.
 கும்பி=சேறு. வி. 121.
 குயின்=மேகம். கு. 216. [குயில். வி. 17.]
 குரக்கு. வி. 26.
 குரம்பு=செய்க்கை. வி. 137.
 குரிசில்=அரசன். கு. 276.
 குறாதல்=ஒலித்தல். வி. 63. கு. 391.
 குறைதல்=நடுங்கல். வி. 86.
 குவலயாநந்தம், ஓர் தூல்.
 குவளை=நெய்தல். உற்பலம். கு. 455.
 குவிதல்=குவியலாகச் சேரல். யாப். 36.
 குவிவு = குவிதல். உருண்டையாதல்.
 கு. 78.
 குழல் = மாதர்த்தையின்மயிர். வி. 81.
 கூந்தலால் வருபெயர். கு. 276. 410.
 குழவி=சிறுபிராயம். வி. 63. [குழ + வி=
 வி. 96.]
 குழாம்=கூட்டம். வி. 66. 86.
 குழவுப்பெயர் = திரள்பற்றிவரும் பெ
 யர். கு. 276.
 குழுவ = கூட்டம். கூட்டத்தால் வரு
 பெயர். கு. 276.
 குழுவக்குறி=ஒரு கூட்டத்தினுள்ளோர்
 யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு
 பொருளினது சொற்குறியை யொழி
 தது, வேறொருசொற்குறியாம் கூறு
 வது. கு. 267.
 குழை=காதணி. கு. 276. 152.
 குழாய்=காதணியுடையவனே! [வி.
 157. 64.]
 குளிரல்=ஒலித்தல். கு. 391.
 குறடு=மரக்கட்டை. வி. 32.
 குறவர்=ஓர்சாதி. குறிஞ்சி நிலத்தார்.
 வி. 113.
 குறள். யாப். 57. 69. வி. 137.

குறள்மயிகான்=மகரக்குறக்கம். கு. 99.
 குறி=கும்மெழுத்து. கு. 172. குறித்தல்.
 கு. 20. தரம். கு. 42. குறிப்பு. கு. 91.
 குறிஞ்சி=ஐந்தினையில் ஒன்று. கு. 276.
 மலையும், மலையார்ந்த இடமும்.
 ஓர் மரம். யாப். 68.
 குறிப்பின = குறிப்பின்படியே உண்டா
 கிய. கு. 316. [வி. 93.]
 குறிப்பு=மனத்தால் உணரப்படுவது. கு
 றிப்பு வினையுற்று. கு. 328. குறிப்பி
 ளால் வருபவை. கு. 352. குறிப்புச்
 சொல். கு. 269. குறித்தல். கு. 265.
 எண்ணம். கு. 272. தூல். யாப். 43.
 (சிறிது பொழுது நிகழ்வதோர் மெய்
 ப்பாடு.)
 குறிப்புப்பொருள் = அரிதாயுணரும்
 பொருள்.
 குறிப்புமுற்று = வினைக்குறிப்பு முற்றுச்
 சொல். கு. 351.
 குறிப்பெச்சம் = ஒன்றொழிபொதுச்
 சொல் முதலிய குறிப்புச்சொற்கள்.
 கு. 401. 269.
 குறியதன்=கும்மெழுத்தின். கு. 90. (கு
 றுமை. குறியது. [வி. 93.] + அன். [வி.
 65.])
 குறிவினை=இருகுறில் கூடினது. கு. 72.
 குறில்=கும்மெழுத்து. கு. 64. குறுமை.
 வி. 3.
 குறில்வழிலன் = தனிக்குறவின் பின்னி
 ன்ற லகர னகரங்கள். கு. 228.
 குறுகல்=சேருதல். வி. 41.
 குறுகுதல் = தன்மாத்நினாயிற் குறை
 தல். 96. =சுருங்குதல். 177.
 குறுக்கல் = நெட்டெழுத்தைச் கும்மெ
 ழுத்தாக்கல். கு. 155. வி. 41.
 குறை=இனம். [குறையப்படுவது. வி.
 94.] கு. 119.
 குறைவினை. வி. 125.
 குறைதல்=எஞ்சல். சிறுகல். யாப். 89.
 குறீறி=தறி. கு. 426.
 குற்றுகரம்=தன்மாத்நினாயிற் குறைச்
 சுகரம். கு. 183. வி. 15.
 குற்றயிர்=உயிரிக்குறில். கு. 108.
 குற்றயிர்மெய். வி. 13.
 குற்றியல்லகரம்=கும்முகரம். வி. 15.
 [குறு+இயல். வி. 119.]

குற்றியலிகரம் = தன்மாதிரியாய் குறுகிய இகரம். கு. 93. வி. 15.

குற்றேவல். வி. 121.

குன்றக்கூழல் = பொருள்குறை படச் சொல்லல்.

குன்றவன் = குன்றின்மேல் வசிப்பவன். கு. 434. [வி. 93.]

குன்றி = குன்றிமணி. வி. 61.

குன்று = குன்றம் = கிரி, மலை. வி. 113. [வி. 96.]

கூ

கூடு. வி. 125.

கூந்தல் = பெண்டிர் தலையிர். வி. 114. கு. 454.

கூம்புதல் = குவிதல். வி. 33. யாப். 33.

கூர் = நிறைந்த. கு. 388. வி. 89. [வி. 153.] கூர்மையான. [வி. 121.]

கூர்ம். வி. 121.

கூழை. யாப். 43.

கூழ் = குழம்பு. வி. 113.

கூறியதுகூறல் = சொல்லியதை மறுபடியுஞ் சொல்லல். கு. 12.

கூறு = பங்கு. பகுதி. கு. 287. வி. 125.

கூற்றம் = சாவு. யமன். வி. 38. 72. 82.

கூற்று = இடைச்சொல். கு. 367 = வரலாறு. கு. 3. வி. 96. (0.)

கூனி. வி. 123.

கூன் = தனிச்சொல். சூத்திரத்தின் முதலில்கிறதும் அவற்றுள், அவ்வழி முதலிய மொழிகள். கு. 121. யாப். 90. பொருள் ஒட்டி முதனிற்பது கூன்.

கெ

கெடுதல் = இருக்கிற எழுத்து ஒழிதல். கு. 154. வி. 20. அழிதல். வி. 132.

கெண்டை = ஓர்மீன். கு. 454.

கே

கேடு. வி. 96. 124.

கேண்மின் = கேளுங்கள். ஏவற்பொருள். கு. 370. வி. 84.

கேண்மை = கிளேகம். வி. 27. (T.) யாப். 35.

கேள்வி = கல்வி. வி. 79. 93. [96.]

கை

கை = பொருள். கரம். வி. 79. 93. 140. தொழிற் பெயர்விகுதி. 94. யானையின் துதிக்கை. யாப். 84.

கைத்தல் = கசத்தல். வி. 30.

கைத்து = பொருள். ஆவ். வி. 35. 79. [வி. 93.]

கைந்நொடி = கையினால் நொடித்தல். வி. 16.

கைம்மாறு = பிரத்தியுபகாரம். வி. 31.

கையல்லதன்கண் [கை + அல்லது + அன் + கண். வி. 125. 108. 63.] = உறுதியில்லாதவைகளிடத்தில்.

கைவாயாக = நூலுற்றுக்குக்கை புலவன்வாயாக. கு. 24..

கொ

கொக்கு. கு. 273.

கொங்கணம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கொங்கு = ஓர்மரம். வி. 86.

கொச்சகம். யாப். 83. 78.

கொடி = படர்கொடி. வி. 109. 121.

கொடிய = கொடுமையானவை. வி. 93.

கொடியை. வி. 93.

கொடு. கு. 448.

கொடுந்தமிழ் = வழக்கமானதமிழ். (மு. கவுணா.)

கொடு = கொடும். வி. 121.

கொடை. வி. 96. கு. 426. 422.

கொடைப்பொருள் = இகைப்பொருள். கு. 298.

கொட்டி = ஓர்பூ.

கொட்டை = பஞ்சுக்கொட்டை. கு. 455.

கொணர்தல் = கொண்டுவரல். வி. 109.

கொண்டான் = புருடன். வி. 74. [95.]

கொண்டியல் புறனடை = இவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு இவற்றின்

புறத்து அடையாக வருவது. கு. 20.

கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள். கு. 459.

கொம்பு = மரக்கொம்பு. வி. 93. கொம்பர். வி. 17.

கொல் = அசைநிலை. வி. 95. 116. கு. 272. 367. கொல்லன். கு. 232.

கொல்லம் = ஓர் தேசம். கு. 273.

கொல்லல் = கொலைசெய்தல். வி. 82.

கொல்லி. வி. 96.

கொழுநன்=புருடன். வி. 109.
கொள்ளை=கருத்து. எண்ணம். கு. 26.
[வி. 94.]
கொள்வோன்=மாணக்கன். கு. 3. [வி.
95.]
கொள்ளல்=பிடித்துக் கொள்ளல். வாங்
குதல். கு. 419. 426. வி. 124.
கொன்னை=மிகுதி. வி. 137.

கோ

கோ = அரசன், தேவன். வி. 65. கு. 276.
கோடல் = கொள்ளல். வி. 94. கற்றுக்
கொள்ளல். கு. 3.
கோடற்பொருள் = கொடுத்ததொழி
வின் செயப்படு பொருளைத் தனக்கு
உரியதாகிக்கொள்ளுதலையுடைத்து.
கோடாய் = செவிலித்தாய். வி. 63.
[கோள் + தாய். வி. 37.]
கோடு = மரக்கொம்பு. [கோட்டுப்பு.
வி. 26.] வஞ்சனை. வி. 38.
வில்லிங்குகொம்பு. வி. 121.
கோதை = சேரன். பெண். பூமாலை. கு.
283, 4. யாப். 33.
கோப்புடைமொழிகள் = கோக்கப்படு
தலையுடைய சொற்கள். கு. 459.
கோமகன் = அரசர் குமாரன். வி. 84.
[வி. 152.]
கோறுதல் = சூழ்நிலை. சிற. பா. 13.
கோல் = தடி. தலாக்கோல். மரக்கொ
ம்பு. யாப். 68.
கோவலர் = கோபாலர். இடையர். கு.
390.
கோள் = கொள்ளல். கோட்பாடு. வி.
140. உதாரணம். கு. 9. [வி. 96.]
கோறல் = கொல்லல். வி. 94.
கொள் = கவ்வல். பற்றல். வி. 23.

சு

சுடப்பொருள் = சரிப்பொருள். உயி
ரல்லாதபொருள். கு. 382.
சுண்பகம் = ஓர்மரம். வி. 11.
சுநகை = ஓர்ஊர். சிற. பா. 20.
சுந்தி = நிலைமொழி வருமொழி சந்தித்
தலால் உண்டாகிய தோன்றல் திரி
தல் கெடுதல் சந்தி. கு. 133. வி. 21. 22.
சம். வி. 123. (உ.)
சர்ச்சனை = எட்டுறையில் ஒன்று. கு. 386.

சலம் = நீர். தீநடக்கை. வி. 70.
சுழக்கென = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 124.
சுனகன் = ஓர் அரசன். வி. 123.
சுன்மதி = ஓர்முனி. சிற. பா. 20.

சா

சா. வி. 82.
சாகாடு = வண்டில். வி. 208.
சாதல் = இறத்தல். வி. 143. 82.
சாதி = அந்தணர்முதலிய நால்வகைச்
சாதிகளால் வருபெயர். குலம். கு.
436. 276.
சாத்தன் = வைரவன். எருதின் பெயர். கு.
283. 284.
சாயும் உகரம் = சூற்றியிலுதரம். கு. 107.
சாரியை = பகுதி விசுதிகளைச் சார்ந்து
இசைந்து நிற்பது சாரியை. கு. 133.
வி. 108. (விசுதிமுதலிய புணர்ப்பைச்
சார்ந்து ஆண்டைக்கியைந்து நின்றவற்
சாரியை.)
சாரியையுருபுகள் = ஆன் ஆன் முதலிய
சாரியையுருபுகள். கு. 243. 244. வி.
108.
சார் = ஏழன் உருபு. வி. 63.
சார்தல் = சேர்தல். கு. 246. வி. 93.
சார்பு = புடைதூல். கு. 58.
ஆதரவு. வி. 60.
சார்பெழுத்து = உயிரையு மெய்யையுஞ்
சார்ந்து வருவது. கு. 61. 58. 150.
வி. 11.
சால = மிக. வி. 33. [120.] கு. 272.
388.
சாறுதல் = நிறைதல். வி. 74.
சால்பு = அறிவு. மேம்பாடு. வி. 113.
சாவகம் = ஓர் தேசம். கு. 273.
சானகி = சீதை. வி. 123.
சான்று = சாட்சி. உதாரணம். (முக
வுரை.)
சான்றோர் = அறிவால் நிறைந்தோர். வி.
111. 142. [சால். வி. 95.]

சி

சிங்களம் = ஓர் தேசம், இலங்கையின்
தென்பங்கு. கு. 273.
சிடல் = கறையான். கு. 379. கு. 379.
சிட்நிரவணி. வி. 197.
சிட்நிரித்தல். வி. 76. சிட்நிரகுசெய்தல்.
சிட்ந்துப்பொருள் = ஆத்தமப்பொருள்.
உயிராகியபொருள். கு. 376.

சிறை = கருத்து. சிறைப்பு. வி. 79.
[சூ. 147.]
சிலம்பி = சிலந்திப்பூச்சி. வி. 34.
சிலம்புதல் = சத்தித்தல். சூ. 391.
சிலிர்த்தல் = புளகிதமாதல். மயிர்ப்பா
டித்தல். வி. 79.
சிலை = வில். வி. 26. கல். வி. 123. ஓசை.
சூ. 391. [சூ. 147.]
சிலைத்தல் = சத்தித்தல். வி. 891.
சில்வழி = சிலவிடம். சூ. 207.
சிலவணல் = பொருந்தல். வி. 28.
சிறத்தல் = விசேஷித்தல். சீர்த்திபெறு
தல். சூ. 18. 338.
சிறப்பு = உயர்வு. மேன்மை. சூ. 73. 129.
276. 355. 357. 434. வி. 59. 82.
இடைப்பொருள் ஒன்று. சூ. 353.
சிறப்புப்பாயிரம் = ஆக்கியோன் முதலிய
பதினொருவகையும் உடையது. சூ. 2.
47. 48.
சிறப்புப்பெயர் = ஒரு பொருளை விசே
ஷித்துக் காட்டுவது. வி. 48.
சிறப்பெழுத்து = ஆரியத்திற்கே உரிய
சிறப்பெழுத்துத் தீரிக்ந்த எழுத்து. சூ.
274.
சிறப்புவிதி = விசேஷிக்கும் விதி.
சிறு. வி. 121. 124.
சிறுபான்மை = அருகல்விதி. ஒரோவி
டத்து அரிதாய். வி. 112. [சிறு + பால்
(வி. 121.) + மை. வி. 94.]
சிறை = புடை. பக்கம். சூ. 8. இறகு.
சூ. 391. காவல். வி. 81.
சிறின்பம். வி. 121.
சினத்தல் = கோபித்தல். வி. 90. [76.]
சினம் = கோபம். வி. 35. 96.
சினை = உறுப்பு. அவயவம். சூ. 282. 315.
316. 388.
சினைப்பெயர் = சினையைப் பற்றிவரும்
பெயர். சூ. 132. 282.
சினைப்பொருள் = உறுப்புப் பொருள்.
சூ. 277.
சினைமுதற்பெயர் = சினையையும் முதலு
யும் பற்றிவரும் பெயர். சூ. 282.
சினையாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.
சினைவினை = அவயவத்தின் ரெழிலாகிய
வினை. சூ. 345.

சின்னீர = சிறியதன்மையுடையன. வி.
35. [சிறு + நீர் + ஆ. வி. 93. 121.]

சீ

சீதம் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. சூ. 273.
சீர். வி. 171.
சீர்மை = நல்லசீர். வி. 59. கனமாயிருப்
பது. [எட்டேறில் ஒன்று. சூ. 386.]
சீயகங்கன் = ஓர் அரசன். சிறு. பா. 16.
சீமடி. வி. 121.
சீறுதல் = கோபித்தல். வி. 82. 89.
சீற்றம் = கோபம். வி. 93.
சீனம் = ஓர் தேசம். சூ. 273.

சு

சு = நல். சுய. வி. 123. (உ.)
சுடர் = ஒளி. சூரியசந்திரர் = இருசுடர்.
வி. 82.
சுடுதல். வி. 96.
சுட்டு = சுட்டெழுத்துக்களால் வருபெ
யர். சூ. 276. 279. 314. 427. 251.
புறச்சுட்டு = மொழிப்புறத்துச் சுட்டு
தல். வி. 5.
அண்மைச்சுட்டு = சமீபச்சுட்டு.
சேய்மைச்சுட்டு = தூரச்சுட்டு.
பொதுச்சுட்டு = தூரஞ் சமீபம் இரண்
டிற்கும் நடுவான சுட்டு.
சுட்டுதல் = குறித்தல். குறித்துக்காட்டல்.
சூ. 366.
சுட்டெழுத்து = சுட்டிக்காட்டுகிற
ழுத்து. சூ. 66. 179. வி. 5. [வி. 153.]
சும்மை = ஓசை. சூ. 391.
சுரன் = சுரம், பாலைநிலம். வி. 63. [வி. 17.]
சுருங் கச்சொல்லல் = சொற்கருங்கச்
சொல்லுதல். சூ. 13.
சுருங்கல். சூ. 387.
சுவேதநீர் = சக்கிலம். சூ. 268.
சுவை = உருசி. அறுசுவை. சூ. 175. 386.
வி. 82. 137.
(ஆறு: இனிப்பு, புளிப்பு, தவர்ப்பு,
உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு.)
சுழல் = சுறுதல். வி. 82.

சூ

சூடி = சூடினவன். சூ. 389.
சூத்திரம் = சூத்திரயாப்பு. சூ. 4. 18.
சூது. வி. 82.
சூத்திரநிலை. சூ. 19.

செ

செங்கோல் = அரசர்செலுத்துஞ் செய்
மையான கோல். சிற. பா. 16. [வி.
121. கு. 135. 136.] கு. 24.
செஞ்சொல் = செவ்வியசொல். [வி.
121.
செந்தமிழ் = செந்தமிழ் நிலத்து மொழி.
கு. 271.
செந்தமிழ்நிலம் = பாண்டி நாடு.

"சாதனை பொதியச் செந்தமிழ் முனியும்
சவுந்தர பண்ணியான் எழுந்தமிழ் நாடனும்
சலகப் புலவருந் தழைத்திணி திருத்த
மலகல்ப் பாண்டி வளநாடு டெய்ப"

(கருவூரின் கிழக்கு மருவூரின்மேற்
கே, வைகையாற்றின் தெற்கு மருத
யாற்றின் வடக்கே உள்ளன.) கு.
271. [வி. 121.]

செப்புதல் = சொல்லல். வி. 89.

செயப்படு பொருள் = வினைமுதற்
பெயர் பயனுறுவதாகிய இரண்டாம்
வேற்றுமைப்பொருள். வி. 58. கு. 320.
செயப்பாட்டுவினை = மூன்றாம் வேற்று
மைக் கர்த்தாவைக்கொண்டு முடி
வது. வி. 105. 124.

செயற்கை = செயல், விகாரம். விதி.

செயற்கைப்பொருள் = ஒரு பொருளை
மற்றொருபொருளாகச் செய்யப்படு
பொருள்.

செயற்கையளபெடை = பாட்டின் இ
சை நிறைப்பது. கு. 94.

செயிர் = குற்றம். வி. 142.

செயும்பொருள் = செய்யப்படு பொருள்.
கு. 446.

செய்கை அளபெடை = விகாரத்தால் வ
ந்த அளபெடை. கு. 91.

செய்தது = வினையாலணையும் பெயர். கு.
441.

செய்து = செய்து என்பது முதலியவை
கள் வினையெச்சவாய்பாடு. கு. 343.
செய்பவன் = கர்த்தா. கு. 320.

இயற்றுதற்குத்தா.
ஏவற்குத்தா.

செய்பொருள் = செய்யப்படுபொருள்.
கு. 320.

செய்யவன் = செய்யான். இலக்குமி. கு.
317.

செய்யான் = இலக்குமி. வி. 24. [வி. 93.]

செய்விய = அகரவீற்று வினையெச்ச வாய்
பாடு. கு. 167.

செய்யுமெனெச்சம் = வருங்காலப் பூ
யரச்ச வாய்பாடு. கு. 341.

செய்யுனிடம் = கவிகளின் வழக்கம். கு.
259.

செய்யுள் = பாட்டு. கு. 120. 288. 374.
155.

செய்யுள்வழக்கம் = கவிகளில் வழக்கு
ம் வழக்கம்.

செய்யுள்விகாரம் = கவிகளில் உள்ள வி
காரம். வி. 41. கு. 155. 156.

செய்வியென்னேவல் = செய்யென்னும்
ஏவலின் மேலோரேவல். வி. 103. கு.
138.

செரு = போர். வி. 132.

செருக்கு = அகங்காரம். வி. 72.

செருக்குதல் = களித்தல். வி. 82.

செலவு = போனகாலம். கு. 145. [செல்.
வி. 91.]

செல் = மெகம். கு. 232.

செவியறிவு = செவியாற் சத்தத்தை யறி
தல். கு. 381.

செவிலி = தாதி. கு. 227.

செவ்வீனிறை = நேரான பிரதியுத்தரம்.
கு. 427.

செவ்வன் = செவ்வையாக. கு. 18.

செவ்வாய் = சிவந்தவாய். வி. 121. கு.
290.

செவ்வி = செம்மை. தருதி. வி. 89. 95.

செவ்வியான் = செம்மையானவன். வி.
124.

[செவ்வி + ஆன். வி. 93.]

செவ்வெண் = செவ்வீதாகிய எண். கு.
359.

செழு = செழுமையான. செழித்த. வி.
32. [121.]

செறல் = கோபம். கு. 420.

செறிதல் = பொருந்தல். கு. 71. 78.

முடிதல். கு. 345.

செறித்தல் = அடக்கல். சேர்த்தல். கு. 18.

செறுதல் = நெருக்குதல். வி. 82.

சென்றுதேய்ந்திறுதல் = செல்லச் செல்
ல் செல்லவலி பொருள்வலி இரண்
டுந்தேய்ந்து முடியச்சொல்லுதல். கு.
12.

சே

சே=இரிடபம். வி. 23.
 சிவந்த. வி. 121.
 சேண் = தூரம். வி. 17.
 சேதாம்பல். வி. 12.
 சேயிழை=தூல்தூற்கும் மடந்தை. கு.
 24. [வி. 157.]
 சேய்=மகன். வி. 152.
 தூரம். நீளம். கு. 388.
 சேய்மை=தூரம். கு. 313.
 சேர்க்கை=சேர்வு. வி. 17. [வி. 94.]
 சேர்தல். வி. 96.
 சேர்ப்பன்=கனா ஆளும்நாதன். கு. 391.
 சேர்ப்பு=கனா.
 சேவடி=சிவந்த அடி. வி. 112. [121.]
 சேறல்=கெடுத்தல். கு. 341. செல்லல்.
 வி. 94.

சை

சைலம். வி. 123.

சொ

சொல்=மொழி. வி. 43. (P.)
 சொல்லதிகாரம்.=சொல்லினது இலக்
 கணத்தை யுணர்த்துகிறபங்கு. கு. 258.
 259—274. [ஆகுபெயர். 362.]
 “சொல்லென்ப பெய் பெயரே வினாபென்
 ரும் இரண்டென்ப அந்நிதியின்கேரே;
 இடைச்சொற் கிளவியும் உரிச்சொற் கிளவியும்
 அவற்ற வழி மருவகற் றேனறும் எனப.” (தொல்
 காப்)
 சொல்லணி. வி. 196, 7.
 சொல்லாகுபெயர். கு. 290.
 சொல்லிசை யளபெடை = சொல்லி
 சையை நிறைக்கவருவது. கு. 91.
 சொற்பொருள்=சொல்லுக்குப் பொரு
 ளெழுதும் உரை; இதனை, சொற்பொ
 ருளுரை, பதப்பொருளுரை, பதவு
 ரை எனவும் வழங்குவர். கு. 21.
 சொற்பொருள்விரித்தல். கு. 14.

சோ

சோனாடு=சோழநாடு. கு. 239.
 சோமன்=சந்திரன். வி. 123.
 சோம்புதல் = சோம்பலாகத் திரிதல்.
 வி. 27.
 சோர்வு=மயக்கம். வி. 74. [94.]

சோலை=வனம், பூஞ்சோலை. வி. 110.
 சோழியன்=சோழதேசத்தான். கு. 276.
 சோனகம்=ஒந்தேசம். கு. 273.

சௌ

சௌமன். வி. 123.

ஞ

ஞகோன்=ஞகரம்.
 ஞமலி=நாயு. மயில். கு. 14. கு. 158.

ஞா

ஞாலம்=பூமி. வி. 35.
 ஞாலுதல்=தொங்கல். கு. 158.

ஞெ

ஞெள்ளா=மிகா. கு. 158.

டு

டு=ஒன்றன் படர்க்கை விருதி. கு. 328.
 டுருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.
 டும்=தன்மைப்பன்மை விருதி. கு. 332.

த

தகவு=தகுதிப்பொருள். 298. தகுதி. கு.
 40.
 தகு. வி. 125.
 தகுதி=மூவகைத்தகுதி வழக்குச்சொல்.
 கு. 269. பொறுமை. வி. 23.
 தகை=தகுதி. [வி. 96.]
 தகைமை=தன்மை. கு. 190.
 தக்கணம் = தென்னம். கு. 391.
 தங்கை=இனைய சகோதரி. வி. 74.
 தஞ்சம்=அடைக்கலம். வி. 84.
 தடம்=பாதை. வி. 86.
 தடித்தல்=வீங்கல். கணத்தல். வி. 79.
 தணி, டல்=ஆறுதல். வி. 96.
 தண் = குளிர்ச்சிபொருந்திய. வி. 70.
 [121.]
 தண்டம்=தண்டனை. வி. 216.
 தண்டி=போஜராசன் காலத்தில் இருந்த
 ஓர்புலவன், இவன் அலங்காரத்தைப்
 பற்றிபுனைச் செய்தவன்.
 தண்மை=குளிர்ச்சி. (எட்டேரில் ஒன்று.)
 கு. 336.
 ததைதல்=நொறுக்குதல். வி. 157.
 தத்தம். வி. 74.
 தத்தம்பொருள்=தத்தமக்குரிய பொரு
 ளை உணர்த்தி வருபவை. கு. 352. வி.
 110.

தத்துதல்=தாண்டிதல். வி. 137.

தத்தை=கிளி. சூ. 172.

தந்திரவந்தி=தூலுத்தி. சூ. 15.

தந்துகை=தூலிற்சொல்லிய பொருளால்
லாதனவற்றை அதற்குத் தந்துகாத்
தல். சூ. 1.

தந்தை=தகப்பன். வி. 30. 74.

தமர்=தம்முடையவர். சுற்றத்தார். வி.
14. [74. 93. 74.]

தமிழொழிநிலம்=தமிழ்நிலம் அல்லாத
நிலம். சூ. 273.

தமிழ். சூ. 225.

தமிழ்ப்பாணை. முகவுரை. 1.

தமிழ்மொழிஆக்கம். சூ. 128.

தம். சூ. 246. 247. 244.

தம்பால்=தம்மிடம். சூ. 447. [வி. 74.]

தம்பி. வி. 74.

தருகல்=காட்டல். சூ. 343. இதல். சூ. 448.

தனை=பூமி. சூ. 225.

தனை=செரு. வி. 61. இடம். தலம். வி.

63. சிற. பா. 1. தனைமை. 143.

தவ=மிக. சூ. 273. 388.

தவம்=தவசு. வி. 95.

தவழ்தல்=பரவுதல். வி. 63.

தவளைப்பாய்த்து=இடம் விட்டுக் குதிக்
கின்ற தவளையின்பாய்ச்சல். சூ. 19.

தவிர்தல்=வாராதொழிதல். சூ. 243.

தவ்வணைதல் = தகரம்வந்து புணர்தல்.
சூ. 229.

தவ்வை=தெனவை. மூதேவி. சூ. 317.

தருவுதல்=அங்கேகிர்த்தல். வி. 87.

உணர்த்துதல். சூ. 374.

தகை=தவிர். இலை. வி. 64.

தவிர். வி. 133.

தவிர்ந்தல்=தவிர்விடுதல். வி. 137.

தனை=பாசம். பந்தம். வி. 26. யாப். 17.
22. வி. 177.

தனனை. சூ. 273.

தற்கிழமைப்பொருள் = தன்ஞோடொற்
றுமையுடையது. வி. 62.

தற்பவம் = ஆரியசிறப்பெழுத்தானும்
பொதுவுக்கு சிறப்புமாகிய இரண்டெ
ழுத்தானும் தமிழிற்றெந்து வருவது.
வி. 43. (ப.)

தற்சம்ம் = ஆரியத்திற்குள் தமிழுக்கும்
பொதுவெழுத்தால் வருவது. வி. 43.
(ப.)

தற்கட்டளபு = தன்னைக் குறிக்கும் அ
ளவு. சூ. 95.

தற்புகழ்தல் = தன்னைப்புகழ்ந்துகொண்
டுதல். சூ. 52.

தனம்=ஆல்தி. வி. 86.

தனிக்குறில்=தனத்துவருங் கும்மெழுத்
து. வி. 29.

தனிக்குறில் அணைந்தஒற்று = தனித்துவ
ருங்குறிலைச் சேர்ந்த மெய் (உ-ம்.)
மண எ-ல் ன் என்னும் மெய் ம என்
னுங் குறிலைச் சேர்ந்தது.

தனிரிவை=ஆய் தளவுத்து. (உயிரின்கண
த்திலுஞ்சேராது, மெய்யின் கணத்தி
லுஞ்சேராது தனியே நிற்பதால்.) (அ
ஃகிய) தனிரிவை. சூ. 60.

தனை=அளவு. வி. 87.

தன்=தானென்பது நிரிந்தது. சூ. 218.
வி. 74.

தன் குறி வழக்க மிகவெடுத்துணர்த்தல் =
தான்புத்தாகச்சொல்லி வழங்குவதை
இடமிடந் தோறும் அதிகப்பட எடுத்
துச் சொல்லுதல். சூ. 14.

தன்முகம்=தனக்கெதிர்முகம். தன்னிட
த்தில். சூ. 303

தன்மேம்பாட்டுகொ அணி. வி. 211.

தன்மை = யான்முதலியதன்மைப்பெ
யர். சூ. 285. 282. 324. 330. வி. 54. 72.
தன்மை அணி. வி. 203.

தன்மைச்சொல் = சொல்வோன்றன்னை
க்குறிக்குஞ் சொல். வி. 54.

தன்மைப்பன்மை = தன்மைப்பெயரில்
அநேகம். வி. 54.

தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று = தன்
ஞோடுசேர்ந்த புலர்பால் முற்றுவினை.
வி. 77.

தன்மைப் பொருள் = தன்மையிடப்
பொருள். வி. 54.

தன்வினை=தன் கர்த்தாவின் தொழில்.
வி. 102.

தன்னினை முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்
லுமிடத்து அதற்கினமானதையும் அத
ஞோடு முடித்தல். சூ. 14.

தா

தாக்கு=பாய்தல். போர். வி. 121.

தாங்கல்=பொறுத்தல். வி. 84.

தாது=பூந்தாது. வி. 110.

எழுவகைத்தாதுக்கன். சூ. 268.

தாப்பிசை. கு. 457. (தாம்பு + இசை.)
(ஊஞ்சல் போல் இடைவிடக் கொல் இரும்பு
அஞ் செல்வது.)

தாப்பு=ஊஞ்சல்; தாம்பு என்பதின்விசை
ரம். கு. 457. (தாம்புக்கயிறு.)

தாமரை=கமலம். வி. 162.

தாம். வி. 74. கு. 247.

தாஅனாட்டித்தனாநிறப்பு = தானொரு
பொருளையெடுத்ததாட்டி அதனைவரு
மிடந்தோறும் நிறுத்துதல். கு. 11.

தார்=மாலை. வி. 157.

தர்வதல்=தாண்டல். வி. 95.

தான்=பாதம். அடி. சரணம். வி. 38.
41. 95.

தானம் =ஸ்தானம். நால்வகைப்பிறப்பி
டம். கு. 72. வி. 18. (J.) இசை. வி. 113.

தானி=தானத்தையுடைய ஆகுபெயர்.
290.

தானெடுத்து மொழிதல்=தான் பழைய
குத்திரத்தை எடுத்துச் சொல்லுதல்.
கு. 14.

தானை=சேனை. வி. 93.

தான். கு. 247. வி. 74.

தி

திகைத்தல்=நடுநடுக்கல். வி. 77.

திசா=திசை. வி. 82. [கு. 147.]

திசை=திக்கு. திசைச்சொல். கு. 270.

எழன்உருபு. வி. 63.

திசைச்சொல். கு. 273.

கொடுத்தும் மொழியெழும் அச்சியமொழியாதி
புற வருவது.

திசைப்பெயர்கள். வி. 160.

திட்பம்=சொல்வவி பொருள்வவி. கு.
18.

திணி=பலன். கு. 276.

தினை=குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மரு
தம், நெய்தல், என ஐந்துநிலம். கு.
276. 434.

உயர்நனை அஃறிணையாகிய இரண்டு.
கு. 416.

திண்ணியர்=வலிமையுடையர். வி. 137.

திண்கும் = கனமாயிருப்பது. எட்டேநில்
ஒன்று. கு. 368.

திரள் = கூட்டம். கு. 58. நிரட்டியென்
ஹம் பெயர். கு. 203.

திரிசொல் = இயல்பில்லாமற் திரியுஞ்
சொல். கு. 270. 272. வி. 48.

திரிதல்=மாதாறுதல். கு. 89. 154. 158.
271. வி. 20.

வேறுபடுதல். வி. 95. (அ.)

திரிபிணக்கம்=ஒன்றுதிரிந் தொன்றாதல்.

கு. 300. (திரிபிணக்கிய ஆக்கம்.)

திரிபு=ஒவ்வாமை. கு. 8. வேறுபாடு.
கு. 88.

திரிதல், மாதாறுதல். கு. 303.

திரியாது=திரிசொற்போலாகாமை. கு.
271.

திரு=செல்வம். வி. 34.

திருகு=முறுக்கல். வி. 93.

திருந்துதல் = செம்மையாகுதல். சிற.
பா. 16. [வி. 87.]

திருவன்னுவன். வி. 162.

திருவாசகம். வி. 162.

தினா=அலை. வி. 153. தினாச்சினை. 37.
வி. 69. (O.)

தில்=தில்லென்னும் இடைச்சொல். கு.
363.

திறம்புதல்=மாறுபடல். வி. 142.

திறல்=வலி. சிற. பா. 14.

திறன் = கடன். கு. 461. வரலாறு.
கு. 3.

தி

திங்கு=இனிமை. வி. 84.

திமைவளம்=அறியாமையின் மிகுதி. கு.
25.

திம்புனல்=இனிமையானஆறு. வி. 27.
[திமையான. வி. 121. கு. 136.]

திர்க்கசந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி. 42.

திர்க்கும்=நீக்கும். கு. 25.

திவனி=சுழற்காற்று. 124. [திமையான.
வி. 121.]

தின்=உணவு. வி. 98.

து

து=புகி, அதுபோகி. (ஏவல்.) கு. 158.
விருதி. கு. 140. 279.

ஒன்றன்படர்க்கை விருதி. கு. 326.

ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.

துகள்=குற்றம். வி. 37.

துதி. வி. 70.

துகிலிகை. கு. 156.

துஞ்சதல்=துஞ்சல். நித்திராசெய்தல்.

உறங்கல். சாதல். கு. 167. 385. 335.

துணிதல்=தீர்மானித்தல். வி. 143.

துணிநர் = அரிதிற்கொள்ளுவார். கு. 206. [வி. 95.]

துணிபுவினை. வி. 125. (டு.)

துணிவு=துணிதல். கு. 11. 21.

தீர்மானம், தெளிவு. கு. 384.

துணிவுப்பொருள் = நிச்சயப்பொருள்.

துணிவுரை=சந்தேகப்பட நின்ற விடத்

து இதற்கு இதுவே பொருளெனத்

துணிந் தழுதும் உரை. கு. 21.

துணை=உதவி. அளவு. வி. 23. 77.

துணைமொழி=தொடர்ந்துவருவது.

துணைவினை. வி. 124.

துப்பு. வி. 87.

துப்புதல் = உண்ணல், அனுபவித்தல். வி. 87.

தும்=தன்மைப் பன்மைவிருதி. கு. 332.

தும்பி=வண்டிண்டேதம். கு. 380.

துயர்=துன்பம். வி. 155.

துயிலல்=நித்திராசெய்தல். வி. 155.

துய்த்தல், அனுபவித்தல். வி. 79.

உண்டல். கு. 385.

துரத்தல்=எழுப்புதல். கு. 74. 388.

துர் (துற. துன்) கெட்ட. வி. 123. (உ.)

துவைத்தல் = வாத்தியம் வாசித்தல், ஒலித்தல். கு. 391.

துவ்வதல் = அனுபவித்தல். வி. 86.

துழாய்=துளசி. வி. 93.

துளக்கலாகா நிலை = அசைக்கப்படாத நிலை. கு. 28.

துளங்கல்=அலகுதல். வி. 90.

துறவறம்=நீத்தோர் தர்மம். [துறத்தல் = விட்டு நீங்கல். வி. 94.]

துறை=வழி. கு. 52. நீர்த்துறை, ஆறு. வி. 43.

துன்றார்=பகைவர். நெ. பர. 11. வி. 95.

துன்னுதல்=சேர்தல். வி. 95.

தூர்

தூக்கு=செய்யுள். கு. 163. 172. 58.

தூண்டில்=தாட்டில். வி. 82.

தூய்மை=பரிசுத்தம். கு. 26. [வி. 96.]

தூர்=தூர்வை, வேர். வி. 23.

தூர்த்தல்=நிறைத்தல். வி. 79.

தெ

தெங்கக்காய்=தேங்காய். கு. 187.

தெய்யம்=இடைச்சொல். கு. 368. இசை நிறை. வி. 115.

தெய்வங்கொள்கை=கடவுள் வழிபாடு. கு. 26.

தெரிநிலை=இடைப்பொருளுள் ஒன்று. கு. 353. 355. 357. (தெரிந்தவழி நிற்பதால் தெரிநிலை.)

தெரிநிலைவினை = காலந்தெரிய நின்ற வினை. வி. 98. கு. 320.

தெரிநிலை வினைமுற்றாலுணையும் பெயர்ப்பகுபதம்=காலங்காட்டுதலுடனேவேற்றுமையேற்றுவருவது. வி. 95.

தெரியல்=மாலை. வி. 93.

தெரிவரும்=காண்டிறத்தம் கரிதாடிய. கு. 27. [வி. 153. 121.]

தெருளல்=தெளிதல். வி. 95.

தெலுங்கம் = தெலுங்குதேசம். அந்திரம். கு. 273.

தெவ்=புகை. கு. 236.

தெவ்வீர்=பகைவர். வி. 211. [77.]

தெளிதல்=மெய்யுணர்தல். வி. 40.

தெனியெய்தல்=துணிவுண்டாதல். கு. 433.

தென்னல்=தெளிவாதல். வி. 89.

தென்னிலோர் = தூலோதித்தெளிதற்குரிய மாணக்கர். கு. 461.

தென்பாண்டி=கொடுத்தபிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 278.

தே

தேகிகம்=இசைச்சொல்.

தேம்=தேசம். கு. 276.

ஏழன் உருபு. வி. 63.

தீடம். கு. 303.

இனிமை. [தேன். கு. 214.] வி. 152.

தேருதல்=தெளிதல். வி. 70. 95.

தேற்றப்பொருள் = நிச்சயப்பொருள். வி. 111.

தேற்றம் = தெளிவு. நிச்சயம். கு. 353. 354.

தை

தையல் = பெண். கு. 277.

தொ

தொகாநிலை. கு. 415. வி. 151. [வி. 91.]

தொகுத்தல் = எழுத்தாயினுஞ் சாரியையாயினுங் குறைத்துச் சுருக்குதல். கு. 155. வி. 41.

விரிந்துவிடந்ததைத் தொகுத்து முடித்தல். கு. 50.

தொகுத்துச்சட்டல் = பலவற்றையுந் தொகையாக்கிச் சொல்லுதல். கு. 14.

தொகுத்துரை = வேற்றுமை சாரியை முதலிய உறுப்புக்களைத் தொகுத்தெழுதுமுறை, இதைப் பொழிப்புரையென்றும் வழங்குவர். கு. 21.

தொகை = உருபு மறைதல், தொகைக் குறிப்புச்சொல். கு. 269.

பலவற்றையுந் தொகுத்துக் கூறுந்தொகைச் சூத்திரம். கு. 20.

மறைந்துநிற்பவை. கு. 403.

தொகைக்குறிப்பு = தொகுத்துக் குறிக்குங் குறிப்பு. கு. 269.

தொகைச்சூத்திரம் = காரியங்களைத் தொகுத்துக்கூறுவது.

தொகைகூறு. கு. 403. வி. 151.

தொகைநிலை. கு. 402. வி. 151.

தொகைப் பொருள் = தொகைநிலைத் தொடர்பொருள். கு. 411.

தொகைவிரி = தொகுத்தும் விரித்தும் முடித்தல். கு. 50.

தொடக்கம் = ஆதி. (தொடு.) என்றற்ருடக்கத்து = என்றுசொல்வது போலவரும்.

தொட்டர். வி. 126.

தொடர்கை = தொடர்பு, நிகைம். வி. 94. 11.

தொட்டர்ச்சொற்புணர்த்தல் = ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லுகளைச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 14.

தொட்டர்தல் = இற்றெழுத்திற்கு அயலெழுத்தாகத் தொடர்தல். கு. 94.

தொட்டர்பு = செய்யுள். கு. 173.

தொட்டர்மொழி. கு. 259. 260. வி. 150.

தொட்டல் = வி. 96. [பைந்தொடி. வி. 121. 157.]

தொடை = மோனைமுதலிய தொடை. யாப். 32. வி. 181.

தொல்லை = பழமை. கு. 98.

துன்பம். வி. 96.

தொல்லோர் = முன்னோர். வி. 145. [93.]

தொழில் உவமை. வி. 204.

தொழில் = வினை. செயல். வி. 342.

தொழிற்பெயர் = வினைப்பெயர். கு. 217. 286. வி. 155.

தொழின்மொழி = வினைச்சொல். கு. 256.

தொழுவல் = பணிதல். கு. 265. ஊழியஞ்செய்தல். வி. 82.

தொன்முறை = தொல் + முறை = பழமையானமுறை. கு. 290.

தொன்றுதொட்டு = பூர்வம் முதற்கொண்டு. கு. 290.

தொன்னுல் = பழமையானது. கு. 39.

தொ

தொகை. வி. 162. 23.

தொட்ட = [பகுதி. தொடு. வி. 82. (எ.) தொண்டின.]

தொய்தல் = கலத்தல். வி. 37.

தொரை = சரமணிக்கோர்வை. கு. 91.

தொல = தொழமையுடையவன். கு. 277. [வி. 96.] வி. 96. (0.)

தொள் = புயத்தால் வருபெயர். கு. 276.

தொற்றம் = உருவம், பார்வை. வி. 86. நெடுந்தூரம் தோன்றுகின்ற உயரம். கு. 28.

தொன்றல் = விளங்கல். கு. 342. 387. பிறத்தல். வி. 61. ஓர் விகாரம்: மெய்யாயினும் உயிராயினும் சாரியையாயினும் உயிர்மெய்யாயினும் உண்டாதல். கு. 154. வி. 20. இராசா. கு. 276.

தொன்ற எழுவாய் = முதலாம் வேற்றுமைத்தொகை. [வி. 91.]

தொ

தொளவை = தவ்வை. முதேவி. வி. 317.

ந

நகுதல் = நிரித்தல், நகைத்தல். வி. 76.

நகுதிர் = நகைத்தீர். வி. 76. [79.]

நகை = நிரிப்பு, நகைத்தல். வி. 76. [வி. 56.]

நகைத்தல் = சிரித்தல்.

நக்கு. [நகு. வி. 82. (சு.)] கு. 317.

நங்கை = பெண்ணிறமெந்தான். [வி. 47.]

கு. 277.

நஞ்சு = விஷம். வி. 32.

நடித்தல் = கூத்தாடல். வி. 120.

நடுங்கல். கு. 387.

நடுதல் = பயிர் ஆக்கல். வி. 82.

நடுநிலை = தராசுமுள்ளு ஒருபுறத்துஞ் சாயாமல் நடுவாக நிற்பது, அதுபோல, மாணக்கன் அறிவுசிறிதாகில் பெரிதாகவும் பெரிதாகில் சிறிதாகவும் உணர்த்தப்படுகாமையும், ஒருவனிடத்தில் விருப்பாகவும், ஒருவனிடத்தில் வெறுப்பாகவும், உணர்த்தப்படுகாமையுமாம். கு. 29.

நடுவன்மை = நடுவு + அன்மை = நீதியல்லாதது. வி. 96.

நட்டல் = சிநேகஞ்செய்தல். வி. 33. 188. [நன். 76.]

நட்டி = சிநேகம். [நன் + பு. வி. 96.] வி. 33.

நணியது = சமீபமுள்ளது. வி. 40.

நண்ணல் = கிட்டல், உண்டாதல். வி. 89. கு. 210.

நந்து = சங்கு. 378.

நம்பி = ஆணிற் சிறந்தவன். கு. 274. [வி. 74.]

நயத்தல் = விரும்புதல். வி. 33.

நயம் = நியாயம், தகுதி. கு. 383.

நரகர் = நரகவாசிகள். கு. 261. 381.

நலம். வி. 96.

நலிதலோசை = கலந்தலோசை. கு. 88.

நலிதல் = வருந்திக்கூறுதல். கு. 88.

நல்குதல் = அளித்தல். வி. 152. 72.

நல்லினம் = நல்லோர் உறவு. வி. 76.

நலிந்ரோக்கினிமை = படித்தவருக்கு இன்பந்தருதல். கு. 13.

நலவ = குற்றம். வி. 95.

நளன் = ஓரசன் பெயர். வி. 93.

நறவம் = நறவு = நல்லவாசனை. வி. 63. வி. 79.

நனி = மிக. கு. 86. 272. 388. பெரும்பால். கு. 207. வி. 35.

நனை = அரும்பு. வி. 114.

நன் = நன்றாக. கு. 26. 96.

நன்காடு. கு. 267. (நல்ல.)

நன்கு. வி. 96.

நன்மை. வி. 96.

நன்மொழிபுணர்த்தல் = நல்ல சொற்களைச் சேர்த்துவைத்தல். கு. 13.

நன்றி = உபகாரம். வி. 95. 96.

நன்று = நன்மையானது. வி. 93. 33.

நா

நா = நாகு. வி. 82. கு. 74. 376.

நாகு = இளைமை, இள மரம். கு. 93. 94. 317.

நாடுதல் = தேடுதல். வி. 72.

நாட்டம் = கண். கு. 376.

நாட்டல் = தாபித்தல். கு. 11.

நாணுதல் = வெட்டுதல். வி. 95.

நாதன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாமம் = படர்க்கைப் பெயர்ச் சொல். கு. 125. பயம். வி. 157.

நாமுடி = நாகுதுணி. 80.

நாயகம் = சிரேட்டம். வி. 152.

நாயகன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாலறிவுயிர் = தும்பிவண்டு முதலியவை. கு. 380.

நாழி = ஓர் அளவு. 89.

நான் = நட்சத்திரஇராசி. கு. 276. நர்வாய்பாடு. வி. 74.

நாற்கணம் = வன்கணம் மென்கணம் இடைக்கணம் உயிர்க்கணம், என்னும் நால்வகைக் கூட்டம்.

நாற்றம் = கந்தம். கு. 386.

நான் = தன்மையொருமைப் பெயர். கு. 294.

நான்முகன் = நான்கு முகங்களை யுடைய அருகன். கு. 56.

நான்மை = நான்கு.

நான்மொழி = பெயர் வினை இடை உரி என்னும் நான்கு சொற்கள். வி. 43.

நி

நி. வி. 123. (உ.)

நிகர் = நிக்கர்கின்ற; ஒத்த. கு. 26. வி.

நிகர் (நிகீர) = ஒப்பு. வி. 109. 76. 95.

நிகர்த்தல். வி. 76.

நிகழ்பல்ல = நிகழ்காலம்ல்லாத இரண்டுகாலம். கு. 245.

நிகழவு = நிகழ்தாலம். கு. 423.

நிதி = திரவியம். வி. 79.

நிதியப்பொருள் = அழிவில்லாப்பொருள்.

நிமித்து=நிமித்தம்; காரணம். கு. 49.

நிமிர்தல்=நெருங்குதல். வி. 64.

நியதி=நியமம், நிச்சயம்.

நியதிப்பெயர்=நியமமுடையபெயர்.

நிரல்=முறை, வரிசை. வி. 194. கு. 246.

நிரல்பட=வரிசைப்பட. கு. 16.

நிரனிறை. கு. 455.

நிரை=வரிசை. வி. 64.

நிரையசை. வி. 170.

நிர். வி. 166. 123. (உ.)

நிலம்=நாடு. கு. 273.

நிலவுதல்=விளங்குதல். கு. 427.

நிலன்=இடப்பெயர். கு. 276. [நிலம்.

வி. 17.]

நிலை=இருத்தல். கு. 456. வி. 61. நில

மை, உறுதி. வாசலிலை. வி. 120.

நிலையிற்பொருள்=நிற்பனவாகிய அச

ரப்பொருள்.

நிழற்றல்=நிழைத்தருதல். கு. 258.

நிறம் = வெண்மை கருமை முதலிய
வண்ணங்களால்வரும்பெயர். கு. 276.

வருணம். வி. 60.

நிறீது=நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]

நிறுத்தக்குறிப்பு = முற்றுச் சொல்லின்
அடையாளம். வி. 165.

நிறுப்பு=நிலைநிறுத்தல். கு. 17.

நிறுவுதல், நிறுத்தல்=ஸ்தாபித்தல். நிற.

பா. 14. வி. 74.

நிறை=சால்பு. வி. 120.

மனஅடக்கம். கு. 384.

நிறைகோல்=துலாக்கோல். தராசு. கு.

26.

நிற்ப=நிற்க. வி. 32. [86.]

நினைத்தல்=எண்ணல். கருதல். யோசித்

தல். வி. 124.

நினைவு=எண்ணம்.

நின்=நீ எனபது திரிந்த நின். கு. 218.

வி. 73.

நின்றபயனின்மை=சொல்லின்றது, அதற்

குப் பயனிலாதொழியச் சொல்லல்.

கு. 12.

நீ

நீ. வி. 73.

நீங்கல் = விட்டுநீங்குதல், பிரிவையுண்

டாக்குந்தொழிலின்றிப் பிரிவையுண்

டுத் தன்னிடத்திலுடைய பொருள்.

கு. 299. 387.

நிடு=நெடுங்காலம், என்றைக்கும். 63.

[வி. 120.]

நிட்டல்=நீட்டலனைவ. கு. 409. குற்

றெழுத்தை நெட்டெழுத்தாகக்கல். கு.

155. வி. 41.

நிதி=நியாயம். வி. 95.

நித்தம்=வெள்ளம். வி. 82.

நித்தல்=ஹக்கப்படுபொருள். கு. 296.

நித்து=நீக்கு. வி. 37. நீந்துவரும்நிலை.

கு. 454.

நித்து=விட்டு. (நீ.) வி. 124.

நீயிர்=முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.

294.

நீர்=சலம். குணம். வி. 35. [நீர்=குணத்

தையுடையன. வி. 93.]

முன்னிலைப்பன்மை. வி. 73.

நிலி=அரக்கி. கு. 389.

நீல்=நீலம். கு. 156. [வி. 41.]

நீயிர்=முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.

294.

நு

நுகர்தல்=உண்ணல். வி. 81.

நுகர்வு=அனுபவித்தல். இன்பம். வி.

111.

நுட்பம்=பொருள்நுணுக்கம். கு. 18.

நுணுக்குதல்=நுட்பமாகத். வி. 87.

நுண்=நுட்பமான. [நுண்மை. வி. 121.]

நுதலிப்புருதல்=இதனைச்சொல்லுவேன்

என்றுசொல்லிப் புகுதல். கு. 14.

நுதல்=நெற்றி. வி. 154.

நும். வி. 74.

நுவல் = பாட்டுசொல்லின் வரலா

று. கு. 3. சொல்லல். கு. 390.

நுவல்வோன் = ஆசிரியனது வரலாறு.

கு. 3.

நுவற்சி=சொல். கு. 390.

நூ

நூலாசிரியன்=நூலுழைத்தகர்த்தா.

நூலுரையாசிரியன்=நூலைக்கற்பிக்கும்ஆ

சிரியன். கு. 28.

நூல் = நூல்வரலாறு. கு. 3.

சாஸ்திரம். கு. 24. ஈற்றுதல். கு. 25.

நூறுதல்=பொடியாக்குதல். நிற. பா. 12.

நூன்முகம் = முகவுரை. நூலக்குமுகம்

பேற்றிற்றிருத்தல். கு. 1.

நெ

நெஞ்சம்=நெஞ்சு.மாப்பு.மனம். அந்தக்
கரணச்சாட்டு. வி. 40. 124.
நெடிய=நெடுமையான். வி. 121.
நெடிவனபெடை=நெட்டெழுத்தளபெ
டுத்தல்.
நெடிவல்=நெட்டெழுத்து. கு. 65. 129.
நெடுமை, தீர்க்கம். வி. 4.
நெடும். வி. 121.
நெட்டுயிர்=உயிர்நெடிவல். கு. 126.
[வி. 121.]
நெய்தல்=ஐந்திணையில் ஒன்று. கு. 276.
கடல்சார்ந்தஇடம். வி. 220.
நெய்யரி=பன்னாடை. கு. 38.
(நெய்யை உருக்கி வடிவெடுப்பெருட்டு இதன்
மேல் விடும்போது சாமான நெய்யை ஒருகவிட்
டெக கசட்டைப்பற்றிக்கொள்ளும்.)
நெருநல்=நெற்று. வி. 25.
நெறி=வழி. வி. 95. முறை. கு. 194.
199. கடன். கு. 253.

நே

நேரகை. வி. 169.
நேர்=நேர. வி. 109. உடன்படல். கு.
427. சமமான. கு. 16.
நேர்ச்சி=நடப்புப்பொருள். கு. 298.
நேர்தல்=பொருந்தல். கு. 361.
நேர்ப=தழுவிக்கொள்வர் புலவர். கு.
427.

நை

நைதல்=பலவீனம். தளர்ச்சி. வி. 112.
தன்மாத்தினாயிற் குறுகுதல். கு. 95.
120.

நொ

நொடி=ஒருமாத்தினாயினவரு. கு. 100.
வி. 16. சொல். கு. 390.
நொடிதல்=சொல்லல். கு. 390.
நொய்மை=கனமில்லாதது. இலேசு.
[எட்டேறில் ஒன்று. கு. 386.]
நொய்ய=நொய்மையானவை. வி. 125.
[93.]

நோ

நோகுதல்=வருத்தமடைதல். வி. 82.
நோக்கு=கண். வி. 37.
நோக்குதல்=பார்க்குதல். வி. 37.
நோற்றல்=பொறுத்தல். வி. 27.

ப

ப=பல்லோர்படர்க்கை விருதி. கு. 327.
பகருதல்=கற்பித்தல். கு. 39. சொண்
ல். கு. 390.
பஃரெடை. யாப். 60.
பகர்ச்சி=சொல். கு. 390.
பகழி=கணை. அம்பு. கு. 389.
பகாப்பதம்=பிரிக்கப்படாத பதம்.
கு. 128. வி. 122.
பகுதி=முதலினை. கு. 133. பிரகிருதி
என்னும் ஆரியமொழித்திரிவு, அதி
தன்னியல்பினால் நிற்கையாகல் பகுதி
யாம். கு. 133. 134.
பகுத்தல்=பிரித்தல். கு. 281.
பகுத்துணர்தல்=ஆராய்ந்தறிதல்.
பகுபத உறுப்பு = பகுக்கப்படும் பதத்
தின் அவயவம். வி. 123.
பகுபதம் = பிரிக்கப்படும் பதம். கு.
128. 132. வி. 123.
பகை=பகைதொடர்பொருள். கு. 298.
பக்கம்=விதம். வகை. பட்சம். வி. 32.
பசு=பசும். பசுமையான. 70. 121. (பச்
சு, பாசு, பைம்.)
பசை=ஆசை. வி. 95. 11.
பச்சரிசி. வி. 121.
பஞ்சி=பஞ்சானது. கு. 24.
படர்க்கை=படர்க்கையிடம். கு. 266.
324. பேசுவோனையும் அவன்முன்னிற்
போனையும் அல்லாத மற்றப்பொரு
ளைக்குறிக்குஞ் சொல். கு. 285.
படர்க்கைமுப்பெயர்=படர்க்கையிடத்
தையுடைய உயிர்நினைப்பெயர், அஃ
றினைப்பெயர், விரவுப்பெயர் என்றோ
மாவகைப்பெயர்கள். கு. 435.
படர்க்கையோர் = படர்க்கையிடத்தோ
ரை. கு. 303.
படர்க்கைவினைமுற்று = படர்க்கைவினை
முற்றுச்சொல். கு. 295.
படர்ச்சி=நடை. கு. 46.
படர்தல்=ஏகுதல். கு. 272.
பரவிப்போகுதல். வி. 88.
படலம்=அதிகாரம். கு. 4. பலபொருள்
கொண்டது. கு. 17.
படாகை=விருது. கு. 91.
படாஅன் = உடன்படான், கலவான்.
கு. 11.
படி, படிக்கு, படியாக, படியால். வி. 164.

படு. வி. 105. 124.

படுதொகை. வி. 157. (W.)

புடித்தல் = தாழ்த்திக்கூறுதல். கு. 58.

ஆக்குதல். வி. 124.

படுத்ததல். வி. 124.

படைக்கலம் = ஆயுதங்கள். வி. 84.

பணி = தொழில். வி. 96.

பணிதல் = வணக்கம். வி. 94.

பணித்தல் = சொல்லுதல், உரைத்தல்.

கு. 431. வி. 95. 133.

பணிலம் = சங்கு. வி. 81. 137.

பணை = பெருமை. வி. 27.

வயல். வி. 81.

பணைத்தல் = பெருத்தல். வி. 32.

பண்டமாற்று = விசைகூறுதல். கு. 101.

பண்டம் = பதார்த்தம். வி. 208.

பண்டு, பண்டை = பழமை. வி. 26.

பணிப்பகாரி நிலைப்பதம். கு. 135.

(செம்மை முதலியவை சொல்லியபாற்பகுபதம்; ஆயினும் பொருள்நிலையார் பகாப்பதம். இவை மை விருதி இன்றி கடக்காததினால் இவ்விருதி மையம் பகுதியாக வைக்கும்.)

பண்பு = குணத்தோடு குணிக்குண்டாகும் ஒற்றுமையையும், வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலியவையுடையவற்றி வருவது. கு. 406. குணம். வி. 76. 143.

(ஐம்பொறியால் உணரப்படுவதென.)

பண்புத்தற்கிழமை = குண சம்பந்தப்பொருள்.

பண்புத்தொகை = “ஆகிய” முதலிய பண்புருபு தொக்கிநிற்பவை. கு. 152.

496. வி. 154.

பண்புருபு, “ஆகிய.” கு. 406.

பண்புவமை. வி. 204.

பதம் = பதர். வி. 92. கு. 338.

பதப்பணர்ச்சி = சொல்லொடு சொல் கூடுதல்.

பதம். கு. 253. 254. 259. எழுத்தாலாகிய பதத்திலக்கணம். கு. 57.

எழுத்துகள் பிறபொருளைக்காட்டுகிற சொல். கு. 218 பாதம். வி. 79. 61.

பதவுரை = சொற்பொருள். பதப்பொருள். கு. 21. 22.

பதி = இடம். வி. 41.

பதிகம் = தொகுத்துச் சொல்லுதல். கு. 1.

“பதிகம் மொழி பல்வகைப் பொருளைத் தொகுப்பதால் சொல்லுதலென.”

பத்தினீற்றுயிர்மெய் = பத்தென்னும் எண்ணின் நிலைமொழியினது இற்றிலுள்ளதுகர உயிர்மெய்யெழுத்து. கு. 198.

பந்தனம் = கட்டுதல். வி. 197. 201.

பந்தி = ஒழுங்கு. வி. 61.

பயத்தல் = வினைதல். வி. 145. பயன். வி. 76.

உண்டாக்கல். வி. 95.

பயம், பயன் = பலன். கு. 10. வி. 76. 112.

பயனிலை = பொருள்நிலை. கு. 295. வி. 129.

பயனுரை = இப்படிச் சொன்னதினாலே வந்தபயன் இதுவெனக்காட்டி எழுதுமுறை. கு. 21.

பயனுவமை. வி. 204.

பயிதல் = சொல்லுதல். கு. 41.

பரண் = பரணென்னும் பெயர். கு. 211.

(காவற்பரண்.)

பரதன் = பரதராசன். வி. 89.

பரத்தல் = விரித்தல். கு. 372.

பரத்தை = வேசி. வி. 63.

பரவை = கடல். வி. 37. [பரவதல். வி. 96.]

பரா. வி. 123. (உ.)

பரிசம் = ஊறு. கு. 386.

(வெம்மை, தன்மை, மென்மை, வன்மை, சொய்மை, சீர்மை, சருச்சுரை, பருபருக்கை ஆக: எட்டு.)

பரிதல் = விரும்பல். வி. 86.

பரிதி = சூரியன். சிறு. பா. 3.

பரியது = பெரிது. [பரி. வி. 93.] வி. 121.

பருகுதல் = உண்ணுதல். கு. 40.

பருத்திக்குண்டுகை = பருத்தியடைத்த கிரகம். கு. 34.

பருந்தின் வீழ்வு = தலைமேலாக விழுவின்ற பருந்தின் வீழ்ச்சி. கு. 17.

பருபருக்கை = திண்மை. பருத்துக்கொள்ளல். [எட்டேறில் ஒன்று. கு. 586.]

பருவமாயற்சி = காலத்தோடு பொருந்தச் செய்யுமாயற்சி. கு. 27.

பருவரல் = வருத்தல். கு. 388.

பல = பலவிற்பாற்பெயர். கு. 240.

பலபொருளொருசொல் = பலபொருளைத் தருகிற ஒருசொல். கு. 431.

பலர் = பலர்பாற்பெயர். கு. 240.

பலர்பாற்பெயர் = பலரைக்குறிக்குஞ் சொல்.

பலவகைத்தானு = தோல், இரத்தம், இறைச்சி, மெத்தை, எலும்பு, மச்சை, கவெ

தரீர் என்னிற எழுவகைத் தானுக்கள். கு. 268.

பலவீனீட்டம் = பலபொருளின் கூட்டம். கு. 300.

பல்லவம். ஓர் தேசம்.

பல்லியம் = கீதவாதியம். கு. 391.

விரிந்துந் தொக்குந்தம்முன் விரவிப்பவடுக்கிவருதல்.

பல்லோர்பெயர் = பலர்பாலின் பெயர். கு. 278.

பவணந்தி = ஓர் முனி. நன்னாலைச் செய்தவன். சிறு. பா. 21.

பவம் = பாவம். வி. 87. [41.]

பமுஞ்சூத்திரக்கோன் = மேற்கோன். ஆசிரியவசனம். கு. 81.

பழி = நிந்தை. வி. 210. குற்றம். கொலை. வி. 82.

பழித்தல் = நிந்தித்தல். தூஷித்தல். வி. 210.

பறவை. வி. 96. (0.)

பறை = சாற்றும் பறை. வி. 109.

பீனுவல் = செய்யுள். கு. 24. 54.

பன் = பன்னல். கு. 217.

பன்மைப்பொதுப்பெயர் = உயர்நிலைப் பன்மை, அஃறிணைபன்மைப் பொதுப்பெயர்.

பன்மையிருநிலை = இருபாற் பன்மை. கு. 287.

பன்மொழித்தொடர் = பலசொற்கள் தொடர்ந்து நிற்பவை. பன்மை பன்மைப்பால். கு. 265. 340.

பன்றி = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பன்னரும் = சொல்லுத்தகரிய. சிறு. பா. 21. [வி. 153. 121.]

பன்னுதல் = சொல்லுதல்.

பா

பா, பாவினம். வி. 184.

பாகதம் = எல்லாநாட்டிலும் வழங்குவது. (பிராக்ரதம்.)

பாக்கு = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினையெச்சவிருதி. கு. 343.

பாங்கிற்று = பாங்கினையுடையது. கு. 289. [பாங்கு. வி. 93.]

பாசம் = கயிறு. வி. 137.

பாசிலை. வி. 121.

பாடம் = உரைசெய்தற்பொருட்டு எழுதித் தொழுவ மூலம். “மன்றுபறித்தண்ணைல்,” என்பதை “மண்பறித்தண்ணைல்,” எனப்பாடமொதுவாரூர்

என்றும்பொல்வன பாடவுரை. கு. 21.

பாடல் = சொல்லல். ஓதல். கு. 390.

பாடு = ஏழன் உருபு. வி. 63. மேன்படி. வி. 79.

வாய்பாடு. கு. 340. வி. 96.

பாணன் = புகழ்ந்துபாடுவோன். கு. 390.

பாணி = கை. வி. 79.

பாண் = பாட்டு. வி. 81.

பாண்டிநாடு = பாண்டியநாடு. கு. 273. 239.

பாண்டில். கு. 273.

பாதம் = அடி. வி. 95.

பாயிரம் = வரலாறு. கு. 1.

பாராட்டல் = காட்டுதல். வி. 92. [பார் + ஆட்டல்.]

பார் = பூமி. வி. 121.

பாலகன் = குழந்தை. வி. 120.

பாலது [பால (பன்)] = பாற்று, பாலையுடையது, தன்மையுள்ளது. வி. 93. [85.]

பாலை = ஐந்தினையில் ஒன்று. கு. 276. நீரும் நிழலும்ல்லாத இடம். வி. 220.]

பால் = பகுப்பு. கு. 281. ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பல, என்னும் ஐம்பால்கள். கு. 360. 416. 342. வி. 53. ஏழன் உருபு. வி. 63.

பாவித்தல் = எண்ணல். வி. 124.

பாவைமார் = பெண்கள். வி. 120. [69.]

பாழ் = பாழும். வெறுமையான. வி. 121.

பாழ் = பருந்து. கு. 183.

பாற்று = பாண்மையுடையது. கு. 57. வி. 93.

பான் = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினை எச்சவிருதி. கு. 343.

சிலவிடத்து பத்து என்றும் (உ-ம்.) ஒன்பான் = ஒன்பது, முப்பான் = முப்பது. கு. 61. 194.

பி

பி. வி. 96.

பிங்கலம் = பிங்கலத்தை என்னும் தூல. கு. 392.

பிணக்கம் = வேறுபாடு. வி. 89.

பிணக்கல் = வேறுபடல். வி. 89.

பிணி = வியாதி. வி. 26.

பிண்டம் = பலதொகையையும் உள்ளடக்கிக்கொண்டு பொதுப்பட நிற்கும். பிண்டச் சூத்திரம். கு. 20. பிண்டப்பொருள். கு. 316.

பின்டி=அசோகுமரம். வி. 63.

பித்தி=பித்தத்தைபுடையவன். வி. 152.
[96. 64.]

பிர. வி. 123. (உ.)

பிரதி. வி. 123. (உ.)

பிரிநிலை=இடைப்பொருளுள் ஒன்று, பி
ரிக்கும்படி நிற்பது. கு. 354.

(உ-ம்.) சாத்தனே கொண்டான் எ-ல்.
கொஞ்சுதல் கிணையர் சாத்தனில் கிணைம் பிறர்
எல்லாரும் பிரிக்கப்பட்டார்.

பிரிப்பு=பிரிநிலை. கு. 353. 351. 355.

பிழைபுரடு=தப்பு. கு. 42.

பிளிறல்=ஒலித்தல். கு. 391.

பிற=சொல்லாதொழிந்தவை. கு. 451.

பிறனால்=ஆசிரியவசனம். கு. 23.

பிறப்பு=எழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கண
ம். கு. 57. 74. வி. 18. (J.) ஓர் வாய்
பாடு. வி. 173.

பிறமுதல்=ஒன்றை மற்றொன்றாகச் சொ
ல்லப்படுதல். 425.

பிறந்தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவு =
பிறந்தத்தை அங்கிகரித்துத் தள்ளிவி
டுதல். கு. 11.

பிறந்துந்முற்றங்காட்டல் = பிறருடைய
துலிவுள்ள குற்றங்களை எடுத்துக்காட்
டுதல். கு. 11.

பிறந்துன்முடிந்ததானுடன்படுதல் =
பிறனாலே சொல்லப்பட்ட விசுவிகி
தங்கூத் தான் சம்மதப்படுதல். கு. 14.

பிறவி=பிறப்பு. வி. 95. 96.

பிறவிடைநிலை=வேறு இடைநிலை, அதா
வது விகாரப்பட்டல்.

பிறவினை=பிற கர்த்தாவின்ஊழில். வி.
103.

பிறழ்தல்=மயங்குதல். கு. 451. 32.

பிறன்கோட்கூறல்=தன்னுலின் பிறனது
கோட்பாட்டைச் சொல்லுதல். கு. 14.

பிறிதின்சிறுமை=தன்னில்வேறியது. கு.
306. வி. 62.

பிறிது=மற்றையது. பிறர்மதம். கு. ௨1.
[பிற. வி. 93.]

பிறிதுவிதி=எய்தியது விலக்கும்விதி.

பிறிதொடுபடா அன்றன்மதங்கொளல்=
பிறர் மதத்தோடு கலவாதவனாகித்தன்

மதத்தைத் தான் ஆண்டுக்கொள்வது.
கு. 11.

பின்=ஏழன்உருபு. வி. 63.

பின்வருநிலைஅணி. வி. 207.

பின்னது நிறுத்தல்=முறை பிறழாமல்மு
ன்னவைக்கவேண்டியதைப் பின்வைத்
தல். கு. 14.

பின்னவன்=மகன். வி. 93.

பின்னோன்=வழிநூல்செய்வோன். கு. 7.

பீ

பீ. கு. 177.

பீலி=மயிற்றோகை. வி. 208.

பீழை=துன்பம்.

பு

புகறல்=புகலல். கு. 390. [புகல்+தல்.
வி. 38.]

புகுதல்=உட்பிரவேசித்தல். வி. 72.

புடை=சார்பு, எல்லை. கு. 8. ஏழன் உரு
பு. வி. 63.

புடைநூல்=சார்புநூல். கு. 8.

புடைபெயர்ச்சி=அசைவு.

புணரி=கடல். வி. 27. 86. [வி. 96.]

புணரியல்=பதங்கள் ஒன்றோடொன்று
புணரும் ஆறு உணர்த்துவது. [வி.
153.]

புணர்ச்சி=புணர்ப்பு. சந்தி. கு. 151. [வி.
96.] விகாரம் இயல்பு என இருவகை.

வி. 19. விசுவிகிதம் உருபு என மூன்று
வகையும் ஆம்.

புணர்தல்=கூடுதல். கு. 90.

புணை=மரக்கலம். வி. 96.

புண்டரீகம்=தாமரை. வி. 79.

புதியனபுகுதல் = முற்காலத்தில் இல்ல
ன சிலபிற்காலத்திலக்கணமாநல். கு.
462.

புதுமை. கு. 389.

புரத்தல்=பாதுகாத்தல். வி. 79.

புரத்தின்=உடம்பினுள்விரிந்துகின்ற. கு.
25. (புரம்=சரீரம்.)

புரவி=குதிரை. வி. 153.

புரிதல்=செய்தல். வி. 157.

புரை=புரைய. வி. 109.

புரைதல்=போலுதல். கு. 156.

புலப்படுத்தல் = உணரச்செய்தல். வி.
210.

புலமை=கல்வி. கு. 28.

புலம்பல்=அருதல். கு. 313.

புலவன்=அறிவுடையோன். கு. 276. [வி.
93].

புலன், புலம் = அறிவு. வி. 156. திசை. இடம். வயல். கம்புலன். வி. 34. 218. 376.

புலுதம். வி. 14.

புல்லல் = பொருந்தல். கொண்டுமுடிதல். கு. 246. 319.

புல்லிதம் = புறவிதம். வி. 60.

புல்லியன் = புன்மையுடையோன். வி. 117. 93.

புவி = பூமி. வி. 70.

புழுங்கல் = புழுங்கற்கறி, சோறு, பயறு. கு. 229.

புள் = பறவை. வி. 17. கு. 381.

புள்ளி = மெய்யழுத்திற்குரிய புள்ளி. கு. 89. ஒற்றழுத்து.

புறச்சுட்டு. வி. 5.

புறத்திலக்கணம் = எழுத்தாலாகியபதம், பிறபொருளைத் தருகின்றமையால் புறத்திலக்கணம். கு. 57.

புறப்பாட்டுடல்லை = வேறுமொழியினிடம்.

புறப்பொருள். கு. 220.

புறமொழி = புறத்துவருகிறசொல். கு. 411. புறப்பொருள். கு. 220.

புறம், புறன் = இடம். பக்கம். புறத்தால் வருபெயர். கு. 276. ஏழன் உருபு. வி. 63.

புறவுரை = நூல் சொல்லியபொருள் அல்லாதவைகளைச் சொல்லுதல். கு. 1.

புறனடை, புறநடை = [புறன் + நடை. கு. 210. அல்லது புறன் + அடை. கு. 204.

அல்லது, புறம் + நடை. கு. 219.] வேறு விதமான நடக்கை, அல்லது

புறத்து அடையாய் வந்தது. கு. 20.

புறன் அழிதல் = மற்றவரை நிரந்தித்துப்பேசுதல். வி. 78.

புற்கம் = சிறுமை. வி. 140.

புறல் = கடல். வி. 64.

புறனாடு = புறநாடு. தண்ணீருள்ளதே புனிதம் = பரிசுத்தம்.

புனை = அலங்கரிக்கப்பட்ட. கு. 56. [வி. 153.]

புனைந்துரை = அலங்கரித்துச் சொல்லல். கு. 1.

புன்மை = கீழ்மை. வி. 157. [புல் + மை. வி. 96.]

சம். தஞ்சாவூர் சிமை. தமிழகாடிகளில் ஒன்று. கு. 273

பூ. கு. 30.

பூகம் = கமுகமரம். வி. 110.

பூங்குழல். வி. 157.

பூசல். வி. 96. (0.)

பூட்டுவில். கு. 456. பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.

பூண் = ஆபரணம். வி. 125.

பூத்தல் = மலர்ந்தல். வி. 82.

பூநனை = மொக்குள். (பூ + நனை.) வி. 114.

பூந்தடம். கு. 200.

பூப்பெயர் = பூவென்னும் பல்பொருளொருசொல். கு. 200.

பூழி = தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பூழ் = காடை. வி. 30.

பெ

பெண்டிர் = மனைவி. வி. 62.

பெண்ணெழுத்து = நெடில்.

பெண்பாற்பெயர் = உயர்நினை பெண்பால்பெயர். கு. 277. வி. 52. (8.)

பெண்மை = பெண்தன்மை. கு. 264.

பெண்மைமுதற்பெயர். பெண்மைச் சினைப்பெயர். கு. 283.

பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர். கு. 283.

பெண்ணிழைமுறைப்பெயர். கு. 283.

பெயரியல் = பெயர்ச் சொற்பொருளை விளக்குதலால் பெயரியல். [கு. 258-319.]

பெயரினைச்சம் = அகரவீற்றுப் பெயர்ச்சுறைவு. கு. 167.

பெயரெச்சம் = பெயரெச்ச வினைச் சொல். கு. 322.

பெயரைக்கொண்டு முடிபவை. கு. 340. வி. 143. 87.

பெயர்எஞ்சு வினாவி.

“சாலமும் வினைபுக் கோற்றிப் பாடுவருத பெயர்வோக் லும்பு பெயர் எச் சம்பே.” (அக.)

பெயர்ச்செவ்வணை = பெயர்களிடத்தேவரும் செவ்விய எண்ணிடச்சொல். கு. 360.

பெயர் = எழுத்துகளின் பெயரினிலக்கணம். கு. 57.

பெயர்ப்பண்பதம். கு. 131.

பெயர்த்தொகை = இரண்டு பெயர்கள் சேர்ந்த நிற்பவை. கு. 152. பெயரின் கண்ணே தொக்கதொகை.

பொது

பெயர்ப்பகுபதம் = எட்டுவேற்றுமைகளிலொன்றையேற்று வருவது.
பெய்தல் = ஏற்றுதல். வி. 208. திணித்தல், போடுதல், பொழிதல். வி. 95.
பெரும் = பெரிய. பேர். வி. 121.
பெற்றம் = பசு. கு. 273.
பெற்றி = குணம். தன்மை. கு. 280.

பே

பேகன் = தவணை ஆண். கு. 91.
பேடு = அவி. கு. 264.
பேணுதல் = காப்பாற்றுதல். வி. 30.
பேதை = பேதைமையுடையவன். பெண். கு. 388.
பேதைப்படுக்கல் = பேதைமை ஆக்கல். வி. 124.
பேதைமை. வி. 94. 96.
பேர் = பெரிய, பெரும். வி. 121. 219.
பேர்தல் = போகல். வி. 82. பேர்நது = போய்.
பேறு = பெறுதல். வி. 89. 96.

பை

பைம் = பசுமையான. வி. 93. 121.

பொ

பொங்கு = பொங்குதல். வி. 82.
பொச்சாப்பு = மறப்பு. கு. 384.
பொதிதல் = மூடுதல். கு. 290.
பொதியில் = பொதுவில். கு. 239.
பொது = பலவற்றினையேற்பது. கு. 275.
பொதுச்சாரியை = விசுவாசம், உருபு என்றமூன்று புணர்ச்சிகளிலுள் தனி மொழிகளிலும் வருதல். கு. 244.
பொதுச்சீர். வி. 176.
பொதுப்படக்கூறல் = பொதுவாகச் சொல்லல்.
பொதுப்பெயர் = இருபின்னக்கும் உரிய பொதுப்பெயர். கு. 282. 159. விரவுபெயர்.
ஒர் இனத்தாக்கெல்லாம் உரியது. வி. 48.
பொதுமை = பொதுத்தன்மை. கு. 400.
பொதுமொழி = ஒருகால் ஒருபொருளையும் ஒருகால் பலபொருளையும் தருகிற பொதுச்சொல். கு. 19.
பலபொருள்களை யுணர்த்தும் பொதுச்சொல். கு. 37.
பொதுமபர் = சொல். வி. 63.

பொரு

பொதுவியல் = பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களின் ஒழிபையும் பொதுமையையும் உணர்த்தி நிறுத்தல். [கு. 393—460.]
பொதுவெழுத்து = ஆரியத்திற்குள் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்து. கு. 274.
பொதுவளம் = நெருங்கல். தழைத்தல். கு. 368.
பொம்மென = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 114.
பொய்கை = குளம். வி. 110.
பொய்த்தல் = பொய்சொல்லல். வி. 40.
பொரிதல் = பொரிந்திடுதல். வி. 41.
பொருட்டு = நிமித்தகாரணப் பொருள். கு. 298. வி. 60.
பொருட்டுப்பொருள். வி. 60. 140. 164.
பொருட்புணர்ச்சி = பதத்தோடுபதஞ்சேருஞ்சேர்க்கை.
பொருணிகை = வினாவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முதலாகிய பொருணிகைகள். கு. 436.
பொருண்மை = பொருள்கொள்ளுதல் தன்மை. கு. 427. [வி. 94.]
பொருதல் = சண்டைசெய்தல். வி. 27.
பொருநர் = கூத்தாடிகள். [வி. 95.]
பொருதுதல் = ஒத்தல். ஒருவர் மற்றொருவர் போல வேடங்கொள்ளும் பொருநர் தொழில். கு. 208.
பொருந்தல் = ஒன்றுதல். அமைதல்.
பொருவு = உவமை. ஒப்பு. வி. 153.
பொருள் = பொருளான = பொருளையுடையன. வி. 34. 93. கு. 272.
பொருளணி. வி. 202.
பொருளாகுபெயர். வி. 162.
பொருளாகிரியர் = னாளுக்கு அர்த்தஞ்செய்யவன்.
பொருள் = பெயர்ப்பொருள். கு. 291.
பொருட்பெயர். 276. அர்த்தம். கு. 10. வி. 214. 217.
பொருளறிந்து = எழுத்தா, சொல், பொருள், அணி, யாப்பு. [சிறு. பா. 10.]
பொருள்கோள் = அந்வயம், சொற்கள் பொருள்கொள்ளுங்குணம். கு. 452. 460. [வி. 96.]
பொருண்மயக்கம் = பிரிதொன்றன் பொருளொடு தன்பொருள் விடாது தமையங்குதல். கு. 317.

(உ-ம்) கோட்டிச்சை குறைந்தான் =
கோட்டைக்குறைந்தான்.
பொலி = தூற்றுகெல்லின் குப்பை. கு.
316.
பொழிப்பு. யாப். 41.
பொழிப்புரை = தொகுத்தாரை. கு. 21.
பொழில் = சோலை. வி. 64.
பொழுது = காலம். கு. 416.
பொறி = ஊம்பொறிகள். வி. 120. கு. 376.
பொறை = பாரம். வி. 96. பொறுமை.
கு. 27. 388.
பொற்பு = அழகு. வி. 93.
பொன்றல் = சாதல். வி. 82.

போ

போ. வி. 81.
போக்கல் = போகவிடுதல். வி. 103.
போது = பூ. அலர். வி. 110. கு. 368.
பொழுது, வினைப்பகுதி. வி. 125.
போர் = நெற்போர். யுத்தம். வி. 23.
[பொரு. வி. 96.]
போர்த்தல் = மூடுதல். வி. 29.
போலி. வி. 17. கு. 57. 122. 123. 239. 267.
முதற்போலி = முதலிலே ஒருமுத்
துக்கு மற்றொருமுத்து வந்தமறி
ஒத்துநடப்பது. கு. 123.
இடைப்போலி = நடுவிலே மற்றொரு
முத்துவந்து ஒத்துநடப்பது. கு. 123.
124.
கடைப்போலி = கடையிலே மற்றொரு
முத்துவந்து ஒத்துநடப்பது. கு. 122.
போதுதல் = ஒத்தல். வி. 76.
போல், போல. வி. 109.
போற்றுதல் = காத்துக்கொள்ளுதல், எ
ண்ணுதல். கு. 9. வி. 35.

ம

மக்கோன் = மகர்க்குறுக்கம். கு. 60. 61.
99. வி. 15. (L.)
மக = குழந்தை. வி. 23.
மகே = பெண். கு. 277.
மகர்க்குறுக்கம் = தன்மாத்நிறையிற்குறை
ந்த மகரம். கு. 96. வி. 15. (L.)
மகிதலம் = பூமி. வி. 64.
மகிழ் = ஓர்மரம். வி. 152.
மகிழ்தல் = சந்தோஷித்தல். வி. 85.
மக்கலம் = கபமாதிய சொற்களைச் சொ
ல்லுதல். கு. 287.

மச்சை = மூளை. கு. 268.
மஞ்சை = மயில். கு. 454.
மடக்கு = மடக்கணி. வி. 197.
மடந்தை = பெண். கு. 277.
மடல் = இலை. வி. 152.
மடற்பனை = மடற்கொண்டபனை. கு. 33.
மடி = சோம்பல். வி. 95.
மண்ணுக்கட்டி. வி. 124. (8.)
மதம் = மனத்தின் கொள்கை. கு. 11.
மதி = புத்தி. வி. 125. மாதம். கு. 276. =
திங்கள். வி. 157.
இடைச்சொல். கு. 372. 444.
மதியம் = சந்திரன். வி. 63.
மது = தேன். வி. 79.
மந்தி = குரங்கு. வி. 389.
மயக்கம் = இணக்கம். கூடுக்கூட்டம். கு.
110. 113.
மயங்கல் = கூடல். கு. 115.
வரம்புகடந்து வருதல். கு. 444.
இணங்குதல்.
மயங்கவைத்தல் = இதுவோ அதுவோ
எனத் துணியப்படாமற் சொல்லல்.
கு. 12.
மரபு = தன்மை. கு. 7. பழமை. கு.
275. (ஆக்கப்பாடின்றி பழையமையாக
இருப்பது.) வழி. கு. 416. 429. வி. 163.
மரப்பெயர்கள். வி. 161.
மரியாதைப்பன்மை. வி. 138. கு. 420.
மருங்கு = இடம். கு. 450.
மருதம் = ஊர்நிலையில் ஒன்று. கு. 276.
வயலும்வயல்சார்ந்த இடமும். வி. 220.
மருத்து. வி. 26.
மருவுதல் = வருதல். கு. 174. தருவுதல்.
வி. 183.
மருளல் = மயங்குதல். வி. 113.
மருள் = மயிர்க்கம். வி. 39.
மருஉ = மருஉமொழி. இலக்கணமில்
லாமற் சொல்லுக்குறைத்துப் பெரி
யோரால் வழங்குஞ்சொல். கு. 239.
(மருவுதல்.)
ஒருவர் சொப்பவேன்பட நானே நிரந்தர
நெத்தம் கீழ்ப்பொரு சொப்பை.
மறை = தாமரை. கு. 156. வி. 42.
மலக்கு = விலாக்கு. வி. 152.
மலர் = அலர். பூ. ஒருவாய்பாடி. வி. 173.
மலாடி = மலையாடி [மலையமலாடி. கு.
239.] மலையாளம். தமிழ்நாடுகளில்
ஒன்று. கு. வி. 3.

மலி=நிறைந்த. கு. 56. [வி. 153.]
 மல்குதல்=நிறைதல். சிற. பா. 1.
 மல்லல்=செழிப்பு. வி. 119.
 மறம்=வறுமை. வி. 60. வீரம். கு. 384.
 மறவன் = பாலைநிலத்தான். படைவீரன்.
 கு. 276.
 மறவி=மறந்துசெய்யுங்குற்றம். கு. 384.
 மறித்தல்=தடுத்தல். வி. 79.
 மறிநிலை. வி. 198. [மறிதல். வி. 153.]
 மறுகுதல்=மயங்கல். வி. 133.
 மறுதலை=எதிரி. கு. 53.
 மறுத்தல்=நீக்கல். இல்லையெனல். வி.
 81. 209.
 மறை=எதிர்ப்புறுத்தல். கு. 427. இரகசியம். வி. 109.
 மறைதல். கு. 387.
 மற்று=இடைச்சொல். கு. 365.
 மற்றையது. கு. 366.
 மற்றொன்றுவிரித்தல் = சொல்லத் தொடங்கியது நிறுத மற்றொன்றை இடையிலே விரித்துச்சொல்லுதல். கு. 12.
 மனக்கோட்டம்=மனக்கோணல். கு. 25.
 மனை=வீடு. வி. 125.
 மனையாட்டி=மனைவி. கு. 298. [மனை+ஆன+தி. வி. 93.]
 மன்=பெரும்பான்மை. கு. 165. மிகுதி. கு. 252. 184. 304.
 (சிறுபான்மை ஒவ்வாத.)
 இடைச்சொல். கு. 364.
 மன்மகன்=அரசனுடைய குமாரன். கு. 37.
 மன்றல்=கலியாணம். கு. 389.
 மன்னுடைமன்றம்=இராச்சபை. கு. 53.
 மன்னுதல்=நிலைபெறுதல். கு. 53. வி. 86.
 மன்னு=அசைநிலை. வி. 94.

மா

மா=குதிரை. வி. 65. இடைச்சொல். கு. 371. பெரிய.
 மாக்கள். வி. 69.
 மாசு=குற்றம். வி. 39.
 மாடம்=மானிகை. கு. 55. வி. 63.
 மாடா=மாடனே. கு. 158.
 மாடு=மாட்டு. வி. 63.
 மாட்சி=அழகு. பெருமை. கு. 4. 13. 26.
 [வி. 96.]
 மாட்டு. வி. 125.

மாட்டெறிந்தொழுகல்=இது இதற்கும் ஆம் என மாட்டுதல். இதுவும் அதுவென எடுத்தெறிந்து போதல். கு. 14.
 மாண்=மாட்சிமை. வி. 156.
 மாண்பு. வி. 96.
 மாதர்=பெண்டிர். வி. 114.
 மாதவி=வசந்தகாலமல்லவிகை. வி. 110.
 மாதா=பெண். வி. 277.
 மாதோ=அசைநிலை. வி. 81. 116.
 மாத்நிலை=அளவு. மிதம். மட்டு. வரை. எழுத்தின் அளவிலக்கணம். கு. 57. 99. 100. வி. 16.
 மாந்தர்=மனிதர். வி. 5.
 மாயம்=மாய்கை. வி. 120.
 மாய்தல்=கெடுதல். கு. 229.
 மாய்த்தல்=கெடுத்தல்.
 மாரி=மழை, மேகம். வி. 70. 95.
 மார், உயர்நிலைப் பன்மைப் படர்க்கை விருதி. கு. 327.
 மார்பு=நெஞ்சத்தால் வருபெயர். கு. 276.
 மாலை=பலவற்றால் தொடுத்ததொடை. வி. 212.
 மாள=இடைச்சொல். கு. 375.
 மாளுதல்=இறத்தல். வி. 81.
 மாறுகொளக்கூறல் = முன் சொன்னதற்குப் பின்சொல்லுவது விரோதப்படி சொல்லல். கு. 12.
 மாறுகொள்=விரோதமாகக் கொள்ளல். கு. 11.
 மாறுதல்=மயங்குதல். கு. 121.
 மாறுபடு புகழணி. வி. 210.
 மாற்றம்=சொல். கு. 390.
 மாற்றன்=சத்தரு. வி. 23.
 மான. வி. 109.
 மானல்=ஒத்தல். கு. 223.
 மான்=மிருகத்தின் பொதுப்பெயர். வி. 157.

மி

மிகல்=அதிகரித்தல். கு. 170. 178. 388.
 மிகுதி=மிகுதிப்பொருள். கு. 364. வீண் பெருமை. வி. 23. பெருமை. வி. 109. கு. 389.
 மிகைபடக்கூறல் = அதிகப்படுத்த சொல்லல். கு. 12.
 மிகையொற்றறுமைஉருவகவணி. வி. 205.
 மிக்குமுடிதல். கு. 158. 92.

மிக்கோன்=உயர்ந்தவன். கு. 448.

மிசை=மேல். கு. 90. 96. 149. வி. 63. 162.

[மிசைத்தே=மிசை + த்து + ஏ. வி. 93. 111.]

மிடறு=கண்டம். கு. 75.

மிதிலை=ஒர் தேசம். வி. 81.

மியா=முன்னிலை இடைச்சொல். கு. 171.

அசைச்சொல். கு. 93. 372.

மிழற்றல்=பாடுதல். வி. 81.

மினிர் தல்=கதிர்வீசுதல். வி. 31.

மின்=மின்னல். கு. 217.

பன்மை முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்று விருதி. கு. 337.

மீ

மீ=மேல். கு. 81. 178.

மீகண்=கண்ணினது மேலிடம். கு. 178.

(இலக்கணப்போலி.)

மீக்கற்று = புகழ்மேலாகிய சொல். கு. 178.

மீந்தோல்=மேற்றோல். கு. 178. [வி. 154.]

மீளுதல்=திரும்பிப்போதல். வி. 82.

மு

முகத்தல் = முகத்தலளவை. வி. 409. மொண்டு கொள்ளல். வி. 89.

முகத்தால்=உறுப்புகளால். கு. 54.

முகவுரை=துறுக்கு முகம்போலச் சிறந்திருப்பது. முன்னுரைக்கப்படுவது. கு. 1.

முகில்=மேகம். வி. 63.

முக்காலம்=இறந்தகாலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம் என மூன்று நேரம். வி. 78. கு. 423.

முக்குடை=பொன்மணிமுத்து இவைகளாலாகிய குடை. கு. 258. 343.

முக்கூற்று=ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்னிற மூன்று பால்கள். கு. 331.

முச்சகம்=மூன்று உலகம். கு. 258.

முச்சுட்டு=அ, இ, உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல். கு. 163.

முடத்தெங்கு = முடங்கியதெங்கு. 35. கு.

முடிதல்=சாதல். வி. 103.

முடித்துக்காட்டல் = தான் சொல்லிய இலக்கணவிதிகள் இருக்கும்படி இலக்கியங்களை முடித்துக்காட்டல். கு. 74.

முடிந்தது முடித்தல் = சொல்லி முடிந்ததைத் தொகுத்து முடித்தல். கு. 14.

முடிப்பு = சொல் பொருள் முடிவு. கு. 7.

முடிவிடங்குறல் = தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியத் தோன்றும்

இடத்தைச் சொல்லுதல். கு. 14.

முடை=கந்தம். வாசனை. வி. 93.

முதலெழுத்து = சார்பெழுத்துக்குக் காரணமான தலைமையான எழுபுத்தல். கு. 71.

முதல், முதற்று. வி. 93.

முதல்=ஆதி. கு. 91. 95. 58. ஏழன் உருபு. வி. 63.

அடைமொழிகளைக்கொள்ளும்பெயர். வி. 444. 282. 283.

முதல்வினை=கர்த்தாவின் ஒருமில். கு. 345.

முதற்குறி = செயப்படு பொருளோடொற்றுமையுடையது.

முதற்காரணம்=ஆதிகாரணம். கு. 58.

முதற்குறிப்பு=ஒருபாட்டிலே முதல் நிற்குஞ் சொல்லுமாத்நிரல் குறித்ததும்,

ஒரு சொல்லில் முதலநிற்கும் எழுத்தை மாத்நிரல் குறித்ததும். கு. 269.

முதற்குறை. வி. 41.

முதற்பெயர் = முதலைப்பற்றிவரும் பெயர். கு. 282.

முதற்பொருள்=ஆதிகாரணப்பொருள். முதலவினியு=அடிநாவின் ஓரம். கு. 77.

முதலிலை=ஒன்றுடன் ஒன்றிக்கு முன்னிற்கும் இலக்கணம். கு. 57. பகுதி. வி. 71.

முதலுல்=ஆதிநூல். கு. 56.

முத்தகுறி=மூன்றுதகுறிவழக்கு. கு. 267.

முநீர்=கடல். கு. 391.

முப்பான் ஏழ்=முப்பத்தேழு. கு. 61.

மும்மை=மூன்று. கு. 4.

முயற்சி=நால்வகைத்தொழில். கு. 72.

முயால்=முசல். வி. 63.

முயிறு=மந்தி.

முரசம்=முரசு=பறை. கு. 391.

முரணை=மாற. கு. 324.

முரணுதல்=திரிக்குதல். கு. 194. மாறுதல். கு. 324.

முரண், முரணுதல் = விகாரப்படுதல்.
யாப். 36.

முரண்கொள் சிந்தை = மாறுதலுள்ள மனம். சூ. 31.

முரள்=இப்பி. சூ. 378.

முருக்குதல்=கெடுத்தல். சூ. 25.

முருந்து=இறகின் அடியிற்குருத்து. வி. 109.

முல்லை=ஒர் பூ. வி. 76. ஊத்தினையில் ஒன்று. சூ. 27. காடுங் காடுசார்ந்த இடமும். இது இடைநிலம். வி. 220.

முழக்கு=ஒசை. சூ. 391.

முழக்கல்=ஒலித்தல். சூ. 391.

முழுமதி=பூரணசந்திரன். சூ. 258.

முழை=சூகை, மலையினுட்கூகை. சூ. 152.

முறுவல்=நகை. சிரிப்பு. முறுவலித்தல். வி. 76.

முறை=வரிசை, ஒழுங்கு. சூ. 71. முறை நிரணிறை. சூ. 79.

முறைப்பெயர்=முறைமையைப்பற்றிவரும்பெயர். சூ. 282.

முறைமைப் பொருள் சூ. 298 = எழுத்துக்கள் முன்பின்னிற்றுகுமுறையிலக்கணம். சூ. 57.

முறையடைதல் = ஒன்றையொன்று விசேடித்து வருதல். 444.

முறையின்வைப்பு = அதிகாரமுதலானவைகளைக் காரணகாரிய முறையாகவைத்தல். சூ. 13.

முற்றல்=பழுத்தல். வி. 124.

முடித்தல். வி. 81.

முடித்தல்.

முற்றிழாய்=முற்றிழைப்பாணங்களை யுடையவனே. "[முற்று. 153. இழை. வி. 64. 157.]

முற்று=முடிவு. முற்றுக்கரம். சூ. 164. முற்றுவினை. சூ. 167. 171. 397. 415.

இடைச்சொல்லின் பொருளில் ஒன்று. சூ. 353.

("தமிழாட்டு முவேதரும் வந்தார்; எல்லாருங் வந்தார்." - இவ் முற்றுப் பொருளில் வந்த உம்.)

முற்றுத்தொடர்=தெரிநிலை தெரியாநிலையாகிய முற்றுத்தொடர். சூ. 322. 323. 152.

முற்றுமை=முழுவுமை. சூ. 358.

முற்றுவிஞ்சி=முடிந்தசொல்லின் கடைபிடி.

முற்றேல்=முற்று ஆகின். [முற்று+ஏல்.] சூ. 341.

முனிவு=வெறுப்பு. சிற. பா. 37.

முனைவன்=கடவுள். சூ. 6.

முன்=ஏழன்உருபு. வி. 63.

முன்மொழிந்து கோடல்=முன் ஓரிடத்தொன்றைச் சொல்லிப் பின்வேண்டுமிடத்து அதனை எடுத்துக்கொள்ளுதல். சூ. 14.

முன்னதினுணர்தல் = குறிப்பினும் பொருளறிதல். சூ. 449.

முன்னம்=எண்ணம். குறிப்பு. சூ. 449. வி. 209.

முன்னிலை=முன்னிலையிடம். 324. 266. 282. 285. 330.

முன்னிலைச்சொல் = முன்னிற்பவனைக் குறிக்குஞ்சொல்.

முன்னிலைப்பொருள் = முன்னிலையிடப்பொருள்.

முன்னிலையசை=முன்னிலையிடத்து வருகிற அசைச்சொல். சூ. 372.

முன்னிலை யேவலொருமை = முன்னிற்கின்ற ஒருவனைப்பார்த்து ஏவுதல். வி. 84.

முன்னிலை யேவல்வினை = முன்னிற்பவனுக்குக் கட்டளையிடும்பொழி. பு. 84.

முன்னின்றமெய்திரிதல் = முன்னிருந்த மெய்மற்றொரு மெய்யாகவிகாரப்படுதல். சூ. 136.

முன்னுருவு = பழையவடிவம். சூ. 89.

மு

முகக்கறிவு = கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளையன்றி மூக்காற் கந்தத்தையறிதல். சூ. 379.

முகக்கு=நாசி. சூ. 74. 75. 376. 379.

முக்கையான்=ஊமையன். வி. 145.

முட்டிதல்=எழுப்புதல். வி. 81.

முதூர் = பழமையானவன். சூ. 391. [வி. 121.]

முரல்=பல். வி. 109.

முர்த்தி=உருவம். கடவுள். சிற. பா. 5.

முவழி=முதல் இடை கடை. சூ. 95. 156.

முவறிவுயிர்=கறையான் எறம்பு முதலியவை. சூ. 379.

மூவறுமொழி = பதினெட்டுப் பாஷைகள். சிற. பா. 7. கு. 273.

மூவிடத்தன = மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகி, மூன்றிடங்களிலும் வரும். கு. 339.

மூவிடம் = தன்மை, முன்னினை. படர்க்கை. கு. 142. 266.

மூவினம் = வல்வினம், மெல்வினம், இடையினம். கு. 239.

மூவொன்பான் = இருபத்தேழு. கு. 324.

மூழ்குதல் = முழுகுதல். வி. 41.

மூளுதல் = எழும்பல். வி. 12.

மூன்றும் வேற்றுமைக் கர்த்தா செய்யப் பாட்டுவினையையானும் வினைமுதல்.

மெ

மெய் = உண்மை, நிச்சயம். வி. 95. ஒற்றழுத்து. கு. 199. 214. மெய்யெழுத்து. கு. 63. சரீரம். வி. 79. கு. 376.

மெய்யிற்றுப்புணரியல் = மெய்யிற்றுப் பதம் புணருகிறதென்பது. வி. 29. 40. கு. 204. 237.

மெலி = மெல்லெழுத்து. கு. 178. 94. 158. வி. 9.

மெலித்தல் = வல்லொற்றை மெல்லொற்றுகல். கு. 155. வி. 41.

மெல்கி = கனஞ்செய்யாதிருந்து. கு. 30.

மெல்வியர் = சிறியோர். வி. 85.

மெல்லெழுத்து = மெலி. மென்மை. மென்கணம். மெல்வினம். வி. 9.

மெல்வினம் = மென்கணம். மெலிவாயுச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். கு. 69. வி. 9.

மென்மை = மெல்வினம். கு. 124. மெல்லெழுத்து. கு. 75. வி. 9. மிருது. மெதுத்தன்மை, எட்டுநிலை ஒன்று. கு. 386.

மென்றொடர் = மெல்லெழுத்தைத்தொடருந்தொடர்ச்சி. வி. 15. கு. 94.

மே

மேதினி = பூலோகம். வி. 79.

மேதை = ஈரம். கு. 268.

மேதி = ஈரமை. வி. 137.

மேல் = மிகை, மீ. ஏழன்உருபு. வி. 63.

மேவலது = பொருந்தாதது. கு. 153. [மேவு + அலது.]

மேவல் = பொருந்தல். கு. 75. பிறத்தல். கு. 85. 101.

விரும்புதல். வி. 210.

மேவிடல் = உண்டாதல். கு. 85. [வி. 124. (டு.)]

மேளம் = ஓர்வாத்தியம். வி. 120.

மேற்கோள் = ஆசிரியவசனம். கு. 9. உதாரணம். கு. 21.

மை

மை = மசி. கறுப்பு. நிலமை.

ஓர்விகுதி. வி. 94.

மைந்தன் = மகன்.

மையல் = காமமயக்கம். கு. 384.

மொ

மொய்த்தல் = கூடுதல். வி. 91. 114.

மொழி = சொல். கு. 91. 94. 299.

மொழிபெயர்ப்பு = ஒரு பாடைமொழியை மற்றொரு பாடைமொழியாகத் திருப்பி முடித்தல். கு. 50.

மொழிமாற்று = எட்டுப் பொருள்கோளில் ஒன்று. கு. 454.

மொழிமுதற்போலி = மொழிக்கு முதலில் வரும்போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியிடைப்போலி = மொழிக்கு நடுவில் வரும் போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியிற்று = மொழியின் கடையில் நின்ற. [வி. 152. 26.]

மோ

மோ = இடைச்சொல். கு. 372.

மோனை. வி. 188. (முகனை.)

மொளி

மொளவல் = வனமல்லிகை. கு. 95.

மொளவி = முடி. வி. 140.

ய

யகரவுடம்படுமெய் = வருமுயிர்க்கு யகரம் உடம்படுவது. வி. 23.

யா

யா. வி. 6. (ஃ.)

யாக்கை = சரீரம். வி. 154. [யாத்தல். வி. 96.]

யாக்கணம் = எவ்விடமும். [யாக்கு + அன் + உம். வி. 108. 113.]

யாண்டு=வருடம். கு. 276.
 எந்தவிடம். கு. 286.
 யாண்டும்=எங்கும். மூவிடத்திலும். கு. 286.
 யாதானும்=யாது ஆனாலும். வி. 116.
 யாப்படி=செய்யுளடிகள். கு. 459. யாப். 23.
 யாப்பருங்கலம் = ஓர்நூல். [யாப் பு + அருமை + கலம். தி. 152. 121. 162.]
 யாப்பு = கட்டு. வி. 95. [யாத்தல். வி. 94.] (இன்னது முற்றியபின் இது கேட்கத்தகுமென்னும்) இயைபு. கு. 47. செய்யுள் யாப். 1. வி. 167.
 யாம்=நாம். வி. 71. 81.
 யார். வி. 6. கு. 349. வி. 6.
 யாழ்=யாழ்வென்னும் இடைச்சொல். கு. 372.
 யாற்றுப்புணல் = யாற்று நீர்ப்பொருள் கோள். கு. 453.
 [ஆறு. வி. 119.]

வ

வடிகான்=வகரவெழுத்து. கு. 236. 96.
 வகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு வக ரஓற்றுச் சம்பந்தப்படுவது. வி. 23.
 வகுத்தல் = நூற்செய்தல். சி. பா. 19.
 வகுத்துக்காட்டல்.
 வகுத்துக்காட்டல்=தொகுத்ததை ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்துச் சொல்லுதல். கு. 14.
 வகை=வகைச்சூத்திரம் = தொகையினை வேறுவேறுவகைப்படக்கூறும் வகைச் சூத்திரம். 20.
 வஞ்சம்=வஞ்சனை. கு. 31.
 வஞ்சனம். வி. 93.
 வஞ்சிச்சீர். வி. 175.
 வடசொல்=வடமொழி. கு. 239. 290.
 வடநூல்=கிரந்தம்.
 வடமரபுப்பெயர்கள். வி. 123.
 வடமொழிசூக்கம். கு. 146-150.
 வடமொழிஎதிர்ப்பறை=எதிர்ப்பறைப்பகுபதம். வி. 166.
 வடமொழிச்சந்தி. வி. 42. அது தீர்க்ககுண விருத்தி என முவகைகூறும். வி. 27.
 வடவெழுத்து=கிரந்தவெழுத்து. வி. 18. கு. 146. 147.

வடிவு=வட்டஞ் சதுரமுதலிய உருவங்களால் வருபெயர். கு. 276. உருவம். கு. 72. 386.
 வட்டில்=கூடை. கு. 368.
 வணிகம்=வியாபாரம். வி. 25.
 வண்=இகை. சிறுபா. 15. [கு. 135. 136. வி. 121.]
 வண்டு. வி. 79. கு. 380.
 வண்ணம்=வகை. வி. 94. வர்ணம். கு. 386.
 வண்மை=கொடை. வள்ளன்மை. கு. 28.
 வயின். வி. 63. கு. 89.
 வரலாறு. வி. 145.
 வரவு=வருங்காலம். 145.
 வரிசை=வரிந்தசை. வி. 109.
 வரிவடவெழுத்து=வட்டஞ் சதுரமுதலியனவாகவெழுதிக்கொள்ளப்பட்டது. கட்டிலுஞ் சிறியப்படுவது.
 வரிவடிவு=எழுதியவடிவு. வி. 1. (B.)
 வருக்கம்=கூட்டம். உயிர்வருக்கம். மெய்வருக்கம். உயிர்மெய்வருக்கம். கு. 147.
 வருடல்=தடவல். கு. 83. 84.
 வருத்தல்=பிறத்தல். கு. 86.
 வருந்துதல்=பிரயாசப்படல். வி. 86.
 வரை=மலை. வி. 64.
 வரையாதுகூறல் = குறியாது சொல்ல வரைவு=கீக்கல். பிரிவு. கு. 389.
 வலம்=எழன்உருபு. வி. 63.
 வலாய்=வலனே, வலிமையுடையவனே. வி. 72. 64.
 வலி=வல்லெழுத்து. கு. 15. 178. 203. 214. 94. வி. 8.
 வலித்தல் = மெல்லொற்றை வல்லொற்றுக்கல். கு. 155. வி. 41.
 வலிமைவினை. வி. 125.
 வலியுறுத்தல் = வல்லமைப்படுத்துதல்.
 வல்=சூதாடுகருவிப்பெயர். கு. 231.
 வல்லமை. வி. 23.
 வல்லாறு=வல்லெழுத்தாறு. கு. 90. வி. 8.
 வல்லினம்=வன்கணம், வல்லமையாய்ச்சரிக்கப்படுகிற வெழுத்துகள். கு. 68. 209. வி. 8.
 வல்லாற்று=வலிமையானவற்று. வி. 81.
 வல்லெழுத்து=வலி. வன்மை. வன்கணம். பரிசம். வல்லினம். வி. 8.
 வல்லோர் = செய்யுள் செய்யவல்லவர். கு. 268.

வழக்கியல்=வழக்குகடை. கு. 444. 267.
வழக்கு=உலகவழக்கு. செய்யுள் வழக்
கு. கு. 441. 259. 15. விவகாரம். வி.
216.

வழங்கல் = இதல். வி. 79. வழக்கமா
தல், சொல்லல். வி. 119.

வழாநிலை=வழுவாதநிலை. இலக்கண வி
தியின்படியே நிற்பது, இலக்கணம்.

வழி=வழிநூல். கு. 5.7. உண்டானவகை.
கு. 47. இடம். கு. 156. பின். கு. 241.

வழிபடுதல்=வணங்குதல். கு. 35.

வழை=சூற்றம். கு. 462. இலக்கணக்குற
ம்.

வழைச்சொற்புணர்த்தல்=சூற்றமுள்ள
சொற்களைச்சேர்த்து வைத்தல். கு. 12.

வழுவமைதி. வி. 137. இலக்கணக் குற
ம் ஆயினும் இருக்கலாம் என ஒத்
துக்கொண்டது.

வழுவை=வழு. சூற்றம். கு. 416.

வழுவதல்=நீக்கப்படுதல். 439.

வழை=சுரப்புள்ளுகமரம். வி. 64.

வளம்=நன்மை. செல்வம். கு. 25. செ
ழிப்பு. வி. 81.

வளர்தல். கு. 387.

வளி=காற்று. வி. 60. கு. 388.

வளை=சங்கு. வி. 81.

வளையாய். வி. 93. 157.

வள்ளல்=அரசன். வி. 93. கிண்ணம்.
வி. 81.

“வள்ளவாய் மலர்” = தாமரை. [வி.
155. 152.]

வறப்பினம்=மழைபெய்யாது உலர்ந்து
விடினம். கு. 28. [வி. 86. 142.]

வறியார்=தரித்திரர். வி. 60. [வறுமை.
வி. 93.]

வறுமை = தரித்திரம். வி. 32. [வி. 94.]

வற்றல்=காய்ந்த. வி. 137.

வனம்=காடு. வி. 110.

வன்கணம்=வல்லெழுத்துக்கள். வி. 8.
வன்பால்=பாலைநிலம். பாழ்நிலம். வி.
137. (வல்.)

வன்மை=வல்லெழுத்து. கு. 159. 75.
44. வி. 8. கனமாயிருப்பது, எட்டுநில
ஒன்று. கு. 368.

வன்றொடர் = வல்லெழுத்தின்றொடர்ச்
சு. கு. 181. 184.

வா

வாக்கியம். வி. 126.

வாசகத்தமிழ்=கொடுத்தமிழ்.

வாது=வாக்குவாதம். வி. 135.

வாம்=வாவும். வி. 87.

வாய். வி. 63.

வாய்பாடு=உதாரணம். வி. 173. [வாய்
படுதல். கு. 340.]

வாய்ப்பு=பொருந்த. கு. 47.

வாரணம்=ஆனை. சிறு. பா. 18. சங்கு.
கோழி. கு. 272.

வாரம்=அன்பு. வி. 93.

வார்=பறையின்வார். கு. 391. கச்சு.
நீளம். கு. 338.

வாலிதின்=தூய்தாக. கு. 36.

வால்=பரிசுத்தம். வி. 81.

வாவுதல்=தாண்டல். வி. 157.

வாழியை=இடைச்சொல். கு. 372. விய
ங்கோள். கு. 388. வி. 85.

வாழ்க. கு. 388.

வானகம்=பரலோகம். விண். வி. 60.
(வான் + அகம்.)

வானவர்=வானவாசிகள். கு. 381. [வி.
93.]

வான்=வாணத்தால் வருபெயர். 276.=
முக்கால வினைஞ்ச்சவிருதி. 343.

வாண்டோழி=ஒர்ப்புன். வி. 124.

வான்பொருள்=சிறந்தபொருள். கு.
453.

வான்முனை=சிறியமுனை. (வால்) வி. 85.
வான்யாறு=ஆகாயகங்கை. கு. 26.

வி

வி=ஒர்விருதி. வி. 103. 96.

விகற்பத்தி=முடிந்ததன் தனித்தமற்ற
மாகச்சொல்லிமுடித்தல். கு. 14.

விகற்பநடை=வேறுபாட்டுநடை. கு. 4.

விகற்பப்பொருள். வி. 142.

விகற்பம்=ஒன்றற்கு ஒர்தால் மிகாமை
ஒர்தால் மிகுத்தல். கு. 176. 226.

விகற்பு=வேறுபாடு. கு. 161.

விகாரம்=மூலவகை விகாரம். கு. 154.
வலித்தல் முதலியசெய்யுள் விகாரங்
கள். கு. 155. 154. வி. 19. 41.

விகாரப்புணர்ச்சி. கு. 154.

விகுதி=கடைநிலை. 133. வி. 77.

விருதி என்னும் ஆரியமொழித் திரிவு; பகுதிப்
பொருளைத் தன்மைப்படப் பின்னிற்ற விகாரப்
படுத்தலால் விருதி ஆம்.

விக்குள்=விக்கல். வி. 82.
 விசம்பு=மேகம். வி. 61.
 விசேடம் = சூத்திரத்துட்பொருளன்றி
 அங்கே வேண்டியிருந்தால் பெய்து
 னாப்பது விசேடவுகா. 21.
 விசேடித்திறம்=ஒரு பொருளுக்குரி
 மையாய் நிற்குதல்.
 விசையன் = செயத்தையுடையவன் ஓர்
 பெயர். வி. 93.
 விடலை=ஆண்மகன். கு. 276.
 விடரத் ஆகுபெயர் = தத்தம் பொருளை
 விட்டு நீங்காது கின்று தம்பொருளின்
 வேறல்லாத பொருளையுணர்த்தல்.
 விடுதி. வி. 96.
 விடுத்தல்=உத்தரஞ்சொல்லுதல். கு. 41.
 விடை=உத்தரம். கு. 21. எதிர்மொழி.
 விட்டஆகுபெயர் = பொருத்தமில்லாத
 மொழியாய் கின்று பிற்து பொருளு
 ணர்த்தல்.
 விட்டிசைத்தல்=வெவ்வேறுக வெவ்வித்
 தல்.
 விண்=ஆகாசம். வானம். வி. 86.
 விண்ணவர்=வானோர். வி. 32. 93.
 விதத்தல்=சிறப்புவிதிக்கூழ்நல். கு. 165.
 விதப்பு=பின்பு கூறப்படுஞ் சிறப்புவிதி.
 கு. 165. [விதம். விதித்தல். விதப்பு.
 வி. 76. 94.]
 விதவாதன = எடுத்துச் சொல்லாதன.
 கு. 165.
 விதி=செயற்கை. கு. 165. முறை. கு.
 139. 169.
 விதித்தல்=வகுத்தல். கு. 257.
 வித்துனர்=விஷைத்தாரர்கள். வி. 85.
 விநோதன்=பெய்ஞ்ஞதக்முத்தல் கிளையாடு
 பவன். சிற. பர. 17. [வி. 9.]
 விபத்தி=வேற்றுமை. வி. 27. (L.) 55.
 (T.)
 விமானம்=தேர். வி. 86.
 விம்முதல்=விம்மிஅழுதல். வி. 79. 81.
 வியங்கோள் = மரியாதையேவல். கு.
 338. 371. வி. 85. கு. 168. வி. 140.
 வியன்=வித்தாரமான. வி. 157.
 விவரவினைமுதல்=வினையுமுதலும் ஒன்று
 மை கருதியுயங்கச் சொல்லப்படா
 வாம். 428.
 விரவியபொருள்=கலந்தபொருள். கு.
 17.

விரவுதல்=கலத்தல். கு. 419.
 விரவுத்தினை=பொதுத்தினை.
 விரி=விரிவு, தொகையின் விரிவு. கு.
 91. [வி. 96.]
 விரித்தல்=தொகுத்துக்கிடந்ததை விரித்
 தமுடித்தல். கு. 50.
 ஓசைகுறைந்தால் எழுத்தாயினுஞ் சா
 ரியையாயினும் பெய்து விரிப்பது.
 கு. 155. வி. 41.
 விரிவு = வேற்றுமையுருபு முதலியன
 தொக்குநிம்பின் அவற்றை விரித்தெழு
 துவது விரியுரை. கு. 21.
 விருத்தம். வி. 193.
 விருத்தன்=செழுவன். வி. 120.
 விருத்திச்சந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி. 42.
 விரித்தியுரை=விரிவான உரை. பதினாள்
 கு உறுப்புகளைக் கொண்டுவருவது. கு.
 23.
 வினா=வாசனை. மனம். வி. 64. கு. 272.
 விலகல். வி. 14.
 விலக்கணி. வி. 209.
 விலங்கலோசை=நரமடங்கல், என்பர்.
 ஐகாரம் அவ்வோசையுள்ளது.
 விலங்கு=மிருகம். வி. 59. கு. 381.
 விழுமியதயயத்தல் = சிறந்தபயனைத்
 ருதல். கு. 13.
 விழுமியார்=நல்லோர் [விழுமை + ஆர்.
 வி. 121. 93.]
 விழைவு=ஆசை. வி. 111. விருப்பம்.
 கு. 353. 363.
 வின=வினாமரம். வி. 70. (IV.)
 விளக்கு=தீபிகை. வி. 111.
 விளக்குதல் = விளங்கச்செய்தல். கு.
 271.
 விளங்கவைத்தல் = யாவருக்கும் பொ
 ருள் விளங்கித் தோற்றவைத்தல். கு.
 13.
 விளங்கல்=பிரகாசம். கு. 6.
 விளங்குதாரணத்தாகுதல்=தெரியத்தக்
 கவுதாரணங்கனையுடையதாதல். கு.
 13.
 வினம்புதல்=சொல்லுதல். வி. 93.
 விளி=விளித்தொடர், அது எட்டாம் வே
 ற்றுமைத்தொடர். கு. 152.
 விளித்தல்=அழைத்தல். கு. 304. 314.

வினிப்பெயர் = எட்டாம் வேற்றுமைப் பெயர். கு. 160.

விளிவேற்றுமை = அழைத்தலாகிய எட்டாம் வேற்றுமை. கு. 101. 292.

விள்ளுதல் = வேறுபடல். கு. 82.

விற்பூண். கு. 452. 456.

வினா = கேள்வி. கு. 416 = கேள்வியைக் கொண்டு முடித்தல். கு. 295.

வினாவெழுத்துக்களால் வருபெயர். கு. 276. 279.

வினாத்தல் = கேள்விகேட்டுத்தல். கு. 41.

வினாவெழுத்து = முதலிலும் கடையிலும் நின்ற கேள்விசெய்கிறவெழுத்து. கு. 67. வி. 6.

வினை = மூவகைவினைச்சொற்கள். கு. 395. 6. = வினைச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131. = தொழில். வி. 23.

வினைஇடைச்சொல். வி. 124. (T.)

வினைக்குறிப்பு = வினைக்குறிப்புச் சொல் விலக்கணம். கு. 321.

வினைக்குறிப்புமுற்று = குறிப்பாகக் காலங்காட்டுஞ்சொல். கு. 321. வி. 93.

வினைக்குறிப்பு முற்றாலையும் பெயர்ப் பகுபதம் = முக்காலங்களுள் ஒன்றைக் குறிப்பாகக்காட்டி எட்டுவேற்றுமையுள் ஒன்றையேற்றுவருவது. வி. 93.

வினைக்குறை = வினையெச்சம். கு. 346.

வினைத்தொகை. கு. 152. 405. 179. வி. 153.

வினைப்பெயர் = தொழிற்பெயர். கு. 141. 286. வி. 94.

வினைமாற்று = தொழிலைமாற்றுவது. வினை மாற்றுப்பொருள். கு. 365.

(வினை ஒழிவுதோன்ற மாற்றலும், ஒழிவுதோன்றது மாற்றலும், என இருவகைப்படும்.)

(உ-ம்.) "மற்றறிவாம் கல்வினை" எ-ல், வினை எ-தறிவாம், என்னும் வினையையாற்றி, வினைபாதறிவோம் என்பது வினைபைத்தரும்.)

வினைமுதல் = கர்த்தா. 321. செய்பவன். 344. வி. 128.

வினைமுதற்பொருள் = தனது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிவில் சுதந்தரமுடையபொருள்.

வினைமுற்று = தெரிநிலைவினைமுற்றுச் சொற்கள். கு. 351. 325. வி. 77.

வினையாலையும்பெயர் = காலம் நின்ற வினையால் உண்டாகுபெயர். வி. 95. கு. 286.

வினையியல் = வினைச்சொல்லின் பங்கு. கு. 320-351. வி. 76-106.

வினையின்விருதி = வினைப்பகுபதங்களின் கடைநிலை. கு. 140.

வினையுருப்பு = விருதிமுதலிய வினையுருபுகள். 352.

வினையெச்சம் = வினைக்குறை. கு. 322. வினையைக்கொண்டு முடிபவை. கு. 342. 351. 343. வி. 86. 140.

வீ

வீக்குதல் = கட்டல். வி. 137.

வீங்குதல் = வீங்கிப்போகுதல். வி. 79.

வீசு = வீச்சு. வி. 96.

வீடு = மோட்சம். கு. 10. வி. 219. [வி. 96.]

வீழ்தல் = விழுதல். வி. 34.

வீற்றிருத்தல் = எழுந்தருளியிருத்தல். வி. 108.

வெ

வெட்டுகுதல் = விரும்புதல். வி. 95.

வெகுளி = கோபம். வி. 152.

வெண் = வெண்மை. வி. 121. குற. பா. 15. கு. 135. 136.

வெண்சீர். வி. 175.

வெண்பா. வி. 176. 185. 190.

வெம் = வெம்மையான. வி. 17. [121.]

வெய்து = வினாவாக. வி. 132.

வெருகு = பூனை. வி. 26

வெருவரல் = அஞ்சல். வி. 132.

வெல்லல் = செயித்தல். கு. 388.

வெல்லுதல் = வெல்லல், செயற்கொள்ளல். கு. 53.

வெவ் = வெவ்மையான. வி. 82. 121.

வெளிப்படவில்லது = மறைந்து நிற்பது. கு. 404.

வெளிப்படை = விரி. விரிவாகியசொல்.

கு. 259. [வி. 96.]

வென் = வெண்மையான. வி. 76.

வென்குதல் = அஞ்சல். வி. 81.

வென்குத்தல். வி. 76.

வெற்பு=மலை. கு. 278.
வெற்றிலை. வி. 162.

பெற்றொனத்தொடுத்தல் = பொருளொன்றுக் கருதிக்கொள்ளாமல் வெளிப்படச் சொற்களைச் சேர்த்தவைத்தல். கு. 12.

வென்றி=செய்யம். கு. 338. [வெல். வி. 96.]

வே

வேகுதல்=எரிதல். வி. 87.

வேங்கடம்=வடவேங்கடம், திருப்பதி. நன். சிற. பா. 8.

வேங்கை=ஓர்மரம். வி. 63.

வேட்டல் = ஆசைப்படுத்தல். வி. 33. [95.]

வேட்டை=வேண்=அவா. வி. 96. (0.)

வேண்டுழி = வேண்டுமிடம். கு. 155. [வி. 153. 63.]

வேண்டல்=விரும்பல். வி. 82.

வேண்டு. வி. 126.

வேண் = தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

வேதனை=உபத்திரவம். வி. 136.

வேதநவை. வி. 26.

வேந்தன்=அரசன். வி. 159.

வேந்த=அரசன். வி. 26. [வி. 17.]

வேந்தோன்றி=கார்த்திகைப்பூ. கு. 290.

வேய்=மூங்கில். கு. 116.

வேய்க்குழல்=வேய்க்குழல். [கு. 116. 224.] மூங்கிலாலான ஊதிக்குழல்.

வேர்த்தல்=உயர்த்தல். வேர்வைஎடல். வி. 79.

வேல்=கைவேல், ஓர்ஆயுதம். வி. 39.

வேன்=காமன். வி. 93. கு. 276.

வேன்வி=யாகம். பவி. வி. 81.

வேறல்=வெல்லல். வி. 94.

வேறு. வி. 125. கு. 339. வீதம், கூறு. வி. 125.

வேற்றவீடு. வி. 125.

வேற்றுமை=வேற்றுமைப்பொருட்டிணர்ச்சி. கு. 152.

வேறுபடுத்தவது. கு. 291. 202. 203. 204. வி. 55.

வேற்று=வேறு. வி. 112.

வேற்றுநிலையக்கம் = பிற மெய்ம்மயக்கம். கு. 110.

வேற்றுமைத்தொகை. கு. 152. 404. வி. 152.

வேற்றுமையுருபு=ஐமுதலியவேற்றுமையுருபு. கு. 352.

வேனில் = வேனிர்காலம், ஆறுபருவத்தில் ஒன்று, கோடைக்காலம். கு. 276. வி. 93.

வை

வைகறும்=தினந்தோறும். வி. 72.

வைகுதல்=தங்குதல். வி. 63.

வைதல்=நிந்தித்தல். வி. 82.

வைப்பு=இடம். வி. 157.

வையகம்=பூலோகம். (வை + அகம்.) வி. 60.

வையம் = பூமி. வி. 40. (வை + அம்.) வி. 96.

று

று, றும், விருதிகள். கு. 145. 272. வி. 77.

முடிந்தது முற்றும்.

88
11-11-11

